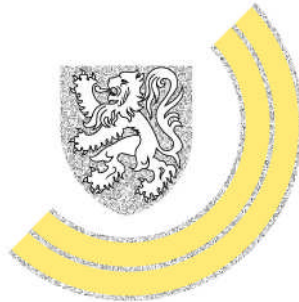

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2009-2010

Oktober 2009

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSTAFEL

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7).....	1
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	2
Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid.....	3
Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding	65
Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand.....	129
Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.....	203
Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken	297
Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie	305
Philippe Muyters, Vlaams minister van Financien, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport.....	323
Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur	375

Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel.....	451
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn.....	501
Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken.....	503
Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie.....	575
II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (REGLEMENT ARTIKEL 81, 6).....	579
Nihil.....	580
III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (REGLEMENT ARTIKEL 81, 4).....	581
Nihil.....	582

I.

VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

KRIS PEETERS,
MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID,
LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID, LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 1
van 23 juli 2009
van **FIENTJE MOERMAN**

Buitenlandse investeringen - Vlaamse economische vertegenwoordigers

In 2008 daalde het aantal buitenlandse investeringen in België van 175 naar 142. Dat is 19 % minder dan in 2007. Er kwamen in 2008 door buitenlandse investeringsprojecten in ons land 3391 jobs bij, versus 4379 in 2007, een achteruitgang met 23 procent.

Opmerkelijk is dat Vlaanderen het sterkst achteruitgaat. Het Vlaamse aandeel in België zakt van 61 procent naar 52 procent. Antwerpen ziet zijn buitenlandse investeerders afhaken, het aantal nieuwe projecten daalde er van 50 naar 26.

Dat blijkt uit een jaarlijkse studie van het consultancybedrijf Ernst & Young bij tweehonderd buitenlandse investeerders in ons land en achthonderd in andere landen van Europa. De verschillen met onze buurlanden zijn zeer duidelijk: Duitsland (+28 %), Frankrijk (-3 %), Verenigd Koninkrijk (-4 %) en Nederland (-6 %). De buitenlandse investeringen in Europa daalden globaal met slechts 1 procent. België zakt in de rangschikking van aantal buitenlandse investeringen van de vijfde naar de achtste plaats en ziet zijn marktaandeel van 5 naar 4 procent zakken.

Uit het onderzoek van Ernst & Young blijkt dat nog maar 23 procent van de internationale ondernemingen overweegt in ons land te investeren, vorig jaar was dat nog 33 procent.

1. In 2005 is Flanders Investment and Trade (FIT) ontstaan uit de fusie van Export Vlaanderen en Dienst Investeren in Vlaanderen. Eén van de belangrijkste taken van de economische vertegenwoordigers van FIT is nu ook het opsporen van kandidaat-investeerders en exportkansen. In hun ruime bevoegdheidspakket steken daarnaast ook het aanknopen van contacten met handelspartners, het uitwerken van commerciële samenwerkingsvormen, het inwinnen van informatie, het organiseren van ontmoetingsdagen en zendingen en kandidaat-investeerders ervan overtuigen dat Vlaanderen een geschikte regio is om in te investeren.

Welke van de gerealiseerde buitenlandse investeringen in Vlaanderen zijn in de laatste twee jaar het resultaat van een door een Vlaams economisch vertegenwoordiger geïnitieerd investeringsdossier? Wordt hierbij, en zo ja op welke manier, samengewerkt met andere beleidsniveaus?

2. Hoe groot is het aandeel van het “aantrekken van investeringen” in het volledige takenpakket van onze Vlaamse economische vertegenwoordigers?
3. Welke bijkomende vorming/opleiding wordt voorzien voor de Vlaamse economische vertegenwoordigers om hun competenties inzake het aantrekken van buitenlandse investeringen te versterken?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID,
LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 23 juli 2009
van **FIENTJE MOERMAN**

1. In 2007 en 2008 registreerde Flanders Investment & Trade (FIT) 130 Greenfield investeringen, 71 Expansions en 110 Mergers & Acquisitions. Uit hun database blijkt dat FIT een actieve rol speelde in 61 Greenfield-dossiers. 70% (of 43 dossiers) van deze investeringen werden geïnitieerd door een Vlaams Economisch Vertegenwoordiger (Vlev). Bij Expansions en Mergers & Acquisitions spelen onze Vlev's een kleinere rol omdat deze investeringen logischerwijs veelal door het binnenlands netwerk of partners in Vlaanderen gedetecteerd worden.

In de zoektocht naar nieuwe potentiële buitenlandse investeringen wordt inderdaad samengewerkt met andere beleidsniveaus. Het is de taak van een Vlev om een breed en relevant netwerk op te bouwen van personen en instanties die hem informatie kunnen bieden in een vroeg stadium. Het spreekt voor zich dat ieder Vlaams, Belgisch of Europees beleidsniveau dat aanwezig is in het buitenland tot deze groep van informatieverstrekking behoort.

Het algemene kader voor het doorverwijzen van potentiële investeringen van het federale niveau naar de regio's wordt gevormd door de "Samenwerkingsovereenkomst in verband met buitenlandse investeringen" uit 1995 die voorziet in het 'onmiddellijk en tegelijkertijd' doorgeven van potentiële leads van het federale niveau naar de gewestelijke overheden.

2. Een Vlev besteedt ongeveer evenveel tijd aan investeren als aan internationale handel. Prospectie-opdrachten worden daarnaast niet langer enkel door de Vlev uitgevoerd. Sommige belangrijke kantoren werden uitgebreid met een Deputy Trade en een Deputy Invest. De Deputy Invest is –als lokaal aangeworven medewerker- sterk vertrouwd met het economisch weefsel in zijn of haar werkomgeving en spreekt ook steeds de plaatselijke taal, wat een belangrijke troef is bij het verzamelen van informatie en netwerking. Er zijn momenteel wereldwijd 11 Deputies Invest actief bij FIT.
3. De Vlev's krijgen regelmatig opleiding om hun competenties inzake het aantrekken van buitenlandse investeerders te versterken. Hierna volgt een overzicht van de behandelde thema's tijdens de diverse opleidingen van de afgelopen 2 jaar:
 - Evoluties in Directe Buitenlandse Investeringen
 - Overzicht van stimulansen: subsidies en belastingsverminderingen
 - Voorstelling van immigratieformaliteiten
 - Informatiesessie "Een onderneming starten"
 - Informatiesessie "De immobielmarkt in Vlaanderen"
 - Voorstelling "Europese distributie rapport van Cushman & Wakefield"
 - Overzicht van relevante studies waar Vlaanderen/België in top gerangschikt wordt
 - Interactieve Sterke-Zwakte Analyse van Vlaanderen
 - Best practices en getuigenissen van investeringen
 - Benchmarking "Investeren in Frankrijk, Duitsland en VK"
 - Lead generation: een alternatieve aanpak

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID, LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 2
van 24 juli 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Investeringsbelemmeringen - Comités tot aankoop

De vorige Vlaamse Regering had zich voorgenomen om in het kader van het relancebeleid zoveel mogelijk investeringsbelemmeringen weg te werken.

Eén van die belemmeringen is de trage werking van de comités tot aankoop, die behoren tot de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën en waarover in het Vlaams Parlement al vele vragen zijn gesteld. Die trage werking heeft onder meer te maken met de “uitstervende” bemanning op die diensten. Hoewel er geen federale of gewestelijke wetgeving bestaat die het beroep op een comité tot aankoop verplicht, moeten lokale besturen er de facto toch passeren, omdat Vlaamse “omzendbrieven” bij aankoop van onroerend goed en onteigeningen een beroep op de ontvanger van registratie of het comité tot aankoop vereisen. Ik verwijs in dat verband naar de website van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur (deel Overheidsopdrachten, patrimonium en onteigeningen; meer bepaald onder “patrimonium” en “ontei­geningen”):

-aankoop

“Voorafgaand aan elke aankoop moet de eerst aanwezende inspecteur van de registratie en domeinen of het comité tot aankoop van onroerende goederen van de staat een schattingsverslag opstellen. De aankoop­prijs mag in principe de geschatte waarde niet overschrijden”

-ontei­geningen

“Een schattingsverslag, opgesteld door de ontvanger van registratie of het Comité tot Aankoop. Om betwistingen over een te subjectieve benadering van de dossiers te voorkomen, wordt een schatting die is uitgevoerd door een meetkundige schatter uit de eigen administratie niet aanvaard”.

Een schattingsverslag is eveneens vereist voor huurovereenkomsten, overeenkomsten van erfpacht of opstal en concessies van onroerend goed waarbij openbare besturen betrokken zijn. Het schattingsverslag is nodig om die transacties te laten gebeuren op basis van een geobjectiverde waarde­bepaling die door de bevolking en door de voorgedijoverheid wordt gevraagd.

Die schattingen zouden eventueel ook door landmeters-experts kunnen gebeuren die ingeschreven zijn op het tableau, beheerd door de Federale Raad van Landmeters-experts conform de wet van 11 mei 2003, die daartoe de erkenning hebben gekregen. Ook de rechtbanken maken van de bovenvermelde lijst gebruik om in hun vonnissen indien nodig een deskundige aan te stellen.

Is de Vlaamse Regering zich bewust van deze bottleneck als gevolg van Vlaamse reglementering en gaat ze daaraan op korte termijn acties verbinden?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID,
LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 2 van 24 juli 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van Geert Bourgeois, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID, LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 3
van 30 juli 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Maïsteelt - Stand van zaken

Op het eerste gezicht is er in Vlaanderen een hele verschuiving bezig in de akkerbouw van bieten- en graanteelt naar maïsteelt.

1. Kan de minister-president deze verschuiving bevestigen?
2. Wat is de aangroei van het areaal maïs in Vlaanderen van het jaar 2000 tot 2009?
3. Welk inkomen haalt de landbouwer per landbouwstreek gemiddeld uit een ha maïsteelt?
4. Is de verschuiving naar meer maïsteelt een gunstige evolutie voor de landbouw in Vlaanderen?
In welke zin? Welke beleidsvisie hanteert de minister ter zake?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID,
LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 3 van 30 juli 2009
van **JOHAN SAUWENS**

1. In tabel 1 wordt de globale evolutie weergegeven van het Vlaamse areaal bieten, graan en maïs in absolute waarden en in indices (jaar 2000=100%).

Uit deze gegevens blijkt dat het bietenareaal inderdaad fors gedaald is (- 12.862 ha of -38% ten opzichte van 2000). Vooral de laatste jaren is deze daling opvallend. Sinds 2005 heeft de suikersector een zeer grondige hervorming ondergaan. Het doel van de Europese Commissie was een daling van de suikerprijs met 36% en over een periode van 4 jaar een vermindering van het EU-quotum met 6 miljoen ton te bewerkstelligen. Een deel hiervan, namelijk 206.066 ton suikerquotum, werd ingeleverd door twee Belgische ondernemingen Iscal Sugar en Tiense Suiker. Hierdoor is uiteraard het areaal suikerbieten in 2008 en 2009 fors gedaald, en zijn landbouwers op zoek gegaan naar andere teelten.

Wat de graangewassen betreft, manifesteert de inkrimping van het areaal zich enkel bij de traditionele graangewassen die in tabel 1 worden aangeduid met de term 'totaal granen excl. korrelmaïs'. Deze daling is veel minder uitgesproken dan bij de suikerbieten, nl. -6.221 ha of -7%. De daling is bovendien afhankelijk van de graansoort (tabel 2). Het zijn vooral tarwe, triticale en andere graangewassen die aan belang hebben ingeboet, terwijl gerst zelfs een areaaltoename noteert.

Korrelmaïs wordt in het vakjargon echter onder de rubriek granen geklasseerd. Immers, korrelmaïs wordt, net zoals de traditionele graangewassen, gedorst en voor de korrel geproduceerd. Korrelmaïs vertoonde een enorme areaaluitbreiding (+85% of +28.922 ha) en eist steeds duidelijker haar plaats op als tweede graansoort.

Brengen we de oppervlakte korrelmaïs mede in rekening, dan is de evolutie van de totale graanoppervlakte in Vlaanderen gestegen met 18% of +22.701 ha.

Het totale maïsareaal (inclusief korrelmaïs) kent een uitbreiding met 23% of + 34.620 ha. Het is echter de korrelmaïs die de grootste stijging voor zich neemt, terwijl de uitbreiding bij voedermaïs veel minder uitgesproken is (+5% of + 5.699 ha). Bovendien noteerde de voedermaïs geen continue stijging. Tot 2007 was er een duidelijk dalende tendens. De teelt van voedermaïs is sterk gerelateerd aan de rundveestapel, die voortdurend kleiner wordt tussen 2000 en 2009 .

Besluit: Er is inderdaad een verschuiving vast te stellen van de teelt van suikerbieten en traditionele graangewassen (met uitzondering van gerst) naar de teelt van korrelmaïs en in minder mate van voedermaïs.

2. Het totale maïsareaal (inclusief korrelmaïs) kent een uitbreiding met 23% of + 34.620 ha. Het is echter de korrelmaïs die de grootste stijging voor zich neemt, terwijl de uitbreiding bij voedermaïs veel minder uitgesproken is (+5% of + 5.699 ha). (Zie ook vraag 1)
3. Voor het bepalen van het gemiddeld inkomen per ha maïs, wordt gebruik gemaakt van de boekhoudkundige gegevens van het LMN. Vooraf dient echter opgemerkt te worden dat een gemiddeld inkomen voor een ha maïs zeer moeilijk te bepalen is. Er dient een onderscheid gemaakt te worden tussen korrelmaïs en voedermaïs. Voedermaïs wordt rechtstreeks op de veebedrijven gevoederd

aan het vee. Het is moeilijk om hieraan een waarde toe te kennen, zodat voedermaïs buiten beschouwing wordt gelaten. Bovendien is er een groot verschil tussen de bedrijven onderling (afhankelijk van variëteit,...), zodat een opdeling per landbouwstreek niet kon gemaakt worden. Tabel 3 geeft het gemiddeld saldo (opbrengsten min variabele kosten) weer van de bedrijfstak 'korrelmaïs' in 2006 en 2007. Het jaar 2007 was een zeer goed jaar. Een tekort aan graan op de wereldmarkt leidde tot gevoelige graanprijsstijgingen. Voor 2008 (cijfers nog niet beschikbaar) zal het saldo beduidend lager zijn door graanprijsdalingen en gestegen kostprijs.

4. De landbouwer, die rekening moet houden met zijn specifieke bedrijfssituatie, heeft een vrije teeltkeuze. Hij kan dus zelf, weliswaar beperkt en met vertraging, inspelen op tendensen en evoluties in de markt. Deze vrije teeltkeuze dient dan ook gerespecteerd te worden. Maïs is een teelt die vooral voor veehouders een heel flexibel gewas is. De veehouder kan de maïs zelf valoriseren, als ruwvoeder (verhakselde voedermaïs) of als krachtvoeder (korrelmaïs). Daarnaast kan de maïs ook verkocht worden aan collega's, aan de graanhandel of voor de input van vergistinginstallaties (vaak op landbouwbedrijven gecombineerd met mestverwerking). Deze zaken, plus het feit dat maïs een relatief eenvoudige teelt is, zorgen ervoor dat maïs door heel wat landbouwers geteeld wordt. Ook de vraag naar groene energie, gekoppeld aan mestverwerking via vergisting, zorgen voor een afzet van maïs. De verschillende afzet- en gebruiksmogelijkheden zorgen ervoor dat de maïs, binnen elk specifiek bedrijf, zo optimaal mogelijk ingezet kan worden.

Mijn beleid focust zich op een zo duurzaam mogelijke teelt van maïs. In dit kader is b.v. de maatregel mechanische onkruidbestrijding, die deel uitmaakt van het Vlaams Programma voor Plattelandsontwikkeling, van kracht. De teeltkeuze zelf maakt deel uit van de bedrijfsvoering van elke landbouwer.

BIJLAGE

- Tabellen: - Evolutie van de oppervlakte besteed aan granen, maïs en suikerbieten, Vlaanderen, 2000-2009
- Detail van de oppervlakte granen, Vlaanderen, 2000-2009
- Resultatenrekening korrelmaïs 2007

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2009/PEETERS/3/antw.003.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID, LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 4
van 30 juli 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Vlaamse Regering - Bevoegdheidsverdeling en Beter Bestuurlijk Beleid

In het regeerakkoord van de nieuwe Vlaamse Regering "Een daadkrachtig Vlaanderen in beslissende tijden" wordt uitvoerig aandacht besteed aan een slagkrachtige overheid: "Een efficiënte en effectieve overheid in Vlaanderen moet een kwaliteits- en concurrentieverschil maken binnen Europa".

Dat wordt uitvoerig uitgewerkt in het hoofdstuk "Een slagkrachtige werking van het overheidsapparaat". Daarbij wordt gesteld:

- "We ontwikkelen een administratief beleid dat permanent streeft naar efficiëntiewinsten". Dit zal onder meer gebeuren door met de topambtenaren in elk beleidsdomein in het kader van hun management- en beheersovereenkomsten, realistische maar uitdagende efficiëntiewinsten af te spreken.
- Verder wordt gesteld dat de beleidsondersteuning moet komen op de juiste plaats: "We werken met afgeslankte kabinetten die we reduceren tot maximaal 288 voltijdse eenheden. Dat vraagt om een doeltreffende organisatie van de beleidsondersteunende capaciteiten in de departementen en een flexibele ondersteuning vanuit de administratie om de operationele werking van de kabinetten te verzekeren. We optimaliseren het overleg tussen minister en administratie via de beleidsraad en via bilaterale contacten".

Deze aankondiging in het regeerakkoord was heel hoopvol na de vorige legislatuur waarin de bevoegdheden nogal versplinterd werden over verschillende ministers, waaruit bleek dat verschillende beleidsraden vrijwel nooit of slechts éénmaal per jaar zijn samengekomen. Deze regering zou beter bestuurlijk beleid eindelijk de kans geven om Vlaanderen efficiënt te organiseren door een betere aansluiting van het politieke en het ambtelijke beleidsniveau.

Bij het bekend worden van de bevoegdheidsverdeling binnen de Vlaamse Regering duiken de vragen van vroeger met nog veel meer uitroeptekens plots opnieuw op. Het is alsof er een werkelijke fragmentatiebom binnen de regering is ingeslagen. Terwijl alle teksten van specialisten en van het college van ambtenaren-generaal vragen om de een-op-eenrelatie te respecteren, blijkt uit een snelle lezing van de beschikbare documenten dat er slechts vier beleidsdomeinen zijn die met één minister zullen moeten werken, met name Financiën en Begroting, Onderwijs en Vorming, Landbouw en Visserij, en Mobiliteit en Openbare Werken. Met name dit laatste lijkt een absoluut winstpunt.

Het beleidsdomein Bestuurszaken zit bij twee ministers, de diensten van het Algemeen Regeringsbeleid bij drie, Internationaal Vlaanderen bij twee, Economie, Wetenschappen en Innovatie bij twee ministers, Welzijn, Volksgezondheid en Gezin bij drie, Cultuur, Jeugd, Sport en Media bij

vier(!), Werk en Sociale Economie bij twee, Leefmilieu, Natuur en Energie bij drie, Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed bij twee.

1. Waarom heeft de regering bij de verdeling van de bevoegdheden tussen de ministers absoluut geen rekening gehouden met de vraag om de een-op-eenrelatie te herstellen?
2. Hoe zal een leidend ambtenaar van het beleidsdomein die met drie of vier ministers moet werken zich kunnen organiseren? Zullen er meerdere beleidsraden per beleidsdomein worden ingericht?
3. Betekent dit dat de operatie Beter Bestuurlijk Beleid definitief wordt begraven?
4. Zal er een nieuwe administratieve reorganisatie komen om, rekening houdende met de nieuwe bevoegdheidsverdeling, te komen tot een andere indeling van departementen en beleidsdomeinen, en alsnog de doelstellingen van het regeerakkoord te halen?
5. Zal deze reorganisatie niet te veel geld en tijd kosten juist op het ogenblik dat men efficiëntie en besparingen nodig heeft?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Peeters (vraag nr. 4) en minister Bourgeois (nr. 2)

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID,
LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 4 van 30 juli 2009
van **JOHAN SAUWENS**

1. In het regeerakkoord werd ook vastgesteld dat de verkokering één van de grootste bedreigingen is waarmee het goed functioneren van de Vlaamse administratie wordt geconfronteerd. We mochten in het verleden vaststellen dat originele bevoegdheidscombinaties in hoofde van een minister zoals bijvoorbeeld openbare werken, leefmilieu en natuur een zeer positieve invloed heeft gehad op het overstijgen van die verkokering. Ik ben ervan overtuigd dat nieuwe combinaties zoals stedenbeleid, energie en wonen éézelfde positief effect zullen hebben.
2. Ik heb in het verleden bijvoorbeeld in het beleidsdomein DAR kunnen vaststellen dat de leidende ambtenaar zich perfect kan organiseren zodat de onderscheiden afdelingen onder zijn supervisie met een verschillende minister samenwerken. In het beleidsdomein DAR werd een specifieke regeling inzake de formele beleidsraden voorzien waarbij de minister-president alleen namens de regering zetelt; in het beleidsdomein MOW waren in het huishoudelijk reglement formeel deelbeleidsraden voorzien. Het staat de onderscheiden beleidsraden dus vrij om de meest geschikte manier van werken op te zetten.
3. Ik ben niet van oordeel dat de operatie beter bestuurlijk beleid staat of valt met de één op een relatie tussen minister en beleidsdomein. Sommige beleidsdomeinen bestaan ook uit specifieke en herkenbare onderdelen. Ook in het verleden gaf de opdeling tussen cultuur en media of tussen werk en sociale economie geen aanleiding tot problemen.
- 4-5. Een administratieve reorganisatie met als doel de indeling in beleidsdomeinen in overeenstemming te brengen met de bevoegdheidsverdeling binnen de Vlaamse Regering lijkt ons niet noodzakelijk om de doelstellingen van het regeerakkoord te halen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID, LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 5
van 30 juli 2009
van **JAN ROEGIERS**

Jogjakartaresolutie - Initiatieven

Van 6 tot en met 9 november 2006 vond aan de Gadjah Mada Universiteit in Jogjakarta - Indonesië een internationaal seminarie van internationale experts plaats over het toepassen van het internationaal humanitair recht in relatie tot de seksuele geaardheid en de genderidentiteit. De experts waren onder meer de voormalige mensenrechtencommissaris van de VN, onafhankelijke experts van de VN, rechters, academici en activisten. Het seminarie mondde uit in het opstellen van 29 principes die sindsdien bekend staan als de Jogjakartaprinicipes.

In de vorige legislatuur werd een resolutie betreffende een geïntegreerd gelijkemansbeleid voor holebi's en het actief uitdragen de Jogjakartaprinicipes op internationaal niveau goedgekeurd (Stuk 1685 (2007-2008)-Nr.3).

1. Heeft de Vlaamse Regering ondertussen - zoals in de resolutie gevraagd - deze principes officieel ondertekend?
2. In welke mate staat de Vlaamse Regering nog achter het eveneens goedgekeurde principe: "in contacten met buitenlandse regeringen die homofobe daden stellen, de holebirechten te verdedigen en staten die een homofob discours ontwikkelen op internationale fora te wijzen op de noodzaak van maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's"?
3. Ziet de minister-president mogelijkheden om deze principes ter sprake te brengen vanaf januari 2010, wanneer België deel uitmaakt van het trio voorzitterschap van de EU?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID,
LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 5 van 30 juli 2009
van **JAN ROEGIERS**

1. Neen. De Jogjakartapricipes zijn opgenomen in een document dat tot stand is gekomen binnen een groep van welbekende internationale experts inzake mensenrechten, met diverse professionele en regionale achtergronden. Deze groep omvat academici, rechters, vooraanstaande personen uit VN-organen en NGO's. Het gaat dus niet om een intergouvernamenteel document, dat door staten moet worden aanvaard of ondertekend, maar om een document vanuit de civiele maatschappij dat zich tot staten richt. De ondertekenaars zijn dan ook geen overheden, maar verschillende eminente juristen die het document hebben uitgewerkt. De Vlaamse overheid kan de principes daarom niet formeel ondertekenen, wat niet wegneemt dat zij ze mee kan uitdragen op het internationale niveau.
2. De Vlaamse Regering is de mening toegedaan dat Vlaanderen, als kleine niet-statelijke speler, op een realistische manier in zijn buitenlands beleid moet omgaan met een thema als de internationale mensenrechtendialoog, die een sterk politiek-diplomatiek gehalte heeft, en op een structurele manier en in beide richtingen dient plaats te vinden. Ad hoc interpellaties van buitenlandse regeringen zijn mijns inziens niet constructief. Daarom moet Vlaanderen, indien het echt iets wil betekenen op het vlak van mensenrechten, op de eerste plaats inzetten op multilaterale fora, zoals het International Network of Governmental Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender Focal Points en de ad-hoc werkgroep "Committee of Experts on Discrimination on Grounds of Sexual Orientation and Gender Identity" (DH-LGBT).
3. Naar aanleiding van het Belgische voorzitterschap van de Europese Unie zal het Vlaams gelijkemansbeleid inderdaad de aandacht vestigen op de thematiek van de rechten van holebi's en transgenders.
Zo organiseert de cel Gelijke Kansen in Vlaanderen in het kader van de Equality Summit waaraan ministers, nationale en Europese ambtenaren, NGO's, sociale partners en vertegenwoordigers van internationale organen deelnemen, een side-event over holebirechten (herfst 2010). Via de organisatie van dit side-event wil Gelijke Kansen in Vlaanderen een follow-up geven aan de conferentie "Sexual Diversity. European (Comm)Unity" (Gent, 2007).
De concrete inhoud van dit side-event staat nog niet vast, maar op deze bijeenkomst zal duidelijk blijken dat Vlaanderen op vlak van holebibeleid een voortrekkersrol speelt en er zal ook een rol worden weggelegd voor Vlaamse en internationale middenveldorganisaties. Voor meer details verwijst ik u naar de Vlaamse minister, bevoegd voor het gelijkemansbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID, LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 6
van 6 augustus 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Landbouwproducten - Prijsvorming

Groene Kring, de beweging voor land- en tuinbouwers van de Boerenbond in Vlaanderen en de Oostkantons, heeft in een recente publicatie gewezen op de wanverhouding tussen de zeer lage prijzen die land- en tuinbouwers voor hun producten krijgen en de veel hogere prijzen die de consumenten voor die producten betalen, zelfs als die producten in de tussenfase geen of slechts een minimale bewerking hebben ondergaan. In vele gevallen zou de boer slechts 10 tot 15 % krijgen van de prijs die aan de verbruiker wordt aangerekend.

In een vrije markt kan de overheid natuurlijk slechts in zeer beperkte mate ingrijpen in de prijsvorming. Maar de markt voor land- en tuinbouwproducten is zeer sterk gereguleerd, zowel op Europees als op regionaal en federaal niveau. De prijzen worden niet alleen, en zelfs niet hoofdzakelijk, gevormd door de wet van vraag en aanbod, maar ook door vele vormen van regulering (subsidies, quota, import- en exportregelingen...). In die context is het grote prijsverschil minstens ten dele ook de verantwoordelijkheid van de overheid.

1. Hoe ligt volgens de officiële ramingen de verhouding tussen de prijs die aan de producent voor landbouwproducten wordt betaald, en de prijs die de consument daarvoor betaalt?
2. Is deze verhouding in onze buurlanden fundamenteel verschillend? En in andere Europese landen? Is deze prijsverhouding binnen de Europese context normaal?

Zo neen, welke maatregelen heeft de minister-president dan genomen om te garanderen dat de Vlaamse land- en tuinbouwers een eerlijke prijs voor hun producten krijgen? In het vrijemarktdenken is het begrip “eerlijke prijs” natuurlijk absurd. Maar als wij dat begrip gebruiken in de context van “Fair Trade” met boeren uit de ontwikkelingslanden, dan rijst de vraag of we het ook niet moeten durven toepassen op onze eigen land- en tuinbouwsector.

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID,
LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 6 van 6 augustus 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

1. De verkoopprijs van een landbouwproduct kan niet altijd zomaar vergeleken worden met de verkoopprijs aan de consument. Het primaire product doorloopt namelijk verschillende stappen vooraleer het aan de consument wordt voorgelegd. Dit maakt dat de belangrijkste kostenelementen voor de landbouwer niet noodzakelijk de belangrijkste kostenelementen meer zijn in de verdere verwerking. Men kan er bijgevolg van uitgaan dat hoe meer verwerking er plaatsvindt, hoe minder de prijsvorming met elkaar te vergelijken is. Of nog anders gezegd: de aankoopkost van het primaire product verkleint in de totale kostenstructuur naarmate de branche zich meer stroomafwaarts in de keten bevindt.

De consumenten bevindt zich ver verwijderd van de boer in de keten, op een plaats waar, voor de spelers op die plaats in de keten i.e. de distributie, de originele producentenprijs slechts van gering belang is in de kostprijs.

Een ander algemeen punt is dat de producentenprijs veel meer schommelt dan de consumentenprijs. Voor de varkensketen is dit reeds vanaf 2002 het geval, in de melksector zijn deze grote schommelingen slechts veel later opgetreden, dit ongetwijfeld door het feit dat de melksector tot recent een vrij grote marktbescherming genoot, in tegenstelling tot de varkenssector. Bepaalde handelingen zoals stockage en transport brengen verevening en uitdemping van de prijs teweeg. De kosten hieraan verbonden leiden tot een marge tussen producenten- en consumentenprijs. De verevening en kostenverhoging zorgen voor zowel een absolute als relatieve vermindering van de schommelingen. De afstand tussen consumenten- en producentprijs zal dus vooral het hoogst zijn bij extreem lage prijzen. Vergelijkingen tussen producentenprijs en consumentenprijs, hoe moeilijk ook, gebeuren dus best over meerdere jaren.

De forse stijging van de producentenprijs in 2007 heeft zich snel vertaald in een stijging van de prijs voor consumptiemelk. Deze prijsevoluties verlopen vrij synchroon terwijl de scherpe daling vanaf eind 2007 maar heel beperkt tot uiting komt in de prijs betaald door de consument in de supermarkt. Ook op langere termijn zien we dat de prijzen van de producent gedaald zijn tot zeer lage niveaus, maar de consumentenprijzen hoog blijven (20% hoger dan voor de prijsstijging van 2007).

Hierbij moet de bedenking wel herhaald worden dat melk maar één kostenaandeel in de consumentenprijs voor zuivel vormt en dat anderzijds consumptiemelk slechts 23.2% (2008) uitmaakt van de opgehaalde melk. De melkprijs betaald aan de producent wordt dus ook in grote mate beïnvloed door de prijs die verkregen wordt bij afzet op de wereldmarkt.

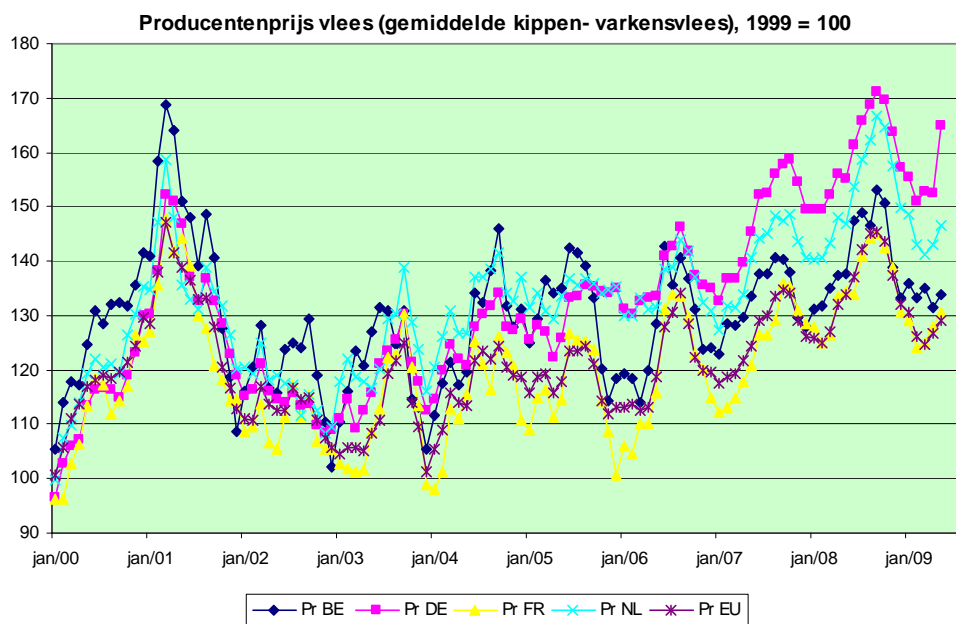
Voor de varkenssector bedroeg de producentenprijs in 2008 gemiddeld 1,08 euro per kg levend gewicht, de consumentenprijs voor vers varkensvlees voor een aantal specifieke vleestypes schommelde tussen 6 en 8 euro per kg vlees.

Dit alles maakt het zeer moeilijk om de prijs die landbouwers krijgen (vanaf nu producentenprijs genoemd) te vergelijken met de consumentenprijzen in absolute termen. Wat in deze context wel mogelijk is, is om evoluties te vergelijken.

2. Een Europese studie door het Europees parlement “The gap between producer prices and the prices paid by the consumer”¹ bestudeert de kloof tussen producenten- en consumentenprijs en bestudeert de verschillen tussen deelstaten. Algemeen zijn er grote verschillen mogelijk tussen landen, de welke voor een groot deel voortkomen uit de verschillen in structuur van de sectoren in de voedingsketen.

Om de vergelijking van de producentenprijs met de consumentenprijs tussen verschillende landen te maken, rijzen er meerdere dilemma's op. Indien men de absolute prijzen controleert, moet men een product hebben dat exact vergelijkbaar is. Daarenboven moeten ook de verschillende landen eenzelfde prijsdefinitie hanteren.

Ook al kan men de getallen moeilijk met elkaar vergelijken, toch loont het de moeite om op bepaalde tendensen te wijzen.

Voor vlees volgt de Belgische producentenprijs eenzelfde evolutie als in de buurlanden. Tot ongeveer 2006 vertoont de Belgische prijs grotere stijging en dalingen.

Voor zuivel daalde in de EU de producentenprijs gemiddeld 28%, terwijl de melkveehouders in België geconfronteerd werden met een daling van 45% over de bovengenoemde periode. Dit is grotendeels te wijten aan het grote aandeel bulkproducten als mager melkpoeder dat wordt afgezet op de wereldmarkt aan zeer lage prijzen. Opmerkelijk is wel dat de consumentenprijs in de EU gemiddeld met 4% steeg en in België een stijging van 6% werd genoteerd desondanks de grotere negatieve verschillen voor de Belgische melkveehouders.

Wijziging in consumentenprijs versus producentenprijs in de EU (eerste kwartaal van 2009 versus laatste kwartaal 2007)

¹ Directorate General for Internal Policies and cohesion policies, 2007. The gap between producer prices and the prices paid by the consumer. Beschikbaar op <http://www.ceasc.com/Images/Content/2326%20Report.pdf>

	Producer prices (farmers, processors)				Consumer prices	
	Raw milk	SMP	Butter	Cheese	Food	Milk/cheese/eggs
EU	-28%	-42%	-37%	-21%	6%	4%
Belgium	-45%	-48%	-42%		6%	6%
Bulgaria	-11%				9%	5%
Czech Republic	-38%	-49%	-46%	-29%	3%	-4%
Denmark	-30%	-47%	-23%		5%	2%
Germany	-39%	-49%	-43%	-37%	3%	-3%
Estonia	-28%			-14%	7%	-1%
Ireland	-43%	-44%	-41%		4%	9%
Greece	-13%				6%	4%
Spain	-28%		-24%		3%	0%
France	-12%	-46%	-44%		5%	7%
Italy	-12%		-45%		5%	5%
Cyprus	20%				13%	5%
Latvia	-34%	-11%	-41%	-19%	15%	8%
Lithuania	-43%			-7%	14%	-2%
Luxembourg	-35%				4%	5%
Hungary	-33%	-46%	-1%		8%	5%
Malta					13%	10%
Netherlands	-39%	-47%	-46%	-44%	7%	7%
Austria	-20%				5%	-2%
Poland	-40%	-54%	-44%	-44%	6%	0%
Portugal	-17%		-39%		3%	1%
Romania					9%	14%
Slovenia	-6%			1%	6%	10%
Slovakia	-32%	-20%	-29%	-33%	3%	-2%
Finland	3%		-30%	0%	14%	22%
Sweden	-33%				9%	8%
United Kingdom	-27%		-57%	-27%	13%	11%

Bron: Agriview – Lidstaatcommunicatie; Eurostat – consumentenprijsindices voor melk, eieren en kaas

De studies gedaan door de FOD Economie konden niet met zekerheid vaststellen dat bepaalde tussenschakels in de keten veel meer marge nemen dan andere. Daardoor ontbrak het vaak aan gedetailleerde gegevens. Wat zeker opvalt is dat:

1. De kosten die de distributie heeft eveneens sterk gestegen zijn, en dat deze stijging voor slechts een klein deel komt door de aankoop van de producten, maar voor een groter deel door de stijging in arbeidskost.
2. De distributie rekent de stijging van hun kosten slechts gedeeltelijk door aan de consument. Dit is waarschijnlijk het gevolg van de grote concurrentie binnen de distributiesector.

Ik deel de bezorgdheid van de vraagsteller dat de landbouwer een billijke vergoeding moet krijgen voor zijn inspanningen om voedsel te produceren. Zoals mijnheer Van Hauthem zelf aangeeft, is er voor de overheid slechts een beperkte rol weggelegd om in te grijpen in het vrije marktgebeuren.

Volgende initiatieven heb ik reeds genomen of zijn aangekondigd voor de nabije toekomst:

1. Op de Europese Raad van 7 september heb ik gepleit voor een Europese aanpak om de transparantie in de zuivelsector te verhogen. Er is binnen Europa een noodzaak aan meer transparantie en een beter inzicht in de toegevoegde waarde, de verdeling van de marges,.... De Europese en Belgische mededingingsautoriteiten moeten waakzaam zijn om samen problemen binnen verschillende landbouwsectoren aan te pakken: concurrentievervalsing en onderlinge prijsafspraken moeten in voorkomend geval streng aangepakt worden.
2. Anderzijds wil ik benadrukken ook voorstander te zijn van een Europese dialoog tussen de verschillende schakels binnen de zuivelsector. Dit standpunt heb ik dan ook verdedigd op de Europese landbouwrada van 7 september. Maar ook op Vlaams niveau heb ik in het voorjaar een discussieplatform "Ronde Tafel Zuivel" opgestart waarbij de landbouworganisaties en zuivelindustrie rond de tafel worden gebracht om te discussiëren over knellende onderwerpen.
3. Het Departement Landbouw en Visserij heeft in mijn opdracht een analyse uitgevoerd van de prijsnoteringen en prijsvorming voor de verschillende landbouwsectoren. Na een algeme-

ne bespreking van dit discussiedocument zal er in werkgroepen gewerkt worden aan een verbetering van de prijstransparantie en een efficiëntere prijsvorming. Hierbij verwacht ik veel inbreng van de landbouwsector, waarbij de Overheid een begeleidende en eventueel regulerende rol kan vervullen.

4. De administratie zal de doorstroming van marktkennis nog intensifiëren door een doorstroming van de informatie van beheerscomités naar alle niveaus van de keten via de gebruikelijke debriefings na de Europese vergaderingen en via een website.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID, LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 7
van 12 augustus 2009
van **CINDY FRANSSSEN**

Steunpunten - Stand van zaken

De Vlaamse overheid kent en subsidieert diverse steunpunten. Inmiddels zijn er veel steunpunten actief op het veld. Dergelijke steunpunten nemen een belangrijke plaats in tussen de overheid en de betrokken sector en/of doelgroep.

Op 16 januari 2009 heb ik deze vraag reeds gesteld aan alle ministers van de vorige Vlaamse Regering. Wegens het uitblijven van een gecoördineerd antwoord heb ik de vraag omgezet in een vraag om uitleg (Handelingen C163-ECO24 van 19 maart 2009, blz.1 en bijlage blz. 31-35). De toenmalige minister heeft zich in haar antwoord echter beperkt tot de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek. Toch had ik graag een overzicht ontvangen van alle door de Vlaamse overheid gesubsidieerde steunpunten. Vandaar deze aanvullende vraag.

1. Hoeveel en welke steunpunten, die aan de bevoegdheden van de minister gerelateerd zijn, bestaan er? Graag een overzicht per departement.

Hoeveel van deze steunpunten zijn er de vorige legislatuur opgericht?

2. Wat is de concrete opdracht en het statuut van de diverse steunpunten en werd dit vastgelegd in een beheersovereenkomst? Indien het een vzw betreft, wie zetelt in de raad van beheer en in de algemene vergadering?
3. Op welke wijze zijn de "stakeholders" betrokken bij de diverse steunpunten?
4. Hoeveel personeelsleden werken in er in elk van deze steunpunten?
5. Wie bepaalt de aanwervingsvoorwaarden en -procedures voor de personeelsleden?
6. Hoeveel middelen krijgen deze steunpunten jaarlijks? Graag een overzicht per steunpunt (sinds 2004).
7. Worden de steunpunten geëvalueerd? Zo ja, hoe en op welke tijdstippen? Zo neen, waarom niet?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 7, Lieten nr. 2, Bourgeois nr. 7, Vandeurzen nr. 4, Crevits nr. 14, Van den Bossche nr. 4, Muylers nr. 14, Schauvliege nr. 11, Smet nr. 3).

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID,
LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 7 van 12 augustus 2009
van **CINDY FRANSSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door minister Ingrid Lieten, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID, LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 8
van 13 augustus 2009
van **JOS DE MEYER**

Vlaams Landbouwinvesteringsfonds - Steunaanvragen

Het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF) heeft twee belangrijke pijlers: enerzijds wordt het vestigen van een landbouwbedrijf ondersteund, anderzijds is er de steun bij investeringen. Er is zowel steun voor verrichtingen gefinancierd met leningen als voor verrichtingen gefinancierd met eigen middelen. De vorm van de steun is zeer verschillend naargelang het een investering of vestiging (overname) betreft waarvoor steun gevraagd wordt.

Investeringssteun wordt toegekend in de vorm van een rentesubsidie aangevuld met een kapitaalpremie als er voor de investering een krediet afgesloten wordt. Wanneer de investering volledig gefinancierd wordt met eigen middelen, wordt de steun uitsluitend verleend in de vorm van een kapitaalpremie.

De vestigingssteun wordt altijd toegekend in de vorm van een vestigingspremie en vervolgens vanaf een bepaald bedrag in de vorm van een rentesubsidie, voor zover er voor de bijkomende kosten een lening afgesloten wordt.

Daarnaast kan het VLIF de kredieten waarborgen die een rentesubsidie genieten. Wanneer rentesubsidie verleend wordt, kan de bank voor de kredieten een aanvullende borgstelling krijgen. Dit betekent dat eerst de zekerheden van de kredietnemer maximaal uitgeput worden. Voor die waarborg van het Vlaams Gewest moet een bijdrage betaald worden.

Momenteel is er ook een tijdelijke regeling die nog loopt tot 31 december 2009 die onder strikt omschreven voorwaarden een waarborg geeft voor overbruggingskredieten aangegaan door jonge landbouwers met liquiditeitsproblemen.

De jaarlijkse enquête van de groep Landbouwkrediet bevestigt dat de financiële toestand van de Vlaamse landbouwers niet rooskleurig is. De combinatie van stijgende productiekosten en dalende verkoopprijzen zorgt in heel wat Vlaamse landbouwondernemingen inderdaad voor liquiditeitsproblemen. In 2008 zou maar liefst 36 % van de Vlaamse boeren hiermee te maken hebben gehad. Een stijging van 10 % ten opzichte van het jaar voordien.

1. Hoeveel nieuwe aanvraagdossiers werden er in 2007, 2008 en 2009 (tot op heden) ingediend voor respectievelijk investerings- en vestigingssteun? Is er inderdaad een trendwijziging merkbaar?
2. Voor hoeveel leningen werd aan het Vlaams Gewest een waarborg gevraagd in 2007, 2008, 2009?
3. Hoeveel waarborgen werden er effectief uitgewonnen in 2007, 2008 en 2009?

4. In hoeveel dossiers werd er in 2007, 2008 en 2009 een uitstel van betaling van premies verschuldigd aan het VLIF gevraagd? In hoeveel gevallen werd dit ook effectief toegestaan?
5. Hoeveel jonge landbouwers maakten reeds gebruik van de waarborgregeling voor jonge landbouwers?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID,
 LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 8 van 13 augustus 2009
 van **JOS DE MEYER**

1. In onderstaande tabel wordt voor de periode 2007-2009 een overzicht gegeven van het aantal aanvragen voor investerings-, diversificatie- en vestigingssteun.

Jaar	Investeringssteun	Diversificatiesteun	Vestigingssteun
2007	2.961	198	135
2008	3.588	363	225
2009 (tot eind augustus)	1.953	156	91

De cijfers betreffen aanvragen die volledig zijn en in onderzoek genomen werden. Vanaf 2007 worden aanvragen om diversificatiesteun afzonderlijk geregistreerd. Diversificatiesteun is een vorm van investeringssteun voor investeringen in niet-landbouwactiviteiten. De cijfers voor 2009 hebben betrekking op aanvragen ingediend tot eind augustus. Eén aanvraag om steun kan betrekking hebben op verschillende steunmaatregelen. De 2.200 aanvragen van 2009 hebben betrekking op 2.029 dossiers. De combinatie diversificatiesteun - investeringssteun komt geregeld voor. Vanaf 2009 kunnen opnieuw twee aanvragen om steun per kalenderjaar ingediend worden en werden ook de steunmaatregelen voor de suikerbietentelers van kracht. Beide wijzigingen zijn van aard om het aantal aanvragen om investeringssteun te verhogen.

Op basis van de huidige cijfers wordt 2009 een gemiddeld investeringsjaar. Waar het bedrag aan voorziene kosten voor verrichtingen in aanmerking komend voor investerings- en diversificatiesteun in 2007 en 2008 respectievelijk 389 en 589 miljoen euro bedroeg staat de teller einde augustus 2009 op 207 miljoen euro. Dit bedrag moet voorzichtig geïnterpreteerd worden. Het zal nog sterk toenemen naarmate het jaar vordert en alle voorziene investeringen geregistreerd worden in de bestanden. Het bedrag aan voorziene vestigingskosten bedroeg in 2007 en 2008 respectievelijk 28 en 49 miljoen euro. In 2009 staat de teller voorlopig op 15 miljoen euro. In de eerste 8 maanden van 2009 registreerde het VLIF 240 miljoen euro toegestane kredieten. In dezelfde periode van 2007 en 2008 was dit respectievelijk 191 en 335 miljoen euro.

Het aantal aanvragen om vestigingssteun is nog beperkt. Mogelijk wordt een aantal vestigingen uitgesteld tot 2010 in afwachting van een aangekondigde verhoging van de steun. Een opvallende evolutie betreft het aantal vestigingen als mandataris van een vennootschap. Een kwart van de aanvragen om vestigingssteun betreft overname van aandelen. In 2007 was dit amper 6,5 % en in 2008 betrof het in 8 % van de vestigingsdossiers een overname van aandelen. De vennootschapsvorming, aandachtspunt in de vorige legislatuur, wordt in versneld tempo doorgevoerd. De wijzigingen in de VLIF-regelgeving zijn mee bepalend.

Inzake productie van hernieuwbare energie blijven zonnecellen zeer populair. De andere vormen van productie van hernieuwbare energie komen nauwelijks voor en het koolzaadverhaal is helemaal uit de VLIF-statistiek verdwenen. Voor de andere vormen van diversificatie is er de jongste jaren een duidelijke terugval van de investeringsbereidheid. Het aantal aanvragen om steun voor investeringen in hoevertoerisme en dagrecreatie is beperkt geworden.

Inzake gangbare investeringen op land- en tuinbouwbedrijven wordt vastgesteld dat alle sectoren blijven investeren. Ook in de melkvee- en varkenssector wordt er nog geïnvesteerd. Voor het aantal WKK-installaties staat de teller op 18 tegenover 54 voor 2008. Hier wordt wel een terugval verwacht. Dat de legkippensector het relatief goed doet en dat de tijd dringt om de omschakeling naar diervriendelijke huisvestingssystemen te realiseren, blijkt uit de aanvragen om steun. In 2009 zijn er al meer aanvragen dan in 2008.

2. De cijfers over door de banken gevraagde gewestwaarborg op kredieten toegestaan aan producenten zijn voor de periode 2007-2009 weergegeven in onderstaande tabel. Voor 2009 betreft het gegevens tot eind juni. In één dossier kan waarborg gevraagd worden op meer dan een krediet.

	2007	2008	2009
Aantal dossiers	33	18	5
Aantal kredieten	43	22	8
Gevraagde gewestwaarborg (in miljoen euro)	14,14	9,27	2,80

3. In onderstaande tabel wordt voor de periode 2007-2009 een overzicht gegeven van het aantal falingen waarvoor gewestwaarborg betaald werd en van het betaald bedrag.

	2007	2008	2009
Aantal	7	9	7
Betaald bedrag (in miljoen euro)	1,12	2,27	1,39

Het betreft betalingen van de hoofdsom. Daarnaast zijn er nog kleinere restbetalingen van dossiers met een betaalde hoofdsom in hetzelfde jaar of in voorgaande jaren. Een betaling in een bepaald jaar heeft algemeen betrekking op een faling die zich een of meerdere jaren voordien voorgedaan heeft. Eerst moet immers de uitwinningprocedure van de eigen zekerheden doorgevoerd worden. Zonder nieuwe dossiers die nog in uitbetaling kunnen komen in 2009, zijn er thans drie dossiers klaar voor betaling van de gewestwaarborg. Het betreft een betaling van 0,93 miljoen euro.

4. Betaling van premies aan het VLIF doet zich alleen voor wanneer het VLIF de uitbetaalde kapitaalpremies geheel of gedeeltelijk terugvordert. Wanneer een rentesubsidie terug gevorderd wordt gebeurt dit via de bank.

In onderstaande tabel wordt voor de periode 2007-2009 een overzicht gegeven van het aantal dossiers waarbij een premie terug gevorderd wordt. Dit is het geval na herziening van de toegekende steun of ingevolge een herberekening bij stopzetting van de steun om allerlei redenen (gesubsidieerd goed niet meer in gebruik, basisvoorwaarden voor steunverlening niet meer voldaan, ...). In een beperkt aantal gevallen wordt de steun niet onmiddellijk terugbetaald en wordt er een betalingsregeling gevraagd. Dergelijke vraag wordt normaal ingewilligd als er een redelijke terugbetalingstermijn wordt voorgesteld, anders wordt er een tegenvoorstel gedaan. Voor 2009 betreft het cijfers tot einde juni.

	2007	2008	2009
Aantal teruggevorderde premies	292	362	126
Aantal betalingsregelingen	2	7	4

De vraag betreft mogelijk het aantal vragen om akkoord van het VLIF met uitstel van terugbetaling van kapitaal aan de bank. In 2007 en 2008 waren er relatief weinig aanvragen. Er werden respectievelijk 35 en 92 gemotiveerde aanvragen om akkoord met het verlenen van uitstel van

aflossing ingeleid. In 2009 werden al 116 aanvragen ingeleid. Die cijfers geven geen volledig beeld van de toegestane faciliteiten door de banken. Uit overleg met de banken blijkt dat diverse betalingsfaciliteiten toegestaan worden zonder dat het VLIF om akkoord gevraagd wordt. Er bestaat geen statistiek over de mate waarin het VLIF akkoord gaat met het uitstellen van de aflossing maar op enkele eenheden na wordt steeds akkoord verleend.

5. Er zijn nog geen aanvragen ingediend voor het verkrijgen van gewestwaarborg op overbruggingskredieten aangegaan door jonge landbouwers met liquiditeitsproblemen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID, LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 9
van 18 augustus 2009
van **TOM DEHAENE**

Overdracht Nationale Plantentuin - Initiatieven

De Nationale Plantentuin in Meise staat bekend als één van de meest waardevolle domeinen van Vlaanderen. Door het jarenlange gebakkelei over de overdracht van de federale overheid naar het Vlaams Gewest is niet alleen kostbare tijd, maar vooral een kostbaar stukje erfgoed met internationale uitstraling verloren gegaan. De Plantentuin is zichtbaar verloederd: serres sluiten wegens instortingsgevaar, uniek genetisch materiaal gaat verloren, kortom de aftakeling van het domein gaat alsmaar verder. Om de toekomst van de Plantentuin veilig te stellen, dienen dan ook de nodige politieke beslissingen genomen te worden.

Hoewel de Vlaamse overheid in de Nationale Plantentuin van België reeds in 2004 werken heeft geprefinancierd en in de hoedanigheid van zaakwaarnemer dringende werken heeft laat uitvoeren, is de Plantentuin nog steeds een federale instelling waar noch de Vlaamse Gemeenschap, noch het Vlaams Gewest bevoegd voor zijn.

In uitvoering van de Lambermontakkoorden zou de Nationale Plantentuin van België reeds van het federale naar het Vlaamse niveau zijn overgeheveld, ware het niet dat daarvoor een samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap nodig is.

Ik verwijs ook naar het antwoord van de minister-president op mijn schriftelijke vraag nr. 89 van 23 juni 2008 waarin hij meedeelde dat geen verdere vooruitgang kon worden geboekt ondanks de inspanningen (Websitebulletin publicatiedatum 24-09-2008).

Welke acties zullen worden ondernomen met betrekking tot de uitwerking van het samenwerkingsakkoord tussen de Franse en de Vlaamse Gemeenschap opdat de overdracht van de Plantentuin eindelijk definitief zou kunnen worden?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID,
LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 9 van 18 augustus 2009
van **TOM DEHAENE**

Zoals ik op 19 februari 2009 verklaarde in de commissie Binnenlandse Aangelegenheden n.a.v. een vraag om uitleg van de heer Demesmaeker moet men nog altijd met twee zijn om akkoorden te sluiten. Na talloze gesprekken met de minister-president van de Franse Gemeenschap was er een akkoord dat klaar lag om ondertekend te worden. Op dat moment zijn er opmerkingen geformuleerd vanuit het federale niveau bij monde van mevrouw Laruelle en de heer Reynders, die beiden het toezicht uitoefenen op de federale wetenschappelijke instellingen. Het akkoord bevatte immers de afspraak dat het wetenschappelijk patrimonium van de Plantentuin eigendom blijft van de federale staat en voor onbepaalde tijd in bruikleen wordt gegeven aan de Vlaamse Gemeenschap. Dat wetenschappelijk patrimonium bevat naast de bibliotheek en het archief ook een aantal wetenschappelijke verzamelingen en een herbarium. Precies wat dat laatste betreft werden nieuwe discussies opgestart omdat het niet helemaal duidelijk was op welke manier het federale herbariumbezit in de Plantentuin moest geïdentificeerd worden.

Daarom werd door de directeur van de Nationale Plantentuin in maart 2009 een commissie van internationale experts belast met een onderzoek en werd afgesproken dat de Gemeenschappen de conclusies van deze commissie zouden aanvaarden.

Begin juni 2009 werden de werkzaamheden van de Commissie afgerond. De internationale deskundigen stellen in hun conclusies voor dat er een inventaris wordt opgemaakt van alle collecties en specimens die nog geen instituutlabel dragen en dat deze lijst wordt goedgekeurd door de Wetenschappelijke Raad van de Nationale Plantentuin. De directeur van de Nationale Plantentuin heeft eind juli zijn departementshoofden opdracht gegeven deze lijsten tegen eind augustus op te maken. Zodra de Wetenschappelijke Raad deze lijst heeft goedgekeurd en het federale herbariumbezit is afgebakend, zijn in principe alle hinderpalen weggewerkt die een ondertekening van het samenwerkingsakkoord in de weg staan tenzij er nieuwe bezwaren worden opgeworpen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID, LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 10
van 18 augustus 2009
van **JOS DE MEYER**

Faillissementen - Begeleiding en preventie

In de pers kon de afgelopen weken worden vernomen dat de stijging van het aantal faillissementen in het Vlaamse gewest vertraagt. Het is weliswaar te vroeg om te spreken van een conjunctuurherstel maar vele analisten zien hierin toch een teken dat de ergste dagen van de crisis achter ons liggen.

Deze cijfers dekken echter sterke regionale verschillen toe en roepen ook vragen op naar de wijze waarop begeleidend of preventief wordt opgetreden vanuit de Vlaamse bevoegdheden.

1. Kan de minister-president respectievelijk voor het Vlaamse gewest, de provincie Oost-Vlaanderen en de regio Waas en Dender antwoorden op volgende vragen?
 - a) Wat zijn de vergelijkbare faillissementscijfers over de eerste jaarthelft voor de jaren 2007, 2008 en 2009?
 - b) Is er uit deze cijfers een trend op te maken?
 - c) Wat zijn de verwachtingen voor de cijfers van de tweede jaarthelft van 2009?
2. Wordt er ook voorzien in begeleiding en ondersteuning voor een onderneming of ondernemer die in falings gaat? Zo ja, op welke wijze?
3. Wordt er ook preventief gewerkt om faillissementen te voorkomen? Zo ja, op welke wijze?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID,
LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 10 van 18 augustus 2009
van **JOS DE MEYER**

1. a) Faillissementscijfers eerste jaarhelft 2007, 2008 en 2009

In haar studie van faillissementen van 2 juli ll. gaf Graydon aan dat het aantal faillissementen in Vlaanderen in de eerste jaarhelft van 2009 op 2504 lag², wat een stijging van 27,3% inhoudt t.o.v. dezelfde periode het jaar ervoor. In 2008 was er in het eerste semester sprake van 1967 faillissementen, een stijging van 0,72% t.o.v. 2007. Gedurende de eerste 6 maanden van 2007 gingen er 1953 bedrijven failliet in Vlaanderen.

In Oost-Vlaanderen zijn er volgens dezelfde studie van Graydon in de eerste jaarhelft van 2009 528 bedrijven failliet gegaan, wat een stijging van 4,34% inhoudt t.o.v. 2008. In 2008 lag het aantal faillissementen tijdens de eerste jaarhelft op 506, een stijging van 8,82% t.o.v. 2007. Gedurende het eerste semester van 2007 werden er 465 faillissementen in Oost-Vlaanderen geconstateerd.

Er zijn nog geen cijfers beschikbaar over het aantal faillissementen in de regio Waas en Dender in de eerste jaarhelft van 2009. Deze cijfers zal ik nadien aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger overmaken.

b) Trend

Op basis van bovenstaande cijfers kunnen we voor wat het Vlaamse Gewest betreft besluiten dat de eerste jaarhelft van 2009 een spectaculaire stijging van het aantal faillissementen liet optekenen. Deze "trend" kan beaamd worden door de vergelijking van de faillissementscijfers van het eerste semester over meerdere jaren te maken. Een stijging van de faillissementscijfers met 27% tijdens de eerste jaarhelft is, op basis van de gegevens van Graydon, de voorbije 10 jaar nog nooit opgemerkt.

Voor Oost-Vlaanderen verschilt de situatie enigszins t.o.v. Vlaanderen. Het aantal faillissementen ligt in Oost-Vlaanderen eveneens in stijgende lijn, maar de eerste jaarhelft van 2009 bracht een minder spectaculaire stijging in het aantal faillissementen met zich mee dan voor het Vlaamse Gewest in zijn geheel. Oost-Vlaanderen blijkt de eerste jaarhelft van 2008 een aanzienlijkere stijging in het aantal faillissementen te laten optekenen dan tijdens de eerste jaarhelft van 2009. Hoewel Oost-Vlaanderen de laatste 3 jaren telkens een stijging kent van het aantal faillissementscijfers in de eerste jaarhelft, blijkt 2003 het jaar te zijn waarin Oost-Vlaanderen in de eerste jaarhelft de meest aanzienlijke stijging kende t.o.v. het jaar ervoor. In 2003 gingen er in Oost-Vlaanderen in de eerste jaarhelft immers 26,7% meer bedrijven failliet dan het jaar voorheen; een stijging vergelijkbaar met de stijging die we tijdens de eerste jaarhelft van dit jaar voor het Vlaamse Gewest kennen.

c) Verwachtingen voor de tweede jaarhelft van 2009

² Opgelet: deze cijfers verschillen van de cijfers vermeld bij "Economische barometer" op de website van Graydon en dit omwille van verschillen in de bronnen gebruikt voor gegevensverzameling.

Er werden de afgelopen weken inderdaad verscheidene berichten verspreid over een vertraging van de stijging van het aantal faillissementen. Er zijn ook verscheidene analisten die beweren dat het dieptepunt van de crisis achter ons ligt, maar er zijn er evenveel die het tegendeel verkondigen en vrezen voor een terugval. De berichten over een stagnering van de stijging van het aantal faillissementen zijn trouwens gestoeld op vaststellingen die voor België in zijn geheel gelden en niet alleen voor het Vlaamse Gewest. Als we er de faillissementscijfers voor het Vlaamse Gewest voor juni en juli 2009³ bijhalen, stellen we het volgende vast: in juli 2009 werd er welgeteld 1 bedrijf minder failliet verklaard dan in juli 2008 en juni 2009 kende een stijging van het aantal faillissementen van 14,7% t.o.v. juni 2008. De voorbije maand werden er door Graydon voorlopig eveneens minder faillissementen vastgesteld dan in augustus 2008 (nl. 199 in augustus 2009 t.o.v. 201 in augustus 2008). Dit cijfer kan echter nog wijzigen. Er kunnen immers nog uitspraken in faillissementszaken volgen die nog niet in de statistieken verwerkt zijn. Ik heb het vermoeden dat we voor de tweede jaarhelft nog niet meteen moeten uitgaan van een sterke daling van het aantal faillissementen. Indien we ervan uitgaan dat we de ergste maanden van de crisis achter de rug hebben, dan is het alsnog mogelijk dat het faillissementscijfer in Vlaanderen ook voor de tweede jaarhelft van 2009 hoog blijft. Graydon verwacht overigens voor het jaar 2009 nog steeds een stijging van het aantal faillissementen met 10 à 20%, weliswaar voor heel België. De faillissementscijfers voor het Vlaamse Gewest reageren ook meestal met enige vertraging. Zo kon de eerste echte piek in faillissementen in Vlaanderen pas in oktober 2008 worden vastgesteld. Bovendien kan het stopzetten van één grote speler in de markt voor een sneeuwbaaleffect zorgen. Het blijft dus enigszins koffiedik kijken wat de verwachtingen voor de tweede jaarhelft betreft.

2. Begeleiding en ondersteuning van in falings gaande ondernemingen en ondernemers

Op dit ogenblik zijn er een drietal privé-initiatieven in Vlaanderen die begeleiding en ondersteuning voor een onderneming of ondernemer die in falings gaat aanbieden. Dit zijn Tussenstap, EFREM en Boeren op een Kruispunt. Tussenstap biedt individuele dienstverlening aan gefailleerden. EFREM biedt integrale begeleiding aan ondernemers in financiële moeilijkheden, voorlopig enkel in West-Vlaanderen en Boeren op een Kruispunt biedt eveneens aangepast advies en begeleiding aan ondernemers in de agrarische sector die het moeilijk hebben. Advies en/of begeleiding bij één van deze drie privé-initiatieven is gratis voor de ondernemers in kwestie. In het kader van het relanceplan werd Tussenstap door de Vlaamse overheid financieel ondersteund. Ook EFREM en Boeren op een Kruispunt konden al op enige steun van de Vlaamse overheid rekenen. Tijdens deze legislatuur zal er evenwel verdere aandacht besteed worden aan mogelijkheden voor begeleiding en ondersteuning van ondernemingen of ondernemers die failliet gaan.

3. Preventief beleid

Tijdens de vorige legislatuur kreeg het preventieve bedrijfsbeleid, het beleid ter stimulering, ondersteuning, en bevordering van financieel gezonde ondernemingen, effectief vorm. De basis ervan ligt in de VESOC nota waarin de sociale partners samen met de overheid tot overeenstemming kwamen omtrent deze aanpak. De doelstelling blijft het vermijden dat financieel gezonde ondernemingen in moeilijkheden zouden geraken.

Dit preventieve bedrijfsbeleid bestaat uit 4 stappen, nl. het planmatig sensibiliseren van ondernemingen, het aanreiken van (hulpmiddelen voor) een diagnose, het aanbieden van een vervolgtraject, zowel naar het opzetten van een doorstartplan als naar de begeleiding bij de implementatie ervan. Bovendien wordt deze aanpak mee gevolgd en geadviseerd door het Comité voor Preventief Bedrijfsbeleid.

Het Agentschap Ondernemen zal dus in eerste instantie de nodige sensibiliseringsacties op touw zetten om enerzijds de tool voor zelfdiagnose en anderzijds de ondernemingscan te promoten,

³ Bron: Graydon (website)

evenals informatie te verstrekken over het flankerend ondernemingsbeleid. Als initieel hulpmiddel voor diagnose wordt een zelfdiagnoseinstrument ter beschikking gesteld op: www.preventiefbedrijfsbeleid.be. Dit is een quickscan die de ondernemer zelf anoniem kan invullen. Deze test is een warmmaker voor een meer uitgebreide doorlichting of ondernemings-scan van de onderneming. Bedrijven (behorend tot de prioritaire VESOC doelgroep zijn de bedrijven t.e.m. 100 werknemers) kunnen onder bepaalde voorwaarden (vnl. voldoende financiële gezondheid) dergelijke ondernemingsscan laten uitvoeren door het Agentschap Ondernemen. Voor de kleinere ondernemingen heeft het Agentschap Ondernemen i.s.m. de bedrijfsorganisaties vergelijkbare mogelijkheden voorzien. Voor andere bedrijven zoals bedrijven met meer dan 100 werknemers staat de ondernemingsscan ter beschikking. Van hen wordt verwacht dat ze voldoende competenties hebben om deze scan zelf uit te voeren. Deze ondernemingsscan is wetenschappelijk onderbouwd en wordt in alle vertrouwelijkheid uitgevoerd. Op basis van de resultaten van de scan wordt een eerstelijnsadvies geformuleerd, dat ofwel uit een aantal prioritaire actiepunten bestaat ofwel de aanbeveling tot opmaak van een doorstartplan. Dit laatste is mogelijk mits beroep te doen op de KMO- portefeuille. Ingeval de financiële draagkracht te ver is aangetast wordt verwezen naar de federale wet op de continuïteit van de ondernemingen. In beide gevallen biedt de Vlaamse overheid de ondernemer hierbij steun. In het kader van preventief bedrijfsbeleid is tevens een EFRO project voorzien met tussenkomst bij de begeleiding van de implementatie van de doorstartplannen. De uiteindelijke goedkeuring van de aanbieders zal waarschijnlijk tegen eind oktober 2009 officieel zijn en dan operationeel worden.

KRIS PEETERS

MINISTER PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID,
LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

AANVULLEND ANTWOORD

op vraag nr. 10 van 18 augustus 2009
van **JOS DE MEYER**

In aanvulling op het eerder overgemaakte antwoord bezorg ik u de cijfers met betrekking tot de regio Waas en Dender.

Met betrekking tot de regio Waas en Dender, merken we op basis van het cijfermateriaal van Graydon dat er in de eerste jaarhelft van 2009 263 bedrijven failliet zijn gegaan, een stijging van 19% t.o.v. de eerste jaarhelft van 2008. In de eerste jaarhelft van 2008 hebben er welgeteld 221 bedrijven in deze regio een faillissement laten optekenen, wat een stijging inhoudt van 8,33% t.o.v. dezelfde periode het jaar voordien. In 2007 gingen er tijdens het eerste semester 204 bedrijven in de regio Waas en Dender failliet.

Wat de trend betreft zien we voor de regio Waas en Dender dat er voor de eerste jaarhelft van 2009, net zoals in Vlaanderen, een aanzienlijke stijging (nl. van 19%) van het aantal faillissementen waar te nemen is. De eerste jaarhelft van 2009 stond echter nog niet in voor de meest spectaculaire stijging van het aantal faillissementen. Deze deed zich eveneens in 2003 voor. Toen steeg het aantal faillissementen opgetekend in de eerste jaarhelft met 30,05% en in de eerste jaarhelft van 2001 steeg het aantal faillissementen ook met 25,42% t.o.v. het eerste semester van 2000. Er dient wel opgemerkt dat deze geaggregeerde cijfers voor de regio Waas en Dender ook grote verschillen herbergt tussen de arrondissementen onderling. Zo tekende het arrondissement Aalst in de eerste jaarhelft van 2009 een stijging van ong. 51% op, het arrondissement Dendermonde een stijging van ong. 22% en in het arrondissement Sint-Niklaas bleef het aantal faillissementen in de eerste jaarhelft op hetzelfde niveau als in 2008.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID, LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 11
van 20 augustus 2009
van **VERA JANS**

Interministerieel overleg - Stand van zaken

België is een land met een bijzonder complexe staatsstructuur. Door de verschillende staatsvormingen zijn de bevoegdheden voor de verschillende beleidsdomeinen in dit land verdeeld over de verschillende overheden. Ook voor de beleidsdomeinen Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid zijn er vele overlappingsen met de federale overheid.

De implementatie van tal van beleidsmaatregelen vereist een tussenkomst van zowel de federale als de gemeenschaps- of gewestregering. Om dit in goede banen te leiden, wordt er interministerieel overleg gepleegd.

1. Wanneer vond het laatste interministerieel overleg plaats?
2. Wat waren de agendapunten die verband houden met de beleidsdomeinen Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid?
3. Welke concrete beleidsaanpassingen en/of -maatregelen resulteerden uit het laatste overleg tussen de minister en zijn federale, Waalse of Brusselse collega's aangaande zijn beleidsdomeinen?
4. Wanneer vindt het volgende interministerieel overleg plaats?
5. Welke thema's/beleidsproblemen aangaande de beleidsdomeinen van de minister zullen onderwerp uitmaken van het volgende interministerieel overleg?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr.11, Lieten nr.3, Bourgeois nr. 10, Vandeurzen nr.8, Crevits nr. 21, Van den Bossche nr. 6, Muylers nr. 15, Schauvliege nr. 14, Smet nr. 7)

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID, LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 11 van 20 augustus 2009
van VERA JANS

De verschillende staatshervormingen hebben gaandeweg meer aandacht besteed aan de procedures van overleg en coördinatie tussen de verschillende entiteiten in het federaal bestel. In 1989 werd in de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen een artikel 31bis ingevoegd dat het mogelijk maakte interministeriële conferenties op te richten. Deze interministeriële conferenties laten toe, met eerbiediging van ieders autonomie en zonder dwingende beslissingsmacht, overleg te organiseren tussen de Federale Staat en de deelstaten (Gemeenschappen en Gewesten). Zij worden opgericht door het Overlegcomité.

Het interministerieel overleg per bevoegdheidsmaterie, waar de Vlaamse Volksvertegenwoordiger naar verwijst, komt structureel dus vooral aan bod in die interministeriële conferenties (IMC's). Zij kunnen niet allen het forum zijn voor de uitwerking van samenwerkingsakkoorden, maar ook de plaats om aan de diverse samenwerkingsprocedures die in de wetten tot hervorming der instellingen voorzien zijn, vorm te geven.

Actueel zijn er 18 IMC's opgericht. De vertegenwoordigers van de Federale Staat en van de deelstaten worden aangeduid door hun respectieve regeringen. De verschillende leden van de Vlaamse Regering werden bij beslissing van 17 juli 2009 aangeduid in de IMC's die aansluiten bij hun bevoegdheden en met het oog op een gedragen politieke discussie:

- Institutionele Hervormingen : Kris Peeters, Ingrid Lieten en Geert Bourgeois ;
- Economie en Energie : Kris Peeters, Ingrid Lieten en Freya Van den Bossche ;
- Mobiliteit, Infrastructuur en Telecommunicatie : Ingrid Lieten en Hilde Crevits ;
- Wetenschapsbeleid en Cultuur : Ingrid Lieten en Joke Schauvliege ;
- Buitenlands Beleid : Kris Peeters ;
- Buitenlandse Handel : Kris Peeters ;
- Financiën en Begroting : Kris Peeters en Philippe Muyters ;
- Binnenlandse Zaken : Geert Bourgeois ;
- Tewerkstelling, Vorming en Sociale Economie : Freya Van den Bossche en Philippe Muyters ;
- Ambtenarenzaken en Modernisering van de overheidsdiensten : Geert Bourgeois ;
- Landbouwbeleid : Kris Peeters ;
- Volksgezondheid : Jo Vandeurzen ;
- Leefmilieu : Joke Schauvliege ;
- Integratie in de Maatschappij : Geert Bourgeois, Jo Vandeurzen en Pascal Smet ;
- Stedelijk Beleid en Huisvesting : Freya Van den Bossche ;
- Welzijn, Sport en Familie : Jo Vandeurzen, Philippe Muyters en Pascal Smet ;
- Veiligheids- en Handhavingsbeleid : Geert Bourgeois, Jo Vandeurzen en Hilde Crevits ;
- Drugs : Jo Vandeurzen.

Daarnaast vindt ook direct interministerieel overleg plaats in de schoot van het overlegcomité en wordt er bijvoorbeeld in de sector van het vervoer heel wat betrokkenheidsprocedures louter schriftelijk afgehandeld.

Met betrekking tot de agenda's van dit overleg verwijs ik naar de agenda's van het overlegcomité zoals ze door mijn diensten geregeld aan het parlement worden overgezonden.

Hierna volgt per minister, elk wat zijn/haar bevoegdheden betreft, het antwoord op de gestelde vragen, ermee rekening houdende dat gelet op de start van de legislatuur de ministers nog niet over alle informatie beschikken.

Kris Peeters, minister-president en Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid

Institutionele Hervormingen

1. De laatste vergadering van de Interministeriële Conferentie Institutionele Hervormingen vond plaats op 17 januari 2005. M.b.t. de institutionele aangelegenheden zijn er de afgelopen jaren zowel op federaal als op Vlaams niveau meerdere initiatieven genomen om, in overleg tussen de verschillende entiteiten van de federatie, institutionele hervormingen door te voeren. Ik verwijs hierbij naar het Forum, het Octopusoverleg en recent nog de Gemeenschapsdialoog. Hierbij moet wel vermeld worden dat het niet altijd een exclusief interministerieel overleg betrof maar dat ook (oud)-parlementsleden en partijvoorzitters bij de vergaderingen betrokken werden.
2. In de genoemde vergadering van 17 januari 2005 werd een werkgroep opgericht die - in opvolging van het arrest van het Grondwettelijk Hof - een oplossing diende te zoeken voor de kiesomschrijvingen voor de verkiezing van de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Op de andere genoemde fora kwamen tal van onderwerpen ter sprake. De Octopusnota van de Vlaamse Regering die als bijlage bij het Vlaamse Regeerakkoord van 15 juli 2009 is gevoegd, vermeldt alle elementen die de Vlaamse Regering heeft aangebracht tijdens haar ontmoeting met de Octopuswerkgroep op 1 februari 2008. Op 17 december 2008 heb ik in het Vlaams Parlement toelichting gegeven bij alle dossiers die in oktober en november 2008 ter sprake zijn gekomen tijdens de Gemeenschapsdialoog. Het betrof o.a. het eerste pakket waarover de raad van wijzen op 25 februari 2008 een akkoord bereikte, het grootstedenbeleid, het zogenaamde contentieux (plantentuin Meise, overdracht gebouwen in kader van Lambermont, samenwerkingsakkoord over adoptie, samenwerkingsakkoord m.b.t. het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, vervroegen van de leerplicht), het arbeidsmarktbeleid, de herziening van art. 195 van de Grondwet, de regionalisering van aftrekken in de personenbelasting, een aantal knelpunten in de relatie justitie en welzijn en een aantal specifieke zaken zoals brandweer en mariene zones.
3. De diverse gesprekken leidden vooralsnog niet tot akkoorden.
- 4-5. Er zijn op dit ogenblik geen verdere vergaderingen gepland.

Economie

Sinds 2007 vond er geen interministerieel overleg meer plaats via de interministeriële conferentie Economie en Energie. Op dit moment zijn er ook nog geen verdere vergaderingen gepland.

Buitenlands Beleid

1. De laatste Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB) heeft plaats gevonden op 9 juli 2008.
2. Op de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid van 9 juli 2008 werden volgende agendapunten behandeld:
 - Goedkeuring van de agenda

- Goedkeuring van het verslag van de zitting van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid van 12 december 2006
 - Voorstel tot optimalisatie van de goedkeuringsprocedure van de verslagen van de Werkgroep Gemengde Verdragen door de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid
 - Evaluatie van de Samenwerkingsakkoorden van 17 juni 1994, betreffende de gewestelijke economische en handelsattachés en de modaliteiten op het vlak van de handelspromotie en 18 mei 1995, betreffende het statuut van de vertegenwoordigers van de Gemeenschappen en de Gewesten in de diplomatieke en consulaire posten
 - Evaluatie van het Samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 met betrekking tot de vertegenwoordiging van het Koninkrijk België in de Ministerraad van de Europese Unie
 - Evaluatie van het Kaderakkoord tot samenwerking van 30 juni 1994 over de vertegenwoordiging van het Koninkrijk België bij de internationale organisaties waarvan de werkzaamheden betrekking hebben op gemengde bevoegdheden
 - Benelux
 - Belgisch Voorzitterschap van de Europese Unie
 - Varia
 - Statuut vertegenwoordiging van België in het Congres van de Lokale en Regionale Overheden van Europa
 - Statuut van waarnemer van België in Donaucommissie
 - Aanwezigheid op de openingsplechtigheid van de Olympische Spelen in Peking
3. Het overleg had geen concrete beleidsaanpassing en/of beleidsmaatregel tot gevolg. Wel heeft het overleg aanleiding gegeven tot procedurele wijzigingen, procesmatige afspraken en mededelingen.
 4. Er werd (nog) geen nieuwe Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid gepland.
 5. De agenda van de volgende Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid ligt nog niet vast.

Landbouw

Met betrekking tot de uitoefening van de geregionaliseerde bevoegdheden op het gebied van Landbouw en Visserij bepaalt het Samenwerkingsakkoord van 18/06/2003 tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest dat de opvolging van dit akkoord en van de respectievelijke verbintenissen verzekerd wordt binnen de Interministeriële Conferentie voor het Landbouwbeleid (ICLB).

De samenstelling van de Interministeriële Conferenties wordt vastgelegd binnen het Overlegcomité. Voor Vlaanderen is Minister-president Peeters lid van de ICLB, en tevens bij toerbeurtregeling aangesteld als voorzitter van de ICLB voor de periode september 2008-september 2009.

Binnen de ICLB is een Permanente Werkgroep opgericht (PW-ICLB) die bestaat uit vertegenwoordigers van ieder lid van de Conferentie en van hun betrokken administraties.

1. De Interministeriële Conferentie voor het Landbouwbeleid (ICLB) heeft laatst vergaderd op 2 februari 2009, onder voorzitterschap van Minister-president Peeters en in aanwezigheid van de ministers Laruelle, Lutgen en Cerexhe.

De Permanente Werkgroep (PW-ICLB) vergadert in principe 2 maal per maand, met uitzondering van augustus; de laatste vergadering had plaats op 23 juli 2009, de volgende op 4 september 2009.

2. De agendapunten van de ICLB-vergadering van 2 februari 2009 waren de volgende:

1. Goedkeuring van de verslagen van de vergaderingen van de PW-ICLB
2. Voorbereiding Belgisch EU-voorzitterschap juli-december 2010
3. Huishoudelijke reglementen ICLB en PW-ICLB
4. FAO-Internationaal Verdrag inzake plantgenetische hulpbronnen voor voeding en landbouw
5. Diversen.

De agendapunten voor de vergaderingen van de PW-ICLB worden aangebracht door de leden van de PW-ICLB.

e verslagen van deze vergaderingen worden voor archivering overgemaakt aan het Secretariaat van het Overlegcomité, en kunnen daar worden geraadpleegd.

3. Met het oog op het Belgisch EU-voorzitterschap in 2010 werden afspraken gemaakt met betrekking tot de organisatie van de Informele Raad Landbouw in september 2010, en met betrekking tot het voorzitterschap en het woordvoederschap van de Raad Landbouw/Visserij en zijn werkgroepen.

De huishoudelijke reglementen van ICLB en PW-ICLB werden goedgekeurd, met dien verstande dat inzake het secretariaat van de ICLB nog verder overlegd diende te worden in PW-ICLB.

Het FAO-Verdrag inzake plantgenetische hulpbronnen werd in de vergadering zelf ondertekend door de leden van ICLB, en vervolgens overgemaakt aan FAO te Rome.

4. Er is geen datum bepaald voor een volgend interministerieel overleg. Het Overlegcomité moet een beslissing nemen met betrekking tot het voorzitterschap van de ICLB vanaf oktober 2009, waarvoor zoals gezegd een toerbeurtregeling geldt.
5. Verwijzend naar het antwoord op vraag 4 zal de nieuwe voorzitter de datum en agenda vastleggen voor een volgende ICLB-vergadering. De organisatie van het Belgisch EU-voorzitterschap 2010 mbt Landbouw en Visserij zal zonder twijfel een agendapunt zijn.

Voor PW-ICLB zijn de vergaderdata al vastgelegd tot eind 2009: 04/09; 17/09; 01/10; 22/10; 12/11; 26/11 en 17/12/2009.

Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

1. De laatste Interministeriële Conferentie Volksgezondheid (IMC) vond plaats op 2 maart 2009 onder voorzitterschap van de Vlaamse minister voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.
2. Tijdens deze IMC werden de hierna volgende agendapunten behandeld. De beslissingen worden telkens toegevoegd. Sommige zaken dienen verder uitgeklaard of uitgewerkt alvorens ze aanleiding kunnen geven tot beleidsaanpassingen en/of –maatregelen.

A. Vaccinaties

- A.1. Gemeenschappelijke verklaring van de Ministers van Volksgezondheid inzake het actieplan 2009-2010 voor de eliminatie van mazelen en rubella in België.
Deze verklaring werd ondertekend.
- A.2. Vaccinatiekalender voor kinderen 2008.
De kalender werd goedgekeurd.
- A.3. Griepvaccins voor bejaarden in rust- en verzorgingstehuizen.
Een werkgroep bekeek de mogelijkheid om het voor 65-plussers die in rusthuizen en RVT's verblijven, in de toekomst eenvoudiger en gratis te maken om zich tegen seizoensgriep te laten inenten. Daarbij is de nood naar voor gekomen om meer diep-

gaand de haalbaarheid, het verwachte voordeel, een reeks technische aspecten van dergelijke maatregel en de prioritaire acties die voor zo een maatregelen moeten worden genomen te laten onderzoeken. Deze studie zal door de federale minister aan het federaal kenniscentrum van de gezondheidszorg worden voorgelegd

B. Kanker

B.1. Vaccinatie tegen het humaan Papillomavirus in het kader van de preventie van baarmoederhalskanker

Vlaanderen wenst jaarlijks een cohorte meisjes te vaccineren tegen humaan papillomavirus. Om dit te realiseren is het belangrijk dat met de federale overheid een cofinancierings overeenkomst gesloten wordt. Aangezien de Franse gemeenschap niet dezelfde doelstelling heeft als Vlaanderen, is een asymmetrische overeenkomst noodzakelijk. Op de interministeriële vergadering beloofde de federale minister om de mogelijkheid na te gaan om een dergelijke asymmetrische overeenkomst met de Gemeenschappen af te sluiten, maar ze voorziet dat dit juridisch niet eenvoudig zal zijn

B.2. Opsporing van baarmoederhalskanker

B.3. Opsporing van borstkanker

B.4. Opsporing van colorectale kanker

In het kader van het nationaal kankerplan werden verschillende projecten besproken die betrekking hebben op de preventie van kanker. Het is de bedoeling dat de gemeenschappen de de screeningsprogramma's organiseren in goede afstemming met de federale overheid. Dit is onder meer belangrijk voor een adequate terugbetaling van een aantal medische verstrekkingen. De uitwisseling van gegevens is hiervoor een noodzakelijke randvoorwaarde. Werkgroepen en subwerkgroepen hebben de opdracht om hieromtrent consensusteksten uit te werken. Dit moet onder andere toelaten dat de gemeenschappen zelf kiezen welk preventieprogramma ze organiseren en op welke manier ze dit doen. Deze thema's komen zeker opnieuw aan bod in een volgende conferentie.

B.5. Huis voor respijtzorg

De voorbereidende nota werd goedgekeurd.

B.6. Liasonequipes voor kinderen

De voorbereidende nota werd goedgekeurd. De bedoeling van deze teams 'liaisonequipes voor kinderen' is een deskundige, multidisciplinaire brugfunctie te kunnen vervullen tussen de thuisomgeving, de eerstelijnsgezondheidszorg, het regionaal ziekenhuis en het gespecialiseerd ziekenhuis voor kinderen met kanker of een andere ernstige aandoening met de bedoeling hen zoveel mogelijk in de vertrouwde thuissituatie te laten verblijven. Vanuit de interkabinettenwerkgroep 'Kankerplan' wordt de structurele erkenning en financiering van deze equipes voorbereid (basisnormering en financiering door federale overheid; erkenning door Gemeenschappen). Het is belangrijk om de financiering te koppelen aan het activiteitsvolume van het team, dat ook kinderen met een ernstige niet-oncologische pathologie kan verzorgen. Een ontwerp KB houdende erkenningsnormen voor pediatrie liasonequipes wordt voorbereid (publicatie voorzien januari 2010). Bij de volgende IMC wordt een gefinaliseerde tekst en het advies van de NRZV over de conceptnota voorgelegd.

B.7. Werkgroep conventies en gegevensuitwisseling

De IMC geeft het mandaat aan de technische subwerkgroep van de Interkabinettenwerkgroep Kankerplan om een generiek model voor gegevensuitwisseling uit te werken dat van toepassing kan zijn op HPV-vaccinatie, cervixscreening, mammo-screening en colorectale screening. Ook de (eventueel asymmetrische) conventies in het kader van deze preventieprogramma's worden besproken in deze werkgroep. De werkgroep zal op regelmatige basis rapporteren aan de Interkabinettenwerkgroep Kankerplan.

C. Tandzorg voor kinderen

In Vlaanderen werd een nieuwe Standaard Mondgezondheidszorg ontwikkeld voor de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB). Hierin werd onder andere de taak opgenomen voor het CLB om de schoolgaande kinderen en hun ouders te sensibiliseren om halfjaarlijks de tandarts te bezoeken voor een preventieve controle. Dit komt overeen met de afspraken op de interministeriële conferentie. De federale overheid besliste om de volledige terugbetaling van het preventief consult bij de tandarts uit te breiden tot de leeftijd van 18 jaar. Tevens start binnenkort in het sensibilisatieproject 'Glimlachen' van het Vlaams Verbond der tandartsen. Dit is gericht op scholen en wordt door het RIZIV gefinancierd.

D. Interventies van de spoedgevallendiensten in geval van activering van een persoonlijk alarm

Er is een werkgroep opgericht die tegen de IMC van eind 2009 een inventaris van bestaande wetteksten moet voorleggen, een analyse moet geven van de wettelijke aspecten inzake het beheer van personenalarmen, protocollen moet voorleggen betreffende de behandeling van dringende en niet-dringende oproepen. De federale overheid staat in voor de coördinatie met Binnenlandse Zaken wat betreft brandweer en politie.

E. Ouderenzorgbeleid

E.1. Federale statistische enquête – architectonische normen in ROB-RVT's

De voorbereidende nota werd goedgekeurd. Een aanpassing van het KB van 21.09.04 geeft de Gemeenschappen en de Gewesten de mogelijkheid om bepaalde instellingen uitstel te verlenen (2015) voor de inwerkingtreding van bepaalde architectonische normen, op voorwaarde dat ze een geldig gemotiveerd dossier overmaken dat vergezeld is van een nauwkeurig tijdschema van de geplande werkzaamheden. De FOD VVVL heeft een enquête uitgevoerd die een momentopname geeft van de toestand op 1 juli 2008. De werkgroep heeft ook een vergelijkende tabel van de wetgevingen gemaakt en een schatting van de kosten ten laste van de Gemeenschappen en Gewesten. De werkgroep heeft hiermee zijn werkzaamheden beëindigd.

E.2. Alternatieve en ondersteunende zorgvormen

De voorbereidende nota werd goedgekeurd. Een gemengde werkgroep kwam meermaals samen om criteria en selectieprocedures op punt te stellen, de mogelijke modellen voor alternatieve vormen verder uit te werken en de principes en modaliteiten voor de financiering te verduidelijken. Een ontwerp van Koninklijk besluit werd opgemaakt. De gemengde werkgroep heeft ook beslist een Europese oproep te lanceren voor de wetenschappelijke opvolging van het project; een consortium van Belgische universiteiten zal kunnen deelnemen. De criteria voor kandidaatstelling moeten worden

bepaald. Een protocolakkoord moet worden afgesloten voor het gebruik van deze aanpak. In de timing is voorzien dat de projecten in september worden toegewezen en op 1 oktober starten. Deze timing houdt in dat de het aantal voor zorgvernieuwing gereserveerde RVT-equivalenten zal moeten gerealiseerd worden uit de schijven die beschikbaar komen op 1 oktober 2009 en 1 oktober 2010.

In de loop van de eerste drie jaar waarin het Protocol 3 van 13 juni 2005 betreffende het ouderenzorgbeleid van toepassing was (2005-2008) hebben de gemeenschappen en de gewesten hun integrale budget kunnen aanwenden voor de omschakeling van ROB-bedden naar RVT-bedden.

E.3. Gemeenschappelijke verklaring betreffende de problematiek van de beheersing van zorginfecties in de RVT's – ROB's

De voorbereidende nota werd goedgekeurd. De leden van de IMC hebben de gemeenschappelijke verklaring ondertekend betreffende de problematiek van de beheersing van de zorginfecties in de RVT's en ROB's. Deze verklaring "Pilotstudie: bestrijding van zorginfecties in RVT's – ROB's" zal na ondertekening in het Belgisch Staatsblad worden gepubliceerd. De FOD Volksgezondheid bereidt de oproep voor en verspreidt deze naar ziekenhuizen, RVT's, ROB's en federaties van instellingen. De selectie van de projecten zal gebeuren in overleg met Gemeenschappen en Gewesten.

E.4. Prijzen die toegepast worden in de instellingen voor opvang of huisvesting van ouderen

De voorbereidende nota werd goedgekeurd. Een interkabinettenwerkgroep heeft een brief voorbereid gericht aan de minister bevoegd voor de prijzenproblematiek. In de brief wordt aangedrongen op: 1) de transparantie die er moet bestaan over de toegepaste prijzen, via een performante gegevensuitwisseling met de FOD Economie, en 2) de motivatie van de nieuwe prijs van een nieuwe instelling of van een aanzienlijke verbouwing van een deel van de instelling.

F. Geestelijke gezondheidszorg

F.1. Task Force GGZ:

Tijdens de IMC Volksgezondheid van 8 december 2008 werd beslist om prioritair werk te maken van:

- inventaris en knelpunten van het zorgaanbod voor kinderen en jongeren;
- aanzet tot realisatie van een GGZ-zorgprogramma voor volwassenen met een mentale handicap.

De interkabinettenwerkgroep vergaderde twee keer in februari '09.

Wat betreft het eerste onderwerp is de inventaris gemaakt. De werkgroep werkt verder. Wat betreft het tweede onderwerp resulteerden de besprekingen van de verschillende denkpistes in een basisnota. De bedoeling bestaat er in te komen tot een geïntegreerd en intersectorieel plan waarbij het geheel van de partners meewerken aan het opstarten van pilotprojecten teneinde de continuïteit van de zorg en het ten laste nemen van de doelgroep te verzekeren. Ook patiënten- en familieorganisaties zullen betrokken worden in de uitbouw van de projecten. De federale overheid engageert zich om, voor zover de budgettaire middelen voorhanden zijn, in 2009 een aantal pilotprojecten te realiseren.

G. Drugsbeleid

G.1. Gemeenschappelijke verklaring betreffende het toekomstig alcoholbeleid

Zoals beslist op de vorige IMC van 17 juni 2008 werd deze verklaring overgemaakt aan de Algemene Cel Drugs, waar alle bevoegde instanties die een aandeel hebben in de uitvoering van dit document, vertegenwoordigd zijn. Op de IMC van 2 maart 2009 werd een overzicht gegeven van de maatregelen die sindsdien werden genomen. Voor Vlaanderen ging het over de integratie van maatregelen in het Vlaams Actieplan tabak, alcohol en drugs 2009-2015. Deze stand van zaken van de uitvoering zal regelmatig terugkeren als punt op de IMC's Volksgezondheid.

G.2. Algemene Cel Drugsbeleid

De federale minister van volksgezondheid en sociale zaken deed verslag van de werkzaamheden van de Algemene Cel Drugs. Sinds de definitieve samenstelling heeft de ACD drie keer vergaderd. Er werd een coördinator en een adjunct-coördinator aangeduid, en er werd ook een bijzondere IMC 'Drugs' opgericht. Daarnaast werden er vooral administratieve zaken geregeld (bijvoorbeeld over de organisatie van het secretariaat).

G.3. Federaal Fonds ter bestrijding van de verslavingen en samenwerkingsakkoord tabak

De IMC heeft beslist om het samenwerkingsakkoord inzake tabak uit te breiden naar de rest van het fonds ter bestrijding van verslavingen. Er werd ook gevraagd aan de gemeenschappen en gewesten om een vertegenwoordiger aan te duiden in het adviescomité van het bestaande tabaksfonds. Enkel Vlaanderen had een kandidaat. De kandidatuur werd door de IMC aanvaard.

H. Gezondheidsenquête

De voorbereidende nota over de vierde gezondheidsenquête wordt goedgekeurd.

I. Bouwkalender / hinderpalen

H.1. Opvolging van het Protocolakkoord van 19 juni 2006

De voorbereidende nota werd goedgekeurd. De IMC heeft akte genomen van de lijst van prioritaire ziekenhuisprojecten neergelegd door elke Gemeenschap/Gewest bij de federale overheid tijdens deze conferentie. De werkzaamheden van de werkgroep worden verder gezet.

H.2. Hinderpalen voor de samenwerking tussen ziekenhuizen

De voorbereidende nota werd goedgekeurd. Een werkgroep vergaderde voor het eerst op 5 februari 2009. Er is afgesproken dat voor het luik 'samenwerking tussen ziekenhuizen' elke Gemeenschap en elk Gewest een inventaris opmaakt van hindernissen waarmee ziekenhuizen te maken krijgen indien ze één of andere samenwerking wensen aan te gaan.

I. Taalproblematiek

I.1. Bemiddelingsdienst "rechten van de patiënt"

De voorbereidende nota werd goedgekeurd. De interkabinettenwerkgroep vergaderde op 12 februari 2009. De voorbereidende nota werd goedgekeurd. In een eerste fase zal men een inventaris opmaken van alle klachten m.b.t. het onthaal in de ziekenhuizen om een

objectief beeld te krijgen van de situatie. In een tweede fase is het de bedoeling een samenwerkingsovereenkomst af te sluiten tussen de deelregeringen en de federale overheid, waarin de deelregeringen via een systeem van medezeggenschap, in verhouding tot de omvang van de bevoegdheden van de betrokken sectoren, aan de federale administratie een taak van loket zou toekennen.

J. Voedselconsumptiepeiling

J.1. Organisatie voedselconsumptiepeiling bij kinderen en jongeren
Protocol tussen de federale regering en de in artikel 128, 130, 135 van de grondwet bedoelde overheden inzake de organisatie en financiering van een voedselconsumptiepeiling

De voorbereidende nota wordt goedgekeurd.

3. De concrete beleidsmaatregelen en/of –aanpassingen zijn per agendapunt toegevoegd onder punt 2.
4. De volgende Interministeriële Conferentie Volksgezondheid gaat door op 28 september 2009.
5. De agenda voor de conferentie is op heden nog niet definitief.

Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur

1. De laatste Interministeriële Conferentie Leefmilieu (ICL) vond plaats op 25 maart 2009.
2. Op de laatste ICL werden alleen agendapunten besproken inzake Milieu- en Natuurbeleid. De ICL werd verruimd tot andere beleidsdepartementen, gezien de interdepartementale aard van sommige agendapunten zoals:
 - Voorstel van herziening van het samenwerkingsakkoord van 26/10/1994 betreffende de coördinatie van het beleid inzake invoer, uitvoer en doorvoer van afvalstoffen
 - Ontwerp van Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 22 mei 2003 betreffende het op de markt brengen en het gebruiken van biociden.
 - Ontwerp van besluit van de Waalse Regering betreffende de inwerkingtreding en uitvoering van het Decreet van 15 juli 2008 inzake het boswetboek.
 - Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering met betrekking tot soortenbescherming en soortenbeheer.
 - De aanvaardingsplichten
 - Juridisch kader om de introductie van invasieve uitheemse soorten in België te voorkomen
 - Omzetting in Belgisch recht van de Richtlijn 2008/99 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht.
3. Het Vlaams gewest geeft correcte uitvoering aan de afspraken gemaakt op ICL, zoals deze terug te vinden zijn in het goedgekeurde verslag. Deze afspraken houden geen beleidsaanpassingen of nieuwe maatregelen in op Vlaams niveau.
4. Er is momenteel nog geen datum bepaald voor een volgende ICL.
5. Op de volgende ICL zullen met de betrokken nieuwe gewestministers werkafspraken gemaakt worden over de toepassing van de instructies van het Overlegcomite inzake werking van Interministeriële conferenties, in het bijzonder over de toerbeurtregeling voor het voorzitterschap. Er kan verwacht worden dat de ICL de uitvoering van eerdere ICL-afspraken zal overlopen en het komend EU voorzitterschap zal bespreken.

Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel

1. De laatste vergadering van de Interministeriële Conferentie Integratie in de Maatschappij had plaats op 15 december 2008. Op 30 maart 2009 vond er nog een vergadering plaats, doch op deze vergadering werden geen relevante thema's besproken voor wat betreft mijn bevoegdheid inzake Gelijke Kansen. De laatste vergadering van de Interministeriële Conferentie Welzijn, Sport en Familie had plaats op 21 april 2009.
2. Wat mijn bevoegdheid 'Gelijke Kansen' betreft was binnen de vergadering van 15 december 2008 van de Interministeriële Conferentie Integratie in de Maatschappij vooral de oprichting van een werkgroep met als opdracht het opstellen van het samenwerkingsakkoord betreffende het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding, een agendapunt dat mij zeer aanbelangt. Het is de bedoeling via dit samenwerkingsakkoord het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding tevens bevoegd te maken binnen de bevoegdheidsdomeinen van de gemeenschappen en gewesten. Eveneens relevant voor mij was de goedkeuring van het Nationaal Actieplan Partnergeweld 2008-2009 tijdens deze voorlaatste vergadering.

Tijdens de laatste vergadering van de Interministeriële Conferentie Welzijn, Sport en Familie was vooral de bespreking van de bekrachtigingsprocedure van het VN-verdrag m.b.t. personen met een handicap van belang en de voorstellen tot rapportering en opvolging van dit verdrag. Ook interessant voor mijn materie was de oprichting tijdens diezelfde vergadering van een technische werkgroep die met het oog op de toegankelijkheid van het openbaar vervoer, moet streven naar het meer op elkaar afstemmen van de verschillende vervoersmaatschappijen.

Het thema 'Brussel' maakt niet het voorwerp uit van een afzonderlijk interministerieel overleg. Specifieke aangelegenheden kunnen aan bod komen in thematische besprekingen (cf. de verschillende Interministeriële Conferenties).

De algemene problematiek of status over Brussel kadert in het overleg inzake institutionele hervormingen, waarvoor een IMC is opgericht.

3. Zoals aangegeven in het regeerakkoord is het vernoemde samenwerkingsakkoord betreffende het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding nog geen feit. Wat het VN-verdrag betreft, dient gemeld dat het verdrag op 2 juli 2009 door België geratificeerd werd.
4. Wat de Interministeriële Conferentie Integratie in de Maatschappij betreft, zijn er op dit ogenblik geen verdere vergaderingen gepland. De werkgroep rond het samenwerkingsakkoord betreffende het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding zou kortelings door mijn collega Laurette Onkelinx, federaal minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, bijeen worden geroepen. Wat de Interministeriële Conferentie Welzijn, Sport en Familie betreft, is er op dit ogenblik geen verdere vergadering gepland voor de Conferentie zelf, maar wel voor de werkgroep Internationale Betrekkingen binnen deze Conferentie en dit op 30 september aanstaande.
5. Op de werkgroep Internationale Betrekkingen van de Interministeriële Conferentie Welzijn, Sport en Familie van 30 september 2009 komt o.a. de opvolging van het VN-verdrag ter sprake.

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID, LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

AANVULLEND GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 11 van 20 augustus 2009

van VERA JANS

Ingrid Lieten, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding.Vanuit het beleidsdomein Media

1. In uitvoering van het samenwerkingsakkoord van 17 november 2006 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het wederzijds consulteren bij het opstellen van regelgeving inzake elektronische communicatienetwerken, het uitwisselen van informatie en de uitoefening van de bevoegdheden met betrekking tot elektronische communicatienetwerken door de regulerende instanties bevoegd voor telecommunicatie of radio-omroep en televisie, werd een Interministerieel Comité voor Telecommunicatie en Radio-omroep en Televisie opgericht (IMC Telecommunicatie en Omroep). Het huishoudelijk reglement van dit IMC Telecommunicatie en Omroep werd door het Overlegcomité goedgekeurd op 17 december 2008.

Het IMC Telecommunicatie en Omroep heeft als opdracht om “in onderling overleg en met respect voor ieders bevoegdheid, volgens de modaliteiten en procedures zoals vastgelegd binnen het Overlegcomité, de wederzijdse consultatie te organiseren omtrent mekaars initiatieven inzake het opstellen van ontwerpregelgeving met betrekking tot omroep en telecommunicatie” (art. 9 samenwerkingsakkoord).

De eerste vergadering van het IMC Telecommunicatie en Omroep heeft plaatsgevonden op 15 januari 2009. Sindsdien is dit IMC niet meer samengekomen. Er heeft wel nog een elektronische procedure van het IMC Telecommunicatie en Omroep plaatsgevonden van 27 april 2009 tot 6 mei 2009. Dit alles werd opgevolgd door de vorige Vlaamse Regering.

Mediadossiers die overlappen met de bevoegdheden van de federale overheid worden ook besproken in het Overlegcomité. Het laatste Overlegcomité vond plaats op 16 september 2009. Er stonden geen punten met betrekking tot media op de agenda.

2. Op de agenda van het IMC Telecommunicatie en Omroep van 15 januari 2009 stonden de volgende punten in verband met media:
 - Het voorontwerp van decreet betreffende de radio-omroep en de televisie, goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 5 december 2008.
 - Voorontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 27 februari 2003 betreffende de radio-omroep en het decreet van 9 januari 2003 betreffende de doorzichtigheid, de autonomie en de controle in verband met de overheidsinstellingen, de maatschappijen voor schoolgebouwen en de maatschappijen voor vermogensbeheer die onder de Franse Gemeenschap ressorteren.
 - Het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 7 maart 1995 betreffende het opzetten en exploiteren van GSM-mobilifoonnetten, van het koninklijk besluit van 24 oktober 1997 betreffende het opzetten en de exploitatie van DCS1800-

mobilofonienetten en van het koninklijk besluit van 18 januari 2001 tot vaststelling van het bestek en van de procedure tot toekenning van vergunningen voor de mobiele telecommunicatiesystemen van de derde generatie (hierna: KB GSM).

- Het ontwerp van koninklijk besluit betreffende radiotoegang in de frequentiebanden 3410-3500 / 3510-3600 MHz en 10150-10300 / 10500-10650 MHz (hierna: KB Wi-max).
- Het voorontwerp van wet houdende diverse bepalingen inzake elektronische communicatie, en houdende wijzigingen aan de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, en aan de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de Belgische post- en telecommunicatiesector (hierna: voorontwerp telecomwet).

De elektronische procedure tussen 27 april 2009 en 6 mei 2009 had betrekking op de volgende punten:

- Voorontwerp van decreet van de Duitstalige Gemeenschap voor de wijziging van het decreet van 27 juni 2005 over de radio-omroep en de filmvoorstellingen.
 - Koninklijk besluit betreffende de overdracht van gebruiksrechten voor radiofrequenties die geheel of gedeeltelijk gebruikt worden voor elektronische-communicatiediensten die aan het publiek worden aangeboden.
3. De laatste vergadering van het IMC Telecommunicatie en omroep werd opgevolgd door de vorige minister van media, de heer Kris Peeters. Ik heb zelf nog geen overleg gevoerd met mijn federale, Waalse en Brusselse collega's over media.
 4. Er is nog geen datum bepaald voor de volgende vergadering van het IMC Telecommunicatie en Omroep.
 5. Het is de taak van het IMC Telecommunicatie en Omroep om een consultatie te organiseren over de wederzijdse initiatieven inzake het opstellen van regelgeving met betrekking tot omroep en telecommunicatie. Het volgend IMC Telecommunicatie en Omroep zal dus samengeroepen worden op het moment dat de federale overheid, dan wel een Gemeenschaps- of Gewestregering een ontwerp van wet of decreet wenst te bespreken in verband met telecommunicatie of media.

Vanuit het beleidsdomein Wetenschap, Innovatie en Economisch Overheidsinstrumentarium

Sinds 2007 vond er geen interministerieel overleg meer plaats via de interministeriële conferentie Wetenschapsbeleid en Cultuur en/of via de interministeriële conferentie Economie en Energie.

Er zijn ook nog geen overlegvergaderingen gepland voor de betreffende interministeriële conferenties.

Vanuit het beleidsdomein Coördinatie van het armoedebestrijdingsbeleid

1. De thematiek 'coördinatie van het armoedebestrijdingsbeleid' ressorteert onder de materies die behandeld worden in de IMC Integratie in de Maatschappij. De laatste bijeenkomst van deze IMC vond plaats op maandag 30 maart 2009.
2. Op de agenda van deze bijeenkomst stonden volgende punten die verband houden met de thematiek van de coördinatie van het armoedebestrijdingsbeleid:
 1. Voorstel hernieuwd Samenwerkingsakkoord betreffende de bestending van Armoedebeleid
 2. Dossiers Schuldoverlast
 3. Europees jaar van de strijd tegen armoede en sociale uitsluiting 2010
3. De laatste vergadering van deze IMC werd opgevolgd door de vorige minister bevoegd voor het Vlaamse armoedebestrijdingsbeleid, mevrouw Veerle Heeren. Ik heb zelf via het kanaal van de IMC nog geen overleg gevoerd met mijn collega's op andere beleidsniveaus.

4. Er is nog geen datum bepaald voor de volgende bijeenkomst van de IMC Integratie in de Maatschappij.
5. Ongetwijfeld zal in de nabije toekomst in de schoot van de IMC Integratie in de Maatschappij nog overleg georganiseerd worden over het Europees jaar van de strijd tegen armoede. In functie van de beleidsprioriteiten van het coördinerend beleid inzake armoedebestrijding zullen in de toekomst ongetwijfeld nog andere punten het voorwerp uitmaken van overleg met de collega's op andere beleidsniveaus.

Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie.

VANUIT HET BELEIDSDOMEIN ENERGIE

1. In 1989 richtte het overlegcomité de Interministeriële Conferentie Economie en Energie (ICE) op. In het kader van deze ICE kwam op 18/12/1991 een samenwerkingsakkoord tot stand tussen federale overheid en gewesten betreffende het energiebeleid.

Het samenwerkingsakkoord betreft :

- de deelname van de gewesten aan het internationale energiebeleid (EU, IEA) wat hun bevoegdheden betreft;
- de totstandkoming van Belgische posities bij onderhandeling van Europese regelgeving;
- overleg tussen federale overheid en gewesten betreffende het nationale energiebeleid;
- de coördinatie met de Interministeriële Conferentie van het wetenschapsbeleid;
- de oprichting van een permanente werkgroep ENOVER waarin de samenwerking tussen federale overheid en gewesten georganiseerd wordt.

In het kader van ENOVER vindt regelmatig overleg plaats tussen federale overheid en gewesten over internationale, Europese en nationale energiedossiers. Een aantal werkgroepen bereiden rond een aantal thema's standpunten voor.

De laatste jaren vond geen ICE plaats waarop agendapunten in verband met energie werden geagendeerd.

2. Zie vraag 1.
3. In het kader van het Vlaamse actieplan om de belemmeringen voor groene stroom en hernieuwbare energie weg te werken, werd niet in het kader van ICE maar rechtstreeks aan de federale regering en minister bevoegd voor energie gevraagd om een aantal acties te ondernemen in verband met onder andere de bebakeningsvoorschriften opgelegd door luchtvaartautoriteiten (relevant voor windturbines) en in verband met technische normen voor onder andere pelletketels. Aan deze vragen werd gevolg gegeven.
4. Dit is nog niet gepland.
5. Overleg is onder andere aangewezen betreffende
 - het nationale actieplan voor hernieuwbare energie en een gezamenlijke rekenmethodiek voor het bepalen van energieprestaties van gebouwen;
 - de aanrekening door de distributienetbeheerders van injectietarieven voor de injectie op het distributienet van elektriciteit opgewekt in decentrale productie-installaties.
 - de samenwerking van de federale Ombudsdienst voor energie met de bevoegde gewestelijke instanties;
 - de opmaak van een samenwerkingsakkoord betreffende de formalisering van het Forum van de Belgische energieregulatoren (FORBEG) en de aanwijzing van dit Forum als het aanspreekpunt voor de Belgische energieregulatoren voor Europese en internationale organisaties en fora;

- de opmaak van een samenwerkingsakkoord met betrekking tot de oprichting van een overlegorgaan bestaande uit de Belgische energieregulators, de netbeheerders en leveranciers waarbinnen overleg kan gebeuren en voorstellen kunnen worden uitgewerkt ter verbetering van de werking van de elektriciteits- en gasmarkt.

VANUIT HET BELEIDSDOMEIN WONEN

1. Het laatste interministerieel overleg vond plaats op 12 mei 2009. Op 20 mei 2009 vond nog een overleg met schriftelijke (elektronische) procedure plaats.
Het voorziene overleg van 1 juli 2009 heeft niet plaatsgevonden.
2. Wat betreft wonen waren er geen agendapunten voorzien, noch op 12, noch op 20 mei 2009.
3. Bijgevolg zijn er dan ook geen concrete beleidsaanpassingen of –maatregelen genomen.
4. Het volgende interministerieel overleg vindt plaats op 16 september 2009.
5. Wat betreft wonen is de evaluatie van het huurwaarborgsysteem via bankwaarborg geagendeerd (agendapunt federale overheid). Op mijn vraag wordt deze evaluatie uitgebreid tot alle huurwaarborgsystemen en niet enkel de bankwaarborg.

VANUIT HET BELEIDSDOMEIN STEDEN

Vandaag beschik ik niet over de gegevens of het thema stedenbeleid op de agenda van het interministerieel overleg heeft gestaan. Het Agentschap voor Binnenlandse Bestuur, administratief verantwoordelijk voor het Vlaams stedenbeleid, is in het verleden nooit bij de voorbereiding of opvolging van de agendapunten die besproken werden in de Interministeriële conferenties betrokken geweest. Het Agentschap heeft nu de gegevens via haar Departement Bestuurszaken aan de Diensten Algemeen Regeringsbeleid opgevraagd. Zodra ik over die gegevens beschik, bezorg ik ze aan de minister-president.

VANUIT HET BELEIDSDOMEIN SOCIALE ECONOMIE

1. Het laatste interministerieel overleg inzake Sociale Economie vond plaats op 29 mei 2009 onder de vorm van een Overlegcomité Sociale Economie.
2. In het kader van het samenwerkingsakkoord dat op 30 mei 2005 (2005 – 2008) werd afgesloten tussen de Federale Staat, het Vlaamse, het Waalse en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de meerwaardeneconomie, werd tijdens dit overleg de stand van zaken besproken van de Avenant 2008.
3. Tijdens dit overleg werden :
 - concrete afspraken gemaakt voor de afhandeling van de Avenant 2008;
 - afspraken gemaakt voor overleg tussen de bevoegde administraties over de inhoud van een op te stellen vademecum voor de Sociale Economie.
4. Er werd nog geen nieuwe datum afgesproken.
5. De toekomst van het samenwerkingsakkoord van 30 mei 2005 zal het voorwerp uitmaken van het volgende interministerieel overleg.

Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Het antwoord overgemaakt door minister Vandeurzen dient nog te worden aangevuld met betrekking tot de Interministeriële Conferentie Welzijn, Sport en Gezin, Deel Personen met een handicap, dat laatst is samengekomen op 21 april 2009.

De voornaamste agendapunten op de IMC Welzijn, Sport en Gezin betroffen:

a. Voor wat betreft de werkgroep “Internationale relaties”:

A.1. Opvolging van het ratificatieproces van het VN-Verdrag over de rechten van personen met een handicap. België heeft deze VN-Convention formeel op 2 juli 2009 geratificeerd.

Binnen de voorbereidende werkgroep werd een dubbele structuur voorgesteld om uitvoering te geven aan artikel 33 van de Conventie: enerzijds een officieel coördinatieorgaan op federaal niveau dat belast zal worden met de verplichte voortgangsrapportering over de stand van zaken in België van de in de Conventie vastgestelde bepalingen; anderzijds een onafhankelijk orgaan met representatieve vertegenwoordigers uit de samenleving. Deze dubbele structuur werd door de IMC bekrachtigd.

A.2. Voorbereiding van het Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie in het tweede semester van 2010.

De IMC onderschreef de door de werkgroep gesignaleerde opportuniteit die besloten ligt in het feit dat 2010 ook het internationaal jaar is tegen armoede en sociale uitsluiting en legt vandaar de link tussen armoede en handicap.

Tevens ziet de IMC een opportuniteit in het feit dat de EU een nieuw Disability Action Plan (DAP) zal moeten uitwerken; België zou hierin het voortouw kunnen nemen.

b. Voor wat betreft de werkgroep “Zware zorgbehoevendheid”.

B.1. Streven naar betere opvang van zwaar zorgbehoevende personen met een handicap.

Op de laatste zitting van de IMC werd door sommigen gepleit om de jaarlijkse voorziene beperkte kredieten ter financiering van projecten ter zake, te beperken tot de deeldoelgroep van zwaar autistische personen ouder dan 18 jaar en met een zware gedragsstoornis. Dit, om de middelen niet te versnipperen. Een voorbereidende nota ter zake zou in mei gefinaliseerd worden.

B.2. Onderzoek van het sociaal statuut van de mantelzorgers. Dit ligt nog steeds voor in de betreffende werkgroep ter verdere uitwerking.

c. Voor wat betreft de werkgroep “Mobiliteit”:

De IMC onderschrijft het voorstel van de werkgroep om een technische werkgroep op te richten ter voorbereiding van een proefproject waarin de onderscheiden vervoersmaatschappijen zich zouden engageren om de toegankelijkheid voor de minder mobiele reiziger te verhogen. Dit zou finaal moeten uitmonden in een samenwerkingsakkoord ter zake tussen de verschillende Regeringen.

d. Voor wat betreft de werkgroep “Tewerkstelling”:

Gelet op de afschaffing van het Tewerkstellingsfonds werd voorgesteld om een gezamenlijke verklaring te ondertekenen ter verzekering dat de aanvankelijk voorziene financiële middelen van 5 mio euro, wel degelijk bestemd zouden worden voor tewerkstelling van personen met een handicap. Aangezien niet iedereen het hier volmondig mee eens was, werd het al dan niet ondertekenen van deze verklaring overgelaten aan elkeen.

e. Oprichting van een nieuwe werkgroep “Na het ongeval”:

De IMC bevestigde unaniem de oprichting van een nieuwe werkgroep, gelet op de vele problemen die zich stellen voor 'post-accidentelen' in onze samenleving die vragen om een overleg van de onderscheiden Regeringsverantwoordelijken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID, LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 12
van 20 augustus 2009
van **JOS DE MEYER**

Witboek Landbouwonderzoek - Vervolgtraject

Het Platform voor Landbouwonderzoek, waarin vertegenwoordigers zetelen van de onderzoeksinstituten, praktijkcentra, landbouworganisaties en het beleid, kreeg van de minister-president in de vorige legislatuur de opdracht om de langetermijnprioriteiten voor het Vlaamse landbouwonderzoek vast te leggen en te bundelen in een witboek. Dit moet leiden tot een geconsolideerde onderzoeksagenda tot 2020 die de Vlaamse landbouwsector ondersteunt om de komende jaren competitief te blijven en de transitie naar een nieuwe ontwikkelingscurve mogelijk te maken.

Het Witboek Landbouwonderzoek werd in maart 2009 officieel voorgesteld en vormt een eerste etappe in het vorm geven aan een nieuwe visie. Met het tot stand komen van deze nieuwe visie zal onvermijdelijk ook de manier waarop landbouwonderzoek wordt uitgevoerd en georganiseerd mee moeten evolueren. Vijf uitdagingen worden naar voor geschoven:

- het uitbouwen van onderzoek als basis voor innovatie door een betere verankering;
- het identificeren van prioritair onderzoeksdomeinen en kennisvragen;
- het realiseren van een betere afstemming van de financiering;
- het bijsturen van de organisatie van het onderzoekslandschap en de doorstroming van informatie;
- de valorisatie van opgebouwd intellectueel kapitaal.

In het Vlaamse regeerakkoord “Een daadkrachtig Vlaanderen in beslissende tijden” van 15 juli 2009 lezen we in het hoofdstuk “de open ondernemer”: “We investeren in onderzoek en innovatie door de uitvoering van het witboek Landbouwonderzoek, zodat ook de komende jaren nieuwe kennis de land- en tuinbouwsector krachtig ondersteunt.”. In het hoofdstuk “Innovatiecentrum Vlaanderen” lezen we dan weer de niets aan de verbeelding overlatende ondertitel “Volharden in meer middelen voor O&O”.

1. Welk vervolgtraject wordt er gegeven aan het Witboek Landbouwonderzoek in de komende legislatuur?
2. Wat zijn hiervoor de bijkomende financiële inspanningen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Peeters (vraag nr. 12) en minister Lieten (nr. 4).

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID,
LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 12 van 20 augustus 2009

van **JOS DE MEYER**

1. Het Platform voor Landbouwonderzoek heeft begin 2009 in voorbereiding van het Witboek Landbouwonderzoek haar eigen werking geanalyseerd en afspraken gemaakt over een nieuwe aanpak. Deze zelfreflectie zorgde voor een hernieuwde dynamiek. De leden engageren zich voor een verdere optimalisatie van de samenwerking tussen de onderzoeksinstituten en het efficiënt ontwikkelen en behoud van competenties. Jaarlijks zullen er initiatieven of adviezen uitgewerkt worden rond een aantal concrete thema's. Deze thema's zullen focussen op de 5 prioritaire onderzoeksdomeinen die corresponderen met de belangrijkste actuele uitdagingen voor het landbouwonderzoek, namelijk:
 1. Genetica en biodiversiteit
 2. Optimalisatie van groei- en productiefactoren
 3. Ketenwerking
 4. Kwaliteit van landbouwproducten en maatschappelijke rol van voeding
 5. Multifunctionaliteit van landbouw

De themaverzamelingen gepland in 2009 kaderen in de vijf bovenstaande uitdagingen:

- Een eerste themaverzameling in juni speelde in op drie uitdagingen van het Witboek. Om het onderzoek en bedrijfsleven beter op elkaar af te stemmen en mee te kunnen zorgen voor een betere kennisdoorstroming, zal Boerenbond als landbouworganisatie gedurende drie jaar 1 miljoen euro ter beschikking stellen van het landbouwonderzoek. Dit betreft een structurele betoelaging van de bestaande praktijkcentra en landbouwcentra, participatie in plantaardige en dierlijke toegepaste en praktijkonderzoeksprojecten en ondersteuning van praktijkonderzoeksprojecten in de dierlijke sector. Alle ingediende projecten zullen worden beoordeeld en inhoudelijk afgetoetst aan de hoofdlijnen van het Witboek landbouwonderzoek. Jaarlijks wordt een terugkoppeling voorzien naar het Platform voor Landbouwonderzoek.
- Een tweede themaverzameling in september zal focussen op het bijsturen van de organisatie van het onderzoekslandschap en de doorstroming van informatie. Het departement economie, wetenschap en innovatie, komt een nieuw initiatief rond efficiënt kennisbeheer en kennisdoorstroming toelichten (FRIS), waar de onderzoeksinstituten mee kunnen instappen.
- Tijdens een derde themaverzameling in het najaar 2009 wordt bekeken hoe het Vlaamse landbouwonderzoek vanuit het Platform voor Landbouwonderzoek meer gecoördineerd kan inspelen op EU-onderzoek en welke thema's van het Witboek Vlaanderen op de Europese agenda kan zetten. Dit komt tegemoet aan uitdaging twee, drie en vier en moet leiden tot meer Europese financiering voor Vlaams landbouwonderzoek. Om de vinger aan de Europese pols te houden, wordt actief deelgenomen aan de SCAR (Scientific Comite on Agricultural research), een comité bij de Europese Commissie.

Ook de volgende jaren van deze legislatuur zal het Platform voor Landbouwonderzoek onverminderd blijven inzetten op de uitdagingen geformuleerd in het Witboek. Een bijkomend accent daarbij wordt gelegd door het recente regeerakkoord waarin de Vlaamse regering zich engageert om werk te maken van een landbouwbeleid dat innovatie koppelt aan duurzaamheid.

Alle platformleden hebben zich, naast een engagement voor het organisatorische aspect, ook geëngageerd om het onderzoek binnen de eigen onderzoeksinstelling voornamelijk te richten op de inhoudelijke thema's van het witboek. De resultaten hiervan zullen de komende jaren doorstromen naar de landbouwsector.

Met het initiatief ILVO2020 schrijft ILVO, als onderzoeksinstelling binnen het beleidsdomein, zich in in de geest van het Witboek Landbouwonderzoek. De negen programma's van ILVO2020 'vertalen' het Witboek naar de ILVO realiteit. Voor elk programma van ILVO2020 heeft een reflectiegroep de uitgangspunten gedefinieerd, de positie van het ILVO bepaald en de thema's vastgelegd. In het najaar van 2009 wordt ILVO2020 gelanceerd en de reflectiegroepen uitgebreid.

2. Bij de begrotingscontrole 2009 en begrotingsopmaak 2010 zal getracht worden om binnen het kader van de globale besparingsopdracht voldoende financiële mogelijkheden te voorzien om een wezenlijke bijdrage te leveren voor de uitvoering van het Witboek Landbouwonderzoek.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID, LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 14
van 2 september 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Bevoegdheidsoverschrijdingen - Screening

In het regeerakkoord, onder hoofdstuk VI "Staatshervorming, Brussel, Vlaamse Rand", lezen wij de volgende passage:

"We hanteren de in de wetgeving voorziene instrumenten wanneer andere overheden op ons bevoegdheidsdomein ageren".

1. Worden wetten, decreten, verordeningen, besluiten, rondzendbrieven, beleidsbrieven en begrotingen van de federale overheid en van andere gewest- en gemeenschapsregeringen in dit land door de departementen en/of agentschappen die onder bevoegdheid van de minister vallen, onderzocht op de aanwezigheid van mogelijke bevoegdheidsoverschrijdingen of -conflicten?

2. Zo ja, gebeurt deze screening systematisch?

Is er een vaste medewerker of een dienst verantwoordelijk voor deze screening? In dit laatste geval, welke dienst betreft het en met hoeveel personeelsleden is hij bemand?

Met welke frequentie gebeurt het onderzoek?

3. Is aan de screening een systematische rapportering aan de voogdijminister gekoppeld? Met welke regelmaat wordt desgevallend verslag uitgebracht aan de minister?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 14, Lieten nr. 6, Bourgeois nr. 14, Vandeurzen nr. 10, Crevits nr. 27, Van den Bossche nr. 8, Muyters nr. 19, Schauwliege nr. 19, Smet nr. 12).

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID,
LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 14 van 2 september 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Het Vlaams regeerakkoord voorziet dat de Vlaamse Regering maximaal gebruik maakt van de eigen bevoegdheden binnen het grondwettelijk en wettelijk kader. Hiervoor hanteren we de in de wetgeving voorziene instrumenten wanneer andere overheden op ons bevoegdheidsdomein ageren. Het behoort in dit verband tot het gewone takenpakket van de administratie om, wanneer zij bevoegdheidsoverschrijdingen vaststellen, dit aan de betrokken minister mee te delen.

Wat de specifieke vragen betreft verwijst ik naar het antwoord dat hierover is verstrekt op een quasi identieke vraag gesteld door toenmalig Vlaams Volksvertegenwoordiger Geert Bourgeois op 30 januari 2009. De situatie ten opzichte van het antwoord, waarover u alle gegevens kan terugvinden op: <http://www.vlaamsparlement.be/Proteus5/showSchriftelijkeVraag.action?id=549339> (website van het Vlaams Parlement), is ongewijzigd.

INGRID LIETEN,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN INNOVATIE, OVERHEIDSINVESTERINGEN,
MEDIA EN ARMOEDEBESTRIJDING

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****INGRID LIETEN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INNOVATIE, OVERHEIDSINVESTERINGEN, MEDIA EN ARMOEDEBESTRIJDING

Vraag nr. 1
van 6 augustus 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Afsluiting water- en energietoevoer - Aanbevelingen Ombudsdienst

Het afsluiten van de water- of energietoevoer is een pijnlijke maar soms onvermijdelijke stap, die meestal niet lichtzinnig wordt gezet. In praktijk gaat het om een ultiem dwangmiddel. Voorzover bekend, zijn er geen grootschalige misbruiken.

Toch vraagt de Vlaamse Ombudsdienst dat de Vlaamse Regering, de VREG (Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt) en de LAC's (lokale adviescommissie) gezamenlijk zouden zorgen voor een geharmoniseerde en eenvormig toegepaste regeling voor de afsluiting van de water- of energietoevoer. De Ombudsdienst vraagt ook dat aan een waterafsluiting altijd een sociaal onderzoek zou voorafgaan, naar analogie met de regeling voor de afsluiting van de energietoevoer.

Welke maatregelen werden reeds genomen om een eenvormige regeling te laten uitwerken voor de afsluiting van de water- en energietoevoer? Welke criteria zijn daarin vastgelegd om te bepalen wanneer een voorafgaandelijk sociaal onderzoek noodzakelijk is?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Lieten (vraag nr. 1), Vandeurzen (nr. 3), Van den Bossche (nr. 3) en Schauvliege (nr. 10).

INGRID LIETEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INNOVATIE, OVERHEIDSINVESTERINGEN, MEDIA EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 6 augustus 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGRID LIETEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INNOVATIE, OVERHEIDSINVESTERINGEN, MEDIA EN ARMOEDEBESTRIJDING

Vraag nr. 2
van 12 augustus 2009
van **CINDY FRANSSSEN**

Steunpunten - Stand van zaken

De Vlaamse overheid kent en subsidieert diverse steunpunten. Inmiddels zijn er veel steunpunten actief op het veld. Dergelijke steunpunten nemen een belangrijke plaats in tussen de overheid en de betrokken sector en/of doelgroep.

Op 16 januari 2009 heb ik deze vraag reeds gesteld aan alle ministers van de vorige Vlaamse Regering. Wegens het uitblijven van een gecoördineerd antwoord heb ik de vraag omgezet in een vraag om uitleg (Handelingen C163-ECO24 van 19 maart 2009, blz.1 en bijlage blz. 31-35). De toenmalige minister heeft zich in haar antwoord echter beperkt tot de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek. Toch had ik graag een overzicht ontvangen van alle door de Vlaamse overheid gesubsidieerde steunpunten. Vandaar deze aanvullende vraag.

1. Hoeveel en welke steunpunten, die aan de bevoegdheden van de minister gerelateerd zijn, bestaan er? Graag een overzicht per departement.

Hoeveel van deze steunpunten zijn er de vorige legislatuur opgericht?

2. Wat is de concrete opdracht en het statuut van de diverse steunpunten en werd dit vastgelegd in een beheersovereenkomst? Indien het een vzw betreft, wie zetelt in de raad van beheer en in de algemene vergadering?
3. Op welke wijze zijn de “stakeholders” betrokken bij de diverse steunpunten?
4. Hoeveel personeelsleden werken in er in elk van deze steunpunten?
5. Wie bepaalt de aanwervingsvoorwaarden en -procedures voor de personeelsleden?
6. Hoeveel middelen krijgen deze steunpunten jaarlijks? Graag een overzicht per steunpunt (sinds 2004).
7. Worden de steunpunten geëvalueerd? Zo ja, hoe en op welke tijdstippen? Zo neen, waarom niet?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 7, Lieten nr. 2, Bourgeois nr. 7, Vandeurzen nr. 4, Crevits nr. 14, Van den Bossche nr. 4, Muylers nr. 14, Schauvliege nr. 11, Smet nr. 3).

INGRID LIETEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INNOVATIE, OVERHEIDSINVESTERINGEN, MEDIA EN ARMOEDEBESTRIJDING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 2 van 12 augustus 2009
van **CINDY FRANSEN**

Gezien de aard van de vraag is het onmogelijk om binnen de gestelde termijn te antwoorden. Zodra ik alle gegevens van alle kabinetten heb ontvangen zal ik deze via de diensten van het Vlaams Parlement bezorgen.

INGRID LIETEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INNOVATIE, OVERHEIDSINVESTERINGEN, MEDIA EN ARMOEDEBESTRIJDING

AANVULLEND GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 2 van 12 augustus 2009

van **CINDY FRANSEN**

Dit gecoördineerd antwoord bevat de antwoorden van:

1. Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid
2. Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding
3. Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand
4. Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
5. Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken
6. Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie
7. Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport
8. Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur
9. Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel

1. Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid

Wat mijn bevoegdheden als minister-president t.a.v. *het beleidsdomein DAR* betreft zijn er geen andere steunpunten, ook geen gesubsidieerde, dan degene die reeds werden vermeld in het antwoord zoals gepubliceerd in de Handelingen van de Commissie (C163-ECO24 van 19 maart 2009, blz.1 en bijlage blz. 31-35), zijnde het Steunpunt Bestuurlijke Organisatie Vlaanderen en het Steunpunt Duurzame Ontwikkeling.

Voor *het beleidsveld Economie* is er geen ander steunpunt onder zijn bevoegdheid economie dan dat binnen het Programma Steunpunten voor Beleidsgericht Onderzoek: het Steunpunt voor Ondernemen en Internationaal Ondernemen. De informatie over het onder dit programma ressorterende steunpunt valt zoals aangegeven door vraagsteller buiten de scope van de huidige vraag.

Voor *de beleidsvelden Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelings-samenwerking* is er geen aanvullende informatie. Alle antwoorden over de betrokken steunpunten werden reeds overgemaakt tijdens de vergadering van de Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie van 19 maart 2009.

Voor *het beleidsveld Landbouw en Visserij* bestaan geen dergelijke steunpunten meer.

2. Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding

De minister heeft geen andere steunpunten binnen haar *bevoegdheden Wetenschap, Innovatie en Economisch Overheidsinstrumentarium* dan deze voor Beleidsgericht Onderzoek. De informatie hierover valt zoals aangegeven door de vraagsteller buiten de scope van de huidige vraag.

Aan *het beleidsdomein Media* zijn er geen steunpunten gerelateerd. Aangezien er geen steunpunten zijn, kan er niet worden geantwoord op deze vragen.

Aan *het beleidsdomein Armoedebestrijding* zijn er geen steunpunten gerelateerd. Aangezien er geen steunpunten zijn, kan er niet worden geantwoord op deze vragen.

3. Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand

Beleidsveld Bestuurszaken

Wat het beleidsdomein Bestuurszaken betreft zijn er naast het steunpunt Bestuurlijke Organisatie Vlaanderen, geen andere door de Vlaamse overheid gesubsidieerde steunpunten (cfr. Schriftelijke vraag d.d. 16 januari 2009).

Beleidsveld Toerisme

1. Het Steunpunt Vakantieparticipatie werd opgericht in mei 2001.
2. Het Steunpunt Vakantieparticipatie is een dienst van Toerisme Vlaanderen en heeft geen apart statuut en geen apart bestuur.
3. De stakeholders (toeristische partners, sociale organisaties en vakantiegangers) ontmoeten elkaar op het jaarlijkse Forum Vakantieparticipatie. Verder worden ze betrokken in overlegmomenten, enquêtes en infosessies.
4. In het personeelsplan van Toerisme Vlaanderen zijn 3 FTE voorzien. Deze betrekkingen zijn ingevuld.
5. De personeelsleden van het Steunpunt Vakantieparticipatie vallen onder het Vlaams Personeelsstatuut.
6. De volgende middelen werden sinds 2004 aan het Steunpunt Vakantieparticipatie toegekend:
 - 2004: 26.000
 - 2005: 51.000
 - 2006: 68.000
 - 2007: 62.000
 - 2008: 162.000
 - 2009: 162.000
7. Het Steunpunt voorziet in een permanente interne evaluatie. De externe evaluatie gebeurt via het jaarlijks Forum Vakantieparticipatie, onderzoek en enquêtes. Aan de vakantiegangers wordt de mogelijkheid geboden een evaluatiekaart in te vullen; de analyse hiervan vindt jaarlijks plaats tijdens het najaar.
In 2009 verscheen het onderzoek 'Iedereen verdient vakantie' met inzichten in de werking en aanbevelingen voor het verhogen van vakantieparticipatie (www.publicaties.vlaanderen.be)

Beleidsveld Onroerend erfgoed

1. Voor het onroerend erfgoed, is het agentschap Vlaams instituut voor het Onroerend Erfgoed (VIOE) de wetenschappelijke instelling, binnen het beleidsdomein RWO van de Vlaamse Overheid, die het onroerend erfgoed onderzoekt en inventariseert en de resultaten daarvan ontsluit. Het onderzoek van het VIOE vormt de wetenschappelijke basis voor het erfgoedbeleid van de Vlaamse overheid.

Het beleidsdomein RWO heeft één steunpunt voor ruimte en wonen, namelijk het Steunpunt Ruimte en Wonen, dat niet behoort tot mijn bevoegdheid.

Vraag 2 tot en met 7 zijn bijgevolg niet van toepassing.

Beleidsveld Vlaamse Rand

Voor de materie Vlaamse Rand zijn er geen door de Vlaamse overheid gesubsidieerde steunpunten.

4. Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Inzake de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek, met name Steunpunt Milieu en Gezondheid en Steunpunt Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, ben ik functioneel betrokken. Collegaminister Lieten treedt voor deze steunpunten op als coördinerend minister.

1. De *Afdeling Welzijn en Samenleving van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin* subsidieert volgende steunpunten:

- Samenlevingsopbouw Vlaanderen vzw;
- Vlaams Centrum Schuldbemiddeling (binnen de schoot van de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten vzw en in samenwerking met het Steunpunt Algemeen Welzijns-werk vzw);
- Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen vzw;
- Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk vzw;
- Provinciale Steunpunten Vrijwilligerswerk (Steunpunt Vrijwilligerswerk Antwerpen, Steunpunt Vrijwilligerswerk Limburg, Steunpunt Vrijwilligerswerk Oost-Vlaanderen, Steunpunt Vrijwilligerswerk Vlaams-Brabant, Steunpunt Vrijwilligerswerk West-Vlaanderen) en Het Punt Brussel vzw;
- Steunpunt Algemeen Welzijns-werk vzw;
- Trefpunt Zelfhulp vzw – Katholieke Universiteit Leuven.

Geen van deze steunpunten werd vorige legislatuur opgericht.

Binnen het domein *Kind en Gezin* werd één steunpunt opgericht, namelijk het Steunpunt Nazorg Adoptie. Deze oprichting gebeurde tijdens de voorbije legislatuur.

Wat het *gehandicaptenbeleid* betreft, werd er één “steunpunt” erkend en gesubsidieerd, namelijk het Steunpunt Expertisenetwerken (SEN). Het is erkend sedert 1 oktober 2002, door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH).

Binnen het *agentschap Jongerenwelzijn* is er één steunpunt: Ondersteuningsstructuur Bijzondere Jeugdzorg (OSBJ), opgericht in 1999. Tijdens de vorige legislatuur werden binnen Jongerenwelzijn geen nieuwe steunpunten opgericht.

2. Opdrachten en statuten van de diverse sectorale steunpunten binnen de *Afdeling Welzijn en Samenleving van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin*:

Samenlevingsopbouw Vlaanderen vzw:

De opdrachten van Samenlevingsopbouw Vlaanderen vzw zijn vastgelegd in het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2000 tot uitvoering van het decreet van 26 juni 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 18 januari 2002 en 20 februari 2004. Deze opdrachten zijn volgens artikel 4 1°:

- organiseren en coördineren van overleg met en tussen de regionale instituten voor maatschappelijk opbouwwerk en het ondersteunen van hun besturen;
- inhoudelijk methodisch en organisatorisch ondersteunen van het maatschappelijk opbouwwerk via onderzoek, studie en begeleiding;
- bijscholen en vormen van beroepskrachten, bestuursleden en vrijwilligers;
- aanleggen van documentatie en verzorgen van publicaties;
- beleidsvoorbereidend onderzoek en studie uitvoeren;

- in overleg treden met de Vlaamse Regering, beleidsverantwoordelijken en andere organisaties;
- internationale betrekkingen behartigen in het kader van het maatschappelijk opbouwwerk.

De algemene vergadering bestaat uit: Frieda Bex, Luc Bral, Pascal De Decker, Steven De Graeve, André Desmet, Gunter Gehre, Chris Goossens, Bernard Hubeau, Carmen Mathijssen, Veerle Opstaele, Isabelle Pannecoucke, Johan Quintelier.

De raad van bestuur bestaat uit: Frieda Bex, Luc Bral, Pascal De Decker, Steven De Graeve, Gunter Gehre, Chris Goossens, Bernard Hubeau, Veerle Opstaele, en Johan Quintelier.

Vlaams Centrum Schuldbemiddeling:

De opdrachten van het VCS worden jaarlijks na overleg vastgelegd in een subsidiebesluit. De opdrachten zijn:

- vorming, opleiding, bijscholing, intervisie van de schuldbemiddelaars;
- de methodiek, werksoort en organisatieontwikkeling van de schuldbemiddeling;
- het uitbouwen van een juridische helpdesk en een helpdesk voor energieschulden;
- de uitbouw van een kennis- en onderzoekscentrum;
- het opnemen van een preventie- en educatiefunctie.

Het Vlaams Centrum Schuldbemiddeling is een feitelijke vereniging en beschikt niet over een algemene vergadering of raad van bestuur. Het dagelijks bestuur van het Vlaams Centrum Schuldbemiddeling bestaat uit vertegenwoordigers van de koepelorganisaties van de OCMW's en de CAW's, zijnde de VVSG en het SAW. Voorzitter van het Vlaams Centrum schuldbemiddeling is Piet Van Schuylenbergh, directeur van de VVSG, afdeling OCMW's.

Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen vzw:

De opdrachten van het Vlaams Netwerk vzw staan beschreven in het decreet van betreffende de armoedebestrijding van 21 maart 2003 en het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2003 tot uitvoering van het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding. Op basis hiervan sloten de Vlaamse Regeringen het Vlaams Netwerk op 30 maart 2007 een overeenkomst waarin volgende opdrachten voor het Vlaams Netwerk staan beschreven:

- ondersteuning bieden aan het participatieproces van armen in het armoedebeleid van de Vlaamse Regering en optreden als gesprekspartner voor de overheid;
- de verenigingen financieel en inhoudelijk ondersteunen in hun opdrachten zoals omschreven in artikel 22 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2003 tot uitvoering van het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding.

De samenstelling van de algemene vergadering en raad van bestuur vindt u als [bijlage 1](#).

Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk vzw:

De opdrachten van het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk vzw zijn:

- aanbieden van een forum voor informatie- en ervaringsuitwisseling;
- verzamelen, analyseren en ontsluiten van informatie naar vrijwilligers en vrijwilligersorganisaties;
- verzamelen en analyseren van informatie vanuit het brede werkveld;
- ontwikkelen van en meewerken aan initiatieven tot verhoging van de brede erkenning van het vrijwilligerswerk;
- sensibilisering en brede promotie van vrijwilligerswerk;
- het ondersteunen van vrijwilligersorganisaties;

- het ontwikkelen van en meewerken aan initiatieven tot verbetering van de kwaliteit van het vrijwilligerswerk en vrijwilligersorganisaties.

Jaarlijks wordt er een overeenkomst afgesloten en een subsidiebesluit opgesteld die de subsidie van het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk regelt en waarin deze opdrachten staan beschreven. De basis hiervan is het jaarplan dat het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk jaarlijks indient.

De algemene vergadering bestaat uit volgende leden: 11.11.11 vzw (Brussel), Bond Beter Leefmilieu vzw (Brussel), Bond Zonder Naam vzw (Antwerpen), C.A.W. De Viersprong (Brugge), Federatie Tele-Onthaal (Antwerpen), OOK - Vl. Ouderen Overleg Komitee (Brussel), Oxfam Wereldwinkel Netwerking (Gent), Rode Kruis Vlaanderen (Mechelen), Steunpunt Algemeen Welzijnswerk (Berchem), Steunpunt Jeugd & Jeugdwerk (Brussel), Steunpunt Thuiszorg vzw - NVSM (Brussel), Stichting tegen Kanker vzw, Vlaams Welzijnsverbond vzw (Brussel), Vlaamse Sportfederatie vzw (Gent), Volens vzw (Brussel), Ziekenzorg C.M. Landsbond (Brussel).

De raad van bestuur bestaat uit volgende leden: Tuur Hoste, voorzitter (Rode Kruis Vlaanderen, Mechelen), Marijke Adriaensens, ondervoorzitter (Oxfam-Wereldwinkels, Gent), Lode Conings, dagelijks bestuur (Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen, Brussel), Raf De Zutter (Volens, Brussel), Mie Moerenhout (OOK - Vlaams Ouderen Overleg Komitee, Brussel), Johan Tourné (Ziekenzorg - Christelijke Mutualiteiten, Brussel), Steven Vanden Broucke (S-Plus, Socialistische Mutualiteiten, Brussel), Geraldine Mattens (Vlaamse Sportfederatie, Gent), Anita Cautuaers (Steunpunt Algemeen Welzijnswerk, Antwerpen), Evelen Devriese (Vlaams Welzijnsverbond, Brussel), Pieter Van Damme (Steunpunt Jeugd & Jeugdwerk, Brussel), Anniek Gavriilakis (Bond zonder Naam, Antwerpen), Eva Hambach (Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk, Antwerpen)

De provinciale steunpunten vrijwilligerswerk en Het Punt Brussel vzw:

De provinciale steunpunten vrijwilligerswerk zijn opgericht door de provincies. Het is steeds de provincie die een personeelslid hiervoor betaalt. De werkingskosten worden gesubsidieerd door de Vlaamse overheid. Dit wordt gedaan via een jaarlijks subsidiebesluit.

De opdrachten van de provinciale steunpunten vrijwilligerswerk zijn:

- partner voor deskundigheidsorganisaties door deskundigheidsbevordering;
- via vorming vaardigheden, kennis, inzichten, visies, meegeven zodat het functioneren in de organisatie bevorderd wordt;
- via informatie en advies de deskundigheid van vrijwilligersorganisaties en openbare besturen bevorderen;
- wegwijs voor vrijwilligers/ promotie en werving van vrijwilligerswerk;
- werven van vrijwilligers vooral via de vacaturebank op www.vrijwilligerswerk.be;
- instaan voor de algemene promotie van het vrijwilligerswerk;
- samenwerking met lokale besturen/decentralisering;
- samenwerkingsverbanden zoeken met lokale besturen, regionale structuren en organisaties om de opdrachten van de provinciale steunpunten ook decentraal ingang te laten vinden;
- ondersteunen van lokale besturen bij het uitwerken van hun eigen vrijwilligers-(werk)beleid;
- visie – ontwikkeling;
- volgen en stimuleren van het maatschappelijk debat over de rol en mogelijkheden van vrijwilligers in onze samenleving

Het Punt Brussel is een vzw die volgens de statuten tot doel heeft als neutraal een onafhankelijk vrijwilligerssteunpunt de promotie en de ondersteuning van het vrijwilligerswerk voor de Vlaamse gemeenschap in het Brussels hoofdstedelijk gewest te verzorgen. De vereniging

richt zich hierbij uitdrukkelijk naar alle terreinen waarop het vrijwilligerswerk actief is. Daarnaast biedt Het Punt ook een bemiddelingsservice aan rekruterende vrijwilligersorganisaties en aan kandidaat-vrijwilligers.

De algemene vergadering van Het Punt Brussel bestaat uit: Brussel Onthaal-sociaal vertaalbureau (Brussel), Brusselse Welzijns- en gezondheidsraad vzw (Brussel), Brusselse Museumraad vzw (Brussel), CAD vzw (Brussel), Comité tegen moderne Slavernij vzw (Brussel), Fietsersbond vzw (Brussel), Green vzw (Brussel), Hobo Geïntegreerde thuiszorg vzw (Brussel), JES vzw (Brussel), Katholieke Arbeidende vrouwen vzw (Brussel), Kind en preventie vzw (Brussel), Koepel van de noord Zuid beweging 11.11.11. vzw (Brussel), Regionaal Integratiecentrum Foyer vzw (Brussel), Rode Kruis Brussel (Brussel), Seniorencentrum vzw (Brussel), Stad en Cultuur vzw (Brussel), Vereniging van bezoekers aan verzorgingsinstellingen vzw (Brussel), Vlaamse Luister- en Braillebibliotheek vzw (Brussel), Vlaams Steunpunt vrijwilligerswerk vzw (Antwerpen), Volens vzw (Brussel) en Ziekenzorg CM vzw (Brussel).

De raad van bestuur van Het Punt Brussel bestaat uit volgende leden: Koepel van de Noord Zuid beweging 11.11.11. (Brussel), Regionaal Integratiecentrum Foyer (Brussel), Comité tegen moderne Slavernij (Brussel), Hobo Geïntegreerde thuiszorg (Brussel), Jeugd en Stad (Brussel), Katholieke Arbeidende vrouwen (Brussel), Natuurpunt Brussel (Brussel), Rode Kruis Brussel (Brussel) en Het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk (Antwerpen).

Steunpunt Algemeen Welzijnswerk vzw:

Het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk verricht ondersteunende en dienstverlenende taken ten behoeve van de centra voor algemeen welzijnswerk.

Het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk is een vzw. Jaarlijks wordt een subsidieovereenkomst met het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk afgesloten.

De raad van bestuur en de algemene vergadering is samengesteld uit afgevaardigden van de autonome centra voor algemeen welzijnswerk, de centra voor teleonthaal en de centra voor algemeen welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen.

Trefpunt Zelfhulp vzw – Katholieke Universiteit Leuven:

Het Trefpunt Zelfhulp vzw - Katholieke Universiteit Leuven vervult de volgende opdrachten:

- het Trefpunt Zelfhulp - Katholieke Universiteit Leuven is in de eerste plaats een informatie-, documentatie- en ondersteuningscentrum waar 'iedereen' met vragen in verband met zelfhulp, zelfhulpgroepen en aanverwanten een op maat gesneden antwoord kan verwachten. Dit houdt uiteraard in dat de adresseninventaris en bibliotheek constant up-to-date moeten worden gehouden;
- het Trefpunt Zelfhulp - Katholieke Universiteit Leuven helpt groepen opstarten;
- het Trefpunt Zelfhulp - Katholieke Universiteit Leuven tracht de zelfhulpidee uit te dragen: via het meewerken aan beurzen en vormingsdagen, het geven van lezingen en voordrachten of het publiceren van artikels in populaire of gespecialiseerde tijdschriften;
- het Trefpunt Zelfhulp- Katholieke Universiteit Leuven geeft zelf een driemaandelijksse krant uit;
- het Trefpunt Zelfhulp - Katholieke Universiteit Leuven biedt dienstverlening aan groepen en individuen. Een belangrijk aspect binnen deze dienstverlening is het geven van vorming aan leden van zelfhulpgroepen. Het doet hiervoor soms een beroep op externe medewerkers; het Trefpunt Zelfhulp - Katholieke Universiteit Leuven stimuleert en faciliteert overleg tussen zelfhulpgroepen werkzaam rond gelijklopende problemen;
- het Trefpunt Zelfhulp - Katholieke Universiteit Leuven doet tevens aan beleidsvoorbereidend werk en verleent zijn medewerking aan bijzondere projecten. In dit kader situeert

zich onder meer het opzetten van kleinschalig onderzoek voor specifieke doelgroepen teneinde de resultaten ervan te kunnen gebruiken als basis voor strategieën van verandering.

Trefpunt Zelfhulp is een vzw. Jaarlijks wordt een subsidieovereenkomst met het Trefpunt Zelfhulp afgesloten.

De raad van beheer bestaat uit volgende personen: Prof. dr. K. Matthijs, KULeuven (voorzitter), Prof. dr. R. Masschelein, KULeuven (ondervoorzitter), R. Dorme (vzw Ikaros), Dr. L. Hustinx (KULeuven), Prof. dr. M. Keirse (KULeuven), Prof. dr. H. Nys (KULeuven) en Prof. dr. R. Schepers (KULeuven).

De algemene vergadering bestaat uit volgende personen: de leden van de raad van beheer; Prof. dr. J. Berghmans (KULeuven), Prof. dr. P. Bracke (UGent), Prof. dr. J. Dekens (UAntwerpen), Prof. dr. F. Louckx (VUBrussel), Em. prof. dr. Y. Nuyens (KULeuven) en Prof. dr. A. Vansteenwegen (KULeuven).

De opdrachten van het *Steunpunt Nazorg (Kind & Gezin)* adoptie zijn:

- netwerken opzetten tussen bestaande diensten en projecten die een rol spelen in de nazorg bij adoptie, waartoe zeker gerekend worden : adoptiediensten, voorbereidingscentra, diensten die deel uitmaken van de preventieve en gespecialiseerde zorg, trefgroepen van adoptanten en geadopteerden;
- samen met de diensten en projecten, vermeld in punt 1°, een overkoepelende visie op nazorg uitwerken;
- expertise rond adoptie bevorderen bij het bestaande hulpverleningsaanbod;
- de professionalisering van de nazorg ondersteunen;
- fungeren als aanspreek- en oriëntatiepunt voor geadopteerden, adoptanten en afstandsouders;
- fungeren als expertisecentrum;
- een documentatie- en informatiecentrum uitbouwen;
- advies verlenen op eigen initiatief of op verzoek van de Vlaamse Centrale Autoriteit of de Vlaamse Regering met betrekking tot specifieke nazorginitiatieven en -projecten;
- de trefgroepen inzake adoptie ondersteunen.

Het statuut is een vereniging zonder winstoogmerk. Opdrachten en statuut liggen niet vast in een beheersovereenkomst maar in het decreet van 15 juli 2005 tot regeling van de interlandelijke adoptie van kinderen.

In de raad van bestuur en de algemene vergadering zetelt een vertegenwoordiger van respectievelijk de adoptiediensten, de voorbereidingscentra, de diensten voor maatschappelijk onderzoek inzake interlandelijke adoptie en de vereniging voor Kind en Adoptiegezin (vereniging van adoptieouders). Een vertegenwoordiger van de trefgroepen wordt nog gezocht.

Het *steunpunt Expertisenetwerken (SEN)* werd opgericht om “op een praktijkgerichte manier de kennisontwikkeling, kennisdoorstroming en de kennisuitdraging te ondersteunen om de deskundigheid van professionelen van voorzieningen en diensten te bevorderen op het vlak van preventie, diagnose en (be)handeling met betrekking tot het functioneren van de personen met een handicap die behoren tot (door de minister vastgestelde) specifieke doelgroepen”. (Besluit van de Vlaamse Regering van 13.12.2002). Deze doelgroepen zijn: personen met niet-aangeboren hersenletsels, personen met verstandelijke handicap en ernstig probleemgedrag, personen met autisme en personen met een visuele handicap.

Concreet wordt de opdracht vertaald in de ondersteuning van realisaties als: inventaris van meetinstrumenten, registratiesystemen, aanbevelingsteksten, leertrajecten, leergroepen,

ontwikkelen van handboeken en brochures, organisatie van congressen en studiedagen enzovoorts.

Het SEN is een vereniging zonder winstoogmerk. Opdracht en statuut zijn vastgelegd in het regelende Besluit van de Vlaamse Regering; er is geen beheersovereenkomst tussen het VAPH en het SEN.

De Raad van Bestuur is samengesteld uit:

- 1 afgevaardigde per specifieke doelgroep, vanuit de verenigingen van gebruikers, die zich richten tot deze specifieke doelgroepen. (aangewezen door het VAPH);
- 2 afgevaardigden per vereniging van voorzieningen (aangewezen door het VAPH);
- 1 afgevaardigde per gebruikersorganisatie, die zich specifiek richt tot de gehele groep van personen met een handicap;
- 2 personen, aangewezen door het VAPH.

Na de recentste wijziging (21 mei 2008) vermelden de statuten volgende werkende leden, die deel uitmaken van de Algemene Vergadering:

- Vlaamse Vereniging Autisme v.z.w.;
- Koepel Niet Aangeboren Hersenletsel v.z.w.;
- Inclusie Vlaanderen;
- Vereniging van Blinden en Slechtzienden Licht en Liefde v.z.w.;
- VFG Vereniging Personen met een Handicap v.z.w.;
- Katholieke Vereniging van Gehandicaptenzorg v.z.w.;
- Vlaams Welzijnsverbond v.z.w.;
- Pluralistisch Platform Gehandicaptenzorg v.z.w.

Deze verenigingen hebben samen 19 personen aangewezen voor de vertegenwoordiging in de Algemene Vergadering; de Raad van Bestuur bestaat uit 14 personen, die ook zitting hebben in de Algemene Vergadering.

De opdracht van de **OSBJ** wordt vastgelegd in een meerjarenovereenkomst. De overeenkomst 2007-2009 vermeldt vijf belangrijke opdrachten:

- Visie- en methodiekontwikkeling: het ontwikkelen van inhoudelijke concepten over relevante thema's binnen de sector, onder meer door literatuurstudie, onderzoek, het oprichten en begeleiden van werkgroepen en denktanks en pilootprojecten
- Informatie: het verwerven, verwerken en ontsluiten van relevante informatie die de private organisaties van de Bijzondere Jeugdbijstand helpt bij de optimalisering van hun opdracht
- Vorming: het terugkoppelen van verwerkte informatie en ontwikkelde concepten naar de private organisaties van de Bijzondere Jeugdbijstand en het beleid en het zelf organiseren van vormingsmomenten en –trajecten
- Advies: het terugkoppelen van verwerkte informatie en ontwikkelde concepten naar de private organisaties van de Bijzondere Jeugdbijstand, de belendende sectoren en het beleid
- Ondersteuning: het bieden van ondersteuning aan de private organisaties van de Bijzondere Jeugdbijstand bij het ontwikkelen van antwoorden op nieuwe maatschappelijke uitdagingen, in overleg met de betrokken actoren en het blijvend ter beschikking stellen van opgebouwde knowhow en expertise

Deze vijf opdrachten worden jaarlijks verfijnd in een jaarlijks actieplan dat de doelstellingen op SMART-geformuleerde wijze omschrijft en concretiseert.

De OSBJ heeft een vzw-structuur. In de algemene vergadering en de raad van bestuur zetelen voornamelijk vertegenwoordigers van de private voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand en de koepelorganisaties.

Als [bijlage 2](#) gaat een overzicht van de leden van de algemene vergadering en raad van bestuur.

3. In de sectorale steunpunten van de *Afdeling Welzijn en Samenleving van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin* worden de ‘stakeholders’ op volgende wijze betrokken:

Samenlevingsopbouw Vlaanderen vzw:

De organisatie heeft dit als volgt uitgewerkt in haar statuten:

- alle wettelijke leden verbinden er zich toe de doelstelling van de vereniging te behartigen, en dit vanuit hun belangstelling voor en gerichtheid op de sector samenlevingsopbouw;
- de wettelijke leden van de vzw worden samengesteld uit personen die actief zijn binnen organisaties en sectoren die relevant geacht worden voor de samenlevingsopbouw;
- de algemene vergadering heeft de uitdrukkelijke opdracht er voor te zorgen dat zij in haar samenstelling voldoende voeling heeft met de samenleving en de samenlevingsopbouw.

Vlaams Centrum Schuldbemiddeling:

Het Vlaams Centrum Schuldbemiddeling (VCS) is gegroeid uit een samenwerking tussen de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten en het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk. Beide actoren maken deel uit van het dagelijks bestuur van het VCS. In de beleidsgroep van het VCS zitten verantwoordelijken uit erkende instellingen voor schuldbemiddeling.

Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen vzw:

Alle verenigingen waar armen het woord nemen zijn vertegenwoordigd in de algemene vergadering van het Vlaams Netwerk. De raad van bestuur bestaat ook uit vertegenwoordigers van de verenigingen.

Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk vzw:

De stakeholders zetelen gedeeltelijk in de algemene vergadering en de raad van bestuur. Ze worden geraadpleegd bij het opstellen van de beleids- en jaarplannen en voor de gewone werking van de vzw.

Provinciale steunpunten vrijwilligerswerk en Het Punt Brussel vzw:

De provinciale steunpunten: de provincies leveren het personeel, de Vlaamse overheid subsidieert de werkingskosten. De vrijwilligersorganisaties zijn niet rechtstreeks betrokken bij de werking van de provinciale steunpunten.

Het Punt Brussel vzw: de stakeholders zetelen gedeeltelijk in de algemene vergadering en de raad van bestuur. Ze worden geraadpleegd bij het opstellen van de beleids- en jaarplannen en voor de gewone werking van de vzw.

Steunpunt Algemeen Welzijnswerk vzw:

De stakeholders zijn vertegenwoordigd in de raad van bestuur en de algemene vergadering. Daarnaast werkt het Steunpunt actief samen met een aantal gelijkaardige organisaties die actief zijn in aanverwante sectoren en een vergelijkbare positie en/of opdracht hebben. Het gaat hier bijvoorbeeld om de OCMW-sector (VVSG), de integratiesector (VMC), de armoedeverenigingen (Vlaams Net-werk), de bijzondere jeugdzorg (OSBJ).

Trefpunt Zelfhulp vzw:

Bij de uitvoering van de opdrachten komen de medewerkers van het Trefpunt automatisch en noodzakelijkerwijze in contact met de doelgroep (zelfhulpgroepen en personen die een zelfhulpgroep wensen op te starten) enerzijds en met de overheid en andere relevante actoren anderzijds. De doelgroep wordt betrokken via het begeleidings-, informerings- en vormingswerk dat het Trefpunt organiseert en uitvoert. Het gaat hier hoofdzakelijk om acties die op maat van en in overleg met de begunstigden worden uitgewerkt. Via geregeld overleg met de overheid en andere relevante actoren (Koning Boudewijnstichting, CAW, enz.), vaak rond concrete initiatieven, worden ook deze stakeholders bij de werking van het Trefpunt betrokken.

Bij het *steunpunt Nazorg Adoptie* binnen het domein Kind en Gezin zetelen de vertegenwoordigers van de "stakeholders" in de raad van bestuur en de algemene vergadering.

Het *SEN* richt zich voorlopig tot de hulpverleners, niet rechtstreeks tot personen met een handicap. Deze laatsten zijn dus onrechtstreeks belanghebbend, via hulpverleners en verenigingen. Momenteel wordt onderzocht of de opdracht van het SEN kan uitgebreid worden met echte consulentenwerking, gericht op concrete casussen.

De raad van bestuur van *vzw OSBJ* bestaat ondermeer uit vertegenwoordigers van de diverse koepels die op hun beurt de voornaamste doelgroep, het private aanbod van de bijzondere jeugdzorg, vertegenwoordigen.

De opvolging van de uitvoering van de opdracht van de OSBJ gebeurt door een stuurgroep waarin de raad van bestuur en de directie van de OSBJ en vertegenwoordigers van het agentschap Jongerenwelzijn en mijn kabinet zetelen.

4. In de sectorale steunpunten van de *Afdeling Welzijn en Samenleving van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin* werken volgende personeelsleden:

Samenlevingsopbouw Vlaanderen vzw:

In toepassing van de regelgeving maatschappelijk opbouwwerk worden er 9 voltijdsequivalenten (VTE) gesubsidieerd. Daarnaast zijn er nog personeelsleden in Maribelstatuut en gedetacheerd vanuit Onderwijs.

Vlaams Centrum Schuldbemiddeling:

In het Vlaams Centrum Schuldbemiddeling werken momenteel 4,78 VTE.

Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen vzw:

Het Vlaams Netwerk beschikt voor de uitvoering van de overeenkomst over 7 VTE.

Het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk vzw:

Bij het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk vzw werken momenteel 3 VTE (2 vaste medewerkers en 1 projectmedewerker).

De provinciale steunpunten vrijwilligerswerk en Het Punt Brussel vzw:

Bij ieder provinciaal steunpunt vrijwilligerswerk wordt minstens 1 VTE ingezet (ingebed in de provinciale diensten). Bij het Punt Brussel vzw werken momenteel 3 VTE.

Steunpunt Algemeen Welzijnswerk vzw:

In 2008 zette het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk in het totaal 21,95 VTE medewerkers in voor de realisatie en uitvoering van het werkplan. Van de in het totaal 21,95 VTE medewerkers worden er 14,83 VTE gefinancierd vanuit de enveloppe algemeen welzijnswerk van de Vlaamse overheid en 7,12 VTE vanuit specifieke subsidiëring.

Trefpunt Zelfhulp vzw:

De vzw heeft 5 VTE stafmedewerkers in dienst.

Bij het **Steunpunt Nazorg Adoptie** binnen het domein Kind en Gezin werken geen personeelsleden.

Voor de inhoudelijke en logistieke opvolging en ondersteuning van het **SEN** is er een centraal coördinator, dat bestaat uit een algemeen coördinator, 2 stafmedewerkers en een administratief medewerker.

De overeenkomst tussen de **OSBJ** en de Vlaamse overheid voorziet in de subsidiëring van 8,9 voltijdse equivalenten.

5. De raad van bestuur van de steunpunten bepaalt de aanwervingsvoorwaarden en -procedures. Uitzondering hierop vormen de provinciale steunpunten voor het vrijwilligerswerk. Hier worden de voorwaarden bepaald door het provinciebestuur.

De overeenkomst van **OBSJ**, zoals vermeld in mijn antwoord op subvraag 4, bepaalt volgens welke barema's de personeelsleden worden gesubsidieerd. De andere aanwervingsvoorwaarden alsook de -procedures behoren tot de autonomie van de vzw OSBJ.

6. De sectorale steunpunten van de **Afdeling Welzijn en Samenleving van het departement WVG** ontvingen in 2008 volgende structurele subsidies voor hun werking

Samenlevingsopbouw Vlaanderen

2004	628.356,49 euro
2005	654.959,16 euro
2006	671.922,85 euro
2007	658.664,94 euro
2008	715.620,61 euro

Vlaams Centrum Schuldbemiddeling

2004	124.834,17 euro
2005	137.317,58 euro
2006	214.111,83 euro
2007	187.580,26 euro
2008	374.000,00 euro

Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen

2004	328.685,00 euro
2005	323.489,00 euro
2006	424.488,00 euro
2007	421.643,74 euro
2008	424.490,00 euro

Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk

2004	99.000,00 euro
------	----------------

2005	99.000,00 euro
2006	99.000,00 euro
2007	101.000,00 euro
2008	103.000,00 euro

Elk van de Steunpunten Vrijwilligerswerk Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, Vlaams-Brabant en West-Vlaanderen en vzw Het Punt Brussel (via Vlaamse Gemeenschapscommissie)

2004	24.666,66 euro
2005	24.666,66 euro
2006	24.666,00 euro
2007	24.666,66 euro
2008	24.666,66 euro

Steunpunt Algemeen Welzijnswerk

	Algemene enveloppe	Forensische enveloppe
2004	734.663,04 euro	200.000,00 euro
2005	750.728,00 euro	400.000,00 euro
2006	765.742,86 euro	400.000,00 euro
2007	784.558,61 euro	272.000,00 euro
2008	1.068.184,57 euro	0,00 euro

Trefpunt zelfhulp

2004	208.000,00 euro
2005	211.000,00 euro
2006	214.000,00 euro
2007	217.000,00 euro
2008	250.000,00 euro

Het *steunpunt Nazorg Adoptie* binnen het domein Kind en Gezin kreeg voor november 2007 tot oktober 2008: 214.288 euro. Voor de periode van november 2008 tot oktober 2009 bedroeg dit 192.375 euro.

Het jaarlijks subsidiebedrag voor het *SEN* bedraagt maximaal 625.000 euro per jaar. Sedert 2007 wordt dit bedrag jaarlijks op 1 januari aangepast. In 2007 werd 620.788 euro aan subsidies uitbetaald.

De Vlaamse overheid kende volgende subsidies toe aan *vzw OSBJ*

2009	655.000 euro
2008	615.000 euro
2007	601.000 euro
2006	559.321 euro
2005	538.655 euro
2004	528.988 euro

7. De sectorale steunpunten van de *Afdeling Welzijn en Samenleving van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin* worden op de volgende manier geëvalueerd:

Samenlevingsopbouw Vlaanderen:

De organisatie moet om de vijf jaar een meerjarenplan indienen, dat wordt onderzocht, en (geheel of gedeeltelijk) wordt goedgekeurd. De uitvoering van dit meerjarenplan wordt uitgewerkt in jaarplannen, die vooraf moeten worden ingediend. Nadien volgt er een jaarverslag en afrekening, die worden geëvalueerd. Zo nodig kunnen er inspecties gebeuren.

Vlaams Centrum Schuldbemiddeling:

Het Vlaams Centrum Schuldbemiddeling dient jaarlijks een jaarplan in dat beoordeeld wordt en op basis waarvan de subsidie wordt toegekend. Nadien volgt een inhoudelijk en financieel jaarverslag die worden geëvalueerd vooraleer het saldo wordt toegekend. Indien de opdrachten niet correct werden uitgevoerd, kan ook een deel van de subsidie worden teruggevorderd.

Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen:

Het Vlaams Netwerk moet jaarlijks een jaarverslag voorleggen, bestaande uit een inhoudelijk en financieel deel. Het inhoudelijk deel bestaat uit een jaarverslag waarin over de uitvoering van het jaarplan en de vooruitgang in de uitvoering van het meerjarenplan wordt gerapporteerd. Op basis van deze documenten wordt nagegaan of de aanwending van de subsidie verantwoord is.

Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk:

Het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk vzw moet jaarlijks een jaarverslag indienen. Dit bestaat uit een inhoudelijk als een financieel deel.

Provinciale steunpunten vrijwilligerswerk en Het Punt Brussel vzw:

De provinciale steunpunten vrijwilligerswerk en Het Punt Brussel vzw moeten jaarlijks een jaarverslag indienen. Dit jaarverslag bestaat uit een financieel en een inhoudelijk deel. Het financieel deel bevat een overzicht van de kosten en de opbrengsten, een voor waar en echt verklaarde schuldvordering en een genummerde lijst van de bewijsstukken met telkens het bedrag. Het inhoudelijk deel bevat een de beschrijving van de onderscheiden activiteiten, de beschrijving van de gehanteerde strategieën en methodieken, de weergave van de bereikte deelnemers en organisaties, de bereikte effecten, de voorstellen om het verrichte actieprogramma voor vrijwilligers te verbeteren en te coördineren.

Steunpunt Algemeen Welzijnswerk

Volgens artikel 4 van de overeenkomst wordt het saldo van 10% pas uitbetaald nadat het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin een inhoudelijk en financieel verslag heeft gecontroleerd en goedgekeurd. Tijdens de controle wordt er nagegaan in hoeverre aan de bepalingen van de overeenkomst werd voldaan. Als dat niet het geval is, kan de subsidiërende administratie het voorschot terugvorderen. Artikel 6 van de overeenkomst bepaalt dat het steunpunt minstens twee maal gedurende de periode van de overeenkomst een overleg organiseert met het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin met als doel een tussentijdse evaluatie en stand van zaken op te stellen.

Trefpunt Zelfhulp

Bij het begin van elk jaar worden de resultaten van het Trefpunt Zelfhulp van het voorbije jaar geëvalueerd door de administratie vooraleer er overgegaan wordt tot continuering van de subsidiëring.

Het *Steunpunt Nazorg Adoptie* wordt met het oog op het verlengen van de erkenning jaarlijks geëvalueerd door de Vlaamse Centrale Autoriteit inzake interlandelijke adoptie aan de hand

van een verslag over de werking. Een inspectie ter plaatse door de IVA inspectie behoort tot de mogelijkheden.

De realisaties van het *SEN* zijn niet nauwkeurig meetbaar, maar de voortgang van het project wordt getoetst aan de hand van het (verplichte) jaarverslag en via de bevindingen van de twee vertegenwoordigers van het VAPH in de Raad van Bestuur van het SEN. De subsidies worden in twee schijven uitbetaald, de eerste schijf na goedkeuring van het jaarplan (in het begin van het jaar), de tweede schijf na goedkeuring van het inhoudelijke en financiële verslag van het voorgaande kalenderjaar (vóór 31 juli).

Inzake *OBSJ* is er maandelijks een werkoverleg, waarbij vertegenwoordigers van het agentschap Jongerenwelzijn en de directie van de organisatie de voortgang van de doelstellingen van het jaarlijkse actieplan bespreken en evalueren.

Minimaal twee maal per jaar komt de hierboven vermelde stuurgroep samen om de werking op te volgen het actieplan voor het volgende jaar op te maken.

Ten slotte heeft het agentschap Inspectie Welzijn, Volksgezondheid en Gezin de bevoegdheid om de werking van OSBJ inhoudelijk en budgettair te auditen, wat in het voorjaar van 2009 effectief is gebeurd. De vaststellingen van deze audit dienen als basis voor de besprekingen ter voorbereiding van het meerjarenconvenant dat in gaat op 1 januari 2010.

5. Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken

1. Op de website <http://www2.vlaanderen.be/weten/steunpunten/steunpunten.htm> staan alle steunpunten opgesomd. Voor het Departement Mobiliteit en Openbare Werken werd één steunpunt opgericht, meer bepaald het Steunpunt Mobiliteit en Openbare Werken. Dit steunpunt bestaat uit twee sporen, het spoor Goederenstromen en het spoor Verkeersveiligheid.

Op Vlaams niveau werden in totaal 14 steunpunten opgericht.

Het Programma Steunpunten voor Beleidsrelevant Onderzoek werd in 2001 opgestart om het beleid wetenschappelijk te ondersteunen. Het steunpuntenprogramma is een hervorming van het vroegere Programma Beleidsgericht Onderzoek, waarbij op projectmatige basis werd gewerkt. Bij de steunpunten ligt de nadruk veeleer op structurele ondersteuning. Op 15 december 2006 keurde de Vlaamse Regering de nieuwe beheersovereenkomsten met een nieuwe generatie steunpunten goed. De erkenningstermijn van 5 à 6 jaar - van de eerste generatie Steunpunten voor Beleidsrelevant Onderzoek - liep immers eind 2006 af. De tweede generatie loopt van 2007 tot eind 2011.

Naast de Steunpunten voor Beleidsrelevant Onderzoek werd in elk van de 5 Vlaamse provincies, een steunpunt Fiets opgericht. Deze steunpunten werden in 2005 opgericht door middel van overeenkomsten tussen de provinciebesturen en de Minister van Mobiliteit. De overeenkomsten liepen eind 2008 af en nieuwe overeenkomsten werden begin 2009 afgesloten, opnieuw voor een periode van 3 jaar.

2. Het Programma Steunpunten voor Beleidsrelevant Onderzoek werd in 2001 opgestart om wetenschappelijke ondersteuning te bieden aan het beleid.

De taak van deze steunpunten bestaat zowel uit probleemgericht kortetermijnonderzoek als uit fundamenteel langlopend basisonderzoek rond thema's die de Vlaamse overheid beschouwt als prioritair en relevant voor haar beleid. Daarnaast omvat de opdracht ook kennisoverdracht en wetenschappelijke dienstverlening, naast het opbouwen van dataverzamelingen, analyse en ontsluiting van gegevens.

Met de erkenning en de financiering van de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek streeft de Vlaamse Regering naar:

- een structurele onderzoeksfinanciering rond prioritaire beleidsthema's;
- stabiliteit in het onderzoek, binnen een duidelijk vastgelegd contractueel kader;
- een wetenschappelijke beleidsonderbouwing door het structureel inpassen van het onderzoek in de beleids- en beheerscyclus;
- bevordering van het multidisciplinaire facet binnen het beleidsrelevant onderzoek;
- toegankelijkheid van de beschikbare kennis en de overdracht van deze kennis naar de Vlaamse overheid.

Een steunpunt voor beleidsrelevant onderzoek is een entiteit in de schoot van één of meer initiërende universiteit(en) of hogescho(o)l(en) in de Vlaamse Gemeenschap.

Voor elk steunpunt wordt een beheersovereenkomst afgesloten met het bestuur of de besturen van de initiërende instelling of instellingen.

De beheersovereenkomst is een contract over de bijzondere regels en voorwaarden waaronder het steunpunt zijn beleidsondersteunende opdracht moet uitvoeren. Het meerjarenprogramma, waarin de grote lijnen worden beschreven van het onderzoek dat tijdens de periode van 5 jaar zal worden uitgevoerd, maakt als bijlage deel uit van de beheersovereenkomst.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2006 betreffende de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek vormt het reglementaire kader voor de oprichting van de steunpunten. Generiek bevat de opdracht van de steunpunten, het uitvoeren van beleidsrelevant onderzoek in een aantal voor de Vlaamse Regering prioritaire domeinen.

De opdracht van het Steunpunt Mobiliteit en Openbare Werken, spoor Goederenstromen bestaat erin het beleid inzake “duurzame logistiek en goederenvervoer” door middel van beleidsrelevant wetenschappelijk onderzoek te onderbouwen samen met het verlenen van wetenschappelijke dienstverlening.

Het Steunpunt Mobiliteit en Openbare Werken, spoor Goederenstromen, werd opgericht in de schoot van de Universiteit Antwerpen. De opdracht werd vastgelegd in de beheersovereenkomst “Steunpunt Mobiliteit en Openbare Werken 2007-2011”. Het meerjarenplan maakt integraal deel uit van deze beheersovereenkomst en legt inhoudelijk de opdracht vast. De uitvoering van de beheersovereenkomst wordt periodiek opgevolgd door een Stuurgroep Steunpunt Mobiliteit en Openbare Werken.

Voortvloeiende uit de overeenkomst ‘Ondersteuning van het bovenlokaal fietsbeleid’ tussen de Vlaamse overheid en de vijf provincies, werden taken toebedeeld aan de provincies waaronder uittekenen en beheren van het bovenlokaal functioneel fietsroutenetwerk, inventarisatie van de toestand van de fietsinfrastructuur op het netwerk op de niet-gewestwegen, beheren en evalueren van wijzigingen aan het netwerk, afstemming met andere fietsroutenetwerken, sensibiliseren en informeren van gemeenten inzake mogelijkheden en procedures ter realisatie van het bovenlokaal en lokaal netwerk, advies inzake uitbouw van randinfrastructuur.

De provincies beschikken daartoe over een ‘provinciaal steunpunt fietsbeleid’ (provincies gebruiken de term ‘Steunpunt Fiets’) dat een informerende en coördinerende rol heeft. Het staat in voor de verspreiding van informatie over het fietsbeleid en over de fietsroutenetwerken. Daarnaast verzorgt het steunpunt initiatieven inzake educatie en sensibilisering rond het fietsgebruik. Tot de voornaamste doelgroepen behoren de gemeentebesturen, scholen en bedrijven.

3. De stakeholders worden voor het beleidsdomein Mobiliteit en Openbare Werken betrokken via:
- de Stuurgroep, waarin de havens, het Instituut wegTransport en Logistiek België (ITLB), de SERV en vertegenwoordigers van de overheid zitting hebben;
 - rechtstreekse betrokkenheid bij Flanders Logistics, Flanders Port Area en Flanders Inland Shipping Network;
 - frequente contacten met sectororganisaties zoals UNIZO, VOKA, de Koninklijke Beroepsorganisatie van de Vlaamse Goederenvervoerders en Logistieke Dienstverleners (SAV), de Koninklijke Federatie van Belgische Transporteurs en Logistieke Dienstverleners (FEBETRA), de Organisatie van Traffic Managers (OTM), de Promotie Binnenvaart Vlaanderen (PBV) en het Vlaams Instituut voor Logistiek (VIL);
 - bevragingen bij diverse actoren binnen transport en logistiek, die deel uitmaken van het onderzoek;
 - pilootprojecten bij subsectoren van transport en logistiek;
 - expert meetings, die door het steunpunt worden georganiseerd.

Over de werking van de Steunpunten Fiets wordt gerapporteerd in de gewestelijke Stuurgroep Fietsbeleid, waarin alle partijen, die betrokken zijn bij het Vlaamse Fietsbeleid, vertegenwoordigd zijn.

4. Het aantal personeelsleden per steunpunt voor beleidsrelevant onderzoek hangt samen met de in het betreffende jaar voorziene onderzoeksactiviteiten en dus benodigde personeelsinzet. Voor wat het Steunpunt Mobiliteit en Openbare Werken – spoor Verkeersveiligheid betreft zijn binnen de betrokken instellingen, behalve de promotoren, de woordvoerder en de administratieve kracht, in 2009 een twintigtal onderzoekers voltijds of deeltijds werkzaam.

De taken die voorzien zijn in de opdrachtomschrijving voor de Steunpunten Fietsbeleid vragen de inzet van 1 VTE gedurende 3 jaar (looptijd van de overeenkomst). De provincie en de Vlaamse overheid dragen hiervoor elk de helft van de personeelskosten.

In het Steunpunt Mobiliteit en Openbare Werken, spoor Goederenstromen werken 9 personeelsleden.

5. Wat het Steunpunt Mobiliteit en Openbare Werken betreft zijn de aanwervingsvoorwaarden en -procedures de heersende voorwaarden en –procedures van de betrokken instelling waar het personeelslid tewerkgesteld zal worden.

Wat de Steunpunten Fiets betreft staan de provincies volledig in voor de aanwerving van het personeel.

6. Vanuit het beleidsdomein Economie, Wetenschap en Innovatie bedraagt de centrale financiering van het steunpuntenprogramma jaarlijks 8,5 miljoen euro. Dit bedrag wordt verdeeld tussen de verschillende steunpunten en per steunpunt wordt er gecofinancierd door de inhoudelijk betrokken beleidsdomeinen.

Het steunpunt Mobiliteit en Openbare Werken, spoor Goederenstromen ontvangt jaarlijks een projectsubsidie van € 312.500 (vanuit Wetenschapsbeleid) verhoogd met € 200.000 (vanuit begroting Openbare Werken) voor de periode van 2007-2011.

Het Steunpunt Mobiliteit en Openbare Werken – spoor Verkeersveiligheid ontvangt jaarlijks sinds 2007 een te indexeren bedrag van 312.500 euro vanwege het beleidsdomein Economie, Wetenschap en Innovatie. Dit bedrag wordt jaarlijks verhoogd met een extra bijdrage van

350.000 euro van het eigen beleidsdomein. De voorganger, met name het Steunpunt Verkeersveiligheid bij Stijgende Mobiliteit, ontving een jaarlijkse toelage van 743.680,57 euro vanaf 2004.

In het kader van de Steunpunten Fiets krijgt elke provincie jaarlijks een bedrag van 32.500 euro sinds 2005. Voor de 5 provincies samen is dit dus op jaarbasis 162.500 euro.

7. De evaluatie gebeurt in eerste instantie via de Stuurgroep. Deze stuurgroep staat in voor de aansturing van het beleidsrelevant wetenschappelijk onderzoek, de bewaking van het tijds kader, de controle op de financiële uitvoering van het meerjarenplan en de begroting. De Stuurgroep brengt jaarlijks advies uit op het jaarplan en de begroting enerzijds en het werkings- en activiteitenverslag van het steunpunt anderzijds. Vervolgens worden deze aan de goedkeuring van de functioneel bevoegde minister onderworpen.

Hieromtrent wordt verwezen naar artikel 27 van de beheersovereenkomst dat ondermeer stelt:
 “In het kader van het toezicht op de aanwending der middelen, erkennen de Initiator[en] het recht van de Vlaamse Regering om, op verzoek van de Coördinerende en/of functioneel bevoegde Minister, tussentijdse evaluaties te organiseren aangaande de werking van het Steunpunt, en dit zowel op het vlak van de wetenschappelijke gedegenheid, de performantie van het management als de beleidsrelevantie van het wetenschappelijk onderzoek.”

Ook de Steunpunten Fiets worden geëvalueerd. Een opvolgingscomité, bestaande uit vertegenwoordigers van de provincies en de Vlaamse overheid zorgt voor de opvolging, bijsturing en evaluatie van de werkzaamheden van de steunpunten. Dit comité komt 3 maal per jaar samen. De provincies ontvangen de jaarlijkse bijdrage pas na de goedkeuring van het jaarverslag over de werking van het steunpunt.

6. Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie

ENERGIE

1. In het beleidsdomein Energie zijn er geen gesubsidieerde steunpunten actief.
- 2.-7. Niet van toepassing.

WONEN

1. Voor het beleidsdomein RWO is er één steunpunt, namelijk het Steunpunt Ruimte en Wonen. Dit steunpunt werd opgericht in januari 2007 (beslissing VR 15 december 2006). Het luik wonen is een verderzetting van het kenniscentrum Duurzaam Woonbeleid, dat in 2004 werd opgericht. Het steunpunt bestaat uit twee teams, een team Wonen en een team Ruimte. Het team Wonen doet onderzoek in functie van het woonbeleid, het team ruimte in functie van het ruimtelijk ordeningsbeleid.
2. Het Steunpunt Ruimte en Wonen is een interuniversitair samenwerkingsverband en werd opgericht op basis van een beheersovereenkomst met de Vlaamse regering, dd. 15 december 2006, overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 15 september 2006 betreffende de steunpunten voor beleidsgericht onderzoek. De opdracht van het steunpunt staat in de bijlage van de beheersovereenkomst.
 Het steunpunt Ruimte en Wonen wil een beter inzicht verwerven in de transformatie in de ruimte en in het wonen die in Vlaanderen plaatsvinden en nagaan waarom en hoe de transformaties gebeuren.
3. Er is een structureel overleg tussen het steunpunt en mijn administratie. Daarnaast worden mogelijke stakeholders betrokken via begeleidingsgroepen, workshops of rechtstreeks bij het onderzoek, afhankelijk van het project.

4. Momenteel zijn er 14,07 voltijdse equivalenten aan het werk voor het Steunpunt Ruimte en Wonen, verdeeld over een team Wonen en een team Ruimte.
5. De aanwervingsvoorwaarden en –procedures worden telkens bepaald door de promotor van de desbetreffende partner van het Steunpunt Ruimte en Wonen.
6. Het Steunpunt heeft door het sluiten van de beheersovereenkomst recht op een jaarlijks te indexerende vaste werkingsenveloppe.
De Vlaamse overheid verbindt er zich toe voor het Steunpunt in de jaarlijkse vaste werkingsenveloppe te voorzien van 1.278.250,- euro. Dit is inclusief de toevoeging van een extra bedrag van 200.000 euro, dat gelijkmatig gespreid wordt over 5 jaar voor de generieke onderzoeksdoelstellingen SRW (Ruimte).
Het totaalbudget bedraagt hierdoor 6.391.205,- euro voor de gehele duur van het steunpunt (2007-2011), niet geïndexeerd. Jaarlijks betekent dit dus een totaal van 1.278.250 euro zonder indexatie, waarvan 625.000 euro vanuit het Departement Economie, Wetenschap en Innovatie, 347.000 euro vanuit ruimtelijke ordening en 306.250 euro vanuit wonen.
7. De beheersovereenkomst voorziet een mid-term evaluatie. Daarnaast is er de jaarlijkse bespreking van het werkverslag van het voorbije jaar waarbij de realisatie van het goedgekeurde jaarplan wordt geëvalueerd. Deze evaluatie gebeurt door de stuurgroep.

STEDEN

1. In het kader van het stedenbeleid worden geen steunpunten erkend en gesubsidieerd.
- 2.-7. Niet van toepassing.

SOCIALE ECONOMIE

1. Op 12 mei 2006 legde de vorige Vlaamse regering de 14 onderzoeksthema's vast waarvoor een oproep tot erkenning en financiering van Steunpunten voor Beleidsrelevant Onderzoek wordt gepubliceerd en werd een open oproep gelanceerd om deze onderzoeksthema's in te vullen. Op 15 december 2006 keurde de Vlaamse regering de nieuwe beheersovereenkomsten voor de Steunpunten voor Beleidsrelevant Onderzoek goed, de erkenningstermijn van deze tweede generatie steunpunten loopt van 2007 tot eind 2011. In het kader van de Steunpunten voor Beleidsrelevant Onderzoek werden 14 steunpunten erkend, voor 2 van deze steunpunten wordt er in 2 sporen gewerkt wat het aantal steunpunten de facto op 16 brengt. Op 12 december 2008 besliste de Vlaamse Regering echter tot de omvorming van het Steunpunt O&O Indicatoren tot het Expertisecentrum Onderzoek en Ontwikkelingsmonitoring.

In de vorige legislatuur was de toenmalige Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel de coördinerende minister van het steunpuntenprogramma. In de nieuwe Vlaamse regering komt de bevoegdheid voor Wetenschapsbeleid (m.i.v. het steunpuntenprogramma) toe aan de viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding.

Voor het beleidsdomein WSE bestaat er slechts één Steunpunt. Vaak zijn er door het thema meerdere ministers functioneel bevoegd of meerdere departementen betrokken. Het Steunpunt Werk en Sociale Economie (Steunpunt WSE) is door de Vlaamse Regering erkend als beleidsvoorbereidend en beleidsondersteunend steunpunt voor het departement Werk en Sociale Economie (departement WSE). In de vorige legislatuur waren de Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming en de Vlaamse minister van Mobiliteit, Gelijke Kansen en Sociale Economie de functioneel bevoegde ministers voor het Steunpunt WSE.

In de nieuwe Vlaamse regering zijn de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport en de Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie de functioneel bevoegde ministers voor het Steunpunt WSE.

2. De opdracht en het statuut van de Steunpunten voor Beleidsrelevant Onderzoek zijn vervat in het decreet van 22 februari 1995 betreffende de wetenschappelijke of maatschappelijke dienstverlening door de universiteiten of de hogescholen en betreffende de relaties van de universiteiten en de hogescholen met andere rechtspersonen (art. 8bis) en het Besluit van de Vlaamse regering van 15 september 2006 betreffende de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek.

De opdracht van de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek, en in casu van het Steunpunt WSE, betreft het verzamelen, analyseren en ontsluiten van beleidsrelevante gegevens, het uitvoeren van beleidsrelevant wetenschappelijk onderzoek en het verlenen van wetenschappelijke dienstverlening.

Deze opdrachten zijn vastgelegd in een beheersovereenkomst en worden uitgevoerd conform het tijds kader, zoals omschreven in het meerjarenplan, dat integraal deel uitmaakt van deze beheersovereenkomst

Het Steunpunt WSE is een kenniscentrum dat expertise opbouwt en ter beschikking stelt over de thema's werk, arbeidsmarkt en sociale economie. Het stelt zich tot doel de kennis over deze thema's te bundelen en uit te breiden door middel van eigen onderzoek. Het Steunpunt WSE probeert om zoveel mogelijk onderzoek te baseren op al beschikbare databanken en speelt een belangrijke rol bij de ontsluiting van momenteel in het arbeidsmarktonderzoek onderbenutte databanken.

Het Steunpunt WSE bestaat uit 2 pijlers:

- a. Een pijler monitoring (Unit Data-Ontwikkeling) met als opdracht de opvolging en benchmarking (nationaal en internationaal) van de toestand op de Vlaamse arbeidsmarkt, de strategische beleidsdoelstellingen en het gevoerde overheidsbeleid. Naast de continuering van de taken van het vroegere Steunpunt WAV, zoals het ontwikkelen van indicatoren, het ontsluiten en koppelen van databestanden en kritische duiding bij arbeidsmarktstatistieken, worden een geïntegreerd Vlaams arbeidsmarktstatistiekmodel en boordtabellen ontwikkeld en geïmplementeerd. Het Steunpunt WSE staat tevens in voor de begeleiding bij de overdracht van beide instrumenten aan het departement WSE.
- b. Een pijler onderzoek met als opdracht een antwoord te formuleren op concrete vraagstukken die zich aandienen m.b.t. het actuele werkgelegenheidsbeleid en strategische beleidsalternatieven op langere termijn. In functie hiervan zijn vijf onderzoekslijnen opgestart: (1) evoluties in vraag en aanbod op de arbeidsmarkt; (2) kwaliteit van banen en loopbanen; (3) competentiegebaseerde arbeidsmarkt; (4) activerend arbeidsmarktbeleid; en (5) sociale economie.

Ten slotte heeft het Steunpunt WSE een netwerk- en dienstverlenende functie. Deze functie wordt opgenomen in beide pijlers.

De Steunpunten voor Beleidsrelevant Onderzoek hebben geen rechtspersoonlijkheid. Hun opdracht en het kader van rechten en plichten tegenover de Vlaamse overheid is vastgelegd in de beheersovereenkomst, die ondertekend is door de deelnemende instellingen en de Vlaamse overheid. De verhoudingen tussen de deelnemende instellingen in het kader van het steunpunt zijn vastgelegd in de samenwerkingsovereenkomst die ondertekend is door de deelnemende instellingen. De precieze inhoudelijke taken worden vastgelegd in de meerjarenplanning die een onderdeel vormt van de beheersovereenkomst.

Het [Steunpunt WSE](#) is een samenwerkingsverband tussen de Katholieke Universiteit Leuven, de Vlerick Leuven Gent Management School, de Universiteit Antwerpen en de Lessius Hogeschool Antwerpen.

3. Via de Stuurgroepen die per steunpunt zijn samengesteld vanuit de Vlaamse overheid en het steunpunt worden ook andere stakeholders (vb. SERV) betrokken.

De inhoudelijke aansturing van de werking van het Steunpunt WSE gebeurt door de Stuurgroep Strategisch Arbeidsmarktonderzoek (SSA) die bestaat uit leden van de Vlaamse Regering, het Steunpunt WSE, de Vlaamse sociale partners en enkele departementen.

M.b.t. het Steunpunt WSE oefent de Stuurgroep onder meer de volgende bevoegdheden uit:

- de aansturing van het beleidsrelevant wetenschappelijk onderzoek binnen de beleidslijnen, zoals vermeld in het Meerjarenplan;
- de bewaking van het tijds kader, als vermeld in het Meerjarenplan;
- de controle op de financiële uitvoering van het Meerjarenplan en de begroting;
- de bewaking van de geïntegreerde werking tussen de initiatoren.

In het kader van deze bevoegdheden kan de Stuurgroep alle aanbevelingen geven die hij nodig acht.

De Stuurgroep is daarenboven belast met volgende adviesbevoegdheden, ten behoeve van de functioneel bevoegde minister:

- de advisering over de ontwerpen van jaarplan, begroting en werkings- en activiteitenverslag
- de advisering over de aanpassingen aan het Meerjarenplan.

De Stuurgroep heeft de opvolging van de wetenschappelijke onderzoeksoutput en valorisatie van het Steunpunt WSE aan thematische werkgroepen gedelegeerd, waarin ook de sociale partners en andere relevante organisaties (vb. VDAB, Syntra Vlaanderen), die een inhoudelijke bijdrage aan een bepaalde werkgroep kunnen bieden, vertegenwoordigd zijn.

4. De personeelsinzet bij de steunpunten wordt geregeld door de deelnemende instellingen (universiteiten, hogescholen, ...) afhankelijk van de onderzoeksagenda. Van de personeelsinzet werd een inschatting gemaakt in de meerjarenplannen die jaarlijks herbekeken wordt in de jaarplanning. De definitieve rapportering over de inzet wordt weergegeven in het jaarverslag.

Het aantal personeelsleden in het Steunpunt WSE varieert nogal sterk van maand tot maand, aangezien sommige onderzoekslijnen geen voltijdse financiering hebben voor hun medewerkers.

- Unit data-ontwikkeling: 6 medewerkers, waarvan 4 volledig ten laste van de WSE financiering + promotor
- Unit vraag en aanbod: 1 medewerker + co-promotor
- Unit loopbanen: 2 medewerkers + 1 vacature lopende + co-promotor
- Unit competentiegebaseerde arbeidsmarkt: 1 medewerker (+/-80%) + co-promotor
- Unit activerend arbeidsmarktbeleid: 2 medewerkers + co-promotor
- Unit sociale economie: 1 medewerker (deels gefinancierd op WSE) + 2 co-promotors (waarvan één ook gedeeltelijk betaald op WSE)

5. Het personeelsbeleid van de steunpunten blijft in handen van de deelnemende instellingen. In de beheersovereenkomst werd wel een clause ingevoegd over "Behoorlijk personeelsbeleid" (§ 6.2).

6. Het Steunpunt WSE heeft door het sluiten van de beheersovereenkomst een recht op een jaarlijks te indexeren vaste werkingsenveloppe. Deze jaarlijkse werkingsenveloppe, voorzien

door het departement EWI, bedraagt 500.000 EURO. De middelen die de functioneel bevoegde ministers moeten voorzien voor de cofinanciering van het Steunpunt WSE worden voorzien via het Europees Sociaal Fonds (ESF). De financiering vanwege ESF bedraagt gemiddeld 330.000 EURO. In totaal ontvangt het Steunpunt WSE dus jaarlijks een (gemiddeld) bedrag van 830.000 EURO.

7. In het besluit en de beheersovereenkomst zijn bepalingen opgenomen over de evaluatie van de steunpunten. Via de stuurgroepen en de goedkeuring van jaarplannen en jaarverslagen bestaat er de facto een systeem van constante evaluatie. Naast de mogelijkheid tot tussentijdse evaluaties wordt het volledige programma tijdens het laatste jaar van de erkenningsperiode geëvalueerd. (Dit was ook het geval voor de eerste generatie van de Steunpunten voor Beleidsrelevant Onderzoek – deze generatie liep van 2001 tot eind 2006).

7. Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport

Onderstaand antwoord is verstrekt door *beleidsdomein Werk*.

1. Op 12 mei 2006 legde de vorige Vlaamse regering de 14 onderzoeksthema's vast waarvoor een oproep tot erkenning en financiering van Steunpunten voor Beleidsrelevant Onderzoek wordt gepubliceerd en werd een open oproep gelanceerd om deze onderzoeksthema's in te vullen. Op 15 december 2006 keurde de Vlaamse regering de nieuwe beheersovereenkomsten voor de Steunpunten voor Beleidsrelevant Onderzoek goed, de erkenningstermijn van deze tweede generatie steunpunten loopt van 2007 tot eind 2011. In het kader van de Steunpunten voor Beleidsrelevant Onderzoek werden 14 steunpunten erkend, voor 2 van deze steunpunten wordt er in 2 sporen gewerkt wat het aantal steunpunten de facto op 16 brengt. Op 12 december 2008 besliste de Vlaamse Regering echter tot de omvorming van het Steunpunt O&O Indicatoren tot het Expertisecentrum Onderzoek en Ontwikkelingsmonitoring.

In de vorige legislatuur was de toenmalige Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel de coördinerende minister van het steunpuntenprogramma. In de nieuwe Vlaamse regering komt de bevoegdheid voor Wetenschapsbeleid (m.i.v. het steunpuntenprogramma) toe aan de viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding.

Voor het beleidsdomein WSE bestaat er slechts één Steunpunt. Vaak zijn er door het thema meerdere ministers functioneel bevoegd of meerdere departementen betrokken. Het Steunpunt Werk en Sociale Economie (Steunpunt WSE) is door de Vlaamse Regering erkend als beleidsvoorbereidend en beleidsondersteunend steunpunt voor het departement Werk en Sociale Economie (departement WSE). In de vorige legislatuur waren de Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming en de Vlaamse minister van Mobiliteit, Gelijke Kansen en Sociale Economie de functioneel bevoegde ministers voor het Steunpunt WSE.

In de nieuwe Vlaamse regering zijn de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport en de Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie de functioneel bevoegde ministers voor het Steunpunt WSE.

2. De opdracht en het statuut van de Steunpunten voor Beleidsrelevant Onderzoek zijn vervat in het decreet van 22 februari 1995 betreffende de wetenschappelijke of maatschappelijke dienstverlening door de universiteiten of de hogescholen en betreffende de relaties van de universiteiten en de hogescholen met andere rechtspersonen (art. 8bis) en het Besluit van de Vlaamse regering van 15 september 2006 betreffende de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek.

De opdracht van de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek, en in casu van het Steunpunt WSE, betreft het verzamelen, analyseren en ontsluiten van beleidsrelevante gegevens, het uitvoeren van beleidsrelevant wetenschappelijk onderzoek en het verlenen van wetenschappelijke dienstverlening.

Deze opdrachten zijn vastgelegd in een beheersovereenkomst en worden uitgevoerd conform het tijds kader, zoals omschreven in het meerjarenplan, dat integraal deel uitmaakt van deze beheersovereenkomst

Het Steunpunt WSE is een kenniscentrum dat expertise opbouwt en ter beschikking stelt over de thema's werk, arbeidsmarkt en sociale economie. Het stelt zich tot doel de kennis over deze thema's te bundelen en uit te breiden door middel van eigen onderzoek. Het Steunpunt WSE probeert om zoveel mogelijk onderzoek te baseren op al beschikbare databanken en speelt een belangrijke rol bij de ontsluiting van momenteel in het arbeidsmarktonderzoek onderbenutte databanken.

Het Steunpunt WSE bestaat uit 2 pijlers:

1. Een pijler *monitoring* (Unit Data-Ontwikkeling) met als opdracht de opvolging en benchmarking (nationaal en internationaal) van de toestand op de Vlaamse arbeidsmarkt, de strategische beleidsdoelstellingen en het gevoerde overheidsbeleid. Naast de continuering van de taken van het vroegere Steunpunt WAV, zoals het ontwikkelen van indicatoren, het ontsluiten en koppelen van databestanden en kritische duiding bij arbeidsmarktstatistieken, worden een geïntegreerd Vlaams arbeidsmarktstatistiekmodel en boordtabellen ontwikkeld en geïmplementeerd. Het Steunpunt WSE staat tevens in voor de begeleiding bij de overdracht van beide instrumenten aan het departement WSE.
2. Een pijler *onderzoek* met als opdracht een antwoord te formuleren op concrete vraagstukken die zich aandienen m.b.t. het actuele werkgelegenheidsbeleid en strategische beleidsalternatieven op langere termijn. In functie hiervan zijn vijf onderzoekslijnen opgestart: (1) evoluties in vraag en aanbod op de arbeidsmarkt; (2) kwaliteit van banen en loopbanen; (3) competentiegebaseerde arbeidsmarkt; (4) activerend arbeidsmarktbeleid; en (5) sociale economie.

Ten slotte heeft het Steunpunt WSE een *netwerk- en dienstverlenende functie*. Deze functie wordt opgenomen in beide pijlers.

De Steunpunten voor Beleidsrelevant Onderzoek hebben geen rechtspersoonlijkheid. Hun opdracht en het kader van rechten en plichten tegenover de Vlaamse overheid is vastgelegd in de beheersovereenkomst, die ondertekend is door de deelnemende instellingen en de Vlaamse overheid. De verhoudingen tussen de deelnemende instellingen in het kader van het steunpunt zijn vastgelegd in de samenwerkingsovereenkomst die ondertekend is door de deelnemende instellingen. De precieze inhoudelijke taken worden vastgelegd in de meerjarenplanning die een onderdeel vormt van de beheersovereenkomst.

Het [Steunpunt WSE](#) is een samenwerkingsverband tussen de Katholieke Universiteit Leuven, de Vlerick Leuven Gent Management School, de Universiteit Antwerpen en de Lessius Hogeschool Antwerpen.

3. Via de Stuurgroepen die per steunpunt zijn samengesteld vanuit de Vlaamse overheid en het steunpunt worden ook andere stakeholders (vb. SERV) betrokken.

De inhoudelijke aansturing van de werking van het Steunpunt WSE gebeurt door de Stuurgroep Strategisch Arbeidsmarktonderzoek (SSA) die bestaat uit leden van de Vlaamse Regering, het Steunpunt WSE, de Vlaamse sociale partners en enkele departementen.

M.b.t. het Steunpunt WSE oefent de Stuurgroep onder meer de volgende bevoegdheden uit:

- de aansturing van het beleidsrelevant wetenschappelijk onderzoek binnen de beleidslijnen, zoals vermeld in het Meerjarenplan;
- de bewaking van het tijds kader, als vermeld in het Meerjarenplan;
- de controle op de financiële uitvoering van het Meerjarenplan en de begroting;
- de bewaking van de geïntegreerde werking tussen de initiatoren.

In het kader van deze bevoegdheden kan de Stuurgroep alle aanbevelingen geven die hij nodig acht.

De Stuurgroep is daarenboven belast met volgende adviesbevoegdheden, ten behoeve van de functioneel bevoegde minister:

- de advisering over de ontwerpen van jaarplan, begroting en werkings- en activiteitenverslag
- de advisering over de aanpassingen aan het Meerjarenplan.

De Stuurgroep heeft de opvolging van de wetenschappelijke onderzoeksoutput en valorisatie van het Steunpunt WSE aan thematische werkgroepen gedelegeerd, waarin ook de sociale partners en andere relevante organisaties (vb. VDAB, Syntra Vlaanderen), die een inhoudelijke bijdrage aan een bepaalde werkgroep kunnen bieden, vertegenwoordigd zijn.

4. De personeelsinzet bij de steunpunten wordt geregeld door de deelnemende instellingen (universiteiten, hogescholen, ...) afhankelijk van de onderzoeksagenda. Van de personeelsinzet werd een inschatting gemaakt in de meerjarenplannen die jaarlijks herbekeken wordt in de jaarplanning. De definitieve rapportering over de inzet wordt weergegeven in het jaarverslag.

Het aantal personeelsleden in het Steunpunt WSE varieert nogal sterk van maand tot maand, aangezien sommige onderzoeklijnen geen voltijdse financiering hebben voor hun medewerkers.

- Unit data-ontwikkeling: 6 medewerkers, waarvan 4 volledig ten laste van de WSE financiering + promotor
- Unit vraag en aanbod: 1 medewerker + co-promotor
- Unit loopbanen: 2 medewerkers + 1 vacature lopende + co-promotor
- Unit competentiegebaseerde arbeidsmarkt: 1 medewerker (+/-80%) + co-promotor
- Unit activerend arbeidsmarktbeleid: 2 medewerkers + co-promotor
- Unit sociale economie: 1 medewerker (deels gefinancierd op WSE) + 2 co-promotors (waarvan één ook gedeeltelijk betaald op WSE)

5. Het personeelsbeleid van de steunpunten blijft in handen van de deelnemende instellingen. In de beheersovereenkomst werd wel een clause ingevoegd over "Behoorlijk personeelsbeleid" (§ 6.2).
6. Het Steunpunt WSE heeft door het sluiten van de beheersovereenkomst een recht op een jaarlijks te indexeren vaste werkingsenveloppe. Deze jaarlijkse werkingsenveloppe, voorzien door het departement EWI, bedraagt 500.000 EURO. De middelen die de functioneel bevoegde ministers moeten voorzien voor de cofinanciering van het Steunpunt WSE worden voorzien via het Europees Sociaal Fonds (ESF). De financiering vanwege ESF bedraagt gemiddeld 330.000 EURO. In totaal ontvangt het Steunpunt WSE dus jaarlijks een (gemiddeld) bedrag van 830.000 EURO.
7. In het besluit en de beheersovereenkomst zijn bepalingen opgenomen over de evaluatie van de steunpunten. Via de stuurgroepen en de goedkeuring van jaarplannen en jaarverslagen bestaat er de facto een systeem van constante evaluatie. Naast de mogelijkheid tot tussentijdse evaluaties wordt het volledige programma tijdens het laatste jaar van de erkenningsperiode

geëvalueerd. (Dit was ook het geval voor de eerste generatie van de Steunpunten voor Beleidsrelevant Onderzoek – deze generatie liep van 2001 tot eind 2006).

Onderstaand antwoord werd verstrekt door **beleidsdomein Financiën en Begroting**.

Het beleidsdomein Financiën en Begroting kent slechts 1 steunpunt: het steunpunt voor beleidsrelevant onderzoek Fiscaliteit en Begroting. Voor wat dit beleidsdomein betreft, kan dan ook geen ruimer antwoord worden verstrekt dan het antwoord dat reeds werd verstrekt (Handelingen C163-ECO24 van 19 maart 2009, blz. 31-35).

Onderstaand antwoord werd verstrekt door **beleidsdomein Ruimtelijke Ordening**.

1. Voor het beleidsdomein RWO is er één steunpunt, namelijk het Steunpunt Ruimte en Wonen.

Dit steunpunt werd opgericht in januari 2007 (beslissing VR 15 december 2006). Het luik wonen is een voortzetting van het kenniscentrum Duurzaam Woonbeleid, dat in 2004 werd opgericht.

2. Het Steunpunt Ruimte en Wonen is een interuniversitair samenwerkingsverband en werd opgericht op basis van een beheersovereenkomst met de Vlaamse regering, dd. 15 december 2006, overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 15 september 2006 betreffende de steunpunten voor beleidsgericht onderzoek. De opdracht van het steunpunt staat in de bijlage van de beheersovereenkomst.

Het steunpunt Ruimte en Wonen wil een beter inzicht verwerven in de transformatie in de ruimte en in het wonen die in Vlaanderen plaatsvinden en nagaan waarom en hoe de transformaties gebeuren.

3. Er is een structureel overleg tussen het steunpunt en mijn administratie. Daarnaast worden mogelijke stakeholders betrokken via begeleidingsgroepen, workshops of rechtstreeks bij het onderzoek, afhankelijk van het project.
4. Begin 2009 waren 14,07 voltijdse equivalenten aan het werk voor het Steunpunt Ruimte en Wonen.
5. De aanwervingsvoorwaarden en -procedures worden telkens bepaald door de promotor van de desbetreffende partner van het Steunpunt Ruimte en Wonen.
6. Het Steunpunt heeft door het sluiten van de beheersovereenkomst recht op een jaarlijks te indexerende vaste werkingsenveloppe.

De Vlaamse overheid verbindt er zich toe voor het Steunpunt in de jaarlijkse vaste werkingsenveloppe te voorzien van 1.278.250,- euro. Dit is inclusief de toevoeging van een extra bedrag van 200.000 euro, dat gelijkmatig gespreid wordt over 5 jaar voor de generieke onderzoeksdoelstellingen SRW (Ruimte).

Het totaalbudget bedraagt hierdoor 6.391.205,- euro voor de gehele duur van het steunpunt (2007-2011), niet geïndexeerd. Jaarlijks betekent dit dus een totaal van 1.278.250 euro zonder indexatie, waarvan 625.000 euro vanuit het Departement Economie, Wetenschap en Innovatie, 347.000 euro vanuit ruimtelijke ordening en 306.250 euro vanuit wonen.

7. De beheersovereenkomst voorziet een mid-term evaluatie. Daarnaast is er de jaarlijkse bespreking van het werkverslag van het voorbije jaar waarbij de realisatie van het goedgekeurde jaarplan wordt geëvalueerd. Deze evaluatie gebeurt door de stuurgroep.

Onderstaand antwoord werd verstrekt door *beleidsdomein Sport*.

1. Er zijn geen steunpunten gerelateerd aan het beleidsdomein "Sport".

Voor de sport is de situatie zoals bij de eerste vraagstelling van mevrouw Cindy Franssen op 16/01/2009 ongewijzigd. Voor zover wij de definitie van een "steunpunt" zoals bedoeld in de vraagstelling kunnen inschatten, zijn er geen "steunpunten" in de sportsector actief.

2,3,4,5,6 en 7. Aangezien er geen steunpunten zijn, kan er niet worden geantwoord op deze vragen.

8. Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur

KUNSTEN

1. Binnen de afdeling Kunsten zijn vijf steunpunten actief:
 - het **Initiatief Beeldende Kunsten (IBK vzw)**;
 - het **Initiatief Audiovisuele Kunsten (IAK vzw)**;
 - het **Vlaams Architectuurinstituut (VAi vzw)**;
 - het **Vlaams Theaterinstituut (VTi vzw)**;
 - **MuziekCentrum Vlaanderen (MCV vzw)**.

Vanaf januari 2010 zullen er echter nog vier steunpunten in de hedendaagse kunstsector actief zijn. Sinds eind 2007 werken de vzw's IBK en IAK immers samen - zij het voorlopig officieus - onder één nieuwe noemer: **BAM (het Instituut voor Beeldende, Audiovisuele en Mediakunst)**. Vanaf 1 januari 2010 zal BAM als vzw officieel bestaan, waarbij de twee steunpunten samenvallen en één nieuwe organisatie vormen. In de praktijk wordt IBK vzw omgevormd tot BAM vzw, en wordt de vzw IAK opgeheven.

Deze overgang wordt nu reeds voorbereid. De personeelsleden van IAK krijgen nog vóór eind december 2009 een nieuw arbeidscontract bij IBK, in de regel ook voor dezelfde functie en taakomschrijving. De investeringskosten voor deze fusie zijn voor rekening van IBK, waardoor deze in haar begroting 2008 en 2009 een overgedragen verlies heeft. Het positieve resultaat van IAK zal bij het opheffen van de vzw, op 31 december 2009, overgemaakt worden aan de nieuwe vzw BAM, waardoor dit tekort dichtgereden wordt.

IBK en IAK zijn opgericht in december 2001; VAi is eveneens opgericht in december 2001; MCV werd al opgericht in 1997, en VTi in 1987. Geen van deze steunpunten werd dus opgericht tijdens de vorige legislatuur. Enkel de beslissing tot de fusie van IBK en IAK tot de nieuwe vzw BAM, werd tijdens de vorige legislatuur genomen.

2. Met de vijf steunpunten is er een beheersovereenkomst afgesloten. Alle beheersovereenkomsten lopen af op 31 december 2009.

Aangezien IBK en IAK nog als aparte vzw blijven bestaan t/m 31 december 2009, zullen ook de met hen afgesloten beheersovereenkomsten de volledige duur van hun geldigheid blijven lopen. Ook de financiële ondersteuning verloopt voor beide vzw nog apart t/m december 2009.

Momenteel worden de onderhandelingen over de hernieuwing van de beheersovereenkomsten opgestart. Vanaf 2010 zullen er dus nieuwe overeenkomsten met de vier steunpunten (BAM, VAi, VTi en MCV) gelden.

Missie en statuut zijn in deze beheersovereenkomsten opgenomen. Het statuut van de steunpunten wordt ook geregeld door artikel 74, § 1 van het Kunstendecreet:

"Een steunpunt vervult een intermediaire rol tussen het veld en de overheid. Het ondersteunt het veld en informeert het veld over het beleid van de overheid. Daarnaast communiceert het

steunpunt met de overheid over ontwikkelingen in het veld en over gewenste beleidsontwikkelingen. Het treedt niet in de plaats van belangenbehartigende organisaties.

De kerntaken van een steunpunt zijn:

- praktijkondersteuning: een actieve dienstverlening op het vlak van deskundigheidsbevordering, kwaliteitszorg, informatie en documentatie, management, publieksopbouw en -participatie, internationale samenwerking;*
- praktijkontwikkeling: op basis van permanente evaluatie en toegepast onderzoek een bijdrage leveren aan een continue ontwikkeling van het veld en het overheidsbeleid;*
- beeldvorming en communicatie: activiteiten en initiatieven organiseren en coördineren die de kennis over de sector bevorderen bij de publieke opinie, de overheid en in het buitenland, en die bijdragen tot een hogere cultuurparticipatie, zowel inzake de kwantitatieve als inzake de kwalitatieve dimensie.”*

IBK vzw:

“Het steunpunt Initiatief Beeldende Kunsten is de neutrale, intermediaire instantie die los van de artistieke praktijk en onafhankelijk van het beleid reflecteert en informeert over alle aspecten van de artistieke praktijk.

De intermediaire positie van het steunpunt IBK is essentieel om beleidsmomenten en beleidslijnen te vertalen naar de artistieke praktijk enerzijds en de verzuchtingen uit de artistieke sector naar het beleid anderzijds. Met een betrokken, maar tegelijkertijd afstandelijke blik bestudeert het steunpunt het werkveld en het gevoerde overheidsbeleid en biedt analyses aan die bijdragen tot een dynamische ontwikkeling van de artistieke praktijk.

Op die manier helpt het steunpunt structuur te geven aan de werkvelden, waarbij versnippering wordt afgebouwd. Het steunpunt draagt bij tot meer efficiëntie en professionalisme in het werkveld, en bevordert samenwerking, onderling overleg, kennisuitwisseling en synergie. Aldus optimaliseert zij de aanwending van de (vaak) schaarse middelen waarmee de kunsten in Vlaanderen bedreven worden.”

Voorzitter: Wilfried Cooreman.

Leden: Cis Bierinckx (directeur Beursschouwburg), Edith Doove (Edith Doove Projects), Bert De Leenheer (galerie Transit), Christian Mys (bedrijfsleider), Luc Tuymans (kunstenaar) en Anne-Mie Van Kerckhoven (kunstenaar, ontslagnemend).

IAK vzw:

“Het IAK wil via belangeloze en intermediaire werking bijdragen tot de kennis van en over het audiovisuele métier en de audiovisuele kunsten in Vlaanderen. Het wil informatie verzamelen en ontsluiten ten behoeve van de audiovisuele sector, de brede cultuursector, de overheden en het brede maatschappelijk kader (onderwijs, vormingssectoren, sociaal-cultureel enz.).

Het IAK wil via onderzoek, documenteren en intensieve bevraging bijdragen tot reflectie over de audiovisuele kunsten en bijdragen tot het sensibiliseren van de samenleving voor het audiovisuele métier en de audiovisuele kunsten.

Tevens wil het bijdragen tot een gediversifieerde beeldvorming van het audiovisuele métier en de audiovisuele kunsten bij een brede cultuursector en in een breder maatschappelijk kader.

Het IAK wil daarmee:

- bijdragen tot de kennis van de verscheidenheid van het audiovisuele métier
- beter inzicht verschaffen in de noden van de sector voor de sector en de overheid
- beter begrip van de noden van het beleid bij de sector
- een meer gediversifieerd beeld van de audiovisuele kunsten in een breed maatschappelijk kader aanbieden en de belangstelling aanwakkeren
- bijdragen tot meer aansluiting tussen het Vlaams audiovisueel métier en dat van de ons omringende landen.

Daarbij wordt de industrieel-economische of vaktechnische dimensie benaderd in functie van de ontwikkeling en bevordering van de audiovisuele kunstenpraktijk, waarbij het IAK wil

bijdragen tot het transparanter definiëren van deze uiteenlopende dimensies ten behoeve van het métier enerzijds en van een gedifferentieerd en doelgericht overheidsbeleid anderzijds.”

Voorzitster: Annie Van Hoorick (zakelijk directeur Netwerk).

Leden: Kadir Balci (regisseur), Wim De Waele (directeur IBBT), Martine Huvenne (docente), Luc Joris (journalist), Frans Lefever, Luc Pien (regisseur), Sophie Schoukens (producent) en Geert Van Goethem.

Noot: Aangezien zij tot eind 2009 juridisch en decretaal apart opereren, hebben de vzw's IBK en IAK ook nog elk hun eigen bestuursraden. Vanaf begin 2008 hebben de bestuursraden van beide vzw's beslist om steeds samen te vergaderen, in afwachting van de officiële fusie van beide bestuursraden eind 2009.

Vanaf 2010 zal de nieuwe vzw BAM onder één bestuur vallen, die zal bestaan uit de combinatie van deze twee bestuursraden. Vanaf 2008 worden ontslagnemende bestuursleden niet meer vervangen. Met het oog op de vorming van deze nieuwe bestuursraad werden de normen met betrekking tot diversiteit - zowel wat betreft man-vrouw-verhouding als etnisch-cultureel - nauwgezet gerespecteerd.

VAi vzw:

“Het VAI wil het brede publiek, de media en de overheid evenals professionelen en onderzoekers, interesseren in en sensibiliseren voor de culturele en maatschappelijke aspecten van kwalitatieve eigentijdse architectuur en haar impact op de leefomgeving.

Hiervoor wil het VAI hét aanspreekpunt worden voor iedere geïnteresseerde of betrokkene in de architectuur om de kennis te bevorderen en de ontwikkeling van het architectuurgebeuren te stimuleren.”

Voorzitter Raad van Bestuur en Algemene Vergadering: Wivina Demeester.

Ondervoorzitter Raad van Bestuur en Algemene Vergadering: Piet Van Cauwenberghe. Penningmeester van Raad van Bestuur en Algemene Vergadering is Christian Dugardyn.

Leden van zowel Raad van Bestuur als Algemene Vergadering: Jan Strubbe, Kristiaan Borret, André Loeckx, Moosa Benafati, Inge Schoups, Marcel Smets, Paul Van Lindt en Jan Vermassen.

Leden enkel van Algemene Vergadering: Geert Bekaert, André Bergen, Christine Conix, Filip De Pau, Goedele Desmet, Ignace Vandenabeele en bOb Van Reeth.

Noot: Het steunpunt is zich ervan bewust dat Jan Vermassen als bestuurslid zijn ontslag zal moeten indienen wegens onverenigbaarheid van mandaten, en volgt dit van nabij op.

VTi vzw:

“Het Vlaams Theater Instituut (VTi) is het steunpunt voor de podiumkunsten. Als kritisch forum vuurt ze het publieke debat aan en is draaischijf voor informatie over verleden, heden en toekomst van de Vlaamse podiumkunsten in een internationaal perspectief. Het VTi staat garant voor een kwalitatieve dienstverlening aan de professionele sector, de overheden, de opleidingen, de media, de onderzoekscentra, het publiek enz.”

Voorzitter Raad van Bestuur: Kristin De Coster.

Bestuursleden: Frank Herman, Tinne Vandensande, Pierre Van Diest, Ilse Scheers, Hildegard De Vuyst, Katleen Van Langendonck, Anneleen Forrier, Abdelmalek El Houari en Gerhard Verfaillie.

Al deze personen maken ook deel uit van de Algemene Vergadering.

Andere leden Algemene Vergadering: Eric Antonis, Ronnie Commissaris, Luk De Bruycker, Johan De Feyter, Annie Declerck, Jef Demedts, René Foqué, Guy Gypens, Luc Jansegers, Frie

Leysen, Guido Minne, Nicole Petit, Johan Reyniers, Christel Stalpaert, Marianne Van Kerkhoven, Wim Van Rooy, Jaak Van Schoor, Bruno Verbergt, Barbara Wyckmans

MCV vzw:

“Het Muziekcentrum Vlaanderen (MCV) heeft als missie de muzieksector van Vlaanderen - met als prioriteit de professionele muzieksector - in kaart te brengen, zichtbaar te maken, te ondersteunen en te promoten, zodanig dat de muziek uit Vlaanderen een zo ruim mogelijk publiek bereikt. Het MCV maakt hierbij geen onderscheid in genres en richt zijn acties zowel op het binnenland als op het buitenland.

Het MCV brengt op eigen initiatief of op vraag van de overheid advies uit met betrekking tot het muziekbeleid.”

Voorzitter Raad van Bestuur: Jari Demeulemeester.

Ondervoorzitter Raad van Bestuur: Jan Briers.

Penningmeester Raad van Bestuur: Tom Auwers.

Secretaris Raad van Bestuur: Nora Nys.

Andere leden: Razia Alibhai, Maarten Beirens, Marcel Heymans, Luc Nowé, Peter Vantuyghem, Wim Wabbes, Irene Rossi, Luc Standaert en Karl Van Der Straeten.

Al deze personen maken ook deel uit van de Algemene Vergadering.

Andere leden Algemene Vergadering: Saïd Al-Haddad, Nica Broucke, Vera Coomans, Peter Dejans, Annemarie D'Haveloose, Ayco Duyster, Jan Jaspers, Carine Libert, Kristin Van den Buys, Liesbet Vereertbrugghen, Johan Verminnen, en Clair Ysebaert.

3. In de bestuursraden van de vijf steunpunten is voldoende vertegenwoordiging door professionals uit het culturele veld. Hierbij is veel aandacht besteed aan een evenwichtige samenstelling. Dit wil zeggen dat er niet enkel gelet wordt op M/V-verhouding en etnisch-culturele diversiteit, maar dat ook alle aspecten, functies en standpunten in het veld in de bestuursraden aanwezig zijn.

Daarnaast zijn de steunpunten decretaal verplicht om bij te dragen tot de praktijkontwikkeling en -ondersteuning van het kunstenveld. Hiertoe wenden zij een verscheidenheid aan middelen aan.

Via de meertalige website en de (digitale) nieuwsbrieven wordt alle actuele sectorrelevante informatie - zoals aangekondigde projecten, wedstrijden en vacatures - meegedeeld. De sites bevatten ook databanken van kwalitatieve, professionele organisaties en individuen in het veld.

Andere instrumenten die de steunpunten gebruiken, zijn: het organiseren van infosessies en overlegmomenten, voeren van gerichte onderzoeken (waarvan de bevindingen uiteraard ook ontsloten worden), aanwezigheid op internationale platformen, openstellen van de eigen bibliotheek en/of documentatiecentrum voor derden.

De Vlaamse overheid houdt als subsidiërende overheid toezicht op de werking van de steunpunten (zie vraag 7). De relatie tussen overheid en steunpunten gaat echter veel verder dan dit. Tijdens driemaandelijkse of halfjaarlijkse overlegmomenten wordt de werking van zowel het steunpunt als het Agentschap besproken en op elkaar afgestemd. Ook op *ad hoc*-basis - bv. naar aanleiding van een concrete vraag van de minister, een lopend onderzoek of een actie naar het veld toe - gebeurt er veel overleg en uitwisseling van zowel inhoudelijke kennis als praktische *know-how* tussen Agentschap en steunpunt.

4. IBK: 9 medewerkers
 IAK: 6 medewerkers
 VAI: 11 medewerkers
 VTi: 12 medewerkers

MCV: 12 medewerkers

Noot 1: Momenteel is een aantal personeelsleden halftijds in dienst bij IBK, en halftijds bij IAK. Met de voorziene fusie tussen de beide vzw wordt dit automatisch geregeld, en worden zij voltijdse medewerkers bij de nieuwe vzw BAM. Zoals toegelicht bij vraag 1, zullen tegen eind 2009 alle huidige medewerkers van IAK een nieuwe arbeidsovereenkomst hebben bij IBK, dat op 1 januari 2010 omgevormd wordt tot vzw BAM.

Noot 2: De 11 medewerkers van VAi zijn goed voor 6,5 VTE. De medewerkers van het Centrum Vlaamse Architectuurarchieven (CVAA), dat binnen de werking van VAi is ondergebracht, worden hier niet meegerekend.

5. Bij de vijf steunpunten is in de statuten voorzien dat de Raad van Bestuur, in samenwerking en overleg met het dagelijkse bestuur, beslist over het werven en ontslaan van personeelsleden.

De steunpunten zijn vrij in het bepalen van de voorwaarden en procedures voor aanwerving. De enige voorwaarde die de beheersovereenkomsten opleggen, is dat binnen het personeelsbeleid de principes van het Actieplan Interculturaliteit nageleefd worden; dit geldt overigens ook voor de bestuurders en de vrijwilligerswerking.

6.

	IBK	IAK	VAi	VTI	MCV
2004	248.000,00 €	250.000,00 €	422.000,00 €	947.000,00 €	808.414,20 €
2005	248.000,00 €	250.000,00 €	422.000,00 €	947.000,00 €	808.414,20 €
2006	400.000,00 €	300.000,00 €	450.000,00 €	800.000,00 €	920.000,00 €
2007	407.247,39 €	305.435,54 €	458.153,31 €	814.494,79 €	936.668,97 €
2008	415.298,66 €	311.473,99 €	517.443,09 € ⁴	830.597,31 €	955.186,92 €
2009	424.325,00 €	318.165,00 €	528.625,00 €	848.340,00 €	975.545,00 €
2010	750.000,00 € (als BAM vzw)		500.000,00 €	985.000,00 €	950.000,00 €

Noot:
Het

subsidiebedrag voor 2010 is de meerjarige subsidie in het kader van het Kunstendecreet, toegekend door de Vlaamse Regering in haar besluit van 24 april 2009.

7. Om ondersteuning te verkrijgen binnen het Kunstendecreet, dienen de organisaties voor elke beleidsperiode een nieuwe aanvraag in, waarin het beleid voor deze beleidsperiode op zowel inhoudelijk als zakelijk vlak wordt toegelicht. Op basis van deze plannen wordt een meerjarige subsidie toegekend.

Tijdens deze beleidsperiode dienen de steunpunten ook jaarlijks een geactualiseerd beleidsplan in. Deze plannen dienen ter opvolging van de werking, en worden getoetst aan de hand van de verantwoordingsdossiers.

Op basis van deze subsidies wordt met elk van de steunpunten een beheersovereenkomst gesloten - zie ook vraag 2.

Jaarlijks dienen de steunpunten een verslag van de werking in. Dit jaarverslag bevat minstens de volgende elementen:

1. een evaluatie van de werking;
2. een gedetailleerd overzicht van de gerealiseerde activiteiten in het kader van de opdrachten van het steunpunt, bedoeld in artikel 4, § 3;
3. de jaarrekening, zijnde de balans en de resultatenrekening, waarbij tevens het eventueel door de bevoegde administratie opgestelde opvolgings- en begrotingsmodel correct wordt toegepast;

⁴ Eenmalige verhoging met € 50.000 voor de recurrente organisatie van de Dag van de Architectuur.

4. de verslagen van de Algemene Vergadering van het steunpunt met betrekking tot de goedkeuring van rekeningen en van de begroting;
5. een organogram van de personeelsleden met vermelding van hun functie en lonen/barema's;
6. een afschrijvingstabel voor de investeringen;
7. het verslag van een erkend accountant of bedrijfsrevisor, die niet betrokken mag zijn bij de dagelijkse artistieke, organisatorische en zakelijke werking van het steunpunt, met commentaar bij de balans en de resultatenrekening van het steunpunt;
8. kopie van de afspraken met andere organisaties waarmee wordt samengewerkt en/of informatie gedeeld als hierover schriftelijke overeenkomsten bestaan en van overeenkomsten tot uitbesteding van activiteiten;

De afdeling Kunsten oefent controle uit op stukken of legt een plaatsbezoek af. Ook de naleving van de beheersovereenkomst, en de opvolging van de hierin vermelde criteria en aandachtspunten, wordt hierbij gecontroleerd.

Ten slotte zijn er doorheen het jaar voldoende communicatiemomenten tussen de steunpunten en de afdeling Kunsten, die een logisch gevolg zijn van hun (samen-)werking, waardoor de afdeling Kunsten de werking van het steunpunt ook doorheen het werkjaar kan blijven opvolgen.

ERFGOED

1. Voor het beleidsveld cultureel erfgoed is er 1 steunpunt, met name **FARO. Vlaams steunpunt voor cultureel erfgoed vzw**, in 2008 ontstaan uit de fusie van twee steunpunten: het Vlaams Centrum voor Volkscultuur en Culturele Biografie Vlaanderen.
2. De opdracht van dit steunpunt wordt omschreven in art. 4 van het decreet van 23 mei 2008 houdende de ontwikkeling, de organisatie en de subsidiëring van het Vlaams cultureel-erfgoedbeleid (kortweg het Cultureel-erfgoeddecreet).

Het steunpunt is een dienstverlenende organisatie die een intermediaire rol vervult tussen het veld en de overheid. Het ondersteunt het veld en informeert het veld over het beleid van de overheid. Daarnaast communiceert het steunpunt met de overheid over ontwikkelingen in het veld en over gewenste beleidsontwikkelingen. Het treedt niet in de plaats van belangenbehartigende organisaties.

De kerntaken van het steunpunt zijn:

- praktijkondersteuning: een actieve dienstverlening op het vlak van deskundigheidsbevordering, kwaliteitszorg, informatie en documentatie, management, publieksopbouw en -participatie, internationale samenwerking;
- praktijkontwikkeling: op basis van permanente evaluatie en toegepast onderzoek een bijdrage leveren aan een continue ontwikkeling van het veld en het overheidsbeleid;
- beeldvorming en communicatie: activiteiten en initiatieven organiseren en coördineren die de kennis over de sector bevorderen bij de publieke opinie, de overheid en in het buitenland, en die bijdragen tot een hogere cultuurparticipatie, zowel inzake de kwantitatieve als inzake de kwalitatieve dimensie.

Het cultureel-erfgoedsteunpunt heeft als doel cultureel-erfgoedorganisaties, lokale en provinciale besturen en beheerders van cultureel erfgoed te ondersteunen en de ontwikkeling van het cultureel-erfgoedveld te stimuleren met het oog op:

- een cultureel-erfgoedbeleid uit te bouwen, namelijk vanuit een geïntegreerde aanpak een kwaliteitsvolle en duurzame zorg voor en ontsluiting van het cultureel erfgoed te stimuleren;
- een netwerk van erfgoedorganisaties tot stand te brengen om de cultureel-erfgoedbeleving bij burgers te cultiveren, te representeren, te erkennen en te valoriseren;

- een verdere ontwikkeling van de verschillende cultureel-erfgoedpraktijken, de museologie, de archiefwetenschap en het hedendaags documentenbeheer, de informatie- en bibliotheekwetenschap en de etnologie te stimuleren;
- binnen het cultureel-erfgoedbeleid de nodige aandacht voor interculturaliteit te ontwikkelen.

Het cultureel-erfgoedsteunpunt realiseert zijn kerntaken in samenspraak met andere steunpunten en binnen een netwerk van cultureel-erfgoedactoren.

Om in aanmerking te komen voor een werkingssubsidie, moet het steunpunt een beleidsplan indienen voor de beleidsperiode. Deze duurt vijf jaar. Als overgangsmaatregel bij de invoering van het Cultureel-erfgoeddecreet van 2008, geldt een looptijd van drie jaar: 2009-2011. Er werd een beheersovereenkomst gesloten die betrekking heeft op de invulling van de kerntaken vertaald naar doelstellingen en resultaatgebieden en de evaluatie en het toezicht op de uitvoering van het beleidsplan en de beheersovereenkomst.

De Raad van Bestuur is als volgt samengesteld:

Voorzitter: Paul Van Grembergen

Ondervoorzitter: Heidi De Nijn,

Ondervoorzitter: Stefaan Top,

Penningmeester: Paul Catteeuw

Secretaris: Fauzaya Talhaoui,

Leden: Bruno De Wever, Anne Milkers, Johan Roelstraete, Inge Schoups, Tom Sierens, Joost Vander Auwera

Algemene Vergadering: alle leden van de Raad van Bestuur, Joost Caen, Bambi Ceuppens, Lodewijk Collin, Kaat Debo, Christine De Weerd, Sylvie Dhaene, Yelena Kharitonova, Lone Leth Larsen, Isabel Lowyck, Walter Rycquart, Jan Van Der Stock, Eva Van Hoye, Henri Vannoppen.

3. Het steunpunt fungeert als intermediaire organisatie tussen overheid en veld, tevens de voornaamste stakeholders. De relatie tussen het steunpunt en de overheid wordt zoals hiervoor omschreven decretaal bepaald. Daarnaast heeft het agentschap Kunsten en Erfgoed halfjaarlijks een gezamenlijk formeel overleg met alle steunpunten uit het beleidsveld professionele kunsten en het beleidsveld cultureel erfgoed. Verder is er regelmatig ad hoc overleg. Het steunpunt bepaalt zelf het overleg met het veld. Diverse spelers uit het veld maken deel uit van de Raad van Bestuur en de Algemene Vergadering en zijn op die manier ook nauw betrokken bij de operationele en inhoudelijke werking.
4. Het aantal personeelsleden in het steunpunt FARO bedraagt 20,2 VTE.
5. Het bepalen van de aanwervingsvoorwaarden - en procedures voor de personeelsleden behoort tot de operationele autonomie van de vzw. Krachtens artikel 5 van het Cultureel-erfgoeddecreet moeten zij wel aanwijsbare inspanningen leveren voor de aanwerving van personen met een etnisch-cultureel diverse achtergrond op staf- of middenkader niveau.
6. FARO ontvangt in 2009 een werkingssubsidie van 1.807.000 euro. In 2008 was dit 1.705.000 euro.
7. Voor het steunpunt voor cultureel erfgoed gebeurt het toezicht door het agentschap Kunsten en Erfgoed op basis van een jaarlijkse controle van de begroting en de bijhorende toelichting, en op basis van een jaarlijkse controle van het jaarverslag (artikel 91 van het Cultureel-erfgoeddecreet).

De evaluatie van de werking gebeurt op maximaal twee momenten in de beleidsperiode:

- a) een tussentijdse evaluatie in de eerste helft van de beleidsperiode. De resultaten van de evaluatie worden uiterlijk halverwege de beleidsperiode meegedeeld aan de gesubsidieerde organisatie;
- b) een eindevaluatie, in de tweede helft van de beleidsperiode. De resultaten van de evaluatie worden uiterlijk zes maanden voor het indienen van een aanvraag voor een werkings-subsidie voor een volgende beleidsperiode meegedeeld aan de gesubsidieerde organisatie.

Het agentschap kan alle initiatieven nemen die ze nodig acht om toezicht te houden en om de werking op adequate wijze te evalueren. Ze kan onder meer het bevoegde gezag horen, documenten en gegevens opvragen en een bezoek ter plaatse brengen. Ze kan eveneens een of meerdere leden van de bevoegde beoordelingscommissie vermeld in artikel 82 of de adviescommissie als vermeld in artikel 81 van het Cultureel-erfgoeddecreet betrekken bij de evaluatie van de werking.

De resultaten van de evaluatie worden door de gesubsidieerde organisatie meegenomen bij de voorbereiding van de aanvraag voor een werkingssubsidie voor een volgende beleidsperiode.

Sociaal-cultureel werk voor Jeugd en Volwassenen

1.

- **Locus vzw** voor het lokaal cultuurbeleid (in 2008 opgericht uit een fusie van het Vlaams Centrum voor Openbare Bibliotheken en Cultuur Lokaal);
- **Forum voor Amateurkunsten vzw** voor de sector van de amateurkunsten (opgericht in 2006);
- **Socius vzw** voor de sector van het sociaal-cultureel volwassenenwerk (in 1984 opgericht als VCVO, vanaf 6/12/2000 onder de naam Socius).

2. Locus

De hoofdopdrachten en de subsidiëring van het steunpunt voor het lokaal cultuurbeleid, Locus vzw, zijn ingeschreven in het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid, zoals gewijzigd bij decreet van 13 juli 2007.

Overeenkomstig artikel 76bis van dit decreet heeft Locus tot doel gemeenten te ondersteunen bij de uitbouw van een integraal en kwalitatief cultuurbeleid. De opmaak en de uitvoering van een gemeentelijk cultuurbeleidsplan, en de ondersteuning van de werking van cultuurcentra, openbare bibliotheken, gemeenschapscentra en adviesorganen voor cultuur staan hierbij centraal.

De Vlaamse Regering sluit met de vereniging een beheersovereenkomst af voor vijf jaar.

In de beheersovereenkomst worden volgende onderwerpen opgenomen:

1° de opdrachten van de vereniging;

2° de procedure voor het aanvragen en het uitkeren van de subsidie;

3° de in te dienen bewijsstukken en de wijze van toezicht op de aanwending van ter beschikking gestelde middelen;

4° correctieve maatregelen als de overeenkomst niet wordt nageleefd;

5° de mogelijkheden van reservevorming;

6° de aandacht voor de bevordering van de culturele diversiteit.

De kerntaken van Locus als steunpunt zijn praktijkondersteuning, praktijkontwikkeling en communicatie. Meer concreet zal Locus ondersteuning geven vanuit drie invalshoeken:

- a) Lokaal cultuurmanagement: ondersteuning geven bij de uitwerking van het lokaal cultuurbeleid, waaronder cultuurbeleidsplanning, management van de organisaties, inspraak en participatie, informatie en advies;
- b) Publiekswerking: ondersteuning geven bij initiatieven die erop gericht zijn om met cultuur aan te sluiten bij een zo breed en gediversifieerd mogelijk publiek, met inbegrip van kunst- en cultuureducatie, de relatie met onderwijs, ... ;

- c) Cultuur en samenleving: ondersteuning geven bij acties die de noodzakelijke maatschappelijke inbedding van cultuur versterken: gemeenschapsvorming, culturele diversiteit m.i.v. interculturaliteit, participatie en de aandacht voor kansengroepen staan hier centraal.

Locus moet de beheersovereenkomst concretiseren in een meerjarenplan en legt dat ter goedkeuring voor aan de administratie. De eerste overeenkomst heeft betrekking op de periode 2009-2013. De beheersovereenkomst werd in januari 2009 opgesteld en zal eerstdaags worden ondertekend.

Uit de samenstelling van de Raad van Bestuur en Algemene Vergadering van het steunpunt blijkt de nauwe betrokkenheid van de sector bij de werking van het steunpunt. Bij de samenstelling van deze bestuursorganen werd gestreefd naar een evenwichtige verhouding tussen de mensen die actief zijn in de sector van het lokaal cultuurbeleid, (cultuurbeleidscoördinator, bibliothecaris, cultuurfunctionaris, het lokale politieke niveau, mensen uit de cultuurraad) en andere deskundigen die hun expertise ter beschikking willen stellen.

De Raad van Bestuur is als volgt samengesteld:

Voorzitter: Wim Vanseveren, mediadeskundige, Tielt

Leden: Annemie Arras, bibliothecaris, Bree; Ann-Sofie Beun, cultuurbeleidscoördinator, Koksijde; Luc Bauwens, bibliothecaris, Gent; Stijn Bogaert, schepen van cultuur, Kruibeke; Bram Bresseleers, cultuurbeleidscoördinator, Brussel - Vorst; Jan Collet, bibliothecaris, Kalmthout; Jan Colpaert, professor Centrum voor Modelling en Simulatie EHSAL, Brussel; Kris Cuypers, directeur cultuurcentrum, Geel; Mark Curvers, schepen van cultuur, Lanaken; Lieven Dehandschutter, gemeenteraadslid (fractievoorzitter), Vlaams Volksvertegenwoordiger, Sint-Niklaas; Ann Deweerdt, docent dep. Sociaal-agogisch Werk Karel de Grote Hogeschool, Antwerpen; Bart Doucet, cultuurbeleidscoördinator, Gent; Christel Kumpen, HR en logistiek cultuurcentra Antwerpen, Antwerpen; Ward Kerckhof, diensthoofd Vrije Tijd, Dilbeek; Lone Leth Larson, directeur Deens Cultureel Instituut; François Mylle, cultuurbeleidscoördinator, Genk; Hilde Plas, stafmedewerker VVSG, Brussel; Giramata Schmit, Platform Afrikaanse Gemeenschappen - lid cultuurraad, Mechelen; Peter Sommen, ex-gemeentesecretaris HRM provincie Antwerpen, Provinciebestuur Antwerpen; Oztürk Taspınar, beleidscel kabinet Duurzame Ontwikkeling en Sociale Economie / Gemeenteraadslid, Lier; Ludo Valcke, directeur cultuur, provinciebestuur West-Vlaanderen; Rik Van Daele, directeur cultuurcentrum, Beveren; Rita Vandewiele, bibliothecaris, Mechelen; Patrick Van Havermaet, directeur HR Toshiba European; Dirk Vanhoute, departementshoofd Cultuur en Vrije tijd, Turnhout

In de Algemene Vergadering zetelen: alle leden van de Raad van Bestuur, Eddie Brebels (gemeentesecretaris, Bocholt), Nora De Kempeneer (gemeenschapscentrum De Markten, Brussel), Renaat Everaerts (Ex-directeur cultuurcentrum, Sint-Truiden), Koen Leemans (directeur cultuurcentrum, Mechelen), Marijke Pruyt (docente cultuur, beleid en welzijnswerk Artevelde Hogeschool, Gent), Michiel Mestdagh (cultuurbeleidscoördinator, Torhout), Paula Moria (cultuurraad, Sint-Truiden), Emmy Vandersmissen (cultuurbeleidscoördinator, Borgloon).

Forum voor Amateurkunsten

Vzw Forum voor Amateurkunsten richt zich als steunpunt in de eerste plaats tot de erkende landelijke amateurkunstenorganisaties. Het Forum stimuleert overleg tussen de negen organisaties en aanverwante sectoren. Het coördineert samenwerking en zet acties op het touw die de uitstraling van de sector bevorderen. Bovendien vervult het Forum de bijkomende functie van belangenbehartiger voor de amateurkunstensector in Vlaanderen, ook op lokaal niveau.

Deze missie werd in de beheersovereenkomst tussen het Forum en de Vlaamse Gemeenschap vertaald in vijf concrete strategische doelstellingen, zijnde:

1. het tot stand brengen van vormen van coördinatie, overleg en samenwerking tussen de door de Vlaamse overheid erkende organisaties uit de sector van de amateurkunsten
2. het uitbouwen van een kwaliteitsvolle dienstverlening ten behoeve van de sector amateurkunsten
3. het ondersteunen en begeleiden van samenwerkingsprojecten binnen de sector amateurkunsten
4. de vertegenwoordiging van de sector amateurkunsten en de behartiging van haar belangen bij de bevoegde overheden, steunpunten en beleidsinstanties
5. het stimuleren van de interculturaliteit binnen de sector

De Raad van Bestuur is als volgt samengesteld:

Voorzitter: Luk Verschueren

Ondervoorzitter: Michel Willé

Secretaris: Freddy Van Vlaenderen

Penningmeester: Rob Van Genechten

Leden: Rafika Bensaid, Dirk De Corte, Peter Heyndrickx, Piet Walraevens, Peggy Saey, Carl Van Eyndhoven, Jan Willems, Bernadette Van Kemseke.

In de Algemene Vergadering zetelen: alle leden van de Raad van Bestuur, Hilde De Leeuw, Koenraad De Meulder, Didier Deneuter, Herman Dewit, Greta Dubois, Pieter Goiris, Monique Lesenne, Joannes Schrooten, Benedicte Serroen, Rainer Strummeyer, Geert Vanden Wijngaert.

SoCiuS

De hoofdopdrachten en de subsidiëring van het steunpunt voor het sociaal-cultureel volwassenenwerk Socius vzw zijn verankerd in het decreet van 4 april 2003 betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk, in het bijzonder de artikelen 37 tot en met 41. Het steunpunt is een autonome organisatie die voor het werkveld van het sociaal-cultureel volwassenenwerk de kernopdrachten van praktijkondersteuning, praktijkontwikkeling en beeldvorming en communicatie, vervult. Die kernopdrachten vervult het steunpunt door middel van activiteiten als begeleiding, deskundigheidsbevordering en implementatie van kwaliteitszorg, onderzoek, ontwikkeling en gegevensverzameling, informatie en communicatie, vertegenwoordiging en internationale samenwerking.

In overeenstemming met artikel 41 van het voormelde decreet sloot de Vlaamse Regering op 30 januari 2004 met het steunpunt een overeenkomst af waarin de samenstelling, de werking en specifieke opdrachten, het toezicht, de middelen en de procedure gespecificeerd worden. Deze overeenkomst kreeg op 30 oktober 2008 een addendum met het oog op de verlenging van de lopende overeenkomst met een jaar en een actualisering van de opdrachten van het steunpunt in verwijzing naar de strategische nota 2008-2010 en de erin vervatte programmasporen en themalijnen.

Uit de samenstelling van de Raad van Bestuur en Algemene Vergadering van het steunpunt blijkt de nauwe betrokkenheid van de sector bij de werking van het steunpunt. Bij de samenstelling van deze bestuursorganen werd gestreefd naar een evenwichtige verhouding tussen de mensen die actief zijn in de sector van het sociaal-cultureel volwassenenwerk en personen die, vanuit een meer academische achtergrond, hun deskundigheid ter beschikking willen stellen. Hierdoor is de samenstelling in overeenstemming met de afspraken op dit punt in de overeenkomst.

De Raad van Bestuur is als volgt samengesteld:

Voorzitter: Jos Pauwels, Hogeschool Antwerpen sociale agogiek.

Ondervoorzitter: Katrien Allaert, Werknemerswelzijn.

Secretaris: Frank Thiels, Vormingplus Volkshogeschool regio Antwerpen.

Leden: Peter Algoet, Humanistisch Vrijzinnig Vormingswerk; Luc De Droogh, Hogeschool Gent sociaal-agogisch werk; Mohamed El Bakali, Stedelijke Integratiedienst Gent; Eva Brumagne, Kristelijke Arbeiders Vrouwenbeweging, Liesbeth De Donder, Vrije Universiteit Brussel-Vakgroep Agogische Wetenschappen; Veerle Donceel, Willemsfonds; Dominique Goossens, Provinciebestuur Vlaams-Brabant sociaal-cultureel werk; Piero Pinna, Associazioni Cristiane Lavaratori Italiani; Mark Trullemans, Brusselse Raad voor het Leefmilieu; Gie Van Den Eeckhaut, Katholieke Hogeschool Kempen sociaal werk; Paul Van Hoorick, Linx+; Wim Van Roy – De Wakkere Burger.

In de Algemene Vergadering zetelen: alle leden van de Raad van Bestuur, Arif Akgönül (Stad Beringen), Omar Ba (Platform van Afrikaanse gemeenschappen), Lies Beunens (Samenlevingsopbouw Vlaanderen), Jan Boulogne (Unizo-Vorming), Greet Fierlefyn (Vijftact), Ivo Janssens (Kunst en Democratie), Tom Lemahieu (Hogeschool West-Vlaanderen departement Hiepso), Mieke Slingerland (Zorg-Saam), Katrien Van Oost (Wervel), Griet Verschelden (Universiteit Gent sociale agogiek).

3. Locus

Naast de wijze van samenstelling van de bestuursorganen, houdt Locus vzw in zijn werking tevens rekening met de eigenheid van de verschillende werksoorten, waarvoor het steunpunt is opgericht.

Locus volgt de maatschappelijke ontwikkelingen en de bestuurlijke trends op en past ze toe op het beleidsdomein cultuur. Het steunpunt stimuleert en ondersteunt de cultuurprofessionals om het beheer van de instellingen en de organisatie van projecten en evenementen te ontwikkelen, te vernieuwen en te verbeteren.

Locus wil ook bibliotheken, cultuur- en gemeenschapscentra ondersteunen in hun publiekswerking. Met onderzoek en analyse, met campagnes en methodieken.

Om de betrokkenheid met de sector te versterken, werkt Locus met collegagroepen en organiseert het activiteiten en vorming op maat van de verschillende werksoorten.

Forum voor Amateurkunsten

Vzw Forum voor Amateurkunsten is een organisatie van en voor de negen landelijke amateurkunstenorganisaties. Het bestuur van het Forum bestaat dan ook uit bestuursafgevaardigden van de landelijke organisaties, aangevuld met enkele deskundigen.

D.m.v. een maandelijks directeurenoverleg houdt het Forum ook de vinger aan de pols over wat reilt en zeilt binnen de organisaties en de sector in zijn geheel. Naast deze overlegmomenten, bestaan er intervisiegroepen en gezamenlijk opgezette projecten.

Verder onderhoudt het Forum contacten met de Vlaamse overheid en de provincies en wenst men een actief amateurkunstenbeleid te voeren binnen de gemeenten d.m.v. lokale begeleidingstrajecten.

Minstens even belangrijk is het overleg en de samenwerking met de belendende sectoren zoals deeltijds kunstonderwijs, dagonderwijs, de media, professionele kunsten, erfgoed, sociaal-cultureel volwassenenwerk, jeugd of de kunsteducatieve sector. Hiertoe participeert het Forum aan diverse overlegvergaderingen en neemt het deel aan concrete projecten. Het overleg met collega-steunpunten is eveneens verrijkend voor nieuwe inzichten.

Tot slot kan iedere individu of (lokale) organisatie bij het Forum terecht met vragen die zij op een adequate manier proberen te beantwoorden.

SoCiuS

Naast de wijze van samenstelling van de bestuursorganen, houdt Socius vzw in zijn werking tevens rekening met de eigenheid van de verschillende werksoorten, waarvoor het opgericht is en de vermelde kernopdrachten vervult. Zo organiseert het steunpunt niet alleen activiteiten op maat van de verschillende werksoorten, maar wordt jaarlijks in overleg met de sector ook een planning opgemaakt met betrekking tot de werksoortspecifieke ondersteuningsbehoeften. Om

de werksoortelijke werking in goede banen te leiden, zijn er binnen het steunpunt verschillende personen aangesteld als aanspreekpunt.

4. Locus: 18
Forum voor Amateurkunsten: 6
SoCiuS: 21
5. De steunpunten zijn verenigingen zonder winstoogmerk. Overeenkomstig de wet van 27 juni 1921 op de verenigingen zonder winstoogmerk worden de aanwervingsvoorwaarden en – procedures voor de personeelsleden bepaald door de beleidsorganen van de vzw, in casu de Raad van Bestuur.
6. Locus
De basissubsidie-enveloppe van Locus vzw is vastgelegd voor de hele beleidsperiode 2009-2013 en bedraagt in 2009 1.615.000 euro. Deze subsidie is ingeschreven in programma HD – Sociaal-Cultureel Werk voor Volwassenen onder basisallocatie HD3324C.

Forum voor Amateurkunsten

De jaarlijkse subsidie-enveloppe (2007 – 2011) werd bepaald op 625.000 euro.

Door de overdracht van een voormalig personeelslid van Kwasimodo werd de subsidie-enveloppe evenredig met deze personeelskost verhoogd. Voor de samenwerking met vzw Repetitieruimtes kan het Forum rekenen op extra financiële middelen. Bijgevolg schreef het Forum 745.250 euro subsidie in van de IVA Sociaal-cultureel werk bij aanvang van het werkingsjaar 2009.

SociuS

De basissubsidie-enveloppe van Socius vzw is vastgelegd voor de hele beleidsperiode 2006-2010 en bedraagt in 2009 1.569.000 euro. Deze subsidie is ingeschreven in programma HD - Sociaal-Cultureel Werk voor Volwassenen onder basisallocatie HD3311C.

7. Locus
Een van de opdrachten van Locus is samen te werken met het Agentschap voor Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen in het kader van de uitvoering van het Vlaamse beleid inzake het lokaal cultuurbeleid.
Locus zal zowel het actieplan als het werkingsverslag jaarlijks toelichten, de evolutie van de werking meten en duiden op twee overlegmomenten die het agentschap organiseert.
In samenspraak met het steunpunt zijn hiervoor een aantal indicatoren ontwikkeld die zullen worden gemeten met het oog op een permanent toezicht vanuit de Vlaamse overheid op de besteding van de middelen. Deze indicatoren zijn jaarlijks aanpasbaar naargelang de ontwikkeling van de vereniging.

Forum voor Amateurkunsten

Jaarlijks dient vzw Forum voor Amateurkunsten een jaarplan met begroting en een werkingsverslag met afrekening in bij de administratie. Daarenboven plant het Forum jaarlijks 4 maal een overleg met het Agentschap Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen over het amateurkunstenbeleid. Deze schriftelijke en mondelinge informatiedoorstroom maken een jaarlijkse evaluatie mogelijk. Bovendien kan de minister bevoegd voor cultuur, een afgevaardigde aanstellen die als waarnemer de vergaderingen van de Raad van Bestuur en de Algemene vergaderingen bijwoont.

SoCiuS

De overeenkomst met het steunpunt voorziet in een jaarlijkse evaluatie van de werking van het steunpunt door de overheid. Dit gebeurt meestal naar aanleiding van de jaarrapportering door

het steunpunt per 31 maart en/of naar aanleiding van de planning van het steunpunt per 1 december.

9. Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel

Bevoegdheid Onderwijs

1. Binnen het beleidsdomein Onderwijs en Vorming worden 4 steunpunten gefinancierd
 1. Het steunpunt Inclusief Hoger Onderwijs.
 2. Het Universitair Steunpunt Gelijke Onderwijskansen (GOK),
 3. Het steunpunt Recht en Onderwijs
 4. Het Steunpunt Studie- en schoolloopbanen.

Het Steunpunt Studie- en schoolloopbanen betreft een cofinanciering vanuit onderwijs en wetenschapsbeleid. Het antwoord m.b.t. dit steunpunt voor beleidsrelevant onderzoek (Steunpunt studie- en schoolloopbanen) is opgenomen bij het deelantwoord m.b.t. het beleidsdomein economie, wetenschap en innovatie.

Het Steunpunt Inclusief Hoger Onderwijs (SIHO) werd in de voorbije legislatuur opgericht, nl. op 1 september 2008 en is sinds 1 november 2008 operationeel.

Sinds 2005 wordt het Universitair Steunpunt GOK gesubsidieerd.

Dit steunpunt is een integratie van 3 afzonderlijke organisaties die voor 2005 reeds gesubsidieerd werden: het Centrum voor Taal en Onderwijs (CTenO) uit Leuven, het Steunpunt Diversiteit en Leren (SDL) uit Gent en het Expertisecentrum Ervaringsgericht Onderwijs (ECEGO) uit Leuven.

Een 3de steunpunt is het Steunpunt Recht en Onderwijs. Dit steunpunt werd opgericht tijdens de voorbije legislatuur bij beslissing door de Vlaamse Regering van 14 december 2007, waarbij een beheersovereenkomst voor de periode 2007-2011 werd goedgekeurd

1. Steunpunt Inclusief Hoger Onderwijs

(voorheen bekend onder de voorlopige naam Steunpunt Leren en Werken met Functiebeperkingen in het Hoger Onderwijs)

De concrete opdracht van het SIHO werd vastgelegd in een beheersovereenkomst. Het SIHO is geen vzw.

Het Steunpunt speelt een intermediaire rol bij de operationalisering en de uitvoering van het zorgbeleid in het hoger onderwijs.

Het Steunpunt neemt deze rol waar door activiteiten te ontplooiën op elk van de volgende gebieden:

1. dienstverlening aan instellingen voor hoger onderwijs, instellingspersoneel, verenigingen van studenten, studenten met een functiebeperking en de overheid;
2. netwerking met de doelgroepen van de dienstverlening en met binnen- en buitenlandse partners die rechtstreeks of zijdelings bij het thema betrokken zijn;
3. gericht onderzoek met betrekking tot het thema.

Het Steunpunt kan in het kader van deze rol specifieke opdrachten krijgen vanwege de Gemeenschap. Het Steunpunt dient zich in zijn werking te richten naar alle instellingen voor hoger onderwijs en alle diensten voor studentenvoorzieningen.

SIHO wordt gecontroleerd door een stuurgroep, samengesteld uit vertegenwoordigers van de stakeholders.

De Stuurgroep oefent in het bijzonder volgende bevoegdheden uit:

- 1° de aansturing van beleidsrelevante activiteiten binnen de beleidslijnen, als vermeld in het meerjarenplan en de actieplannen;
- 2° de bewaking van het tijds kader, als vermeld in het meerjarenplan en de actieplannen;

- 3° de controle op de inhoudelijke en financiële uitvoering van het meerjarenplan, de actieplannen en de begroting;
- 4° de bewaking van de geïntegreerde werking binnen het Steunpunt.

In het kader van deze bevoegdheden kan de Stuurgroep alle aanbevelingen geven die hij nodig acht. Indien deze aanbevelingen niet of niet tijdig worden opgevolgd, meldt de Stuurgroep dit aan de Vlaamse minister, bevoegd voor het onderwijs, die de nodige maatregelen kan treffen.

Het SIHO telt momenteel drie vaste medewerkers en een coördinator.

Samen zijn zij goed voor 3 FTE. Daarnaast zijn er ook nog middelen voorzien in de SIHO begroting, waarmee de promotoren tijdelijk medewerkers kunnen aanwerven op ad-hoc projectbasis.

Ook de promotoren van het SIHO dragen mee het steunpunt (maar blijven in functie binnen hun instelling).

De promotoren zijn autonoom in het aanstellen van personeelsleden.

De Vlaamse gemeenschap stelt het SIHO een jaarlijks te indexerende vaste werkingsenveloppe ter beschikking van maximaal 250.000 euro.

Het SIHO wordt jaarlijks geëvalueerd.

Op basis van het meerjarenplan, dat deel uitmaakt van de beheersovereenkomst, stelt het SIHO een jaarlijks actieplan en – begroting op. Dit jaarlijks actieplan wordt besproken binnen de stuurgroep, die de minister adviseert. De minister keurt dit jaarlijks actieplan goed of af.

De uitbetaling van de eerste schijf van de jaarlijkse werkingsenveloppe is afhankelijk van deze goedkeuring door de minister.

Het SIHO bezorgt tegen 15 november ook steeds een werkings- en activiteitenverslag, dat inzicht geeft in de werkzaamheden en de doelmatigheid en doeltreffendheid daarvan in het afgelopen werkingsjaar (periode van 1 september van het jaar x tot en met 31 augustus van het jaar x+1) en de mate omschrijft waarin in het afgelopen werkingsjaar aan de operationele doelstellingen werd tegemoet gekomen.

De stuurgroep geeft advies aan de minister over dit verslag.

De minister dient het werkings- en activiteitenverslag goed te keuren, alvorens het saldo van de jaarlijkse vaste werkingsenveloppe wordt vereffend.

2. Het steunpunt Gelijke onderwijskansen

Het Steunpunt GOK biedt sinds januari 2005 een ondersteuningsaanbod aan voor Vlaamse GOK-scholen en geeft op die manier voeding aan het onderwijsveld voor wat betreft het ondersteuningsluik van het GOK-decreet.

Daarnaast draagt het Steunpunt GOK via een combinatie van ontwikkeling van materialen, vorming & coaching en onderzoek bij tot de professionalisering van het onderwijzend personeel en hun ondersteunend kader (= de netgebonden pedagogische begeleidingsdiensten, de CLB's, de lerarenopleiding, ...) op het vlak van het bevorderen van gelijke onderwijskansen.

De opdrachten van het Steunpunt GOK jaarlijks vastgelegd in een subsidiebesluit.

De uitwerking van deze opdrachten worden bepaald in een jaarplanning die toegevoegd is als bijlage bij dit besluit.

De grote lijnen van deze jaarlijkse planning zijn gebaseerd op een meerjarenplanning die in 2005 ingediend werd. Deze meerjarenplanning is enkel richtinggevend voor de jaarlijkse planning, maar niet verankerd in een decreet, beheersovereenkomst,...

De stakeholders waren tot in het schooljaar 2007-2008 via advies,- overleg- en werkgroepen binnen de Vlaamse Onderwijsraad en de stuurgroep betrokken bij de werking van het Steunpunt GOK.

Sedert dit schooljaar (2008-2009) is die coördinerende rol niet meer weggelegd voor de Vlaamse Onderwijsraad.

Er is een trilateraal overleg geïnstalleerd waarin volgende partijen zetelen: de hoofden van de pedagogische begeleidingsdiensten enerzijds, het Steunpunt GOK anderzijds en administratie en kabinet van het Ministerie van Onderwijs en Vorming als derde partij.

De coördinatie is in handen van de administratie van het Ministerie van Onderwijs en Vorming. Daarnaast zal de stuurgroep nog samenkomen in functie van specifieke agendapunten, bijvoorbeeld de opvolging van de onderzoeksactiviteiten, indien dit aangewezen lijkt. De personeelsinzet bij de steunpunten wordt geregeld via de deelnemende universiteiten afhankelijk van de opdrachten van het steunpunt.

Van de personeelsinzet wordt een inschatting gemaakt in het jaarplan.

Dit jaar betreft dit ca. 20 FTE.

Het personeelsbeleid van het steunpunt blijft in handen van de betrokken universiteiten.

De subsidie van het steunpunt GOK bedroeg de afgelopen jaren volgende bedragen:

2005: 1.471.000 €

2006: 1.492.643 €

2007: 1.633.272 €

2008: 1.767.771 €

2009: 1.767.771 €

Het Steunpunt GOK dient jaarlijks een jaarverslag op te stellen over het afgelopen werkjaar. Dit verslag wordt voorgelegd aan de stuurgroep.

Daarnaast dient zij ook bij de administratie jaarlijks een financieel verslag in dat nagekeken wordt door de administratie.

Via de goedkeuring van het jaarplan en jaarverslag door de stuurgroep/ trilateraal overleg bestaat er de facto een systeem van continue evaluatie.

3. Het steunpunt Recht en Onderwijs.

De opdracht van het steunpunt is drieledig: onderzoek, dienstverlening en gegevensverzameling in het domein van recht en onderwijs. Dit is vastgelegd in een beheersovereenkomst (art 7).

Het steunpunt is een interuniversitair samenwerkingsverband tussen de KULeuven, de Universiteit Antwerpen, de Universiteit Gent en de Vrije universiteit Brussel.

Het bestuur ervan is in de beheersovereenkomst geregeld: het dagelijks bestuur wordt waargenomen door een managementcomité waarin elk van de universiteiten is vertegenwoordigd, en een promotor-coördinator neemt het voorzitterschap van het managementcomité waar.

Het steunpunt stelt één voltijds steunpuntcoördinator tewerk.

De opdracht en het profiel van de steunpuntcoördinator maakten deel uit van het door de regering goedgekeurde erkenningsvoorstel.

Het personeelsbeleid van het steunpunt is geregeld door de deelnemende instellingen van het steunpunt. Het steunpunt heeft zelf de werving van een steunpuntcoördinator gedaan.

Voor het steunpunt werd voor de gehele periode 2007-2011 een maximale subsidie van 800.000 euro voorzien. In de meerjarenbegroting is dit krediet als volgt verdeeld:

2007: 160.000 €

2008: 200.000 €

2009: 200.000 €

2010: 200.000 €

2011: 40.000 €

Het steunpunt wordt permanent door de opdrachtgevende overheid aangestuurd.

Via de stuurgroep en de goedkeuring van de planning, de begroting en de activiteitenverslagen bestaat er de facto een systeem van continue evaluatie.

Bevoegdheid Jeugd

1. Binnen de sector Jeugd bestaat er één steunpunt, met name het "Steunpunt Jeugd". Het Steunpunt Jeugd werd opgericht in 2001.

2. Het Steunpunt Jeugd heeft als doel een bijdrage te leveren aan het optimaal functioneren van het jeugdwerk en het geïntegreerd jeugdbeleid op alle niveaus en in al zijn aspecten. Daarom zal Steunpunt Jeugd de kennis en de meningsvorming over jeugdbeleid en jeugdwerk bevorderen, zowel op lokaal, Vlaams, federaal als op internationaal niveau, alsook de culturele diversiteit, onder andere door middel van informatie en documentatie, promotie en spreiding, studie en onderzoek.

Het steunpunt stelt om de drie jaar een beleidsplan op. Op basis van dit beleidsplan wordt er een driejaarlijkse beheersovereenkomst met de Vlaamse overheid opgesteld en een subsidiebedrag bepaald.

3. De “stakeholders” zijn zowel vertegenwoordigd in de beleidsorganen als in de verschillende platforms en werkgroepen opgericht door de vzw. Ook de Vlaamse overheid, in casu de afdeling Jeugd van het Agentschap Sociaal-Cultureel Werk is een stakeholder. Een vertegenwoordiger hiervan woont de vergaderingen van de raad van bestuur bij als waarnemer.
4. Tewerkstelling bij het Steunpunt Jeugd (stand van zaken juni 2009): 19 vaste medewerkers goed voor 17.79 VTE en twee tijdelijke medewerkers, goed voor 1.4 VTE.
5. Overeenkomstig de wet van 27 juni 1921 op de verenigingen zonder winstoogmerk worden de aanwervingsvoorwaarden en –procedures voor de personeelsleden bepaald door de bestuursorganen van de vzw “Steunpunt Jeugd”, in casu de raad van bestuur.
6. Overzicht structurele subsidies Steunpunt Jeugd

Jaar	Subsidiebedrag
2004	869 000
2005	983 000
2006	902 814
2007	923 323
2008	947 000
2009	1 021 000

7. Jaarlijks moet Steunpunt Jeugd voor 1 april van het jaar volgend op het werkingsjaar bij de administratie een verslag uitbrengen. Dit verslag omvat een voortgangsrapport, een financieel verslag en een verslag van een erkende bedrijfsrevisor of extern accountant. Aan de hand van deze verslaggeving wordt er o.m. nagegaan in welke mate er al uitvoering gegeven werd aan de verschillende strategische en operationele doelstellingen opgenomen in de subsidieovereenkomst.

De administratie kan daarnaast op ieder ogenblik bijkomende informatie en documenten opvragen of inspecties ter plaatse doorvoeren.

Bevoegdheid Gelijke Kansen

1. Vanuit het Vlaamse gelijkekansenbeleid worden, naast het Steunpunt Gelijkekansenbeleid, vijf Provinciale Steunpunten Toegankelijkheid gesubsidieerd. Deze steunpunten werden in 2001 opgericht bij convenant tussen de Vlaamse Gemeenschap en de vijf Vlaamse provinciebesturen.
2. De Provinciale Steunpunten Toegankelijkheid werden in de eerste plaats opgericht om de efficiëntie en de interne samenhang van het toegankelijkheidsbeleid van de diverse Vlaamse over-

heden positief te beïnvloeden. Daarnaast dienen zij de toegankelijkheidswerking in het middenveld te bevorderen.

De doelstellingen van deze steunpunten, alsook de beoogde resultaten en de rapporteringsmodaliteiten worden beschreven in het beleidsplan dat aan bovenvermelde convenant is gekoppeld.

3. De stakeholders van de Vlaamse overheid worden bij de Provinciale Steunpunten Toegankelijkheid betrokken door middel van een tweemaandelijks netwerkoverleg.
4. Om de provincies in staat te stellen het voorgelegde beleidsplan uit te voeren, verbond de Vlaamse Gemeenschap er zich in het convenant toe, binnen de grenzen van de goedgekeurde begroting, de provincies een jaarlijkse subsidie toe te kennen voor hun opdracht als Provinciaal Steunpunt Toegankelijkheid. Binnen het kader van het convenant worden jaarlijks de toekennings- en uitbetalingsmodaliteiten bekeken en bij ministerieel besluit geregeld. Elk van de vijf Provinciale Steunpunten Toegankelijkheid werd op 1 januari 2009 bemand door één personeelslid, toegankelijkheidscoördinator.
5. Het personeelsbeleid van de Provinciale Steunpunten Toegankelijkheid blijft in handen van de vijf provinciale besturen.
6. Op de begroting van Gelijke Kansen wordt jaarlijks 248.025 euro voorzien (€ 49.605 / provincie) voor de financiering van de Provinciale Steunpunten Toegankelijkheid.
7. Conform de bepalingen van het convenant, dient elk Provinciaal Steunpunt Toegankelijkheid jaarlijks een werkplan in te dienen waarin de doelstellingen uit het beleidsplan worden vertaald in concrete acties voor het komende jaar. Evaluatie gebeurt op basis van de jaarverslagen die jaarlijks dienen ingediend en goedgekeurd te worden.

Bevoegdheid Brussel

Vraag 1 tot en met 7: nihil. Er zijn binnen de bevoegdheid Brussel geen steunpunten

Er zal later nog een aanvullend antwoord bezorgd worden van de volgende kabinetten:

1. Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken
2. Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport

BIJLAGEN

1. samenstelling algemene vergadering en raad van bestuur van het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen vzw;
2. overzicht van de leden van de algemene vergadering en de raad van bestuur van de vzw OSBJ.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2009/LIETEN/2/antw.002.aanv.001.bijl.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2009/LIETEN/2/antw.002.aanv.001.bijl.002.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGRID LIETEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INNOVATIE, OVERHEIDSINVESTERINGEN, MEDIA EN ARMOEDEBESTRIJDING

Vraag nr. 3
van 20 augustus 2009
van **VERA JANS**

Interministerieel overleg - Stand van zaken

België is een land met een bijzonder complexe staatsstructuur. Door de verschillende staatshervormingen zijn de bevoegdheden voor de verschillende beleidsdomeinen in dit land verdeeld over de verschillende overheden. Ook voor de beleidsdomeinen Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding zijn er vele overlappingsen met de federale overheid.

De implementatie van tal van beleidsmaatregelen vereist een tussenkomst van zowel de federale als de gemeenschaps- of gewestregering. Om dit in goede banen te leiden, wordt er interministerieel overleg gepleegd.

1. Wanneer vond het laatste interministerieel overleg plaats?
2. Wat waren de agendapunten die verband houden met de beleidsdomeinen Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding?
3. Welke concrete beleidsaanpassingen en/of -maatregelen resulteerden uit het laatste overleg tussen de minister en haar federale, Waalse of Brusselse collega's aangaande haar beleidsdomeinen?
4. Wanneer vindt het volgende interministerieel overleg plaats?
5. Welke thema's/beleidsproblemen aangaande de beleidsdomeinen van de minister zullen onderwerp uitmaken van het volgende interministerieel overleg?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr.11, Lieten nr.3, Bourgeois nr. 10, Vandeurzen nr.8, Crevits nr. 21, Van den Bossche nr. 6, Muylers nr. 15, Schauvliege nr. 14, Smet nr. 7)

INGRID LIETEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INNOVATIE, OVERHEIDSINVESTERINGEN, MEDIA EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 3 van 20 augustus 2009
van **VERA JANS**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGRID LIETEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INNOVATIE, OVERHEIDSINVESTERINGEN, MEDIA EN ARMOEDEBESTRIJDING

Vraag nr. 4
van 20 augustus 2009
van **JOS DE MEYER**

Witboek Landbouwonderzoek - Vervolgtraject

Het Platform voor Landbouwonderzoek, waarin vertegenwoordigers zetelen van de onderzoeksinstituten, praktijkcentra, landbouworganisaties en het beleid, kreeg van de minister-president in de vorige legislatuur de opdracht om de langetermijnprioriteiten voor het Vlaamse landbouwonderzoek vast te leggen en te bundelen in een witboek. Dit moet leiden tot een geconsolideerde onderzoeksagenda tot 2020 die de Vlaamse landbouwsector ondersteunt om de komende jaren competitief te blijven en de transitie naar een nieuwe ontwikkelingscurve mogelijk te maken.

Het Witboek Landbouwonderzoek werd in maart 2009 officieel voorgesteld en vormt een eerste etappe in het vorm geven aan een nieuwe visie. Met het tot stand komen van deze nieuwe visie zal onvermijdelijk ook de manier waarop landbouwonderzoek wordt uitgevoerd en georganiseerd mee moeten evolueren. Vijf uitdagingen worden naar voor geschoven:

- het uitbouwen van onderzoek als basis voor innovatie door een betere verankering;
- het identificeren van prioritaire onderzoeksdomeinen en kennisvragen;
- het realiseren van een betere afstemming van de financiering;
- het bijsturen van de organisatie van het onderzoekslandschap en de doorstroming van informatie;
- de valorisatie van opgebouwd intellectueel kapitaal.

In het Vlaamse regeerakkoord “Een daadkrachtig Vlaanderen in beslissende tijden” van 15 juli 2009 lezen we in het hoofdstuk “de open ondernemer”: “We investeren in onderzoek en innovatie door de uitvoering van het witboek Landbouwonderzoek, zodat ook de komende jaren nieuwe kennis de land- en tuinbouwsector krachtig ondersteunt.”. In het hoofdstuk “Innovatiecentrum Vlaanderen” lezen we dan weer de niets aan de verbeelding overlatende ondertitel “Volharden in meer middelen voor O&O”.

1. Welk vervolgtraject wordt er gegeven aan het Witboek Landbouwonderzoek in de komende legislatuur?
2. Wat zijn hiervoor de bijkomende financiële inspanningen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Peeters (vraag nr. 12) en minister Lieten (nr. 4).

INGRID LIETEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INNOVATIE, OVERHEIDSINVESTERINGEN, MEDIA EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 4 van 20 augustus 2009
van **JOS DE MEYER**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGRID LIETEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INNOVATIE, OVERHEIDSINVESTERINGEN, MEDIA EN ARMOEDEBESTRIJDING

Vraag nr. 5
van 26 augustus 2009
van **LINDA VISSERS**

Kabinetten - Dienstvoertuigen

Het aantreden van een nieuwe regering betekent traditioneel ook een aanpassing van het wagenpark van de kabinetten.

1. Over welke personenwagens beschikt het kabinet van de minister ?

Graag met vermelding van merk en type, jaar van aankoop, cilinderinhoud, opties en aankoopprijs.

2. Welke van deze wagens waren ter beschikking bij het aantreden van de minister en welke werden sedertdien aangeschaft?

3. Worden er leasingvoorwaarden gehanteerd en zo ja, welke?

4. Gebruikt de minister altijd de auto voor de dienst of maakt hij/zij ook gebruik van andere vervoersmiddelen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr.13, Lieten nr. 5, Bourgeois nr.13, Vandeurzen nr. 9, Crevits nr. 26, Van den Bossche nr. 7, Muylers nr. 17, Schauvliege nr. 16, Smet nr. 11).

INGRID LIETEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INNOVATIE, OVERHEIDSINVESTERINGEN, MEDIA EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 5 van 26 augustus 2009
van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGRID LIETEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INNOVATIE, OVERHEIDSINVESTeringen, MEDIA EN ARMOEDEBESTRIJDING

Vraag nr. 6
van 2 september 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Bevoegdheidsoverschrijdingen - Screening

In het regeerakkoord, onder hoofdstuk VI "Staats hervorming, Brussel, Vlaamse Rand", lezen wij de volgende passage:

"We hanteren de in de wetgeving voorziene instrumenten wanneer andere overheden op ons bevoegdheidsdomein ageren".

1. Worden wetten, decreten, verordeningen, besluiten, rondzendbrieven, beleidsbrieven en begrotingen van de federale overheid en van andere gewest- en gemeenschapsregeringen in dit land door de departementen en/of agentschappen die onder bevoegdheid van de minister vallen, onderzocht op de aanwezigheid van mogelijke bevoegdheidsoverschrijdingen of -conflicten?
2. Zo ja, gebeurt deze screening systematisch?

Is er een vaste medewerker of een dienst verantwoordelijk voor deze screening? In dit laatste geval, welke dienst betreft het en met hoeveel personeelsleden is hij bemand?

Met welke frequentie gebeurt het onderzoek?

3. Is aan de screening een systematische rapportering aan de voogdijminister gekoppeld? Met welke regelmaat wordt desgevallend verslag uitgebracht aan de minister?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 14, Lieten nr. 6, Bourgeois nr. 14, Vandeurzen nr. 10, Crevits nr. 27, Van den Bossche nr. 8, Muyters nr. 19, Schauwliege nr. 19, Smet nr. 12).

INGRID LIETEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INNOVATIE, OVERHEIDSINVESTERINGEN, MEDIA EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 6 van 2 september 2009
van **JORIS VAN HAUTEM**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGRID LIETEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INNOVATIE, OVERHEIDSINVESTERINGEN, MEDIA EN ARMOEDEBESTRIJDING

Vraag nr. 7
van 4 september 2009
van **JOS DE MEYER**

Innovatiepact - Hightechexport

De Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid publiceerde op 2 juli 2009 zijn advies over de begroting wetenschap en innovatie 2009 van de Vlaamse Regering. Aan de hand van 11 kernindicatoren wordt er onder meer een stand van zaken gegeven van de opvolging van het innovatiepact.

Kernindicator 11 geeft het exportaandeel van de hightechsectoren in Vlaanderen weer. Men trekt de conclusie dat deze in Vlaanderen (5,9% in 2006) ver onder het Europese (16,65%) en zelfs onder het Belgische (6,64%) niveau zit. Dit nochtans in een situatie waarin de Belgische export wordt gedomineerd door de Vlaamse exportactiviteiten.

Het contrast met de leidinggevende landen is bijzonder groot: Ierland 29,01%, Luxemburg 40,66%, de VS 26,13%. Ook onze buurlanden halen moeiteloos cijfers tussen de 14 en de 19%. Meer nog: Vlaanderen gaat er jaar na jaar nog op achteruit. Als mogelijke verklaring van het lage cijfer haalt men een mogelijk verschil aan in de definitie van de term “hightechexport”.

1. Is er inderdaad een verschil tussen de definitie van “hightech” zoals deze voor Vlaanderen en België wordt gehanteerd en deze in andere landen? Zo ja, welk en in welke mate verklaart dit dan volgens de minister het zeer grote verschil met andere landen?
2. Welke oorzaken ziet de minister voor het lage Vlaamse hightech-exportcijfer?
3. Over welke stimuli beschikt de minister om deze achterstand deels of geheel weg te werken?

INGRID LIETEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INNOVATIE, OVERHEIDSINVESTERINGEN, MEDIA EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 7 van 4 september 2009

van **JOS DE MEYER**

1. De scores voor deze indicator in het VRWB-advies bij de begroting wetenschap en innovatie 2009 werden wat de Vlaamse cijfers betreft berekend door de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en werden gepubliceerd in het SERA-rapport 2008 (cf. <http://www.serv.be/webteksten/SERV/sera%202008.pdf>). De Vlaamse Raad voor Wetenschaps-beleid (VRWB) heeft deze Vlaamse scores gepositioneerd in een internationale context op basis van gegevens die werden berekend door Eurostat.

Ik ben mij bewust van de bijzonder lage score die Vlaanderen op deze indicator behaalt, zowel in vergelijking met de score van België als in vergelijking met die van onze belangrijkste Europese partners. De SERV en de VRWB bevestigen wel uitdrukkelijk dat de Vlaamse, Belgische en internationale scores op deze indicator op identiek dezelfde wijze werden berekend, met andere woorden op basis van dezelfde definities voor de betrokken indicator. De indicator ‘aandeel van de uitvoer van hoogtechnologische producten in de totale uitvoer’ wordt berekend aan de hand van de verhouding van de uitvoer van hoogtechnologische producten van een land (of regio) ten opzichte van de totale uitvoer van dat land (of regio).

Wel merken de onderzoekers op dat deze indicator met bijzondere voorzichtigheid dient te worden geïnterpreteerd. De indicator zegt immers weinig inhoudelijks en kan eventueel verkeerde signalen uitlokken. Uit de internationale vergelijking blijkt immers dat de Filippijnen het best presterende land zou zijn op vlak van de hoogtechnologische export (met grote voorsprong op de andere landen). Anderzijds blijkt dat Europa, België en Vlaanderen de laatste jaren steeds lagere scores optekenen. Het is ook zeer verwonderlijk vast te stellen dat de landen met de hoogste O&O-inspanningen wereldwijd meestal niet zo briljant scoren voor deze indicator.

2. Een mogelijke verklaring ligt verrat in de definitie van de indicator zelf. Wat men de facto meet, is de export van een veel te beperkt aantal producten/bedrijfstakken, waaruit men vervolgens veel te ruime conclusies trekt. De term “hoogtechnologisch” zoals die wordt geïnterpreteerd in de brede publieke opinie (signaalfunctie), is echter veel ruimer dan wat onder de noemer “hoogtechnologisch” zoals gemeten door de indicator, thuishoort.

Zo wordt de indicator berekend aan de hand van een internationaal gehanteerd classificatiesysteem voor productgroepen, nl. de Standard International Trade Classification (SITC). High-tech producten worden daarbij gedefinieerd op basis van de O&O-intensiteit van de producten. De volgende productgroepen worden bijgevolg beschouwd als zijnde high-tech producten (cf. http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_OFFPUB/KS-EM-09-001/EN/KS-EM-09-001-EN.PDF, pagina 209):

- Luchtvaart (Aerospace)
- Computers – kantoorapparatuur (Computers – office machinery)
- Electronica – telecommunicatieapparatuur (Electronics – telecommunications)
- Geneesmiddelen (Pharmacy)
- Wetenschappelijke instrumenten (Scientific Instruments)
- Elektrische machines (Electrical machinery)

- Chemische producten (Chemistry)
- Niet-elektrische machines (Non-electrical machinery)
- Bewapeningsapparatuur (Armament)

Bovendien is het zo dat de high-tech uitvoercijfers ook de heruitgevoerde invoer omvatten. Dit betekent dat sommige landen een hoge score kunnen vertonen omdat een groot aantal producten via dat land passeren en dus zowel als invoer en als uitvoer worden beschouwd.

Het gevolg is dat deze indicator vooral op macroniveau (bijvoorbeeld: EU-27, USA, ZO-Azië) zinvol is, vermits een voldoende schaalniveau noodzakelijk is voor een voldoende representativiteit (aantal bedrijven, inwoners, BBP). De indicator is bijgevolg dan ook minder geschikt op landen- of regionaal niveau.

In de praktijk bestaat er echter geen eenduidige, relatief eenvoudige indicator die dit kan opvangen op landelijk of regionaal niveau. Naar de toekomst toe dient er wel te worden nagedacht over een betere maatstaf die de export van zowel hoogtechnologische producten als diensten (steeds belangrijker in de kenniseconomie) beter in kaart kan brengen. Ter opvolging van het nieuwe Pact2020 dat werd afgesloten naar aanleiding van het actieplan 'Vlaanderen in Actie' van de Vlaamse Regering, is deze kernindicator in herziening .

3. Voor het antwoord op deze vraag verwijs ik het geachte lid door naar minister-president Kris Peeters die het buitenlands beleid onder zijn bevoegdheid heeft.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGRID LIETEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INNOVATIE, OVERHEIDSINVESTERINGEN, MEDIA EN ARMOEDEBESTRIJDING

Vraag nr. 9
van 8 september 2009
van **SVEN GATZ**

Radiofrequentieplan - Baarle-Hertog

Sinds 2004 kreeg de lokale radio BaHeNa, gevestigd in Baarle-Hertog, door de Vlaamse overheid een erkenning als radiozender. De ligging van deze Belgische enclave zorgde echter voor problemen wat betreft de zendvergunning.

Eerst bleek dat de Vlaamse overheid geen frequentie had voorzien voor dit gebied in haar frequentieplan. Daarop nam de zender contact op met de Nederlandse overheid. Deze stelde uiteindelijk aan radio BaHeNa een ad hoc-frequentie ter beschikking. Recent oordeelde een Nederlandse rechtbank dat deze constructie niet rechtsgeldig is aangezien Nederland niet de vergunning uitdeelde en dat ook niet mag doen aangezien het over een Vlaamse zender gaat.

De Vlaamse overheid heeft dan weer een erkenning gegeven aan de zender maar heeft geen frequentie ter beschikking. Uit dit relaas blijkt dat beide overheden de speciale situatie van de enclave over het hoofd hebben gezien toen de respectieve frequentieplannen werden opgesteld. Eerdere contacten met toenmalig bevoegd minister Geert Bourgeois leverden niets op.

Het Vlaamse frequentieplan wordt in principe pas in 2015 aangepast wat natuurlijk rijkelijk laat is voor deze zender. Een aanpassing voor dit specifieke geval op veel kortere termijn lijkt de enige oplossing.

1. Erkent de minister de problematiek van de zender BaHeNa?
2. Wordt er op korte of middellange termijn tegemoetgekomen aan de problematiek en komt er dus een specifieke aanpassing aan het frequentieplan?

INGRID LIETEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INNOVATIE, OVERHEIDSINVESTERINGEN, MEDIA EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 9 van 8 september 2009
van SVEN GATZ

1. De problematiek van de zender BaHeNa wordt zeker erkend en nauwgezet opgevolgd. We hebben steeds duidelijk met deze radiozender gecommuniceerd en hen op de hoogte gebracht van onze visie en wettelijke procedures. De situatie is echter allerm minst eenvoudig. Allereerst wil ik benadrukken dat in het erkenningsbesluit van 16 februari 2007 werd gespecificeerd dat BaHeNa geen aanspraak kan maken op een frequentie uit het Vlaamse frequentieplan. Op dat moment vormde dit geen probleem aangezien het Nederlandse Agentschap Telecom had bevestigd dat BaHeNa een frequentie kon krijgen. In een schrijven van 11 mei 2007 kwam het Nederlandse Agentschap Telecom echter terug op deze beslissing en oordeelde dat zij BaHeNa toch geen frequentie konden geven. Mijn voorgangers zijn bijgevolg steeds consequent blijven handelen en het is enkel te wijten aan het niet-nakomen van een belofte door het Nederlandse Agentschap Telecom dat dit dossier nog niet tot een goed einde werd gebracht. Terecht richtte BaHeNa zich dan ook tot de Nederlandse Rechtbanken om de weigeringsbeslissing van het Nederlandse Agentschap Telecom aan te vechten. BaHeNa betrok de bevoegde Vlaamse instellingen nooit in enige procedure. Dit geeft aan dat BaHeNa zelf van mening is dat het aan het Nederlandse Agentschap Telecom toekomt om de vergunning te verlenen.
2. Een aanpassing van het frequentieplan op korte of middellange termijn is zeer moeilijk. Het is een technisch en juridisch complex proces. Een dergelijke aanpassing zou voor BaHeNa trouwens wel eens nefast kunnen uitdraaien. Het gaat immers om een openbare procedure. Wanneer de frequenties opnieuw zouden worden uitgereikt, kunnen er zich ook andere kandidaten aanbieden. Ook wil ik er de nadruk op vestigen dat het Nederlandse Agentschap Telecom de frequentie slechts tijdelijk ter beschikking stelde. Indien we de frequentie in ons frequentieplan zouden opnemen, zouden we bij een eventuele verplichte teruggave met grote juridische en praktische problemen worden geconfronteerd.

De problematiek van radio BaHeNa blijft echter een bezorgdheid, ik zal mijn uiterste best doen om een oplossing te zoeken waarin iedereen zich kan vinden.

De meest recente beslissing van de Nederlandse rechtbank werd ons half augustus overgemaakt. Voor een passende oplossing hebben we zeker nog enkele maanden nodig. Mogelijk kan een verplaatsing van de zendinstallatie van BaHeNa naar het Nederlandse grondgebied een oplossing zijn. Deze oplossing werd reeds gecommuniceerd aan BaHeNa maar er werd nog geen gevolg aan gegeven.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGRID LIETEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INNOVATIE, OVERHEIDSINVESTERINGEN, MEDIA EN ARMOEDEBESTRIJDING

Vraag nr. 11
van 10 september 2009
van **LUCKAS VAN DER TAELEN**

Lineair VRT-aanbod - Niet-digitale kijkers

In het regeerakkoord staat dat het lineaire VRT-aanbod, inclusief alle plusinitiatieven, gratis via de ether beschikbaar moeten zijn in Vlaanderen en Brussel.

Welke stappen zal de minister van Media zetten opdat alle programma's van de VRT voor iedereen, dus ook voor de niet-digitale kijkers, te bekijken zijn?

INGRID LIETEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INNOVATIE, OVERHEIDSINVESTERINGEN, MEDIA EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 11 van 10 september 2009
van LUCKAS VAN DER TAELEN

- Op 3 november 2008 zijn de analoge televisie-uitzendingen via de ether stopgezet. De VRT voerde daarmee een beslissing van de Vlaamse overheid uit.
- De mediagebruikers die via de ether naar televisie willen kijken, kunnen dit doen met behulp van een DVB-T-ontvanger (gekoppeld aan hun antenne). Deze mediagebruikers kijken dus naar digitale televisie.
- De VRT heeft met de Vlaamse overheid een afspraak over het aanbieden van zijn tv-signalen van Eén en Canvas in standaard definitie (SD) via de digitale ether (DVB-T). De VRT zendt sinds 3 november 2008 ook Canvas+/Ketnet+ via DVB-T uit. Norkring België werkt momenteel volop aan de capaciteitsconfiguratie van het centrale DVB-T-systeem en heeft de VRT verzekerd dat de uitzendingen van Eén+ op DVB-T zullen starten tussen 15 december 2009 en 15 januari 2010.
- De vraag hoe alle programma's van de VRT ook voor *niet-digitale* kijkers te bekijken zullen zijn, betreft de kabeldistributie en niet de distributie via de ether (DVB-T) gezien de uitzendingen via ether enkel digitaal zijn na de analoge switch-off.

Vlaanderen heeft gekozen voor een geleidelijke migratie naar digitaal tv-kijken: via de ether zijn de analoge televisie-uitzendingen stopgezet maar de kabel heeft de definitieve overstap nog niet gemaakt. In de huidige overgangperiode kijkt naar schatting 50% van de huishoudens digitaal (via de kabel, adsl, of de ether). De 'must-carry' regeling in het Vlaams mediadecreet garandeert de uitzendingen van het hele lineaire aanbod van Eén en Canvas op de analoge kabel.

De VRT wil de beheersovereenkomst ter zake uitvoeren. Dat betekent dat hij moet doorgroeien naar een digitale omroep. Hij is dan ook verplicht nieuwe digitale initiatieven te ontplooiën en die zo maximaal mogelijk ter beschikking te stellen. Het lineaire aanbod, inclusief het plusaanbod wordt digitaal onversleuteld en als deel van het basispakket van de distributeurs doorgegeven.

GEERT BOURGEOIS,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 1
van 24 juli 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Financiering lokale besturen - Studie

De voorganger van de minister kondigde aan de verhouding tussen de verschillende grote financieringsstromen – algemene financiering via het Gemeentefonds, specifieke subsidies en fiscaliteit – te gaan herevalueren. Hij beloofde dat een voorbereidende studie hierover, met een onderzoekopdracht voor de Vlaamse universiteiten, voor het einde van de legislatuur zou worden afgerond. Ook het Stedenfonds en het Provinciefonds zouden in de evaluatie worden betrokken.

Wat is de stand van zaken in verband met deze studie?

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN DE VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 24 juli 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Op 19 november 2008 stuurde het Agentschap voor Binnenlands Bestuur aan 12 instellingen en firma's een offerteaanvraag inzake het uitvoeren van een studieopdracht over het Vlaams Gemeentefonds. De studieopdracht had als doel de in het decreet van 5 juli 2002 bepaalde groeivoet en verdelingscriteria te evalueren om op basis daarvan beleidsvoorstellen en denksporen te formuleren voor een hervorming van het Gemeentefonds.

Twee firma's dienden tijdig en conform de administratieve bepalingen een offerte in. De opdracht werd toegewezen aan de firma PricewaterhouseCoopers, die de meest voordelige en tegelijk meest adequate offerte indiende.

PricewaterhouseCoopers voerde in de periode januari 2009 - mei 2009 een onderzoek uit naar de zwakheden en sterkten van het huidige verdeelmechanisme van het Gemeentefonds, met als doel op basis daarvan denksporen te ontwikkelen voor een nieuw verdeelmechanisme. Het Provinciefonds en het Stedenfonds bleven buiten beschouwing wegens de zeer korte looptijd van de studieopdracht.

In deze studieopdracht kwamen de volgende items aan bod:

1. een omgevingsanalyse met aandacht voor de volgende elementen:
 - de verschillende inkomstcomponenten van de gemeenten
 - de objectieve verschillen tussen gemeenten in mogelijkheden om inkomsten te genereren
 - de objectieve verschillen tussen gemeenten in bestedingsbehoeften
 - vergelijking en evaluatie van herverdelingssystemen in een internationale context en selecteren van de "best practices"
2. een evaluatie van het huidige Gemeentefonds (decreet van 5 juli 2002) en dit met betrekking tot de groeivoet en de verdelingscriteria van het fonds
3. formuleren van voorstellen voor een hervorming van het huidige verdeelsysteem

Het onderzoek van PwC is, gezien de korte looptijd, gebaseerd op een high level statistische analyse van de beschikbare gegevens, met name de gegevens gebruikt voor de definitieve berekening van het gemeentefonds 2008 en de jaarrekeningcijfers van de gemeentebesturen met betrekking tot het boekjaar 2006.

Het eindrapport van PwC werd door de werkgroep "herfinanciering van de lokale overheden" gevalideerd op 26 mei 2009. Deze werkgroep was samengesteld uit vertegenwoordigers van de diverse kabinetten, van de VVSG en de VVPV, onder het voorzitterschap van mijn ambtsvoorganger. De studie is beschikbaar bij het Agentschap voor Binnenlands Bestuur.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****GEERT BOURGEOIS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 2
van 30 juli 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Vlaamse Regering - Bevoegdheidsverdeling en Beter Bestuurlijk Beleid

In het regeerakkoord van de nieuwe Vlaamse Regering “Een daadkrachtig Vlaanderen in beslissende tijden” wordt uitvoerig aandacht besteed aan een slagkrachtige overheid: "Een efficiënte en effectieve overheid in Vlaanderen moet een kwaliteits- en concurrentieverschil maken binnen Europa".

Dat wordt uitvoerig uitgewerkt in het hoofdstuk “Een slagkrachtige werking van het overheidsapparaat”. Daarbij wordt gesteld:

- "We ontwikkelen een administratief beleid dat permanent streeft naar efficiëntiewinsten". Dit zal onder meer gebeuren door met de topambtenaren in elk beleidsdomein in het kader van hun management- en beheersovereenkomsten, realistische maar uitdagende efficiëntiewinsten af te spreken.
- Verder wordt gesteld dat de beleidsondersteuning moet komen op de juiste plaats: "We werken met afgeslankte kabinetten die we reduceren tot maximaal 288 voltijdse eenheden. Dat vraagt om een doeltreffende organisatie van de beleidsondersteunende capaciteiten in de departementen en een flexibele ondersteuning vanuit de administratie om de operationele werking van de kabinetten te verzekeren. We optimaliseren het overleg tussen minister en administratie via de beleidsraad en via bilaterale contacten".

Deze aankondiging in het regeerakkoord was heel hoopvol na de vorige legislatuur waarin de bevoegdheden nogal versplinterd werden over verschillende ministers, waaruit bleek dat verschillende beleidsraden vrijwel nooit of slechts éénmaal per jaar zijn samengekomen. Deze regering zou Beter Bestuurlijk Beleid eindelijk de kans geven om Vlaanderen efficiënt te organiseren door een betere aansluiting van het politieke en het ambtelijke beleidsniveau.

Bij het bekend worden van de bevoegdheidsverdeling binnen de Vlaamse Regering duiken de vragen van vroeger met nog veel meer uitroeptekens plots opnieuw op. Het is alsof er een werkelijke fragmentatiebom binnen de regering is ingeslagen. Terwijl alle teksten van specialisten en van het college van ambtenaren-generaal vragen om de één-op-éénrelatie te respecteren, blijkt uit een snelle lezing van de beschikbare documenten dat er slechts vier beleidsdomeinen zijn die met één minister zullen moeten werken, met name Financiën en Begroting, Onderwijs en Vorming, Landbouw en Visserij, en Mobiliteit en Openbare Werken. Met name dit laatste lijkt een absoluut winstpunt.

Het beleidsdomein Bestuurszaken zit bij twee ministers, de diensten van het Algemeen Regeringsbeleid bij drie, Internationaal Vlaanderen bij twee, Economie, Wetenschappen en Innovatie bij twee ministers, Welzijn, Volksgezondheid en Gezin bij drie, Cultuur, Jeugd, Sport en Media bij

vier(!), Werk en Sociale Economie bij twee, Leefmilieu, Natuur en Energie bij drie, Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed bij twee.

1. Waarom heeft de regering bij de verdeling van de bevoegdheden tussen de ministers absoluut geen rekening gehouden met de vraag om de één-op-éénrelatie te herstellen?
2. Hoe zal een leidend ambtenaar van het beleidsdomein die met drie of vier ministers moet werken zich kunnen organiseren? Zullen er meerdere beleidsraden per beleidsdomein worden ingericht?
3. Betekent dit dat de operatie Beter Bestuurlijk Beleid definitief wordt begraven?
4. Zal er een nieuwe administratieve reorganisatie komen om, rekening houdende met de nieuwe bevoegdheidsverdeling, te komen tot een andere indeling van departementen en beleidsdomeinen, en alsnog de doelstellingen van het regeerakkoord te halen?
5. Zal deze reorganisatie niet te veel geld en tijd kosten juist op het ogenblik dat men efficiëntie en besparingen nodig heeft?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Peeters (vraag nr. 4) en minister Bourgeois (nr. 2)

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN DE VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 2 van 30 juli 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 3
van 4 augustus 2009
van **FILIP ANTHUENIS**

Elektronisch bestuurlijk gegevensverkeer - Lokale besturen

In de contacten tussen de burger en de overheid is transparantie onontbeerlijk. Elektronisch gegevensbeheer is hierbij van wezenlijk belang.

Met spoed werd onlangs de wijziging van artikel 10 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer goedgekeurd. Daarin is het de bedoeling om het verkeer van gegevens binnen en tussen de Vlaamse administraties op elektronische wijze te verbeteren om zo de overlast voor de burgers tot een minimum te herleiden: eenmalige opvraging van gegevens, authentieke gegevensbronnen, bescherming van de persoonlijke levenssfeer en kwalitatieve verbetering en digitalisering van formulieren.

Om de bescherming van de privacy bij het uitwisselen van persoonsgegevens tussen diverse overheden te verzekeren, conform de beginselen van de privacywet, voorziet men een specifieke toezichtcommissie die zal ressorteren onder het Vlaams Parlement.

1. Ligt de focus hierbij voornamelijk op de gegevensuitwisseling tussen Vlaamse en federale overheden of worden ook de lokale overheden hierbij betrokken? Zij kampen dagdagelijks met problemen en uitdagingen rond gegevensuitwisseling en privacy.
2. Het aanwenden van de zogenaamde authentieke bronnen (RR, KSZ, ...) verloopt in steden en gemeenten vaak stroef en via derden, meestal commerciële partners.

Zal Vlaanderen een initiatief nemen om de gegevens te standaardiseren, om deze vlot over de diverse lagen van overheden heen te transfereren via gegevensbussen van overheid naar overheid, zonder tussenkomst van die commerciële derden (interbestuurlijk/intergemeentelijk)?

3. Zal deze op te richten commissie voldoende aandacht besteden aan de manier waarop lokale overheden deze authentieke bronnen rechtstreeks kunnen (mogen) raadplegen?

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 3 van 4 augustus 2009
van **FILIP ANTHUENIS**

1. Het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer heeft een ruim toepassingsgebied. Het strekt zich in principe uit tot alle instanties zoals die gedefinieerd zijn in de decreten openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie. Momenteel kan er echter niet van alle instanties, zoals de lokale besturen, worden verwacht dat ze in staat zijn om alle verplichtingen voortvloeiend uit dit decreet na te leven. Ze genieten wel dezelfde rechten als de Vlaamse overheidsinstanties.

Overeenkomstig artikel 5 van het decreet wordt er een strategisch overleg- en samenwerkingsverband opgericht. Dat MAGDA-samenwerkingsverband ondersteunt de instanties - met inbegrip van de lokale overheden - bij de uitvoering van het decreet en bij de uitbouw en exploitatie van een gestructureerd communicatie- en beheersysteem van maximale gegevensdeling tussen de administraties.

Het MAGDA-samenwerkingsverband bestaat uit vertegenwoordigers van de entiteiten van de Vlaamse administratie en van de provinciale en lokale besturen. Overeenkomstig artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 houdende de uitvoering van het decreet, heeft het MAGDA-samenwerkingsverband twee vertegenwoordigers namens de provinciale en lokale besturen. Het besluit van de Vlaamse Regering geeft aan het samenwerkingsverband een aantal belangrijke taken zoals het verlenen van advies aan de Vlaamse Regering of een Vlaamse gegevensbron in aanmerking komt om door de Vlaamse Regering als authentieke gegevensbron te worden erkend en het bepalen in welke mate aan welke garanties de authentieke gegevensbron moet voldoen.

M.a.w. de vertegenwoordigers van de lokale en provinciale besturen zullen via het MAGDA-samenwerkingsverband, opgericht bij decreet en verder uitgewerkt in het voornoemde besluit, een belangrijke rol spelen bij de uitbouw van een stelsel van Vlaamse authentieke gegevensbronnen en het optimaliseren van de aanmaak, het beheer, het gebruik en de uitwisseling van gegevens van en tussen Vlaamse instanties en lokale besturen.

Overeenkomstig het Vlaams Regeerakkoord van 15 juli 2009 (IV.2.c. Digitale instrumenten) worden de lokale besturen uitdrukkelijk opgenomen in het werkingsgebied van de interbestuurlijke gegevensdeling. "De sleutel tot meer doeltreffende administratieve vereenvoudiging ligt in verhoogde inspanningen om te komen tot een geïntegreerde uitbouw van het intra- en interbestuurlijk gegevensverkeer (kruispuntbanken, netwerkdiensten, informatieportalen) als noodzakelijke onderbouw voor diverse strategische beleidsprojecten. Dat raamwerk, gebaseerd op eenmalige gegevensopvraging, authentieke gegevensbronnen en maximale gegevensdeling tussen overheden, kan substantiële efficiëntiewinsten opleveren in termen van kwaliteit, snelheid en transparantie van de overheidsdienstverlening. *We streven ernaar dat de lokale en provinciale besturen zich daarbij maximaal kunnen aansluiten ten behoeve van hun eigen dienstverlening.* Om een betere digitale dienstverlening aan burgers, bedrijven en organisaties te kunnen aanbieden zullen we de verschillende initiatieven bundelen die de ruggengraat vormen voor dit *geïntegreerd intra- en interbestuurlijk gegevensverkeer.*"

Zoals bepaald in artikel 8 van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 kunnen gegevens worden uitgewisseld tussen de verschillende entiteiten van de Vlaamse administratie

onderling, tussen instanties onderling en tussen de instanties en de externe overheden via een centraal gegevensuitwisselingsplatform, bestaande uit generieke ICT-diensten en -infrastructuur, nl. het MAGDA-platform. Het MAGDA-platform maakt de gegevensuitwisseling tussen de verschillende gegevensbronnen, beheerd door instanties of externe overheden, op een generieke manier mogelijk. Het MAGDA-platform is nu reeds toegankelijk voor gemeenten en wordt vooral voor consultatie van de Verrijkte KruispuntBank Ondernemingen (VKBO) gebruikt.

Samengevat: zowel het decreet van 18 juli 2008 en het uitvoeringsbesluit van 15 mei 2009 als het Vlaams Regeerakkoord hebben ruime aandacht voor het betrekken van de lokale overheden bij de verdere uitbouw van maximale gegevensdeling.

Maximale gegevensdeling veronderstelt dat er persoonsgegevens worden uitgewisseld. Er zijn bijkomende garanties nodig ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de burger. Elke elektronische mededeling van persoonsgegevens, afkomstig van Vlaamse gegevensbronnen, vereist daarom een voorafgaande machtiging van de Vlaamse toezichtcommissie. Mededeling van persoonsgegevens, afkomstig van federale gegevensbronnen, vereisen een voorafgaande machtiging van een sectoraal comité binnen de federale privacycommissie. M.a.w., lokale besturen die gegevens wensen van federale gegevensbronnen (het RR, de KSZ,) hebben daartoe een machtiging nodig van de bevoegde sectorale comités binnen de privacycommissie. Indien lokale besturen persoonsgegevens, afkomstig van Vlaamse gegevensbronnen wensen, hebben ze daartoe een machtiging van de Vlaamse Toezichtcommissie nodig.

2. Het MAGDA-platform zorgt voor de ontsluiting van authentieke gegevensbronnen (federale en Vlaamse) en de vlotte uitwisseling van gegevens tussen gegevensbronnen en de applicaties die er wensen gebruik van te maken. En dit ondanks de verschillende structuur van deze gegevensbronnen en de verschillende opzet van deze applicaties. Het MAGDA-platform levert vandaag een aantal geïntegreerde diensten m.b.t. de ontsluiting van authentieke gegevensbronnen en de uitwisseling van gegevens. De Vlaamse Kruispuntbank Personen (VKBP) voorziet in de ontwikkeling van een "netwerkcentrische dienstverlening": men raadpleegt zoveel mogelijk rechtstreeks de "authentieke gegevensbron" (bijvoorbeeld via webservices). CORVE treedt hier op als dienstenintegrator.

Hierdoor wordt het principe van het "éénmalig inzamelen, meervoudig (her)gebruiken van gegevens" stap voor stap gerealiseerd. In een aantal gevallen moeten gegevens uit meerdere authentieke bronnen tegelijk worden geconsulteerd. In dat geval is het inzetten van een dienstenintegrator nog meer aangewezen dan wanneer een rechtstreekse koppeling met één authentieke bron volstaat.

De Vlaamse overheid biedt deze diensten generiek aan. Het blijft de eigen keuze van het lokaal bestuur om deze diensten al dan niet aan te spreken en al dan niet de verbinding met het MAGDA platform te realiseren met eigen ICT-personeel of via een dienstenleverancier voor ICT-diensten.

'De Vlaamse Overheid zal inderdaad werk maken van verdere gegevensstandaardisering ter ondersteuning van de gegevensuitwisseling. Het is de ambitie om de lokale overheden hierbij nog directer te gaan betrekken.'

3. Overeenkomstig het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer verleent de Vlaamse toezichtcommissie, die onder het Vlaams Parlement ressorteert, advies aan het Vlaams Parlement, de Vlaamse Regering, de instanties en belanghebbenden *over de bescherming van de persoonlijke levenssfeer* in het kader van dit decreet en de uitvoeringsbepalingen ervan. De toezichtcommissie verleent machtigingen voor de elektronische mededeling van *persoonsgegevens, afkomstig van Vlaamse gegevensbronnen*. Ze waakt over de verenigbaarheid van de aanbevelingen, adviezen en beslissingen van de toezichtcommissie en van de aan haar voorgelegde ontwerpbesluiten met *de privacywet*.

De Vlaamse toezichtcommissie moet onafhankelijk en onpartijdig kunnen functioneren. Vandaar dat de Vlaamse toezichtcommissie rechtstreeks onder het Vlaams Parlement ressorteert.

De focus van de Vlaamse toezichtcommissie ligt in ieder geval op de naleving van de privacywetgeving. Het toepassingsgebied beperkt zich tot uitwisselingen van persoonsgegevens, afkomstig van Vlaamse gegevensbronnen. De Vlaamse toezichtcommissie kan zich dus niet uitspreken over de (manier van) ontsluitbaarheid van federale gegevensbronnen zoals het RR en de KSZ.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 4
van 6 augustus 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Erfgoedsector - Tax shelter

De voorganger van de minister sprak tijdens Open Monumentendag van 2008 de wens uit om een tax shelter in te voeren voor de erfgoedsector. Effectief werden er in dat verband besprekingen opgestart met de federale minister van Financiën (cfr. schriftelijke vragen van Luk Van Nieuwenhuysen met nrs. 218 van 18 september 2008 en 90 van 28 januari 2009).

1. Neemt de minister de idee van zijn voorganger om een tax shelter in te voeren voor de erfgoedsector over?
2. Zo ja, wat is de stand van zaken wat betreft:
 - a) het overleg met de federale minister van Financiën?
 - b) het opstellen van tekstvoorstellen? Wat zijn de modaliteiten ervan?
3. Wanneer mag worden verwacht dat deze tax shelter een feit zal zijn?

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 4 van 6 augustus 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

1. Op 24 juli 2009 heeft de Vlaamse Regering beslist dat het beleidsveld onroerend erfgoed tot mijn bevoegdheden behoort. Ik zal de dossiers van mijn voorganger bestuderen en aftoetsen aan de krijtlijnen van het regeerakkoord. Tijdens de voorbereiding van mijn beleidsnota zal duidelijk worden of dit initiatief de komende regeerperiode zal worden verder gezet. Ik merk alvast op dat het uitbreiden van de tax shelter naar andere sectoren principieel past in het streven naar meer fiscale en financiële autonomie voor de deelstaten, zoals dit op 1 februari 2008 is verwoord in de Octopusnota. Desalniettemin dien ik de opportuniteit ervan in een ruimer kader af te wegen. Na validering door de Vlaamse Regering zal ik mijn beleidsnota uiterlijk maandag 26 oktober 2009 indienen bij het Vlaams Parlement.
2. De bilaterale contacten tussen voormalig minister van Mechelen en minister Reynders hebben nog niet geresulteerd in concrete afspraken of tekstvoorstellen. Het is duidelijk dat de realisatie ervan verder overleg van vergen met de federale minister van Financiën en de deelstaatregeringen, alsook terugkoppeling met de administratie.
3. Een definitieve uitspraak over de invoering van een tax shelter voor de erfgoedsector is momenteel niet aan de orde.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 5
van 6 augustus 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

IJskelder Puurs - Bestemming

In de gemeente Puurs werd in 1998 de IJskelder (objectnr. 0A001113) als monument beschermd.

De gemeente is eigenaar van dit monument en heeft het tot op heden zwaar verwaarloosd. In de loop van 2008 vroeg de gemeente zelfs de deklassering van het monument aan, een verzoek dat werd afgewezen.

Ten gevolge van een meningsverschil omtrent de bestemming van het monument tussen administratie en gemeente, zit het dossier blijkbaar nog altijd in het slop en verkommert het monument verder.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot dit dossier?
2. Acht de minister het niet aangewezen dat de administratie de nodige handhavingsmaatregelen neemt ten aanzien van de gemeente, zoals bepaald in het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten?

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 5 van 6 augustus 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

1. Het vroeg-20ste-eeuwse neogotische tuinpaviljoen met ijskelder is gelegen aan de Begijnhofstraat 15 in Puurs. De vervallen toestand van het gebouwtje wordt al vermeld in de inventaris van het bouwkundig erfgoed van de gemeente (1995), het werd op 13 februari 1998 beschermd als monument. Mijn administratie stelt dat het paviljoen moeilijk herbestembaar is, de beperkte afmetingen en bijzondere karakteristieken sluiten heel wat mogelijkheden uit. Het wordt daarom bij voorkeur als ruïne behouden. Een erkenning als ZEN monument (monument “zonder economisch nut”) is hierdoor mogelijk. Om deze erkenning te krijgen moet de premienemer op basis van een verantwoordingsnota aantonen dat het om een ZEN-monument gaat. Het goed wordt geacht geen economisch nut te hebben, is niet verhuurd en is niet van die aard dat het verhuurd kan worden. Voor de ZEN-monumenten voorziet het Vlaams gewest in een premie van 80 % (BVR van 14 december 2001 en BVR van 14 juli 2004).

In de loop van 2007 vonden er verkennende gesprekken plaats met betrekking tot het uitvoeren van dringende instandhoudingswerken aan het monument, dat door de gemeente ondertussen was “geïntegreerd” in een nieuw gebouwde sportcomplex. Deze gesprekken leidden tot een (tevergeefse) poging om de bescherming op te heffen (cf. schriftelijke vraag 85 d.d. 27 februari 2008 aan toenmalig minister Dirk Van Mechelen).

De gemeente heeft ondertussen opnieuw contact opgenomen met mijn administratie, die de toestand van het monument ter plaatse gaat evalueren. Tijdens dit plaatsbezoek zullen ook de noodzakelijke instandhoudingswerken besproken worden.

2. Het agentschap Inspectie RWO zal de nodige vaststellingen verrichten. Alle vereiste maatregelen, die voortvloeien uit het proces-verbaal van vaststelling, zullen genomen worden.

Dit verhindert echter niet dat ondertussen overleg kan plaatsvinden tussen voormeld agentschap en de gemeente Puurs; evenmin verhindert de opmaak van het proces-verbaal dat een definitieve oplossing kan gezocht worden ter vrijwaring, instandhouding, etc. van het desbetreffende monument.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 6
van 6 augustus 2009
van **ELISABETH MEULEMAN**

Erfgoedcentrum Ename - Bestemming

Omtrent het door de provincie Oost-Vlaanderen nieuwgebouwde erfgoedcentrum in Ename, een investering van 8 miljoen euro, blijven er onduidelijkheden en onzekerheden. Het gebouw omvat onder andere een expohal en een multifunctionele zaal waar permanent tentoonstellingen zouden georganiseerd worden. Voorts is een ruimte voor forums, congressen en workshops voorzien.

Dit centrum had eigenlijk al een hele tijd in gebruik genomen moeten worden, maar vandaag zijn de deuren nog steeds gesloten.

Ook de Vlaamse overheid is onder meer via het Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed (VIOE) betrokken bij dit erfgoedcentrum. Zo zou het VIOE onder meer “de inhoudsinvulling verwezenlijken”.

Het gebouw werd een aantal maanden geleden opgeleverd en is dus instapklaar. Met uitzondering van de meubilering is het afgewerkt.

Maar provincie en Vlaamse overheid geraken het niet eens over de invulling. Naar verluidt is het niet zeker is dat dat centrum er sowieso komt. Vanuit de provincie komt dan weer de dreiging om via gerechtelijke weg de gemaakte afspraken met de Vlaamse Regering af te dwingen.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. de bestemming van deze nieuwbouw? Wat zijn ter zake de overeenkomsten en afspraken met het provinciebestuur?
2. Is het juist dat in een convenant tussen de provincie Oost-Vlaanderen en de Vlaamse Regering werd overeengekomen dat de Vlaamse overheid/ het VIOE (een aantal) ruimtes in het erfgoedcentrum zou huren? Om hoeveel ruimtes gaat het hier? Is er ook effectief een huurovereenkomst tussen de provincie en het VIOE/de Vlaamse overheid?
3. Wat zijn de plannen van de Vlaamse Regering en het VIOE m.b.t. dit gebouw?

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN DE VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 6 van 6 augustus 2009
van **ELISABETH MEULEMAN**

1. De bestemming van de nieuwbouw is vanzelfsprekend de verantwoordelijkheid van de bouwheer en eigenaar van het gebouw, de provincie Oost-Vlaanderen. De Vlaamse gemeenschap is niet betrokken bij het Erfgoedcentrum Ename. Er is slechts een 'samenwerkingsovereenkomst' onder opschortende voorwaarde uit 2004, mee ondertekend door toenmalig Vlaams minister Paul Van Grembergen.

Dit document is niet meer dan een intentieverklaring. De ondertekening van de huurovereenkomst door de beleidsverantwoordelijken van beide besturen" (artikel 9) wordt expliciet als opschortende voorwaarde vermeld. Een dergelijke huurovereenkomst, die overigens het voorwerp moet zijn van een reglementaire procedure, met inbegrip van een beoordeling door de Inspectie van Financiën, is nooit gesloten.

2. Artikel 8 van de samenwerkingsovereenkomst luidt als volgt: "Het Provinciebestuur Oost-Vlaanderen is bouwheer van het Erfgoedcentrum. Als onderdeel van de samenwerking zal de provincie een deel van het op te richten gebouw in huur geven aan de Vlaamse Overheid, meer specifiek aan de personeelsleden van het VIOE-Buitendienst Oost-Vlaanderen. De te huren oppervlakte bedraagt 1.500 m². Het Vlaamse Gewest heeft de intentie om volgende onderdelen voor het VIOE te huren: werkruimtes, ateliers, depot en burelen. Deze intentieverklaring om te huren is afhankelijk van een definitieve beslissing door het Vlaamse Gewest, mits naleving van de wettelijke en reglementaire procedures."

Er is nooit een huurovereenkomst gesloten tussen de provincie en het VIOE/de Vlaamse overheid. Gezien aan deze opschortende voorwaarde niet is voldaan, blijft het document niet meer dan een intentieverklaring.

3. Zoals hoger vermeld, is de provincie Oost-Vlaanderen verantwoordelijk voor de invulling van het erfgoedcentrum. De Vlaamse Regering heeft geen plannen m.b.t dit gebouw. Het VIOE heeft mij laten weten dat het gebouw en de ligging niet zijn afgestemd op de opdrachten en de behoeften van zijn instelling. Ook verwijst het VIOE naar de hoge huurprijs in vergelijking met andere locaties.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 7
van 12 augustus 2009
van **CINDY FRANSSSEN**

Steunpunten - Stand van zaken

De Vlaamse overheid kent en subsidieert diverse steunpunten. Inmiddels zijn er veel steunpunten actief op het veld. Dergelijke steunpunten nemen een belangrijke plaats in tussen de overheid en de betrokken sector en/of doelgroep.

Op 16 januari 2009 heb ik deze vraag reeds gesteld aan alle ministers van de vorige Vlaamse Regering. Wegens het uitblijven van een gecoördineerd antwoord heb ik de vraag omgezet in een vraag om uitleg (Handelingen C163-ECO24 van 19 maart 2009, blz.1 en bijlage blz. 31-35). De toenmalige minister heeft zich in haar antwoord echter beperkt tot de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek. Toch had ik graag een overzicht ontvangen van alle door de Vlaamse overheid gesubsidieerde steunpunten. Vandaar deze aanvullende vraag.

1. Hoeveel en welke steunpunten, die aan de bevoegdheden van de minister gerelateerd zijn, bestaan er? Graag een overzicht per departement.

Hoeveel van deze steunpunten zijn er de vorige legislatuur opgericht?

2. Wat is de concrete opdracht en het statuut van de diverse steunpunten en werd dit vastgelegd in een beheersovereenkomst? Indien het een vzw betreft, wie zetelt in de raad van beheer en in de algemene vergadering?
3. Op welke wijze zijn de "stakeholders" betrokken bij de diverse steunpunten?
4. Hoeveel personeelsleden werken in er in elk van deze steunpunten?
5. Wie bepaalt de aanwervingsvoorwaarden en -procedures voor de personeelsleden?
6. Hoeveel middelen krijgen deze steunpunten jaarlijks? Graag een overzicht per steunpunt (sinds 2004).
7. Worden de steunpunten geëvalueerd? Zo ja, hoe en op welke tijdstippen? Zo neen, waarom niet?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 7, Lieten nr. 2, Bourgeois nr. 7, Vandeurzen nr. 4, Crevits nr. 14, Van den Bossche nr. 4, Muylers nr. 14, Schauvliege nr. 11, Smet nr. 3).

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN DE VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 7 van 12 augustus 2009
van **CINDY FRANSSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 8
van 12 augustus 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Deelopdrachten RSZPPO - Overdracht

Onlangs werd op initiatief van de VVSG (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten) een vzw opgericht om de gemeenschappelijke sociale dienst (GSD) voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten over te hevelen van de federale RSZPPO (Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten) naar een autonome Vlaamse instelling. Vanaf 1 januari 2010 neemt deze vzw de bestaande diensten van de GSD-RSZPPO over voor de Vlaamse plaatselijke en provinciale instellingen die er zich bij aansluiten.

Uit het antwoord van de federale minister van Sociale Zaken op een parlementaire vraag van volksvertegenwoordiger Olivier Maingain (Kamer, Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 52-69 van 13.7.2009, p. 114-115) blijkt nu dat het federale RSZPPO naast de opdrachten in verband met de gemeenschappelijke sociale dienst ook nog andere deelopdrachten vervult voor de plaatselijke en provinciale besturen, niet alleen in opdracht van de FOD Binnenlandse Zaken, maar ook in opdracht van de verschillende gewesten.

Worden er door de RSZPPO opdrachten uitgeoefend voor het Vlaams Gewest en zo ja, welke?

Indien dit het geval is, gaat de minister er dan niet van uit dat ook deze beter kunnen worden overgedragen naar een autonome Vlaamse instelling? Neemt hij in dat verband dan een initiatief?

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN DE VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 8 van 12 augustus 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

De opdrachten waarvan sprake in het door u aangehaalde antwoord op de parlementaire vraag van 30 april 2009, betreffen afspraken die tussen de gewesten en de federale overheid werden gemaakt in verband met het doorstorten van gelden, zoals premies met betrekking tot de gesubsidieerde contractuelen. Het gaat om louter praktische afspraken met betrekking tot de verdeling over de gewesten van federale middelen, die in casu bestemd zijn voor de lokale en provinciale besturen.

Er zijn mij verder geen andere opdrachten bekend die door de RSZPPO voor het Vlaams Gewest worden uitgeoefend.

De aansluiting van lokale besturen bij de RSZPPO voor de gemeenschappelijke sociale dienst gebeurde op basis van een vrijwillige beslissing van elk lokaal bestuur afzonderlijk. Het gaat niet om wettelijk verplichte opdrachten.

De andere opdrachten die de RSZPPO nog vervult voor de plaatselijke en provinciale besturen houden verband met de wettelijke bevoegdheden die aan de federale overheid werden voorbehouden op grond van ondermeer artikel 6, §1, VI, laatste lid, 12° (sociale zekerheid) en artikel 6, §1, VIII, 1° (pensioenstelsels) van de Bijzondere Wet van 8 augustus 2008 tot Hervorming der Instellingen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 9
van 12 augustus 2009
van **WIM WIENEN**

Toeristische borden - Vernieuwing

Ik vermoed dat het sinds de jaren tachtig van de vorige eeuw is dat langs de Vlaamse autosnelwegen de grote bruine verkeersborden opdoken die een plaats, stad of regio aanduiden met enkele symbolen voor de toeristische of andere troeven van de betrokken stad of regio.

Voor Antwerpen was dat een bord met de naam van de stad en een afbeelding van de haven, de diamant en van Rubens. Maar het valt op dat deze veeleer toeristische verkeersborden de tand des tijds niet goed lijken te doorstaan. Vooral de drie symbolen die op het verkeersbord staan, zijn steeds minder duidelijk te onderscheiden. Vooral langs de E17 en de E19 valt dit op. Nochtans heeft Antwerpen zeker zijn toeristisch belang voor Vlaanderen.

Als Antwerps gemeenteraadslid stelde ik een hele tijd geleden de vraag aan de schepen van Toerisme of deze borden niet vernieuwd konden worden. Hij stelde toen dat het ter zake wachten was op de Vlaamse overheidsdiensten. Intussen staan de verpauperde toeristische borden er nog en kan men nog nauwelijks, Rubens, de haven en de diamant aanschouwen.

Wat is hierbij de stand van zaken? Wanneer zullen deze borden hersteld of vervangen worden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Bourgeois (vraag nr. 9) en Crevits (nr. 16).

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN DE VLAAMSE RAND

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 9 van 12 augustus 2009
van **WIM WIENEN**

Toerisme Vlaanderen en het verzelfstandigde Agentschap Wegen en Verkeer pleegden reeds meermaals overleg rond de vernieuwing van de toeristische borden en zullen dit project samen realiseren. Toerisme Vlaanderen richt zich hierbij op de inhoudelijke aspecten en de coördinatie met de toeristische sector; de afdeling Verkeerskunde levert de kennis met betrekking tot de verkeerstechnische aspecten.

Er zullen twee bestekken uitgeschreven worden. Een eerste bestek betreft de aanstelling van een ontwerper voor de nieuwe borden. Deze studie wordt door Toerisme Vlaanderen en de afdeling Verkeerskunde samen gefinancierd. (50% - 50%). Dit bestek is in opmaak en zal nog dit jaar in de markt geplaatst worden.

Het tweede bestek betreft de productie en plaatsing van de borden. Dit wordt volledig gefinancierd op het budget van het agentschap Wegen en Verkeer en zal in de markt geplaatst worden na de keuze van een geschikt ontwerp.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 10
van 20 augustus 2009
van **VERA JANS**

Interministerieel overleg - Stand van zaken

België is een land met een bijzonder complexe staatsstructuur. Door de verschillende staatsvormingen zijn de bevoegdheden voor de verschillende beleidsdomeinen in dit land verdeeld over de verschillende overheden. Ook voor de beleidsdomeinen Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand zijn er vele overlappings met de federale overheid.

De implementatie van tal van beleidsmaatregelen vereist een tussenkomst van zowel de federale als de gemeenschaps- of gewestregering. Om dit in goede banen te leiden, wordt er interministerieel overleg gepleegd.

1. Wanneer vond het laatste interministerieel overleg plaats?
2. Wat waren de agendapunten die verband houden met de beleidsdomeinen Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering Toerisme en Vlaamse Rand?
3. Welke concrete beleidsaanpassingen en/of -maatregelen resulteerden uit het laatste overleg tussen de minister en zijn federale, Waalse of Brusselse collega's aangaande zijn beleidsdomeinen?
4. Wanneer vindt het volgende interministerieel overleg plaats?
5. Welke thema's/beleidsproblemen aangaande de beleidsdomeinen van de minister zullen onderwerp uitmaken van het volgende interministerieel overleg?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr.11, Lieten nr.3, Bourgeois nr. 10, Vandeurzen nr.8, Crevits nr. 21, Van den Bossche nr. 6, Muylers nr. 15, Schauvliege nr. 14, Smet nr. 7)

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN DE VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 10 van 20 augustus 2009
van **VERA JANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 11
van 26 augustus 2009
van **BART CARON**

Scheepsdalebrug Brugge - Sloop

In de pers verscheen een oproep om de unieke Brugse Scheepsdalebrug niet te slopen. Die vraag komt van de Vlaamse Vereniging voor Industriële Archeologie (VVIA). Zij vragen de Scheepsdalebrug (in Brugge) niet volledig te laten verdwijnen.

De brug werd aan het einde van de 19de eeuw ontworpen door de Belgische ingenieur A. Vierendeel. De brug bestaat uit een revolutionaire metalen ligger zonder diagonalen, die aan de basis zou liggen van de typische “Vierendeelbruggen” die niet alleen in België maar ook in tal van andere landen gebouwd werden. De meeste van deze bruggen werden echter tijdens de twee wereldoorlogen vernietigd.

De oudste bekende brug van dit type is de Scheepsdalebrug in Brugge. Het is vermoedelijk ook de enige Vierendeel-draaibrug die nog bestaat.

Nu blijkt echter dat er voor deze unieke brug een slopingsvergunning afgeleverd werd. Noch de stedelijke noch de Vlaamse diensten voor de monumentenzorg bleken zich bewust van het belang van deze brug en van de geplande sloop. Ook de diensten van de Vlaamse Bouwmeester hadden blijkbaar geen idee van het unieke van de Scheepsdalebrug.

Een algehele bescherming is wellicht niet meer mogelijk, noch wenselijk. Maar er zijn een aantal tussenoplossingen mogelijk om de brug deels te behouden, mits integratie in de nieuwe structuur. De belangrijkste traveeën van de brug kunnen worden gered en bijvoorbeeld als een monument worden opgesteld in de buurt van de nieuwe geplande brug. Of één van beide zijkanten kan worden ingebouwd in de nieuwe brug. Dan wordt het uitzicht alvast bewaard.

1. Welke beleidsvisie hanteren de ministers ter zake? Hoe belangrijk schatten zij de erfgoedwaarde van deze brug in?
2. Welke beschermingsmaatregelen ziet minister Bourgeois nog mogelijk?
3. Acht minister Crevits het niet aangewezen, alvorens tot definitieve sloop over te gaan, te onderzoeken of een gedeeltelijk behoud van de brug mogelijk is?
4. Welke mogelijkheden ziet minister Bourgeois, bevoegd voor het Onroerend Erfgoed, om er voor te zorgen dat de brug niet helemaal verdwijnt?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister Bourgeois (nr. 11) en aan minister Crevits (nr.25)

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 11 van 26 augustus 2009

van **BART CARON**

1. Vlaanderen telt volgens de gegevens van mijn administratie tweeënveertig als monument beschermde bruggen. Het beschermen van bruggen is echter geen evidente optie. Zij zijn in vele gevallen onderdeel van belangrijke knooppunten in het actieve Vlaamse transportnetwerk en zijn hierdoor noodgedwongen het voorwerp van regelmatige en vaak ingrijpende aanpassingen.

Daarom gaat aan het beschermen van een brug steeds een doorgedreven overleg vooraf met de betrokken beheerder. Hierbij probeert men een realistische inschatting te maken van de behoudsmogelijkheden, al dan niet op de zelfde locatie.

Volgens de gegevens, aangereikt door mijn administratie, is de Scheepsdalebrug in Brugge één van de vijftien vierendeelbruggen die Vlaanderen nog rijk is. Deze brug, gebouwd in 1932, geldt als één van de oudste exemplaren in zijn soort en heeft dus een zekere erfgoedwaarde.

2. Het opstarten van een beschermingsprocedure is in dit stadium niet meer opportuun aangezien Waterwegen en Zeekanaal NV beschikt over een rechtsgeldige sloopvergunning. Ook is het behoud van de Scheepsdalebrug op de huidige locatie onhaalbaar omdat hij niet is afgestemd op de huidige verkeersmobiliteit en de capaciteit van de onderliggende waterweg beperkt.

Volledigheidshalve dient wel te worden vermeld dat de sloopvergunning is uitgereikt zonder het advies m.b.t. het bouwkundig erfgoed in te winnen van mijn administratie bevoegd voor het onroerend erfgoed. Dit advies is slechts verplicht voor stedenbouwkundige vergunningsaanvragen met betrekking tot geïnventariseerd of beschermd onroerend erfgoed. De Scheepsdalebrug is echter niet beschermd of geïnventariseerd.

3. (Vraag aan minister Crevits).
4. Mijn medewerkers zijn in overleg getreden met Waterwegen en Zeekanaal NV, het Agentschap R-O Vlaanderen en het kabinet van Hilde Crevits om na te gaan of het verplaatsen van (een deel van) de brug mogelijk is.

Het is onmogelijk om de Scheepsdalebrug in zijn geheel te verplaatsen. Het draaimechanisme is bijvoorbeeld heel diep onder de grond ingemetseld en met raderen verbonden met de kelder van een bijhorend gebouw.

Er kunnen mogelijk initiatieven worden gelanceerd om alsnog delen van de brug te bewaren. Mijn administratie is echter van oordeel dat het - zeker gezien de uiterst hoge kosten die het met zich meebrengt - weinig zinvol is om delen van de brug te bewaren. Het unieke karakter van de brug wordt immers net bepaald door het geheel van de constructie. Zonder het bijhorende draaimechanisme verliest de brug veel van haar erfgoedwaarde. Een fragmentarisch bewaarde Scheepsdalebrug kan de vergelijking niet doorstaan met de twee intact bewaarde Vlaamse vierendeelbruggen uit het interbellum die wel als monumenten konden worden beschermd. Namelijk de Pontbrug in Drongen (1926) en de brug over de Leuvensesteenweg te Mechelen (1935).

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 12
van 26 augustus 2009
van **KURT DE LOOR**

Niet-beschermd bouwkundig erfgoed - Energieprestatieregelgeving

Artikel 7 van het EPB-decreet van 22 december 2006 stelt dat de Vlaamse Regering vrijstellingen of afwijkingen op de door haar vastgestelde EPB-eisen kan toestaan:

- 1° voor beschermde monumenten of gebouwen die deel uitmaken van een beschermd landschap, stads- of dorpsgezicht of gebouwen die opgenomen zijn in de inventaris van het bouwkundige erfgoed, opgesteld met toepassing van artikel 3, 2°, van het koninklijk besluit van 1 juni 1972 tot oprichting van een Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg bij het ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur;
- 2° voor gebouwen die worden gebruikt voor erediensten en religieuze activiteiten;
- 3° als voor het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning de tussenkomst van een architect niet vereist is;
- 4° als het behalen van de EPB-eisen bij bestaande gebouwen en bij nieuwe gebouwen technisch, functioneel of economisch niet haalbaar is;
- 5° voor industriële gebouwen waarin industriële processen plaatsvinden die zelf warmte produceren en waarvoor om die reden in koeling of een geforceerde ventilatie moet worden voorzien ten behoeve van een aanvaardbaar binnenklimaat;
- 6° voor tijdelijke constructies.

Op basis van artikel 20bis en 20ter van het besluit van de Vlaamse Regering van 11 maart 2005 tot vaststelling van de eisen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen, ingevoegd bij besluit van 9 mei 2008, wordt in het kader van de energieprestatieregelgeving een aantal uitzonderingen en afwijkingen voorzien voor gebouwen die opgenomen zijn in de “inventaris van het bouwkundige erfgoed”. Dit betreft gebouwen die waardevol, maar niet beschermd zijn.

Deze inventaris dient volgens de voormelde artikelen formeel te worden vastgesteld door de minister, bevoegd voor de monumenten en landschappen. Momenteel is de uitzonderingsmogelijkheid volgens de EPB-nieuwsbrieven en website van het Vlaams Energieagentschap – het intern verzelfstandigd agentschap bevoegd voor de handhaving van de energieprestatieregelgeving - nog niet uitvoerbaar omdat de inventaris van het bouwkundig erfgoed nog niet formeel in een ministerieel besluit is vastgesteld door de bevoegde minister. Volgens een antwoord op de schriftelijke vraag nr. 4 van 30 september 2008 van Joke Schauvliege stelde de toenmalige bevoegde minister, Dirk Van Mechelen, dat het Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed (VIOE) werkt aan de finalisering van de inventaris en dat de vaststelling ervan door de minister reeds lang in voorbereiding zou zijn (Websitebulletin publicatiedatum 12-11-2008).

Voor een aantal gebouwen die gelden als bouwkundig erfgoed, betekent dit ontbreken echter dat vanuit Onroerend Erfgoed bij het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning adviezen worden voorgeschreven die afwijken van de EPB-eisen die voor het dossier gelden of het onmogelijk maken

aan deze eisen te voldoen. Momenteel is er bij gebrek aan formele inventaris, zoals bedoeld in artikel 22bis en 22ter, geen rechtsgrond om de uitzonderingen voor deze gebouwen daadwerkelijk toe te staan. Dit leidt tot een spanningsveld tussen de twee regelgevingen waardoor de bouwheer de facto gedwongen wordt om ofwel de door de Vlaamse Regering vastgestelde energieprestatie-eisen te schenden, wat aanleiding geeft tot een administratieve geldboete conform artikel 24 van het EPB-decreet, ofwel om de in de stedenbouwkundige vergunning opgenomen voorwaarden te negeren.

1. a) Waarom worden, bij gebrek aan een formele inventaris zoals bedoeld in artikel 22bis en 22ter, in een stedenbouwkundige vergunning toch vaak eisen opgelegd die strijdig zijn met een hogere rechtsnorm, te weten de energieprestatie-eisen vervat in het besluit van de Vlaamse Regering van 11 maart 2005 of worden er eisen opgelegd die de uitvoering van deze rechtsnorm onmogelijk maken? Houdt dit geen schending in van de hiërarchie der normen?

b) Waarom wordt in de niet-bindende adviezen van Onroerend Erfgoed geen of onvoldoende rekening gehouden met deze bepalingen van de energieprestatieregelgeving? Wat wordt gedaan om Onroerend Erfgoed en de stedenbouwkundige ambtenaren hierover te sensibiliseren zodat geen tegenstrijdige en/of onhaalbare eisen worden opgelegd?
2. Wanneer gaat de minister dergelijke inventaris, als bedoeld in artikel 22bis en 22ter formeel opstellen zodat aan dit spanningsveld een einde komt? De vorige bevoegde minister deed hierover door de jaren heen vele beloftes maar de inventaris ontbreekt nog steeds.

Welke timing is hiervoor voorzien?

3. Zal de minister werken met een allesomvattende lijst voor het Vlaamse gewest of met deellijsten (per gemeente of provincie) die elk door de minister geformaliseerd worden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister Bourgeois (nr. 12) en aan minister Muylers (nr.16)

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN DE VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 12 van 26 augustus 2009
van **KURT DE LOOR**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 13
van 26 augustus 2009
van **LINDA VISSERS**

Kabinetten - Dienstvoertuigen

Het aantreden van een nieuwe regering betekent traditioneel ook een aanpassing van het wagenpark van de kabinetten.

1. Over welke personenwagens beschikt het kabinet van de minister ?

Graag met vermelding van merk en type, jaar van aankoop, cilinderinhoud, opties en aankoopprijs.

2. Welke van deze wagens waren ter beschikking bij het aantreden van de minister en welke werden sedertdien aangeschaft?

3. Worden er leasingvoorwaarden gehanteerd en zo ja, welke?

4. Gebruikt de minister altijd de auto voor de dienst of maakt hij/zij ook gebruik van andere vervoersmiddelen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr.13, Lieten nr. 5, Bourgeois nr.13, Vandeurzen nr. 9, Crevits nr. 26, Van den Bossche nr. 7, Muylers nr. 17, Schauvliege nr. 16, Smet nr. 11).

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN DE VLAAMSE RAND

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 13 van 26 augustus 2009

van **LINDA VISSERS**

Antwoord Vlaams minister-president Kris Peeters

1.

Merk/Type	Cilinderinhoud	Leasing	Aankoopjaar	Aankoopprijs
BMW 730LD	2993	21/03/2008	-	-
Audi A6	2000	18/01/2008	-	-
BMW X3	1995	25/11/2005	-	-
Renault Espace	2188	11/05/2004	-	-
Volvo V70	2401	18/09/2003	-	-
Opel Vectra Break	1998	10/06/2008	-	-
Renault Megane	1870	21/10/2003	-	-
Opel Astra	1700	18/01/2007	-	-

Opties:

Merk/Type	Opties
BMW 730LD	GPS, GSM carkit, metaalkleur, adaptive drive
Audi A6	GPS, GSM carkit, metaalkleur
BMW X3	GPS, metaalkleur
Renault Espace	GPS, metaalkleur, twee extra zetels
Volvo V70	GPS, metaalkleur
Opel Vectra Break	GPS, metaalkleur
Renault Megane	metaalkleur
Opel Astra	metaalkleur

2.en 3.

Merk/Type		huurprijs/m	looptijd
BMW 730LD	Overgenomen leasingcontract	1.760	24 maanden
Audi A6	Overgenomen leasingcontract	815	36 maanden
BMW X3	Overgenomen leasingcontract	812	60 maanden
Renault Espace	Overgenomen leasingcontract	755	51 maanden
Volvo V70	Overgenomen leasingcontract	1.082	78 maanden
Opel Vectra Break	Overgenomen leasingcontract	614	48 maanden
Renault Megane	Overgenomen leasingcontract	487	60 maanden
Opel Astra	Overgenomen leasingcontract	271	66 maanden

4. De BMW 730LD is de persoonlijke dienstwagen van de minister.

Antwoord Vlaams viceminister-president Ingrid Lieten

1. Het kabinet beschikt over volgende dienstvoertuigen:

Merk/ type	Jaar eerste	Cilinderinhoud	Aankoopwaarde
-------------------	--------------------	-----------------------	----------------------

	ingebruikname		(incl. BTW)
Audi A8	2006	3123	71.603 €
Audi A6	2009	1968	34.076 €
Volvo V50	2006	1560	31.569 €
Opel Astra	2007	1686	18.611 €
Ford C-max	2006	1596	20.029 €
Ford C-max	2006	1596	20.029 €

Alle wagens werden gehuurd.

Geen van deze wagens beschikt over bijzondere opties.

2. Alle wagens waren ter beschikking op datum van aantreden van de regering.
3. Er worden geen bijzondere huurvoorwaarden gehanteerd.
4. De minister maakte voor haar dienstverplaatsingen tot op heden geen gebruik van andere vervoersmiddelen.

Antwoord Vlaams viceminister-president Geert Bourgeois

1. Het kabinet beschikt over volgende dienstvoertuigen:

Merk/ type	Jaar eerste ingebruikname	Cilinderinhoud	Aankoopwaarde Incl. BTW	Opties
Audi A6	2006	3000	Leasing	410€ (reflecterende voorplaat, carkit)
Audi A6	2008	2700	Leasing	/
Audi A4	/	1900	Leasing	100€ (reflecterende voorplaat)
Opel Zafira	2007	1910	19146€	/
Peugeot 307	2008	1997	19150€	/

2. Al deze voertuigen werden “geërfd” van het kabinet Van Mechelen;
3. Voertuigen met leasingcontract:
Audi A6 - KBC - 1.419€
Audi A6 – D’Ieteren – 800€
Audi A4 – D’Ieteren – 725,93€
4. De minister gebruikt meestal de auto voor dienstverplaatsingen, lokale verplaatsingen in Brussel gebeuren ook te voet of met de fiets.

Antwoord Vlaams minister Jo Vandeurzen

1. Het kabinet beschikt over volgende dienstvoertuigen:

Merk/ type	Jaar eerste ingebruikname	Cilinderinhoud	Aankoopwaarde (incl. BTW)
Ford Mondeo	2008	1997	Leasing
Audi A6	2009	1968	Leasing
Ford Mondeo		1997	21408,05€
Opel Astra			12631,06

2. Alle wagens waren ter beschikking bij het aantreden van de nieuwe regering.
3. Er worden geen bijzondere huurvoorwaarden gehanteerd.
4. De minister gebruikt meestal de auto voor dienstverplaatsingen, lokale verplaatsingen in Brussel gebeuren ook te voet, met de fiets of met het openbaar vervoer.

Antwoord Vlaams minister Hilde Crevits

1. Het kabinet beschikt over volgende dienstvoertuigen:

Merk/ type	Jaar eerste ingebruikname	Cilinderinhoud	Aankoopwaarde (incl. BTW)
Toyota Prius II	2007	1497	28.728,81€
Ford Mondeo	2005	1998	21.247,67
BMW 730 LD	2008	2993	Leasing
Audi A6	2008	2393	Leasing
Citroen C1	2008	998	9.825,90€

2. Alle wagens waren ter beschikking.
3. Arval-leasing voor de wagen van de Minister (BMW 730LD) en van de kabinetschef (AUDI A6).
4. Voor verplaatsingen binnen de stad maakt de minister vaak gebruik van de fiets of gaat ze te voet. Wanneer de minister zich over langere afstand dient te verplaatsen, gebruikt ze hiervoor occasioneel de trein of de metro.
De minister moedigt, door zelf het goede voorbeeld te geven, haar medewerkers aan dit ook te doen.

Antwoord Vlaams minister Freya Van den Bossche

1. Het kabinet beschikt over volgende dienstvoertuigen:

Merk/ type	Jaar eerste in gebruikname	cilinderinhoud	aankoopwaarde (incl. BTW)
Mercedes Viano	2006	2148	44.611 €
Saab 9-5	2007	1910	35.154 €
Opel Astra	2006	1686	20.237 €
Ford C-max	2006	1596	20.029 €

Alle wagens werden gehuurd.
Geen van deze wagens beschikt over bijzondere opties.

2. Alle wagens waren ter beschikking op datum van aantreden van de regering.
3. Er worden geen bijzondere huurvoorwaarden gehanteerd.
4. De minister maakt voor haar woon-werkverkeer eveneens gebruik van de trein.

Antwoord Vlaams minister Philippe Muyters

1. Het kabinet beschikt over volgende dienstvoertuigen:

Merk/ type	Jaar eerste ingebruikname	Cilinderinhoud	Aankoopwaarde (incl. BTW)
------------	---------------------------	----------------	---------------------------

Audi A6 2.7 TDI	2006	2698	Leasing
Audi A6 2.0 TDI	2007	1968	Leasing
Toyota Prius	2006	1497	Leasing
Toyota Prius	2006	1497	Leasing

2. Al deze wagens werden geërfd van het kabinet Ceysens.
3. Voertuigen met leasingcontract:
Audi A6/ D'Ieteren – 924,74€
Audi A6/ Dexia – 848,02€
Toyota Prius/ Dexia – 860,41€
Toyota Prius/ KBC – 571,13€
4. De minister gebruikt meestal de auto voor dienstverplaatsingen. Lokale verplaatsingen gebeuren ook te voet.

Antwoord Vlaams minister Joke Schauvliege

1. Het kabinet beschikt over volgende dienstvoertuigen:

Merk/ type	Jaar eerste ingebruikname	Cilinderinhoud	Aankoopwaarde (incl. BTW)
Mercedes S320 CDI	2007	2987	68707,43€
Ford S max TDI		1997	Leasing
Opel Astra 1,70 CDTI		1686	Leasing

2. Alle wagens waren ter beschikking bij het aantreden van de nieuwe regering.
3. Er worden geen bijzondere huurvoorwaarden gehanteerd.
4. De minister gebruikt meestal de auto voor dienstverplaatsingen, lokale verplaatsingen in Brussel gebeuren ook te voet, met de fiets of met het openbaar vervoer.

Antwoord Vlaams minister Pascal Smet

1. Het kabinet beschikt over volgende dienstvoertuigen:

Merk/ type	Jaar eerste ingebruikname	cilinderinhoud	Aankoopwaarde (incl. BTW)
Audi A6	2009	1968	35.525 €
BMW 520D	2008	1995	38599 €
Peugeot 307SW	2008	1560	23.450 €
Peugeot 307	2007	1560	18.780 €
Peugeot 308	2008	1566	24.649 €

Met uitzondering van 2 wagens Peugeot 307 (zie tabel) werden de andere voertuigen gehuurd. Geen van deze wagens beschikt over bijzondere opties.

2. Alle wagens waren ter beschikking op datum van aantreden van de regering.
3. Er worden geen bijzondere huurvoorwaarden gehanteerd.

3. De minister maakt voor dienstverplaatsingen, waar mogelijk, en voor woon-werkverkeer ook gebruik van de fiets en het openbaar vervoer.

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN DE VLAAMSE RAND

AANVULLEND GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 13 van 26 augustus 2009

van **LINDA VISSERS**

Antwoord Vlaams minister Freya Van den Bossche

1. Het kabinet beschikt over volgende dienstvoertuigen :

merk/type	jaar eerste ingebruikstelling	cilinder- inhoud	Aankoopwaarde (incl. btw)	huurtermijn/ max.km-gebruik
Mercedes Viano	2006	2148cc	44.611 €	60m-125.000km
Saab 9-5	2007	1910cc	35.154 €	30m-137.500km
Opel Astra	2006	1686cc	20.237 €	48m-157.000km
Ford C-max	2006	1596cc	20.029 €	48m-100.000km
Audi A6	2010	1968 cc	37.539,79	36 m – 50.000 km/jaar

Al deze wagens worden gehuurd.

Geen van deze wagens beschikt over bijzondere opties.

2. Al deze wagens waren ter beschikking op datum van aantreden van de regering. Eind februari 2010 wordt de Saab vervangen door een Audi A6. Bij de keuze van de wagen werd rekening gehouden met de ecoscore. Deze bedraagt 67 waardoor deze wagen zich bij de 15% milieuvriendelijkste modellen in zijn segment situeert.
3. Er worden geen bijzondere huurvoorwaarden gehanteerd. De huurtermijnen en maxima te verrijden km. tijdens deze termijnen worden vermeld in het antwoord op de eerste deelvraag (zie tabel, laatste kolom).
4. De minister maakt voor haar woon-werkverkeer eveneens gebruik van de trein.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 14
van 2 september 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Bevoegdheidsoverschrijdingen - Screening

In het regeerakkoord, onder hoofdstuk VI "Staatshervorming, Brussel, Vlaamse Rand", lezen wij de volgende passage:

"We hanteren de in de wetgeving voorziene instrumenten wanneer andere overheden op ons bevoegdheidsdomein ageren".

1. Worden wetten, decreten, verordeningen, besluiten, rondzendbrieven, beleidsbrieven en begrotingen van de federale overheid en van andere gewest- en gemeenschapsregeringen in dit land door de departementen en/of agentschappen die onder bevoegdheid van de minister vallen, onderzocht op de aanwezigheid van mogelijke bevoegdheidsoverschrijdingen of -conflicten?
2. Zo ja, gebeurt deze screening systematisch?

Is er een vaste medewerker of een dienst verantwoordelijk voor deze screening? In dit laatste geval, welke dienst betreft het en met hoeveel personeelsleden is hij bemand?

Met welke frequentie gebeurt het onderzoek?

3. Is aan de screening een systematische rapportering aan de voogdijminister gekoppeld? Met welke regelmaat wordt desgevallend verslag uitgebracht aan de minister?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 14, Lieten nr. 6, Bourgeois nr. 14, Vandeurzen nr. 10, Crevits nr. 27, Van den Bossche nr. 8, Muyters nr. 19, Schauwliege nr. 19, Smet nr. 12).

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN DE VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 14 van 2 september 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 15
van 3 september 2009
van **WARD KENNES**

Graaf de Ferrarisgebouw - Herstelling betogingsschade

In januari 2009 werd de minister-president ondervraagd over de stappen die de Vlaamse Regering zou zetten naar aanleiding van de schade die werd aangebracht aan het Boudewijngedouw en het Graaf de Ferrarisgebouw tijdens de betoging op 11 januari (Commissievergadering C107 – BIN8).

Het antwoord van de minister-president hield de volgende elementen in.

- Voor de periode waarin de ramen aan het Boudewijngedouw niet hersteld zijn, wordt extra bewaking ingezet. Voor het Graaf de Ferrarisgebouw wordt geoordeeld dat dit niet nodig is, wegens de dubbele beglazing. De schade is in de meeste gevallen beperkt gebleven tot de buitenste laag.
- In functie van de resultaten van het strafonderzoek, zal de Vlaamse overheid zich burgerlijke partij stellen.
- Indien de daders van de schade aan het Graaf de Ferrarisgebouw (dat eigendom is van de Vlaamse overheid) kunnen worden gevonden en meerderjarig blijken te zijn, kan de Vlaamse overheid proberen de kosten op hen te verhalen.

Tot op heden is de schade aan het Graaf de Ferrarisgebouw niet hersteld. Bezorgdheid over de veiligheid lijkt toch niet overbodig.

1. Voor wanneer zijn de herstellingen aan het Graaf de Ferrarisgebouw gepland?
2. Worden er alsnog extra veiligheidsmaatregelen genomen voor het Graaf de Ferrarisgebouw zolang de schade niet is hersteld?
3. Wat is de stand van zaken wat de resultaten van het strafonderzoek betreft en de burgerlijkepartijstelling van de Vlaamse overheid? Kunnen de kosten worden verhaald op de daders?

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN DE VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 15 van 3 september 2009

van **WARD KENNES**

1. De uitvoeringstermijn van de herstellingswerken liep van 24/08/2009 tot 11/09/2009. In deze periode werd het veiligheidsglas in de nooddeuren vervangen, alsook het glas naast de draaideuren. De laatste herstelling omvat het plaatsen van nieuwe glazen partijen in de voorgevel. De gegunde firma plant deze werken in week 41 (5-9/10/2009). Aangezien niet alle werken uitgevoerd werden binnen de contractueel bepaalde uitvoeringstermijn, werd een proces verbaal opgesteld van niet-voltooiing van de werken. De contractuele boetes wegens termijnoverschrijding zullen toegepast worden.
2. Er worden geen extra veiligheidsmaatregelen genomen aangezien alle nog niet herstelde ramen afdoende versterkt werden.
3. De advocaat van de Vlaamse overheid heeft, zoals gebruikelijk, zijn tussenkomst voor de Vlaamse overheid aan de Procureur des Konings te Brussel bij brief gemeld. Hij heeft tevens overeenkomstig de strafvorderingsprocedure op het secretariaat van het parket een verklaring van benadeelde persoon afgelegd. In principe zal het parket, in functie van de evolutie van zijn opsporingsonderzoek, de advocaat informeren over de stand van de procedure. Momenteel is het opsporingsonderzoek aan de gang en dat verloopt in het geheim. Partijen kunnen bijgevolg geen inzage krijgen in het dossier. Ofwel zal het parket het dossier zonder gevolg klasseren, ofwel één of meer verdachten voor de strafrechter dagvaarden. Het is mogelijk dat bij eventuele minderjarigheid van de daders ook de jeugdrechtbank zal worden gevat.

Wat het verhaal van de kosten op de daders betreft, zal de Vlaamse overheid zich op een eventuele terechtzitting burgerlijke partij kunnen stellen en de veroordeling tot betaling van een schadevergoeding kunnen eisen. Vanzelfsprekend brengt een veroordeling niet noodzakelijk mee dat er effectief kan ingevorderd worden; dit zal afhangen van de solvabiliteit van de veroordeelden en de mogelijkheden tot uitvoering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 16
van 4 september 2009
van **BART TOMMELEIN**

Monumenten Langemark-Poelkapelle - Stand beschermingsprocedure

Bij ministerieel besluit van 1 september 2008 heeft de voorganger van de minister enkele monumenten opgenomen op het ontwerp van lijst van de voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monument, stads- en dorpsgezichten.

Het betreft hier het Canadees gedenkteken "The Brooding Soldier", het gedenkteken voor de Franse vlieger "Georges Gynemer", het monument voor de adjudant Charles Dresse én het gedenkteken voor de "34th Division" met Duitse bunker, alle gelegen in Langemark-Poelkapelle.

1. Wat is de stand van zaken inzake de definitieve bescherming van bovenvermelde monumenten?
2. Wanneer wordt het besluit tot definitieve bescherming van de op het ontwerp van lijst voorkomende monumenten en stads- en dorpsgezichten vastgesteld?

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 16 van 4 september 2009
van **BART TOMMELEIN**

1+2. De vier oorlogsgedenktekens zijn sinds 1 juli 2009 definitief beschermd als monument. Het beschermingsbesluit is op 7 september 2009 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 17
van 4 september 2009
van **DIRK VAN MECHELEN**

Carolus Borromeuskerk Antwerpen - Calamiteitenplan - Restauratie

Op zondag 30 augustus 2009 woedde er een felle brand in de Carolus Borromeuskerk. De Antwerpse kerk is één van de topmonumenten van ons land en herbergt talloze kunstschaten. Door het adequaat ingrijpen van de hulpdiensten kon worden voorkomen dat deze kunstschaten voor het nageslacht verloren gingen. Toch is de schade aan de kerk zelf, vooral aan de rechter gaanderij, omvangrijk.

Het rapport over de oorzaak, verantwoordelijkheid en effectieve schade zou eerstdaags moeten klaar zijn.

1. Hoe groot is de schade aan de Carolus Borromeuskerk?
2. De Antwerpse stadsdienst Samenleven liet weten dat zij alle gebedshuizen in de stad screent op brandveiligheid. Voor de vijf monumentale kerken in Antwerpen, waarvan de Carolus Borromeuskerk er één is, werd in samenwerking met de Erfgoedcel een calamiteitenplan opgesteld. Uit getuigenissen blijkt evenwel dat het redden van de kunstwerken op een geïmproviseerde wijze diende te gebeuren.

Was het calamiteitenplan voldoende gecommuniceerd aan en bekend bij de hulpdiensten?

3. De kerk werd en wordt nog steeds grondig gerestaureerd. Ongetwijfeld is er schade aan delen die in een recent verleden werden gerestaureerd met premies van de Vlaamse en andere overheden. In het restauratiepremiebesluit is voorzien dat iedere eigenaar die in aanmerking wil komen voor een premie moet garanderen dat er voor een periode van minstens 10 jaar een brandverzekering wordt afgesloten.

Is er een dergelijke verzekering afgesloten? Voor welke waarde?

4. Kan voor het herstellen van de schade gebruik gemaakt worden van een onderhouds- of restauratiepremie, onder welke voorwaarden en binnen welke termijn?
5. Voor hoeveel beschermde monumenten, landschappen of archeologische sites is een calamiteitenplan beschikbaar? Welke?
6. Op welke manier wil de minister de opmaak van een calamiteitenplan voor onze monumenten, landschappen of archeologische sites bevorderen?

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 17 van 4 september 2009
van **DIRK VAN MECHELEN**

1. De blijvende schade beperkt zich tot de 17de-eeuwse eikenhouten communiebank die voor ongeveer één vierde is weggebrand. Daarnaast is er sprake van aanzienlijke, maar herstelbare brand-, rook- of waterschade aan het hout-, pleister- en stucwerk van de kolommen, muren, plafonds en beide tribunes, alsook aan de biechtstoelen en twee schilderijen. Ten gevolge van de brand is de stabiliteit van de tribunes lokaal aangetast en zijn resterende pleister- en stucwerk-lagen losgekomen.
2. Het calamiteitenplan is voldoende gecommuniceerd en bekend. De brandweer was op de hoogte van de toegang tot en de aanwezigheid van kunstwerken. De betrokken ambtenaren van de stad Antwerpen en de erfgoedconsulenten van mijn administratie waren onmiddellijk na het blussen ter plekke om aanwijzingen te geven en improvisatie te vermijden. Daardoor konden na de bluswerken de gepaste bewarende maatregelen snel genomen worden, in efficiënte samenwerking tussen de betrokken overheden, de brandweer, de civiele bescherming, de aanwezige leden van de kerkfabriek en vrijwilligers.
3. De kerkfabriek is in eerste risico verzekerd tegen brand voor een bedrag van 3.700.000 euro in nieuwwaarde.
4. Er kan voor het herstel in principe een beroep gedaan worden op onderhouds- of restauratiepremie's. Het uit te betalen verzekeringsgeld wordt wel in mindering gebracht van de te berekenen restauratiepremie. De premies kunnen worden verkregen, op voorwaarde dat er een dossier wordt ingediend, conform de bepalingen in de vigerende premiereregeling. De toekennings-termijn is dan ook in eerste instantie daarvan afhankelijk.
- 5-6. Het calamiteitenplan van de Sint-Caroluskerk dateert van 2008. Het werd opgesteld in het kader van het "ECCE"-project, een initiatief van het Steunpunt Culturele Biografie Vlaanderen (nu FARO vzw), vzw Monumentale Kerken Antwerpen en de Erfgoedcel Antwerpen. Hoewel mijn administratie logischerwijze betrokken partij is, zijn calamiteitenplannen een instrument van het beleidsveld Cultureel Erfgoed waarvoor ik niet bevoegd ben.

Vanzelfsprekend beschikt ook het beleidsveld Onroerend Erfgoed over een eigen beveiligingsbeleid, zoals omschreven in de omzendbrief ML10 van 19 november 2002. Het is mijn bedoeling om dit te evalueren en te actualiseren, inzonderheid via het nieuwe onroerend erfgoeddecreet, opdat het meest waardevolle onroerende erfgoed ook effectief de bescherming krijgt die het verdient. Een afstemming met het instrument 'calamiteitenplanning' behoort daarbij zeker tot de mogelijkheden.

Ook wil ik de stockaanbesteding voor beveiligingswerken activeren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 18
van 4 september 2009
van **DIRK VAN MECHELEN**

Oorlogsbunkers Heverlee - Afbraak

In diverse media verschenen alarmerende berichten dat Infrabel is begonnen met de afbraak van drie unieke oorlogsbunkers in Heverlee. Deze oorlogsrelicten dreigden reeds eerder onder de sloophamers te vallen, maar werden voorlopig gered omdat in het voorjaar een beschermingsprocedure is opgestart.

De bunkers in kwestie zijn gelegen langs de spoorlijn Leuven-Ottignies, en maken deel uit van de Koningshooikt-Waver-linie (beter bekend als KW-linie), een verdedigingslinie die de Belgische overheid in 1939 liet bouwen als hoofdweerstandstelling, zodat mogelijke Duitse troepenbewegingen richting Brussel en Antwerpen ernstige hinder zouden ondervinden. De linie strekte zich uit van Koningshooikt tot Waver en omvatte meer dan 400 oorlogsbunkers.

Kenmerkend voor de KW-linie is de manier waarop de verdedigingswerken aan de omgeving aangepast werden. In het noorden, waar het landschap vlak is, werden in de diepte twee lijnen uitgebouwd. In de meer moerassige gebieden volstonden vaak overstromingsgebieden, een antitankgracht en één lijn bunkers. Ten oosten van Leuven koos men voor een andere hindernis. De spoorlijn (huidige lijn 139) zou sowieso voor een vertraging van een Duitse opmars zorgen, maar dit kon enkel indien de spoorlijn zelf voldoende kon worden verdedigd.

In de omgeving rond Leuven verdwenen vorige eeuw reeds tal van oorlogsrelicten. Niet enkel bunkers aan de oostkant van de stad, ook verschillende bunkers rond Roeselberg, Gasthuisberg en de omgeving van de E314 en E40 werden afgebroken. Net als andere bouwkundige elementen die met de lijn geassocieerd werden (grote verankeringspalen voor wegversperring). Daardoor zijn de overblijfselen van de beschermingslinie rond de spoorlijn Leuven-Ottignies steeds schaarser. De drie bunkers waarvan sprake, vormen dan ook de laatste karakteristieke getuigen van de verdediging van deze spoorlijn en van de oostkant van Leuven in zijn geheel.

Ondanks de tijdelijke bescherming en de daaraan gekoppelde instandhoudingsverplichtingen werd nu blijkbaar toch overgegaan tot de afbraak van deze bunkers.

1. Kan de minister de sloop van de drie bunkers bevestigen?
2. Werd er een proces-verbaal voor deze inbreuk opgemaakt?
3. Met welk gevolg gebeurde dit of waarom gebeurde dit niet?
4. Welke stappen worden voorzien om de verantwoordelijken voor de vernietiging van drie voorlopig beschermd monumenten tot de orde te roepen en de veroorzaakte schade aan het Vlaamse monumentale patrimonium te herstellen?

5. Verschillende gespecialiseerde verenigingen geven aan dat diverse andere bunkers en versterkingen van deze KW-linie onder druk komen te staan.

Wordt er een beschermingsinitiatief voor het behoud van de context van de KW-linie gepland, op welke manier en binnen welke termijn?

6. Verdedigingslinies als de KW-linie zijn de meest tastbare getuigen van de twee Wereldoorlogen op ons grondgebied, zowel in de Westhoek als elders in Vlaanderen.

Onderkent de minister het belang van verdedigingslinies als relictten uit beide Wereldoorlogen en zo ja, op welke manier zal de minister deze relictten voor de toekomst vrijwaren?

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 18 van 4 september 2009
van **DIRK VAN MECHELEN**

1. Door het verwijderen van het baksteen parement en een deel van de betonnen dakrand zijn twee van de drie bunkers gedeeltelijk beschadigd en ontsierd. Deze werken zijn uitgevoerd zonder de nodige voorafgaande stedenbouwkundige vergunningen en machtigingen van de gewestelijke erfgoedambtenaar.
2. Naar aanleiding van de wederrechtelijke start van de afbraakwerken is op 14 augustus 2009 ter plaatse een schriftelijk bevel tot staking van de werken gegeven voor de drie bunkers. Voor de derde bunker is het stakingsbevel preventief opgehangen. Op 17 augustus 2009 is voor de inbreuken een proces-verbaal opgemaakt.
3. Het stakingsbevel is op 18 augustus 2009 bekrachtigd en wordt tot op heden nageleefd.
4. Binnenkort zal een herstellvordering worden ingeleid en indien nodig zullen gerechtelijke stappen worden ondernomen. Het parket is bevoegd om de verantwoordelijken te identificeren en eventueel te vervolgen.

Bovendien zijn mijn diensten in overleg met Infrabel en met het kabinet van de bevoegde minister Steven Vanackere (overheidsbedrijven), met het oog op een oplossing voor het geschetste probleem.

5. Eind 2008 zijn de eerste stappen ondernomen voor een beschermingsinitiatief van de KW-linie. Op vraag van verenigingen die begaan zijn met het behoud van de KW-linie werd een werkgroep gevormd waarin mijn administratie samen zit met enkele gespecialiseerde verenigingen. Deze werkgroep bekijkt nader hoe een verantwoorde selectie kan worden gemaakt bij de bescherming van de KW-linie die uit meer dan 400 bunkers bestaat.

Mijn administratie is in samenwerking met de Simon Stevin-stichting gestart met de precieze lokalisatie en beschrijving van de bunkers. Op dit ogenblik is een kleine helft van de bunkers van de KW-linie gelokaliseerd. Het is noodzakelijk om eerst alle informatie in te winnen om daarna te kunnen overgaan tot een gepaste en gerichte beschermingscampagne. Gezien de complexiteit van de materie en de omvang van de bunkerlinie, is het tot nog toe niet duidelijk op welke manier de bunkers zullen worden beschermd. Dit kan pas worden geëvalueerd nadat de resultaten van de inventarisatie duidelijk zijn. De lokalisatie en beschrijving van de KW-linie blijft verder lopen in 2010. In de loop van 2011 zullen de eerste beschermingsvoorstellen worden geformuleerd.

6. De verdedigingslinies zijn inderdaad belangrijke getuigen van de twee wereldoorlogen. Daarom zoekt mijn administratie naar oplossingen om deze restanten op een adequate wijze te vrijwaren voor de toekomst. Op 1 april 2009 kwam een administratieve werkgroep samen om een strategie uit te werken voor de bescherming van bunkers en bunkerlinies in Vlaanderen. Er is beslist om in de eerste plaats in te zetten op de bescherming van de grote bunkerlinies verspreid over de verschillende provincies en op de individuele bunkers gelegen in de frontstreek. Een eerste taak is het lokaliseren en beschrijven van de bunkerlinies. Voor de frontstreek is dit onderzoek al

afgerond en zullen concrete beschermingsvoorstellen volgen midden 2010. De andere Vlaamse provincies zullen daarop volgen met beschermingsvoorstellen voor de grote bunkerlinies.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 20
van 8 september 2009
van **JAN PEUMANS**

Lopende overheidsuitgaven - Laattijdige betalingen

In een schriftelijke vraag (nr.109 van 12 februari 2009) vroeg ik de leden van de Vlaamse Regering naar een overzicht wat betreft de overschrijdingen van de betalingstermijnen door de Vlaamse overheid.

De inleiding van de betreffende vraag verwees naar een persbericht van de Confederatie Bouw. Dit werd geïnterpreteerd als een expliciete vraag naar de verrichtingen met economische classificatiecode 7-investeringen.

Uiteraard kent de Vlaamse overheid ook in de lopende uitgaven voor goederen en diensten betalingen.

Daarom had ik van de leden van de Vlaamse Regering graag een volledig overzicht voor de achterstand in de lopende uitgaven. Graag een overzicht sinds 2004.

1. Graag een overzicht van het aantal facturen waarbij er sprake is van een betalingsachterstand, zowel wat voorschotten als wat het totale saldo betreft.
2. Wat is de gemiddelde overschrijdingstermijn? Graag een overzicht per departement of beleidsdomein, per jaar.
3. Wat zijn de redenen voor deze laattijdige betalingen?
4. Om welke bedragen gaat het?
5. In hoeveel gevallen werd een gerechtelijke procedure opgestart? Kan de minister hier een stand van zaken geven?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 16, Lieten nr. 8, Bourgeois nr. 20, Vandeurzen nr. 18, Crevits nr. 50, Van den Bossche nr. 12, Muylers nr. 23, Schauvliege nr. 21, Smet nr. 13).

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 20 van 8 september 2009
van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Philippe Muylers Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke ordening en Sport.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 22
van 8 september 2009
van **PETER REEKMANS**

OCMW-voorzitters en schepenen - Cumuleerbare mandaten

Momenteel kan het mandaat van federaal regeringscommissaris blijkbaar gecumuleerd worden met een lokaal uitvoerend mandaat van OCMW-voorzitter en/of schepenen.

Is dit volgens de minister aanvaardbaar temeer daar dit in de praktijk in bepaalde gevallen leidt tot rechter/partij-situaties?

Zo neen, welke beleidsinitiatieven zullen er, al dan niet in overleg met de federale overheid, worden genomen om aan het cumuleren van niet-compatibele mandaten paal en perk te stellen en wat is de daartoe vooropgestelde timing?

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN DE VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 22 van 8 september 2009
van **PETER REEKMANS**

De decreetgever heeft er principieel voor geopteerd het passief kiesrecht zo weinig mogelijk te beknotten. Zoveel mogelijk burgers moeten toegang kunnen krijgen tot een lokaal politiek mandaat. Vandaar dat de lijst van onverenigbaarheden die is opgenomen in artikel 11 van het gemeentedecreet duidelijk korter is dan de lijst van onverenigbaarheden die was opgenomen in de Nieuwe Gemeentewet. Zo kregen de militairen in actieve dienst en de beambten van het bosbeheer voortaan wel de mogelijkheid om zich kandidaat te stellen en verkozen te worden op het lokale niveau.

Naast de lijst van onverenigbaarheden zijn er in artikel 48 en 61 van het gemeentedecreet ook een aantal wettelijke verhinderingsgronden opgenomen voor de uitoefening van een lokaal uitvoerend mandaat. Zo kan een schepen of burgemeester die lid is van de federale Regering, de Europese Commissie of de deputatie zijn schepenmandaat of burgemeesterambt niet uitoefenen (artikel 48, 1° en 2° gemeentedecreet). Daarnaast voorziet artikel 48, 3° van het gemeentedecreet in de mogelijkheid dat een schepen of burgemeester, die het mandaat uitoefent van federaal, Vlaams of Europees parlementslid, op zijn uitdrukkelijk verzoek verhinderd wordt verklaard.

De enige federale regeringscommissarissen die door de huidige regelgeving de toegang tot een lokaal politiek mandaat worden ontzegd zijn de gouverneurs, de arrondissementcommissarissen en de adjunct-arrondissementcommissarissen. Die onverenigbaarheid is het gevolg van het feit dat zij als commissaris van de Vlaamse Regering zijn belast (of bij vervanging van de gouverneur kunnen belast worden) met de uitoefening van het bestuurlijk toezicht op de lokale overheden. Het *nemo iudex in causa sua*-principe leidt daardoor tot een onverenigbaarheid.

De decreetgever kan enkel een exhaustieve lijst vaststellen van functies die onverenigbaar zijn met een lokaal politiek mandaat. Een categoriële uitsluiting van de “federale regeringscommissaris” zou strijdig zijn met de filosofie van de maximale invulling van het passief kiesrecht. Ik wil er u op wijzen dat de federale en de Vlaamse Regering niet alleen parlementsliden, maar ook ambtenaren en specialisten kunnen aanstellen als federaal of Vlaams regeringscommissaris. Bovendien zijn de opdrachten van de regeringscommissarissen erg uiteenlopend. Zo werd er recent een federaal regeringscommissaris benoemd bij het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle. Ik zie geen reden waarom deze functie onverenigbaar zou zijn met een politiek mandaat in een Vlaamse stad of gemeente.

Ik ben dan ook niet van plan beleidsinitiatieven te nemen die ertoe leiden dat het passief kiesrecht wordt uitgehouden. Tot slot wijs ik nogmaals op de mogelijkheid tot verhindering die is opgenomen in artikel 48, 3° van het gemeentedecreet. Een parlementslid, dat bijvoorbeeld belast is met een functie van regeringscommissaris, kan zich steeds verhinderd laten verklaren om zijn lokaal uitvoerend mandaat uit te oefenen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 23
van 8 september 2009
van **WILFRIED VANDAELE**

Toerisme Vlaanderen - "Belgische Kust"

Door de jaren heen zijn herhaaldelijk discussies gevoerd over de te gebruiken terminologie als we spreken over onze kust. Het ging er dan om welke termen we best hanteren voor intern-Belgisch en voor buitenlands gebruik.

Op 15 oktober 2004 stelde Vlaams Parlementslid Jan Loones hier een vraag over en het antwoord, gegeven door de toenmalige minister van Toerisme, de heer Bourgeois, was bijzonder duidelijk en bruikbaar. Ik citeer er enkele elementen uit:

"Toerisme Vlaanderen gebruikt in alle Nederlandstalige communicatie-uitingen voor de binnenlandse markt systematisch de benaming "Vlaamse Kust" als merknaam."

" De raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen besliste op 28 juni 2000 om de hierna vermelde benamingen te gebruiken voor onze Vlaamse kust:

- binnenland: Vlaanderen + Brussel": "De Vlaamse Kust"; Wallonië + Brussel: "Le Littoral";
- op de Nederlandse markt: "Vlaanderen aan zee";
- op de Franse markt: "le littoral belge";
- op de Duitse markt: " die Flämische Kuste".

Verschillende gemeenten aan de kust doen hun best om deze regel ook in hun communicatie toe te passen en moeten daarvoor soms weerstanden overwinnen.

Het verbaast dan ook dat uitgerekend Toerisme Vlaanderen in het kader van haar communicatiecampagne "Vlaanderen, een verademing", gericht op de Nederlandse markt, een zomerwedstrijd organiseert met als slogan "Vertrek jij morgen op weekend naar de Belgische Kust".

Is de minister ervan op de hoogte dat de strategie van Toerisme Vlaanderen inzake terminologiegebruik is gewijzigd en zo ja, deelt hij deze gewijzigde visie?

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN DE VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 23 van 8 september 2009
van **WILFRIED VANDAELE**

In het kader van de communicatiecampagne van Toerisme Vlaanderen op de Nederlandse markt werd tijdens de zomer 2009 een eenmalige e-mailing uitgestuurd naar 90.000 Nederlandse klanten waarin inderdaad gebruik gemaakt werd van de benaming “Belgische kust”. Deze e-mailing werd door Toerisme Vlaanderen uitgevoerd in samenwerking en in overleg met Westtoer, in het kader van de gezamenlijke consumentencampagne op de Nederlandse markt.

De visie betreffende de te gebruiken terminologie is echter niet gewijzigd, (ook) in de toekomst zal Toerisme Vlaanderen enkel en consequent over “de Vlaamse kust” communiceren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 25
van 9 september 2009
van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

Kadastraal inkomen na verbouwing - Aanbevelingen Rekenhof

In het verslag van het parlementair onderzoek naar de grote fiscale fraudedossiers van 7 mei 2009 wordt verwezen naar aanbevelingen in het rapport van het Rekenhof inzake herschatting van het kadastraal inkomen van woningen na verbouwing (december 2006):

“1. De spontane aangifte die de belastingplichtige moet doen bij het Kadaster als zijn goed aanzienlijk werd gewijzigd, komt amper voor. De administratie zou effectief de sancties moeten toepassen die zijn bepaald in het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (art. 445 WIB 92). De gemeenten zouden kunnen worden verzocht automatisch een aangifteformulier toe te sturen aan elke aanvrager van een stedenbouwkundige vergunning.

2. De lijsten van gewijzigde eigendommen die de gemeentebesturen elke drie maanden moeten indienen bij het Kadaster bevatten meestal alleen de vergunningsaanvragen voor nieuwe gebouwen en vermelden slechts zelden de wijzigingen aan bestaande gebouwen. Bovendien worden de overtredingen die de gemeenten op dit vlak vaststellen, nagenoeg nooit doorgegeven aan het Kadaster. De administratie zou dus opnieuw duidelijk moeten stellen welke gegevens ze van de gemeenten verwacht en hoe dit in de praktijk moet verlopen.

3. Bij elke gemeente moet een aanwijzende schatter worden aangesteld. Hoewel in drie op vier gemeenten een aanwijzende schatter is aangesteld, werken ze te weinig samen met het Kadaster. De administratie zou de gemeenten op dat vlak moeten herinneren aan de wettelijke bepalingen en een werkwijze moeten opstellen om deze samenwerking doeltreffender te kunnen maken.

4. Ter vervollediging zou de databank van het Kadaster kunnen worden aangevuld met gegevens over de diverse gewestelijke of gemeentelijke premies, die worden toegekend om het algemeen comfort van de gebouwde onroerende goederen te verbeteren. Een dergelijk optreden kan echter afbreuk doen aan de coherentie van het overheidsoptreden omdat enerzijds overheidssteun wordt toegekend voor de verbetering van wooncomfort en anderzijds een bijkomende belasting (OV) wordt geïnd die voortvloeit uit de stijging van het KI naar aanleiding van die verbetering. In voorkomend geval zou een wettelijk initiatief kunnen worden overwogen om de verhoging van het KI ingevolge de modernisering van het woongebouw waarvoor een premie of een fiscaal voordeel werd toegekend, voor een nader te bepalen periode uit te stellen”

1. Wat heeft de Vlaamse overheid, als voogdij-overheid van de lokale besturen, eventueel gedaan om deze aanbevelingen te realiseren?
2. Wordt er alsnog een optreden gepland naar de lokale besturen?
3. Wat betreft punt 4: heeft de Vlaamse administratie ooit een verzoek in die zin ontvangen? Heeft de Vlaamse administratie spontaan iets gedaan om deze aanbeveling te realiseren?

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN DE VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 25 van 9 september 2009

van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

- 1-2. Deze aanbevelingen van het Rekenhof zijn gericht tot de administratie van het Kadaster. Dat is vooralsnog een federale instelling. Het gaat hier dan ook over een aangelegenheid die nog geregeld is door de federale wetgever, met name in de artikelen 494 en volgende van het Wetboek van Inkomstenbelastingen.
- Het is dan ook een taak van de federale overheid, meer specifiek van de Minister van Financiën die bevoegd is voor het kadaster, om passend te reageren op deze aanbevelingen van het Rekenhof.
3. Ikzelf, noch het Agentschap voor Binnenlands Bestuur hebben een dergelijk verzoek ontvangen. Ik wijs er overigens op dat het Wetboek van Inkomstenbelastingen zelf een paar gevallen bevat waar het effect van de verhoging van het kadastraal inkomen wordt uitgesteld:
- bij vernieuwing van in huur gegeven gebouwen tegen een redelijke huurprijs (artikel 145/30)
 - bij vernieuwing van onroerende goederen gelegen in zones voor positief grootstedelijk beleid (artikel 494§6)

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 29
van 10 september 2009
van **PETER REEKMANS**

Infrac - Voordelen voor politici

Infrac, een intercommunale voor aardgas, elektriciteit, kabeltelevisie en riolering die actief is in heel Vlaanderen, heeft in 2008 en 2009 aan alle gemeenteraadsleden in Vlaanderen waar deze intercommunale actief is, een gratis gezinsabonnement verstrekt voor het bezoeken van het openluchtmuseum Bokrijk.

Dit gezinsabonnement bood bovendien talrijke andere voordelen zoals gratis boottochten op de Maas, kortingen van 50 % voor het pretpark "Plopsaland" en de subtropische zwembaden van Erperheide en de Vossemeren. Van een gratis bezoek aan de Antwerpse Zoo of Planckendael tot een dag exclusief shoppen in Maasmechelen Village, een gratis bezoek aan het Gallo-Romeins museum en het Nederlands openluchtmuseum in Arnhem, enzovoort. Volgens de website www.bokrijk.be bedraagt de kostprijs van dergelijk gezinsabonnement 75,00 euro. Indien alle 2.639 burgemeesters, schepenen en gemeenteraadsleden van de bij Infrac aangesloten gemeenten effectief op dit aanbod zijn ingegaan, dan bedraagt de kostprijs van dit aanbod 197.925,00 euro op jaarbasis.

1. Kan de minister deze feiten bevestigen? Is het m.a.w. correct dat de intercommunale Infrac aan alle burgemeesters, schepenen en gemeenteraadsleden van de bij Infrac aangesloten gemeenten, in 2008 en in 2009 een dergelijk aanbod heeft gedaan?
2. Hoeveel burgemeesters, schepenen en gemeenteraadsleden zijn op dit aanbod, respectievelijk in 2008 en 2009, ingegaan?
3. Hoeveel bedroeg de exacte kostprijs, respectievelijk in 2008 en 2009?
4. Wordt de kostprijs hiervan door Infrac rechtstreeks of onrechtstreeks verhaald op de gebruiker? Zo neen, hoe werden die abonnementen in concreto betaald?
5. Is het op enigerlei wijze, zeker in tijden van economische crisis waar vele mensen amper hun energiefactuur kunnen betalen, te verantwoorden dat een intercommunale een dergelijk aanbod doet?
6. Wat gaat de minister concreet doen om aan deze politieke zelfbediening paal en perk te stellen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Bourgeois (vraag nr. 29) en Van den Bossche (nr. 19).

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN DE VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 29 van 10 september 2009
van **PETER REEKMANS**

Aangezien een aantal concrete vragen worden gesteld, heb ik de commissaris van de Vlaamse Regering die aangesteld werd voor het toezicht op de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen in Vlaanderen, gevraagd om een onderzoek in te stellen.

Zodra ik de resultaten van dat onderzoek ken, zal ik de vraagsteller informeren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 30
van 10 september 2009
van **PETER REEKMANS**

Iverlek - Invordering oude facturen

De energie-intercommunale Iverlek bvba - Telenet vorderde eind 2008 - begin 2009 via een deurwaarder achterstallige betalingen m.b.t. openstaande facturen die dateren van 2000.

Naar verluidt hadden vele klanten betreffende facturen nooit ontvangen, laat staan daartoe een betalingsherinnering ontvangen. In die optiek komt het hoogst onbegrijpelijk over dat daartoe, 8 jaar later, prompt een deurwaarder wordt ingeschakeld. Naar verluidt weigerden meerdere klanten om die reden betreffende (zogenaamd) achterstallige (doch nooit ontvangen) facturen te betalen, laat staan de hiermee gepaard gaande deurwaarderskosten. Anderzijds betaalden naar verluidt meerdere klanten de zogenaamde achterstallen uit angst voor de gerechtelijke consequenties inherent aan het inschakelen van een deurwaarder.

1. Kan de minister deze feiten bevestigen? Is het m.a.w. correct dat de energie-intercommunale Iverlek bvba - Telenet door tussenkomst van een deurwaarder facturen tracht in te vorderen die dateren van 8 jaar geleden?

Kan er al dan niet effectief worden aangetoond dat deze facturen initieel daadwerkelijk werden verzonden en dat daartoe vervolgens, al dan niet één of meerdere betalingsherinneringen werden verstuurd?

Werden deze betalingsherinneringen al dan niet aangetekend verstuurd?

2. Over hoeveel laattijdig ingevorderde facturen gaat het?
3. Hoeveel klanten hebben intussen de achterstallige facturen betaald en hoeveel niet?
4. Is het aanvaardbaar - indien er geen bewijs voorhanden is dat de achterstallige facturen initieel zouden zijn verstuurd en er evenmin een bewijs voorhanden is dat er nadien één of meerdere betalingsherinneringen zouden zijn verstuurd - dat een energie-intercommunale haar klanten deurwaarderskosten doet betalen die blijkbaar het rechtstreekse gevolg zijn van slecht boekhoudkundig beheer?
5. Indien er in deze sprake zou zijn van een slecht boekhoudkundig beheer van de betrokken energieintercommunale: hoe kunnen de gedupeerde klanten de deurwaarderskosten terugvorderen?
6. Indien er in deze sprake zou zijn van wanpraktijken door de betrokken energie-intercommunale: hoe zal daaraan dan beleidsmatig paal en perk worden gesteld?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Bourgeois (vraag nr. 30) en Van den Bossche (nr. 20).

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN DE VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 30 van 10 september 2009
van **PETER REEKMANS**

De vragen hebben te maken met de opdrachthoudende vereniging Iverlek. Daarom heb ik de commissaris van de Vlaamse Regering, aangesteld voor het toezicht op de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen in Vlaanderen, gevraagd om een onderzoek in te stellen.

Zodra ik de resultaten van het onderzoek ken, zal ik de vraagsteller informeren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 32
van 10 september 2009
van **PETER REEKMANS**

E-government en ondernemen - Lokale besturen

E-government is de toekomst, wordt al jaren gezegd. Uit eerdere screening bleek echter dat slechts een minderheid van de Vlaamse gemeenten een voldoende scoort voor digitale dienstverlening aan zelfstandige ondernemers.

De gebruiksvriendelijkheid en volledigheid van de digitale dienstverlening kan bij vele gemeentebesturen (veel) beter.

Is de minister zich bewust van deze nog steeds aanslepende problematiek van een te weinig gebruiksvriendelijk en onvolledig aanbod van gemeentelijke digitale dienstverlening aan zelfstandige ondernemers?

Zo ja, welke maatregelen wil de minister nemen om de groeiende digitale kloof tussen ondernemende burgers en de overheid te dichten?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 22) en Bourgeois (nr. 32).

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN DE VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 32 van 10 september 2009
van **PETER REEKMANS**

E-government is een instrument om de doelstellingen van de overheid te bereiken met digitale technologie. Daarom bouwt de Vlaamse overheid structureel aan e-government: geen losse maatregelen maar een gestructureerd platform.

Ik wil dit realiseren op basis van het Magda-principe: maximale gegevensdeling tussen administraties. Een principe dat op Vlaams niveau een steile opgang kent en onder meer de basis vormt voor het vorig jaar goedgekeurde decreet betreffende het elektronisch bestuurlijk gegevensverkeer.

Sinds 2007 bouwt de Vlaamse overheid ook aan een structureel ondersteuningsbeleid voor lokaal e-government. Dit gebeurt onder de term 'geïntegreerd' e-government. De term geïntegreerd wijst daarbij niet enkel op de nauwe samenwerking met organisaties zoals de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) en de Vlaamse ICT-organisatie V-ICT-OR (belangenvereniging van IT-professionals in lokale besturen), maar vooral op het consequent doortrekken van het Magda principe naar de werking van de lokale besturen.

In het e-governmentdecreet is er voor de Vlaamse administraties een verplichting opgenomen om authentieke bronnen te gebruiken en die gegevens niet meer opnieuw op te vragen. De lokale besturen mogen dit reeds doen op vrijwillige basis. Het lijkt me een terechte ambitie om tegen het einde van deze regeerperiode de provincies eveneens te verplichten onder dit principe te werken en te onderzoeken in welke mate we de steden en gemeenten kunnen overtuigen zich hier bij aan te sluiten. Waar mogelijk moeten we de papierstroom digitaliseren tussen de gemeenten en de Vlaamse overheid in het kader van het bestuurlijk toezicht over de lokale besturen.

Dat is het plaatje van het Vlaams e-government en het geïntegreerd e-government voor lokale besturen. Er is echter nog wat werk aan de winkel, onder andere aan de dienstverlening aan ondernemingen door lokale besturen. Die zogenaamde 'ondernemingsdienstverlening' van de Vlaamse gemeenten kent twee problemen: enerzijds het kenbaar maken van de relevante overheidsdiensten aan de ondernemingen, anderzijds de uitdaging voor het gemeentebestuur om kwaliteitsvolle en actuele gegevens over de ondernemingen binnen haar grenzen te raadplegen. Dit voorkomt dat de gemeente telkens opnieuw deze gegevens bij de bedrijven moet opvragen.

De Vlaamse overheid wil de Vlaamse gemeenten voor beide uitdagingen een oplossing bieden. Het laatste kan op basis van het VKBO-programma, dat het laatste jaar structureel aandacht besteedde aan de lokale besturen. De resultaten daarvan worden nu stilaan zichtbaar. Voor het eerste probleem - een overzicht van de ondernemingsdienstverlening van de overheid, Vlaams en lokaal - bereid de administratie momenteel een projectvoorstel voor, in overleg met VVSG en V-ICT-OR.

1. De VKBO-dienstverlening

Het verzamelen van ondernemingsgegevens was bij de Vlaamse lokale besturen tot voor kort een heikele opdracht. Men sprokkelde de gegevens bijeen uit de Gouden Gids, stuurde medewerkers of jobstudenten de baan op om lijstjes te maken, enzovoort. Dankzij de Verrijkte Kruispuntbank voor Ondernemingen (VKBO) komt hier verandering in.

De Vlaamse overheid realiseert via de VKBO het ontsluiten van gegevens uit uiteenlopende authentieke bronnen. Het gaat daarbij eerst en vooral om de gegevens uit de Kruispuntbank Ondernemingen. De afnemers van deze kruispuntbank hebben toegang tot gekoppelde verrijkingen uit de jaarrekeningen (beschikbaar bij de Nationale Bank van België) de grootteorde van tewerkstelling (uit RSZ), publicaties in het Belgisch Staatsblad en gegevens uit het Vlaams Centraal Referentieadressen Bestand, het zogenaamde CRAB. Naast het ontsluiten van de relevante authentieke bronnen over ondernemingen zet VKBO ondertussen een stap verder: we ontwikkelen een informatiemodel dat in de toekomst zal toelaten relevante informatie vanuit de Vlaamse beleidsdomeinen te koppelen aan het VKBO-aanbod.

Sinds 2007 wordt in het kader van VKBO ruimer aandacht besteed aan de lokale besturen. De projectoproep e-idee, die ik lanceerde om van de lokale besturen te vernemen wat zij aan deze kruispuntbank wensten te veranderen of toe te voegen was daar het toonbeeld van. Op basis daarvan wordt VKBO toegankelijker gemaakt voor lokale besturen:

- Via vereenvoudigde bestandsformaten die automatisch maandelijks aangeleverd worden. Deze zogenaamde VKBO-gemeenterapporten vormen een alternatief voor de bestaande VKBO-gemeentebestanden. Ze zijn intuïtiever en, in tegenstelling tot de gemeente-bestanden, niet bedoeld voor automatische verwerking. Dit is in het voorjaar van 2009 gerealiseerd en staat ter beschikking van elk lokaal bestuur.
- Via een visuele weergave van alle ondernemingen en vestigingen door een geografisch informatiesysteem (GIS), zowel op Vlaams niveau als op gemeentelijk niveau. De gemeentebesturen kunnen dit in de lokale website inpassen via widgettechnologie. Op enkele uren is dit gerealiseerd, en de stijl kan aangepast worden aan die van de gemeentelijke site. Dit project is belangrijk, niet alleen omdat het een overzicht biedt van de lokale nijverheid maar vooral omdat het ondernemingen aanzet extra gegevens aan te vullen. Dat is belangrijk voor contactgegevens zoals telefoon of e-mail die nu nog vaak in de bronnen ontbreken. Het geoluk van e-idee zal de gemeenten toelaten alle ondernemingen of vestigingen binnen een bepaalde straal rond een bepaald punt te selecteren en hen op de hoogte te brengen van relevante informatie: bijvoorbeeld wegenwerken die daar uitgevoerd zullen worden. De oplevering van dit geo-luk in VKBO wordt in 2010 verwacht.
- Door tegen begin 2010 een infrastructuur uit te bouwen die de gemeentebesturen toelaat gegevens vrijwillig toe te voegen aan VKBO.
- Door een hogere datakwaliteit. Gebruikers melden ons problemen in verband met de datakwaliteit van KBO en de gegevens die door VKBO aan de FOD economie (beheerder van KBO) bezorgd werden. FOD economie is druk bezig om de datakwaliteit te verbeteren. Dit najaar zijn hieromtrent reeds structurele stappen gepland. De datakwaliteit van KBO zal eind dit jaar wellicht hoger zijn dan bij vele andere gegevensbronnen.
- VKBO biedt op basis van het e-ideeprogramma een steeds uitgebreidere documentatie aan de lokale besturen.

Deze realisaties zorgen er voor dat VKBO een bruikbaar instrument geworden is voor de lokale besturen. Ruim 150 gemeenten hebben VKBO al verkend en vele onder hen hebben toepassingen in voorbereiding die actief de data uit deze verrijkte kruispuntbank zullen gebruiken.

Het Agentschap binnenlands bestuur krijgt de opdracht het lokale gebruik van e-government verder op te volgen en te ondersteunen.

2. Een overzicht van de dienstverlening aan ondernemingen

De tweede uitdaging is het ontbreken van een duidelijk overzicht van de gemeentelijke, maar ook van de gewestelijke en federale dienstverlening aan de ondernemingen.

Eind maart kreeg de Coördinatiecel Vlaams e-government en het Contactpunt Vlaamse Infolijn de opdracht een “interbestuurlijke producten- en dienstencatalogus” uit te werken. Dit overzicht zal gemeenten en het gewest toelaten een correct en actueel overzicht te bieden van alle dienstverlening aan ondernemers.

De administratie bezorgt mij een uitgewerkt voorstel nog dit najaar . Realisaties kunnen dan vanaf eind 2010 verwacht worden.

Conclusies

De lokale besturen ondervinden twee grote hinderpalen bij hun dienstverlening aan ondernemingen: het ontbreken van kwalitatieve gegevens over ondernemingen op hun grondgebied, en het gebrek aan een correct en actueel overzicht van overheidsdiensten voor bedrijven. Het VKBO, dat permanent wordt verbeterd en uitgebreid en de interbestuurlijke producten- en dienstencatalogus, komen tegemoet aan deze noden

Op deze manier en altijd in overleg en samenwerking met de lokale besturen wil ik bijdragen aan een betere dienstverlening van alle Vlaamse overheden aan de ondernemingen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Vraag nr. 34
van 16 september 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Emancipatieambtenaar - Positionering t.o.v. het beleid

De jongste dagen valt er heel wat kritiek te lezen in de kranten over het aandeel vrouwen dat topfuncties op de kabinetten bekleedt. Deze kritiek kwam van de opdrachthouder Emancipatiezaken voor de Vlaamse overheid, tevens woordvoester van “Alice”, een feitelijke organisatie die acties voert rond het aandeel vrouwen in politieke topfuncties.

Ik was met name verrast door de negativiteit waarmee zij de huidige samenstelling van de kabinetten becommentarieerde. Met betrekking tot een correcte genderverhouding, halen we voor de regering en het Vlaams Parlement zeer goede cijfers, beter dan de vorige legislatuur. Het valt alleen maar toe te juichen dat er aandacht gegeven wordt aan gelijke kansen voor vrouwen en mannen, maar de vraag rijst of dat niet op een constructieve manier kan gebeuren.

Ik stel mij dan ook vragen bij de precieze functie van de opdrachthouder Emancipatiezaken van de Vlaamse overheid. Zijn/haar taak is om, “in samenwerking met de minister van Bestuurszaken en de hele ambtelijke en politieke top, de overheid uit te bouwen tot een referentiemodel voor alle burgers en organisaties op het vlak van een duurzaam en geïntegreerd gelijkekansen- en diversiteitsbeleid”.

Mag ik dus aannemen dat de kritiek van onze Vlaamse Emancipatieambtenaar in alle Vlaamse kranten gepland was of ten minste strookt met de opvatting van de minister?

In hoeverre kan een functie als opdrachthouder Emancipatiezaken verzoend worden met andere activiteiten zoals deze van woordvoester van “Alice”, een organisatie die zichzelf niet-politiek noemt en acties tegen de huidige samenstelling plant?

Kortom, is de dienst Emancipatiezaken een verlengde van het beleid of levert zij enkel kritiek op het beleid?

GEERT BOURGEOIS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 34 van 16 september 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Bij de beoordeling van het woordvoerderschap van Alice (een organisatie die zich inzet voor meer vrouwen op politiek topniveau) door de opdrachthouder voor emancipatiezaken, moet rekening worden gehouden met de specifieke taken van de opdrachthouder.

Ik verwijs hierbij naar het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt. Artikel 9 bepaalt dat de Vlaamse Regering een orgaan aanwijst voor de bevordering van de evenredige participatie en gelijke behandeling.

Dit orgaan is inzonderheid bevoegd voor:

- 1° het verlenen van bijstand aan de slachtoffers van discriminatie bij de afwikkeling van hun klachten betreffende discriminatie;
- 2° het formuleren van adviezen ter bijsturing van het beleid inzake evenredige participatie en gelijke behandeling;
- 3° het verstrekken van informatie over de rechten op evenredige participatie en gelijke behandeling.

In artikel 8 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 december 2004 houdende maatregelen ter bevordering en ondersteuning van het gelijke kansen- en diversiteitsbeleid in de Vlaamse administratie worden volgende taken opgesomd van de opdrachthouder voor emancipatiezaken:

- de opmaak van een jaarlijks voortgangsrapport en actieplan, met inbegrip van:
 - a) het coördineren van de geleverde inspanningen en resultaten voor de Vlaamse administratie op basis van de voortgangsrapporten en actieplannen van de beleidsdomeinen;
 - b) *het opstellen van een kritische analyse van de vorderingen en knelpunten met betrekking tot het beleid inzake evenredige participatie, gelijke kansen en diversiteit.*
- *het opstellen van beleidsaanbevelingen,*
- het ondersteunen en adviseren van personeelsleden, personeelsverantwoordelijken en leidinggevenden inzake gelijkekansen- en diversiteitsbeleid;
- het sensibiliseren van personeelsleden, personeelsverantwoordelijken en leidinggevenden inzake gelijke kansen en diversiteit.

De opdrachthouder wordt door de Vlaamse Regering aangesteld op voordracht van de Vlaamse minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling. Hij/zij heeft een onafhankelijke positie en ressorteert rechtstreeks onder de Vlaamse minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling, die de opdrachthouder ook evalueert (cfr. besluit van de Vlaamse Regering van 24 december 2004).

Deze onafhankelijke positie moet de nodige ruimte bieden om indien nodig, kritische reflecties te maken en er ook over te communiceren.

Anderzijds is de opdrachthouder voor emancipatiezaken ook een personeelslid van de Vlaamse administratie waarop het Vlaamse personeelsstatuut van 13 januari 2006 (VPS) en de deontologische code van 6 juli 2006 (omzendbrief PEBE/DVO/2006/6) van toepassing zijn.

Inzake het spreekrecht van de personeelsleden geldt artikel II 2 van het VPS, dat bepaalt dat de personeelsleden recht hebben op *vrijheid van meningsuiting* ten aanzien van de feiten waarvan ze kennis hebben uit hoofde van hun functie. Het spreekrecht wordt wel beperkt door zwijgplicht in bepaalde specifieke gevallen. Zo wordt het spreekrecht bijvoorbeeld beperkt door de plicht om vertrouwelijke informatie geheim te houden voor iedereen die niet bevoegd is om er kennis van te nemen (vb. vertrouwelijke commerciële, industriële of intellectuele gegevens).

Het spreekrecht kan aan de gemeenschap een dienst bewijzen doordat de aandacht kan worden gevestigd op noodzakelijk geachte bijstellingen van het beleid of eventuele tekortkomingen bij het bestuur.

Tegenover het spreekrecht staat een plicht tot gereserveerdheid. Een ambtenaar kan kritiek leveren op de werking van de overheidsadministratie, op het beleid van de regering of van een bepaalde minister, maar dit hoort te gebeuren op een evenwichtige en redelijke wijze en mag niet beledigend zijn. De ratio legis is het vertrouwen van de bevolking in de administratie hoog te houden en de professionaliteit en neutraliteit van de overheidsdienstverlening te beschermen.

De regels omtrent de plicht tot gereserveerdheid als beperking op het spreekrecht gelden ook voor activiteiten als privépersoon. Bij de beoordeling van de plicht tot gereserveerdheid spelen de aard van de functie, plaats in de hiërarchie en oogmerk mee. Het spreekrecht als vertegenwoordiger van een belangenvereniging is ruimer dan wanneer men in de hoedanigheid van ambtenaar optreedt.

Daarenboven bepaalt de deontologische code van 6 juli 2006 dat de personeelsleden van de Vlaamse overheid in de pers een persoonlijk standpunt mogen vertolken, maar dat ze dan wel duidelijk moeten maken dat ze in eigen naam spreken. De opdrachthouder voor emancipatiezaken verzekerde mij dat ze ten aanzien van de pers benadrukt heeft dat ze in eigen naam sprak en niet vanuit haar functie als opdrachthouder, maar deze toevoeging werd jammer genoeg niet overgenomen in de persberichten.

Ten slotte moet er rekening gehouden worden met de regels omtrent *onverenigbaarheden* (artikel II 10 VPS) waarbij moet beoordeeld worden of de activiteit verenigbaar is met het huidige ambt van de opdrachthouder. Er moet dus rekening worden gehouden met de specifieke taken van de opdrachthouder voor emancipatiezaken.

Zoals vermeld volgt uit het besluit van de Vlaamse Regering van 24 december 2004 dat de opdrachthouder voor emancipatiezaken een onafhankelijke positie bekleedt. Deze onafhankelijke positie moet de nodige ruimte bieden om indien nodig, kritische reflecties te maken en er ook over te communiceren.

In die zin is de functie van opdrachthouder voor emancipatiezaken niet onverenigbaar met deze van woordvoerder van een organisatie die zich inzet voor meer vrouwen op politiek topniveau. De dienst is niet uitsluitend een verlengde van het beleid, noch levert zij enkel kritiek op het beleid.

JO VANDEURZEN,
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 3
van 6 augustus 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Afsluiting water- en energietoevoer - Aanbevelingen Ombudsdienst

Het afsluiten van de water- of energietoevoer is een pijnlijke maar soms onvermijdelijke stap, die meestal niet lichtzinnig wordt gezet. In praktijk gaat het om een ultiem dwangmiddel. Voorzover bekend, zijn er geen grootschalige misbruiken.

Toch vraagt de Vlaamse Ombudsdienst dat de Vlaamse Regering, de VREG (Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt) en de LAC's (lokale adviescommissie) gezamenlijk zouden zorgen voor een geharmoniseerde en eenvormig toegepaste regeling voor de afsluiting van de water- of energietoevoer. De Ombudsdienst vraagt ook dat aan een waterafsluiting altijd een sociaal onderzoek zou voorafgaan, naar analogie met de regeling voor de afsluiting van de energietoevoer.

Welke maatregelen werden reeds genomen om een eenvormige regeling te laten uitwerken voor de afsluiting van de water- en energietoevoer? Welke criteria zijn daarin vastgelegd om te bepalen wanneer een voorafgaandelijk sociaal onderzoek noodzakelijk is?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Lieten (vraag nr. 1), Vandeurzen (nr. 3), Van den Bossche (nr. 3) en Schauvliege (nr. 10).

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 3 van 6 augustus 2009

van **JORIS VAN HAUTHEM**

Een gecoördineerd antwoord zal gegeven worden door mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister bevoegd voor het leefmilieu en het waterbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 4
van 12 augustus 2009
van **CINDY FRANSSSEN**

Steunpunten - Stand van zaken

De Vlaamse overheid kent en subsidieert diverse steunpunten. Inmiddels zijn er veel steunpunten actief op het veld. Dergelijke steunpunten nemen een belangrijke plaats in tussen de overheid en de betrokken sector en/of doelgroep.

Op 16 januari 2009 heb ik deze vraag reeds gesteld aan alle ministers van de vorige Vlaamse Regering. Wegens het uitblijven van een gecoördineerd antwoord heb ik de vraag omgezet in een vraag om uitleg (Handelingen C163-ECO24 van 19 maart 2009, blz.1 en bijlage blz. 31-35). De toenmalige minister heeft zich in haar antwoord echter beperkt tot de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek. Toch had ik graag een overzicht ontvangen van alle door de Vlaamse overheid gesubsidieerde steunpunten. Vandaar deze aanvullende vraag.

1. Hoeveel en welke steunpunten, die aan de bevoegdheden van de minister gerelateerd zijn, bestaan er? Graag een overzicht per departement.

Hoeveel van deze steunpunten zijn er de vorige legislatuur opgericht?

2. Wat is de concrete opdracht en het statuut van de diverse steunpunten en werd dit vastgelegd in een beheersovereenkomst? Indien het een vzw betreft, wie zetelt in de raad van beheer en in de algemene vergadering?
3. Op welke wijze zijn de “stakeholders” betrokken bij de diverse steunpunten?
4. Hoeveel personeelsleden werken in er in elk van deze steunpunten?
5. Wie bepaalt de aanwervingsvoorwaarden en -procedures voor de personeelsleden?
6. Hoeveel middelen krijgen deze steunpunten jaarlijks? Graag een overzicht per steunpunt (sinds 2004).
7. Worden de steunpunten geëvalueerd? Zo ja, hoe en op welke tijdstippen? Zo neen, waarom niet?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 7, Lieten nr. 2, Bourgeois nr. 7, Vandeurzen nr. 4, Crevits nr. 14, Van den Bossche nr. 4, Muylers nr. 14, Schauvliege nr. 11, Smet nr. 3).

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 4 van 12 augustus 2009

van **CINDY FRANSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal gegeven worden door mevrouw Ingrid Lieten, Vlaams minister bevoegd voor het wetenschapsbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 5
van 19 augustus 2009
van **VERA JANS**

Revalidatiecentra - Wachtlijsten

Na een psychiatrische of lichamelijke indicatiestelling kan revalidatie noodzakelijk zijn. Gelukkig telt Vlaanderen heel wat revalidatiecentra waar men ambulantly of indien nodig residentieel terecht kan.

Het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap staat in voor de erkenning, bepaalt het kwaliteitsbeleid en verstrekt de uitrusting en onderhoudstoelagen voor deze gebouwen.

1. Kan de minister een overzicht geven van alle extra- en intramurale revalidatiecentra in Vlaanderen? Graag een overzicht per provincie met aanduiding van hun opnamecapaciteit en personeelsbestand uitgedrukt in FTE (fulltime equivalent).
2. Heeft de minister zicht op het bestaan van wachtlijsten voor deze revalidatiecentra?

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 5 van 19 augustus 2009

van **VERA JANS**

1. Strikt genomen is de rol van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) op het domein van de revalidatie vrij beperkt.

Het VAPH staat in voor erkenning en trimestriële onderhoudstoelagen van 60 extramurale centra, die zich hoofdzakelijk richten op kinderen met ontwikkelingsstoornissen, en in mindere mate op personen met auditieve stoornissen en psychosociale revalidatie. Wat investeringssubsidies betreft, heeft het VAPH slechts een adviserende functie m.b.t. revalidatie-uitrusting. Kwaliteitsbeleid wordt opgevolgd door het Agentschap Inspectie, en veruit de belangrijkste financieringsbron is het RIZIV, dat de revalidatieverstrekingen betaalt via een systeem van revalidatieovereenkomsten.

Het VAPH erkent ook nog 77 intramurale centra (= gebonden aan een ziekenhuis), vooral centra voor locomotorische en psychiatrische revalidatie. Financieel heeft deze erkenning voor deze centra en diensten echter geen enkele consequentie d.w.z. erkenning brengt geen subsidiëring met zich mee. Het gaat hier in feite om een erfenis uit het verleden: het gaat om centra die erkend waren door het Rijksfonds voor sociale reclassering van de mindervaliden, een instantie waarvan het VAPH (toen onder de benaming 'Vlaams Fonds') in 1991 in het kader van de staatshervorming het grootste deel van de bevoegdheden overnam. Het enige voordeel van erkenning voor deze centra is dat de erkenning als revalidatiedienst de mogelijkheid opent van erkenning als "multidisciplinair team", dat aanvraagdossiers voor het VAPH mag opstellen. 49 van deze 77 intramurale centra maken van deze mogelijkheid gebruik.

Hierbuiten zijn er in Vlaanderen nog 442 centra en diensten die met het RIZIV een revalidatieovereenkomst gesloten hebben, maar geen specifieke erkenning genieten vanwege het VAPH. In veel gevallen gaat het niet echt om revalidatie, maar om typische ziekenhuisactiviteiten. Als bijlage vindt u een algemeen overzicht van alle revalidatieovereenkomsten.

Wat opnamecapaciteit en personeelsbestand betreft, heeft het VAPH dus enkel een goed zicht op de 60 extramurale revalidatiecentra die het erkent én subsidieert. Hierna volgt een overzicht zoals gevraagd.

1. Provincie Antwerpen:

Naam en plaats/gemeente	VTE (1)	Opnamecapaciteit (2)
Revalidatiecentrum Turnhout, Turnhout	8,9	52
Revalidatiecentrum Noorderkempen, Wuustwezel	18,7	159
Antwerps Revalidatiecentrum, Antwerpen	8,6	110
Ter Linde, Bornem	4,8	46

Revalidatiecentrum Vijfhoek, Mechelen	4,9	64
Revalidatiecentrum Zuiderkempem, Veerle Laakdal	8,8	52
Totaal provincie Antwerpen	54,7	483

2. Provincie Vlaams-Brabant en Brussel:

Naam en Plaats/gemeente	VTE	Opnamecapaciteit
Levensvreugde, Lovenjoel Bierbeek	4	40
Noord, Laken Brussel	16,9	94
De Poolster, St-Agatha-Berchem	9,6	63
Land van Halle – Pajottenland, Buizingen Halle	6,8	63
Behandelingscentrum, Zellik Asse	4,1	39
Centrum voor sensorieel gehandicapten, St.-Lambrechts-Woluwe	7,6	83
Revalidatiecentrum D.A.T., Tienen	6,7	57
Revalidatiecentrum D.A.T., Aarschot	7,2	59
Totaal Vlaams-Brabant en Brussel	62,9	498

3. Limburg

Naam en plaats/gemeente	VTE	Opnamecapaciteit
CST Hasselt, Hasselt	14,6	135
CST Genk, Genk	14,7	140
Centrum voor Spraak- en Taalpathologie, Bree	7,2	65
Reval Hasselt, Hasselt	4,4	39
Reval Noord-Limburg, Lommel	3,1	29
Reval West-Limburg, Beringen	3,1	17
Reval Maasland, Genk	5,9	25
Validag Lommel, Lommel	4,3	29
Validag Tongeren, Tongeren	3,9	30
Totaal Limburg	61,2	509

4. Oost-Vlaanderen

Naam en plaats/gemeente	VTE	Opnamecapaciteit
Sint-Lievenspoort, Gent	46,2	359
De Hert, Aalst	15,6	115
De Springplank, Lede	8,3	89
Revalidatiecentrum Kapelhof, Zele	14,2	154
Revalidatiecentrum, Drongen Gent	16,9	138
C.A.R. De Schakel, Wetteren	7,5	85
Ter Kouter Psy, Deinze	16,2	161
Ter Kouter NOK, Deinze	16,2	154

Wegwijs, Zottegem	18,2	150
Revalidatiecentrum Beveren, Beveren	20,6	217
Lokomotief, Ninove	8,0	78
Revalidatiecentrum, Buggenhout	12,7	176
Centrum Taal, Spraak-, Gehoorrevalidatie, Buggenhout	7,1	77
De Steijger, Destelbergen	19,2	177
Centrum voor Ambulante Revalidatie, Oostakker Gent	18,1	177
Revalidatiecentrum Gehoor en Spraak, Ronse	7,6	122
Revalidatiecentrum Het Veer, Sint-Niklaas	26,4	250
C.A.R. Impuls, Gent	18,5	200
Waas Revalidatiecentrum, Lokeren	11,9	137
Horizon Psy, Geraardsbergen	10,1	118
Horizon NOK, Geraardsbergen	11,1	101
Centrum voor functionele revalidatie, Zelzate	11,3	117
Klim-op, Eeklo	13,2	198
Ter Eecken, Oudenaarde	27,7	203
Totaal Oost-Vlaanderen	382,8	3.753

5. West-Vlaanderen

Naam en plaats/gemeente	VTE	Opnamecapaciteit
Elora, Nieuwpoort	14,4	162
Spermalie, Brugge	45,9	277
Overleie, Kortrijk	51,9	461
Accent, Kortrijk	10,0	97
Revalidatiecentrum De Kindervriend, Rollegem Kortrijk	7,4	63
't Veld, Aartrijke Zedelgem	25,8	206
C. Ontwikkelings- en Gehoorstoornissen 'Stappie', Oostende	26,5	241
Inghelburch, Brugge	18,1	63
REVA, Roeselare	14,5	136
C. Gehoorrevalidatie en Logopedie, Torhout	17,1	139
De Klinker, Knokke-Heist	14,3	82
R.C. Taal en Ontwikkelingsproblemen, Roeselare	15,3	152
De Klinker, Ieper	11,2	108
Totaal West-Vlaanderen	259,4	2.187

Algemeen totaal Vlaanderen + Brussel	821	7.430
---	------------	--------------

- (1) met 'voltijds-equivalenten' is bedoeld de artsen, de psychologen en orthopedagogen, de paramedici (logopedie, ergotherapie, kinesithérapie) en de sociaal assistenten.
- (2) met "opnamecapaciteit" is bedoeld het maximum aantal personen dat tegelijk een actief revalidatieprogramma volgt in het centrum (wil niet zeggen tegelijk aanwezig)

Uiteraard opvallend is het grote verschil tussen de provincies. Dit heeft o.m. te maken met het instellen van een moratorium op nieuwe erkenningen en uitbreidingen in 1987. De situatie op dat moment werd als het ware bevroren, zodat deze sector zich in Antwerpen, Limburg en Vlaams-Brabant niet heeft kunnen ontwikkelen zoals dat vroeger was gebeurd in Oost- en West-

Vlaanderen. De revalidatieovereenkomsten met het RIZIV hebben de bevroren situatie van 1987 bevestigd, buiten enkele kleinere nieuwe centra in Antwerpen en Vlaams-Brabant.

2. Het bestaan van wachtlijsten is ons bekend. Dit verschijnsel heeft wat de revalidatiesector betreft echter op de eerste plaats te maken met de revalidatieovereenkomsten met het RIZIV, waarin uitdrukkelijk een jaarmaximum voor aanrekenen van 'revalidatieforfaits' is opgenomen. Overschrijding hiervan is voor de centra financieel niet haalbaar. Maatregelen als bijkomende tewerkstelling in het kader van Maribel hebben een beetje druk van de ketel genomen, maar geen fundamentele oplossing gebracht.

Het RIZIV is m.i. de belangrijkste speler bij de zoektocht naar een definitieve organisatie van de sector van de ambulante revalidatie. Het voerde reeds verscheidene studies en enquêtes uit, die echter nog niet tot een fundamentele herstructurering geleid hebben. Overigens kan deze kwestie niet los gezien worden van het bredere domein van de aanpak van kinderen met ontwikkelingsproblemen, met heel wat 'belendende sectoren' als onderwijs, gehandicaptenzorg, algemeen welzijn en volksgezondheid.

BIJLAGE

Infonota omtrent de revalidatiesector bij het RIZIV en bij de Vlaamse Gemeenschap: beknopt overzicht van de actuele toestand.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2009/VANDEURZEN/5/antw.005.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 6
van 20 augustus 2009
van **VERA JANS**

Woningaanpassing gehandicapten - Tegemoetkomingen

Personen met een handicap die hun woning willen aanpassen aan een (verhoogde) zorgnood en afnemende mobiliteit, kunnen bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een handicap (VAPH) terecht voor financiële ondersteuning. Om een aanvraag in te dienen, moet men jonger zijn dan 65, althans bij de eerste aanvraag. Er zijn geen inkomensvoorwaarden.

De aanvraag wordt onderzocht door een multidisciplinair team dat de noden onderzoekt en samen met de betrokkene de gewenste ondersteuning beschrijft.

1. Hoeveel aanvragen voor IMB (individuele materiële bijstand) voor woningaanpassing werden er in 2008 en de eerste helft van 2009 ingediend bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap? Graag gegevens per provincie.
2. Voor welke woningaanpassingen werden de aanvragen ingediend?
3. Hoeveel bedraagt een gemiddelde vergoeding voor een aanvraag tot woningaanpassing?
4. Heeft de minister zicht op het totale bedrag dat uitbetaald werd voor woningaanpassingen in 2008 en de eerste helft van 2009? Graag gegevens per provincie.

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 6 van 20 augustus 2009

van **VERA JANS**

1. De tabel bevat de gegevens voor 2008 en het 1ste semester van 2009 en geven het aantal verschillende personen weer die een aanvraag voor woningaanpassing indienden.

Provincie	Aantal personen dat een aanvraag indienden	
	2008	1 ^{ste} semester 2009
Antwerpen	1.299	517
Brabant	759	343
Limburg	770	442
Oost-Vlaanderen	1.260	574
West-Vlaanderen	1.335	618
TOTAAL	5.423	2.494

2. Bijlage 1 geeft een overzicht van de verschillende aangevraagde woningaanpassingen opgesplitst per provincie en geeft een meer gedetailleerd overzicht per soort aanpassing.
3. Voor het berekenen van de gemiddelde vergoeding voor woningaanpassing werd de onderverdeling in de referentielijst bij het hulpmiddelenbesluit als uitgangsbasis genomen. In die lijst wordt een onderscheid gemaakt tussen:

- ombouwen van de woning of aanbouw aan de woning:

het gaat hier om het ombouwen of aanbouwen van ruimten om deze (rolstoel)toegankelijk te maken of het plaatsen van een trap- plateau- of kokerlift.

- aanvullende uitrusting van de woning (AU):

- een aantal voorbeelden zijn aanpassing van het keukenmeubilair (o.a. onderrijdbaar werkvlak, in hoogte verstelbare gootsteen, ...), elektrificatie van de rolluiken, automatische deuropener, handgrepen, oprijgoten, signaleringssysteem voor personen met een auditieve handicap.

- gadgets bij woningaanpassing:

een aantal voorbeelden van gadgets zijn: een badplank, toiletverhoging, badverkorter, deurklink- en sleutelgreepaanpassingen.

De grootte van de tegemoetkomingen lopen, naargelang het soort aanpassing, sterk uiteen waardoor het berekenen van één gemiddelde vergoeding geen realistisch beeld zou geven. Daarom werden 2 gemiddelden berekend. In de tabel werd onder 'woonaanpassingen' rekening gehouden met de vergoedingen uitbetaald voor ombouwen van de woning of aanbouw aan de woning. Onder 'AU of gadget' gaat het over vergoedingen voor aanvullende uitrusting of gadgets.

Omdat een woningaanpassing gespreid kan worden over verschillende jaren kan het gemiddelde bedrag hoger liggen dan het resultaat in de tabel omdat voor de berekening enkel rekening werd gehouden met de uitbetaalde bedragen in 2008 en het 1ste semester 2009.

	Uitbetaald bedrag in 2008 en 1ste semester 2009	Aantal personen	Gemiddeld bedrag
woningaanpassingen	€ 4.483.843,09	1081	€ 4.147,87
AU of gadget	€ 1.141.998,65	2067	€ 552,49

4. De cijfers geven een beeld van het uitbetaald bedrag in 2008 en het 1ste semester van 2009 en dit op basis van de ingediende facturen in die periode.

Provincie	Uitbetaalde bedragen	
	2008	1ste semester 2009
Antwerpen	€ 1.212.005,39	€ 85.695,62
Brabant	€ 863.976,32	€ 96.158,26
Limburg	€ 632.908,52	€ 87.528,35
Oost-Vlaanderen	€ 1.320.898,06	€ 139.339,50
West-Vlaanderen	€ 1.145.737,54	€ 41.594,18
TOTAAL	€ 5.175.525,83	€ 450.315,91

BIJLAGE

Zorgvragen.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2009/VANDEURZEN/6/antw.006.bijl.001.pdf>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 7
van 20 augustus 2009
van **VERA JANS**

Rusthuizen - Inspecties

Geregeld ontvangen rusthuizen inspectie in het kader van een verlening van een erkenning of van klachtenonderzoeken voor vergunningen, voor bouwdoossiers, of opvolgingsonderzoeken.

In het kader van de begeleiding om de kwalitatieve en kwantitatieve normen te halen, zijn deze inspectiebezoeken vaak een stimulans om aanpassingen te doen.

Afwijkingen van de opgelegde regels worden alleen beperkt in tijd toegestaan wanneer vervangende maatregelen worden voorgesteld of wanneer het leefcomfort van de ouderen niet in het gedrang komt.

1. Hoeveel inspecties werden er sedert 2006 – los van inspecties noodzakelijk in het kader van nieuwe vergunde erkenningen van een bouwdoossier – in rustoorden uitgevoerd? Graag gegevens per provincie.
2. Welke rustoorden kregen een intensieve controle? Om welke reden? Graag gegevens per provincie.
3. Bij welke rusthuizen werden sedert 2006, naar aanleiding van deze inspectie, tijdelijke afwijkingen op de reglementeringen toegestaan? Graag gegevens per provincie.
4. Welke rusthuizen in Limburg kregen sinds 2006 een tijdelijke afwijking? Om welke redenen? Voor welke termijn?
5. Hoeveel dossiers werden door de inspectie negatief beoordeeld sedert 2006? Graag gegevens per provincie.
6. Hoeveel rusthuizen hebben sinds 2006 een sanctie gekregen nadat ze negatief werden beoordeeld? Om welke rusthuizen gaat het? Graag gegevens per provincie.

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 7 van 20 augustus 2009

van VERA JANS

1. De gegevens die hier zijn opgenomen betreffen de periode van 1/01/2006 tot 24/08/2009. De eerste tabel geeft het totaal aantal inspecties weer. Dit omvat alle inspecties die het globale nazicht beogen van erkenningsnormen en kwaliteitsnormen. Daarnaast worden er ook financiële inspecties uitgevoerd, die vooral zijn gericht op de boekhoudkundige en financiële aspecten. De cijfers daarvan worden weergegeven in de tweede tabel.

Provincie	Totaal
Antwerpen	790
Brussels Hoofdstedelijk Gewest	30
Limburg	322
Oost-Vlaanderen	605
Vlaams-Brabant	509
West-Vlaanderen	554
Eindtotaal	2810

Provincie voorziening	Totaal
Antwerpen	42
Brussels Hoofdstedelijk Gewest	1
Limburg	16
Oost-Vlaanderen	20
Vlaams-Brabant	36
West-Vlaanderen	14
Eindtotaal	129

2. De redenen voor een inspectie kunnen velerlei zijn. Inspecties kunnen gekoppeld zijn aan administratieve processen (zoals voorafgaande vergunningen, verlengingen van erkenningen, opvolgingen van verbouwingen,...) of eerder gericht op een specifiek onderwerp (bijvoorbeeld kwaliteitsinspecties in functie van de toepassing van het kwaliteitsdecreet). Inspecties kunnen te maken hebben met vastgestelde tekorten bij een vorige inspectie (dit kan eenmalig zijn of meermaals afhankelijk van de aard van de tekorten) of met eenmalige feiten zoals een brand, een gerechtelijke procedure of klachten (met mogelijk daaruit volgende opvolgingsinspecties). Inspecties kunnen ook in functie staan van een nakende sluiting met strikte opvolging daarvan. Tenslotte kunnen inspecties gebeuren in functie van het opmaken van een proces verbaal (bijvoorbeeld bij illegale uitbating).

Om een beeld te geven van de intensiteit waarmee rusthuizen worden bezocht, werd onderstaande tabel opgemaakt. Het gaat om dezelfde cijfers (2.810 inspectiebezoeken) maar gepresenteerd in een frequentietabel.

Provincie	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	13	15	17	24
Antwerpen	36	54	64	35	11	15	10	2	3	3	1		1		
Brussels Hoofdstedelijk Gewest	8			1	1	1	1								
Limburg	29	19	20	15	11	5	2	2	1		1				
Oost-Vlaanderen	39	68	62	25	13	5	3					1	1		
Vlaams-Brabant	30	45	33	17	3	2	4	3	2	3		3	1	1	1
West-Vlaanderen	40	55	47	22	11	9	3	2	1	2					
Eindtotaal	182	241	226	115	50	37	23	9	7	8	2	4	3	1	1
	182	482	678	460	250	222	161	72	63	80	22	52	45	17	24

Verduidelijking van de tabel:

- de eerste rij cijfers geeft weer hoeveel inspecties er zijn geweest in de referentieperiode: dit gaat van 1 inspectie tot 24 (waarbij dit maximum zich eenmaal voordoet en dit in de provincie Brabant);
- de voorlaatste rij geeft het aantal rusthuizen weer dat een dergelijke frequentie van inspectiebezoeken heeft gekregen (in de tussenliggende rijen wordt dit uitgesplitst per provincie);
- de onderste rij geeft het totaal aantal inspecties weer over de referentieperiode (in totaal dus 2.810).

Gezien de veelheid van redenen waarom een bepaald rusthuis een inspectiebezoek krijgt, is steeds een individuele duiding per dossier nodig om de frequentie van de bezoeken aan dat rusthuis te verklaren. Het is niet haalbaar om binnen het bestek van deze schriftelijke vraag deze duiding te geven voor de om en nabij 750 Vlaamse rusthuizen.

- In sommige gevallen vragen de uitbaters van een rusthuis wanneer er tekorten op de erkenningsnormen voor rusthuizen werden vastgesteld een afwijking hiervoor aan. Het betreft hier doorgaans normen waaraan de voorziening al dan niet tijdelijk om een of andere reden niet kan voldoen, of waarvoor de aanpassingskost niet evenredig in verhouding staat tot de hierdoor gecreëerde meerwaarde. Elke aanvraag tot het bekomen van een afwijking moet degelijk gemotiveerd zijn. Er moet tevens aangetoond worden dat het niet naleven van de erkenningsnorm voor de bewoners en het personeel geen nadeel creëert. De verleende afwijkingen worden in de regel beperkt tot de duur van de verleende erkenning en vaak gekoppeld aan voorwaarden. Bij de inspectie van een dergelijke voorziening wordt nagegaan of het noodzakelijk of opportuun is de afwijking te verlenen of te behouden.
- De Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt mij specifiek de vraag naar de rusthuizen die in Vlaanderen en in Limburg een tijdelijke afwijking op de erkenningsnormen verkregen. Daarnaast wenst zij te vernemen om welke reden en voor welke termijn deze tijdelijke afwijkingen werden verleend.
Deze data kunnen momenteel door mijn administratie niet binnen een redelijke taakbelasting en termijn verstrekt worden aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger, gezien deze gegevens niet elektronisch beschikbaar zijn en momenteel een manuele opzoeking vergen in alle betrokken dossiers.
Binnen mijn administratie werd een e-project opgezet dat op termijn het beschikbaar maken van de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde gegevens mogelijk zal maken. Recentelijk werd de eerste fase ervan met betrekking tot het dossierbeheer van de voorafgaande vergunningen in productie genomen.
- Onder punt 6 is de informatie vermeld m.b.t. de negatieve beslissingen. De mogelijkheid bestaat ook dat er, in de loop van het proces (inspectie-beoordeling-aanmaningen-overleg-bezwaarschrift-adviescommissie enz. ...) de voorziening zelf uiteindelijk voldoende garanties voor verbetering biedt, of dat er een andere uitbater wordt gevonden die dan de uitbating van de voorziening

overneemt. Deze dossiers leiden dus niet tot sluiting, maar de inspectie heeft dan evengoed haar nut bewezen.

6. Sinds 1 januari 2006 werd op basis van de vaststellingen van de inspectie een negatieve beslissing genomen in de dossiers van volgende rusthuizen:
- a) provincie Antwerpen:
 - rusthuis “Residentie Herfstgloed”, Plantin en Moretuslei 90 te 2018 Antwerpen: intrekking van de erkenning en sluiting van het rusthuis (besluit van de administrateur-generaal van 21 januari 2009);
 - rusthuis “De Gouden Regen”, Goudregenlaan 9 te 2960 Brecht: intrekking van de erkenning en sluiting van het rusthuis (besluit van de administrateur-generaal van 11 januari 2008).
 - b) provincie Vlaams-Brabant:
 - rusthuis “Rustoord Zennehart”, Pastoor Bolsstraat 90 te 1652 Beersel: weigering van de erkenning en sluiting voor 14 woongelegenheden van het rusthuis (12 woongelegenheden in de linkervleugel gelijkvloers en de 2 kamers in de rechternvleugel verdieping) (besluit van de administrateur van 27 november 2006);
 - rusthuis “Bergamote”, Holleweggaarde 6A te 1030 Schaarbeek: intrekking van de erkenning met de sluiting als Vlaams rusthuis tot gevolg (besluit van de administrateur-generaal van 24 november 2007);
 - rusthuis “Atlantis”, Sint Stevensstraat 1 te 1600 Sint-Pieters-Leeuw: weigering van de verlenging van de erkenning met de sluiting als gevolg en weigering van de verlenging van de RVT-erkenning (besluit van de administrateur-generaal van 12 juli 2009);
 - rusthuis “Onze Rust”, Eburonenlaan 10-12 te 1780 Wemmel: weigering van de verlenging van de erkenning en de sluiting van het rusthuis (besluit van de administrateur-generaal van 17 januari 2008).
 - c) provincie Limburg: geen
 - d) provincie Oost-Vlaanderen:
 - rusthuis Bruggenpark, Bruggenhoek 36 te 9620 Zottegem: schorsing van de erkenning van het rusthuis met 6 maanden met ingang van 18 maart 2007 (besluit van de administrateur-generaal van 16 februari 2007).
 - e) provincie West-Vlaanderen:
 - rusthuis Residentie Ensor, Klemskerkestraat 4 te Bredene: sluiting van een illegale uitbating als rusthuis (besluit van de administrateur-generaal van 9 juni 2008);
 - rusthuis Residentie Rozenhof, Zandstraat 10 te 8200 Brugge (Sint-Andries): weigering van de RVT-erkenning (besluit van de administrateur-generaal van 9 maart 2007);
 - rusthuis Residentie Hortensia, Dronckaertstraat 600 te Menen: schorsing van de erkenning van het rusthuis met 3 maanden met ingang van 1 augustus 2006 (besluit van de administrateur-generaal van 7 juli 2006).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 8
van 20 augustus 2009
van **VERA JANS**

Interministerieel overleg - Stand van zaken

België is een land met een bijzonder complexe staatsstructuur. Door de verschillende staatsvormingen zijn de bevoegdheden voor de verschillende beleidsdomeinen in dit land verdeeld over de verschillende overheden. Ook voor de beleidsdomeinen Welzijn, Volksgezondheid en Gezin zijn er vele overlappings met de federale overheid.

De implementatie van tal van beleidsmaatregelen vereist een tussenkomst van zowel de federale als de gemeenschaps- of gewestregering. Om dit in goede banen te leiden, wordt er interministerieel overleg gepleegd.

1. Wanneer vond het laatste interministerieel overleg plaats?
2. Wat waren de agendapunten die verband houden met de beleidsdomeinen Welzijn, Volksgezondheid en Gezin?
3. Welke concrete beleidsaanpassingen en/of -maatregelen resulteerden uit het laatste overleg tussen de minister en zijn federale, Waalse of Brusselse collega's aangaande zijn beleidsdomeinen?
4. Wanneer vindt het volgende interministerieel overleg plaats?
5. Welke thema's/beleidsproblemen aangaande de beleidsdomeinen van de minister zullen onderwerp uitmaken van het volgende interministerieel overleg?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr.11, Lieten nr.3, Bourgeois nr. 10, Vandeurzen nr.8, Crevits nr. 21, Van den Bossche nr. 6, Muylers nr. 15, Schauvliege nr. 14, Smet nr. 7)

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 8 van 20 augustus 2009

van **VERA JANS**

Een gecoördineerd antwoord zal gegeven worden door de heer Kris Peeters, Vlaams minister bevoegd voor het algemeen regeringsbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 9
van 26 augustus 2009
van **LINDA VISSERS**

Kabinetten - Dienstvoertuigen

Het aantreden van een nieuwe regering betekent traditioneel ook een aanpassing van het wagenpark van de kabinetten.

1. Over welke personenwagens beschikt het kabinet van de minister ?

Graag met vermelding van merk en type, jaar van aankoop, cilinderinhoud, opties en aankoopprijs.

2. Welke van deze wagens waren ter beschikking bij het aantreden van de minister en welke werden sedertdien aangeschaft?

3. Worden er leasingvoorwaarden gehanteerd en zo ja, welke?

4. Gebruikt de minister altijd de auto voor de dienst of maakt hij/zij ook gebruik van andere vervoersmiddelen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr.13, Lieten nr. 5, Bourgeois nr.13, Vandeurzen nr. 9, Crevits nr. 26, Van den Bossche nr. 7, Muylers nr. 17, Schauvliege nr. 16, Smet nr. 11).

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 9 van 26 augustus 2009

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal gegeven worden door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake de facilitaire dienstverlening en het vastgoedbeheer in de Vlaamse administratie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 10
van 2 september 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Bevoegdheidsoverschrijdingen - Screening

In het regeerakkoord, onder hoofdstuk VI "Staatshervorming, Brussel, Vlaamse Rand", lezen wij de volgende passage:

"We hanteren de in de wetgeving voorziene instrumenten wanneer andere overheden op ons bevoegdheidsdomein ageren".

1. Worden wetten, decreten, verordeningen, besluiten, rondzendbrieven, beleidsbrieven en begrotingen van de federale overheid en van andere gewest- en gemeenschapsregeringen in dit land door de departementen en/of agentschappen die onder bevoegdheid van de minister vallen, onderzocht op de aanwezigheid van mogelijke bevoegdheidsoverschrijdingen of -conflicten?

2. Zo ja, gebeurt deze screening systematisch?

Is er een vaste medewerker of een dienst verantwoordelijk voor deze screening? In dit laatste geval, welke dienst betreft het en met hoeveel personeelsleden is hij bemand?

Met welke frequentie gebeurt het onderzoek?

3. Is aan de screening een systematische rapportering aan de voogdijminister gekoppeld? Met welke regelmaat wordt desgevallend verslag uitgebracht aan de minister?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 14, Lieten nr. 6, Bourgeois nr. 14, Vandeurzen nr. 10, Crevits nr. 27, Van den Bossche nr. 8, Muyters nr. 19, Schauvliege nr. 19, Smet nr. 12).

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 10 van 2 september 2009

van **JORIS VAN HAUTHEM**

Een gecoördineerd antwoord zal gegeven worden door de heer Kris Peeters, Vlaams minister, bevoegd voor het algemeen regeringsbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 11
van 3 september 2009
van **FRANK CREYELMAN**

Vluchthuizen - Stand van zaken

Vrouwenopvangcentra en vluchthuizen vallen sedert 1997 onder de centra voor algemeen welzijnswerk (CAW). De opvang van vrouwen die het slachtoffer zijn van geweld, is één van de hoofdopdrachten van de CAW.

Vrouwenopvangcentra werken met een brede doelgroep: vrouwen uit verschillende leeftijdscategorieën, uit verschillende culturen en uit verschillende sociale klassen worden opgenomen. Er zijn momenteel 24 vrouwenopvangcentra in Vlaanderen, goed voor een opvangcapaciteit van 300 bedden. Daarvan zijn er zeven echte vluchthuizen: in Diest, Gent, Hasselt, Leuven, Mechelen, Roeselare en Turnhout.

1. Hoeveel opvangplaatsen zijn er voor vrouwen en kinderen per vluchthuis?

Hoeveel dagen verblijven vrouwen en kinderen gemiddeld in een vluchthuis?

Hoeveel begeleiders zijn er gemiddeld per opvangplaats?

2. Wat is de sociale en culturele achtergrond van de vrouwen die gebruik maken van een vluchthuis?

Zijn er op dit vlak bepaalde tendensen merkbaar?

Zijn er duidelijke verschillen in sociale en culturele achtergrond van de vrouwen naargelang de regio waar het vluchthuis zich bevindt? Zo ja, welke verschillen?

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 11 van 3 september 2009

van **FRANK CREYELMAN**

1. In de door u aangehaalde vluchthuizen waren er in 2008 in totaal 106 bedden in 62 kamers ter beschikking. In sommige vluchthuizen zijn een aantal bedden specifiek voor kinderen voorzien, in andere worden de bedden over de kamers verdeeld naargelang de opgenomen cliënt en haar gezinssituatie.

Een overzicht van het aantal beschikbare kamers en bedden per vluchthuis, in 2008:

Diest: 5 kamers, 10 bedden (5 bedden voor vrouwen en 5 bedden voor kinderen);
Gent: 9 kamers, 15 bedden;
Hasselt: 19 kamers, 19 bedden;
Leuven: 8 kamers, 18 bedden;
Mechelen: 5 kamers, 15 bedden (5 bedden voor volwassenen, 10 bedden voor kinderen);
Roeselare: 10 kamers, 17 bedden;
Turnhout: 6 kamers, 12 bedden (6 bedden voor volwassenen en 6 bedden voor kinderen).

Een overzicht van het gemiddeld aantal verblijfsdagen per vluchthuis, in 2008:

Diest: 38 dagen;
Gent: 36 dagen;
Hasselt: 24 dagen;
Leuven: 62 dagen;
Mechelen: 60 dagen;
Roeselare: 33 dagen;
Turnhout: 32 dagen.

Een overzicht van het gemiddeld aantal inzetbare voltijds equivalenten (VTE) per opvangplaats per vluchthuis, in 2008:

Diest: 0.38 VTE;
Gent: 0.37 VTE;
Hasselt: 0.27 VTE;
Leuven: 0.42 VTE;
Mechelen: 0.25 VTE;
Roeselare: 0.35 VTE;
Turnhout: 0.25 VTE.

2. De vrouwen die zich aanmelden in een vluchthuis zijn vaak zeer kwetsbaar. De meerderheid is laaggeschoold, niet-beroepsactief en heeft één of meerdere kinderen. Bijna de helft van de vrouwen behoort tot een etnisch-culturele minderheid. Vaak combineren deze vrouwen problemen op meerdere gebieden (relationeel, materieel/financieel, persoonlijk/psychisch, administratief/juridisch,..). De meeste vrouwen beschikten voor de aanmelding over een verblijfplaats.

Een aanzienlijk deel van de vrouwen die zich aanmelden zijn van Turkse of Marokkaanse origine. Oost-Europeanen melden zich vaker aan de laatste jaren en in mindere mate is er ook een stijging

van het aantal mensen zonder papieren. Een tendens die hierbij aansluit is dat bij vrouwen, behorende tot een etnisch-culturele minderheid, zich steeds meer anderstaligen bevinden. Het cliënteel wordt ook voornamelijk gekenmerkt door een toenemende complexiteit van de problematiek. Dit hangt onder meer samen met de stijgende culturele diversiteit van het cliënteel.

In de grootstad Gent en ook in Mechelen bieden zich meer anderstaligen aan.

De vluchthuizen hebben een grote reikwijdte waardoor de achtergrond van het cliënteel niet veel verschilt tussen de regio's. Mede door de problematiek waarmee de vrouwen geconfronteerd worden, verkiezen zij soms om in een andere, meer afgelegen regio hulp te zoeken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 12
van 4 september 2009
van **FRANK CREYELMAN**

Vrouwenopvangcentra - Partnergeweld

De politiediensten noteerden in ons land vorig jaar 52 klachten per dag wegens mishandeling door de partner. De klachten zijn voornamelijk van vrouwen. Het gaat zowel om fysiek als om psychisch geweld, maar ook om verkrachting binnen het huwelijk of om mannen die hun vrouwen verplichten tot prostitutie.

Vrouwenopvangcentra en vluchthuizen vallen sedert 1997 onder de centra voor algemeen welzijnswerk (CAW). De opvang van vrouwen die het slachtoffer zijn van geweld is één van de hoofdopdrachten van de CAW.

1. Vertaalt het stijgende aantal klachten over partnergeweld zich in een toename van het aantal hulpverleningen door de vrouwenopvangcentra? Zo ja, hoe groot is die toename?

Welke invloed heeft het stijgende aantal klachten van partnergeweld op de werking van de vrouwenopvangcentra?

2. Wordt er voorzien in hulpverlening die is aangepast aan de sociale en culturele achtergrond van de slachtoffers? Zo ja, hoe vult men deze aangepaste werking precies in?

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 12 van 3 september 2009

van **FRANK CREYELMAN**

1. De stijging van het aantal klachten over partnergeweld zijn niet direct zichtbaar in een toename van het aantal opnames door de vrouwenopvangcentra. Er is immers niet veel ruimte voor een toename van het aantal opnames in deze opvangcentra aangezien er vaak zelfs aanvragen moeten worden doorverwezen wegens het volzet zijn van de opvangcentra. Het stijgend aantal klachten over partnergeweld bij de politie impliceert ook niet noodzakelijk dat er nu meer partnergeweld is dan vroeger. Door de verhoogde aandacht voor partnergeweld is het ook mogelijk dat slachtoffers nu meer en vlugger een klacht indienen bij de politie. In verschillende regio's in Vlaanderen verloopt de samenwerking tussen de centra voor algemeen welzijnswerk (CAW) en de politiediensten goed en worden cliënten doorverwezen naar een CAW voor verdere hulpverlening.

Als antwoord op de verhoogde nood aan aanpak van partnergeweld verscheen op 6 juli 2006 een ministeriële omzendbrief betreffende de versterking van de aanpak van intrafamiliaal geweld - partnergeweld. Het was de bedoeling dat de centra voor algemeen welzijnswerk hun aanbod sterker en gericht zouden inzetten in situaties van partnergeweld. De extra middelen die hiervoor werden vrijgemaakt, waren een aansporing om de totale werking van het algemeen welzijnswerk, dus ook de vrouwenopvangcentra en de vluchthuizen, beter af te stemmen met de intrafamiliale (gewelds-)problematiek.

Slachtoffers van geweld kunnen nu zowel in het residentieel als het ambulante aanbod van het CAW terecht. CAW beschikken immers over verschillende werkvormen die een bijdrage leveren aan de aanpak van intrafamiliaal geweld, namelijk gezins- en relatiebegeleiding, crisisopvang, slachtofferhulp, bemiddeling, opvangcentrum, vluchthuis, e.d.

Bovendien ontwikkelde het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk in 2007-2008 een training op maat van CAW-medewerkers in het omgaan met intrafamiliaal geweld. Tweehonderd vijftientig CAW-medewerkers werden hiermee bereikt. Het ging om onthaal- en begeleidingsmedewerkers van de ambulante en de residentieel werkingen. Het gaat hierbij zowel om medewerkers die intrafamiliaal geweld als duidelijke opdracht hebben als om medewerkers uit werkingen die sporadisch met de problematiek te maken hebben.

Het resultaat van deze vorming was dat:

- de kennis van de CAW-medewerkers rond intrafamiliaal geweld verhoogd werd;
- het inzicht in relatie- en gezinspatronen uitgebreid werd;
- de sensibiliteit voor signalen van intrafamiliaal geweld verhoogd werd;
- en de vaardigheden in het bespreekbaar maken van geweld, het werken rond veiligheid, het betrekken van de partner en kinderen aangeleerd en ingeoeffend werden.

De CAW hebben de laatste jaren heel wat geïnvesteerd om een hulpverleningsaanbod te kunnen bieden aan slachtoffers van intrafamiliaal geweld - partnergeweld.

2. De centra voor algemeen welzijnswerk en de hulpverleners zijn zich bewust van de diverse achtergrond van hun cliënteel. In de opvangcentra en de vluchthuizen is deze diversiteit nog explicieter merkbaar.
In de aanwervingsprocedures voor medewerkers in het vluchthuis en de vrouwenopvangcentra wordt rekening gehouden met de diversiteit van het cliënteel. Men gaat bewust op zoek naar

hulpverleners met een verschillende culturele achtergrond en meertalige hulpverleners. In de hulpverlening wordt vaak samengewerkt met tolkendiensten. Ook telefonisch doet men een beroep op tolken, via 'Babel'.

Om de hulpverlening werkbaar te houden is er in sommige vluchthuizen een percentage vastgelegd voor het maximum aantal anderstaligen dat kan opgenomen worden.

Op basis van de opgedane ervaringen hebben de hulpverleners een specifieke expertise ontwikkeld. Bijvoorbeeld: aangezien vele vrouwen uit hun familie verstoten worden als ze hun partner (willen) verlaten, werken sommige vluchthuizen aan het bevorderen van het sociale netwerk door bewoonsters en ex-bewoonsters in contact met elkaar te brengen zodat zij in de toekomst steun kunnen zoeken bij 'lotgenoten'.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 13
van 4 september 2009
van **VERA VAN DER BORGHT**

VAPH - Uitlening hulpmiddelen

Personen met een handicap hebben nood aan een aantal hulpmiddelen. Het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap kan tussenkomen in de kosten. In principe betaalt het Vlaams Agentschap de factuur of een deel ervan terug of wordt er gewerkt met een derdebetalersregeling.

Sommige patiëntenverenigingen lenen echter ook hulpmiddelen uit. Indien de gebruiker het hulpmiddel niet langer kan gebruiken of overlijdt, wordt het ingeleverd en wordt het, na te zijn gereinigd en eventueel hersteld, ter beschikking gesteld van een andere gebruiker.

Bestaat bij het Vlaams Agentschap de mogelijkheid om hulpmiddelen uit te lenen?

Zo ja, voor welke hulpmiddelen geldt dat?

Zo neen, waarom gebeurt dit niet, gelet op de enorme kostenbesparing die dit met zich mee zou kunnen brengen?

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 13 van 4 september 2009

van **VERA VAN DER BORGHT**

Het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) biedt niet de mogelijkheid om hulpmiddelen te ontlenen. Het *BESLUIT van de VLAAMSE REGERING van 13 juli 2001 tot vaststelling van de criteria, voorwaarden en refertebedragen van de tussenkomsten in de individuele materiele bijstand voor de sociale integratie van personen met een handicap* dat het hulpmiddelenbeleid regelt, is volledig gebaseerd op de subsidiëring van hulpmiddelen op individuele basis. Momenteel is er geen wettelijk kader voor het organiseren van uitleen ten behoeve van personen die in aanmerking komen voor materiële ondersteuning.

Bij het bepalen van de hoogte van deze subsidiëring gaat men steeds uit van het meerkostprincipe. Dit houdt in dat men de meerkost van een hulpmiddel of aanpassing voor de persoon met een handicap ten opzichte van een persoon zonder handicap bepaalt. Daarnaast probeert men ook in de mate van het mogelijke het principe 'goedkoopst-adequaat' te hanteren wat inhoudt dat men de subsidiëring richt op het goedkoopste volwaardige toestel. Dat houdt voor alle duidelijkheid ook in dat de kwaliteit van de toestellen mee in ogenschouw genomen wordt. Men gaat dus niet zonder meer voor de laagste prijs. De toepassing van deze principes impliceert dat er in een aantal gevallen een oplegkost is voor de persoon met een handicap. Het kan bijvoorbeeld zijn dat de persoon gewoon een duurder type verkiest boven datgene waar de subsidie op gericht is. Dat maakt het meteen een stuk complexer om hulpmiddelen te recupereren binnen het huidige systeem van subsidiëring.

Op dit moment een uitleendienst binnen het VAPH organiseren lijkt voorbarig. De ideeën van recuperatie, hergebruik en uitleen leven reeds langer binnen het Agentschap. Ze hebben reeds een zekere geschiedenis en worden ook op heden verder onderzocht. Een belangrijk bezwaar echter om een dergelijk project op korte termijn te realiseren is het feit dat er weinig of geen duidelijkheid bestaat rond de kosten en de baten van een dergelijk systeem.

Eén aspect van dit probleem is dat de administratie weinig of geen zicht heeft op de reële gemiddelde gebruikstermijnen van de verschillende hulpmiddelen. Daardoor wordt het vrijwel onmogelijk om een realistische inschatting van de besparing te maken. Ook niet alle gesubsidieerde hulpmiddelen of aanpassingen komen zonder meer in aanmerking voor hergebruik. Men denkt hierbij bijvoorbeeld aan autoaanpassingen waarbij het mogelijk is dat de aanpassing niet kan worden overgeplaatst of dat de kost hiervoor te hoog is.

Daarnaast zal er natuurlijk ook een substantiële kost zijn voor het organiseren van een uitleendienst. De nodige logistieke capaciteiten moeten voorzien worden om iedereen waarvoor dat redelijkerwijs nodig geacht kan worden, kwaliteitsvol en tijdig te bedienen. Kan het Agentschap dit best uitbesteden aan een gespecialiseerde firma of is het toch eerder aangewezen dat dit alles binnen het VAPH georganiseerd wordt? De kosten die hieraan gelieerd zijn, houden uiteraard nauw verband met de behoeften van de doelgroep die men wil bedienen. Voor een niet verwaarloosbaar aantal recupereerbare hulpmiddelen is bijkomend een grondige hygiënische behandeling vereist vooraleer ze opnieuw ingezet kunnen worden. Daarvoor moet in sommige gevallen een beroep gedaan worden op een gespecialiseerde firma, wat de rekening verder doet oplopen.

Ook het RIZIV kan niet buiten beschouwing gelaten worden wanneer men werkelijk een volledige dienstverlening en een belangrijke besparing wil bereiken met de uitbouw van een uitleendienst.

Momenteel verloopt de subsidiëring van mobiliteitshulpmiddelen via twee overheidsinstanties: Het RIZIV en het VAPH waarbij het Agentschap residuair bevoegd is ten opzicht van het RIZIV. Momenteel werkt men binnen het RIZIV een project uit dat betrekking heeft op de uitleendienst van de ALS-liga. Het zou de bedoeling zijn om alle agentschappen (VAPH, AWIPH, DPB en COCOF/SBFPH) hierbij te betrekken. Tot op heden werd het VAPH echter nog niet uitgenodigd voor overleg. Er werden vanuit het RIZIV wel cijfergegevens opgevraagd en die werden door het Agentschap ook geleverd. Het VAPH is uiteraard ook vragende partij om te starten met de gesprekken die het proefproject rond de ALS-liga kunnen helpen realiseren met dien verstande dat een dergelijk project een duidelijk en gedetailleerd beeld moet opleveren van de mogelijkheden van een dergelijk uitleenproject. Deze intenties werden ook reeds duidelijk aan het RIZIV overgemaakt.

Qua doelgroep voor een volwaardige uitleendienst van overheidswege moet men uiteraard ruimer denken dan enkel ALS-patiënten. Er wordt wel in de eerste plaats gedacht aan personen met een snel degeneratieve aandoening (SDA) omdat net deze groep snel evoluerende behoeften heeft terwijl hulpmiddelen gedurende relatief korte tijd gebruikt worden. Naar analogie met de PAB-spoedprocedure wordt er ook een spoedprocedure uitgewerkt die een versnelde toegang tot de noodzakelijke hulpmiddelen moet toelaten voor dezelfde doelgroep, zodat zij sneller geholpen kunnen worden. Daarmee wordt in de eerste plaats beoogd de kwaliteit van de dienstverlening te optimaliseren aangezien dit de absolute prioriteit is. Binnen deze context zal het Agentschap echter ook kostenbesparende alternatieven onderzoeken zoals dat ook in het verleden steeds de opdracht en de praktijk geweest is. In de eerste plaats wordt er gedacht aan communicatietoestellen en software-toepassingen. Huurformules kunnen hier bijvoorbeeld een mogelijk kostenbesparend alternatief vormen voor aankoop, al moet hieraan toegevoegd worden dat dit niet per definitie steeds het geval is. Ook aan de mogelijkheden van uitleen zal in deze context verder aandacht geschonken worden.

Er zijn echter nog andere toepassingen denkbaar voor een uitleendienst. De HAM-werkgroep wijst er bijvoorbeeld op dat uitleen een belangrijke schakel zou kunnen vormen in de zoektocht naar het beste hulpmiddel. Momenteel kan men slechts gedurende een korte periode (maximaal enkele weken) gebruik maken van een toestel dat de leverancier ter beschikking stelt. Dit laat vaak niet toe om het hulpmiddel grondig te testen en zodoende tot een gefundeerde keuze te komen. Daarmee kan vermeden worden dat men dan vrij snel terug moet aankloppen bij het Agentschap met een nieuwe vraag omdat het aangekochte toestel niet voldoet en ongebruikt in de kast blijft liggen.

Uit het voorgaande mag blijken dat het VAPH niet blind is voor de voordelen die een goed uitgebouwde uitleendienst kan bieden en dat de wil om dit idee verder uit te werken aanwezig is. Het Agentschap kan echter evenmin de onduidelijkheid negeren omtrent de budgettaire impact van een dergelijk project. Zoals mag blijken uit dit antwoord werd er ook al grondig nagedacht over dit onderwerp en is de wil zeker aanwezig om in de toekomst effectief tot resultaten te komen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 14
van 4 september 2009
van **VERA VAN DER BORGHT**

Woonzorgcentra - Voorafgaande vergunningen

Volgens het blad *Zorgwijzer* beschikken woonzorgcentra vandaag over voorafgaande vergunningen voor ruim 13.000 woongelegenheden in portefeuille. Zij stellen dat voor deze plaatsen nog geen vergunningen zijn aangevraagd. Als belangrijkste reden voor het wachten geven zij een gebrek aan voldoende kapitaal aan.

Tegelijkertijd stellen zij dat er vandaag al 18.000 Vlamingen wachten op een plaats in een woonzorgcentrum. Zij leiden dit af uit de invulling van het aantal geplande woongelegenheden op basis van de programmatiecijfers.

De demografische realiteit is een extra uitdaging. Over 10 jaar telt Vlaanderen 60.000 80-plussers meer dan vandaag.

Eind 2007 werd een voorstel van resolutie goedgekeurd door het Vlaams Parlement. In die resolutie stond onder meer dat de geldigheidsduur van de voorafgaande vergunningen beperkt diende te worden tot vijf jaar, met enkel een mogelijkheid tot verlenging van drie jaar indien de initiatiefnemer binnen die vijf jaar een bouwvergunning voor de realisatie van de vergunde bedden verkregen heeft. Op die manier kan men beletten dat initiatiefnemers uit machtsbehoud capaciteit opslokken via voorafgaande vergunningen en jarenlang wachten met de effectieve realisatie ervan, hetgeen ten nadele komt van andere initiatiefnemers die wel bereid zijn snel over te gaan tot de bouw van nieuwe woongelegenheden.

1. Kan de minister een overzicht bezorgen van de voorafgaande vergunningen van 13.000 woongelegenheden opgedeeld als volgt: het aantal woongelegenheden per initiatiefnemer, de datum van toekenning van de voorafgaande vergunning, de stand van zaken van het initiatief (aanvraag bouwvergunning enzovoort), het aantal initiatieven dat al één of meerdere verlengingen kreeg, met datum van ingang van de verlenging en de reden van de verlenging?
2. Hoe volgt de administratie de stand van zaken van de voorafgaande vergunningen op?
3. Op welke manier werd reeds uitvoering gegeven aan de resolutie die vraagt om de voorafgaande vergunningen qua geldigheidsduur in te perken tot vijf jaar indien binnen die termijn geen bouwvergunning werd afgeleverd?

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 14 van 4 september 2009

van **VERA VAN DER BORGHT**

1. Als bijlage 1 bij dit antwoord vindt het geachte parlementslid een overzichtslijst van alle lopende voorafgaande vergunningen voor de realisatie van woonegelegenheden in rusthuizen (woonzorgcentra).

Deze lijst bevat volgende gegevens per initiatief:

- dossiernummer van de voorziening;
- gemeente waar het project gerealiseerd wordt;
- identificatiegegevens van de initiatiefnemer;
- het aantal woonegelegenheden vervat in de voorafgaande vergunning, opgesplitst in het aantal vervangingswoonegelegenheden en het aantal bijkomende woonegelegenheden;
- de datum van toekenning en van de eventuele verlenging van de voorafgaande vergunning;
- de geldigheidsduur van de verleende voorafgaande vergunning in toepassing van de huidige regelgeving;
- de vermelding of de werken voor het initiatief al dan niet reeds aangevat werden;
- de vermelding of het initiatief al dan niet reeds gedeeltelijk gerealiseerd werd.

Met betrekking tot uw deelvraag over de mogelijke redenen voor het aanvragen van een verlenging van de voorafgaande vergunning, heeft het agentschap Zorg en Gezondheid laten weten dat dit enkel bijgehouden wordt in de individuele planningsdossiers. Het opzoeken en verwerken van deze gegevens uit de betrokken dossiers vergt zoveel tijd dat ik u deze informatie momenteel niet kan bezorgen.

2. Zoals u reeds meegedeeld door de heer Steven Vanackere, één van mijn voorgangers, in zijn antwoord op uw schriftelijke vraag over deze materie (vraag nr. 126, Websitebulletin publicatiedatum 24 april 2008) beschikt het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid in het kader van de administratieve opvolging van de voorafgaande vergunningen over lijsten aan de hand waarvan de lopende voorafgaande vergunningen opgevolgd worden.

Deze lijsten omvatten de meest relevante gegevens van de voorafgaande vergunningen die sedert 1 januari 1992 werden afgeleverd en worden permanent geactualiseerd. Het betreft hier momenteel gegevens over meer dan 1.000 lopende en afgesloten dossiers.

Deze lijsten laten onder meer toe om systematisch de lopende voorafgaande vergunningen op te volgen (o.a. met betrekking tot de geldigheidsduur ervan en de reeds gerealiseerde woonegelegenheden) en indien vereist de nodige administratieve stappen te zetten (o.a. melding van definitief verval van de verleende voorafgaande vergunning voor alle of een gedeelte van de hierin opgenomen woonegelegenheden).

In de loop van 2009 werd ondertussen een eerste module van een dossieropvolgingssysteem (opvolging van de voorafgaande vergunningen) door het agentschap in gebruik genomen. Op termijn zal dit de huidige opvolgingslijsten vervangen.

3. Op 5 juni 2009 keurde de Vlaamse Regering definitief het besluit goed dat in uitvoering van het woonzorgdecreet de regels vastlegt voor het verlenen van de voorafgaande vergunning voor

sommige woonzorgvoorzieningen (gepubliceerd in het B.S. van 4 september 2009). Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2010. Als bijlage 2 bezorg ik u de tekst van dit besluit.

In artikel 7 van het hoofdstuk IV van dit besluit ("Verval van de voorafgaande vergunning") wordt thans het volgende bepaald:

“§1. De voorafgaande vergunning vervalt van rechtswege in de onderstaande gevallen:

- 1° als bij de aanvraag voor een voorafgaande vergunning een principiële beslissing tot onteigening of een bewijs van aankoopoptie van de inplantingsplaats is gevoegd en, binnen een jaar na de datum van de voorafgaande vergunning de initiatiefnemer het eigendomsbewijs voor dat onroerend goed niet aan het agentschap heeft bezorgd;
- 2° als binnen drie jaar na de datum van de voorafgaande vergunning de initiatiefnemer aan het agentschap niet het bewijs heeft geleverd dat een stedenbouwkundige vergunning werd verkregen of aangevraagd om het initiatief op de inplantingsplaats te verwezenlijken;
- 3° als binnen vijf jaar na de datum van de voorafgaande vergunning of binnen de termijn bepaald met toepassing van paragraaf 3, de initiatiefnemer het initiatief niet heeft gerealiseerd. Het initiatief wordt beschouwd als gerealiseerd als ten minste een winddichte infrastructuur werd gebouwd.

§2. Als de initiatiefnemer binnen vijf jaar na de datum van de voorafgaande vergunning of binnen de termijn die bepaald is met toepassing van paragraaf 3, het initiatief maar gedeeltelijk heeft gerealiseerd, vervalt de voorafgaande vergunning van rechtswege voor de niet gerealiseerde opnamemogelijkheden.

§3. De administrateur-generaal kan de termijn van vijf jaar, vermeld in paragraaf 1, 3°, met maximaal drie jaar verlengen. De initiatiefnemer richt daartoe voor het verstrijken van die termijn aan het agentschap, aangetekend of tegen ontvangstbewijs, een gemotiveerd verzoek waarin hij naargelang van het geval aantoont dat geen van de opnamemogelijkheden of niet alle opnamemogelijkheden tijdig kunnen worden gerealiseerd”.

Deze regels zullen van toepassing worden op de voorafgaande vergunningen die aangevraagd worden vanaf 1 januari 2010.

Door het invoeren van deze regels moet de initiatiefnemer binnen drie jaar na de datum van de voorafgaande vergunning aan het agentschap het bewijs leveren dat een stedenbouwkundige vergunning werd verkregen of minstens aangevraagd om het initiatief op de inplantingsplaats te verwezenlijken. In dit laatste geval zou de stedenbouwkundige vergunning binnen de geldigheidsduur van 5 jaar moeten kunnen bekomen worden.

Tevens wordt de maximale duur om een initiatief te verwezenlijken teruggebracht tot maximaal 8 jaar (thans 12 jaar).

Voor de vóór 1 januari 2010 afgeleverde voorafgaande vergunningen en de vóór die datum aangevraagde voorafgaande vergunningen worden in artikel 11 specifieke overgangsregelingen omschreven. Hierin is o.a. bepaald dat bij de aanvraag tot verlenging van een voorafgaande vergunning die op 1 januari 2010 nog niet verlengd is (ongeacht of op die datum de verlenging ervan is aangevraagd of niet) en waarvoor de werkzaamheden binnen de oorspronkelijke geldigheidsduur van vijf jaar niet werden aangevat, de initiatiefnemer bij de aanvraag tot verlenging een bewijs dient in te sturen dat een stedenbouwkundige vergunning werd aangevraagd met betrekking tot de inplantingsplaats, vermeld in de voorafgaande vergunning. Als de initiatiefnemer de verlenging al had aangevraagd, vervolledigt hij de aanvraag met het voormelde bewijs.

Door het uitvaardigen van deze nieuwe regels wordt door de Vlaamse Regering uitvoering gegeven aan de resolutie die over deze materie eind 2007 werd goedgekeurd door het Vlaamse Parlement.

BIJLAGEN

1. overzichtstabel lopende voorafgaande vergunningen voor rusthuizen (woonzorgcentra);

2. Besluit Vlaamse Regering van 5 juni 2009 Besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de regels voor het verlenen van de voorafgaande vergunning voor sommige woonzorgvoorzieningen.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2009/VANDEURZEN/14/antw.014.bijl.001.pdf>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2009/VANDEURZEN/14/antw.014.bijl.002.tif>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 15
van 8 september 2009
van **VERA JANS**

Ziekenhuisbacterie - Registratie en preventie

Het aantal besmettingen met de ziekenhuisbacterie ligt hoog. 6,2% van de patiënten loopt een dergelijke infectie op. Uit een studie van het Federaal Kenniscentrum voor Gezondheidszorg blijkt dat in België 7 mensen per dag overlijden ten gevolge van de ziekenhuisbacterie.

Ziekenhuizen zijn sedert 1 juli 2006 verplicht het aantal besmettingen te registreren.

Daarnaast hebben alle Vlaamse ziekenhuizen een uitnodiging ontvangen om een rapport op te maken over het aantal besmettingen in hun ziekenhuis en dit, met het nodige respect voor de privacy, te publiceren op hun website.

1. Hoeveel besmettingen met de ziekenhuisbacterie zijn er geregistreerd in Vlaanderen sinds de verplichte registratie in 2006? Graag een overzicht per ziekenhuis en per provincie.
2. In hoeverre hebben de Vlaamse ziekenhuizen gevolg gegeven aan de oproep van de minister om hun gegevens met betrekking tot het aantal besmettingen met de ziekenhuisbacterie op hun website te plaatsen?

Welke gegevens kwamen hieruit naar voor?

3. Welke patiënten worden als risico-patiënt beschouwd en dus preventief gescreend?
4. Wat is het profiel van de patiënten die besmet worden met de ziekenhuisbacterie en in welke mate wijkt dit af van het profiel dat de ziekenhuizen beschouwen als risicopatiënten?
5. Elk ziekenhuis bepaalt momenteel zijn eigen screeningbeleid. Op welke manier wordt dit beleid door de minister opgevolgd en eventueel bijgestuurd?
6. Zijn er verschillen inzake screening en het aantal besmettingen tussen kleine regionale ziekenhuizen en grote(re) academische ziekenhuizen en hoe verklaart de minister dit?
7. Heeft de minister zijn eigen beleid inzake van preventie van de ziekenhuisbacterie bijgestuurd op basis van de gegevens van ziekenhuizen?

Zo ja, op welke manier?

Zo neen, waarom niet?

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 15 van 8 september 2009

van **VERA JANS**

1. De verplichte registratie van de voornaamste ziekenhuisbacterie MRSA (*Methicilline Resistente Staphylococcus aureus*) in de ziekenhuizen is een verplichting die de federale minister heeft ingevoerd. Het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid staat in voor de gegevensverzameling en -analyse. Ziekenhuizen ontvangen van hun registratie een feedback van het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid, met positionering ten opzichte van andere ziekenhuizen van dezelfde grootte orde. Het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid heeft momenteel geen zicht op de registratie per ziekenhuis en per provincie.
2. Aan deze oproep is - voor zover het Agentschap Zorg en Gezondheid hier zicht op heeft - slechts in zeer beperkte mate gevolg gegeven.
3. In zowat alle ziekenhuizen is er een beleid waarbij risicopatiënten worden gescreend op dragerschap van de MRSA-bacterie. Hierbij worden drie categorieën van patiënten onderscheiden, namelijk gehospitaliseerde patiënten die voorheen in een zorgvoorziening woonachtig waren (bv. woonzorgcentra), patiënten die op kritische diensten (bv. intensieve zorgen) verblijven en patiënten die op zogenaamde chronische afdelingen verblijven (bv. geriatrie). Daarnaast wordt in ziekenhuizen ook actief onderzoek gedaan naar MRSA-infecties, dit zijn MRSA-besmettingen die zich uiten in symptomen.
4. Het profiel van patiënten die besmet worden met de ziekenhuisbacterie komt overeen met het profiel van patiënten die door ziekenhuizen beschouwd worden als risicopatiënten.
5. Het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid heeft het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid gevraagd een studie te maken waarin de problematiek van screening wordt onderzocht. Deze studieresultaten worden binnenkort gecommuniceerd aan de ziekenhuizen en zullen als basis dienen om het toekomstige beleid mee te sturen.
Wat ieder individueel ziekenhuis betreft, is er binnen de audits uiteraard ook aandacht voor de MRSA-problematiek en het gevoerde beleid.
6. Er moet bij het interpreteren van de screenings- en besmettingscijfers rekening worden gehouden met de inspanningen die ziekenhuizen leveren om risicopatiënten te screenen maar ook met het risicoprofiel van de patiënten in het ziekenhuis. Hoewel ziekenhuizen in grote lijnen wel degelijk eenzelfde screeningsbeleid hanteren, zijn er grote verschillen in de inspanningen die ziekenhuizen leveren om effectief iedereen te screenen die volgens de richtlijnen hiervoor in aanmerking komt. Aangezien deze screeningsinspanningen momenteel niet geobjectiveerd kunnen worden door middel van een soort procesindicator, zijn de resultaten niet hanteerbaar om het beleid van ziekenhuizen onderling te kunnen vergelijken. Het afwezig zijn van een terugbetaling of forfait voor screeningsonderzoek ligt mede aan de basis voor het niet uniform uitvoeren van een screeningsbeleid.
7. Het beleid van de minister is gebaseerd op de kennis die voortvloeit uit verschillende studies, zowel van het Vlaams agentschap Zorg en Gezondheid als van het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid. Deze studies tonen aan dat er o.a. nood is aan een sterke promotie van standaardvoorzorgsmaatregelen die worden toegepast bij alle patiënten (bv. handhygiëne), bijkomende

voorzorgsmaatregelen bij patiënten met een welbepaalde infectie (bv. isolatiemaatregelen) en een uniform screeningsbeleid. De verschillende studies geven geen aanleiding tot belangrijke wijzigingen in het beleid. Het beleid van de minister is vervat in een Vlaams actieplan ter bestrijding van ziekenhuisinfecties dat ook in deze legislatuur zal verder gezet worden.

BIJLAGEN

1. Statusrapport “Screeningsbeleid in acute ziekenhuizen en in Woon- en Zorgcentra in Vlaanderen;
2. Evaluatie studie screening.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2009/VANDEURZEN/15/antw.015.bijl.002.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2009/VANDEURZEN/15/antw.015.bijl.001.pdf>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 16
van 8 september 2009
van **VERA JANS**

RVT-bedden Limburg - Stand van zaken

Bij de opmaak van het Limburgplan heeft de Vlaamse Regering rekening gehouden met de dubbele vergrijzingsgolf waarop Limburg zich de komende jaren zal moeten voorbereiden.

De Vlaamse Regering heeft er zich toe verbonden de bestaande wachtlijsten op het vlak van de intramurale zorg voor senioren weg te werken. Tevens heeft ze er zich toe verbonden de nodige inspanningen te leveren om de bestaande achterstand op het vlak van de invulling van de programmatienorm voor het einde van de vorige Vlaamse legislatuur substantieel te verminderen. Streefdoel is de realisatie van 1.900 bijkomende rustoordbedden.

Dit zal worden gerealiseerd door het wegwerken van de wachtlijsten en door ondersteuning bij het tot stand brengen van nieuwe dossiers. Het wegwerken van de wachtlijsten zal gebeuren via technieken van alternatieve financiering.

1. Hoeveel RVT-bedden (rust- en verzorgingstehuis) telt de provincie Limburg momenteel? Graag een overzicht per gemeente.
2. Wat is de evolutie in dit aantal over de periode 2006-2009? Graag een overzicht per gemeente.
3. Wat is de verhouding van het aantal RVT-bedden tot het aantal ROB-bedden (rustoord) over de periode 2006-2009? Graag een overzicht per gemeente.
4. Wat is de huidige verdeling van deze RVT-bedden naar de aard van het initiatief (vzw, OCMW, commercieel)? Graag een overzicht per gemeente.
5. Hoeveel rusthuisbewoners in de provincie Limburg voldoen aan de RVT-criteria, maar worden slechts met een Riziv-forfait voor een ROB-bed betaald?

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 16 van 8 september 2009

van **VERA JANS**

Limburg telt momenteel 3.278 RVT-bedden. In uitvoering van het derde protocolakkoord over het voeren ouderenzorgbeleid werd sinds 2005 het aantal RVT-bedden in Vlaanderen jaarlijks verder opgetrokken. Het effect hiervan blijkt ook uit onderstaande tabellen. Vanaf 1 oktober 2009 komt er een nieuwe schijf voor verdeling van RVT-bedden beschikbaar. Momenteel loopt de procedure voor de verdeling van deze bedden. Alle informatie betreffende deze verdeling is gecentraliseerd op de webstek <http://www.zorg-en-gezondheid.be/default.aspx?id=760>.

Deze timing heeft tot gevolg dat de RVT-capaciteiten sinds 1 oktober 2008 voorlopig nog onveranderd zijn gebleven, en nog geen exacte resultaten voor 2009 beschikbaar zijn. De aanvragen voor bijkomende RVT-bedden uit de pool 2009 moeten door de voorzieningen vóór 19 oktober 2009 ingediend worden.

1. Het overzicht over het aantal RVT-bedden per gemeente in Limburg is opgenomen als bijlage 1 bij dit antwoord.
2. In dezelfde tabel is ook de evolutie van het aantal RVT-bedden opgenomen voor 2006-2008. In mijn inleiding heb ik reeds aangeduid dat voor 2009 nog geen cijfers kunnen meegedeeld worden.
3. De verhouding van het aantal RVT-bedden tot het totale aantal rusthuisbedden over de periode 2006-2008 is opgenomen als bijlage 2 bij dit antwoord. Gezien er voor 2009 nog geen cijfers inzake RVT-bedden kunnen meegedeeld worden, kan de verhouding tot het aantal rusthuisbedden voor het jaar 2009 nog niet bezorgd worden.
4. Het overzicht over de spreiding van de RVT-bedden per gemeente en volgens initiatiefnemer is als bijlage 3 gevoegd bij dit antwoord.
5. De zorgafhankelijkheid van bewoners wordt officieel geregistreerd bij het RIZIV en is daar de basis voor de berekening van de RIZIV-zorgforfaits. De meest recente, gevalideerde gegevens hebben betrekking op het tweede kwartaal van 2008. In dat kwartaal werden 3983 RVT-gerechtigde bewoners geregistreerd in de Limburgse rusthuizen. Hiervan waren er gemiddeld 3.131 bewoners geregistreerd in een RVT-bed. Er verbleven dus nog 852 bewoners in een rusthuisbed zonder RVT-erkenning. Bij de verdeling van bijkomende RVT-bedden die momenteel loopt, zijn er voor exact 150 bedden vergunningen als RVT voorgesteld aan Limburgse rusthuizen. Daarenboven kunnen voorzieningen die een capaciteitsuitbreiding realiseerden beroep doen op bijkomende RVT-vergunningen.

BIJLAGEN

1. Evolutie aantal RVT-bedden in Limburg;
2. Verhouding aantal RVT-bedden tot het aantal rusthuisbedden in Limburg;
3. RVT-bedden in Limburg per gemeente en per statuut initiatiefnemer.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2009/VANDEURZEN/16/antw.016.bijl.001.doc>
<http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2009/VANDEURZEN/16/antw.016.bijl.002.doc>
<http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2009/VANDEURZEN/16/antw.016.bijl.003.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 17
van 8 september 2009
van **VERA VAN DER BORGHT**

VIPA-financiering - Stand van zaken

Sinds 1 november 2006 werd voor VIPA-investeringsubsidies in de zorg- en welzijnssector een nieuw systeem ingevoerd, met name het systeem van de alternatieve financiering. Initiatiefnemers die de rechtsvorm hebben van ondergeschikt bestuur, vzw of instelling van openbaar nut kunnen hiervan gebruikmaken.

Enkel de alternatieve investeringswaarborg werd ook opgesteld naar initiatiefnemers met de beheersvorm van een handelsvennootschap.

In het voorjaar van dit jaar werden de laatste beschikbare kredieten van deze legislatuur toegewezen aan diverse initiatiefnemers. Voor de nieuwe legislatuur zal moeten worden gezocht naar nieuwe middelen en/of andere financieringswijzen, want er blijft een wachtlijst.

1. Hoeveel voorzieningen (met opgave van het aantal bedden) in de verschillende zorgsectoren dienden in 2007 en 2008 een aanvraag in en voor welke bedragen, opgedeeld per beheersvorm en per type subsidie (investeringssubsidie – investeringswaarborg)?
2. Hoeveel van die voorzieningen (met opgave van het aantal bedden) bedoeld in vraag 1, opgesplitst per beheersvorm en per type subsidie, hebben een principieel akkoord gekregen?
3. Hoeveel voorzieningen (met opgave van het aantal bedden) in de verschillende zorgsectoren, opgesplitst per beheersvorm, staan vandaag op de wachtlijst voor investeringsubsidies en/of -waarborg?
4. Op welke manier wil de minister tegemoetkomen aan de initiatiefnemers die nu nog wachten op investeringsubsidies en –waarborgen?

Zijn er daarvoor nog middelen ter beschikking?

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 17 van 8 september 2009

van **VERA VAN DER BORGHT**1-2. Investeringswaarborg

In toepassing van het Besluit van de Vlaamse Regering van 9 februari 2007 tot regeling van de investeringswaarborg voor rusthuizen, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden, en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 september 2006 tot regeling van de alternatieve investeringswaarborg verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden.

2007: geen aanvragen.

2008: één aanvraag investeringswaarborg die is goedgekeurd.

Sector: bejaardenzorg.

Beheersvorm: vzw

Bedrag: 3 764 547,03 euro

In toepassing van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 september 2006 tot regeling van de alternatieve investeringswaarborg verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden.

	2007		2008		Aantal goed-gekeurd
	Aantal aanvragen	Bedragen in euro	Aantal aanvragen	Bedragen in euro	
Voorzieningen voor ouderen en voorzieningen in de thuiszorg	5 vzw	24 747 512,40	6 vzw	39 693 585,60	11 vzw
Voorzieningen voor de sociale integratie van personen met een handicap	2 vzw	1 379 857,50	5 vzw	4 991 923,30	7 vzw
Verzorgingsinstellingen	3 vzw	9 879 473,70	11 vzw	187 685 570,70	14 vzw
Totaal	10 vzw	36 006 843,60	22 vzw	232 371 079,60	32 vzw

Alternatieve investeringsubsidies**Nieuwe aanvragen principieel akkoord,
ingediend in 2007 en 2008**

Aantal	Beheersvorm	Aantal plaatsen	Budgettaire weerslag in euro
Verzorgingsvoorzieningen			
11	vzw	2.072	268.734.677,52
2	OCMW	509	28.345.586,48
13	TOTAAL	2.581	297.080.264,00

**Verleende principiële akkoorden
m.b.t. aanvragen van 2007 en 2008**

Aantal	Aantal plaatsen	Budgettaire weerslag (basisbedragen) in euro
1	0*	1.739.74,23
0		
1	0	1.739.74,23

Voorzieningen voor de sociale integratie van personen met een handicap

33	vzw	681	26.403.009,86
----	-----	-----	---------------

33	681	26.403.009,86
----	-----	---------------

Voorzieningen voor ouderen en voorzieningen in de thuiszorg

21	OCMW	2.096	152.035.716,31
11	vzw	763	51.577.208,59
4	andere	350	15.744.889,53
36	TOTAAL	3.209	219.357.814,43

16	1579	107.334.470,48
9	766	46.237.648,84
3	276	13.172.547,16
28	2589	166.744.666,48

* betreft stookoliecentrale te Aalst

3. Investeringswaarborg
Geen wachtlijst.

Investeringsubsidies

Verzorgingsvoorzieningen

Aantal aanvragen principieel akkoord	Beheersvorm	Aantal plaatsen
27	vzw	4.482
1	andere	80
1	OCMW	266
29	TOTAAL	4.828

Voorzieningen voor de sociale integratie van personen met een handicap

Aantal aanvragen principieel akkoord	Beheersvorm	Aantal plaatsen
3	vzw	52

Voorzieningen voor ouderen en voorzieningen in de thuiszorg

Aantal aanvragen principieel akkoord	Beheersvorm	Aantal plaatsen
10	OCMW	755
13	vzw	855
23	TOTAAL	1.610

4. Dit maakt het voorwerp uit van de begrotingsbesprekingen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 18
van 8 september 2009
van **JAN PEUMANS**

Lopende overheidsuitgaven - Laattijdige betalingen

In een schriftelijke vraag (nr.109 van 12 februari 2009) vroeg ik de leden van de Vlaamse Regering naar een overzicht wat betreft de overschrijdingen van de betalingstermijnen door de Vlaamse overheid.

De inleiding van de betreffende vraag verwees naar een persbericht van de Confederatie Bouw. Dit werd geïnterpreteerd als een expliciete vraag naar de verrichtingen met economische classificatiecode 7-investeringen.

Uiteraard kent de Vlaamse overheid ook in de lopende uitgaven voor goederen en diensten betalingen.

Daarom had ik van de leden van de Vlaamse Regering graag een volledig overzicht voor de achterstand in de lopende uitgaven. Graag een overzicht sinds 2004.

1. Graag een overzicht van het aantal facturen waarbij er sprake is van een betalingsachterstand, zowel wat voorschotten als wat het totale saldo betreft.
2. Wat is de gemiddelde overschrijdingstermijn? Graag een overzicht per departement of beleidsdomein, per jaar.
3. Wat zijn de redenen voor deze laattijdige betalingen?
4. Om welke bedragen gaat het?
5. In hoeveel gevallen werd een gerechtelijke procedure opgestart? Kan de minister hier een stand van zaken geven?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 16, Lieten nr. 8, Bourgeois nr. 20, Vandeurzen nr. 18, Crevits nr. 50, Van den Bossche nr. 12, Muylers nr. 23, Schauvliege nr. 21, Smet nr. 13).

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 18 van 8 september 2009

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal gegeven worden door de heer Philippe Muyters, Vlaams minister, bevoegd voor de begrotingen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 19
van 8 september 2009
van **VERA JANS**

Woonzorgcentra - Campagne "U bent in goede handen"

In mei van dit jaar startte een campagne rond handhygiëne in de Vlaamse woonzorgcentra ter bestrijding van zorginfecties ("U bent in goede handen"). Deze campagne is een initiatief van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid in samenwerking met de koepelorganisaties FOS, FERUBEL, VVSG en Zorgnet Vlaanderen, en de federale overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu.

De campagne heeft als doel alle personeelsleden van de Vlaamse woonzorgcentra, inclusief het onderhouds- en technisch personeel, te informeren en te sensibiliseren over de risico's van zorginfecties. Gestandaardiseerd campagnemateriaal moet de personeelsleden ertoe aanzetten een correcte handhygiëne na te leven om zorginfecties te voorkomen.

In 2007 nam de Vlaamse overheid ook al maatregelen in het kader van de bestrijding van zorginfecties: op initiatief van toenmalig minister Vervotte organiseerden de VVSG (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten), VVI (Verbond der Verzorgingsinstellingen, thans Zorgnet Vlaanderen) en Ferubel (Federatie van Rustoorden van België) in heel Vlaanderen verschillende vormingsdagen over de preventie rond de ziekenhuisbacterie (MRSA) in de rusthuizen en RVT's (rust- en verzorgingstehuizen). Verder voerde het Vlaams Agentschap Inspectie Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, eveneens op vraag van voormalig minister van Welzijn Inge Vervotte, een studie uit in de Vlaamse woonzorgcentra over MRSA-overdracht in rusthuizen. Het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid en het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid voerden een gelijkaardige studie uit over de preventie van ziekenhuisinfecties in de Vlaamse ziekenhuizen.

1. Wat is de kostprijs van de campagne "U bent in goede handen"?
2. Welk percentage van de financiering namen de verschillende partners voor hun rekening?
3. Wanneer en op welke manier wordt dit project geëvalueerd?
4. In welke mate werd er bij de ontwikkeling van de nieuwe campagne rekening gehouden met de feedback van de vorige sensibiliseringscampagne en de resultaten uit de bovenvermelde studies?

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 19 van 8 september 2009

van VERA JANS

1. In onderstaande tabel wordt een budgetoverzicht weergegeven van de campagne handhygiëne ter bestrijding van infectieziekten in Vlaamse woonzorgcentra.

Voor de campagne werd een budget voorzien van 100.000 euro.

Onderwerp	Uitvoerder	Bedrag incl. btw	Begrotingsjaar
Buttons	Choco	7.381,00 €	2008
Handling buttons	Choco	947,07 €	2009
Stickers	Choco	1.841,25 €	2009
Banner	Choco	350,90 €	2008
Affiches en folders	Haletra	4.004,68 €	2008
Illustraties	Jan Loeman (tekenaar)	484,00 €	2008
Extra illustratie+correcties	Jan Loeman (tekenaar)	36,30 €	2009
3x zaal Hadewych + drank	Vlaamse overheid	0 €	2009
Plastiek zakken	Overtoom	66,55 €	2009
Productie subsite	Uniway	1.563,18 €	2009
TOTAAL		16.674,93 €	

De kostprijs van de campagne is veel lager dan het voorziene budget o.a. omdat het materiaal en de infosessies door personeel van het Agentschap Zorg en Gezondheid werden uitgewerkt en verzorgd. Ook voor de locatie van de infosessies is geen kost aangerekend gezien deze sessies in de lokalen van de Vlaamse gemeenschap plaatsvonden.

2. De betrokken partners waren de FOD Volksgezondheid, het Vlaams Agentschap Inspectie Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid, de koepelorganisaties ouderenzorg en het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid (WIV).

Deze partners hebben met betrekking tot de campagne geen financiële lasten op zich genomen.

3. Na de campagne is door het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid een interne evaluatienota opgemaakt. In dit document worden onder meer het campagnemateriaal, het verloop en de organisatie van de infosessies, de ter beschikking gestelde powerpointpresentatie, het verloop van de inschrijvingen, de verzuurde uitnodigingsbrief, de website zorginfecties.be, de communicatie m.b.t. de campagne, de verzending van het campagnemateriaal en het budget besproken.

Op basis van dit werkdocument wordt een evaluatie- en adviesnota opgemaakt voor het kabinet van minister Vandeurzen.

4. De FOD Volksgezondheid, het Vlaams Agentschap Inspectie Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid, de koepelorganisaties ouderenzorg en het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid (WIV) werden nauw betrokken bij de uitwerking van

de campagne handhygiëne ter bestrijding van infectieziekten in Vlaamse woonzorgcentra, en dit zowel schriftelijk als mondeling via overlegmomenten.

De campagne moet overigens beschouwd worden als een verlengstuk van het project 'Vorming MRSA-problematiek in de rusthuissector', uitgewerkt door de koepelorganisaties VVSG, VVI (nu Zorgnet Vlaanderen) en Ferubel in 2006 - 2007. Dit is op deze manier ook gecommuniceerd naar de sector.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 20
van 8 september 2009
van **VERA VAN DER BORGHT**

Rustoorden - Administratieve verplichtingen en personeelsnormen

Zorgnet Vlaanderen, Partezis en Dexia maken jaarlijks een financiële analyse van de vzw-sector ouderenzorg in Vlaanderen.

Een belangrijke conclusie uit hun studie is dat 34% van het personeel in een woonzorgcentrum niet gefinancierd wordt. In 2007 bedroegen de bezoldigingskosten 79,2 euro per bewoner per dag, waarvan 34% niet is gesubsidieerd. Aldus kwamen zij tot de conclusie dat een groot deel van de dagprijs niet-gesubsidieerde loonkosten betreft. Deze loonkosten worden niet gedragen door het RIZIV of door andere werkingssubsidies.

Het betreft dan voornamelijk omkaderingspersoneel en heeft dus te maken met een kwalitatief leef- en woonklimaat en het voorzieningenbeleid. Het gaat dus duidelijk niet om verzorgende of verpleegkundige taken, zaken waarvoor de RIZIV-financiering dient.

Gelet op het feit dat de betaalbaarheid van zorg en opvang hoog in het vaandel wordt gedragen door alle politieke partijen, in de meerderheid en in de oppositie, lijkt het toch niet meer dan logisch dat de Vlaamse overheid bij het opleggen van administratieve verplichtingen en bijkomende personeelsnormen aan de rusthuizen, tegelijkertijd ook rekening houdt met de financiële meerkosten hiervan, zeker wanneer er geen subsidiëring tegenover gesteld wordt. De rusthuizen moeten dan immers de kosten verrekenen aan de bewoners via de dagprijzen, wat de betaalbaarheid uiteraard niet ten goede komt.

1. Kan de minister een overzicht geven van de administratieve taken en verplichtingen die worden opgelegd aan de rusthuizen door Vlaamse regelgeving (bijvoorbeeld kwaliteitsdecreet, legionella, mrsa (= ziekenhuisbacterie), welzijn op het werk, milieunormen, isolatie,...)?

Welke daarvan zijn noodzakelijk om een erkenning te kunnen krijgen?

Voor welke van deze taken en verplichtingen wordt ook voorzien in een financiering?

2. Kan een overzicht gegeven worden van de personeelsnormen die door Vlaanderen worden opgelegd aan rusthuizen of RVT's, zowel wat de verzorgende taken betreft als wat taken van administratieve aard of omkaderingsbeleid betreft?

Aan welke van deze normen dient men te voldoen om een erkenning te kunnen krijgen?

Voor welke van deze normen wordt ook voorzien in een financiering?

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 20 van 8 september 2009

van **VERA VAN DER BORGHT**

1. In antwoord op de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gestelde vraag wil ik in eerste instantie opmerken dat een aantal van de in de vraagstelling opgesomde regelgevingen geen betrekking hebben op de specifieke taken en verplichtingen die opgelegd worden door de Vlaamse regelgeving inzake de rusthuizen of woonzorgcentra, maar veeleer verplichtingen en taken zijn die opgelegd worden aan alle ondernemingen, ongeacht hun specifieke bedrijfsactiviteit. Dit geldt onder meer voor de verplichtingen opgelegd door de wetgevingen inzake welzijn op het werk, milieunormering, isolatienormen, toegankelijkheid van openbare gebouwen en boekhouding.

Wat specifiek de administratieve taken en verplichtingen die opgelegd worden aan de rusthuizen of woonzorgcentra als gevolg van de Vlaamse regelgeving uitgevaardigd binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin betreft, gaat dit onder meer over de administratieve taken en verplichtingen zoals vervat in:

- de erkenningsnormen zoals vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1985 tot vaststelling van de normen waaraan een serviceflatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening, of een rusthuis moet voldoen om voor erkenning in aanmerking te komen: het gaat hier om normen betreffende de organisatie van de voorziening, de relatie met de bewoners (o.a. opnameovereenkomst, huishoudelijk reglement en bewonersraad), facturatie, personeel, infrastructuur, voeding, hygiëne, zorgverlening.
- de sectorspecifieke minimale kwaliteitseisen zoals vervat in het ministerieel besluit van 10 december 2001 inzake kwaliteitszorg in de rusthuizen, centra voor dagverzorging, centra voor kortverblijf, serviceflats en woningcomplexen met dienstverlening: in overleg met de sector werden de hierin opgenomen sectorspecifieke minimale kwaliteitseisen uitgevaardigd. Daarnaast stelt dit besluit dat een voorziening over een kwaliteitshandboek moet beschikken dat een weergave moet zijn van enerzijds het kwaliteitsbeleid waarin de opdrachtverklaring en het hulp- en dienstverleningsaanbod vervat is en anderzijds van het kwaliteitssysteem met conditionele, operationele en garantie-elementen. Tenslotte moet een voorziening jaarlijks in de kwaliteitsplanning beschrijven welke projecten of activiteiten in het werken aan kwaliteit worden opgenomen en met welk oogmerk.
- vanaf 1 januari 2010 treedt het woonzorgdecreet van 13 maart 2009 en het uitvoeringsbesluit (BVR 24 juli 2009) betreffende de programmatie en de erkenningsvoorwaarden in voege. De bijlagen bij dit besluit bevatten alle erkenningsnormen voor de verschillende zorgvormen. De bepalingen in verband met het kwaliteitsbeleid in de voorzieningen zijn daarin geïntegreerd.
- de boekhoudkundige voorschriften zoals vervat in het besluit van de Vlaamse Regering van 13 januari 2006 betreffende de boekhouding en het financieel verslag voor de voorzieningen in bepaalde sectoren van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin: hierin wordt o.a. bepaald dat de voorzieningen een boekhouding moeten voeren volgens de wetgeving die van toepassing is op hun rechtspersoonlijkheid en dat zij in hun financieel verslag de ontvangsten en uitgaven of de resultatenrekening moeten verdelen over de verschillende activiteitencentra.
- maatregelen inzake de preventie van de veteranenziekte zoals vervat in het besluit van de Vlaamse Regering van 9 februari 2007 betreffende de preventie van de veteranenziekte op publiek toegankelijke plaatsen: dit besluit omvat de maatregelen die o.a. de rusthuizen of woonzorgcentra moeten nemen ter voorkoming van de veteranenziekte. Dit is geen sector-specifiek besluit dat enkel voor de rusthuizen geldt.

De teksten van deze wetgevingen kunnen geconsulteerd worden op de website van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid (www.zorg-en-gezondheid.be).

Wat de infrastructurele erkenningsnormen betreft, bestaat de mogelijkheid voor openbare besturen en vzw's om de hiervoor noodzakelijke investeringswerken gesubsidieerd te krijgen of voor alle initiatiefnemers om hiervoor een investeringswaarborg te bekomen via het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Infrastructuur (VIPA).

Voor de personeelsnormen verwijst ik naar mijn antwoord op vraag 2.

Wat de opmerking aangaande het rekening houden met de financiële kosten bij het uitvaardigen van Vlaamse regelgeving betreft, wil ik er op wijzen dat bij het opmaken van nieuwe of wijzigende Vlaamse regelgeving er een Reguleringsimpactanalyse (RIA) moet opgemaakt worden waarbij de impact van de voorgestelde regelgeving op alle betrokken partijen (minstens voorzieningen en diensten, overheidsdiensten, en gebruikers) in kaart wordt gebracht. Het uitgangspunt hierbij is dat er enkel nieuwe administratieve lasten kunnen opgelegd worden na een grondige analyse, inclusief het onderzoeken van de mogelijkheden tot verminderen van bestaande administratieve lasten. Dit document maakt deel uit van het dossier dat bij de Vlaamse Regering moet ingediend worden voor de goedkeuring van nieuwe of wijzigende wetgeving.

De voornaamste geldstromen in de residentiële ouderenzorgvoorzieningen, zijn de forfaits betaald door ZIV, de animatiesubsidie van de Vlaamse overheid, de eventuele bouwsubsidies van Vipa, en de dagprijs die de bewoner betaalt.

In het regeerakkoord heeft de Vlaamse regering haar intentie geuit om een beleid te voeren om de betaalbaarheid van de dagprijs voor de bewoner te vergroten, rekening houdend met de hoogte van het inkomen. Deze beleidsintentie zal uitgewerkt worden tijdens deze regeerperiode.

2. De personeelsnormen waaraan de rusthuizen moeten voldoen om erkend te worden en blijven zitten eveneens vervat in voornoemd besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1985.

Het betreft volgende normen:

“4.1. De inrichting die eveneens verzorgingsbehoevende bejaarden opneemt moet te allen tijde over ten minste volgend personeel beschikken.

4.1.1. Een dagelijkse verantwoordelijke in het bezit van een brevet, diploma of gelijkwaardige titel van genoten onderwijs dienstig voor de uit te oefenen functie of het bewijs van drie jaar ervaring in een gelijkaardige functie.

4.1.2. Verplegend en verzorgend personeel in de verhouding van 2,5 voltijdse functies voor 15 opgenomen bejaarden, waarvan ten minste 1 verplegend personeelslid.

4.1.3. Onderhouds- en keukenpersoneel in de verhouding van 1 voltijdse functie voor 15 opgenomen bejaarden.

4.1.4. Een betrekking van deskundige in animatie en activatie moet voorzien worden van:

1° 0,50 voltijdse equivalenten voor een rusthuis met maximaal 30 woongelegenheden;

2° 1,00 voltijdse equivalenten voor een rusthuis met minstens 31 en maximaal 60 woongelegenheden;

3° 1,50 voltijdse equivalenten voor een rusthuis met minstens 61 en maximaal 90 woongelegenheden;

4° 2,00 voltijdse equivalenten voor een rusthuis met minstens 91 en maximaal 120 woongelegenheden. Vanaf dit laatste aantal moet per extra schijf van 30 woongelegenheden voorzien worden in een aanvullende tewerkstelling van 0,25 voltijdse equivalenten.

De minister kan bepalen welke kwalificaties in aanmerking komen voor de tewerkstelling als deskundige in animatie en activatie.

De minister kan tevens bepalen welke vormingsactiviteiten in aanmerking komen voor de bijscholing, bedoeld in norm 4.3, voor de deskundige in animatie en activatie.

4.1.5. Bij dag en bij nacht moet in de inrichting voldoende en gekwalificeerd personeel aanwezig zijn om zonder verwijl elke oproep te kunnen beantwoorden.

4.2. In de inrichtingen die uitsluitend valide bejaarden opnemen moet het totaal aantal personen dat in de inrichting werkzaam is ten minste 1 voltijdse functie per 6 opgenomen bejaarden bedragen.

4.3. Al het personeel dat in de inrichting werkzaam is, met uitzondering van het keukentechnisch en het onderhoudspersoneel, moet ieder jaar een bijscholing volgen van minimum 8 uur. De dagelijkse verantwoordelijke dient nog 8 bijkomende uren bijscholing te volgen inzake beheer van rusthuizen.

4.4. De dagelijkse verantwoordelijke van de inrichting moet voor zichzelf en voor elke medewerker een getuigschrift van goed zedelijk gedrag kunnen overleggen.

De erkenning kan worden geweigerd of ingetrokken wanneer de verantwoordelijke persoon van de inrichting of een lid van het personeel dat in de inrichting werkzaam is in België of in het buitenland door een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing werd veroordeeld wegens een misdrijf dat genoemd is in boek II, titel VII, hoofdstuk V, VI en VII, titel VIII, hoofdstuk I, II, artikel 422bis, IV en VI en titel IX, hoofdstuk I en II van het strafwetboek.”

Enkel voor de animatiewerking (inclusief de personeelsomkadering inzake de deskundige in animatie en activatie - norm 4.1.4.) worden er door de Vlaamse overheid subsidies toegekend aan openbare besturen en vzw's in toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 april 2003 houdende de subsidiëring van de animatiewerking in de erkende rusthuizen en de erkende centra voor kortverblijf.

Ik wil nog opmerken dat wat het personeel betreft, er naast de Vlaamse erkenningsnormen ook nog personeelsnormen uitgevaardigd werden door de federale overheid in het kader van de RVT-erkenning en de RIZIV-financiering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 21
van 8 september 2009
van **PETER REEKMANS**

Woonzorgcentra - Brandveiligheidsnormen

Naar aanleiding van de brand in een rusthuis in Melle kondigde de minister aan dat hij een ontwerp van besluit met aanvullende brandveiligheidsnormen zou voorleggen aan de Vlaamse Regering. Het besluit zou gelden voor alle sectoren die onder het Woonzorgdecreet vallen.

1. Wanneer zal de minister het ontwerp van besluit voorleggen?
2. Neemt de minister initiatieven met het oog op een overheveling van de voorschriften voor brandveiligheid van het federale naar het Vlaamse niveau? Welke?

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 21 van 8 september 2009

van **PETER REEKMANS**

1. Het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de normen inzake de specifieke veiligheidsaspecten waaraan de voorzieningen voor bejaarden en bepaalde welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg moeten voldoen en tot bepaling van de procedure voor het uitreiken van het attest inzake de naleving van deze normen, zal in de loop van de maand november van dit jaar voor goedkeuring worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering.
2. Een letterlijke overheveling van de voorschriften voor brandveiligheid is momenteel niet mogelijk. De Federale Regering is en blijft verantwoordelijk voor de uitvaardiging van de gemeenschappelijke voorschriften voor alle categorieën van gebouwen. Deze voorschriften zijn opgenomen in de zogeheten 'basisnormen'. De Gewesten en Gemeenschappen zijn enkel bevoegd om specifieke aspecten van veiligheid te reglementeren. Ze kunnen de federale reglementering enkel aanvullen. De aanvullende normen zijn er hoofdzakelijk op gericht om rekening te houden met de specifieke doelgroepen. Binnen het beleidsdomein WVG bestaan momenteel enkel voor de ouderenvoorzieningen en voor de kinderopvang dergelijke aanvullende Vlaamse normen.

Recent werd het initiatief genomen om de aanvullende regelgeving brandveiligheid binnen mijn beleidsdomein maximaal te harmoniseren.

De Vlaamse Regering keurde daarom op 5 juni 2009 het besluit tot oprichting van een technische commissie brandveiligheid in de voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin goed. Deze technische commissie heeft, naast een adviserende opdracht voor afwijkingsaanvragen van Vlaamse normen voor brandveiligheid, de opdracht om aanbevelingen te formuleren voor het beleid op het vlak van brandveiligheid en zal een adviserende rol vervullen voor regelgevende initiatieven voor brandpreventie binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. De installatie van deze commissie is lopende.

Het is de bedoeling om een leidraad voor een eenduidige sectoroverschrijdende regelgeving voor brandveiligheid te ontwikkelen, waaraan alle toekomstige regelgevende initiatieven zullen getoetst worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 22
van 8 september 2009
van **MIEKE VOGELS**

Borstkankerscreening - Mededeling onderzoeksresultaten

De borstkankerscreening voor vrouwen tussen 50 en 69 jaar behoort tot de preventieve opdrachten van de het Vlaamse gezondheidsbeleid. In de praktijk worden de vrouwen om de twee jaar opgeroepen per brief voor deze screening in een erkend screeningcentrum. Er wordt enkel een mammografie genomen. Het onderzoek is gratis (protocolakkoord tussen de Vlaamse en de federale regering van 25 maart 2000); de radiologen van de plaats van het onderzoek kijken de foto's na en er is een tweede lezing voorzien door andere radiologen in een superviserend centrum. Dit betekent in de praktijk dat nooit onmiddellijk een resultaat medegedeeld wordt.

Er zijn ons voorbeelden bekend waarbij een positieve uitslag (dit betekent een vastgesteld letsel) pas na drie maanden aan de betrokkene en de behandelende geneesheer gemeld wordt. Op de website van de Vlaamse overheid is er nochtans sprake van ongeveer drie weken tussen het onderzoek en het melden van het resultaat aan de betrokkene.

Ondertussen blijft de patiënte in het ongewisse. Veel erger is dat een lange periode tussen onderzoek en resultaat toelaat dat het gezwel verder groeit. Na de radiologische diagnose verlopen meestal nog een paar weken voor de start van de behandeling omdat eerst nog een biopsie wordt genomen en de casus in multidisciplinair overleg wordt besproken.

1. Heeft de minister kennis van dergelijke problematiek, met name vertraging van mededeling van het onderzoeksresultaat aan de patiënte en haar behandelende geneesheer?
2. Na hoeveel tijd "gemiddeld" krijgen de positieve gevallen van een screening bericht dat er een afwijking werd gevonden?

Is er een verschil in antwoordtijd tussen de verschillende centra? Worden hiervan statistieken bijgehouden door de screeningscentra?

3. Bestaan er regels dat de tweede lezing binnen een bepaalde termijn dient afgerond te zijn?
4. Hoe is de evolutie van de participatiegraad aan deze screening sinds ze in 2001 werd ingevoerd? Een voldoende hoog percentage nodig is om een significante daling van de mortaliteit te bewerkstelligen.

JO VANDEURZEN

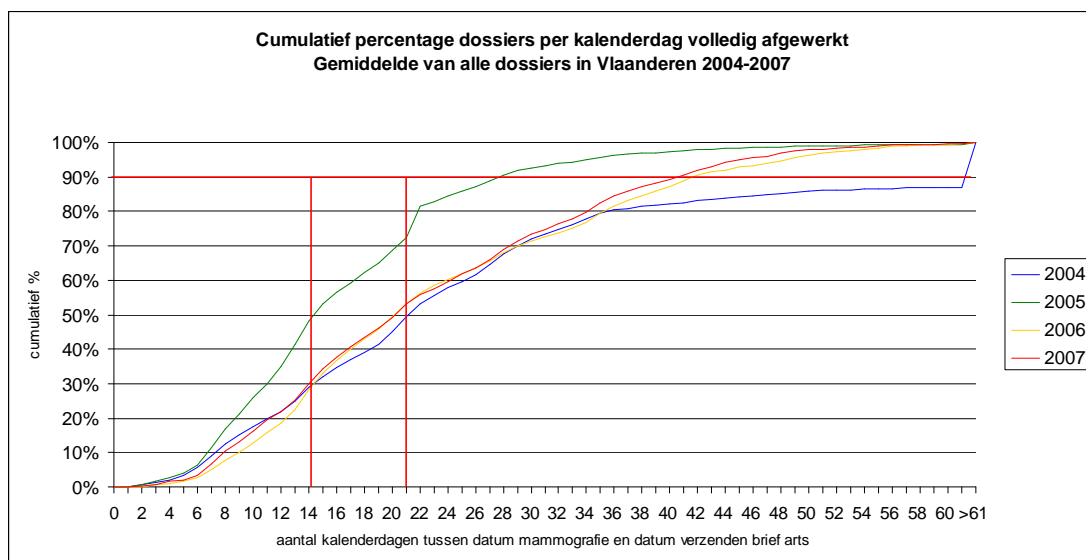
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

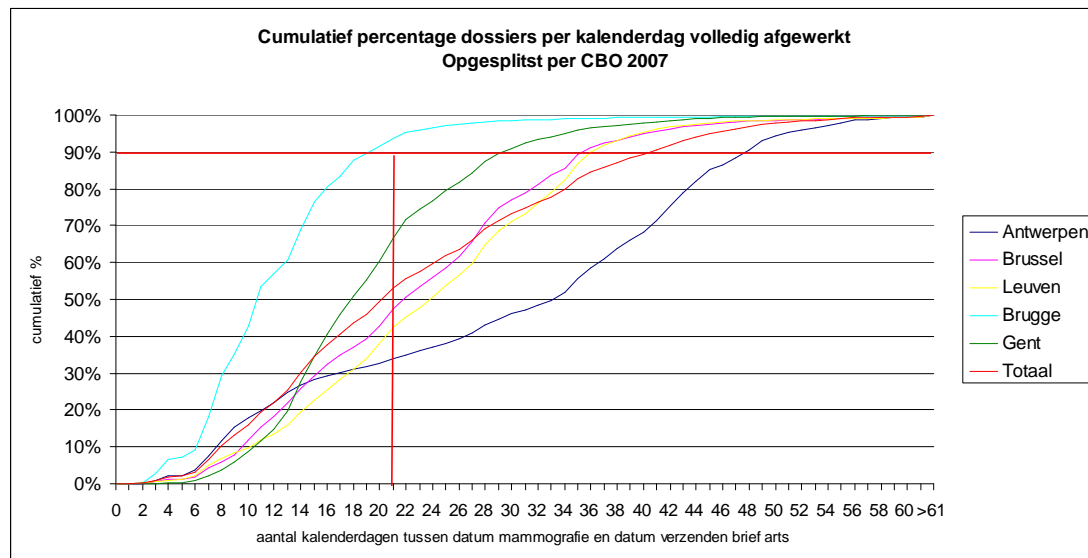
op vraag nr. 22 van 8 september 2009

van **MIEKE VOGELS**

1. De Vlaamse werkgroep borstkankeropsporing, waarin alle actoren zijn vertegenwoordigd, volgt het bevolkingsonderzoek van nabij op. Ik ben dan ook op de hoogte van het feit dat de resultaten van het screeningsonderzoek de vrouwen en de artsen die hen opvolgen, niet steeds tijdig bereiken.
2. De centra voor borstkankeropsporing zijn verplicht om een dataset van gegevens door te geven aan de Vlaamse overheid. Op basis hiervan worden een aantal proces- en effectindicatoren berekend om de kwaliteit van het bevolkingsonderzoek naar borstkanker op te volgen. Het aantal dagen tussen de screeningsmammografie en het versturen van het resultaat naar de arts die de vrouw aanduidde, is een van de indicatoren. De resultaten hieromtrent zijn weergegeven in de onderstaande figuren.

Deze grafiek toont de gegevens van 2004 tot en met 2007 van alle centra samen. Zo werden in 2005 de resultaten binnen de 14 dagen (= wenselijke grens) verstuurd bij de helft van de vrouwen, de andere jaren was dit slechts bij 30% het geval. Voor de grens van 21 dagen (= aanvaardbare grens) was dit respectievelijk bij 70% en bij 50% van de vrouwen. De laatste drie jaren werden de resultaten in 90% van de gevallen verstuurd binnen de 41 dagen.

Deze grafiek toont de gegevens van 2007 van de verschillende centra. Het centrum van Brugge is in staat om meer dan 90% van de resultaten te versturen vóór de 21-ste dag na de mammografie. Voor de andere centra varieert dit van ongeveer 67% tot 35%. Het centrum voor borstkankeropsporing van Antwerpen heeft slechts na 47 dagen voor 90% van de vrouwen de resultaten meegedeeld.

De hier meegedeelde gegevens betreffen de resultaatsmededeling voor alle deelnemende vrouwen, die met een afwijkend en een niet-afwijkend screeningsresultaat samen. Voor de vrouwen met een afwijkend screeningsresultaat zullen de resultaten beter zijn (zie ook het antwoord op vraag 3). Het jaarrapport van de centra omvat geen gegevens specifiek voor de afwijkende screeningsresultaten.

- De totale duurtijd voor resultaatsmededeling is het aantal kalenderdagen dat verstrijkt tussen het nemen van de screeningsmammografie en het moment dat de resultaatsbrief naar de behandelende arts verstuurd wordt. De Vlaamse norm stelt dat die duurtijd in 90% van de gevallen maximum 14 kalenderdagen (wenselijk) of 21 kalenderdagen (aanvaardbaar) mag bedragen. Deze norm is gebaseerd op de Europese aanbeveling terzake.

Uit de hierboven aangehaalde cijfers blijkt dat de duurtijd voor de resultaatsmededeling in veel gevallen nog te groot is. De vooropgestelde kwaliteitsnorm hiervoor is nog niet bereikt.

Er zijn een aantal factoren die de vertraging kunnen verklaren. Het toenemend succes van het screeningsprogramma leidt op sommige momenten tot een overbelasting van de tweede lezers. Voornamelijk de grotere centra hebben hierdoor een capaciteitsprobleem. In het verleden waren er ook enkele implementatieproblemen bij het opstarten van de digitale screening.

Het is een belangrijk aandachtspunt voor alle betrokken actoren om de screeningsresultaten sneller mee te delen. Hiervoor werden al een aantal initiatieven genomen. De meeste centra gebruiken reeds een taxipost of koerierdienst om de mammografieën op te halen en ze zo sneller aan de tweede lezers te kunnen aanbieden. Ook werden er bijkomende tweede lezers aangeworven. Intussen wordt verder gewerkt aan het digitaliseren van het bevolkingsonderzoek. Het digitaal doorsturen van zowel de opnames als de rapporten van de eerste en de tweede lezers versnelt het proces. In de samenwerkingsovereenkomst tussen de mammografische eenheid en het centrum voor borstkankeropsporing is opgenomen dat het dossier binnen een termijn van vijf werkdagen doorgestuurd moet worden voor tweede lezing. De centra koppelen hun registratiegegevens hierover op regelmatige basis terug naar de mammografische eenheden. Indien er onvoldoende verbetering optreedt, kan de procedure tot intrekking worden opgestart. Mijn voorganger stuurde

in juni 2009 hierover een brief naar 47 van de 179 mammografische eenheden die op dit vlak tekortkomingen vertoonden. Ook de centra zelf worden geconfronteerd met de cijfergegevens van die onderdelen van het proces waar ze zelf rechtstreeks verantwoordelijk voor zijn.

De centra voor borstkankeropsporing verwachten dat de norm in Vlaanderen in de nabije toekomst wel gehaald zal worden. Het jaarrapport over 2008 zal in december 2009 beschikbaar zijn. Ik zal de evolutie nauwlettend opvolgen en gepaste maatregelen nemen.

Ik wens u ook te wijzen op de specifieke afspraken die zijn gemaakt voor die situaties waarbij de eerste lezer een sterk verdacht letsel vaststelt. Hij kan die screeningsmammografieën dan als prioritair aanbieden aan de tweede lezer waardoor ze sneller worden afgehandeld. Niettegenstaande deze duidelijke afspraken kan het gebeuren dat er, door een menselijke fout, toch een vertraging optreedt. Om die reden is ook voorzien in een 0800-nummer waar de vrouw in kwestie terecht kan voor vragen of klachten. Ook het Vlaams agentschap Zorg en Gezondheid ontvangt af en toe klachten over laattijdige resultaatsmededelingen. In alle gevallen wordt er een onderzoek ingesteld met het oog op een permanente kwaliteitsverbetering.

4. De participatiegraad van het bevolkingsonderzoek borstkankeropsporing neemt gestaag toe. Volgende cijfers tonen dit aan:

2002 – 2003: 32.5%

2003 – 2004: 35.6%

2004 – 2005: 37.3%

2005 – 2006: 41.7%

2006 – 2007: 45.4%

2007 – 2008: nog niet beschikbaar

Hierbij wens ik op te merken dat de totale couverture (screening en diagnostische mammografie) in Vlaanderen voor 2005 – 2006 reeds 62% is. Het is echter zo dat er nog te vaak een diagnostische mammografie voorgeschreven wordt in de plaats van een screeningsmammografie.

Het effect van het bevolkingsonderzoek naar borstkanker in Vlaanderen is in elk geval dat de historische ‘achterstand’ van Vlaanderen ten opzichte van andere regio’s op vlak van het totaal aantal vrouwen uit de doelgroep dat een mammografie kreeg, is weggewerkt. Ook worden relatief meer vrouwen uit de socio-economisch zwakkere groepen bereikt. Een blijvende zorg is uiteraard dat het aantal deelnemende vrouwen toeneemt, het aantal ‘diagnostische’ mammografieën die eigenlijk om screeningsredenen worden genomen, afneemt, dat de vrouwen regelmatig blijven deelnemen aan het borstkankeropsporingsprogramma en dat de kwaliteit van het programma gewaarborgd blijft. Met mijn beleid wil ik hier verder op inzetten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 23
van 9 september 2009
van **HELGA STEVENS**

Onthaalouders - Lokale ondersteuningsvormen

Verschillende lokale overheden maken werk van de creatie van een groter aanbod aan kinderopvang.

Wat de voorschoolse kinderopvang betreft, zijn er verschillende gemeenten die onthaalouders extra willen ondersteunen of dit reeds doen.

Er heerst echter onduidelijkheid over de beste manier waarop onthaalouders ondersteund kunnen worden. Sommige gemeenten denken aan financiële ondersteuning bij opstart van nieuwe initiatieven, andere aan ondersteuning in natura (afvalzakken en dergelijke).

Natuurlijk speelt de fiscale behandeling van deze ondersteuning een belangrijke rol. Als de onthaalouders wegens belasting van de ondersteuning, hogere belastingschaal, ... amper iets overhouden van de ondersteuning, dan is men natuurlijk ver van huis.

Bovendien worden aan de lokale overheden tegenstrijdige signalen gegeven door de FOD Financiën, afhankelijk van de adviseur. De ene adviseur stelt dat bepaalde voordelen belastbaar zijn, de andere niet.

Dat lokale overheden in allerlei vormen een steentje willen bijdragen aan het wegwerken van het opvangtekort is op zich natuurlijk een goede zaak.

1. Heeft de minister zicht op de fiscale behandeling van de verschillende ondersteuningsvormen (eenmalige financiële ondersteuning door de gemeenten, ondersteuning in natura zoals vuilniszakken, ...)?
2. Zijn er plannen om de gemeenten te informeren aangaande de mogelijkheden die ter zake bestaan?

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 23 van 9 augustus 2009

van **HELGA STEVENS**

1. De diensten en agentschappen van de Vlaamse Gemeenschap hebben enige kennis over de mogelijke fiscale behandeling van de vele ondersteuningsvormen maar geen totaalzicht. Op deze vraag kan enkel op het federale niveau door de minister van Financiën of door de federale overheidsdienst Financiën volledig en correct geantwoord worden.

Het algemene principe is dat alle ontvangsten in hoofde van de ontvanger fiscaal belastbaar zijn, tenzij de wet een vrijstelling voorziet. De fiscale behandeling is bovendien afhankelijk van het statuut van de ontvanger van de financiële ondersteuning: natuurlijke persoon, rechtspersoon of vennootschap.

2. Er zijn geen specifieke plannen om de gemeenten te informeren over de mogelijkheden die ter zake bestaan. Het initiatief en de keuze om kinderopvang al dan niet te ondersteunen en op welke wijze, ligt bij de gemeenten. De creativiteit hierin is zeer divers waardoor het niet mogelijk is altijd op de hoogte te zijn van de verschillende lokale ondersteuningsvormen. Uitwisseling van ideeën hierover is wel mogelijk via het lokaal overleg kinderopvang dat verplicht geïnstalleerd is in iedere gemeente en waar een consulent van Kind en Gezin bij betrokken wordt. Op deze wijze worden gemeenten zeker geïnformeerd.

Zeer actief wordt er echter op gewezen bij initiatiefnemers van kinderopvang dat zij zich moeten informeren bij hun gemeente en provincie voor eventuele ondersteuningsvormen. Daarnaast blijft het mijn bedoeling de ontvangers van de ondersteuning er te blijven op wijzen dat deze in principe belastbaar is en dient aangegeven te worden tenzij er een fiscale vrijstelling is.

Informatie over fiscale regimes aan lokale besturen kan enkel met zekerheid gegeven worden door de federale overheid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 24
van 9 september 2009
van **TOM DEHAENE**

Rust- en verzorgingstehuizen - Erkenningsnormen 2010

Vanaf 1 januari van volgend jaar moeten rust- en verzorgingstehuizen (RVT's) aan een aantal nieuwe voorwaarden voldoen. Deze normering is federaal vastgelegd (koninklijk besluit van 21 september 2004), maar de eigenlijke erkenning op basis van de federale normering en het toezicht op deze normering gebeuren door de deelstaten.

Het gaat om de volgende drie nieuwe infrastructurele normen:

- Vanaf 1 januari 2010 moet ten minste de helft van de opnamecapaciteit bestaan uit éénpersoonskamers; de overige opnamecapaciteit mag uit tweepersoonskamers bestaan. Nieuwe gebouwen dienen van bij hun ingebruikname aan deze voorwaarde te voldoen.
- Vanaf 1 januari 2010 moeten alle kamers een aparte toiletruimte hebben met ten minste een lavabo en een toilet. In geval van nieuwbouw dienen de kamers van bij hun ingebruikname aan deze voorwaarde te voldoen.
- Vanaf 1 januari 2010 moet de netto-oppervlakte per eenpersoonskamer ten minste 12 m² bedragen, het sanitair niet meegerekend. Die oppervlakte wordt opgetrokken tot 18 m² voor twee personen. In geval van nieuwbouw dient van bij de ingebruikname aan deze voorwaarde voldaan te zijn.

Met een koninklijk besluit van 7 juni 2009 werd evenwel de mogelijkheid gecreëerd dat de datum van 1 januari 2010 tot uiterlijk 1 januari 2015 kan worden uitgesteld door de deelstaat die bevoegd is voor de erkenning, op voorwaarde dat de betrokken instellingen bij deze deelstaat een gemotiveerd verzoek indienen, vergezeld van een gedetailleerd tijdschema voor de uit te voeren werken.

1. Gaat de minister in het algemeen in op de mogelijkheid tot uitstel die de federale wetgever heeft gecreëerd?
2. Heeft de minister een zicht op het aantal RVT's dat momenteel niet voldoet aan de normen die in werking treden op 1 januari 2010? Graag een opdeling per provincie en per nieuwe na te leven norm.
3. Heeft de minister een zicht op de correlatie tussen het aantal RVT's dat momenteel niet voldoet aan de normen die in werking treden op 1 januari 2010 en hangende infrastructuursubsidiedossiers?
4. Heeft de minister reeds gemotiveerde verzoeken van RVT's ontvangen? Wordt hierin proactief van overheidswege opgetreden (bijvoorbeeld door een schrijven aan de beheerders van de RVT's)?

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 24 van 9 september 2009

van **TOM DEHAENE**

1. Aan de normen die betrekking hebben op de aanwezigheid van sanitair en op de oppervlakte van de kamer kan doorgaans maar voldaan worden mits zware architectonische ingrepen. Daarbij stelt zich de vraag, indien het verbouwingen betreft, of dergelijke zware ingrepen wel opportuun zijn, en dringt de vraag naar vervangingsnieuwbouw zich op. In dergelijke gevallen is het aangewezen om de voorzieningen inderdaad de nodige tijd te gunnen om dergelijk dossier af te ronden en zou het contraproductief zijn om deze ruimte niet te geven. Deze redenering is echter niet van toepassing op de normen die betrekking hebben op de opnamecapaciteit. Er zijn nog voorzieningen die kamers in gebruik hebben voor meer dan twee personen - tot nu toe bedroeg de maximale opnamecapaciteit in RVT vier bewoners per kamer - zullen de eventueel nog aanwezige vier- en driepersoonskamers moeten afbouwen naar tweepersoonskamers. Dit vergt immers niet zozeer infrastructurele ingrepen, maar kan opgelost worden door een opnamestop totdat wordt voldaan aan deze norm.
2. In het vooruitzicht van deze nieuwe reglementering heeft de federale overheid een enquête gevoerd in de RVT's, waaruit blijkt dat alle Gemeenschappen en Gewesten nog een ernstige achterstand hebben in het voldoen aan deze normen. In België blijkt 16,2 % van de opvangcapaciteit niet te beantwoorden aan deze infrastructuurnormen, voor Vlaanderen bedroeg dit percentage 11,7 %. Exacte cijfers zijn momenteel niet beschikbaar.
3. Momenteel heb ik nog geen zicht op de correlatie tussen deze infrastructuurnormen enerzijds en de ingediende aanvragen voor infrastructuursubsidie anderzijds. Wél is het zo dat nagenoeg alle aanvragen al jarenlang naar deze infrastructuur verwijzen als één van de motieven om de infrastructuursubsidie aan te vragen.
4. De gewijzigde erkenningsnormen bepalen uitdrukkelijk dat de betrokken voorziening een meldingsplicht heeft en de aanvraag tot uitstel moet motiveren: "De datum van 1 januari 2010 kan tot uiterlijk 1 januari 2015 uitgesteld worden door de overheid die bevoegd is voor de erkenning, op voorwaarde dat de betrokken instellingen bij deze een gemotiveerd verzoek indienen, vergezeld van een gedetailleerd tijdschema voor de uit te voeren werken."

Vanuit deze optiek bereid ik momenteel een rondschriften aan de sector voor, waarin de nieuwe erkenningsnormen RVT worden toegelicht en waarin tevens deze meldingsplicht zal benadrukt worden. Voorzieningen die nog niet aan deze infrastructuurnormen beantwoorden, zullen zich via een webtoepassing moeten melden en tegelijkertijd een gemotiveerde aanvraag tot uitstel indienen bij het Agentschap Zorg en Gezondheid.

Deze werkwijze responsabiliseert de voorzieningen en laat toe een sluitend overzicht te maken over de infrastructurele achterstand in de sector.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 28
van 16 september 2009
van **VERA VAN DER BORGHT**

Bijzondere jeugdzorg - Opvangplaatsen

In het kader van het Globaal Plan voor de bijzondere jeugdzorg werden heel wat middelen uitgetrokken voor bijkomende plaatsen, om zo de wachtlijsten weg te werken.

Intussen wordt al gedacht aan een nieuw Globaal Plan, maar het lijkt toch belangrijk om eerst en vooral een duidelijk zicht te krijgen op hetgeen tot nu toe reeds werd gerealiseerd in het kader van het eerste Globaal Plan voor de Bijzondere Jeugdzorg. Daarover circuleren immers diverse cijfers en aantallen.

1. Hoeveel plaatsen, onderverdeeld in de verschillende types van ambulante, semiresidentiële en residentiële opvang, inclusief de gesloten instellingen en Everberg, waren er in de bijzondere jeugdzorg in 2005, 2006, 2007, 2008 en op 30 juni 2009?

Hoeveel jongeren werden in deze verschillende types van opvang opgevangen, en dit onderverdeeld voor deze jaren?

2. Hoeveel plaatsen zijn er in het kader van het Globaal Plan beslist maar nog niet gerealiseerd, en dit onderverdeeld in de verschillende opvangvormen?

Voor hoeveel jongeren staan deze plaatsen, onderverdeeld per type?

3. Welke nog niet gerealiseerde opvangplaatsen van het Globaal Plan zullen wanneer gerealiseerd zijn, onderverdeeld in de verschillende types opvang?

4. Gelet op deze cijfers, hoe evalueert de minister dan deze stand van zaken?

Wordt een nieuw plan overwogen?

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 28 van 16 september 2009

van **VERA VAN DER BORGHT**

1. Als bijlage gaat een overzicht van de evolutie van de beschikbare capaciteit in de bijzondere jeugdbijstand, met een geactualiseerde stand van zaken op 30 juni 2009. Ik moet er op wijzen dat, daarnaast in uitvoering van de ministeriële rondzendbrief d.d. 20 maart 2009, de capaciteit in de tweede helft van dit jaar nog wordt versterkt met 112 plaatsen thuisbegeleiding en 75 residentiële plaatsen. Deze uitbreiding gebeurt bovenop het uitbreidingsbeleid van het Globaal Plan Jeugdzorg. Deze bijkomende capaciteit is ondertussen erkend en wordt tegen het einde van het jaar integraal toegankelijk voor jongeren en hun gezinnen. Voor alle duidelijkheid, deze plaatsen zijn nog niet opgenomen in het bijgevoegde overzicht.

Eveneens wordt een overzicht gegeven van het aantal jongeren dat op jaarbasis binnen deze capaciteit wordt begeleid. De gegevens voor de eerste helft van 2009 zijn nog niet beschikbaar.

2. Van de toegekende capaciteitsuitbreiding, zoals opgenomen in het Globaal Plan Jeugdzorg, zijn 45 plaatsen binnen de begeleidingstehuizen en 9 plaatsen binnen de onthaal-, oriëntatie- en observatiecentra nog niet operationeel. De reden hiervoor is dat de initiatiefnemers vertraging hebben opgelopen bij de verwerving of aanpassing van infrastructuur. Met deze capaciteit kunnen simultaan 54 minderjarigen worden opgevangen. Het is onmogelijk te zeggen hoeveel cliënten er op jaarbasis van deze capaciteit gebruik zullen maken: de begeleidingsduur wordt om evidente redenen door de casuïstiek bepaald.
3. De 54 bovenvermelde plaatsen werden principieel erkend met ingang van 1 januari 2009. Dit betekent dat deze plaatsen, conform het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand, binnen een termijn van maximaal 18 maanden operationeel moeten zijn. Ik verwacht van de initiatiefnemers de nodige daadkracht om deze resterende plaatsen zo snel als mogelijk toegankelijk te maken. Jongerenwelzijn volgt de modaliteiten voor een snelle doorstart nauwgezet op.
4. Door de realisatie van het Globaal Plan Jeugdzorg, maar ook met de middelen bovenop dit meerjarenplan, werd de capaciteit van de bijzondere jeugdbijstand de voorbije jaren aan een zeer strak tempo uitgebreid. Uit de cijfers blijkt dat de volledige bijkomende (semi-)ambulante capaciteit al operationeel is. In globo kan de voortgang van het uitbreidingsbeleid als positief geëvalueerd worden. Tegelijkertijd moeten we vaststellen dat we, zeker inzake het residentiële aanbod, de grenzen van de erkennings- en programmeringsregelgeving hebben bereikt om een snel en doordacht uitbreidingsbeleid te voeren. De laattijdig opgestarte en de nog niet-operationele plaatsen zijn hier het bewijs van. Ik maak dan ook op korte termijn werk van een aangepast programmatiebesluit en een aanpassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand. In het bijzonder de beperkingen inzake maximumcapaciteiten van inrichtende machten en voorzieningen zal ik onder de loep nemen. Ook de procedure voor het aanvragen en bekomen van subsidies van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden zal ik onderzoeken.

Ik blijf zeer kritisch kijken naar een al te evidente redenering dat alle problemen in de jeugdzorg opgelost kunnen worden louter met meer plaatsen. Ik verwijs in dezen ook naar de evaluatie van het Globaal Plan Jeugdzorg die uitmondde in “Perspectief! Visie voor toekomstperspectieven voor welzijn van kinderen en jongeren” (*Parl.St* VI.Parl. 2008-09, nr. 2167). Ik zal zeker werk maken van de acties opgenomen in dit meerjarenplan die ook het “anders” kijken en handelen binnen de jeugdzorg op de agenda zetten. Ik zal blijvend aandacht hebben voor het capaciteitstekort binnen de bijzondere jeugdbijstand, maar ik streef de komende jaren eveneens naar meer dynamische instrumenten om een gerichte versterking van het aanbod te realiseren. Naast het hertekenen van de programmatienormen, moet een bijzondere aandacht gaan naar het deblokken van processen van doorstroom, het mogelijk maken van flexibele trajecten en het creëren van de nodige ruimte voor innovatie om te leiden tot een efficiënter inzetten van de beschikbare middelen en capaciteit.

BIJLAGEN

1. De evolutie van de erkende en geprogrammeerde capaciteit van de private voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand en de evolutie van de capaciteit van de gemeenschapsinstellingen, inclusief Centrum De Grubbe;
2. De evolutie van het aantal jongeren met een maatregel in het desbetreffende begeleidingsjaar naar werkvorm.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2009/VANDEURZEN/28/antw.028.bijl.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2009/VANDEURZEN/28/antw.028.bijl.002.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 29
van 16 september 2009
van **VERA VAN DER BORGHT**

Crisisopvang minderjarigen - Evaluatie

In het kader van de integrale jeugdhulp werd in Vlaanderen crisishulp voor minderjarigen georganiseerd. Deze hulp behelst een onmiddellijke en aangepaste interventie in geval van een crisis.

Het Beleidsplan Integrale Jeugdhulpverlening 2008-2012 voorziet, in operationele doelstelling 14 bij de acties, dat het Managementcomité op basis van de halfjaarlijkse verslagen die Integrale Jeugdhulp aan haar uitbrengt over het bereik, het gebruik en de performantie van deze hulpprogramma's - zijnde de crisishulp - de initiatieven inzake crisisjeugdhulp evalueert, met inbegrip van de financiële modaliteiten en sectorale engagementen, en dat in de periode 2008-2009.

Is deze evaluatie gebeurd?

Zo neen, waarom gebeurde dit nog niet?

Zo ja, wat waren de resultaten hiervan?

Wordt de evaluatie meegedeeld aan het parlement?

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 29 van 16 september 2009

van **VERA VAN DER BORGHT**

Situering

Integrale Jeugdhulp hanteert netwerkvorming als motor om te komen tot een meer vraaggestuurde hulpverlening. Ook voor het realiseren van snelle crisisjeugdhulp wordt dit organisatieprincipe gevolgd. Krachten worden gebundeld om hulp te garanderen voor kinderen en jongeren in crisis.

Een intersectoraal crisisnetwerk neemt deze verantwoordelijkheid gezamenlijk op, het verenigt expertise en zorgt voor een voldoende aantal plaatsen in de hulpprogramma's.

Zo'n hulpprogramma ziet er als volgt uit: een meldpunt (24/24u en 7/7d bereikbaar), interventiemogelijkheden (meestal mobiel en zo dicht mogelijk bij de aanmelding), crisisbegeleiding (4 tot 6 weken met meerdere contacten per week en meestal mobiel) en crisisopvang (7 tot 14 dagen residentieel).

De evaluatie van de netwerken crisisjeugdhulp gebeurt systematisch sinds 1 januari 2008. Vorig jaar werden twee praktijk- en evaluatierapporten aan het Managementcomité Integrale Jeugdhulp (IJH) voorgelegd. Het eerste rapport ging over de periode 01-01-08 tot 30-06-08 en het tweede over de periode 01-07-08 tot 31-12-08. Beide rapporten zijn terug te vinden op de website van IJH, http://wvg.vlaanderen.be/jeugdhulp/05_publicaties/index.htm

Hieronder volgt een samenvatting van de belangrijkste conclusies uit beide rapporten.

Regionale implementatie

Eind 2008 was er, met uitzondering van Vlaams-Brabant, in heel Vlaanderen een subsidiair inzetbaar aanbod van crisisjeugdhulp beschikbaar. Dat betekent dat de meeste Vlaamse hulpverleners er in crisissituaties met minderjarigen een beroep op kunnen doen.

Enkele cijfers m.b.t. de werking van de hulpprogramma's in 2008.

In 2008 werden 1407 aanmeldingen geregistreerd. Daarbij werd een daling van het aantal aanmeldingen in de tweede helft ten overstaan van de eerste helft van 2008 vastgesteld. Van die 1407 bleken er 1038 of 74 % ontvankelijk te zijn. Dat percentage lag in de tweede helft van het jaar dan weer hoger dan in de eerste helft.

7% van de aanmeldingen gebeuren tijdens het weekend. 18 % van de aanmeldingen gebeuren 's avonds of 's nachts. De politie is de grootste aanmelder. Huisartsen en ziekenhuizen blijven de grote afwezigen bij de aanmelders. Hier ligt ongetwijfeld een uitdaging in termen van communicatie over en bekendmaking van het crisisnetwerk.

Er zijn geen significante verschillen naar geslacht van de aangemelde minderjarigen.

De meeste aangemelde minderjarigen behoren tot de leeftijdscategorie 13-17-jarigen. In de hulpprogramma's van de regio's Brussel en Oost-Vlaanderen is er een overwicht van de aangemelde minderjarigen in de leeftijdscategorie 0-12-jarigen.

De werking van de meldpunten lijkt bij de aanmelders goed gekend. In alle hulpprogramma's wordt crisisopvang het vaakst ingezet, crisisbegeleiding wordt weinig gebruikt.

Het is nog vroeg om uit deze gegevens algemene conclusies te trekken. Ze slaan slechts op één jaar werking. De registratie en de monitoring worden gecontinueerd zodat beleidsbeslissingen met cijfers kunnen worden onderbouwd.

Het hulpprogramma realiseren

Om ten overstaan van professionele toeleiders een crisisvangnet te zijn, moeten de hulpprogramma's over een capaciteit beschikken die op crisismomenten kan worden ingezet. Het vrijmaken van deze capaciteit is een collectieve verantwoordelijkheid van de bij een netwerk betrokken voorzieningen. Gelet op de al bestaande druk op het reguliere aanbod is dat geen gemakkelijke oefening. Beperkte middelen voor het organiseren van de meldpunten door (veelal) Centra voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning en Centra voor Algemeen Welzijnswerk dragen bij tot het realiseren van de vereiste permanenties. Ook het structureel inzetten van een aanbod "Crisishulp aan huis" is cruciaal voor de netwerken.

Een specifieke mogelijkheid voor het vrijmaken van crisisplaatsen is het toepassen van art. 17 van het besluit van de Vlaamse regering betreffende de modulering en netwerken integrale jeugdhulp. Dit artikel voorziet dat een jeugdhulpaanbieder een beperkte capaciteit kan vrijhouden voor de hulpprogramma's en dat die capaciteit dan wordt geacht volzet te zijn, voor de toepassing van de erkennings- en subsidieregelgeving.

Het realiseren van voldoende crisiscapaciteit in de netwerken via vrijwillige engagementen van voorzieningen is een permanente uitdaging. Het veronderstelt het opnemen van een actieve regie door de mensen van Integrale Jeugdhulp. De optie die is gekozen in het kader van de "Convenant m.b.t. IJH" eind 2007, met name om globale engagementen per sector vast te leggen, geldt daarbij als referentiekader.

Crisishulp positioneren binnen het geheel van de jeugdhulp

In verschillende regio's is het proces gestart om te komen tot formele samenwerkingsafspraken tussen de netwerken Rechtstreeks Toegankelijke Jeugdhulp (RTJ) en Crisisjeugdhulp (CJ). Ook de samenwerking tussen de crisisnetwerken en de netwerken Niet Rechtstreeks Toegankelijke Jeugdhulp (NRTJ) wordt in de regio's verkend. Een meer naadloos aansluiten op elkaar is daarbij het perspectief.

Het gebrek aan vervolghulp na de hulpprogramma's is een knelpunt in alle regio's. Immers, na een crisis is vaak een meer langlopend aanbod nodig. De efficiëntie van een crisisaanbod hangt mee af van de uitstrooimogelijkheden. Verdere monitoring en opvolging zullen de pijnpunten in dit verband blootleggen, zodat een gericht remediëren ervan mogelijk wordt.

Vorming en intervisie

Medewerkers in de crisisnetwerken signaleren een nood aan vorming in het omgaan met crisis-situaties. Momenteel is er een aanbod voor medewerkers aan de meldpunten en rond interventies. Daarnaast wordt vooral voor crisisbegeleiding vorming gevraagd.

Ook de onderlinge kennisuitwisseling over het aanbod en het optreden van de diensten en hulpverleners actief in een netwerk blijft nodig. En: praktijkoverleg en casusbesprekingen zijn cruciaal voor (het stroomlijnen van) de werking van een netwerk.

Globale appreciatie

Het aantal aanmeldingen in 2008 illustreert het belang van het crisisaanbod. De meerwaarde voor de minderjarigen die er terecht kunnen is groot. De hulpverleners weten zich ondersteund in (vaak schrijnende) crisissen. Het aanbod versterken en consolideren is dan ook dé toekomstgerichte uitdaging.

Een gericht bijkomend crisisaanbod realiseren op basis van grotendeels vrijwillige engagementen is geen vanzelfsprekend gebeuren. Het veronderstelt een gedeeld eigenaarschap tussen voorzieningen. Daar moet actief aan worden gewerkt, zowel sectoraal als intersectoraal. Dat de netwerken bestaan zoals ze bestaan illustreert evenwel dat het kan: de schotten tussen de sectoren overstijgen en samen bouwen aan een continuüm van hulp, uiteindelijk de basisdoelstelling van de integrale jeugdhulp

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 30
van 16 september 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Vernietiging KB ziekenhuisnormering - Consequenties

Op 13 augustus 2009 werd het koninklijk besluit van 1 augustus 2006 houdende vaststelling van de afwijkingen op de toepassing van artikel 76sexies van de wet op de ziekenhuizen vernietigd door de Raad van State. Dit KB voegde een artikel 24bis toe in het KB van 15 juli 2004 houdende vaststelling van de normen waaraan de zorgprogramma's "cardiale pathologie" moeten voldoen om erkend te worden.

Op dit artikel 24bis was het besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 gebaseerd, houdende vaststelling van aanvullende programmatiecriteria en erkenningsnormen waaraan de zorgprogramma's cardiale pathologie B moeten voldoen om erkend te worden.

Wat zijn de consequenties van de vernietiging van bovenvermeld KB voor het besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei ?

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 30 van 16 september 2009

van **JOHAN SAUWENS**

Op 13 augustus 2009 heeft de Raad van State inderdaad het artikel 4 van het KB van 1 augustus 2006 (B.S. 14 augustus 2006) houdende vaststelling van de afwijkingen op de toepassing van artikel 76sexies van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987 vernietigd (arrest van de Raad van State nr. 195545).

Hierdoor wordt de invoering van artikel 24bis in het Koninklijk Besluit van 15 juli 2004 houdende vaststelling van de normen waaraan de zorgprogramma's "cardiale pathologie" moeten voldoen om erkend te worden, vernietigd.

Art. 24bis bepaalde het volgende:

§ 1. In afwijking tot [artikel 76sexies](#), § 2, 1° en 3°, van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987, dient, indien een zorgprogramma B die wordt uitgebaat op twee vestigingsplaatsen, niet voor elke vestigingsplaats afzonderlijk te worden erkend en programmatorisch in rekening te worden gebracht, voor zover:

1° de beide vestigingsplaatsen zich bevinden in hetzelfde gebied of een aangrenzend gebied zoals bedoeld in artikel 23 van de wet op de ziekenhuizen;

2° de associatie één enkele medische staf heeft met een gemeenschappelijk diensthoofd.

§ 2. Indien de gezamenlijke uitbating van een partieel zorgprogramma B1-B2, zoals bedoeld in [artikel 11](#), derde lid, geschiedt in het kader van een associatie, dient het zorgprogramma dat door deze associatie wordt uitgebaat, in afwijking tot [artikel 76sexies](#), § 2, 1° en 3°, van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987, niet voor elke vestigingsplaats afzonderlijk te worden erkend en programmatorisch in rekening te worden gebracht, voor zover:

1° de associatie wordt uitgebaat op twee vestigingsplaatsen en op de tweede vestigingsplaats het volledige zorgprogramma B wordt uitgebaat dat zich op de kortste afstand bevindt van de vestigingsplaats waar bedoeld zorgprogramma B1-B2 wordt uitgebaat;

2° de associatie voldoet aan de voorwaarden bedoeld in §1, 2°.

Daardoor wordt artikel 76sexies van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987 opnieuw volledig van kracht voor de cardiale zorgprogramma's.

Dit bepaalt het volgende:

§ 1. Een ziekenhuisdienst, ziekenhuisfunctie, ziekenhuisafdeling, zorgprogramma, een zwaar medisch apparaat of een medische of medisch-technische dienst mag worden uitgebaat op meerdere vestigingsplaatsen van eenzelfde ziekenhuis, ziekenhuisassociatie behoudens de door de Koning bepaalde uitzonderingen.

§ 2. Indien een ziekenhuisdienst, ziekenhuisfunctie, ziekenhuisafdeling, zorgprogramma, een zwaar medisch apparaat of een medische of medisch-technische dienst wordt uitgebaat op meerdere vestigingsplaatsen van eenzelfde ziekenhuis of ziekenhuisassociatie, dient deze op de verschillende vestigingsplaatsen afzonderlijk:

1° te worden erkend, zoals bedoeld in de artikelen 44 of 71 of het voorwerp uit te maken van een voorafgaande toestemming als bedoeld in artikel 40;

2° te beantwoorden aan alle erkenningsnormen, als bedoeld in de artikelen 44, 68 of 69;

3° wat de toepassing van de programmatie of de regelen inzake het maximum aantal, zoals bedoeld in de artikelen 23, 41, 44bis, 44ter of 76quinquies, betreft, als een afzonderlijke ziekenhuisdienst, ziekenhuisfunctie, ziekenhuisafdeling, medische of medisch-technische dienst of als een afzonderlijk zwaar medisch apparaat of zorgprogramma, in rekening te worden gebracht.

§ 3. De Koning kan voor de ziekenhuisdiensten, ziekenhuisfuncties, ziekenhuisafdelingen, zorgprogramma's, zware medische apparaten en medische en medisch-technische diensten die Hij aanwijst, afwijkingen bepalen op de toepassing van dit artikel.

Deze nieuwe wending in de wetgeving aangaande het cardiale zorgprogramma B heeft tot gevolg dat het besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 (B.S. 1 juli 2009) houdende vaststelling van aanvullende programmatiecriteria en erkenningsnormen waaraan de zorgprogramma's cardiale pathologie B moeten voldoen om erkend te worden, wat betreft de programmatiecriteria, eigenlijk in tegenstrijd is geworden met de federale wetgeving en momenteel onuitvoerbaar is.

Programmatorisch is er immers geen ruimte meer om een bijkomende vestigingsplaats op te richten voor een cardiaal zorgprogramma B.

Daarom worden met betrekking tot de zorgprogramma's cardiale pathologie B voorlopig geen verdere beslissingen genomen.

Tijdens de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid op 28 september werd dit onderwerp besproken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 31
van 17 september 2009
van **MIEKE VOGELS**

Opvoedingsondersteuning - Triple P-programma

De invoering van het Positive Parenting Program (Triple P), een wetenschappelijk onderbouwd programma voor opvoedingsondersteuning, is in Vlaanderen al in 2007 begonnen. Toen werd een éénmalig budget van 2,2 miljoen euro vrijgemaakt, een deel daarvan (1,7 miljoen euro) werd al in 2007 gebruikt voor de implementatie van Triple P. De rest van het budget werd, via het reservefonds, in de loop van 2008 aangewend. Het budget diende zowel voor de training van de verpleegkundigen van Kind en Gezin als voor de aankoop van het nodige materiaal.

In het kader van de samenwerking tussen Kind en Gezin en de provincie Antwerpen, werden in eerste instantie de regioverpleegkundigen van de stad Antwerpen opgeleid om met het Triple P aan de slag te gaan. In 2008 werd het programma uitgebreid in de dienstverlening van Kind en Gezin in de provincie Antwerpen. De regioverpleegkundigen van de regio's buiten de stad Antwerpen werden vanaf maart 2008 opgeleid.

Het provinciebestuur van Antwerpen heeft in 2007 het Triple P-programma aangekocht. In de periode 2007-2008 kregen 425 non-profitmedewerkers de kans om een Triple P-opleiding te volgen. Deze opgeleide Triple P-medewerkers staan voor de uitdaging om 35.000 ouders te bereiken met de boodschap van positief ouderschap. Sinds 1 januari 2008 is ook het Coördinatiecentrum Triple P-be van start gegaan. Het is gehuisvest op de Universiteit Antwerpen, Campus Drie Eiken in Wilrijk. In het najaar 2009 biedt het Coördinatiecentrum Triple P-be opleidingen aan. De prijzen schommelen tussen de 800 (twee dagen opleidingen) en 950 euro (drie dagen opleidingen). Het gaat wel om een tijdelijk lanceringsaanbod.

In zijn beleidsbrief van 2008-2009 liet de voormalige minister van Welzijn, Steven Vanackere, weten dat het Triple P-programma geëvalueerd ging worden, vooraleer een beslissing zou worden genomen over de volledige implementatie in heel Vlaanderen.

1. Het Triple P-programma wordt in 2009 geëvalueerd; is de evaluatie of zijn eventuele tussenrapporten al beschikbaar? Wanneer wordt de evaluatie vervolledigd en gecommuniceerd? Hoe zullen eventuele bevindingen geïntegreerd worden in het beleid inzake opvoedingsondersteuning?
2. Zijn de doelstellingen van de provincie Antwerpen (het opleiden van 425 non-profit medewerkers en het bereiken van 35.000 ouders met een boodschap van positief ouderschap) bereikt?
3. Kind en Gezin heeft samengewerkt met de provincie Antwerpen voor de opstart van het Triple P-programma; is deze samenwerking nog lopend? Zo ja, komt Kind en Gezin tegemoet in de kosten van de opleidingen die het Coördinatiecentrum Triple P-be aanbiedt in het najaar 2009?

4. Indien het Triple P-programma geïmplementeerd wordt in de rest van Vlaanderen, wordt het noodzakelijk dat zoveel mogelijk organisaties en hulpverleners het programma kunnen aanbieden. De gehanteerde prijs van de opleidingen is wel een drempel voor veel organisaties.

Engageert de minister zich om ervoor te zorgen dat de Triple P-opleidingen wel toegankelijk blijven voor de geïnteresseerde organisaties en hulpverleners?

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 31 van 17 september 2009

van **MIEKE VOGELS**

1. De evaluatie van het programma Triple P binnen Kind en Gezin bestaat uit drie onderdelen:

- 1) Een effect- en procesevaluatie van de level 3 methodiek in vergelijking met het spreekuur opvoedingsondersteuning zoals dit in de andere provincies nog wordt uitgevoerd. Dit onderzoek olv (VUB) professor Vanderfaellie (in opdracht van het Steunpunt welzijn, volksgezondheid en gezin) is te consulteren op de website van het Steunpunt welzijn, volksgezondheid en gezin.
- 2) Een bevraging en onderzoek van de ervaringen van de verpleegkundigen betrokken bij het implementatieproces. Dit onderzoek, ter aanvulling van bovengenoemd effectonderzoek, werd uitgevoerd door twee studenten van de universiteit Leuven en in september 2008 als verhandeling aangeboden tot het verkrijgen van de graad van Licentiaat in de Pedagogie (Dumont, F.&Frere, S. (2008), *Het implementeren en werken met Triple P. Een onderzoek naar de ervaringen van regioverpleegkundigen van Kind en Gezin.*
- 3) Gedurende de implementatie van het proefproject Triple P, eerst in 7 grootstedelijke regio's en daarna in de overige regio's van de provincie Antwerpen, werd het proces van implementatie onderzocht. Het evaluatierapport, uitgevoerd binnen KG, met beschrijving van proces en resultaat van de levels 1, 2 en 3 wordt in het najaar van 2009 afgewerkt en voorgelegd.

Een beslissing omtrent uitbreiding van het Triple P programma binnen Kind en Gezin zal pas worden genomen nadat alle evaluaties afgerond zijn.

2. Dit valt onder de bevoegdheid van het bestuur van de provincie Antwerpen.
3. De samenwerking tussen Kind en Gezin en de provincie Antwerpen situeert zich enkel op vlak van communicatie naar het brede publiek om Triple P zo ruim mogelijk bekend te maken. Kind en Gezin komt niet tussen in de kosten van de opleidingen die het coördinatiecentrum Triple P aanbiedt in het najaar 2009.
4. Het element van de kostprijs zal bij de evaluatie en eventuele implementatie aan bod komen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 32
van 17 september 2009
van **MIEKE VOGELS**

Kinderen met specifieke zorgbehoefte - Opvang

Het aantal jongeren in de Bijzondere Jeugdzorg neemt elk jaar toe; in 2007 waren er 20.225 jongeren, een stijging van 36 % in vergelijking met 2000. Ook de gemiddelde begeleidingsduur neemt jaarlijks toe (meer dan 340 dagen in 2007). De groep kinderen met een problematische opvoedingssituatie (POS) is overduidelijk de grootste, goed voor 83 % van de lopende maatregelen. Deze groep groeit ook aan, terwijl het aantal dat een als een misdrijf omschreven feit (MOF) heeft gepleegd, daalt.

Alle gemeenschapsinstellingen kennen een hoge gemiddelde bezettingsgraad; daarnaast stelt het meerjarenplan "Perspectief!": "De gemeenschapsinstellingen worden ten gevolge van hun opnameplicht immers in toenemende mate geconfronteerd met een erg heterogene groep, waaronder jongeren met een meervoudige problematiek en vaak significante beperkingen en jongeren met een profiel dat veeleer aanleunt bij een psychiatrische problematiek". Met andere woorden: kinderen met een POS of andere specifieke zorgbehoefte (psychiatrische- of drugproblematiek of mentale beperking) krijgen niet de gepaste hulp en worden in de gemeenschapsinstellingen geplaatst bij gebrek aan andere, meer adequate vormen van hulpverlening. Dit wordt bevestigd door enkele hulpverleners tijdens de opendeur van de gemeenschapsinstelling De Markt in juni 2009.

De aanpak in de gemeenschapsinstellingen is niet aangepast voor deze jongeren, immers tijdens de eerste weken van het verblijf in zowel de open als in de gesloten afdelingen van een gemeenschapsinstelling wordt overwegend vrijheidsbeperkend en structurerend gewerkt. Dit sluit uiteraard aan bij de opdracht van de gemeenschapsinstellingen om een hulpaanbod voor jongeren te organiseren waarbij ook veiligheidsproblemen een rol spelen, maar dit biedt geen antwoord op de problematiek van jongeren met bovenvermelde specifieke zorgnoden.

1. Hoeveel jongeren met een problematische opvoedingssituatie verblijven op dit moment in de verschillende gemeenschapsinstellingen van de Vlaamse Gemeenschap?
2. Hoeveel kinderen met een specifieke zorgbehoefte verblijven op dit moment in de verschillende gemeenschapsinstellingen van de Vlaamse Gemeenschap?
3. Hoelang is de gemiddelde opnameduur voor kinderen met een problematische opvoedingssituatie en/of een specifieke zorgbehoefte in de gemeenschapsinstellingen?
4. Destijds werden contracten afgesloten met het OPZ Geel om extra ondersteuning te geven aan jongeren met een psychiatrische problematiek die in de gemeenschapsinstelling van Mol verblijven.

Werd deze werkwijze geëvalueerd, wat zijn de resultaten van deze evaluatie ? Hoe verloopt de ondersteuning momenteel?

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 32 van 17 september 2009

van **MIEKE VOGELS**

1. Als bijlage geven we het aantal jongeren weer met een problematische opvoedingssituatie (POS) die op 24 september 2009 in de verschillende campussen van de gemeenschapsinstellingen verblijven. We kiezen een specifieke datum omdat de bezetting van de instellingen dagelijks kan wijzigen. Ter informatie geven we ook het percentage POS-jongeren weer uitgaande van de capaciteit van de verschillende open en gesloten campussen. Zoals men kan zien is het aandeel van de POS-jongeren vooral beduidend bij de meisjes en bij de jongens in de open campussen.
2. Op dit ogenblik verblijven 27 jongeren met een specifieke zorgbehoefte in de verschillende gemeenschapsinstellingen van de Vlaamse Gemeenschap. Dit resultaat is gebaseerd op een maandelijkse registratie van zogenaamde knelpuntdossiers in de verschillende campussen van de gemeenschapsinstellingen. Knelpuntdossiers zijn dossiers waarvoor na intensieve onderhandelingen met diverse diensten en organisaties geen uitzicht meer is op reguliere gepaste jeugdhulp; het betreft jongeren met complexe problemen waarvoor expertise-inbreng en een (gecombineerd) aanbod vanuit meerdere sectoren en disciplines nodig is. Het aandeel van deze groep in de totale capaciteit van de gemeenschapsinstellingen bedraagt 11,6 %.
Bij de telling van de knelpuntdossiers wordt de time-outleefgroep voor meisjes op de campus De Markt te Mol buiten beschouwing gelaten omdat de jongeren in deze leefgroep per definitie slechts voor een korte duur van maximaal 28 dagen in de instelling verblijven.
Specifiek voor deze knelpuntdossiers keurde de Vlaamse regering in het kader van integrale jeugdhulp op 24 april 2009 een besluit goed om de uitstroom van deze jongeren uit de gemeenschapsinstelling naar een meer aangepaste hulpaanbod te bevorderen. Dit besluit maakt combinaties van hulp over verschillende sectoren mogelijk. De eerste knelpuntdossiers zijn momenteel voorwerp van bemiddeling om tot een oplossing te komen.
3. De gemiddelde opnameduur voor jongeren in een problematische opvoedingssituatie bedraagt 77,38 dagen (gegevens voor het jaar 2008). De mediaan bedraagt 38,5 dagen.
De gemiddelde opnameduur voor jongeren met een specifieke zorgbehoefte die op dit moment in de instellingen verblijven, bedraagt 287,89 dagen (mediaan = 217 dagen). Hoewel al deze jongeren nog steeds in een gemeenschapsinstelling verblijven, hanteren we voor deze berekening, omwille van de duidelijkheid, als einddatum 17 september 2009.
4. De opdracht van het inreachteam van het OPZ Geel betreft het aanbieden van professionele jeugdpsychiatrische en therapeutische hulp en ondersteuning ten aanzien van jongeren die verblijven in de gemeenschapsinstelling De Kempen. Het inreachteam is multidisciplinair samengesteld en opereert binnen de muren van de gemeenschapsinstelling. Het heeft eigen lokalen in elke campus.
Om de twee kalenderjaren wordt de werking van het inreachteam grondig geëvalueerd door het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid en het Agentschap Jongerenwelzijn. Hiertoe wordt steeds een overleg gepland tussen de betrokken partijen.
De werking van het inreachteam vertrok destijds vanuit het concept van een dagbehandelingsconstructie FOR K. Dit komt er op neer dat jongeren dagelijks een behandelprogramma doorlopen dat minstens een aantal uren in beslag neemt. Allengs bleek dit idee van een dagbehandeling niet te werken omdat het te arbeidsintensief en te geconcentreerd was. Bovendien heeft het team geen controle over begin- en eindpunt van het traject van de jongere in de gemeenschapsinstelling, dat immers gestuurd wordt door beslissingen van de jeugdrechter.

Momenteel beschouwt het inreachteam het verblijf van de jongere als een gegeven waarbinnen zij hun modulair aanbod een plaats proberen te geven. De cliëntgerichte psychiatrische hulp omvat volgende modules die naargelang de indicaties en hulpvraag alleenstaand of in combinatie kunnen worden ingezet: psychiatrische screening, psychiatrisch consult, diagnostisch onderzoek, farmacotherapie, psychotherapie, psychomotorische therapie, creatieve therapie, contextgerichte therapie en vaardigheidstraining (sociaal, agressieregulerend, ...).

De jaarlijkse caseload van het inreachteam bedraagt minimum 130 dossiers.

BIJLAGEN

1. Het aantal jongeren met een problematische opvoedingssituatie dat op 24 september 2009 verblijft in de verschillende gemeenschapsinstellingen van de Vlaamse Gemeenschap;
2. Het aantal jongeren met een specifieke zorgbehoefte dat op dit moment verblijft in de verschillende gemeenschapsinstellingen van de Vlaamse Gemeenschap.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2009/VANDEURZEN/32/antw.032.bijl.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2009/VANDEURZEN/32/antw.032.bijl.002.doc>

HILDE CREVITS,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 8
van 30 juli 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Onderzoek verplaatsingsgedrag - Resultaten

In de "Bijdrage Vlaamse administratie aan het regeerprogramma" van de aantredende Vlaamse Regering, Deel Mobiliteit en Openbare Werken van mei 2009, wordt verwezen naar resultaten uit het derde Onderzoek Verplaatsingsgedrag Vlaanderen (2007-2008).

Wanneer worden de resultaten van dat onderzoek gepresenteerd?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 8 van 30 juli 2009

van **JOHAN SAUWENS**

De resultaten zullen worden bekendgemaakt ten laatste in de loop van de maand oktober.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 22
van 20 augustus 2009
van **FILIP WATTEEUW**

Onderzoek verplaatsingsgedrag - Resultaten

De Provinciale Hogeschool Limburg vatte op 15 juli 2007 het derde Onderzoek Verplaatsingsgedrag voor Vlaanderen aan. Dit gebeurde in opdracht van de Mobiliteitscel van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De gegevensverzameling - fase 1 van het onderzoek - liep gedurende één jaar. Analyse van deze gegevens zou input geven aan het mobiliteitsbeleid in Vlaanderen.

Fase 1 is ondertussen al één jaar afgerond. Sindsdien werden er nog geen resultaten bekendgemaakt. Het is evenwel belangrijk dat het mobiliteitsbeleid zich kan baseren op actuele gegevens.

1. Stelde de opdrachtnemer ondertussen al een aantal resultaten of deelrapporten voor aan de opdrachtgever? Welke?
2. Om welke redenen werden er nog geen resultaten algemeen bekendgemaakt?
3. Kan de minister de bestaande resultaten meedelen? Wanneer zal dit gebeuren?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 22 van 20 augustus 2009

van **FILIP WATTEEUW**

1. Op dit ogenblik wordt een tabellenrapport opgesteld. Dit rapport bevat de belangrijkste gegevens van het onderzoek onder de vorm van een reeks statistische tabellen. Hierbij aansluitend werd ook een nota opgesteld die een methodologische toelichting omtrent het onderzoek verschaft.
2. Tot op heden werden de resultaten nog niet algemeen bekendgemaakt omdat bijkomend een rapport wordt opgemaakt dat een aantal van de hoger vermelde tabellen verder analyseert en becommentarieert (d.i. het analyserapport).
3. Zodra het analyserapport is afgewerkt, zullen de resultaten worden meegedeeld. Dit zal ten laatste in de loop van de maand oktober gebeuren.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 26
van 26 augustus 2009
van **LINDA VISSERS**

Kabinetten - Dienstvoertuigen

Het aantreden van een nieuwe regering betekent traditioneel ook een aanpassing van het wagenpark van de kabinetten.

1. Over welke personenwagens beschikt het kabinet van de minister ?

Graag met vermelding van merk en type, jaar van aankoop, cilinderinhoud, opties en aankoopprijs.

2. Welke van deze wagens waren ter beschikking bij het aantreden van de minister en welke werden sedertdien aangeschaft?

3. Worden er leasingvoorwaarden gehanteerd en zo ja, welke?

4. Gebruikt de minister altijd de auto voor de dienst of maakt hij/zij ook gebruik van andere vervoersmiddelen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr.13, Lieten nr. 5, Bourgeois nr.13, Vandeurzen nr. 9, Crevits nr. 26, Van den Bossche nr. 7, Muyters nr. 17, Schauvliege nr. 16, Smet nr. 11).

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 26 van 26 augustus 2009

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord op deze vraag wordt gegeven door de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand.

FREYA VAN DEN BOSSCHE,
VLAAMS MINISTER VAN ENERGIE,
WONEN, STEDEN EN SOCIALE ECONOMIE

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FREYA VAN DEN BOSSCHE
VLAAMS MINISTER VAN ENERGIE, WONEN, STEDEN EN SOCIALE ECONOMIE

Vraag nr. 1
van 28 juli 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Aankoop Kyoto-eenheden - Motivatie

Op 15 mei 2009 besliste de vorige Vlaamse Regering om haar goedkeuring te hechten aan het ontwerp van voortgangsrapport 2008 van het Vlaams Klimaatbeleidsplan 2006-2012 en om “afhankelijk van de resultaten van de maatregelen die directe impact hebben op de reductiekloof van broeikasgasemissies, de resterende benodigde Kyoto-eenheden te verwerven, voor 39 miljoen CO₂-eq op basis van de huidige prognoses, zodat tijdig de reductiedoelstellingen in het kader van het Protocol van Kyoto worden gerealiseerd”.

Volgens de “Economische vooruitzichten 2009-2014” van het Federaal Planbureau (mei 2009), zou: “... de doelstelling inzake broeikasgasemissies uit het Kyoto-protocol ruimschoots worden behaald. De doelstelling die België onderschreven heeft in het kader van het Kyoto-protocol impliceert een daling van de broeikasgasemissies met 7,5 % in de periode 2008-2012 tegenover 1990, wat overeenstemt met een niveau van gemiddeld 134,8 miljoen ton CO₂-equivalenten. Die doelstelling zou ruimschoots behaald worden aangezien de broeikasgasemissies gemiddeld 125,7 miljoen ton CO₂-equivalenten per jaar zouden bedragen in die periode, onder meer door een vermindering van de energiegebonden CO₂-emissies dankzij de geringe toename van het energieverbruik en de structurele wijziging van het energieverbruik. De daling van de CH₄- en NO_x-emissies dragen eveneens bij tot dit gunstig resultaat”.

Volgens de Regionale economische vooruitzichten 2008-2014 van het Federaal Planbureau (juli 2009) haalt ook Vlaanderen de Kyoto-doelstelling “moeiteloos”.

Wat is dan de zin van de aankoop van Kyoto-eenheden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van den Bossche (vraag nr. 1) en Schauvliege (nr.3).

FREYA VAN DEN BOSSCHE

VLAAMS MINISTER VAN ENERGIE, WONEN, STEDEN EN SOCIALE ECONOMIE

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 28 juli 2009

van **JOHAN SAUWENS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FREYA VAN DEN BOSSCHE
VLAAMS MINISTER VAN ENERGIE, WONEN, STEDEN EN SOCIALE ECONOMIE

Vraag nr. 2
van 30 juli 2009
van **TOM DEHAENE**

Bestuurders huisvestingsmaatschappijen - Presentiegeld

Bestuurders van huisvestingsmaatschappijen hebben recht op presentiegeld. Door het ontvangen van een presentiegeld, is het evenwel mogelijk dat bepaalde bestuurders van dergelijke huisvestingsmaatschappijen andere vergoedingen, zoals bijvoorbeeld een vergoeding wegens ziekte en invaliditeit, verminderd zien worden (of een boete dienen te betalen) omdat zij bepaalde grenzen overschrijden.

Dergelijk euvel zou eventueel voorkomen kunnen worden als de bestuurder in kwestie afziet van het presentiegeld dat hem zou toekomen. Het is evenwel niet duidelijk in hoeverre een bestuurder van een huisvestingsmaatschappij al dan niet kan verzaken aan zijn presentiegeld.

1. Welke richtlijnen werden uitgevaardigd betreffende de uitbetaling van presentiegeld aan bestuurders van huisvestingsmaatschappijen? Werd daarbij gespecificeerd dat bestuurders van hun presentiegeld geheel of gedeeltelijk kunnen afzien?
2. Werden er door de Vlaamse overheid initiatieven genomen naar de federale overheid teneinde te voorkomen dat bestuurders van huisvestingsmaatschappijen die een vervangingsinkomen genieten financieel nadeel ondervinden ten gevolge van het ontvangen van presentiegeld?
3. Werd tevens de mogelijkheid gecreëerd dat bestuurders het presentiegeld dat zij in het verleden hebben ontvangen, aan de huisvestingsmaatschappij terugstorten?

FREYA VAN DEN BOSSCHE

VLAAMS MINISTER VAN ENERGIE, WONEN, STEDEN EN SOCIALE ECONOMIE

ANTWOORD

op vraag nr. 2 van 30 juli 2009

van **TOM DEHAENE**

1. Het ministerieel besluit van 22 oktober 2008 “tot bepaling van nadere regels met betrekking tot de interne beheersaspecten en de onroerende transacties van de sociale huisvestingsmaatschappijen” bevat een regeling omtrent de uitbetaling van presentiegelden aan de leden van de beheersorganen van een sociale huisvestingsmaatschappij. Artikel 14 van dat MB bepaalt meer in het bijzonder dat de leden in kwestie een presentiegeld krijgen voor hun aanwezigheid op de beraadslagende vergaderingen van de beheersorganen waarvan ze deel uitmaken. De algemene vergadering bepaalt het bedrag van het presentiegeld per zitting, rekening houdend met de volgende voorwaarden:
 - het bedrag mag niet hoger zijn dan het hoogste bedrag aan presentiegeld dat aan de gemeenteraadsleden van de gemeenten gelegen binnen het werkingsgebied van de sociale huisvestingsmaatschappij wordt toegekend volgens artikel 16 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2007 houdende het statuut van de lokale en provinciale mandataris;
 - aan de voorzitter van de beheersorganen kan voor het bijwonen van de beraadslagende vergaderingen maximaal een dubbel presentiegeld toegekend worden.Artikel 15 van het MB bepaalt verder dat maximaal veertig zittingen per jaar vergoed worden met een presentiegeld. Het MB specificeert niet dat leden van de beheersorganen van een sociale huisvestingsmaatschappij al dan niet kunnen verzaken aan hun presentiegeld.

De in het MB van 22 oktober 2008 opgenomen bepalingen omtrent de uitbetaling van presentiegelden zijn beperkt tot een bevoegdheidsregeling en een maximumgrens voor de toegekende presentiegelden. Binnen dat algemene kader beslist de algemene vergadering autonoom over de invulling ervan. Zodoende is zij niet verplicht om dit presentiegeld uniform vast te stellen. Zo lijkt het logisch dat het presentiegeld voor de voorzitter hoger kan liggen dan dat voor de overige bestuurders. Om die reden wordt de mogelijkheid van maximaal een dubbel presentiegeld voorzien voor de voorzitters van de beheersorganen. De algemene vergadering kan ook een differentiatie inbouwen naargelang de aard van de vergadering, de duur en de complexiteit ervan. Zij kan ook rekening houden met het al dan niet volledig deelnemen aan de zitting. In dat opzicht is het eveneens mogelijk dat de algemene vergadering de raad van bestuur machtigt om afwijkingen in min op de hoogte van het toe te kennen presentiegeld toe te staan aan bestuurders die daar om persoonlijke redenen (zoals het gelijktijdig ontvangen van een vergoeding wegens ziekte en invaliditeit) om verzoeken.

2. Omtrent deze regeling werd tot op heden geen contact opgenomen met de federale overheid.
3. Het MB voorziet niet uitdrukkelijk in de mogelijkheid voor leden van de beheersorganen van een sociale huisvestingsmaatschappij om presentiegeld dat zij in het verleden hebben ontvangen, terug te storten. Die mogelijkheid vloeit echter voort uit de bevoegdheid van de algemene vergadering om autonoom de toekenning van presentiegelden te regelen. Zo is een werkwijze waarbij presentiegelden op een generieke manier (zonder individuele afwijkingen) worden toegekend en die daarna terug aan de sociale huisvestingsmaatschappij gestort worden door bestuurders die een vervangingsinkomen genieten en dus bepaalde grenzen niet mogen overschrijden, perfect mogelijk.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FREYA VAN DEN BOSSCHE
VLAAMS MINISTER VAN ENERGIE, WONEN, STEDEN EN SOCIALE ECONOMIE

Vraag nr. 3
van 6 augustus 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Afsluiting water- en energietoevoer - Aanbevelingen Ombudsdienst

Het afsluiten van de water- of energietoevoer is een pijnlijke maar soms onvermijdelijke stap, die meestal niet lichtzinnig wordt gezet. In praktijk gaat het om een ultiem dwangmiddel. Voorzover bekend, zijn er geen grootschalige misbruiken.

Toch vraagt de Vlaamse Ombudsdienst dat de Vlaamse Regering, de VREG (Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt) en de LAC's (lokale adviescommissie) gezamenlijk zouden zorgen voor een geharmoniseerde en eenvormig toegepaste regeling voor de afsluiting van de water- of energietoevoer. De Ombudsdienst vraagt ook dat aan een waterafsluiting altijd een sociaal onderzoek zou voorafgaan, naar analogie met de regeling voor de afsluiting van de energietoevoer.

Welke maatregelen werden reeds genomen om een eenvormige regeling te laten uitwerken voor de afsluiting van de water- en energietoevoer? Welke criteria zijn daarin vastgelegd om te bepalen wanneer een voorafgaandelijk sociaal onderzoek noodzakelijk is?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Lieten (vraag nr. 1), Vandeurzen (nr. 3), Van den Bossche (nr. 3) en Schauvliege (nr. 10).

FREYA VAN DEN BOSSCHE

VLAAMS MINISTER VAN ENERGIE, WONEN, STEDEN EN SOCIALE ECONOMIE

ANTWOORD

op vraag nr. 3 van 6 augustus 2009

van **JORIS VAN HAUTHEM**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FREYA VAN DEN BOSSCHE
VLAAMS MINISTER VAN ENERGIE, WONEN, STEDEN EN SOCIALE ECONOMIE

Vraag nr. 4
van 12 augustus 2009
van **CINDY FRANSSSEN**

Steunpunten - Stand van zaken

De Vlaamse overheid kent en subsidieert diverse steunpunten. Inmiddels zijn er veel steunpunten actief op het veld. Dergelijke steunpunten nemen een belangrijke plaats in tussen de overheid en de betrokken sector en/of doelgroep.

Op 16 januari 2009 heb ik deze vraag reeds gesteld aan alle ministers van de vorige Vlaamse Regering. Wegens het uitblijven van een gecoördineerd antwoord heb ik de vraag omgezet in een vraag om uitleg (Handelingen C163-ECO24 van 19 maart 2009, blz.1 en bijlage blz. 31-35). De toenmalige minister heeft zich in haar antwoord echter beperkt tot de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek. Toch had ik graag een overzicht ontvangen van alle door de Vlaamse overheid gesubsidieerde steunpunten. Vandaar deze aanvullende vraag.

1. Hoeveel en welke steunpunten, die aan de bevoegdheden van de minister gerelateerd zijn, bestaan er? Graag een overzicht per departement.

Hoeveel van deze steunpunten zijn er de vorige legislatuur opgericht?

2. Wat is de concrete opdracht en het statuut van de diverse steunpunten en werd dit vastgelegd in een beheersovereenkomst? Indien het een vzw betreft, wie zetelt in de raad van beheer en in de algemene vergadering?
3. Op welke wijze zijn de "stakeholders" betrokken bij de diverse steunpunten?
4. Hoeveel personeelsleden werken in er in elk van deze steunpunten?
5. Wie bepaalt de aanwervingsvoorwaarden en -procedures voor de personeelsleden?
6. Hoeveel middelen krijgen deze steunpunten jaarlijks? Graag een overzicht per steunpunt (sinds 2004).
7. Worden de steunpunten geëvalueerd? Zo ja, hoe en op welke tijdstippen? Zo neen, waarom niet?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 7, Lieten nr. 2, Bourgeois nr. 7, Vandeurzen nr. 4, Crevits nr. 14, Van den Bossche nr. 4, Muylers nr. 14, Schauvliege nr. 11, Smet nr. 3).

FREYA VAN DEN BOSSCHE

VLAAMS MINISTER VAN ENERGIE, WONEN, STEDEN EN SOCIALE ECONOMIE

ANTWOORD

op vraag nr. 4 van 12 augustus 2009

van **CINDY FRANSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FREYA VAN DEN BOSSCHE
VLAAMS MINISTER VAN ENERGIE, WONEN, STEDEN EN SOCIALE ECONOMIE

Vraag nr. 5
van 18 augustus 2009
van **KURT DE LOOR**

Sociale huurders - Eigendomsvoorwaarde

Het Kaderbesluit Sociale Huur voorziet in artikel 3 §1, 3° en artikel 14, 1ste zin:

Artikel 3§1. “ een natuurlijke persoon kan zich laten inschrijven in het register, vermeld in art. 7, als hij aan volgende voorwaarden voldoet:

3° hij heeft, samen met zijn gezinsleden, geen woning of geen perceel dat bestemd is voor woningbouw volledig in volle eigendom of volledig in vruchtgebruik in binnen- of buitenland, tenzij het een in het Vlaams Gewest gevestigd campingverblijf betreft;”

Verder stipuleert artikel 14 dat een kandidaat-huurder kan worden toegelaten tot een sociale huurwoning als hij voldoet aan de toelatingsvoorwaarden, die dezelfde zijn als de inschrijvingsvoorwaarden, vermeld in artikel 3.

In de praktijk stellen wij vast dat:

- sommige socialehuisvestingsmaatschappijen een kandidaat-huurder pas inschrijven wanneer hij op het ogenblik van inschrijving geen onroerend goed in volle eigendom of volledig in vruchtgebruik heeft;
- andere socialehuisvestingsmaatschappijen de kandidaat wel inschrijven en kijken op het moment van toewijzing van een huurwoning of de kandidaat-huurder geen woning in volle eigendom of volledig in vruchtgebruik heeft. In sommige gevallen heeft de kandidaat-huurder zelfs nog één jaar de tijd om zijn woning te verkopen.

Tussen het moment van inschrijving en toewijzing kan nochtans geruime tijd verlopen, zelfs jaren.

1. Kan de minister verduidelijken wat de correcte toepassing is van deze voorwaarde uit het kaderbesluit?
2. Welke socialehuisvestingsmaatschappijen passen dit kaderbesluit niet correct toe?

FREYA VAN DEN BOSSCHE

VLAAMS MINISTER VAN ENERGIE, WONEN, STEDEN EN SOCIALE ECONOMIE

ANTWOORD

op vraag nr. 5 van 18 augustus 2008

van **KURT DE LOOR**

1. Het kaderbesluit sociale huur dd. 12-10-2007 bepaalt dat personen die zich wensen in te schrijven in het register, samen met hun gezinsleden, geen woning of geen perceel dat bestemd is voor woningbouw volledig in volle eigendom of volledig in vruchtgebruik hebben in binnen- en buitenland. Bij de inschrijving wordt deze voorwaarde bewezen met een verklaring op eer. De kandidaat-huurder kan dus, voor zover hij voldoet aan alle andere voorwaarden bepaald in artikel 3 van het kaderbesluit sociale huur, pas worden ingeschreven nadat hij m.b.t. de eigendomsvoorwaarde een verklaring van eer heeft afgelegd. Deze verklaring op eer wordt na het afleggen ervan door de verhuurder voorgelegd aan de FOD Financiën die de verklaring controleert op haar juistheid, onverminderd de mogelijkheid voor verder onderzoek bij andere instanties. De sociale huisvestingsmaatschappijen dienen dus op het moment van inschrijving een eerste keer de eigendomsvoorwaarde te controleren.

Op deze algemene regel bestaan een aantal uitzonderingen. De eigendomsvoorwaarde geldt niet voor personen die op het moment van inschrijving

- eigenaar en bewoner zijn van een woning in het Vlaamse Gewest die voorwerp is van een onteigeningsbesluit
- eigenaar zijn van een woning die maximaal twee maanden voor de inschrijving onbewoonbaar of ongeschikt verklaard is en waarvan de ontruiming noodzakelijk is en die op datum van onbewoonbaar of ongeschikt verklaring bewoond werd door betrokkene
- minstens 55 jaar oud of gehandicapt zijn en eigenaar en bewoner zijn van een woning die onaangepast is
- gehandicapt zijn en zijn ingeschreven voor een ADL-woning.

Op het moment van toelating wordt de eigendomsvoorwaarde opnieuw gecontroleerd middels een verklaring op eer die wordt afgetoetst bij de FOD Financiën. Deze toetsing is niet nodig wanneer binnen de zes maanden na toewijzing aan de kandidaat-huurder een woning kan worden toegewezen.

De hoger geschetste uitzonderingen vormen bij de toelating opnieuw een uitzondering. De personen die toetreden tot een woning moeten echter binnen een jaar na de toewijzing hun woning ofwel vervreemden ofwel voor een periode van minstens negen jaar verhuren aan, of, al dan niet kosteloos, ter beschikking stellen van een verhuurder.

2. De afdeling Toezicht ziet middels inspectiebezoeken en controle van de kandidatendossiers toe op de correcte naleving van deze algemene bepalingen. Tot dusver werd bij 46 shm's een controle uitgevoerd op het correcte aftoetsen van de inschrijvingsvoorwaarden door de verhuurder. Ter staving van de eigendomsvoorwaarde hanteert de verhuurder een verklaring op eer. Deze verklaring op eer betreft normaliter een zogenaamd "formulier B" dat door de FOD Financiën wordt gecontroleerd en terug bezorgd wordt aan de verhuurder. Indien de verhuurder echter een verklaring op eer hanteert die afwijkt van dit "formulier B" zal de FOD Financiën dit document zonder gevolg terug bezorgen aan de verhuurder. In dit geval is de eigendomsvoorwaarde niet gecontroleerd conform de vigerende wetgeving. De FOD Financiën dient immers deze verklaring te controleren op haar juistheid wat in deze niet gebeurt. Bij 20 maatschappijen werd vastgesteld dat ter staving van de eigendomsvoorwaarde een eigen verklaring op eer werd gehanteerd. De

controle door de FOD Financiën vindt hier pas plaats op het moment van toewijzing. Onder het besluit sociale huur dd. 20-10-2000 was de eigendomsvoorwaarde geen inschrijvingsvoorwaarde. Dit kan verklaren waarom een aantal sociale huisvestingsmaatschappijen de controle door de FOD Financiën pas laten plaatsvinden op het moment van toewijzing. De toezichthouder wijst deze sociale woonmaatschappijen erop dat deze controle door de FOD Financiën nu ook dient te gebeuren bij de inschrijving van een kandidaat-huurder.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FREYA VAN DEN BOSSCHE
VLAAMS MINISTER VAN ENERGIE, WONEN, STEDEN EN SOCIALE ECONOMIE

Vraag nr. 6
van 20 augustus 2009
van **VERA JANS**

Interministerieel overleg - Stand van zaken

België is een land met een bijzonder complexe staatsstructuur. Door de verschillende staatsvormingen zijn de bevoegdheden voor de verschillende beleidsdomeinen in dit land verdeeld over de verschillende overheden. Ook voor de beleidsdomeinen Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie zijn er vele overlappingen met de federale overheid.

De implementatie van tal van beleidsmaatregelen vereist een tussenkomst van zowel de federale als de gemeenschaps- of gewestregering. Om dit in goede banen te leiden, wordt er interministerieel overleg gepleegd.

1. Wanneer vond het laatste interministerieel overleg plaats?
2. Wat waren de agendapunten die verband houden met de beleidsdomeinen Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie?
3. Welke concrete beleidsaanpassingen en/of -maatregelen resulteerden uit het laatste overleg tussen de minister en haar federale, Waalse of Brusselse collega's aangaande haar beleidsdomeinen?
4. Wanneer vindt het volgende interministerieel overleg plaats?
5. Welke thema's/beleidsproblemen aangaande de beleidsdomeinen van de minister zullen onderwerp uitmaken van het volgende interministerieel overleg?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr.11, Lieten nr.3, Bourgeois nr. 10, Vandeurzen nr.8, Crevits nr. 21, Van den Bossche nr. 6, Muylers nr. 15, Schauvliege nr. 14, Smet nr. 7)

FREYA VAN DEN BOSSCHE

VLAAMS MINISTER VAN ENERGIE, WONEN, STEDEN EN SOCIALE ECONOMIE

ANTWOORD

op vraag nr. 6 van 18 augustus 2009

van **VERA JANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FREYA VAN DEN BOSSCHE
VLAAMS MINISTER VAN ENERGIE, WONEN, STEDEN EN SOCIALE ECONOMIE

Vraag nr. 8
van 2 september 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Bevoegdheidsoverschrijdingen - Screening

In het regeerakkoord, onder hoofdstuk VI “Staatshervorming, Brussel, Vlaamse Rand”, lezen wij de volgende passage:

"We hanteren de in de wetgeving voorziene instrumenten wanneer andere overheden op ons bevoegdheidsdomein ageren".

1. Worden wetten, decreten, verordeningen, besluiten, rondzendbrieven, beleidsbrieven en begrotingen van de federale overheid en van andere gewest- en gemeenschapsregeringen in dit land door de departementen en/of agentschappen die onder bevoegdheid van de minister vallen, onderzocht op de aanwezigheid van mogelijke bevoegdheidsoverschrijdingen of -conflicten?

2. Zo ja, gebeurt deze screening systematisch?

Is er een vaste medewerker of een dienst verantwoordelijk voor deze screening? In dit laatste geval, welke dienst betreft het en met hoeveel personeelsleden is hij bemand?

Met welke frequentie gebeurt het onderzoek?

3. Is aan de screening een systematische rapportering aan de voogdijminister gekoppeld? Met welke regelmaat wordt desgevallend verslag uitgebracht aan de minister?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 14, Lieten nr. 6, Bourgeois nr. 14, Vandeurzen nr. 10, Crevits nr. 27, Van den Bossche nr. 8, Muyters nr. 19, Schauvliege nr. 19, Smet nr. 12).

FREYA VAN DEN BOSSCHE

VLAAMS MINISTER VAN ENERGIE, WONEN, STEDEN EN SOCIALE ECONOMIE

ANTWOORD

op vraag nr. 8 van 2 september 2009

van **JORIS VAN HAUTHEM**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid.

PHILIPPE MUYTERS,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**PHILIPPE MUYTERS**

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

Vraag nr. 1
van 24 juli 2009
van **DIRK PEETERS**

GSM-antennes - Locatievoorwaarden

Na de goedkeuring van het nieuwe decreet Ruimtelijke Ordening volgde al snel een reeks uitvoeringsbesluiten. Eén daarvan regelt onder meer de plaatsing en/of vervanging van gsm-masten en pylonen. De nieuwe regeling zou na publicatie in het Staatsblad van kracht worden op 1 januari 2010. (Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is).

Voorafgaand aan het nieuwe decreet werd in het Vlaams Parlement – na een reeks opgemerkte hoorzittingen met eminente professoren – een resolutie kamerbreed goedgekeurd (Stuk 1996 (2008-2009) – Nr. 3).

Deze resolutie voorzag onder andere in het opmaken van afstandsregels ten opzichte van kwetsbare instellingen en in een toekomstige strengere Vlaamse stralingsnorm van 3 V/m (Volt per meter) en een streefwaarde van 0,6 V/m. Ook werd er meer aandacht bedongen voor informatie aan de burgers over de aanwezigheid van niet-ioniserende stralingen en werd er een betere controle gevraagd.

Het voorgestelde besluit beoogt mijns inziens een versoepeling van de bestaande wetgeving. Er wordt onder meer voorzien dat het vervangen van een bestaande mast zonder vergunning kan voor zover deze mast niet hoger wordt (art 4, 26°). Ook de plaatsing van nieuwe zend- of ontvangstinstallaties voor de openbare telecommunicatie wordt enkel meldingsplichtig, (Art 5), wat tot gevolg heeft dat er geen openbaar onderzoek meer nodig is. Ten slotte wordt zelfs het plaatsen van bijkomende masten op een reeds vergunde locatie uitsluitend meldingsplichtig. Vooral dit laatste lijkt volledig in tegenspraak met de goedgekeurde resolutie van het Vlaams Parlement, waar net wordt gewezen op de gezondheidsrisico's van het plaatsen van bijkomende stralingscapaciteit op bestaande zendlocaties. Dit is zeker het geval indien deze zendmasten zich bevinden in de omgeving van “kwetsbare” instellingen zoals scholen, ziekenhuizen en kinderdagverblijven.

1. Welke beleidsvisie hanteert de minister inzake de in het Vlaams Parlement onlangs goedgekeurde resolutie? Gaat de minister ervan uit dat het goedgekeurde wijzigingsbesluit van 13 mei 2009 letter en geest van deze resolutie respecteert, zoals respect voor maximale informatieverstrekking aan de burger?
2. De resolutie van het Vlaams Parlement stelt minimale afstandsregels voor ten opzichte van instellingen waar kwetsbare groepen in onze samenleving verblijven, zoals scholen, ziekenhuizen, bejaardentehuizen en kinderdagverblijven.

Wanneer mogen nadere onderrichtingen worden verwacht met betrekking tot de afstandsregels die reeds in de resolutie van het Vlaams Parlement gevraagd werden? Welke afstandsregel zal worden gehanteerd?

3. Het plaatsen van een nieuwe gsm-zendmast is niet milieuvergunningplichtig, maar in sommige gevallen wel bouwvergunningplichtig.

Zal de minister zijn bevoegdheid gebruiken om te vermijden dat nieuwe installaties worden toegelaten als ze de stralingswaarde van 3V/m overschrijden?

Hoe kan/zal de minister kunnen voorkomen dat er door de meldingsprocedure stralingsnormen overschreden worden? Welke middelen zijn hiervoor voorzien?

4. Is er overleg voorzien met de ministers van Volksgezondheid en Milieu om opvolging en controle op mekaar af te stemmen? Zo ja, wanneer en welke? Zo neen, waarom niet?

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 24 juli 2009

van **DIRK PEETERS**

1. In de resolutie betreffende niet-ioniserende straling vraag het Vlaams Parlement verschillende zaken aan de Vlaamse Regering, ondermeer:
 - Informatieverstrekking, sensibilisering en ontraden van het gebruik van babyfoons en het gebruik van mobiele telefoons door kinderen;
 - Wetenschappelijk onderzoek over de gevolgen van niet-ioniserende straling
 - Controle, toezicht op de stralingsnormen, tijdens en na de plaatsing. Dit dient te gebeuren zowel door de afdeling Milieuinspectie van het departement LNE, als door het BIPT.
 - Afstandsregels te bepalen betrekking tot de inplanting van zendmasten, ev. gedifferentieerd in relatie tot de aanwezigheid van kwetsbare groepen.
 - De informatie over de locaties ter beschikking te stellen voor het grote publiek, vb via de website www.sites.bipt.be
 - En de plaatsing van nieuwe zendmasten die niet nu vergunningsplichtig zijn, meldingsplichtig maken. (Ik lees dit als milieuvergunningsplichtig)
 - Het Vlaamse parlement vraagt ook dringend werk te maken van het invoeren van een Vlaamse norm, die het toegelaten niveau van de elektrische veldsterkte voor hoogfrequente velden vastlegt op 3V/m (volt per meter)

Ik denk dat ik in eerste instantie duidelijk moet stellen dat deze zaken grotendeels de bevoegdheid zijn van mijn collega minister van Leefmilieu, Joke Schauvliege.

Voor het bouwen of plaatsen van een vast opgestelde zend- of ontvangstinstallatie moeten de regels voor ruimtelijke ordening gevolgd worden. In het Vlaamse Gewest moet volgens de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening een stedenbouwkundige vergunning aangevraagd worden bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar voor de bouw van een nieuwe antenne-installatie.

Er waren voor het van kracht zijn van het genoemde wijzigingsbesluit van 13 mei 2009 ook al tal van antenne-installaties vrijgesteld van stedenbouwkundige vergunning (mits in acht name van specifieke voorwaarden)⁵, zoals:

- antennes geplaatst in gebouwen, achter radiotransparante materialen;
- antennes geplaatst tegen gevels, schouwen of schoorstenen van gebouwen;
- antennes geplaatst op bestaande pylonen of masten;
- antennes geplaatst op gebouwen in industriegebieden, maximaal 5 meter hoger dan het gebouw;
- antennes geplaatst op verlichtingspalen, niet hoger dan 3 meter boven de lichtarmatuur;
- antennes geplaatst boven op bestaande, vergunde hoogspanningspyloon, niet hoger dan 5 meter boven de pyloon.

Deze vrijstellingen zijn te motiveren vanuit de geringe stedenbouwkundige impact van dergelijke werken.

⁵ Deze vrijstellingen zijn opgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is.

Het feit dat bepaalde installaties vrijgesteld zijn van stedenbouwkundige vergunning, wil niet zeggen dat deze installaties niet aan bepaalde normeringen moeten voldoen. Het moet echter duidelijk zijn dat het niet wenselijk is deze normeringen te verbinden aan de stedenbouwkundige vergunningsplicht. Dit lost namelijk het probleem van toezicht en controle na de plaatsing niet op.

Ook met betrekking tot de maximale informatieverstrekking lijkt het mij dat ruimtelijke ordening, en het instrument van het openbaar onderzoek dat hierin de openbaarmaking verzekert, geen afdoende instrument is. Ook hier zorgt dit slechts voor fragmentaire informatie ten tijde van de eerste aanvraag. Eventuele latere aanpassingen aan de straling worden hierdoor niet gevat. Het instrument aangeduid in de resolutie lijkt mij daarom veel efficiënter: namelijk een website waar elke locatie en straling van een zendmast terug te vinden is. Dit is niet alleen interessant voor de bezorgde burger, dit instrument kan eveneens gebruik worden door de gemeentebesturen en de operatoren zelf.

2. Eventuele afstandsregels zullen moeten worden opgenomen in de nieuwe Vlaamse norm voor niet-ioniserende stralingen. Voor een stand van zaken betreffende de opmaak van deze Vlaamse stralingsnormen verwijs ik u naar mijn collega minister Schauvliege, bevoegd voor leefmilieu.
3. Het toezicht op de naleving van de stralingsnormen en de sanctionering van eventuele inbreuken, zal eveneens geregeld worden in voormelde Vlaamse normering voor niet-ioniserende stralingen, waarvoor ik nogmaals verwijs naar mijn collega, bevoegd voor leefmilieu.
4. Tussen mijn administratie en het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie (dat de regelgeving inzake zendantennes voorbereidt) werd reeds afgesproken om overleg te plegen om de procedures af te stemmen. Een concrete datum voor overleg werd nog niet vastgelegd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

Vraag nr. 3
van 24 juli 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Leningen Vlaamse Gemeenschap - Bijzondere Financieringswet

Is er bij recent beroep op de kapitaalmarkt vanwege de Vlaamse Gemeenschap:

- op één of andere wijze toelating gevraagd aan federale overheid;
- op één of andere wijze verplicht overleg geweest met federale overheid?

Sommige bepalingen uit de Bijzondere Financieringswet (nl. Titel VI, Leningen) lijken dit te suggereren:

“Art. 49. [§ 1. De gemeenschappen en de gewesten kunnen leningen aangaan in euro of in deviezen.

§ 2. De programmatie van de openbare leningen wordt vastgesteld door de Ministerraad na overleg met de regeringen.

De voorwaarden en de uitgiftekalender van elke openbare lening worden ter goedkeuring aan de minister van Financiën voorgelegd.

Indien deze goedkeuring door de Minister van Financiën wordt geweigerd, kan de betrokken regering vragen dat de kwestie ter beslissing aan de Ministerraad wordt voorgelegd.

§ 3. De gemeenschappen en de gewesten kunnen privé-leningen en kortlopende effecten uitgeven na de Minister van Financiën terzake te hebben geïnformeerd. De modaliteiten van de mededeling en de inhoud van deze informatie maken het voorwerp uit van een overeenkomst tussen de Minister van Financiën en de regering. (verv. Bijz. W. 13 juli 2001, art. 36, I: 1 januari 2002)]

§ 4. [... (opgeh. Bijz. W. 13 juli 2001, art. 36, I: 1 januari 2002)]

§ 5. De instellingen van openbaar nut die afhangen van de Gemeenschappen en de Gewesten zijn onderworpen aan de bepalingen [van § 2 (verv. Bijz. W. 13 juli 2001, art. 36, I: 1 januari 2002)]. Deze bepalingen worden op hen toegepast door tussenkomst van de betrokken Regering.”

Wat is relevantie van deze bepalingen nog? Hoe moeten ze in de praktijk worden begrepen?

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN BEGROTING, FINANCIËN, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

ANTWOORD

op vraag nr. 3 van 24 juli 2009

van **JOHAN SAUWENS**

1. Ik neem aan dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger zich bij zijn vraagstelling vooral fixeert op de leningsoperaties, die de Vlaamse Gemeenschap begin en medio 2009 heeft opgezet en niet op de leningen, die de Vlaamse Gemeenschap voordien, meer dan twaalf jaar geleden nog aanging. Mijn antwoord betreft dus de huidige situatie.

Aangezien de Vlaamse Gemeenschap thans geen beroep gedaan heeft op openbare leningen, is er geen akkoord gevraagd. Echter, op informele basis heeft de Vlaamse administratie regelmatig overleg gepleegd met het Agentschap van de Schuld. Zo kon beroep worden gedaan op de ervaring en de contacten van het Agentschap van de Schuld.

Het beroep dat werd gedaan op de kapitaalmarkt vanwege de Vlaamse Gemeenschap valt immers onder art. 49 §3 van de Bijzondere Financieringswet. De Vlaamse overheid heeft deze bepaling gerespecteerd door het overleg met het Agentschap van de Schuld. Na de uitgifte is de federale Minister van Financiën formeel op de hoogte gesteld, zoals voorzien in de overeenkomst.

2. Wat betreft de instellingen van openbaar nut, die van de Vlaamse Gemeenschap afhangen, is de toepassing van art. 49 §5 in de Bijzondere Wet inderdaad minder relevant geworden daar, afgezien van de VMSW en de VWF, de bedoelde instellingen geen structurele ontleners meer zijn en dat sinds de invoering van de centrale thesaurievoorziening voor deze instellingen, meer dan vijftien jaar geleden.

Belangrijke infrastructuurprojecten worden overigens, in Vlaanderen, net zoals in het buitenland, uitgevoerd door specifieke projectvennootschappen, die al dan niet ESR-neutraal hun financiering via projectfinancieringen voorzien. De kenmerken hiervan zijn wezenlijk verschillend van de algemene overheidsfinanciering die in sé bedoeld is in de bijzondere wet van 1989, artikel 49. In 1989 was er – afgezien van het toenmalig pas opgezet en nadien op de klippen gelopen Liefkenshoektunnel – geen enkele projectfinanciering in België reeds operationeel.

Ik kan dus de stelling van de Vlaamse volksvertegenwoordiger bijtreden, dat de bepalingen in de financieringswet achterhaald zijn door de feiten, o.m.:

- door toedoen van de federale overheid werden de financiële markten in België in de jaren 1990-1995 drastisch hervormd, waardoor nieuwe financieringsvormen en financieringsmogelijkheden ontstonden, die sterk verschilden van de marktpraktijken in de jaren 1980 en voordien, waarop de Bijzondere Wet zich nog baseert;
- de kapitaalmarkten zijn sindsdien en zeker sinds de invoering van de Euro, Europees en niet meer nationaal georiënteerd, noch beperkt;
- de creatie van het ESR-95 stelsel en de introductie van PPS-constructies hebben geleid tot financieringsstructuren, die buiten het bereik van de Bijzondere Wet vallen;

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

PHILIPPE MUYTERS
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

Vraag nr. 4
van 24 juli 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Elektronisch eurovignet - Controle

In België worden op basis van het Eurovignetverdrag vrachtwagens van 12 ton of meer belast voor het gebruikmaken van de snelweg (vanaf 2012 vrachtwagens vanaf 3,5 ton).

Op 1 oktober 2008 is het papieren eurovignet vervangen door het elektronisch eurovignet. Vrachtauto's hoeven voor controle niet meer stilgezet te worden.

In Nederland is beslist voor de controle scanauto's in te zetten. Door het scannen van een kenteken kan de Belastingdienst binnen enkele seconden zien of voor de vrachtwagen het juiste belastingbedrag is betaald. Is dit niet het geval, dan kan de ondernemer een naheffing en een boete verwachten. De scanauto's van de Belastingdienst controleren ook het andere langstrijdende verkeer onder andere op openstaande motorrijtuigenbelasting.

Wordt in Vlaanderen / België iets gelijkaardigs gepland?

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN BEGROTING, FINANCIËN, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

ANTWOORD

op vraag nr. 4 van 24 juli 2009

van **JOHAN SAUWENS**

Het invoeren van het papierloos eurovignet is momenteel geen gewestelijke bevoegdheid. Na de overdracht van de bevoegdheden met betrekking tot de verkeersbelastingen van de federale overheid naar het Vlaamse Gewest zal dit eventueel veranderen.

Volgens artikel 3, eerste lid, 12°, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, is het eurovignet een gewestelijke belasting. Sinds 1 januari 2002 zijn de Gewesten, krachtens artikel 4, § 4, van dezelfde wet, bevoegd voor de aanslagvoet, de belastbare grondslag en de vrijstellingen van deze belasting. Daarentegen strekt de gewestelijke bevoegdheid zich niet uit tot de dienst van de belasting, wat een federale bevoegdheid is gebleven.

Onder het begrip “dienst van de belasting” bedoeld door artikel 5, § 3, van dezelfde wet moet worden verstaan de vaststelling van de belastinggrondslag, de berekening van de belasting, de controle van de belastinggrondslag en van de belasting, de daarop betrekking hebbende betwistingen, de inning en de invordering van de belastingen.

De invoering van het ‘papierloos vignet’ behoort dus tot de bevoegdheid van de federale wetgever. Na de overdracht van de verkeersbelastingen zou dit wel onder de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest kunnen vallen.

Op 1 oktober 2008 heeft de federale overheid reeds het papierloos eurovignet ingevoerd.

Bij de overname van de inning van de verkeersbelasting door het Vlaamse Gewest wil ik het elektronisch eurovignet houden. Een elektronisch eurovignet is immers gebruiksvriendelijker voor zowel de vrachtwagenbestuurders als de controlediensten dan het papieren eurovignet. Het proces zal ongetwijfeld worden herdacht om het zo efficiënt mogelijk te maken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

PHILIPPE MUYTERS
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

Vraag nr. 5
van 28 juli 2009
van **WIM WIENEN**

Locatie nieuw voetbalstadion Antwerpen - Randvoorwaarden

Enige tijd geleden besliste het Antwerpse college van burgemeester en schepenen in te stemmen met de keuze van de Vlaamse Regering voor de “Investeringszone Petroleum Zuid” als locatie voor de bouw van een nieuw multifunctioneel voetbalstadion. Het stadion zou meer bepaald moeten verrijzen op de “kop van IPZ”.

Aan de instemming met de keuze voor IPZ, koppelde het stadsbestuur een aantal randvoorwaarden waarmee de Vlaamse Regering akkoord diende te gaan.

1. Met welke randvoorwaarden stemde de Vlaamse Regering in?
2. Zijn er randvoorwaarden waarmee de Vlaamse Regering niet instemde? Zo ja, welke?
3. Wat zijn de budgettaire gevolgen van de aanvaarde randvoorwaarden?

PHILLIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN WERK EN RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

ANTWOORD

op vraag nr. 5 van 28 juli 2009

van **WIM WIENEN**

Het openbaar onderzoek naar aanleiding van het Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan (RUP) "Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen" liep van 6 oktober 2008 tot 4 december 2008. De Stad Antwerpen bracht in dit verband omstandig advies uit op 3 december 2008.

Dit advies had betrekking op vier inhoudelijke aspecten aangaande het deelplan Petroleum Zuid te Antwerpen en een inhoudelijk aspect aangaande het deelplan Post X te Berchem. Daar dit laatste advies ook opgaat voor Petroleum Zuid, wordt dit mede in onderstaande uiteenzetting aangehaald en behandeld.

1. De Stad Antwerpen wilde een kwalitatieve integratie mogelijk maken van het stedelijk distributiecentrum en het voetbalstadion. De Stad stelde daarom in haar advies dat het aangewezen was om het stedenbouwkundige voorschrift voor de zone GRB (gemengd regionaal bedrijventerrein) ook van toepassing te maken in het gebied voor stedelijke activiteiten (SA), zodat een gemengde bestemming zou ontstaan.

Bij de definitieve vaststelling van het plan werden wat dit betreft door de Vlaamse Regering echter geen aanpassingen doorgevoerd. De groene corridor tussen Hobokense polder en de Ring (R1) moet uitmonden in een groene omgeving rond het voetbalstadion. Een integratie van het stedelijk distributiecentrum en het stadion zou een te grootschalig bebouwd volume creëren waardoor de groene corridor zou worden gehypothekeerd. Er werden op dat vlak kwaliteitsvereisten opgelegd in artikel 5C.3.4., meer bepaald betreffende een zorgvuldig ruimtegebruik, een kwaliteitsvolle aanleg van het plangebied en de integratie met de publiek toegankelijke groenzone, de afwerking van de gebouwen en de architecturale bakenfunctie langs de R1 en de Schelde en het groeperen en organiseren van parkeermogelijkheden in relatie tot de parkeervoorzieningen op het bedrijventerreinen.

Om deze elementen kracht bij te zetten, werd in de toelichtende kolom opgenomen dat een inrichtingsstudie zinvol is voor deze site. De verplichting tot bijvoegen van een inrichtingsstudie werd tevens verordenend vastgelegd in het voorschrift 5C.3.5. en stelt dat bij vergunningsaanvragen voor een project dat een terreinoppervlakte beslaat vanaf 1 ha een inrichtingsstudie dient te worden gevoegd. De inrichtingsstudie maakt deel uit van het dossier betreffende de aanvraag van stedenbouwkundige vergunning en wordt als zodanig meegestuurd aan de adviesverlenende instanties overeenkomstig de toepasselijke procedure voor de behandeling van de aanvragen.

2. De Stad Antwerpen stelde dat parkeerfaciliteiten bij het voetbalstadion en het dubbelgebruik van deze parkeerfaciliteiten door de bedrijvigheid zowel thuis horen in de zone WA (specifiek regionaal bedrijventerrein met watergebonden karakter) als in zone GRB en vroeg het stedenbouwkundige voorschrift over de toegelaten werken en handelingen in deze zones hiernaar aan te passen.

De Vlaamse Regering heeft met deze vraag ter dege rekening gehouden in de stedenbouwkundige voorschriften. Zo is voor zone WA, in voorschrift 5C.1.2., en voor zone GRB, in voorschrift 5C.2.2., opgenomen dat alle werken, handelingen en wijzigingen die nodig of nuttig zijn voor de realisatie van de bestemming toegelaten zijn voor zover ze rekening houden met zuinig ruimtegebruik. Daarbij wordt vervolgens ten minste aandacht besteed aan onder andere het groeperen en organiseren van parkeermogelijkheden in relatie tot de parkeervoorzieningen voor het voetbalstadion. Het voorschrift voor zone SA, meer bepaald voorschrift 5C.3.2., stelt vast dat alle werken,

handelingen en wijzigingen die nodig of nuttig zijn voor de aanleg of exploitatie van het multifunctioneel voetbalstadion toegelaten zijn.

In de toelichtende kolom bij artikel 5C.3.2. voor de zone SA werd aangegeven dat geen parkeer-capaciteiten worden vastgelegd aangezien dit specifiek moet bekeken worden in relatie tot de omgevende functies en het ontwerp van het stadion op de site zelf.

3. De Stad Antwerpen had duidelijke keuzen gemaakt inzake kantoorontwikkelingslocaties. Petroleum Zuid zat hier niet bij. De Stad adviseerde dan ook dat het was aangewezen om in het gebied voor stedelijke activiteiten autonome kantoren groter dan 1.500 m² niet toe te laten. Kantoren binnen hetzelfde gebouw en verbonden aan de eigen productie konden wel worden toegelaten.

De Vlaamse Regering paste de toelichting bij artikel 5C.3.1. hiernaar aan met het oog op de ontwikkeling van een kwalitatief geïntegreerd ontwerp van multifunctioneel voetbalstadion.

4. De Stad Antwerpen adviseerde om het begrip BVO (bruto vloeroppervlakte) voor kleinhandel uit te klaren ten einde interpretatieproblemen bij het vergunningenbeleid te voorkomen. De Stad achtte het aangewezen om hierin ook de technische ruimte, opslagruimte, sociale lokalen en bureaus op te nemen. Daardoor was een bijstelling van de oppervlakte aangewezen van 10.000 naar 12.000 m² voor concentraties van kleinhandel. Dergelijke brutowaarde zou overeenkomen met een nettowaarde van 10.000 m². Daarnaast had de Stad ook suggesties in verband met de oppervlakte van individuele winkels in dergelijke kleinhandelclusters.

Dit advies beoogt het voeren van een duidelijk beleid omtrent kleinhandel, waarbij rekening wordt gehouden met het winkelgebeuren in de binnenstad en de geselecteerde kleinhandelsgebieden en winkelstraten. Deze bepaling is noodzakelijk gezien in het multifunctioneel voetbalstadion wordt uitgegaan van een flankerend programma dat complementair dient te zijn aan de omgevende functies, naar analogie met de beperking van de autonome kantoorontwikkeling zoals eerder aangehaald in paragraaf 3 (zie hoger).

Deze wens werd door de Stad geuit in haar advies betreffende het deelplan Post X. Daar het begrip BVO voor een clustering van handelsactiviteiten ook in het deelplan Petroleum Zuid toepassing kent, wordt dit ook als een advies aangaande dit laatste deelplan beschouwd.

In het besluit van 19 juni 2009 houdende de definitieve vaststelling van het Gewestelijk RUP "Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen" werd een minimum netto verkoopsoppervlakte (NVO) en een maximum BVO opgenomen voor kleinhandelsclusters, ten einde misverstanden te vermijden. Gezien er werd uitgegaan van de richtlijnen voor het aanvragen van een socio-economische vergunning, werd een NVO van 10.000 m² voorzien. Bij een clustering van handelsactiviteiten werd de totale BVO beperkt tot 15.000 m². Deze BVO omvatte de aan de wetgeving gerelateerde functies, welke omvattender waren dan in het voorstel van de Stad Antwerpen. De verruiming van de BVO in het BVR van 19 juni 2009 is een afwijking van het advies van de Stad en VLACORO, maar is wegens de hierboven vermelde reden gelegitimeerd.

In de toelichtende kolom bij de stedenbouwkundige voorschriften werd tevens een clause opgenomen betreffende de oppervlakte van individuele kleinhandelszaken.

Het voorschrift en de toelichting konden toepassingsproblemen opleveren, en om die reden besliste de Vlaamse Regering op 4 september 2009 om in het voorschrift de zinsnede met betrekking tot de minimum NVO voor kleinhandelsclusters en de clause in de toelichtende kolom over de individuele winkeloppervlakte in te trekken. Met deze beslissing kwam de Vlaamse Regering tegemoet aan het advies van de Stad Antwerpen.

5. De Stad Antwerpen stelde dat het jeugd-, cultureel-, en sportbeleid van de Stad beperkt werd doordat de verplichte groenzone doorheen het gebied geen kleinschalige cultuurrecreatieve en jeugdinfrastructuur toe zou laten. De Stad adviseerde daarom om in het voorschrift op te nemen dat ook "kleinschalige infrastructuur ten behoeve van de beleving van het gebied voor jeugd, sport en cultuur" zou worden toegelaten.

De publiek toegankelijke zone is opgenomen om een ecologische corridor mogelijk te maken tussen de Hobokense polder en de Ring en is gericht op het behouden van een natuurfunctie. Het toelaten van jeugd- en sportinfrastructuur, ook al is ze kleinschalig, zou indruisen tegen deze corridorfunctie. Dit bezwaar is daarom niet door de Vlaamse Regering bijgetreden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

Vraag nr. 7
van 4 augustus 2009
van **FILIP ANTHUENIS**

Aanvraagprocedure zonnepanelen - Niet-ontvoogde gemeenten

De Vlaamse Regering keurde op 27 juni 2008 een voorstel goed waarbij het plaatsen van zonnepanelen volledig wordt vrijgesteld van bouwvergunning. Echter, voor woningen die vallen onder de specifieke voorschriften van verkavelingsvergunningen, BPA's (bijzondere plannen van aanleg) en RUP's (ruimtelijke uitvoeringsplannen) werd de aanvraagprocedure wel drastisch vereenvoudigd, toch rijzen er ter zake enkele problemen.

De afwijking op de verkavelingsvoorschriften kan worden toegekend door zogenaamde ontvoogde gemeenten. Een dergelijke stad of gemeente kan zelfstandig stedenbouwkundige en verkavelingsvergunningen verlenen zonder bindend advies te moeten vragen op gewestelijk niveau. Daardoor kunnen die vergunningen sneller toegekend worden. Voor niet-ontvoogde gemeenten gaat het allemaal een pak trager. Zij dienen wel te wachten op het bindend advies van een gewestelijk ambtenaar.

Voor burgers die zonnepanelen plaatsen zijn er geldelijke voordelen, de federale overheid bijvoorbeeld voorziet een fiscale aftrek, bepaalde gemeentebesturen keren een subsidie uit.

Er zijn natuurlijk ook de groenestroomcertificaten. Groenestroomcertificaten hebben een waarde van 450 euro per 1000 KWh geleverde stroom. Als een burger jaarlijks bijvoorbeeld 4000 KWh opbrengt via zijn zonnepanelen, dan ontvangt hij 1800 euro aan groenestroomcertificaten, 20 jaar lang. Echter, groenestroomcertificaten voor zonnestroom zullen voor installaties geplaatst vanaf 2010 nog 350 euro waard zijn - 20 jaar gewaarborgd - en vanaf 2011 zal de waarde van groenestroomcertificaten jaarlijks dalen. Omdat burgers in niet-ontvoogde gemeenten lang op de goedkeuring van de afwijking op de verkavelingsvoorschriften moeten wachten, dreigt een groot deel van hen in het systeem van de groenestroomcertificaten met beduidend kleinere waarde terecht te komen.

Zijn er plannen om maatregelen te treffen op het vlak van ruimtelijke ordening om ervoor te zorgen dat burgers uit niet-ontvoogde gemeenten toch tijdig hun vergunning krijgen om alsnog onder het systeem van "groenestroomcertificaten 2009" te vallen?

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

ANTWOORD

op vraag nr. 7 van 4 augustus 2009

van **FILIP ANTHUENIS**

Het gebruik van zonnepanelen en zonneboilers geïntegreerd in hellende dakvlakken is de afgelopen jaren vrij courant geworden. De plaatsing ervan is bovendien bijzonder interessant vanuit de diverse steunmaatregelen die de overheden daartoe verlenen. Ze zijn aldus zeer in trek geworden bij burgers en bedrijven.

Op percelen waar geen specifieke voorschriften in het kader van een verkavelingvergunning, bijzonder plan van aanleg, ruimtelijk uitvoeringsplan of gemeentelijke verordeningen van toepassing zijn, geldt een volledige vrijstelling van stedenbouwkundige vergunning bij het plaatsen van zonneboilers en zonnepanelen op platte en hellende daken :

“fotovoltaïsche zonnepanelen en/of zonneboilers op een plat dak en fotovoltaïsche zonnepanelen en/of zonneboilers geïntegreerd in het hellende dakvlak zijn vrijgesteld van vergunningsplicht behalve op beschermde of voorlopig beschermde monumenten, op gebouwen in voorlopig of definitief beschermde landschappen, op gebouwen gelegen in voorlopig of definitief aangeduide ankerplaatsen en erfgoed-landschappen, op gebouwen gelegen in beschermde of voorlopig beschermde stads- en dorpsgezichten, op gebouwen opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed, vastgesteld door de Vlaamse minister, bevoegd voor het onroerend erfgoed en op gebouwen in voorlopig of definitief beschermde archeologische monumenten of zones.” citaat: cursief owv leesbaarheid.

Wanneer krachtens dit vrijstellingsbesluit werken, handelingen of wijzigingen vrijgesteld zijn van de vergunningsplicht moet de overheid die in principe de vergunning zou toegekend hebben, hierover niet ingelicht worden. De vrijstelling geldt evenwel enkel als de werken niet strijdig zijn met de voorschriften van verkavelingsvergunningen, bijzondere plannen van aanleg of ruimtelijke-uitvoeringsplannen.

De stedenbouwkundige voorschriften van verkavelingsvergunningen, bijzondere plannen van aanleg of ruimtelijke uitvoeringsplannen bevatten vaak eerder strenge bepalingen ten aanzien van het materiaalgebruik voor een hellend dak. Gezien zonneboilers en zonnepanelen geïntegreerd in het hellend dakvlak aanzien worden als materiaal, gelden deze bepalingen hiervoor ook.

Artikel 4.4.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening voorziet echter dienaangaande welbepaalde afwijkingsmogelijkheden. Het vervangt vanaf 1 september 2009 artikel 49 van het meermaals gewijzigde decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, dat gold voor niet-ontvoogde gemeentes, en artikel 111bis van het meermaals gewijzigde decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, dat gold voor ontvoogde gemeentes.

Het luidt: *“Art. 4.4.1. In een vergunning kunnen, na een openbaar onderzoek, beperkte afwijkingen worden toegestaan op stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften met betrekking*

tot perceelsafmetingen, de afmetingen en de inplanting van constructies, de dakvorm en de gebruikte materialen.(...)"

Deze afwijking moet worden aangevraagd in de procedure van de stedenbouwkundige vergunning. Het is dus géén aparte procedure. Daarenboven werd het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn van het eensluidend advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar aangepast.

Artikel 2 van het besluit bepaalt:

"§2. Het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar is niet vereist indien voor het gebied waarin het goed gelegen is een bijzonder plan van aanleg of een niet-ervallen verkaveling bestaat.

Hetzelfde geldt indien voor het gebied een gemeentelijk of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan bestaat, dat voor het goed niet enkel bestemmingsvoorschriften omvat, maar ook voorschriften inzake de inplanting, de grootte en het uiterlijk van de constructies.

*Bij de toepassing van het eerste en het tweede lid geldt telkens dat de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in overeenstemming moet zijn met de bepalingen van het bijzonder plan van aanleg, de niet-ervallen verkaveling of het gemeentelijk of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan. **Die vereiste geldt niet indien er sprake is van een afwijking op stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften in de zin van artikel 4.4.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, op voorwaarde dat die afwijking enkel betrekking heeft op de gebruikte materialen of de dakvorm en niet leidt tot een verhoging van de bewoonbare oppervlakte."***

Met andere woorden: over een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning voor zonnepanelen op een hellend dak, afwijkend van een stedenbouwkundig voorschrift of een verkavelingsvoorschrift, is dus sinds 1 september 2009 geen advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar vereist. De procedure is identiek bij ontvoogde en niet-ontvoogde gemeentes.

Ook qua termijn is er geen verschil. De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt dat een procedure bij een niet-ontvoogde gemeentes even snel verloopt dan bij ontvoogde gemeentes. Beiden zijn aan dezelfde termijnen onderworpen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

PHILIPPE MUYTERS
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

Vraag nr. 8
van 5 augustus 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Onroerende voorheffing - Aanbevelingen Ombudsdienst

In zijn Jaarverslag 2008 vraagt de Vlaamse Ombudsdienst dat de Vlaamse Belastingdienst zou toezien op een correctere toekenning van de automatische vermindering aan huurders en sociale huurders. De Ombudsdienst suggereert hierbij twee mogelijke oplossingen: ofwel door een wijziging van de procedures, ofwel door een aanpassing van de regelgeving.

Welke maatregelen werden reeds genomen om deze aanbeveling in praktijk te brengen? Gebeurt dit door wijzigingen in de procedures of in de regelgeving?

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN BEGROTING, FINANCIËN, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

ANTWOORD

op vraag nr. 8 van 5 augustus 2009

van **JORIS VAN HAUTHEM**

Bepaalde verminderingen op de onroerende voorheffing zoals de vermindering voor kinderbijslag-gerechtigde kinderen, voor gehandicapte personen en voor groot-oorlogsverminkten worden automa-tisch toegekend op het aanslagbiljet van de belastingplichtige. Wie belastingplichtige is, is opgesomd in de wet en kan niet worden uitgebreid naar andere personen. Zo kan een huurder wettelijk geen belastingplichtige zijn van de onroerende voorheffing.

De verminderingen die ik hierboven heb opgesomd, worden echter toegekend in functie van de bewoner van het onroerend goed. Deze bewoner kan een huurder zijn.

De huurder dient de verminderingen éénmalig zelf aan te vragen door middel van een meldings-formulier of een bezwaar. Daarna onderzoekt mijn administratie de verminderingen jaarlijks zélf voor de huurder, ook al verandert de huurder van woonplaats, verandert het goed van eigenaar, of doet er zich een wijziging voor in de gezinssituatie van de huurder. In geen van deze gevallen is een nieuwe melding van de huurder nodig.

De huurder krijgt automatisch bericht van de toegekende vermindering(en) op het moment dat het aanslagbiljet de deur uitgaat. De huurder mag de vermindering waarop hij recht heeft aftrekken van de huur. De verdere verrekening van de vermindering gebeurt dus tussen huurder en verhuurder. Strikt juridisch bestaat er immers geen band tussen de huurder en de fiscus.

Indien de melding pas gebeurt nadat het aanslagbiljet is verstuurd, gaat de administratie automatisch na of een ontheffing kan worden verleend. Indien de huurder ondertussen niet meer in de woning woont waarvoor de vermindering wordt gevraagd, zal de administratie de eigenaar vragen om de vermindering door te storten aan de huurder.

Een huurder van een sociale huurmaatschappij moet geen eenmalige aanvraag indienen. De sociale huisvestingsmaatschappij vraagt de verminderingen elk jaar opnieuw aan voor zijn huurders. Sinds 2008 verloopt de informatie-uitwisseling tussen de sociale huisvestingsmaatschappijen en de Vlaamse Belastingdienst volledig elektronisch, wat heeft geleid tot een vlottere en snellere verwerking van de gegevens.

In het verleden werden reeds verschillende acties ondernomen om de toekenning van de verminde-ringen aan de sociale huurders te verzekeren (controle ter plaatse door de Vlaamse Belastingdienst, vraag om nazicht door de toezichthouders op de verrekening van de verminderingen).

Vanaf aanslagjaar 2008 is voor de verrekening van de verminderingen het Kaderbesluit Sociale Huur van 2 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel van toepassing. Dit besluit bepaalt hoe de aan de maatschappij toegekende vermindering wordt verrekend met de maandelijkse huurprijs. Het is de sociale huisvestingsmaatschappij die de verantwoordelijkheid draagt voor deze verrekening.

Ik heb de gevolgde procedures hier kort geschetst en ben van mening dat de automatische vermindering aan (sociale) huurders op deze wijze correct wordt toegekend.

Mijn administratie streeft echter naar kwaliteitsverbetering in haar dienstverlening en de aanbeve-lingen van de ombudsdienst vormen een waardevolle input om de werking van de Vlaamse Belastingdienst bij te stellen en te verhogen.

In de praktijk zorgt een toename van het aantal personeelsleden binnen de afdeling controle van de Vlaamse Belastingdienst voor een verhoogde inspanning bij de a priori controle naar de toekenning van automatische verminderingen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

PHILIPPE MUYTERS
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

Vraag nr. 9
van 5 augustus 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Onroerende voorheffing - Aanbevelingen Ombudsdienst (2)

In zijn Jaarverslag 2008 suggereert de Vlaamse Ombudsdienst dat de Vlaamse Belastingdienst zou moeten proberen de procedures voor vrijstelling van onroerende voorheffing, zoals voor gebouwen van welzijns- en erediensten, eenvoudiger en transparanter te maken.

Welke maatregelen werden reeds genomen om bedoelde procedures te verbeteren?

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN BEGROTING, FINANCIËN, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

ANTWOORD

op vraag nr. 9 van 5 augustus 2009

van **JORIS VAN HAUTHEM**

In navolging van de omzendbrief betreffende de vrijstelling van onroerende voorheffing voor onroerende goederen bestemd voor onderwijs (B.S. 11/09/2007), werd in 2008 ook gestart met de uitwerking van een omzendbrief voor de zogenaamde “soortgelijke weldadigheidsinstellingen”, zijnde de welzijnsinstellingen of -diensten soortgelijk aan hospitalen, klinieken dispensaria, rusthuizen, vakantiehuisen voor kinderen of gepensioneerden.

Deze omzendbrief zal - voor wat het Vlaamse Gewest betreft - toelichting verschaffen bij de voorwaarden die moeten vervuld worden om deze vrijstelling te bekomen en te behouden. Naast de algemene principes bevat deze ontwerp-omzendbrief ook een aantal concrete toepassingsgevallen. Gelet op de omvang en diversiteit van de sociale sector, de maatschappelijke evoluties en het feit dat elk dossier uiteindelijk individueel door de administratie moet onderzocht worden, is het evenwel quasi onmogelijk een limitatief overzicht op te nemen.

De Vlaamse Belastingdienst heeft ernaar gestreefd algemeen toepasbare beoordelingscriteria te formuleren en in deze ontwerp-omzendbrief toe te lichten. Deze criteria moeten toelaten om de types van instellingen of activiteiten die niet worden vermeld, in éénzelfde kader te beoordelen.

Het totstandkomingsproces voor deze omzendbrief is – mede gelet op de gevoeligheid, de complexiteit en de beleidsrelevantie – evenwel nog niet afgerond. Inmiddels werkt de Vlaamse Belastingdienst nu reeds volgens de principes van deze algemene criteria.

In aanvulling op de eigen werkzaamheden hieromtrent werden met het beleidsdomein Welzijn Volksgezondheid en Gezin (WVG) besprekingen opgestart om deze criteria ook aan het maatschappelijk werkveld te toetsen. Ook de piste om de bestaande regelgeving aan een grondige evaluatie te onderwerpen en al dan niet bij te sturen kwam daarbij aan bod. De verdere uitwerking en validatie van dergelijke omzendbrief, dan wel een eventuele bijsturing van het regelgevend kader, zal dan ook gebeuren in samenwerking tussen beide beleidsdomeinen, teneinde zo de meeste toegevoegde waarde te creëren.

Naast de inhoudelijke beoordeling omtrent de bestemming van de onroerende goederen op zich, werden ook een aantal wijzigingen doorgevoerd op het vlak van het onderzoek naar het winstoogmerk. Enerzijds werden de interne richtlijnen voor de dossierbehandelaars vereenvoudigd en transparanter gemaakt, anderzijds zijn de bewijsstukken die opgevraagd worden aan de belastingplichtige sterk beperkt in aantal.

De Vlaamse Belastingdienst zal immers eerst zelf op zoek gaan naar de nodige stukken (bijvoorbeeld de publicatie van de statuten in het Belgische Staatsblad), alvorens ze op te vragen bij de bezwaarindiener.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

PHILIPPE MUYTERS
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

Vraag nr. 10
van 8 augustus 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Onroerende voorheffing - Aanbevelingen Ombudsdienst (3)

In zijn Jaarverslag 2008 vraagt de Vlaamse Ombudsdienst dat de Vlaamse Belastingdienst zou instaan voor vollediger en beter onderbouwde informatie over de voorwaarden en bewijzen voor een proportionele vermindering wegens improductiviteit of onvrijwillige leegstand.

Welke maatregelen werden reeds genomen om ter zake de informatiestroom naar de burger te verbeteren?

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN BEGROTING, FINANCIËN, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

ANTWOORD

op vraag nr. 10 van 8 augustus 2009

van **JORIS VAN HAUTHEM**

De Vlaamse Belastingdienst is er zich van bewust dat de belastingplichtige die een proportionele vermindering van zijn onroerende voorheffing wenst te bekomen, geconfronteerd wordt met een complexe regelgeving, inbegrepen een resem van inlichtingen en bewijsstukken die moeten kunnen worden voorgelegd.

Er werden dan ook de nodige initiatieven genomen om in deze materie meer duidelijkheid te scheppen en de burger te helpen bij het indienen van zijn aanvraag.

Indien een aanvraag onvolledig blijkt, wordt naar de belastingplichtige een gedetailleerde brief verstuurd met de vraag om bijkomende bewijsstukken. In deze brief wordt opgesomd welke specifieke documenten of inlichtingen nog nodig zijn om in zijn dossier tot een beslissing te kunnen komen.

Daarnaast werd de informatie op de website van de Vlaamse Belastingdienst recentelijk uitgebreid (belastingen.vlaanderen.be – ‘Onroerende voorheffing, Specifieke Informatie, Proportionele vermindering’). Naast de vermelding van de voorwaarden voor het krijgen van een proportionele vermindering van de onroerende voorheffing, kan men nu ook een overzicht terugvinden van de bewijsstukken die moeten worden opgestuurd. Hierbij werd een indeling gemaakt, naargelang het gaat over bewijsstukken van afbraak, verbouwingen, tehuurstelling, leegstand, een rechtszaak of bodemverontreiniging.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

PHILIPPE MUYTERS
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

Vraag nr. 11
van 5 augustus 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Onroerende voorheffing - Aanbevelingen Ombudsdienst (4)

De Vlaamse Ombudsdienst wees er vorig jaar op dat de coördinatie en de gegevensuitwisseling met de federale overheid, en met name met de Algemene Administratie voor Patrimoniumdocumentatie, nog steeds voor verbetering vatbaar is.

1. Wat zijn de knelpunten, in hoeverre kunnen die worden weggewerkt door verdere digitalisering?
2. Welke maatregelen werden reeds genomen om de samenwerking met de Algemene Administratie voor Patrimoniumdocumentatie te verbeteren?

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN BEGROTING, FINANCIËN, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

ANTWOORD

op vraag nr. 11 van 5 augustus 2009

van **JORIS VAN HAUTHEM**

1. Het voornaamste knelpunt i.v.m. de gegevensuitwisseling tussen de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie (AAPD) en de Vlaamse Belastingdienst is het feit dat de basisgegevens (percelen, kadastrale inkomens en de gegevens van de eigenaars) die jaarlijks aan-geleverd worden door de AAPD niet altijd up-to-date zijn. De gegevens bevatten 2 belangrijke gebreken:
 - nieuwe eigenaars (bijvoorbeeld bij verkopen, overlijden van eigenaars, ...) die bij de AAPD nog niet geregistreerd zijn op het moment dat de gegevens aan de Vlaamse Belastingdienst bezorgd worden;
 - gegevens die al lang niet meer up-to-date zijn en die door de AAPD niet meer gewijzigd worden (bijvoorbeeld reeds lang overleden eigenaars, adressen van buitenlanders, ...).

Het feit dat deze gegevens niet altijd correct zijn, geeft vooral aanleiding tot bezwaarschriften en mutaties (aanpassingen) die door de AAPD doorgegeven worden nadat de aanslagbiljetten verstuurd werden naar de belastingplichtigen. Beide types geven dus opnieuw aanleiding tot het uitwisselen van gegevens met de AAPD.

De AAPD is bezig met het opzetten van een nieuw ICT-systeem, waarbij de systemen van de verschillende entiteiten (voormalige administratie van het Kadaster, de Registratie,...) zullen geïntegreerd worden. Hierdoor zullen voormelde problemen grotendeels opgelost zijn. De Vlaamse Belastingdienst heeft alvast de intentie om hiervan gebruik te kunnen maken vanaf het aanslagjaar 2011.

2. In de loop van de afgelopen jaren werd er door de Vlaamse Belastingdienst wel reeds gewerkt aan systemen om de bovenvermelde problemen zoveel mogelijk op te lossen. Al vanaf 2001 is men gestart met het elektronisch doorgeven van de vastgestelde fouten aan de AAPD: ontbrekende nationale nummers voor natuurlijke personen en bedrijven, nieuwe adressen voor buitenlanders, nieuwe '1ste eigenaars' en erfgenamen. De AAPD heeft al deze wijzigingen echter niet doorgevoerd omdat de Vlaamse Belastingdienst niet beschouwd wordt als een wettelijke bron. De mutaties, welke vroeger door de AAPD op papier werden doorgegeven, worden vanaf midden 2007 eveneens elektronisch doorgegeven zodat hiervan via een automatisch proces dossiers kunnen gecreëerd worden. Het afhandelen van deze dossiers bij de Vlaamse Belastingdienst gebeurt met behulp van een systeem van dossieropvolging (lotus notes). Ook vanaf 2007 worden de aanvragen voor advies aan de AAPD elektronisch doorgestuurd en beantwoord. Dit neemt niet weg dat sommige adviezen lang op zich laten wachten, waardoor de behandeltermijn van het bezwaarschrift uiteraard langer wordt. Op geregelde tijdstippen wordt de AAPD herinnerd aan lang uitblijvende adviezen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

PHILIPPE MUYTERS
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

Vraag nr. 12
van 5 augustus 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Onroerende voorheffing - Aanbevelingen Ombudsdienst (5)

In zijn Jaarverslag 2008 beveelt de Vlaamse Ombudsdienst aan de aanslagbiljetten zoveel mogelijk rond hetzelfde tijdstip van het jaar te laten verzenden, zodat de belastingplichtige ze in alle geval ontvangt in het aanslagjaar waarop de onroerende voorheffing betrekking heeft. Dit moet voor de belastingplichtige een betere planning van zijn uitgaven mogelijk maken.

Welke maatregelen werden reeds genomen om ervoor te zorgen dat de aanslagbiljetten tijdig en steeds in dezelfde periode van het jaar verstuurd worden?

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN BEGROTING, FINANCIËN, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

ANTWOORD

op vraag nr. 12 van 5 augustus 2009

van **JORIS VAN HAUTHEM**

De Vlaamse Belastingdienst tracht een inhaaloperatie uit te voeren. Vandaar dat er in 2008 meer aanslagbiljetten van een eerder aanslagjaar werden verzonden dan in 2007. Indien de Vlaamse Belastingdienst in de ideale situatie wil terecht komen dat een maximaal aantal belastingplichtigen hun aanslagbiljet(ten) ontvangen binnen het kalenderjaar waarnaar het aanslagjaar is genoemd, houdt dit in dat bepaalde van deze belastingplichtigen gedurende een – zo kort mogelijk te houden – periode een aantal aanslagbiljetten onregelmatig zullen ontvangen.

Om deze inhaaloperatie tot een goed einde te kunnen brengen, werd in 2008 het aantal personeelsleden van de afdeling controle van de Vlaamse Belastingdienst aanzienlijk uitgebreid. Hierdoor zal de preventieve controle van de kohieren vlotter kunnen worden afgerond, zodat de daarin opgenomen aanslagen sneller kunnen worden verzonden. De preventieve controle van de kohieren zorgt voor een maximale toekenning van de automatische verminderingen. Op deze manier wordt zoveel mogelijk vermeden dat de belastingplichtigen bezwaarschriften moeten indienen.

In het kalenderjaar 2008 werden maar liefst 2.571.920 aanslagbiljetten voor aanslagjaar 2008 verzonden. Hieruit blijkt dat de meeste belastingplichtigen hun aanslagbiljet inzake de voor aanslagjaar 2008 verschuldigde onroerende voorheffing ook daadwerkelijk binnen dat jaar hebben ontvangen. 2.520.518 aanslagbiljetten werden verzonden met slechts een speling van drie maanden t.o.v. van het moment waarin het aanslagbiljet het vorige aanslagjaar werd verzonden.

Ook voor het aanslagjaar 2009 werd als doelstelling vooropgesteld om zoveel mogelijk aanslagbiljetten te versturen tegen eind oktober van dit jaar, en dus binnen het aanslagjaar.

Door de overgang naar een nieuw ICT-systeem (Vlaams Fiscaal Platform) en de ermee gepaard gaande noodzakelijke controles, is de Vlaamse Belastingdienst dit jaar pas in juli kunnen starten met de verzending van de aanslagbiljetten. Hierdoor zullen een aantal belastingplichtigen hun aanslagbiljet op een ander tijdstip dan vorig jaar ontvangen. Om de belastingplichtigen hiervan op de hoogte te brengen, werd een persbericht verspreid.

Tot slot wens ik nog mee te delen dat de belastingplichtige die op korte tijd (6 maanden) meerdere aanslagbiljetten ontvangt, voor verschillende aanslagjaren maar voor dezelfde onroerende goederen, een spreiding van betaling bij de Vlaamse Belastingdienst kan vragen. Het bewijs van financiële moeilijkheden moet in dat geval niet geleverd worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

PHILIPPE MUYTERS
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

Vraag nr. 13
van 11 augustus 2009
van **WIM WIENEN**

Site Cockerill Yards Hoboken - Bedrijfsactiviteiten

De Firma Smulders Projects Belgium NV produceert onderdelen voor windturbines. In België is deze firma actief in Hoboken op de terreinen van het voormalige Cockerill Yards.

Op het gewestplan dat te bekijken is op de website van het Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen (AGIV), blijkt het bedrijf actief te zijn op delen die volgens het gewestplan ingekleurd zijn als woongebied, recreatiegebied en zelfs groengebied.

1. Klopt dit en is hier dan sprake van een schending van het gewestplan?

Zo ja, hoe is deze schending ontstaan?

Welke maatregelen worden er genomen om een en ander te herstellen?

2. Indien er geen schending is, betekent dit dan dat de gewestplannen die raadpleegbaar zijn op de site van AGIV fouten bevatten, of zijn er ter zake dan aanpassingen gebeurd aan het gewestplan, of werden er uitzonderingen toegestaan aan het betrokken bedrijf?

In dit laatste geval, welke uitzonderingen werden er dan toegestaan en op welke basis?

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

ANTWOORD

op vraag nr. 13 van 11 augustus 2009

van **WIM WIENEN**

1. Het perceel waarop de Firma Smulders Projects Belgium nv gevestigd is, situeert zich op het gewestplan Antwerpen grotendeels in gebied voor milieubelastende industrie. Een klein gedeelte van het perceel, aan de oostzijde, is inderdaad gelegen in groengebied, woongebied, gebied voor dagrecreatie en ook in gebied voor ambachtelijke bedrijven en kmo's. Dit is een historisch gegroeide situatie, en vormt op zich geen inbreuk op of schending van het gewestplan.

Het bedrijf beschikt over stedenbouwkundige vergunningen en milieuvergunningen voor de activiteiten en het merendeel van de gebouwen, die grotendeels gelegen zijn binnen de gewestplanbestemmingen 'gebied voor milieubelastende industrie' en 'gebied voor ambachtelijke bedrijven en kmo's'.

Er werden geen bouw misdrijven vastgesteld op dit perceel.

2. Het gewestplan zoals raadpleegbaar op de site van AGIV bevat geen fouten. Wel is het zo dat de gewestplannen maar nauwkeurig zijn tot op 1/10000 en dus niet tot op perceelsniveau. Het gewestplan Antwerpen werd oorspronkelijk vastgesteld KB van 3 oktober 1979. Voor desbetreffende site werden sindsdien geen planwijzingen doorgevoerd. Het verder detailleren van het gewestplan kan eventueel ook via een gemeentelijk plannings-initiatief doorgevoerd worden.

BIJLAGE

Gewestplan

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2009/MUYTERS/13/antw.013.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

Vraag nr. 14
van 12 augustus 2009
van **CINDY FRANSSSEN**

Steunpunten - Stand van zaken

De Vlaamse overheid kent en subsidieert diverse steunpunten. Inmiddels zijn er veel steunpunten actief op het veld. Dergelijke steunpunten nemen een belangrijke plaats in tussen de overheid en de betrokken sector en/of doelgroep.

Op 16 januari 2009 heb ik deze vraag reeds gesteld aan alle ministers van de vorige Vlaamse Regering. Wegens het uitblijven van een gecoördineerd antwoord heb ik de vraag omgezet in een vraag om uitleg (Handelingen C163-ECO24 van 19 maart 2009, blz.1 en bijlage blz. 31-35). De toenmalige minister heeft zich in haar antwoord echter beperkt tot de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek. Toch had ik graag een overzicht ontvangen van alle door de Vlaamse overheid gesubsidieerde steunpunten. Vandaar deze aanvullende vraag.

1. Hoeveel en welke steunpunten, die aan de bevoegdheden van de minister gerelateerd zijn, bestaan er? Graag een overzicht per departement.

Hoeveel van deze steunpunten zijn er de vorige legislatuur opgericht?

2. Wat is de concrete opdracht en het statuut van de diverse steunpunten en werd dit vastgelegd in een beheersovereenkomst? Indien het een vzw betreft, wie zetelt in de raad van beheer en in de algemene vergadering?
3. Op welke wijze zijn de “stakeholders” betrokken bij de diverse steunpunten?
4. Hoeveel personeelsleden werken in er in elk van deze steunpunten?
5. Wie bepaalt de aanwervingsvoorwaarden en -procedures voor de personeelsleden?
6. Hoeveel middelen krijgen deze steunpunten jaarlijks? Graag een overzicht per steunpunt (sinds 2004).
7. Worden de steunpunten geëvalueerd? Zo ja, hoe en op welke tijdstippen? Zo neen, waarom niet?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 7, Lieten nr. 2, Bourgeois nr. 7, Vandeurzen nr. 4, Crevits nr. 14, Van den Bossche nr. 4, Muyters nr. 14, Schauvliege nr. 11, Smet nr. 3).

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN BEGROTING, FINANCIËN, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

ANTWOORD

op vraag nr. 14 van 12 augustus 2009

van **CINDY FRANSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

Vraag nr. 15
van 20 augustus
van **VERA JANS**

Interministerieel overleg - Stand van zaken

België is een land met een bijzonder complexe staatsstructuur. Door de verschillende staatsvormingen zijn de bevoegdheden voor de verschillende beleidsdomeinen in dit land verdeeld over de verschillende overheden. Ook voor de beleidsdomeinen Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport zijn er vele overlappings met de federale overheid.

De implementatie van tal van beleidsmaatregelen vereist een tussenkomst van zowel de federale als de gemeenschaps- of gewestregering. Om dit in goede banen te leiden, wordt er interministerieel overleg gepleegd.

1. Wanneer vond het laatste interministerieel overleg plaats?
2. Wat waren de agendapunten die verband houden met de beleidsdomeinen Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport?
3. Welke concrete beleidsaanpassingen en/of -maatregelen resulteerden uit het laatste overleg tussen de minister en zijn federale, Waalse of Brusselse collega's aangaande zijn beleidsdomeinen?
4. Wanneer vindt het volgende interministerieel overleg plaats?
5. Welke thema's/beleidsproblemen aangaande de beleidsdomeinen van de minister zullen onderwerp uitmaken van het volgende interministerieel overleg?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr.11, Lieten nr.3, Bourgeois nr. 10, Vandeurzen nr.8, Crevits nr. 21, Van den Bossche nr. 6, Muyters nr. 15, Schauvliege nr. 14, Smet nr. 7)

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN BEGROTING, FINANCIËN, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

ANTWOORD

op vraag nr. 15 van 20 augustus 2009

van **VERA JANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Algemeen Beleid, Landbouw en Visserij, Economie en Buitenlands Beleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

Vraag nr. 16
van 26 augustus 2009
van **KURT DE LOOR**

Niet-beschermd bouwkundig erfgoed - Energieprestatieregelgeving

Artikel 7 van het EPB-decreet van 22 december 2006 stelt dat de Vlaamse Regering vrijstellingen of afwijkingen op de door haar vastgestelde EPB-eisen kan toestaan:

- 1° voor beschermde monumenten of gebouwen die deel uitmaken van een beschermd landschap, stads- of dorpsgezicht of gebouwen die opgenomen zijn in de inventaris van het bouwkundige erfgoed, opgesteld met toepassing van artikel 3, 2°, van het koninklijk besluit van 1 juni 1972 tot oprichting van een Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg bij het ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur;
- 2° voor gebouwen die worden gebruikt voor erediensten en religieuze activiteiten;
- 3° als voor het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning de tussenkomst van een architect niet vereist is;
- 4° als het behalen van de EPB-eisen bij bestaande gebouwen en bij nieuwe gebouwen technisch, functioneel of economisch niet haalbaar is;
- 5° voor industriële gebouwen waarin industriële processen plaatsvinden die zelf warmte produceren en waarvoor om die reden in koeling of een geforceerde ventilatie moet worden voorzien ten behoeve van een aanvaardbaar binnenklimaat;
- 6° voor tijdelijke constructies.

Op basis van artikel 20bis en 20ter van het besluit van de Vlaamse Regering van 11 maart 2005 tot vaststelling van de eisen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen, ingevoegd bij besluit van 9 mei 2008, wordt in het kader van de energieprestatieregelgeving een aantal uitzonderingen en afwijkingen voorzien voor gebouwen die opgenomen zijn in de “inventaris van het bouwkundige erfgoed”. Dit betreft gebouwen die waardevol, maar niet beschermd zijn.

Deze inventaris dient volgens de voormelde artikelen formeel te worden vastgesteld door de minister, bevoegd voor de monumenten en landschappen. Momenteel is de uitzonderingsmogelijkheid volgens de EPB-nieuwsbrieven en website van het Vlaams Energieagentschap – het intern verzelfstandigd agentschap bevoegd voor de handhaving van de energieprestatieregelgeving - nog niet uitvoerbaar omdat de inventaris van het bouwkundig erfgoed nog niet formeel in een ministerieel besluit is vastgesteld door de bevoegde minister. Volgens een antwoord op de schriftelijke vraag nr. 4 van 30 september 2008 van Joke Schauvliege stelde de toenmalige bevoegde minister, Dirk Van Mechelen, dat het Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed (VIOE) werkt aan de finalisering van de inventaris en dat de vaststelling ervan door de minister reeds lang in voorbereiding zou zijn (Websitebulletin publicatiedatum 12-11-2008).

Voor een aantal gebouwen die gelden als bouwkundig erfgoed, betekent dit ontbreken echter dat vanuit Onroerend Erfgoed bij het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning adviezen worden voorgeschreven die afwijken van de EPB-eisen die voor het dossier gelden of het onmogelijk maken aan deze eisen te voldoen. Momenteel is er bij gebrek aan formele inventaris, zoals bedoeld in artikel

22bis en 22ter, geen rechtsgrond om de uitzonderingen voor deze gebouwen daadwerkelijk toe te staan. Dit leidt tot een spanningsveld tussen de twee regelgevingen waardoor de bouwheer de facto gedwongen wordt om ofwel de door de Vlaamse Regering vastgestelde energieprestatie-eisen te schenden, wat aanleiding geeft tot een administratieve geldboete conform artikel 24 van het EPB-decreet, ofwel om de in de stedenbouwkundige vergunning opgenomen voorwaarden te negeren.

1. a) Waarom worden, bij gebrek aan een formele inventaris zoals bedoeld in artikel 22bis en 22ter, in een stedenbouwkundige vergunning toch vaak eisen opgelegd die strijdig zijn met een hogere rechtsnorm, te weten de energieprestatie-eisen vervat in het besluit van de Vlaamse Regering van 11 maart 2005 of worden er eisen opgelegd die de uitvoering van deze rechtsnorm onmogelijk maken? Houdt dit geen schending in van de hiërarchie der normen?

b) Waarom wordt in de niet-bindende adviezen van Onroerend Erfgoed geen of onvoldoende rekening gehouden met deze bepalingen van de energieprestatieregelgeving? Wat wordt gedaan om Onroerend Erfgoed en de stedenbouwkundige ambtenaren hierover te sensibiliseren zodat geen tegenstrijdige en/of onhaalbare eisen worden opgelegd?
2. Wanneer gaat de minister dergelijke inventaris, als bedoeld in artikel 22bis en 22ter formeel opstellen zodat aan dit spanningsveld een einde komt? De toenmalige vorige minister deed hierover door de jaren heen vele beloftes maar de inventaris ontbreekt nog steeds.

Welke timing is hiervoor voorzien?

3. Zal de minister werken met een allesomvattende lijst voor het Vlaamse gewest of met deellijsten (per gemeente of provincie) die elk door de minister geformaliseerd worden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister Bourgeois (nr. 12) en aan minister Muylers (nr.16)

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 16 van 26 augustus 2009

van **KURT DE LOOR**

Dit gecoördineerde antwoord bevat de deelantwoorden van het departement Ruimtelijke Ordening en van het kabinet van minister Geert Bourgeois.

Onderstaand deelantwoord wordt verstrekt door het departement Ruimtelijke Ordening.

1. a) Ik beschik over onvoldoende statistische gegevens om uw stelling te bevestigen of te ontkrachten. Bovendien merk ik op dat de problematiek waaraan u refereert op vandaag enigszins achterhaald is, zoals zal blijken uit de volgende antwoorden.
- b) Voor het antwoord op deze en volgende vragen 2 en 3 verwijs ik naar mijn collega, minister Geert Bourgeois, die onder meer bevoegd is voor het beleidsveld Onroerend Erfgoed.

Onderstaand deelantwoord wordt verstrekt door het kabinet Geert Bourgeois.

1. a) Ik beschik over onvoldoende statistische gegevens om uw stelling te bevestigen of te ontkrachten. Bovendien merk ik op dat de problematiek waaraan u refereert op vandaag enigszins achterhaald is, zoals zal blijken uit de volgende antwoorden.
- b) Onroerend Erfgoed stelt de erfgoedwaarde van gebouwen en constructies, opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed, centraal in haar adviesverlening. Het staat de vergunningverlenende overheid vrij om deze adviezen al dan niet te volgen en af te wegen tegen andere vigerende wet-, decreet- en regelgeving. Door de vaststelling van de inventaris van het bouwkundig erfgoed van 14 september 2009 kan de vergunningverlenende instantie, op basis van het advies van Onroerend Erfgoed, de afwijking op de EPB-eisen toestaan.

Uiteraard is energieprestatie ook een belangrijk thema voor de onroerend erfgoedsector, die hier de komende jaren de nodige aandacht aan zal besteden, niet alleen op het vlak van vorming van de erfgoedconsulenten, maar ook door het voorstellen van 'erfgoedvriendelijke' energiezuinige oplossingen aan eigenaars en beheerders van gebouwen met een zekere erfgoedwaarde.

2. Bij besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 is de bevoegdheid voor het vaststellen van de inventaris van het bouwkundig erfgoed, met ingang van 1 september 2009, toegewezen aan de administrateur-generaal van het agentschap Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed (VIOE). Op 14 september 2009 is de inventaris voor de eerste maal vastgesteld. Na publicatie van dit besluit in het Belgisch Staatsblad zal de vaststelling van kracht zijn.
3. De inventaris van het bouwkundig erfgoed wordt conform artikel 12/1 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten vastgesteld onder de vorm van een systematische oplijsting van de bouwkundige relicten, gegroepeerd per gemeente. De vastgestelde inventaris is voor iedereen beschikbaar op <http://inventaris.vioe.be>.

Mijn administratie werkt momenteel aan de afronding van de geografische inventaris.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

PHILIPPE MUYTERS
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

Vraag nr. 17
van 26 augustus 2009
van **LINDA VISSERS**

Kabinetten - Dienstvoertuigen

Het aantreden van een nieuwe regering betekent traditioneel ook een aanpassing van het wagenpark van de kabinetten.

1. Over welke personenwagens beschikt het kabinet van de minister ?

Graag met vermelding van merk en type, jaar van aankoop, cilinderinhoud, opties en aankoopprijs.

2. Welke van deze wagens waren ter beschikking bij het aantreden van de minister en welke werden sedertdien aangeschaft?

3. Worden er leasingvoorwaarden gehanteerd en zo ja, welke?

4. Gebruikt de minister altijd de auto voor de dienst of maakt hij/zij ook gebruik van andere vervoersmiddelen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr.13, Lieten nr. 5, Bourgeois nr.13, Vandeurzen nr. 9, Crevits nr. 26, Van den Bossche nr. 7, Muyters nr. 17, Schauvliege nr. 16, Smet nr. 11).

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

ANTWOORD

op vraag nr. 17 van 26 augustus 2009

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

PHILIPPE MUYTERS
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

Vraag nr. 18
van 2 september 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Centraal Financieringsorgaan - Niet-betrokken instellingen

Het Centraal Financieringsorgaan werd destijds opgericht om te komen tot een beter kasbeheer voor de Vlaamse openbare rechtspersonen en de Vlaamse Overheid.

Kan de minister meedelen welke Vlaamse instellingen met rechtspersoonlijkheid die worden geconsolideerd in ESR-termen met Vlaamse begroting niet behoren tot het Centraal Financieringsorgaan?

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

ANTWOORD

op vraag nr. 18 van 2 september 2009

van **JOHAN SAUWENS**

De onderstaande opsomming is gebaseerd op de lijst van “De eenheden van de publieke sector” van de Nationale Bank van België met een stand van zaken op 15 september 2008. In de lijst zijn de instellingen opgesomd die behoren tot de deelstaatoverheid, zijnde te consolideren en aldus sectorcode 1312 hebben bij de Vlaamse overheid, en niet zijn aangesloten bij het CFO.

IVA met Rechtspersoonlijkheid

- Het Vlaams Toekomstfonds

Het Vlaams Toekomstfonds is expliciet vrijgesteld van de verplichting tot toetreding tot het CFO in artikel 6 van haar werkingsbesluit, Besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2007 tot regeling van de werking van het Vlaams Toekomstfonds.

Voor de onderstaande rechtspersonen is het niet wettelijk verplicht om toe te treden tot het CFO.

EVA naar Privaat Recht

- EVA de Rand vzw;
- EVA ESF-Agentschap;
- EVA VLAM;
- Herculesstichting EVA.

Wetenschappelijke inrichtingen

- Koninklijk Muziekconservatorium te Gent;
- Koninklijk Vlaams Muziekconservatorium van Antwerpen;
- Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel;
- Koninklijke academie voor wetenschappen, letteren en schone kunsten van België;
- Koninklijke academie voor geneeskunde van België;
- Koninklijke academie voor Nederlandse taal- en letterkunde.

Verenigingen zonder winstoogmerk

- VZW Egalisatiefonds voor de Responsabiliseringsbijdrage van de Vlaamse Gemeenschap (Vlaams pensioenfonds);
- Pensioenfonds voor de rust- en overlevingspensioenen van het statutair personeel van de NV publiek recht VRT;
- VZW EPON;
- VZW VAF;
- VZW VIB;
- VZW deSingel;
- VZW Associatie K.U. Leuven;
- VZW Associatie Universiteit en Hogescholen Antwerpen;
- VZW Associatie Universiteit Gent;
- VZW Associatie Universiteit - Hogescholen Limburg;
- VZW Universitaire Associatie Brussel;
- VZW's “Sociale Voorzieningen” van instellingen van autonoom onderwijs.

Stichting

- Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek-Vlaanderen.

Universiteiten, hogescholen

- Universiteit Gent;
- Limburgs Universitair centrum;
- Vrije universiteit Brussel;
- Katholieke universiteit te Leuven;
- Universiteit Antwerpen;
- Katholieke universiteit te Brussel;
- Universitaire Faculteit van Protestantse Godgeleerdheid te Brussel;
- Instituut voor Tropische Geneeskunde;
- Instellingen van autonoom onderwijs;

Naamloze Vennootschappen

- NV Waarborgbeheer;
- NV Lijninvest.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

PHILIPPE MUYTERS
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

Vraag nr. 19
van 2 september 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Bevoegdheidsoverschrijdingen - Screening

In het regeerakkoord, onder hoofdstuk VI "Staatshervorming, Brussel, Vlaamse Rand", lezen wij de volgende passage:

"We hanteren de in de wetgeving voorziene instrumenten wanneer andere overheden op ons bevoegdheidsdomein ageren".

1. Worden wetten, decreten, verordeningen, besluiten, rondzendbrieven, beleidsbrieven en begrotingen van de federale overheid en van andere gewest- en gemeenschapsregeringen in dit land door de departementen en/of agentschappen die onder bevoegdheid van de minister vallen, onderzocht op de aanwezigheid van mogelijke bevoegdheidsoverschrijdingen of -conflicten?

2. Zo ja, gebeurt deze screening systematisch?

Is er een vaste medewerker of een dienst verantwoordelijk voor deze screening? In dit laatste geval, welke dienst betreft het en met hoeveel personeelsleden is hij bemand?

Met welke frequentie gebeurt het onderzoek?

3. Is aan de screening een systematische rapportering aan de voogdijminister gekoppeld? Met welke regelmaat wordt desgevallend verslag uitgebracht aan de minister?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 14, Lieten nr. 6, Bourgeois nr. 14, Vandeurzen nr. 10, Crevits nr. 27, Van den Bossche nr. 8, Muyters nr. 19, Schauvliege nr. 19, Smet nr. 12).

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

ANTWOORD

op vraag nr. 19 van 2 september 2009

van **JORIS VAN HAUTHEM**

Het antwoord op deze vraag is gecoördineerd en wordt verstrekt door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

Vraag nr. 21
van 4 september 2009
van **DIRK VAN MECHELEN**

Decreet Ruimtelijke Ordening - Houding stedenbouwkundige inspectie

Op dinsdag 1 september werden zowel het vernieuwde decreet Ruimtelijke Ordening als de bijbehorende uitvoeringsbesluiten van kracht. Met de goedkeuring van dit vernieuwde decreet op 28 maart 2009, wilden de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement een antwoord bieden op heel wat concrete vragen van de burger. Uitgangspunten daarbij waren het aanreiken van meer rechtszekerheid en de implementatie van snellere administratieve procedures om te komen tot een duidelijke en doeltreffende ruimtelijke ordening.

Het ontwerpdecreet RO voert vernieuwingen in op drie belangrijke punten: vergunningen, planologie en handhaving. Die vernieuwingen beogen vereenvoudigde en transparantere procedures, maar vooral een grotere rechtszekerheid voor de burgers.

Zoals de minister weet, ging aan de goedkeuring van het decreet ook drie jaar overleg vooraf met alle politieke fracties, administraties, de decretaal vastgelegde adviesraden (SERV, MINA, SARO en Woonraad), maar ook met een breed gamma aan maatschappelijke actoren zoals de VVSG, VVP en de toenmalige Hoge Raad voor Herstelbeleid.

Kortom, het decreet zoals dat werd goedgekeurd, kon rekenen op een bijzonder breed draagvlak.

Groot was dan ook mijn verbazing toen ik onlangs vernam dat de Inspectie RWO de uitvoering van dit decreet in de praktijk tracht te dwarsbomen.

Specifiek blijkt het luik waarin, naast de bestaande strafrechtelijke verjaring van een bouwmisdrijf na 5 jaar, ook éénduidige termijnen worden vastgelegd waarbinnen een overheidsinstantie nog een herstel kan vorderen, een doorn in het oog te zijn van de stedenbouwkundige inspecteurs.

Nochtans was het nu net de bedoeling om via het decretaal verankeren van deze duidelijke termijnen, die beginnen te lopen vanaf het plegen van de overtreding ervoor, te zorgen dat de burger binnen een aanvaardbare en redelijke tijdspanne duidelijk weet waar hij of zij aan toe is. Zo wordt vermeden dat de regels van de ruimtelijke ordening, tientallen jaren na de feiten, kunnen “misbruikt” worden voor hoogoplopende burenruzies.

Dat de diensten van de bouwinspectie nu net deze rechtszekerheid voor de burger in het gedrang willen brengen, is toch niet aanvaardbaar.

Uit getuigenissen mocht ik immers vernemen dat in een groot aantal gevallen stedenbouwkundige inspecteurs pleitnota's, verzoekschriften en conclusies indienen bij de rechtbanken waarin zij argumenteren dat de decretaal vastgelegde nieuwe regels inzake handhaving in strijd zouden zijn met de grondwet.

In de praktijk zou dit betekenen dat alle procedures die op 1 september 2009 nog lopen, niet verder afgehandeld kunnen worden.

Graag had ik van de minister hieromtrent een antwoord gekregen op volgende vragen.

1. Was de minister op de hoogte van het initiatief van de Inspectie RWO om via pleitnota's de uitvoering van het decreet te dwarsbomen?
2. In hoeveel lopende dossiers werd van deze praktijk reeds gebruikgemaakt? Over welke dossier gaat het?
3. Hoe staat de minister tegenover het feit dat de Inspectie RWO via het afdwingen van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof, de uitvoering van het decreet tracht te vertragen en te bemoeilijken?
4. Welke stappen gaat de minister zetten om ervoor te zorgen dat ook het luik handhaving van het decreet wordt uitgevoerd, volgens de bepalingen en regels die werden goedgekeurd door zowel de Vlaamse Regering als het Vlaams Parlement?
5. Hoe ziet de minister de verdere uitwerking van het handhavingsplan dat door de Vlaamse Regering binnen het goedgekeurde kader van het decreet Ruimtelijke Ordening moet worden opgesteld?

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

ANTWOORD

op vraag nr. 21 van 4 september 2009

van **DIRK VAN MECHELEN**

1. Ik werd niet in kennis gesteld over het indienen van de pleitnota's in gerechtelijke procedures die vóór 1 september 2009 waren opgestart. Ik wil ook op dit vlak een transparante samenwerking met mijn administratie zodat dergelijke situaties in de toekomst worden vermeden. Deze pleitnota's hebben niet de bedoeling de uitvoering van het decreet te dwarsbomen, want dat wordt buiten de al eerder bij de rechter aanhangig gemaakte zaken onverkort toegepast, maar willen zo spoedig mogelijk juridische duidelijkheid creëren voor, enerzijds, de vervolgd en, anderzijds, de derde-benadeelden die rechtmatig vertrouwd(en) op het overheidsoptreden en zich bij aanwezigheid van een publieke vordering meestal onthielden van een eigen (op art. 1382 B.W. gebaseerde) vordering (Parl. Stukken Vlaams Parlement, 2008-2009, 2011/1, p. 259). Een dergelijk verweer in rechtszaken is m.a.w. hoofdzakelijk ingegeven door de intentie op een zo kort mogelijke tijd rechtszekerheid te verkrijgen. Prejudiciële vragen met betrekking tot de grondwettelijkheid van regelgeving kunnen immers onbepakt in de tijd worden gesteld, en dit zelfs ambtshalve, dus op eigen initiatief van de rechter. Het valt dan ook niet uit te sluiten dat dergelijke vragen eerst opduiken nadat de regelgeving reeds enige tijd werd toegepast, wat tot een ongelijke behandeling van overtreders en derde-benadeelden zou kunnen leiden. Overigens poogden/pogen de stedenbouwkundige inspecteurs door het stellen van de prejudiciële vragen ook te voorkomen dat zij/de Vlaamse overheid worden veroordeeld om aan de overtreders, die op basis van het oude decreet terecht werden gedagvaard voor de door hen gepleegde inbreuken waarvoor ze nu op grond van het nieuwe decreet zouden worden vrijgesproken, rechtsplegingsvergoedingen te betalen, zodat de overtreders niet enkel de illegale werken kunnen behouden, maar daarenboven zouden worden vergoed.
2. Deze pleitnota's worden neergelegd in gerechtelijke procedures waarin werd gedagvaard vóór 1 september 2009 en die betrekking hebben op inbreuken van instandhouding in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, waarvoor de rechter vanaf 1 september 2009 geen herstelmaatregel meer zou kunnen bevelen omdat de inbreuken niet langer strafbaar zijn wegens niet langer gelegen in een ruimtelijk kwetsbaar gebied zodat de rechter - volgens het nieuwe decreet - ook de herstellvordering "niet meer kan inwilligen". Tot op heden werden deze pleitnota's neergelegd in 22 gerechtelijke procedures, die ruimschoots werden opgestart vóór de wijziging van het decreet.
3. De Inspectie RWO heeft geenszins de intentie om de uitvoering van het decreet te dwarsbomen. Op 1 september 2009 is de nieuwe Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in werking getreden, waarin ook de regels inzake handhaving ingrijpend worden gewijzigd. De stedenbouwkundige inspecteurs passen de nieuwe regels onverkort toe bij het opstellen van processen-verbaal, het geven en bekrachtigen van stakingsbevelen, het inleiden van herstellvorderingen en het uitvoeren van herstelmaatregelen.

Dit wil evenwel niet zeggen dat in gerechtelijke procedures, die nog vóór de inwerkingtreding van de nieuwe Codex bij de rechter aanhangig zijn gemaakt, geen juridisch verweer meer werd/wordt gevoerd. Dit verweer is vrij, en kan ook (ondermeer) bestaan in het verzoek aan de rechter om de bestaanbaarheid van sommige nieuwe bepalingen door het Grondwettelijk Hof te laten toetsen aan de Grondwet en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. De rechter beslist autonoom om al dan niet in te gaan op dit verzoek, nadat alle partijen hierover tegenspraak hebben kunnen voeren. Uiteraard betekent het feit dat de rechter beslist tot het stellen van een prejudiciële vraag,

nog niet dat het Grondwettelijk Hof tot een ongrondwettigheid zal besluiten. Ofwel doorstaat het decreet de grondwettelijke toets en dan is er geen probleem, ofwel doorstaat het die toets niet en dan verdient het aanbeveling om de regeling zo spoedig mogelijk uit de rechtsorde te verwijderen.

Een dergelijk verweer is ook niet tegenstrijdig met de positie van de stedenbouwkundige inspecteur als orgaan van het Vlaams Gewest, en evenmin in strijd met de scheiding der machten. De stedenbouwkundige inspecteur zweert bij zijn indiensttreding getrouwheid aan de grondwet en handelt ernaar, niet door op autonome wijze te beslissen om een bepaalde regel niet toe te passen, maar wel door die regel te laten toetsen door het bevoegde rechtscollege, zijnde het Grondwettelijk Hof. De bestaanbaarheid van regelgeving met de fundamentele waarborgen zoals vervat in de Grondwet en internationale verdragen raakt het algemeen belang, en is verder een zuiver objectief gegeven, dat niet bepaald wordt door de hoedanigheid van de procespartijen.

4. Het luik handhaving wordt uitgevoerd zoals voorzien in het regeerakkoord.
5. Het handhavingsplan wordt overeenkomstig de decretaal voorziene regels in ontwerp voorgelegd aan de Vlaamse Regering binnen een termijn van vier maanden na haar aantreden.

JOKE SCHAUVLIEGE,
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUUR EN CULTUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 1
van 24 juli 2009
van **FRANK CREYELMAN**

Gipsstort A12 Puurs - Sanering

Naar aanleiding van een vraag om uitleg van Anke Van dermeersch in de Senaat blijkt dat het FANC (Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle) een controle heeft uitgevoerd op een site naast de A12 in Puurs, met het oog op de bouw van een gevangenis.

Het FANC komt tot het besluit dat de radonstraling daar zeer hoog is zodat er voorzieningen dienen te worden getroffen zowel bij de bouw als nadien bij de exploitatie van een gevangenis. Derhalve heeft de federale regering beslist een andere locatie te zoeken voor de bouw van een gevangenis in de regio Antwerpen. Dat is spijtig voor de tewerkstelling in de regio.

Maar los van die bedenking roept de situatie toch een aantal vragen op.

1. Zijn de diensten van het Vlaams Gewest op de hoogte van de hoge straling in de betrokken omgeving?
2. Levert dit effectief gevaar op voor de volksgezondheid en desgevallend in welke straal rond het betrokken terrein?
3. Zijn of waren er op langere termijn plannen om het terrein te saneren?
4. Is er tussen de federale regering en/of de federale diensten enerzijds en de Vlaamse Regering en/of overheidsdiensten anderzijds enig overleg geweest over een eventuele sanering van het terrein?

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr.1 van 24 juli 2009

van **FRANK CREYELMAN**

1. In het kader van het bodemsaneringsdecreet is een oriënterend bodemonderzoek (d.d. 30 oktober 2002) en een beschrijvend bodemonderzoek (d.d. 22 november 2006) uitgevoerd. Radioactiviteit wordt hierin niet behandeld, gelet op het feit dat dit niet de bevoegdheid is van de Vlaamse overheid.

Via de studie "Inventarisatie en karakterisatie van verhoogde concentraties aan natuurlijke radionucliden van industriële oorsprong in Vlaanderen", opgemaakt in juni 2001 door het Studiecentrum voor Kernenergie (SCK) in opdracht van de VMM (MIRA), is de OVAM op de hoogte van de mogelijke radiologische impact van de site.

Op voorstel van de OVAM (op de site is een voormalig gipsstort gelegen - gips bevat een laag-radioactieve stof) heeft de Regie der Gebouwen aan het FANC advies gevraagd en is door het FANC in april-mei 2009 een radiologisch onderzoek op de site uitgevoerd. De OVAM ontving het verslag van dit onderzoek op 18 juni 2009.

- 2-3. Het beschrijvend bodemonderzoek, vermeld in punt 1, is op 9 februari 2007 conform verklaard aan de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet. Op basis van de resultaten van het beschrijvend bodemonderzoek zijn er geen verdere maatregelen nodig in het kader van het bodemsaneringsdecreet.

In de studie uitgevoerd door het SCK d.d. juni 2001 wordt met betrekking tot de site geconcludeerd dat bij het huidige terreingebruik de radiologische impact verwaarloosbaar is vermits er geen gammastraling meetbaar is buiten het stort en de radonconcentraties nauwelijks verhoogd zijn op het stort zelf. De inplanting van woningen of overdekte werkplaatsen zonder speciale voorzieningen moet hier vermeden worden.

In het verslag van het radiologisch onderzoek Gipsstort Hoeykens (Puurs) uitgevoerd door het FANC in april-mei 2009 wordt het volgende besloten: "*Hoewel de omgevingsstraling op en rond het stort meestal in het achtergrondgamma blijft, tonen de gemeten radium- en radonconcentraties een sterk verhoogd gehalte aan radium en radon in de gipslaag van het gipsstort Hoeykens aan. Bovendien laat de permeabiliteit van de ondergrond een sterke exaltatie toe en bijgevolg een belangrijke radonflux naar de oppervlakte. Hoewel dit radon zich in open lucht sterk verdunt en geen aanleiding geeft tot een verhoogd radiologisch risico, is dit niet het geval in een eventuele bebouwing die zich in de gipslaag zou inplanten.*"

4. Naar aanleiding van de ontwikkelingsplannen van de Regie der Gebouwen is er in maart 2009 overleg geweest tussen de OVAM, de Regie der Gebouwen, het SCK, het FANC en het WTCB. Gelet op bovenstaande conclusies was een sanering van de site, los van eventuele bouwplannen, hierbij niet aan de orde.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 2
van 24 juli 2009
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

VZW Recytyre - Marktonderzoek

De vzw Recytyre, de afvalbeheersorganisatie voor afvalbanden, deelde mee dat zij een marktonderzoek wou laten uitvoeren m.b.t. de behoeften aan afvalbanden. Het onderzoek werd toevertrouwd aan de firma RC Conseils Environnement in Frankrijk. De gesprekken hierover zouden in het Frans en het Engels gevoerd worden.

De vzw Recytyre voert een overheidsopdracht uit door middel van de MBO-afvalbanden (milieubeleidsvereenkomst). Het lijkt dan ook verplicht dat het marktonderzoek en de gesprekken hierover in het Nederlands worden gevoerd.

1. Kan de minister medelen of zij op de hoogte is van het marktonderzoek in opdracht van de vzw Recytyre?
2. Werd dit onderzoek in het Nederlands gevoerd en zo neen, nam de minister dan initiatieven om Recytyre te wijzen op haar verantwoordelijkheid enerzijds, en op de taalwetgeving anderzijds?
3. Zijn de resultaten van dit onderzoek ook aan de minister bezorgd? Graag indien mogelijk een samenvatting van het onderzoek, dat ook bepalend kan zijn voor het eventueel bijsturen van de MBO-afvalbanden.

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 2 van 24 juli 2009

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. De OVAM is op de hoogte van het marktonderzoek in opdracht van de vzw Recytyre. Het marktonderzoek werd uitgevoerd op eigen initiatief van de producenten. Het uitvoeren van dit onderzoek maakt geen deel uit van de verplichtingen die de producenten hebben in het kader van de MBO afvalbanden. Het onderzoek wordt dan ook niet opgevolgd door de Vlaamse overheid.
2. Recytyre is niet onderworpen aan de wetgeving inzake overheidsopdrachten. De taalwetgeving is dus niet van toepassing.

Deze werkwijze kan evenwel betreurd worden. Ik heb de vzw Recytyre met aandrang verzocht om te vermijden dat dit zich in de toekomst zou herhalen.

3. De resultaten van het onderzoek worden door Recytyre als vertrouwelijke informatie beschouwd. Recytyre zal de resultaten niet bekendmaken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 3
van 28 juli 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Aankoop Kyoto-eenheden - Motivatie

Op 15 mei 2009 besliste de vorige Vlaamse Regering om haar goedkeuring te hechten aan het ontwerp van voortgangsrapport 2008 van het Vlaams Klimaatbeleidsplan 2006-2012 en om “afhankelijk van de resultaten van de maatregelen die directe impact hebben op de reductiekloof van broeikasgasemissies, de resterende benodigde Kyoto-eenheden te verwerven, voor 39 miljoen CO₂-eq op basis van de huidige prognoses, zodat tijdig de reductiedoelstellingen in het kader van het Protocol van Kyoto worden gerealiseerd”.

Volgens de “Economische vooruitzichten 2009-2014” van het Federaal Planbureau (mei 2009), zou: “... de doelstelling inzake broeikasgasemissies uit het Kyoto-protocol ruimschoots worden behaald. De doelstelling die België onderschreven heeft in het kader van het Kyoto-protocol impliceert een daling van de broeikasgasemissies met 7,5 % in de periode 2008-2012 tegenover 1990, wat overeenstemt met een niveau van gemiddeld 134,8 miljoen ton CO₂-equivalenten. Die doelstelling zou ruimschoots behaald worden aangezien de broeikasgasemissies gemiddeld 125,7 miljoen ton CO₂-equivalenten per jaar zouden bedragen in die periode, onder meer door een vermindering van de energiegebonden CO₂-emissies dankzij de geringe toename van het energieverbruik en de structurele wijziging van het energieverbruik. De daling van de CH₄- en NO_x-emissies dragen eveneens bij tot dit gunstig resultaat”.

Volgens de Regionale economische vooruitzichten 2008-2014 van het Federaal Planbureau (juli 2009) haalt ook Vlaanderen de Kyoto-doelstelling “moeiteloos”.

Wat is dan de zin van de aankoop van Kyoto-eenheden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van den Bossche (vraag nr. 1) en Schauvliege (nr.3).

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 3 van 28 juli 2009

van **JOHAN SAUWENS**

De resterende benodigde Kyoto-eenheden voor Vlaanderen bedragen niet 39 miljoen ton CO₂-eq maar 3,9 miljoen ton zoals is opgenomen in het Voortgangsrapport 2008.

De inschatting van toekomstige emissies van broeikasgassen is een delicate aangelegenheid want deze hangen af van zowel de keuze van het model, zoals het Federaal Planbureau ook aangeeft op pagina 69 van “Regionale economische vooruitzichten 2008 – 2014”, als van de invulling van heel wat modelparameters. Meer bepaald benadrukt het Planbureau dat haar macro-economisch model anders van aard is dan de technico-economische bottom-up modellen die de gewesten gebruiken en dat bijvoorbeeld de economische crisis en de evolutie van de energieprijzen een belangrijke invloed hebben op de modelresultaten van het planbureau. Vito vertrekt van de Vlaamse situatie en het Federaal Planbureau vertrekt van dezelfde aannames voor gans België, waarbij de resultaten achteraf worden verdeeld over de gewesten. Een uitgebreider uittreksel uit de studie van het Planbureau is te vinden in de bijlage bij dit antwoord.

De resultaten van modelberekeningen zijn enkel geldig onder de aangenomen hypothesen. Deze parameters kunnen in de toekomst uiteraard verder wijzigen. De wereld bevindt zich immers in een zeer onzekere economische situatie wat het opstellen van broeikasgasprognoses nog extra moeilijk maakt en waardoor we er van uit kunnen gaan dat deze inschattingen met de nodige omzichtigheid moeten gebruikt worden.

Zoals u kunt zien in het rapport van het Planbureau over de economische vooruitzichten (in voetnoot 47) wijken de cijfers die het Planbureau rapporteert voor het energiegebruik, vooral af in de niet-industriële sectoren. Uit verdere analyse en contacten tussen de Vlaamse administratie en het federaal Planbureau, blijkt vooral het energiegebruik van de gebouwensector verschillende resultaten op te leveren in de respectievelijke rapporten. De belangrijkste oorzaak van de verschillen is het gebruikte model zoals hierboven geschetst.

Het Federaal Planbureau gaat in zijn studie vooral uit van het effect van de crisis en kijkt niet verder dan 2014, terwijl de Vlaamse prognoses als tijdshorizon 2020 hebben en voor deze sector geen economische conjunctuureffecten meenemen, behalve de energieprijzen. Vito vertrekt van de verwachte demografische evolutie, de evolutie van het woningbestand tot 2020 en het verwacht effect van beleidsmaatregelen.

Het Federaal Planbureau gaat dus uit van een groei van de werklozen en daling van het beschikbaar inkomen door de crisis zodat de particulieren minder geld zullen hebben om te verwarmen en dus hun thermostaten lager zullen zetten. Vito gaat er grosso modo van uit dat een woning, ook in tijden van economische crisis, op een bepaalde temperatuur wordt verwarmd.

Waar het Federaal Planbureau rekening houdt met de crisis, geeft Vito dus veel beter de Vlaamse situatie weer, inclusief geplande beleidsmaatregelen. De Vlaamse prognoses voor de periode tot 2014 resulteren dus in een hoger energieverbruik, en daardoor ook in een hogere uitstoot van broeikasgassen.

De Vlaamse regering koos voor een voorzichtige aanpak, omdat het effect van de crisis heel moeilijk te voorspellen is. Bovendien nam de regering ook beschermingsmaatregelen tegen energiearmoede, die het Federaal Planbureau blijkbaar niet in beschouwing nam. Tenslotte is het ook mogelijk dat door

de economische crisis alsnog een vertraging optreedt in energiebesparende investeringen, wat ook leidt tot een verminderde daling van het energiegebruik.

Ook het Nederlandse Planbureau stelde daarom begin dit jaar dat het erg moeilijk is om een eenduidige analyse te maken van de impact van economische crisis op de broeikasgasuitstoot.

Wat de cijfers betreft die u citeert uit het FPB-rapport van mei 2009, is volgende nuance aan te brengen. Met de goedkeuring van het Belgische Toewijzingsplan voor emissierechten voor de periode 2008 – 2012, is de Belgische Kyotodoelstelling de facto herleid tot een doelstelling voor de niet-ETS sectoren. Deze is het verschil tussen de Belgische Kyotodoelstelling (134,8 Mton) en het gemiddelde Belgische ETS-plafond voor de periode 2008-2012 (58,5 Mton) en bedraagt dus 76,3 Mton CO₂-eq per jaar tijdens de Kyotoperiode. Dit betekent dus ook dat de totale broeikasgasuitstoot niet meer de correcte parameter is om te beoordelen of de Kyotodoelstelling gehaald zal worden of niet. De FPB-prognoses maken geen onderscheid tussen ETS-prognoses en niet-ETS-prognoses waardoor de beoordeling van het al dan niet halen van de Kyotodoelstelling dus niet gemaakt kan worden. Het is net de afweging van de niet-ETS-prognoses ten opzichte van de doelstelling voor de niet-ETS-sectoren die bepaalt of de inzet van flexibiliteitsmechanismen nodig is of niet. We verwachten en stellen vast dat de economische crisis zich vooral laat voelen in het energieverbruik van de industriële sectoren en minder in dat van de huishoudens.

In het Voortgangsrapport 2008 bij het Vlaams Klimaatbeleidsplan 2006 – 2012 wordt het onderscheid tussen ETS-en niet-ETS-prognoses wel gemaakt. De nood aan flexibiliteitsmechanismen of Kyoto-eenheden wordt bepaald door het verschil in de niet-ETS-prognoses en de doelstelling voor de niet-ETS-sectoren. De prognoses werden op basis van de best beschikbare kennis over de evolutie van externe parameters en over de impact van beleidsmaatregelen gemaakt. Vlaanderen tracht de nood aan het inzetten van Kyoto-eenheden zo goed mogelijk in te schatten en actualiseert deze inschatting ook regelmatig. Het VORA08 geeft duidelijk de evolutie aan van de benodigde hoeveelheid flexibiliteitsmechanismen sinds het aantreden van de vorige Vlaamse Regering. Ik citeer uit pagina 93 van VORA08: *“In absolute hoeveelheden daalde de benodigde kredieten uit flexibiliteitsmechanismen van 31.9 Mton voor de Kyoto-periode in het VORA04 over 21.4 Mton in het VKP06-12 tot 8.9 Mton in het VORA08”*. Budgettair vertegenwoordigt de aankoop van flexibiliteitsmechanismen nog 9% van de totale uitgaven van het Vlaamse Klimaatbeleid.

De nieuwe Vlaamse Regering ziet, net als de vorige regering, de inzet van flexibiliteitsmechanismen als een aanvulling op alle interne maatregelen die technisch en economische uitvoerbaar zijn en die maatschappelijk aanvaardbaar zijn.

Gezien de gekende onzekerheden op de prognoses die zich ook in andere lidstaten voordoen, maar ook wegens inherente risico's bij het verwerven van de Kyoto-eenheden zelf, vb. omdat een project minder zal opleveren dan verwacht, is het zinvol om verder te investeren in de aankoop van Kyoto-eenheden. De verwerving van Kyoto-eenheden is trouwens ook aangewezen met het oog op de ambitieuzere post 2012 verplichtingen: Kyoto-eenheden verworven of gecontracteerd tijdens de Kyoto-periode blijven immers ook geldig om aan de ambitieuzere verplichtingen in de periode na 2012 te voldoen. En de verwachte prijsprognoses zijn in de toekomst hoger. Zowel in de Kyotoperiode als na 2012 kan de verwerving van emissierechten dus een bijdrage leveren om, aanvullend op het Vlaamse beleid, de internationale doelstellingen op een zo kostenefficiënt mogelijke manier te kunnen realiseren.

Het is ten slotte ook belangrijk dat Vlaanderen voeling blijft houden met de ontwikkelingen op deze markt gezien het toenemende belang van deze instrumenten bij toekomstige ambitieuzere reductiedoelstellingen, zowel binnen de Europese Unie, als binnen een toekomstig internationaal klimaatakkoord.

BIJLAGE

Uittreksel uit “Regionale Economische vooruitzichten 2008 - 2014” met betrekking tot de impact van modelkeuze en projectieparameters op prognoseresultaten.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2009/SCHAUVLIEGE/3/antw.003.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 4
van 30 juli 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Biodiversiteit - Maïsteelt

Wij stellen vast dat er een grote verschuiving plaatsvindt van de klassieke akkersteelt van tarwe en bieten naar maïsteelt. De maïsplant is een zeer dominante plant die blijkbaar geen andere flora en zeer weinig fauna toelaat.

1. Wat zijn de gevolgen van de verschuiving naar toenemende maïsproductie voor de diversiteit in de natuur in Vlaanderen? In welke mate werd dit reeds in kaart gebracht?
2. Zal dit de kwijnende aantallen akkervogels niet nog verder in de verdrukking brengen?
3. Welke vogels en andere dieren kunnen zich handhaven in een bijna monotoon maïscultuur-landschap?

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 4 van 30 juli 2009

van **JOHAN SAUWENS**

1. De opgang van de maïsteelt in Vlaanderen sinds de opkomst van de intensieve veehouderij is historisch vooral ten koste gegaan van graslanden en (tot dan toe) extensief bewerkte gronden. Beide landgebruiken herbergden doorgaans soortenrijke levensgemeenschappen. Deze verliezen aan biodiversiteit kunnen echter niet los gezien worden van de algemene intensivering en schaalvergroting die zich in diezelfde periode in de Vlaamse landbouw heeft voorgedaan.

Binnen de akkerbouw zorgt de verschuiving van graan- en hakvruchtgewassen naar maïs voor een verschuiving van graanonkruiden zoals korenbloem, bolderik, ... naar een assortiment van nieuwe, veelal niet-inheemse onkruiden die aangepast zijn aan de maïsteelt zoals hanenpoot, giersten, vingergras.

Typische akkervogels zoals veldleeuwerik, grauwe gors, geelgors en gele kwikstaart gaan als broedvogel minstens sinds 1990 sterk tot zeer sterk achteruit in Vlaanderen.

2. Met de beschikbare gegevens uit Vlaanderen zijn we niet in staat om de exacte rol van de toegenomen maïsteelt in de achteruitgang van akkervogels te becijferen. Dit maakt het ook moeilijk om betrouwbare toekomstvoorspellingen te doen. Het is duidelijk dat een verdere uitbreiding van de maïsteelt ten koste van granen, hakvruchten en/of grasland:
 - in het broedseizoen leidt tot minder nestgelegenheid voor en minder broedsucces bij akkervogels;
 - na de oogst en tijdens de winter vooral een aantal soorten bevoordeelt, zoals duiven, kraaiachtigen en ganzen. Recent werd evenwel vastgesteld dat ook overwinterende veldleeuweriken en gorzen zich voeden met fijne maïsresten op geoogste korrelmaïssakkers.

Sinds 2009 kunnen landbouwers beheerovereenkomsten sluiten met de Vlaamse Landmaatschappij voor de bescherming van akkervogels. Een aantal van deze overeenkomsten richten zich op perceelsrandenbeheer waarvoor ook de randen van maïspancelen in aanmerking komen. Door gerichte monitoring van deze overeenkomsten kan nagegaan worden in welke mate de dichtheid aan maïsteelt de effectiviteit van deze beschermingsmaatregelen beïnvloedt.

3. Maïssakkers bieden tussen juni en de oogst dekking en voedsel aan een aantal grote zoogdiersoorten zoals reeën en everzwijnen. In afwezigheid van maïs zouden deze twee soorten minder voorkomen in de (open) landbouwgebieden, net omdat ze er geen dekking (ree) of voedsel (everzwijn) vinden. Anderzijds zijn er tijdens de groei- en afrijpingsperiode geen vogelsoorten die zich kunnen handhaven in een bijna monotone maïscultuurlandschap. De nog voorkomende soorten zijn voor hun voedsel (hetzij zaden, hetzij insecten) aangewezen op andere teelten, grasstroken of andere extensief bewerkte terreinen in de omgeving. De beheerovereenkomsten perceelsrandenbeheer zouden hier een bijkomende opportuniteit kunnen bieden in de nabijheid van maïssakkers.

Na de oogst daarentegen vormen de oogstresten van zowel korrelmaïs als voedermaïs een veelgebruikte voedselbron voor ondermeer kraaiachtigen (zwarte kraai, kauw), duiven (houtduif, reisduif) en exotische en verwilderde ganzen (grauwe gans, Canadese gans, Nijlgans). Enkel deze soorten kunnen maïskorrels integraal opeten of zijn krachtig genoeg om maïskorrels te verbrijzelen met hun snavel. Dit zijn alle zogenaamde cultuurvolgers die niet op landbouw-

percelen broeden, maar wel in beeld zijn bij de schadeproblematiek aan landbouwgewassen. Zangvogels zoals vinkachtigen, gorzen, veldleeuwerik vinden op deze akkers de nodige dekking ('s winters zijn dit vaak de enige stoppelvelden in een landbouwgebied). Het voedselaanbod voor deze soorten op dergelijke akkers is beperkt tot fragmenten van maïskorrels en onkruidzaden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 5
van 5 augustus 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Polder- en wateringbelasting - Aanbevelingen Ombudsdienst

De Vlaamse Ombudsdienst heeft in zijn jaarverslag 2008 gewezen op enkele pijnpunten bij de inning van polder- en wateringbelasting.

Hij beveelt een onderzoek aan naar methoden om deze belasting efficiënter en klantvriendelijker te laten innen, met voldoende contactmogelijkheden voor de belastingplichtige.

1. Onderschrijft de minister de visie ter zake van de Vlaamse Ombudsdienst?
2. Heeft de minister reeds zo'n onderzoek laten uitvoeren? Zo ja, wat waren de resultaten? Welke verbeteringen zijn daaruit voortgevloeid?

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 5 van 5 augustus 2009

van **JORIS VAN HAUTHEM**

1. Binnen de omschrijving van een polder of watering kan dit bestuur een belasting innen van de ingelanden zijnde de houders van zakelijke rechten. De belastingen worden berekend op basis van een door de algemene vergadering der stemgerechtigde ingelanden te beslissen aanslagvoet per hectare. De jaarlijkse belastingsrol moet door de polder of watering ter goedkeuring voorgelegd worden aan de bestendige deputatie. De inning is pas uitvoerbaar na goedkeuring door de bestendige deputatie. Het exact bijhouden van de lijst van ingelanden is essentieel voor de jaarlijkse passende herziening van de belastingsrol. De meeste polders doen daartoe tegen betaling beroep op de gegevens van het kadaster. Ik onderschrijf de visie van de Vlaamse Ombudsdienst dat een goede uitvoeringspraktijk en administratieve nauwkeurigheid moeten gehanteerd worden met de nodige efficiëntie en klantvriendelijkheid.
2. De VMM heeft in overleg met de Vlaamse Vereniging voor Polders en Wateringen een inventaris gemaakt van de door de polders en wateringen gevestigde belastingen. Aanslagvoeten en totale bedragen werden opgevraagd. Gezien het soms groot aantal ingelanden en de permanente wijziging in de eigendomstitels met daarenboven zogenaamde kleine ingelanden die dan vallen onder het stelsel van de minimumbelasting, is de netto opbrengst van jaar tot jaar verschillend. Tevens blijkt dat de huidige inning voor verbetering vatbaar is. Bij de herziening van de wetgeving polders en wateringen zal met deze elementen rekening gehouden worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 6
van 5 augustus 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Samenwerking OVAM - Milieu-inspectie - Aanbevelingen Ombudsdienst

Tussen OVAM en de Milieu-inspectie bestaan momenteel alleen informele werkafspraken. De vraag rijst of het niet wenselijk is om deze vast te leggen in een samenwerkingsprotocol. Dit is belangrijk, want daardoor zou OVAM steeds op de hoogte worden gehouden van incidenten op bedrijfsterreinen die mogelijk bodemverontreiniging veroorzaken. Ook de Vlaamse Ombudsdienst heeft daarop aangedrongen.

1. Onderschrijft de minister de visie ter zake van de Vlaamse Ombudsdienst?
2. Werden reeds de nodige stappen gezet om tot zo'n samenwerkingsprotocol te komen? Wat zijn daarbij desgevallend de knelpunten?

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 6 van 5 augustus 2009

van **JORIS VAN HAUTHEM**

1. Ik ben akkoord met de visie van de Vlaamse Ombudsdienst dat indien de afdeling Milieu-inspectie tijdens de inspectie van bedrijfsterreinen vaststellingen van mogelijke bodemverontreiniging doet, deze informatie het best kan doorstromen naar de bevoegde overheid, in casu de OVAM.
2. Met betrekking tot de afvalstoffenproblematiek is er reeds een protocol ondertekend tussen de afdeling Milieu-inspectie van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie en de OVAM. Tijdens de opmaak van dit protocol werd destijds beslist om geen specifieke bepalingen met betrekking tot het bodemdecreet in het protocol op te nemen en het milieuhandhavingsdecreet af te wachten.

Zo zijn met de inwerkingtreding van het milieuhandhavingsdecreet op 1 mei 2009 o.m. de bevoegdheden van de toezichhoudende overheden vastgelegd en is de Vlaamse Hoge Raad voor Milieuhandhaving opgericht die voor systematisch overleg met de diverse bevoegde overheden zal zorgen. Gelet op deze recente regelgeving is het dan ook aangewezen na te gaan of het bestaande protocol tussen de OVAM en het departement LNE, afdeling Milieu-inspectie moet aangepast worden. Dit moment zal aangegrepen worden om na te gaan of er eveneens werkafspraken met betrekking tot het bodemdecreet moeten opgenomen worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 7
van 5 augustus 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Saneringsbijdragen afvalwater - Aanbevelingen Ombudsdienst

De toepassing van de regeling voor de saneringsbijdragen voor de zuivering van afvalwater en voor de riolering leidt zeer vaak tot betwistingen.

Daarom beveelt de Vlaamse Ombudsdienst een verfijning van deze regeling aan. In het bijzonder zou, in geval van een eigen waterwinning, de saneringsvergoeding gebundeld moeten worden met de afvalwaterheffing.

Welke verfijningen heeft de minister reeds laten aanbrengen in de bedoelde regeling? Werd daarbij de gevraagde bundeling van de afvalwaterheffing met de saneringsvergoeding doorgevoerd in geval van eigen waterwinning?

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 7 van 5 augustus 2009

van **JORIS VAN HAUTHEM**

Zowel voor klein- als grootverbruikers geldt decretaal een gelijkaardige regeling m.b.t. het aanrekenen van heffing, bovengemeentelijke saneringsbijdrage of bovengemeentelijke saneringsvergoeding, ongeacht het soort waterverbruik:

- kleinverbruikers zijn vrijgesteld van heffing op hun waterverbruik, ongeacht de herkomst ervan, indien ze op dit waterverbruik aan de drinkwatermaatschappijen een bovengemeentelijke bijdrage respectievelijk vergoeding betalen.
- voor de grootverbruikers wordt de heffing verminderd met de door de drinkwatermaatschappijen aangerekende bovengemeentelijke bijdrage respectievelijk vergoeding. De bijdrage slaat altijd op het drinkwaterverbruik, de vergoeding op de eigen waterwinning.

In de praktijk rekenen de drinkwatermaatschappijen geen bovengemeentelijke vergoeding aan op de eigen waterwinning. Bijgevolg moeten kleinverbruikers eigen waterwinners nog een heffing betalen aan de VMM.

Wel rekenen de drinkwatermaatschappijen reeds in tal van gemeenten een gemeentelijke vergoeding aan op de eigen waterwinning (en uiteraard een gemeentelijke bijdrage op het water afkomstig van de waterdistributiemaatschappij). De gemeentelijke bijdrage op het drinkwaterverbruik en de gemeentelijke vergoeding op het water afkomstig van een eigen waterwinning wordt gebruikt voor de financiering van de uitbouw en het beheer van de afvalwatersanering op gemeentelijk vlak. Deze gemeentelijke vergoeding/bijdrage vertoont geen enkele link met de afvalwaterheffing.

De ombudsman erkent dat in hoofde van de eigen waterwinning onterecht de indruk ontstaat dat het verbruik dubbel belast wordt, m.n. door VMM (heffing) en door de drinkwatermaatschappij (gemeentelijke vergoeding). De heffing betreft evenwel de tussenkomst van de gebruiker in de financiering van de bovengemeentelijke sanering, de vergoeding betreft de tussenkomst in de financiering van de gemeentelijke sanering.

Niettemin pleit de ombudsman voor 'een bundeling van de saneringsvergoeding en de afvalwaterheffing en voor de toevoeging van de nodige informatie bij de aanrekening ervan'.

Aangezien het om een gemeentelijke saneringsvergoeding en een bovengemeentelijke afvalwaterheffing gaat, is dergelijke bundeling niet mogelijk. De facturatie gebeurt immers vanuit een verschillende wetgeving door onderscheiden organisaties. Wat wel - decretaal - mogelijk is, is om ook op bovengemeentelijk vlak een saneringsvergoeding aan te rekenen op de eigen waterwinning. Eigen waterwinners die een bovengemeentelijke saneringsvergoeding betalen, zijn immers vrijgesteld van de afvalwaterheffing. Op deze manier staat de gemeentelijke en de bovengemeentelijke vergoeding op dezelfde factuur en is dergelijke verwarring niet meer mogelijk.

Het in de praktijk brengen van deze decretale mogelijkheid, met name de heffing vervangen door de bovengemeentelijke saneringsvergoeding, betekent (situatie 2009) voor de kleinverbruikers eigenwaterwinners een verhoging van hun bovengemeentelijke saneringskost met 5%. In 2009 betalen de eigen waterwinners die lozen op riool een heffing a rato van 1,0058 €/m³ terwijl de vergoeding inclusief BTW 1,0563 €/m³ zou bedragen.

Het in de praktijk brengen van de decretale mogelijkheid zou er ook toe leiden dat de bovengemeentelijke saneringsvergoeding 15% duurder is dan de bovengemeentelijke saneringsbijdrage, op de bijdrage is immers 6% BTW verschuldigd, maar op de vergoeding dient 21% betaald te worden, Om bovenvermelde redenen werd in de vorige legislatuur beslist om de (bovengemeentelijke) heffing op de eigen waterwinning niet te vervangen door een vergoeding, aan te rekenen door de drinkwatermaatschappijen.

Momenteel lopen er gesprekken tussen de drinkwatermaatschappijen en de BTW-administratie aangaande een nieuwe rulingsovereenkomst waarvan wij momenteel de resultaten nog niet kennen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 8
van 5 augustus 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Samenwerking milieuhandhavingsbeleid - Aanbevelingen Ombudsdienst

Volgens de Vlaamse Ombudsdienst moeten de afdeling Milieu-inspectie en de gemeenten ervoor zorgen dat de toezichthoudende ambtenaren betere samenwerkingsafspraken maken met andere diensten en met de politie. Dit zou ertoe moeten leiden dat hindermeldingen en vaststellingen altijd bij de toezichthouder bekend zijn.

1. Onderschrijft de minister de visie ter zake van de Vlaamse Ombudsdienst?
2. Werden reeds de nodige stappen gezet om tot zulke samenwerkingsafspraken te komen? Wat zijn desgevallend momenteel de knelpunten?

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr.8 van 5 augustus 2009

van **JORIS VAN HAUTHEM**

- 1-2. De Ombudsman stelt terecht dat er tussen de verschillende milieuhandhavers, namelijk het Vlaams gewest, de parketten, de federale en lokale politie, de gemeenten en provincies, tot nog toe onvoldoende concrete werkafspraken bestonden.

Ter remediëring hiervan zal de Vlaamse Hoge Raad voor de Milieuhandhaving, zoals opgericht bij decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI "Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen" een centrale rol spelen. Deze Hoge Raad is recentelijk geoperationaliseerd en werd formeel opgericht tijdens de installatievergadering van 16 april 2009 en bestaat uit vertegenwoordigers en plaatsvervangers van de meest relevante handhavingsactoren, namelijk het beleidsdomein Leefmilieu, Natuur en Cultuur (Binnen het departement Leefmilieu, Natuur en Energie: afdeling Milieuhandhaving, Milieuschade en Crisisbeheer, afdeling Milieuvergunning, de afdeling Milieu-Inspectie; Agentschap Natuur en Bos, Vlaamse Milieumaatschappij, Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij, Vlaamse Landmaatschappij), de Minaaad, de SERV, de VVP, de VVSG, parketten-generaal, parketten van Eerste Aanleg, de federale en de lokale politie. De verschillende handhavingsactoren krijgen in het kader van de vergaderingen van de Vlaamse Hoge Raad voor de Milieuhandhaving de mogelijkheid de verschillende knelpunten aan te kaarten. Het opzet is ondermeer het zoeken naar een oplossing voor het door de Ombudsman aangehaalde probleem.

Met het oog op een doelmatige handhaving van de milieuwetgeving staat de Vlaamse Hoge Raad voor de Milieuhandhaving de Vlaamse Regering bij door ondermeer het organiseren van systematisch overleg met de hiervoor bevoegde overheden. Gevolggevend aan dit overleg kunnen in de schoot van de Vlaamse Hoge Raad voor de Milieuhandhaving protocollen opgesteld worden, waarin wordt afgesproken welke instantie bevoegd is voor welke inbreuk of misdrijf en wat er prioritair moet worden beteugeld. De inhoud van de protocollen zal uiteraard verschillend zijn naargelang de betrokken actoren en de te behandelen materie.

Door deze gecoördineerde aanpak zullen zowel de betrokken handhavingsactoren als de burgers en bedrijven niet langer geconfronteerd worden met situaties waarbij als het ware om de dag een andere toezichthouder kan opduiken om hetzelfde te controleren. In functie van een gerichte specialisatie tussen de handhavers onderling, zal er finaal meer duidelijkheid komen wie de gecontroleerde mag verwachten en waarvoor.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 9
van 6 augustus 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Verkoopreglement water - Aanbevelingen Ombudsdienst

Met een verzameldecreet van 12 december 2008 werd de Reguleringsinstantie Water opgericht. Tegelijk werden via de wijziging van het Drinkwaterdecreet diverse administratieve boetes ingevoerd en werd ook het decreet van 18 juli 2003 over integraal waterbeleid gewijzigd. De SERV leverde scherpe kritiek op de ontoegankelijke regelgeving inzake water en op de talrijke wijzigingen, die dikwijls slecht of onvoldoende gemotiveerd waren. Ook de Vlaamse Ombudsdienst dringt aan op een eenvormig verkoopreglement en een slagkrachtige reguleringsinstantie voor water.

1. Welke maatregelen werden reeds genomen om deze kritieken te ondervangen? Werd er in het bijzonder reeds een eenvormig verkoopreglement voor water opgesteld?
2. Welke maatregelen werden reeds genomen om de efficiëntie en de slagkracht van de Reguleringsinstantie Water te vergroten?

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 9 van 6 augustus 2009

van **JORIS VAN HAUTHEM**

1. Het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending voorziet in de opmaak van een algemeen waterverkoopreglement. Er is op vandaag nog geen Besluit van de Vlaamse Regering dat een dergelijk verkoopreglement regelt.
2. Aan de VMM werd met het verzameldecreet van 12 december 2008 een bijkomende bevoegdheid toegekend voor het uitbouwen van de reguleringsinstantie. De Vlaamse Regering besliste aansluitend op 27 maart 2009 dat hiervoor 3 personeelsleden konden worden aangeworven. De procedure voor de invulling van het voorziene personeelskader is opgestart.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 10
van 6 augustus 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Afsluiting water- en energietoevoer - Aanbevelingen Ombudsdienst

Het afsluiten van de water- of energietoevoer is een pijnlijke maar soms onvermijdelijke stap, die meestal niet lichtzinnig wordt gezet. In praktijk gaat het om een ultiem dwangmiddel. Voorzover bekend, zijn er geen grootschalige misbruiken.

Toch vraagt de Vlaamse Ombudsdienst dat de Vlaamse Regering, de VREG (Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt) en de LAC's (lokale adviescommissie) gezamenlijk zouden zorgen voor een geharmoniseerde en eenvormig toegepaste regeling voor de afsluiting van de water- of energietoevoer. De Ombudsdienst vraagt ook dat aan een waterafsluiting altijd een sociaal onderzoek zou voorafgaan, naar analogie met de regeling voor de afsluiting van de energietoevoer.

Welke maatregelen werden reeds genomen om een eenvormige regeling te laten uitwerken voor de afsluiting van de water- en energietoevoer? Welke criteria zijn daarin vastgelegd om te bepalen wanneer een voorafgaandelijk sociaal onderzoek noodzakelijk is?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Lieten (vraag nr. 1), Vandeurzen (nr. 3), Van den Bossche (nr. 3) en Schauvliege (nr. 10).

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr.10 van 6 augustus 2009

van **JORIS VAN HAUTHEM**

De procedure voor het afsluiten van water en energietoevoer is geregeld in het decreet van 20 december 1996 tot regeling van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water (B.S. 08.02.1997). Hierin is het advies van de Lokale Adviescommissie (LAC) tot afsluiting van aardgas en elektriciteit voorzien. Een advies van deze lokale commissie wordt steeds genomen naar aanleiding van een verzoek door de distributienetbeheerder en moet dus voorafgegaan zijn door een sociaal onderzoek door het OCMW. Het moet de intentie zijn dat het sociaal onderzoek in samenspraak met de klant gebeurt. Samen met de klant dienen haalbare oplossingen ter afbetaling van de energieschulden te worden geformuleerd. Ik ben ervan overtuigd dat het sociaal onderzoek een belangrijke fase vormt in de werking van de Lokale Adviescommissie. Hoe grondiger het sociaal onderzoek gebeurt, des te realistischer de bedragen voor de afbetalingsplannen die worden voorgelegd aan de netbeheerders.

Volgens de watersector gebeuren afkoppelingen enkel bij “klaarblijkelijke onwil” van de betrokken gezinnen. Bij decreet van 25 mei 2007 tot wijziging van het decreet van 20 december 1996 tot regeling van het recht op minimumleveringen van elektriciteit, gas en water, werd, voor wat betreft de afsluiting van de energietoevoer (elektriciteit en gas), het criterium “klaarblijkelijke onwil” uit het decreet van 20 december 1996 geschrapt. Dit criterium geldt dus enkel nog voor waterafsluitingen. Daardoor is de procedure en de afweging die moeten gevolgd worden voor een waterafsluiting verschillend van die bij een energieafsluiting.

Bij Besluit van de Vlaamse Regering van 13 maart 2009 betreffende de sociale openbaredienstverplichtingen in de vrijgemaakte elektriciteits- en aardgasmarkt wordt in hoofdstuk IX ‘wijziging van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 1997 betreffende de samenstelling en de werking van de lokale adviescommissie omtrent de minimale levering van elektriciteit, gas en water, wat betreft elektriciteit en gas weergegeven in welke situaties de Lokale Adviescommissie vergadert in situaties voor wat betreft water:

Om een meer eenvormige werking van de Lokale Adviescommissies in Vlaanderen te stimuleren, verleende de vorige minister bevoegd voor welzijn in 2008 een subsidie van 55.653 euro aan Samenlevingsopbouw Antwerpen provincie vzw. Met deze subsidie werd de brochure “Leidraad voor een goede praktijk van de Lokale Adviescommissie (LAC)” opgesteld. Een ontwerp van deze leidraad werd in mei en juni 2008 voorgesteld op vijf provinciale overlegmomenten. Vertegenwoordigers van distributienetbeheerders en meer dan 170 Vlaamse OCMW’s (personeelsleden en mandatarissen) namen hieraan deel. De definitieve brochure werd in februari 2009 aan alle OCMW’s bezorgd en is beschikbaar op <http://www.energieenarmoede.net/pdf/Meer%20documenten/definitieve%20LAC-brochure.pdf>. De focus van deze leidraad ligt op problematiek van afsluiting van gas en elektriciteit. De afsluiting van water wordt in deze leidraad niet behandeld. Momenteel buigt een werkgroep van het Steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting (waar Vlaanderen in vertegenwoordigd is) zich over de problematiek van het afsluiten van water-voorzieningen. Er werd ondermeer een bevraging verzonden naar de verschillende watermaat-schappijen om de praktijken in geval van betalingsproblemen beter in kaart te brengen. Samenlevingsopbouw Gent verzamelt momenteel ervaringen bij personen uit kwetsbare doelgroepen.

Tevens is het aangewezen dat zoals alle leveranciers, dus ook deze van water, een sociale statistiek opstelt zoals voorzien in het besluit van 13 maart 2009 en dat al deze statistieken worden bezorgd aan de bevoegde ministers.

In het regeerakkoord is voorzien om het afsluiten van gezinnen van elektriciteit of aardgas te verbieden bij ontstentenis van een voorafgaand sociaal onderzoek. Ook de Commissie ad hoc Energiearmoede van het Vlaams Parlement adviseerde in een resolutie om steeds een voorafgaandelijk contradictoir sociaal onderzoek in te stellen alvorens over te gaan tot afsluiting. Alle bevoegde ministers hebben zich voorgenomen de uitvoering hiervan nauwgezet op te volgen en verder mee te werken aan de inspanningen om de werking van de LAC's verder te verbeteren en te streven naar een zo optimaal mogelijke afstemming tussen de procedure energie als deze voor drinkwater.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 11
van 12 augustus 2009
van **CINDY FRANSSSEN**

Steunpunten - Stand van zaken

De Vlaamse overheid kent en subsidieert diverse steunpunten. Inmiddels zijn er veel steunpunten actief op het veld. Dergelijke steunpunten nemen een belangrijke plaats in tussen de overheid en de betrokken sector en/of doelgroep.

Op 16 januari 2009 heb ik deze vraag reeds gesteld aan alle ministers van de vorige Vlaamse Regering. Wegens het uitblijven van een gecoördineerd antwoord heb ik de vraag omgezet in een vraag om uitleg (Handelingen C163-ECO24 van 19 maart 2009, blz.1 en bijlage blz. 31-35). De toenmalige minister heeft zich in haar antwoord echter beperkt tot de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek. Toch had ik graag een overzicht ontvangen van alle door de Vlaamse overheid gesubsidieerde steunpunten. Vandaar deze aanvullende vraag.

1. Hoeveel en welke steunpunten, die aan de bevoegdheden van de minister gerelateerd zijn, bestaan er? Graag een overzicht per departement.

Hoeveel van deze steunpunten zijn er de vorige legislatuur opgericht?

2. Wat is de concrete opdracht en het statuut van de diverse steunpunten en werd dit vastgelegd in een beheersovereenkomst? Indien het een vzw betreft, wie zetelt in de raad van beheer en in de algemene vergadering?
3. Op welke wijze zijn de “stakeholders” betrokken bij de diverse steunpunten?
4. Hoeveel personeelsleden werken in er in elk van deze steunpunten?
5. Wie bepaalt de aanwervingsvoorwaarden en -procedures voor de personeelsleden?
6. Hoeveel middelen krijgen deze steunpunten jaarlijks? Graag een overzicht per steunpunt (sinds 2004).
7. Worden de steunpunten geëvalueerd? Zo ja, hoe en op welke tijdstippen? Zo neen, waarom niet?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 7, Lieten nr. 2, Bourgeois nr. 7, Vandeurzen nr. 4, Crevits nr. 14, Van den Bossche nr. 4, Muylers nr. 14, Schauvliege nr. 11, Smet nr. 3).

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 11 van 12 augustus 2009

van **CINDY FRANSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Ingrid Lieten, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 12
van 19 augustus 2009
van **VERA JANS**

Muziekfestivals - Subsidiëring

In Vlaanderen bestaat er een ruim aanbod aan muziekfestivals. Er is voor ieder wat wils. Vooral in de zomermaanden heeft men als muzikliefhebber elk weekend de keuze tussen talloze festivals waar men grote en/of kleine buitenlandse en/of binnenlandse acts aan het werk kan zien.

Muziekfestivals zijn populairder dan ooit. In de maanden juni en juli van 2009 noteerden de Vlaamse muziekfestivals, zowel de gratis als de betalende, recordaantallen aan bezoekers, dit meldde De Standaard op 31 juli 2009 na een rondvraag bij de organisatoren.

De populariteit van muziekfestivals wordt door trendwachers verklaard door het feit dat deze festivals onderdeel zijn van de belevingscultuur: “er gaat een kracht uit van concerten en festivals die mensen samen willen beleven. Daar hebben ze geld voor over, ze willen er zelfs voor sparen”.

1. Hoeveel organisatoren van muziekfestivals dienden een aanvraag voor subsidie in voor het jaar 2008 en 2009 ?
2. Welke Vlaamse muziekfestivals, in de brede zin van het woord, mochten in 2008 en 2009 subsidies ontvangen van de Vlaamse overheid ? Graag een overzicht per provincie.
3. Hoeveel bedroegen deze subsidies ? Graag een overzicht per provincie en per festival.
4. Op basis van welke criteria worden deze subsidies toegekend ?

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr.12 van 19 augustus 2009

van VERA JANS

1. Binnen het Kunstendecreet dienden 22 organisaties een aanvraag in voor een meerjarige subsidiëring van een muziekfestival (periodes 2007-2009 en 2008-2009). Eveneens binnen het Kunstendecreet dienden 16 organisaties een aanvraag in voor een projectsubsidie 2008 voor een muziekfestival. 22 organisaties dienden een aanvraag in voor een projectsubsidie 2009 voor een muziekfestival.
- 2.-3. Overzicht van de meerjarig gesubsidieerde organisaties binnen het Kunstendecreet die een muziekfestival organiseren:

regio	organisatie	subsidie 2008	subsidie 2009
Antwerpen	Funky Fun Productions	40.667,40	41.529,23
	FVV Antwerpen	279.588,36	285.513,63
	FVV Mechelen	177.919,87	181.690,48
	Zonzo Compagnie	76.251,37	77.867,32
totaal provincie/regio		574.427,00	586.600,66
Brussel	Ars Musica	50.834,25	51.911,56
	Free Music	50.834,25	51.911,56
	FVV Internationaal Brussel Europa	457.508,23	467.204,12
totaal provincie/regio		559.176,73	571.027,24
Limburg	Basilica Concerten - FVV Limburg	172.836,44	176.499,31
	Personal Mountains	50.834,25	51.911,56
totaal provincie/regio		223.670,69	228.410,87
Oost-Vlaanderen	FVV Gent en Historische Steden	254.171,24	259.557,83
	Jazz en Muziek in Gent	111.835,34	114.205,43
	November Music Vlaanderen	50.834,25	51.911,56
	Trefpunt	91.501,65	93.440,80
totaal provincie/regio		508.342,48	519.115,62
Vlaams-Brabant	FVV Vlaams-Brabant	228.754,11	233.602,04
totaal provincie/regio		228.754,11	233.602,04
West-Vlaanderen	Festival Ten Vrede	100.579,14	102.710,68
	FVV Brugge	203.336,99	207.646,27
	Happy New Ears	127.085,62	129.778,91
totaal provincie/regio		431.001,75	440.135,86
totaal Vlaanderen		2.525.372,76	2.578.892,29

FVV= Festival van Vlaanderen

Overzicht van de organisaties binnen het Kunstendecreet die een projectsubsidie ontvingen voor 2008:

regio	organisatie	subsidie 2008
Antwerpen	Orfeoproducties	10.000,00
totaal provincie/regio		10.000,00

Oost-Vlaanderen	Etoiles Polaires	10.000,00
totaal provincie/regio		10.000,00
Vlaams-Brabant	Belgian Brass	6.000,00
totaal provincie/regio		6.000,00
West-Vlaanderen	Jazz Brugge	25.000,00
	ParkJazz	5.000,00
	Rembetika	25.000,00
totaal provincie/regio		55.000,00
totaal Vlaanderen		81.000,00

Overzicht van de organisaties binnen het Kunstendecreet die een projectsubsidie ontvingen voor 2009:

regio	organisatie	subsidie 2009
Antwerpen	Dijlefeesten	5.000,00
	Festival der Voorkempen	3.000,00
	Fiesta Mundial	10.000,00
	Orfeoproducties	7.000,00
totaal provincie/regio		25.000,00
Brussel	Bruksellive	10.000,00
	De vrienden van Brosella	23.000,00
	Recyclart	10.000,00
totaal provincie/regio		43.000,00
Oost-Vlaanderen	Lootgenot	4.000,00
	Resonance Ghent	7.500,00
totaal provincie/regio		11.500,00
West-Vlaanderen	Int. Gregoriaans Fest. v. Watou	30.000,00
	Kreatief Ateljee Krak	5.000,00
totaal provincie/regio		35.000,00
totaal Vlaanderen		114.500,00

Voor de projecten gaat het enkel om de projecten tussen januari en augustus omdat op het moment van de parlementaire vraag de projecten september-december 2009 nog niet beslist waren.

- De criteria die worden toegepast zijn de criteria zoals opgenomen in het Kunstendecreet. Die worden afgetoetst door het agentschap Kunsten en Erfgoed en de beoordelingscommissies, die elk een advies aan de minster formuleren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 13
van 19 augustus 2009
van **JOS DE MEYER**

Bestrijdingsmiddelen - Reductieprogramma

Het decreet van 21 december 2001 legt aan de openbare diensten in het Vlaamse gewest een vermindering van bestrijdingsmiddelen op. De nadere modaliteiten van een totale afbouw van het gebruik van (chemische) bestrijdingsmiddelen tegen uiterlijk 1 januari 2015 voor het onderhoud van groenzones en verhardingen werden uitgewerkt in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 2004. Een nieuw uitvoeringsbesluit van 19 december 2008 versnelde deze afbouw nog en stelt als einddatum 1 juli 2009.

Alle publiekrechtelijke rechtspersonen actief op het grondgebied van het Vlaamse gewest worden hierdoor gevat en zijn verplicht een reductieprogramma op te maken en te bezorgen aan de minister bevoegd voor Leefmilieu.

Een dergelijk programma bestaat uit vijf sporen: sensibilisering van medewerkers, risico-evaluatie van de gebruikte bestrijdingsmiddelen, sensibilisering van de burger, beheer van kruidgroei op verhardingen en beheer van groenzones. Tevens moet er steeds een coördinator pesticidenreductie worden aangewezen. De Vlaamse Milieumaatschappij moet de betrokken overheden ondersteuning bieden bij de opmaak en de uitvoering van het programma.

Voor 31 maart 2009 moest een (derde) deelactieprogramma worden opgemaakt waarbij het volledige areaal wordt opgedeeld in drie locatietypes:

- type 1: waar een nulgebruik wordt toegepast;
- type 2: waar voor 1 juli 2009 nog chemische bestrijdingsmiddelen werden toegepast maar waar een nulgebruik haalbaar is;
- type 3: waar een nulgebruik enkel haalbaar is na een heraanleg van de inrichting van het terrein. Dit moet in principe uiterlijk tegen 1 januari 2015 gebeuren.

De openbare besturen moeten over de uitvoering het reductieprogramma jaarlijks voor 1 april rapporteren. Nu de cruciale datum van 1 juli 2009 gepasseerd is, stel ik de minister graag de volgende vragen.

1. Over het “derde actieprogramma”

- a) Dienden alle openbare besturen een “derde actieprogramma” in? Zo neen, welke niet?
- b) Hoeveel derde actieprogramma's werden er goedgekeurd door de minister?
- c) In hoeveel programma's wordt een volledig nulgebruik toegepast?
- d) In hoeveel programma's zijn er nog locaties van type 3?

2. Heeft de minister een idee van de extra kosten en investeringen die de openbare besturen moeten maken om te kunnen voldoen aan de bepalingen van het derde actieprogramma?
3. In welke mate is er een tevredenheid bij de openbare besturen en een draagvlak bij de bevolking bij de toepassing van deze alternatieve methodes van bestrijding?
4. Hoe evalueert de minister de opvolging en uitvoering van deze regelgeving?

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 13 van 19 augustus 2009

van **JOS DE MEYER**

- 1.a) Volgens art. 5, §3 van het besluit van 19 december 2008 is enkel de opmaak van het actieprogramma verplicht. Het indienen is niet verplicht. De opmaak van het derde actieprogramma is in essentie een interne analyse. Indien gewenst, en ter controle, kan het actieprogramma door de VMM worden opgevraagd. Tot op heden dienden 8 gemeenten vrijwillig een derde actieprogramma in: Aartselaar, Herne, Kraainem, Machelen, Meeuwen-Gruitrode, Pepingen, Roosdaal en Zwevegem.
 - b) De minister dient cf. de artikels 6 en 3, §2, vierde lid, van het besluit van 19 december 2008 enkel een uitspraak te doen over het actieprogramma van openbare diensten die voor de inwerkingtreding van het besluit nog geen reductieprogramma hadden ingediend. Het derde actieprogramma moet dus wel nog worden goedgekeurd wanneer destijds geen reductieprogramma werd opgemaakt en het bestuur dit via het besluit van 19 december 2008 alsnog wenst te doen. Tot op heden werden nog geen dergelijke aanvragen ontvangen.
 - c) Destijds (2003) hebben 298 Vlaamse gemeenten een reductieprogramma ingediend, waarvan er vier voor een nulgebruik opteerden met ingang op 1 januari 2004 (Zelzate, Retie, Hasselt en Grobbendonk). Bovenop de gemeenten dienden nog eens 86 openbare besturen een reductieprogramma in, waarvan er 17 (heel wat Bloso-centra, AWW, VMM, ...) een nulgebruik toepassen sinds 2004.
 - d) Uit de beperkte analyse valt af te leiden dat het merendeel van de gemeenten locaties heeft ingedeeld onder locatietype 3. Uit een analyse van de 8 vrijwillig ingediende actieprogramma's blijkt alleszins dat het veelal gaat over knelpuntlocaties zoals kerkhoven, (half)open verhardingen en greppels waarvoor het bestuur kan motiveren dat ze niet vergelijkbaar zijn met de locaties ingedeeld onder locatietype 1 (art. 5, §3, 2°).
2. Exacte cijfers over de kosten en investeringen die de openbare besturen moeten maken om te kunnen voldoen aan de bepalingen van het derde actieprogramma bestaan niet. Maar naar alle verwachting zal het doorvoeren van omvormingen vaak gebeuren in het kader van lopende infrastructuurwerken, wat de meerkost zal beperken. Dit geldt des te meer nu het besluit ook toelaat om, mits akkoord van de minister, na 2015 nog omvormingen toe te staan (artikel 5, §3, 3°, eerste lid van het besluit van 19 december 2008) wanneer deze onevenredig hoge kosten zouden meebrengen. Bovendien zouden omvormingen op zich ook tot een vermindering van de (personeels)kosten moeten leiden.
 3. Niet alle alternatieven blijken even efficiënt en gebruiksvriendelijk (bv. branden). De omvorming van het openbaar domein kan die efficiëntie evenwel in belangrijke mate verhogen. Als het bestuur een voorbeeldstellende rol speelt en aanhoudt, kan dit het draagvlak bij de bevolking vergroten. Hierin speelt ook de campagne 'zonder is gezonder' van de VMM een belangrijke rol.

Voor de bezoekers van de Vlaamse natuurreservaten werd door ANB een informatiebord ontwikkeld met de belangrijkste conclusies van het draaiboek 'Zonder is gezonder' en de vertaling naar de concrete situatie. Deze borden werden geplaatst op plaatsen waar chemische

bestrijding plaatsvindt. De draagkracht bij de bevolking aangaande de toepassing van de alternatieve methodes van bestrijding voor wat ANB betreft werd echter niet specifiek nagegaan.

4. Artikel 7, §1 van het besluit bepaalt dat de besturen uitsluitend nog over de gebruikte hoeveelheden pesticiden en de toepassing van de pesticidentoets moeten rapporteren. Dit laat de minister toe om de uitvoering en opvolging te evalueren. In 2010 is een onderzoek gepland naar de evolutie van het risicoprofiel over de periode 2004-2008. In 2004 werd reeds een opvallende milieuwinst geboekt ten opzichte van 2002. De POCER-indicator, oftewel het risico dat de gebruikte pesticiden veroorzaken voor mens en milieu, was voor de Vlaamse gemeenten toen reeds met 57,4% gedaald.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 14
van 20 augustus 2009
van **VERA JANS**

Interministerieel overleg - Stand van zaken

België is een land met een bijzonder complexe staatsstructuur. Door de verschillende staatsvormingen zijn de bevoegdheden voor de verschillende beleidsdomeinen in dit land verdeeld over de verschillende overheden. Ook voor de beleidsdomeinen Leefmilieu, Natuur en Cultuur zijn er vele overlappingsen met de federale overheid.

De implementatie van tal van beleidsmaatregelen vereist een tussenkomst van zowel de federale als de gemeenschaps- of gewestregering. Om dit in goede banen te leiden, wordt er interministerieel overleg gepleegd.

1. Wanneer vond het laatste interministerieel overleg plaats?
2. Wat waren de agendapunten die verband houden met de beleidsdomeinen Leefmilieu, Natuur en Cultuur?
3. Welke concrete beleidsaanpassingen en/of -maatregelen resulteerden uit het laatste overleg tussen de minister en haar federale, Waalse of Brusselse collega's aangaande haar beleidsdomeinen?
4. Wanneer vindt het volgende interministerieel overleg plaats?
5. Welke thema's/beleidsproblemen aangaande de beleidsdomeinen van de minister zullen onderwerp uitmaken van het volgende interministerieel overleg?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr.11, Lieten nr.3, Bourgeois nr. 10, Vandeurzen nr.8, Crevits nr. 21, Van den Bossche nr. 6, Muylers nr. 15, Schauvliege nr. 14, Smet nr. 7)

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 14 van 20 augustus 2009

van VERA JANS

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 15
van 26 augustus 2009
van **ELISABETH MEULEMAN**

Stortplaats Ronse - Milieumaatregelen

Het instrument van de milieueffectrapportage (MER) is bedoeld om de doelstellingen en beginselen van het milieubeleid te helpen realiseren. Vanuit het voorzorgsbeginsel worden voorgestelde activiteiten of ingrepen onderzocht op hun milieugevolgen. Het is immers beter om de voor het milieu schadelijke activiteiten (plannen en projecten) in een vroeg stadium van de besluitvorming te ondervangen en bij te sturen. Via een gedegen milieueffectrapportage kan een daadwerkelijk preventief milieubeleid worden gevoerd.

Met de publicatie van het MER-decreet en de bijbehorende uitvoeringsbesluiten is de mogelijkheid ontstaan dat initiatiefnemers een ontheffing van de MER-plicht krijgen.

Op 5 januari 2009 diende de firma OB&D uit Wevelgem een ontheffingsdossier in omtrent de geplande overschakeling van een stortplaats categorie 3 voor inerte afvalstoffen naar de aanleg en exploitatie van een categorie 2-stortplaats voor niet-gevaarlijke, niet-reinigbare sedimenten. Deze stortplaats - een voormalige zandgroeve die opnieuw opgevuld wordt - ligt op de grens van Ronse en Maarkedal. De stortplaats is gelegen vlakbij een op de biologische waarderingkaart als zeer waardevol bosgebied ingekleurd gebied. De omgeving van de groeve ten noorden en ten zuiden is opgenomen in het Vlaams Ecologisch Netwerk en aangeduid als een Natura 2000-gebied. Volgens de landschap atlas ligt het gebied in de ankerplaats "Muziekbos-Koekamerbos". Het gebied is ook toeristisch belangrijk, met wandel- en fietsroutes in de onmiddellijke omgeving. In april 2009 werd aan genoemde firma een MER-ontheffing verleend "voor een termijn van vier jaar, mits rekening wordt gehouden met de voorgestelde milderende maatregelen en de in de ontheffingsaanvraag en in dit verslag (*ontheffingsbeslissing*) aangereikte elementen".

1. Over welke sedimenten gaat het hier? Wat wordt feitelijk bedoeld met niet-gevaarlijke, niet-reinigbare sedimenten? Valt ook bijvoorbeeld rivierslib en grond van saneringscentra hieronder? Zo ja, kan worden aangetoond dat die sedimenten inderdaad geen gevaar inhouden voor milieu en gezondheid?
2. Kan met zekerheid aangetoond worden dat de omvorming van een categorie 3- naar een categorie 2-stortplaats geen noemenswaardige extra hinder veroorzaakt voor omwonenden en recreanten? Dat de leefomstandigheden en de toeristische waarde van het gebied dus niet beïnvloed worden door deze beslissing? Welke concrete milderende maatregelen worden daarvoor door de exploitant genomen?
3. Welke afsluiting is er voorzien bij de uitbating van deze stortplaats?
4. Hoe zal er voor gezorgd worden dat het geplande groenscherm voldoende groot en effectief is op het moment van de ontginning?

5. De inrichting is in het gewestplan Oudenaarde gelegen in een ontginningsgebied met nabestemming bosgebied, eigen aan de Vlaamse Ardennen. Aanplanting van diepwortelende bomen boven stortvak 2 met onder meer zomereik en gewone es, werden voorzien in het inrichtingsplan.

Kan de minister bevestigen dat het bestaande natuurontwikkelingsplan ongewijzigd blijft?

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 15 van 26 augustus 2009

van **ELISABETH MEULEMAN**

1. Stortvak 1 is op dit ogenblik vergund tot 31 augustus 2011 als definitieve opslagplaats (DOP) voor niet-verontreinigde uitgegraven bodem. Stortvak 2 is momenteel vergund als stortplaats categorie 3 (inerte afvalstoffen). In de nieuwe milieuvergunningsaanvraag wenst de aanvrager de resterende 180 000 m³ van stortvak 1 te hervergunnen. Voor stortvak 2 wordt een wijziging aangevraagd naar de aanleg en exploitatie van een categorie 2-stortplaats voor niet-gevaarlijke, niet-reinigbare sedimenten.
In de ontheffingsnota verduidelijkt de aanvrager dat stortvak 2 opgevuld zal worden met niet-gevaarlijke, niet-reinigbare gronden en sedimenten (ontwaterde baggerspecie) die enerzijds afkomstig zijn van grondreinigingscentra of bodemsaneringsprojecten en anderzijds van baggerwerken, onder andere in de Bovenschelde.
Voor een categorie 2-stortplaats wordt een strengere geologische barrière vereist dan voor een categorie 3-stortplaats, teneinde de impact naar milieu tot een minimum te beperken. Mits concreet in te gaan op de voorwaarden die in de ontheffingsnota en de beslissing zijn opgenomen - in het bijzonder ook op de vereisten inzake geologische barrière - kan in de concrete vergunningsaanvraag de milieu-impact tot een absoluut minimum worden beperkt.
2. In de ontheffingsprocedure zijn ook met betrekking tot de overige milieuaspecten maatregelen aangegeven om de milieu-impact te beperken. Het is aan de initiatiefnemer deze naar aanleiding van de vergunningsaanvraag te concretiseren.
3. Volgens de huidige bijzondere vergunningsvoorwaarden moet er een 2 m hoge afsluiting voorzien worden aan alle zijden van de site uitgezonderd aan de Bohez-zijde om veiligheidsredenen. Als maatregel stelt de ontheffingsnota voor de afsluiting na enkele jaren te verwijderen, zodat de bomen eerst goed kunnen aanslaan en niet door de fauna worden aangevreten, en er hier alleen een groenscherm overblijft. Dit is verder uit te werken in de vergunningsaanvraag.
- 4-5. Er is een groenscherm en eindafwerking voorzien in de bestaande milieuvergunning. Uit de ontheffingsprocedure is gebleken dat het groenscherm verder moet geoptimaliseerd worden, conform de bijzondere milieuvergunningsvoorwaarden, zowel wat betreft de hoogte (i.e. 2 m - middels nieuwe aanplant), als de breedte (i.e. minimaal 5 m - middels reeds bestaande aanplant).
Het dossier vermeldt verder dat een aanplanting van diepwortelende bomen boven stortvak 2 niet wenselijk lijkt, om de ondoordringbare kleilaag niet te doorbreken. Boven stortvak 2 zijn nochtans vakken voorzien waar hoofdzakelijk zomereik (zone 4 - noordelijk zone) en gewone es (zone 5) worden voorzien volgens het inrichtingsplan (zie bijlage 5 en kaart 6 van het dossier). De deskundige heeft aangegeven welke vegetatie dan wel geschikt zou zijn. Dit vereist echter een aanpassing aan het oorspronkelijke natuurontwikkelingsplan.

Beide aspecten zullen verder concreet uitgewerkt en opgevolgd worden naar aanleiding van de vergunningsaanvraag en -procedure. Het agentschap Natuur en Bos werd reeds om advies gevraagd bij de MER-ontheffingsprocedure.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 16
van 26 augustus 2009
van **LINDA VISSERS**

Kabinetten - Dienstvoertuigen

Het aantreden van een nieuwe regering betekent traditioneel ook een aanpassing van het wagenpark van de kabinetten.

1. Over welke personenwagens beschikt het kabinet van de minister ?

Graag met vermelding van merk en type, jaar van aankoop, cilinderinhoud, opties en aankoopprijs.

2. Welke van deze wagens waren ter beschikking bij het aantreden van de minister en welke werden sedertdien aangeschaft?

3. Worden er leasingvoorwaarden gehanteerd en zo ja, welke?

4. Gebruikt de minister altijd de auto voor de dienst of maakt hij/zij ook gebruik van andere vervoersmiddelen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr.13, Lieten nr. 5, Bourgeois nr.13, Vandeurzen nr. 9, Crevits nr. 26, Van den Bossche nr. 7, Muyters nr. 17, Schauvliege nr. 16, Smet nr. 11).

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 16 van 26 augustus 2009

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 17
van 27 augustus 2009
van **JOS DE MEYER**

Exoten in waterlopen - Bestrijding

In Vlaanderen treffen we de laatste jaren steeds meer uitheemse planten aan in onze waterlopen. Deze exoten gedijen hier bijzonder goed en dit ten koste van onze inheemse planten. Soorten als grote waternavel, parelvederkruid en waterteunisbloem zijn we beter kwijt dan rijk.

Niet alleen de schadelijke ecologische invloed van deze planten is aanzienlijk. Daarnaast wordt ook de capaciteit van de waterafvoer ernstig beperkt en veroorzaken de plantenmatten problemen aan sluisen en andere waterbeheersingsinfrastructuur. Ook deze zomer zijn verstikkende plantenmatten weer in vele waterlopen opgedoken.

In opvolging van mijn eerdere vragen om uitleg op 6 december 2007 en 2 oktober 2008 (Commissievergadering C77-LEE9 en C8-LEE2) en de antwoorden van de toenmalig bevoegde minister, stel ik de minister graag de volgende vragen ter opvolging.

1. Wat is de stand van zaken van het aangekondigde soortenbesluit waarin de problematiek van de niet-inheemse plantensoorten die een ecologische of economische impact hebben, zou worden geregeld?
2. Heeft de minister ondertussen initiatieven genomen om de invoer en/of de handel in deze schadelijke planten aan banden te leggen?
3. Is er nog overleg geweest met de Vereniging van Vlaamse Polders en Wateringen en/of andere waterloopbeheerders met betrekking tot de bestrijding van deze plantensoorten?
4. Wat is de stand van zaken van het Interreg-project dat zou worden ingediend samen met Nederland rond dit thema? Wat beoogt het project concreet?
5. Welke sensibiliseringsacties zijn er nog ondernomen ten aanzien van tuincentra en individuele burgers?
6. Wat zijn de resultaten van de aangekondigde zoektocht naar "best practices" in de bestrijding van deze invasieve exoten in andere regio's en landen?
7. Heeft de minister een zicht op de ontwikkeling van de problematiek? Zijn er in volume of in aantal plaatsen meer of minder waarnemingen?
8. Welke ruiming hebben dit jaar reeds plaatsgehad in waterlopen eerste categorie en wat was hiervan de kostprijs?

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 17 van 27 augustus 2009

van **JOS DE MEYER**

1. Sinds 1 september 2009 is het Besluit van de Vlaamse Regering met betrekking tot soortenbescherming en soortenbeheer (het Soortenbesluit) van kracht. Dit besluit werd goedgekeurd door de Vlaamse regering op 15 mei 2009. Voor uitheemse plantensoorten die een ecologische of economische impact hebben zijn vnl. artikelen 29 en 30 relevant.

Binnen het kader van dit besluit kan een beheerregeling opgemaakt worden waarbij ook verkoopverbod ingesteld kan worden.

Een beheerregeling is een geheel van maatregelen van soortenbeheer, gericht op het voorkomen of herstellen van hinder, risico of schade, veroorzaakt door bepaalde soorten dieren of planten.

Mogelijke maatregelen zijn sensibilisering, beheer of bestrijdingsacties, overeenkomsten met andere overheden of rechtsonderhorigen met oog op beheer/bestrijding en - voor invasieve exoten - beperken of verbieden van handel en bezit.

Voor exoten focust de beheerregeling zich op het tegengaan van de negatieve ecologische of economische impact die de soorten of de groep van soorten kunnen hebben, of vanwege hun feitelijk of potentieel invasieve karakter.

2. Dit is een federale aangelegenheid en valt dus buiten mijn bevoegdheid als minister. Ik kan u evenwel melden dat er een KB in voorbereiding is m.b.t. deze materie.
3. In de werkgroep ecologisch waterbeheer van het CIW wordt regelmatig de aanpak met betrekking tot de bestrijding van invasieve exoten besproken. Ook de Vlaamse Vereniging voor Polders en Wateringen heeft vertegenwoordiging in de werkgroep. Waar wenselijk worden ook lokaal afspraken gemaakt met de betrokken wateringen en/of polders.
4. Het project werd definitief ingediend begin september en gaat 1 oktober 2009 van start. Het project kadert binnen Interreg IV A voor grensoverschrijdende samenwerking. Grote Waternavel is één van de 4 casussen die in het project behandeld zullen worden. Naast VMM zullen ook de provincies Oost-Vlaanderen en Antwerpen vanuit Vlaanderen en de waterschappen Dommel, Brabantse Delta en Aa en Maas uit Nederland participeren in de casus Grote Waternavel. Doel van deze activiteit is het opstellen van een grensoverschrijdend, kosteneffectief, ecologisch verantwoord beheersysteem voor exotische waterplanten. Via de grensoverschrijdende samenwerking is het de bedoeling om ervaringen m.b.t. bestrijding en verwerking van exoten uit te wisselen en wetenschappelijk te evalueren.
5. Recent werd de grootste Belgische producent van waterplanten, Aquaproductie sprl, bewust gemaakt van de mogelijke impact van invasieve waterplanten. Dit leidde er toe dat deze producent besloot om de productie van zeven van de invasieve soorten in zijn catalogoog stop te zetten.

Door minister Crevits werd dd. 22 augustus 2008 een schrijven gericht aan alle tuincentra in Vlaanderen. In dit schrijven werd het toenemende probleem van de invasieve exoten grote waternavel, parelvederkruid en waterteunisbloem in waterlopen toegelicht. Aan de tuincentra werd gevraagd om deze planten niet meer aan te bieden of op zijn minst de potentiële koper te wijzen op de problematiek die met de aanschaf van deze planten gepaard gaat.

Verder werd er een folder gepubliceerd en verspreid over invasieve waterplanten en de aan te raden alternatieve inheemse planten. Deze folder kan u bekijken op:

http://ias.biodiversity.be/ias/documents/def_nl.pdf en is een initiatief van het Belgisch Biodiversiteitsplatform en de Federale overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu.

In januari 2010 start het Life+ project InvHorti. Doel van dit project is het opzetten van voorlichtingscampagnes, communicatie en preventieve maatregelen voor het minimaliseren van de vrijstelling en verspreiding van vreemde soorten planten (land en water) in België. Doelgroepen zijn tuiniers en professionelen zoals onder andere tuincentra en landschapsarchitecten. Dit project is op federaal niveau en heeft mee als uitgangspunt het afstemmen, coördineren en communiceren tussen federale en regionale niveaus. In samenwerking met de sector wordt een gedragscode opgesteld op basis van zwarte lijsten van vreemde planten passende binnen het algemene kader van de voorstellen van de European Plant Protection Organisation (EPPO) en de Bern Conventie.

6. Dit is een belangrijke doelstelling van het INTERREG-project (zie vraag 4).

Hoger vermeld Interreg-project “Invasieve exoten in Vlaanderen en Zuid-Nederland” heeft ondermeer als doel een efficiënte bestrijdingstechniek voor exotische waterplanten uit te werken en toe te passen.

Een aantal internationale projecten hebben geleid tot toegankelijke websites met best-practice informatie voor beheer en bestrijding van sommige problematische invasieve waterplanten. Voor de soorten vermeld op de A1/A2-EPPO lijsten (pestsoorten waarvoor quarantainemaatregelen aangewezen zijn) is tevens informatie beschikbaar m.b.t. bestrijdingsaspecten. Een toegankelijke uitvalsbasis om deze informatie te bevragen is de Harmonia website van het Belgisch Biodiversiteitsplatform (Belgian Forum on Invasive Species, 2009).

Verder verwijzen we naar de cel beheer invasieve plantensoorten van het labo Ecologie aan de Universiteit van Gembloux (Laboratoire d'Ecologie FUSAGx, 2009). Informatie over herkenning en beheer van invasieve waterplanten werd er met steun van de Waalse gemeenschap in bevattelijke folders en handleidingen verzameld in het kader van het project “Mise en place d'une cellule d'appui à la gestion des espèces de plantes invasives. Proposition de méthodes de gestion préventives et actives de la problématique des plantes invasives aux abords des cours d'eau non navigables en Région wallonne”.

7. Het aantal broeihaarden en de hoeveelheid exoten neemt niet af. Het is duidelijk dat zonder intensieve bestrijding (incl. nazorg) geen afname in de hoeveelheid exoten gerealiseerd kan worden. Als gevolg van de strenge winter (2008-2009) was de algemene hergroei in het voorjaar van 2009 wel beperkter. In de zomermaanden was de groei echter terug massaal. Nog steeds worden nieuwe broeihaarden ontdekt. Het is met andere woorden noodzakelijk om naast een grondige bestrijding voldoende aandacht aan preventie (sensibilisatie, verkoopverbod,...) te besteden.

Op basis van algemene inventarisaties van de flora in Vlaanderen (databank Florabank) blijkt het aandeel van de onderzochte locaties met invasieve waterplanten verder toe te nemen. Dit is vooral het geval voor locaties met grote watervlavel, in mindere mate echter ook parelvederkruid en waterteunisbloem. Op dit ogenblik nog vrij zeldzaam maar ook uitbreidend is watercrassula, een fijne plant die dichte matten vormt en zeer moeilijk te bestrijden is. Deze soort treedt ook op in kwetsbare waterplantenvegetatie die beschermd zijn door de Habitatrichtlijn. Deze soorten figureren alle op de zgn. zwarte lijst van invasieve exoten. De respons van deze soorten op de recente strenge winter varieert per soort en per groeiplaats. Algemeen mag men stellen dat deze

voor een groeiachterstand gezorgd heeft die vermoedelijk echter in één groeiseizoen goed te maken is.

Preventie (sensibilisering van burgers, gedragscode voor de horticulturele sector, verbod op de verkoop van zwarte lijst soorten,...), snelle detectie en verwijdering van nieuwe haarden en permanente bestrijding op gekende groeiplaatsen blijven dus essentieel in een effectieve aanpak van deze schadelijke waterplanten.

8. Door VMM afdeling Operationeel Waterbeheer werd in juli 2009 gestart met handmatige bestrijding met resultaatverbintenis. De doelstelling is door zeer intensieve bestrijding (maandelijkse kwaliteitscontrole) gedurende een 3-tal jaar de hoeveelheid exoten drastisch terug te dringen. Indien noodzakelijk werd voorafgaand een machinale bestrijding uitgevoerd. Dit was het geval in de Stekene Vaart en de Kalken Vaart in Oost-Vlaanderen en de Kleine Nete en Aa in Antwerpen.

Voor de machinale bestrijding werd voor 2009 een bedrag van 180.000€ vastgelegd. Voor de handmatige bestrijding gedurende 1 jaar werd een bedrag van 870.000€ vastgelegd.

BIJLAGEN

1. Grafiek: Percentage onderzochte kilometerhokken met invasieve waterplanten (watercrassula, waterteunisbloem, parelvederkruid, grote waternavel) per jaar sinds 1995 (Bron: Florabank)
2. Tabel: Exotische waterplanten in België met hun datum van introductie, verspreidingspatroon en impactscore volgens ISEIA (Branquart, 2009). A1,2,3 = *black list*; B1,2,3 = *watch list*; B0 = *alert list*

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2009/SCHAUVLIEGE/17/antw.017.bijl.002.doc>
<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2009/SCHAUVLIEGE/17/antw.017.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 18
van 27 augustus 2009
van **FRANK CREYELMAN**

Domein van Bornem - Aankoop

In 2007 bevestigde de toenmalige minister van Leefmilieu dat er herhaaldelijke contacten zijn geweest tussen de vertegenwoordigers van de Vlaamse overheid, meer in het bijzonder het Aankoopcomité Mechelen, en de eigenaars van het Domein van Bornem, met het oog op de aankoop van dat bewuste gebied. De eigenaar had nog steeds niet beslist over het financieel bod van het Aankoopcomité.

Kan de minister bevestigen dat de Vlaamse overheid nog steeds geïnteresseerd is in de aankoop van het Domein van Bornem?

Is het financieel bod van de Vlaamse overheid nog altijd geldig?

Werd er de jongste tijd ter zake nog onderhandeld?

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr 18 van 27 augustus 2009

van **FRANK CREYELMAN**

De interesse voor de aankoop van het Domein van Bornem die voorheen heeft geresulteerd in de principiële beslissing tot aankoop, annex vastlegging op basis van een schattingsverslag is nog steeds aanwezig.

Het feit dat een jaarlijkse huur wordt betaald voor de “Eendekooi”, in afwachting van de effectieve aankoop, is daar mee een bewijs van. De contacten met de eigenaar hebben op 15 september 2005 geresulteerd in de aankoop van een gedeelte van het domein, nl. de Hoge Heide te Branst. Op dat ogenblik was er, op enkele uit te klaren details na, een akkoord bereikt over de aankoop van het geheel.

Het Agentschap voor Natuur en Bos ging er van uit dat, na het verlijden van deze akte, ook de akte van de eigendommen ondergebracht in de nv Domein van Bornem zou volgen. Bij latere contacten is gebleken dat de eigenaar een aarzelende houding aanneemt, en het is op dit ogenblik niet duidelijk of er nog bereidheid is tot verkoop.

Het eertijds geformuleerde bod is nog steeds geldig.

De laatste formele onderhandelingen dateren van 8 januari 2009.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 19
van 2 september 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Bevoegdheidsoverschrijdingen - Screening

In het regeerakkoord, onder hoofdstuk VI “Staatshervorming, Brussel, Vlaamse Rand”, lezen wij de volgende passage:

"We hanteren de in de wetgeving voorziene instrumenten wanneer andere overheden op ons bevoegdheidsdomein ageren".

1. Worden wetten, decreten, verordeningen, besluiten, rondzendbrieven, beleidsbrieven en begrotingen van de federale overheid en van andere gewest- en gemeenschapsregeringen in dit land door de departementen en/of agentschappen die onder bevoegdheid van de minister vallen, onderzocht op de aanwezigheid van mogelijke bevoegdheidsoverschrijdingen of -conflicten?

2. Zo ja, gebeurt deze screening systematisch?

Is er een vaste medewerker of een dienst verantwoordelijk voor deze screening? In dit laatste geval, welke dienst betreft het en met hoeveel personeelsleden is hij bemand?

Met welke frequentie gebeurt het onderzoek?

3. Is aan de screening een systematische rapportering aan de voogdijminister gekoppeld? Met welke regelmaat wordt desgevallend verslag uitgebracht aan de minister?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 14, Lieten nr. 6, Bourgeois nr. 14, Vandeurzen nr. 10, Crevits nr. 27, Van den Bossche nr. 8, Muyters nr. 19, Schauvliege nr. 19, Smet nr. 12).

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 19 van 2 september 2009

van **JORIS VAN HAUTHEM**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 20
van 3 september 2009
van **PETER REEKMANS**

N29 Vlaams-Brabant - Rioleringswerken

Het provinciebestuur van Vlaams-Brabant had, voor de overdracht van de provinciale steenweg N29 aan het Vlaams Gewest (op 1 januari 2009), de intentie om, in de periode 2010-2012, langs deze weg een nieuwe dubbele riolering aan te leggen, en dit in samenwerking met Riobra, de intercommunale voor riolering in Vlaams-Brabant.

1. Wordt de N29 al dan niet voorzien van een nieuwe dubbele riolering?
2. Wat is de stand van zaken van dit dossier?
3. Wat is de vooropgestelde timing van de werken?
4. Zullen deze werken gepaard gaan met de uitvoering van andere werken, zoals het aanleggen van nieuwe fietspaden? Welke andere werken worden er dan (gelijktijdig) gepland?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister Crevits (vraag nr. 35) en minister Schauvliege (nr. 20).

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr.20 van 3 september 2009

van **PETER REEKMANS**

1. Aquafin heeft langs en ter hoogte van de N29 volgende optimalisatieprojecten (OP = optimalisatieprogramma) in uitwerking:
 - project 20126: Collector Velp Glabbeek (Glabbeek) (OP 2006)
 - project 20127: Verbindingsriolering Bunsbeek (Glabbeek-Bunsbeek) (OP 2009)
 - project 21078: Verbindingsriolering Zuurbemde (Glabbeek-Zuurbemde) (OP 2010)
 - project 22053: Verbindingsriolering Dorpsstraat (Glabbeek-Kapellen) (OP 2009)

De projecten 20126, 20127 en 21078 zijn deels langs de N29 gesitueerd. In de Aquafin-projecten wordt optimale afkoppeling voorzien. Project 22053 betreft enkel een doorsteek (onderdoorboring) onder de N29 door.

De projecten 20126 en 20127 bevinden zich in fase Ontwerp. Tijdens de opmaak van het voorontwerp was er nog geen intentie van de beheerder (toen nog Provincie) om werken aan de N29 uit te voeren.

Project 21078 bevindt zich nog in fase van de haalbaarheidsstudie. Op korte termijn zal de beheerder van de N29 (AWV Vlaams Brabant) hierover gecontacteerd worden.

Om de verplaatsing van nutsleidingen te vermijden wil men de riolering in de rijbaan aanleggen. Dit is wegebouwtechnisch een minder goede optie. Daarom heeft het Agentschap Wegen en Verkeer voorgesteld om deze rioleringen te combineren met de aanleg van vrijliggende fietspaden.

2. Stand van zaken Aquafin:
 - Project 20126 en 20127: fase ontwerp
 - Project 21078: fase voorontwerp (indiening technisch plan: eind februari 2010)
 - Project 22053: fase haalbaarheid (technisch plan werd eind juli 2009 ingediend, consensusvergadering normaliter voorzien december 2009)

Er is nog geen project voorzien op het meerjarenprogramma bij AWV. Bij opmaak van een nieuw meerjarenprogramma zal AWV een project definiëren in functie van de verdere afspraken met de gemeente.

3. Voor de projecten 20126 en 20127 kan de stedenbouwkundige vergunning op korte termijn aangevraagd worden met een vermoedelijke start der werken in 2011.
4. Zie antwoord op vraag 1.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 21
van 8 september 2009
van **JAN PEUMANS**

Lopende overheidsuitgaven - Laattijdige betalingen

In een schriftelijke vraag (nr.109 van 12 februari 2009) vroeg ik de leden van de Vlaamse Regering naar een overzicht wat betreft de overschrijdingen van de betalingstermijnen door de Vlaamse overheid.

De inleiding van de betreffende vraag verwees naar een persbericht van de Confederatie Bouw. Dit werd geïnterpreteerd als een expliciete vraag naar de verrichtingen met economische classificatiecode 7-investeringen.

Uiteraard kent de Vlaamse overheid ook in de lopende uitgaven voor goederen en diensten betalingen.

Daarom had ik van de leden van de Vlaamse Regering graag een volledig overzicht voor de achterstand in de lopende uitgaven. Graag een overzicht sinds 2004.

1. Graag een overzicht van het aantal facturen waarbij er sprake is van een betalingsachterstand, zowel wat voorschotten als wat het totale saldo betreft.
2. Wat is de gemiddelde overschrijdingstermijn? Graag een overzicht per departement of beleidsdomein, per jaar.
3. Wat zijn de redenen voor deze laattijdige betalingen?
4. Om welke bedragen gaat het?
5. In hoeveel gevallen werd een gerechtelijke procedure opgestart? Kan de minister hier een stand van zaken geven?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 16, Lieten nr. 8, Bourgeois nr. 20, Vandeurzen nr. 18, Crevits nr. 50, Van den Bossche nr. 12, Muylers nr. 23, Schauvliege nr. 21, Smet nr. 13).

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 21 van 8 september 2009

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 22
van 8 september 2009
van **WILFRIED VANDAELE**

VMM-labo's - Huisvesting

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft laboratoria voor organische en anorganische analyses op verschillende plaatsen in Vlaanderen. Die labo's, onder andere dat van de VMM-buitendienst Oostende, hebben een uitstekende reputatie.

Mede door de opeenvolgende reorganisaties binnen de milieu-administratie, moesten bepaalde overheidsdiensten inzake milieubeleid wel eens naar een andere locatie verhuizen, maar er werd beslist het labo Oostende te behouden. De voorbije jaren werd de laboratoriuminfrastructuur in Oostende vernieuwd voor een bedrag van 200.000 euro en de voorbije maanden werd nog eens 380.000 euro geïnvesteerd in het labo. Daarmee is het labo vandaag opnieuw helemaal in orde om de komende jaren, zoals in het verleden, op performante wijze analyses uit te voeren.

Intussen blijkt de VMM in het kader van haar strategisch huisvestingsplan 2007-2015 echter nieuwe plannen te hebben om de labo's van Oostende, Antwerpen en Gent samen te brengen in een nog te realiseren nieuw labo in Gent. Hiervoor wordt een termijn van 3-4 jaar vooropgesteld. Dat zou dus betekenen dat het volledig vernieuwde labo Oostende moet sluiten.

Deze nieuwe optie verbaast niet alleen omdat recent 580.000 euro werd geïnvesteerd in het labo Oostende, maar ook omdat de gebouwen van de buitendienst Oostende eigendom zijn van de VMM, terwijl voor het huidige labo Gent - in gebouwen van de Universiteit Gent - een jaarlijkse huur van meer dan 300.000 euro wordt betaald. Oostende beschikt over een laboratoriumoppervlakte - in eigendom - van meer dan 800 m² en heeft bovendien nog uitbreidingsmogelijkheden.

Een huisvestingsstudie, in opdracht van de VMM uitgevoerd door FreeStone, beklemtoont trouwens dat een verhuizing van de chemische labo's duur is. De functiespecifieke inrichtingskosten van een gecentraliseerd labo wordt in de huisvestingsstudie geraamd op meer dan 3 miljoen euro en de huur en aanverwante kosten van een gecentraliseerd labo wordt nog eens op 800.000 euro per jaar geschat. Dit terwijl de huidige huisvestingskosten, met een deel eigendom en een deel gehuurde ruimte, 400.000 euro per jaar bedragen.

Of een fysiek bijeenbrengen van de verschillende labo's en medewerkers een efficiëntere werking zou garanderen, kan betwijfeld worden. Er komt immers extra transport van stalen en medewerkers, en ook vandaag al worden alle onderzoeksgegevens elektronisch gerapporteerd en gecentraliseerd in één LIM-server.

1. Is de minister op de hoogte van de plannen om de labo's van Oostende, Antwerpen en Gent samen te brengen in een nieuw labo in Gent?

2. Hoe staat de minister tegenover deze plannen, rekening houdende met de recente investeringen in het labo van Oostende, de uitbreidingsmogelijkheden van deze site en de bevindingen uit de huisvestingsstudie van Freestone?
3. Is het fysiek samenbrengen van de verschillende labo's en medewerkers vandaag noodzakelijk om een efficiëntere werking te garanderen?

Zijn er in dit kader bijvoorbeeld problemen met de uitwisseling van de onderzoeksgegevens via de centrale LIM-server?

4. Zijn de meerkosten van een dergelijke verhuizing volgens de minister te verantwoorden, mede in het licht van de huidige economische crisis, budgettaire krapte en doelstellingen inzake goed bestuur?
5. Welke bestemming zou de huidige laboratoriuminfrastructuur in Oostende krijgen in geval van een effectieve sluiting?

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 22 van 8 september 2009

van **WILFRIED VANDAELE**

1. Ik ben inderdaad op de hoogte van deze plannen.
2. De renovatie van het labo Oostende werd uitgevoerd om een gezonde werkomgeving voor de VMM medewerkers in deze vestiging te verzekeren, om de steeds terugkerende wateroverlast en waterschade te voorkomen en om het hoofd te kunnen bieden aan de hoog oplopende kosten voor herstellingen van defecten aan monstervoorbereiding- en hoogtechnologische laboratorium-toestellen en informatica-infrastructuur als gevolg van de aangezogen corrosieve omgevingslucht.

Eventuele uitbreiding van de laboratoriumlocatie Oostende is niet mogelijk gezien de beschikbare ruimte onvoldoende is en niet wenselijk gezien de problemen t.g.v. de nabijheid van de RWZI Oostende.
3. Het fysiek samenbrengen van de laboratoriumvestigingen inzake fysico-chemische analyses Antwerpen, Gent en Oostende is volgens de VMM noodzakelijk om een efficiëntere werking te kunnen garanderen.
4. Alle uitgaven van de overheid dienen te worden verantwoord en dienen een meerwaarde te bieden inzake efficiënte en effectiviteit zo ook de tijdelijke meerkosten verbonden aan de centralisatie van de laboratoria.
5. Momenteel is er geen herbestemming voor het gebouw dat reeds voor meer dan de helft gebruikt wordt door de nv Aquafin.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 23
van 8 september 2009
van **JAN PEUMANS**

Ecologieprojecten Limburg - Stand van zaken

In een interview met het magazine Knack van 8 augustus 2008 heeft de Limburgse provinciegouverneur een aantal ideeën vermeld. Twee ervan hebben betrekking op ecologie. De gouverneur noemt ze respectievelijk "Tomaten voor de Italianen" en "Het geld groeit aan de bomen".

Het eerste idee betreft het bouwen van serres op mijnsites, die dan de nodige energie en warmte uit het water van de ondergelopen mijnen zouden halen. Het tweede betreft het kappen van naaldbomen en vervanging ervan door loofbomen als een investeringsproject op lange termijn voor particulieren, met vergoeding van de betrokken grondeigenaars.

De gouverneur laat zich in het interview niet uit over haalbaarheid, kosten/baten of stand van zaken.

1. Gaat het om plannen waarbij de minister, haar voorganger of haar diensten reeds betrokken werden of zijn?

Zo ja, hoe concreet zijn ze? Zijn er al haalbaarheids- of kosten/batenonderzoeken gebeurd? Heeft de minister de plannen al besproken met de gouverneur, en met welk gevolg?

Zo neen, vindt de minister het nodig om hierover contact op te nemen? Zal zij er zich tijdig van vergewissen dat vooraf het nodige onderzoek gebeurt en dat er wordt afgestemd met bestaande beleidsopties?

2. Gaat het om methodes die de diensten van de minister bekend zijn? Zo ja, waar is daar al ervaring mee en wat waren de bevindingen?

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 23 van 8 september 2009

van JAN PEUMANS

- 1-2. Noch ikzelf, noch mijn diensten zijn formeel door de gouverneur benaderd over zijn idee. Wat het idee “Tomaten voor de Italianen” betreft, is minister Van den Bossche bevoegd als minister voor Energie. Met de slogan “Het geld groeit aan de bomen” pakt de gouverneur van Limburg uit met een idee dat neigt naar groene beleggingsfondsen die investeren in bosaanleg en bosbeheer.

De voorbeelden in dit verband situeren zich vooral in de tropen waar op basis van snelgroeïende en commercieel interessante boomsoorten, productie gerealiseerd kan worden. Het gaat dan vaak om aanleg van hoogproductieve plantages van vaak uitheemse boomsoorten zoals grootschalige teakplantages in Latijns-Amerika. Eenzelfde model hier toepassen brengt een aantal knelpunten met zich mee. De groeicondities zijn hier een pak minder gunstig, waardoor de interne intrestvoet van klassiek bosbeheer behoorlijk laag is. Omdat bosbeheer zich in onze klimaatstreken over lange tijdsperiodes afspeelt, verhoogt de kans op risico's (bosbranden, stormschade) waarbij de investering verloren gaat of de opbrengst vermindert. Daarnaast kunnen de houtprijzen sterk schommelen en wordt de prijs mede bepaald door de wereldwijde economische situatie. Deze factoren maken de klassieke bosbouw niet zo'n aantrekkelijk beleggingsalternatief.

In Vlaanderen of elders in West-Europa blijft de opbrengst van de houtverkoop meestal bij de bosbeheerder of grondeigenaar. Naast productie tellen ook andere argumenten zoals eigen brandhoutvoorziening, zorg voor een privaat familiepatrimonium, jacht, natuursorg en dergelijke meer. Het samenspel van al die factoren ten voordele van het bosbezit, kan een ernstige drempel betekenen die bosbeheerders ervan weerhoudt om de door de gouverneur voorgestelde “scheiding tussen grond en bomen” ook daadwerkelijk te kunnen doorvoeren.

Maar het neemt niet weg dat mocht er een maatschappelijke vraag en een degelijk project bestaan, ik bereid ben dergelijke pistes te laten onderzoeken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 24
van 9 september 2009
van **CINDY FRANSSSEN**

Bosexploitatie - Stand van zaken

Jaarlijks wordt er in de Vlaamse openbare bossen meer dan 100.000 m³ hout verkocht en geëxploiteerd.

De verkoop van het hout gebeurt via jaarlijkse openbare houtverkoop. Per houtvesterij wordt via een houtcatalogoog het hout aangeboden. Het hout uit openbare bossen wordt traditioneel “op stam” verkocht. Met andere woorden, een groep van geselecteerde te vellen bomen wordt als een “lot” aangeboden. Aan de koper wordt meegegeven waar het lot zich bevindt, over welke boomsoorten het gaat en wat het geschatte volume is. Eveneens worden er voorwaarden gekoppeld aan het lot inzake vellingstermijn, exploitatie, enzovoort. Al deze informatie wordt gebundeld in de “houtcatalogoog”. Jaarlijks brengt elke Provinciale Dienst één of meer houtcatalogoogen uit met een overzicht van de te koop aangeboden loten met hun voorwaarden.

Bij de recentste houtverkoop in Oost-Vlaanderen op 28 mei waren van de 42 loten slechts 3 loten toegelaten voor exploitatie met trekpaarden. Vanuit ecologisch standpunt brengt het verwijderen van bomen met trekpaarden veel minder schade toe aan bossen dan via machines met rupsbanden.

1. Hoeveel loten werden er per provincie aangeboden in het voorjaar van 2009 en hoeveel loten per provincie zullen worden aangeboden in het najaar van 2009?
2. Hoe komt de verhouding tot stand van loten die machinaal verwijderd mogen worden uit het bos en loten voor trekpaarden?
3. Wat is de verhouding tussen de erkende kopers en de erkende exploitanten en, binnen elke groep, tussen de natuurlijke personen en de rechtspersonen? Hoe verhoudt zich dat in aankoopvolumes en omzet? Graag een totaal voor Vlaanderen en een opdeling per provincie.
4. Is de minister van plan om het aantal loten voor exploitatie met trekpaarden uit te breiden? Zo ja, hoe, waar en op welke termijn? Zo neen, waarom niet?

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 24 van 9 september 2009

van CINDY FRANSSEN

1. Het totaal aantal loten dat werd aangeboden in het voorjaar 2009 en de loten die via het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) zullen worden aangeboden in het najaar 2009 zowel uit domeinbos als uit openbaar bos worden weergegeven in tabel 1. Hierbij werden eveneens de volumes (m³) vermeld, want de lotgrootte kan variëren van een paar m³ tot meer dan 4000m³. Minstens een 153.000m³ zal in totaal aangeboden worden in 2009 (actuele stand van zaken, niet alle catalogen zijn reeds afgewerkt).
2. Bosexploitatie is een belangrijk aspect van het bosbeheer. Een zorgvuldige exploitatie waarborgt de toekomst van het bos. Daarom hanteert het Agentschap voor Natuur en Bos het principe dat houtexploitatie steeds verantwoord dient te gebeuren en dat schade aan het resterende bosbestand, flora, fauna en bodem dient te worden geminimaliseerd. Verder wordt er op toegezien dat de exploitatie geen overmatige hinder vormt voor het sociaal-recreatief gebruik van het bos. Naar aanleiding van deze thematiek heeft het ANB al meerdere initiatieven genomen. Enerzijds is er het wetgevend kader met de verkoopvoorwaarden en de erkenningsregeling, anderzijds wordt onderzoek verricht naar nieuwe exploitatietechnieken.

In de verkoopvoorwaarden worden de modaliteiten van de exploitatie in de respectievelijke bosbestanden gespecificeerd. Hierbij spelen een aantal variabelen een cruciale rol. Zo is er het sortiment van de bomen (diameters van de te vellen bomen), de terreinomstandigheden (o.a. helling, bereikbaarheid), bodemomstandigheden (vochtigheid, kwetsbaarheid) en de aanwezige fauna en flora. Met al die factoren samen, wordt rekening gehouden om de manier waarop de exploitatie het beste gebeurt vast te leggen, mede met het oog op minimale schade en verstoring.

Bij moeilijke terreinomstandigheden (steile hellingen, vochtig, kwetsbare bodem) wordt, uitgaand van jarenlange beheerervaring, steeds meer geopteerd om te werken met vaste ruimingpistes. Soms leggen ze ook nog beperkingen of verplichtingen naar machinegebruik op. Bij het ontwikkelen van nieuwe machines worden ook verbeteringen aangebracht (o.a. betere manoeuvreerbaarheid, aanpassing van bandentypes met lagere druk op de bodem, ...), die zorgen voor minder schade of verstoring.

Het gebruik van paarden bij de exploitatie, heeft een lange traditie gekend en is zeker een exploitatie die past binnen het duurzaam bosbeheer. Idealiter worden paarden ingezet bij moeilijk bereikbaar terrein of bijvoorbeeld op terrein met een rabatstructuur (greppels voor ontwatering met daartussen verhoogde ruggen). Het werken met paarden kent echter ook een aantal beperkingen, bijvoorbeeld de te verwerken volumes, de stamdiameters mogen niet te groot zijn, de snelheid waarmee kan worden gewerkt of steile hellingen.

In een aantal specifieke gevallen (grote verstoringgevoeligheid) wordt het exploiteren met paarden in de verkoopvoorwaarden opgelegd. In de meeste gevallen is de koper/exploitant vrij om zelf de meest geschikte exploitatiemethode of - technieken te kiezen. Ook exploitatie met behulp van paarden is dan toegestaan.

3. In tabel 2 wordt per provincie een overzicht gegeven van het aantal erkende, met een onderscheid tussen natuurlijke personen en rechtspersonen. Ter informatie zijn ook de gegevens van de in het buitenland gevestigde erkende personen aangegeven.
Actueel zijn er 298 kopers en exploitanten erkend, waarvan 17 kopers en 281 exploitanten. Erkende exploitanten worden automatisch ook als koper erkend.

Wij hebben geen zicht op de totale omzet of houtaankopen die de verschillende groepen op jaarbasis realiseren.

4. Een verantwoorde bosexploitatie, als onderdeel van een duurzaam bosbeheer zal als beleidslijn verder doorgang vinden.

De voorbije jaren werd onder meer via wetenschappelijk onderzoek meer inzicht gekregen in exploitatietechnieken. Momenteel loopt aan de Universiteit Gent een project "Afwegingskader exploitatiemethoden (zwaar) loofhout in Vlaanderen". Het is de bedoeling om via kleine, technische verbeteringen aan de exploitatiemethodes, machines, veltechnieken de impact van de exploitatie op het bosbestand verder te verminderen, waarbij in overleg met de sector zelf, ook naar de economische haalbaarheid van deze maatregelen gekeken wordt.

De exploitatie met paarden is daarbij geen doel op zich. Voor de meeste loten zal exploitatie met paarden mogelijk zijn, maar aangezien de loten via een openbare procedure op de markt gebracht worden, zullen de economische wetmatigheden (hoogste bod) bepalen aan welke exploitant een lot wordt toegewezen.

BIJLAGEN

1. Hoeveelheid via het Agentschap voor Natuur en Bos te exploiteren hout
2. Erkende exploitanten en erkende kopers

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2009/SCHAUVLIEGE/24/antw.024.bijl.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2009/SCHAUVLIEGE/24/antw.024.bijl.002.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 25
van 10 september 2009
van **FRANK CREYELMAN**

Rioleringswerken Muizen - Stand van zaken

Sinds de jaren zeventig van de vorige eeuw worden de bewoners van de Vennecourtlaan, Wupstraat, Wuppebeemdenstraat en Baarbeekstraat in Muizen (Mechelen) geregeld gepaaid met de belofte dat hun straten eindelijk op het rioleringsnet zouden worden aangesloten.

Eind 2006 werd één en ander eindelijk concreet en werd een eerste maal een openbaar onderzoek gehouden betreffende plannen voor rioleringswerken van Aquafin, ter hoogte van Vennecourtlaan, Wupstraat, Kerkenbos, Prinsenhoek... Er werden echter zoveel bezwaren ingediend dat dit eerste plan werd afgevoerd.

Aquafin heeft dan een nieuw plan ingediend en daarin werd het origineel plan in twee fasen opgesplitst. Het luik Prinsenhoek zat niet (meer) in de eerste fase. De volgende straten zouden wel zijn opgenomen in dit plan: Vennecourtlaan, Wupstraat, Wuppebeemdenstraat, Waterputstraat, Baarbeekstraat en Kerkenbos .

De aanleg van riolering werd voorzien onder andere in de Wupstraat waar zelfs een aparte leiding voor regenwater en rioleringswater van respectievelijk 40 en 70 cm diameter zou worden gelegd. Tegelijkertijd zou de stad Mechelen ook voorzien in de heraanleg van de straten, zodat de hele wijk meteen een serieuze opknopbeurt zou krijgen.

Ondanks de vele voorbereidingen die reeds werden getroffen, tasten de bewoners van de wijk nog altijd in het duister over de start van de werken en weten zij ook niet wat er precies zal worden ondernomen. Vermits het openleggen van de straten voor heel wat overlast zal zorgen en het bruisende wijkleven met heel wat door de bewoners zelf georganiseerde evenementen hinder kan ondervinden van de werken, verneem ik graag een antwoord op de volgende vragen.

1. Klopt het dat de plannen van Aquafin voorzien in de aansluiting van het rioleringsnet van de Vennecourtlaan, Wupstraat, Kerkenbos, Baarbeekstraat, Waterputstraat en Wuppebeemdenstraat in Muizen?
2. Kan de minister medelen hoever de planning reeds is gevorderd en wanneer de werken in de genoemde wijk concreet een aanvang nemen?

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 25 van 10 september 2009

van **FRANK CREYELMAN**

1. In januari 2004 werden de projecten 20217 “Verbindingsriolering Hever – Muizen” en 20218 “Verbindingsriolering Vennecourtlaan - Wupstraat - Baarbeekstraat (Muizen)”, beiden opgenomen op het Investeringsprogramma 2005 en nauw met elkaar verbonden, aan Aquafin ter uitvoering opgedragen.

Eén van beide projecten, namelijk het project 20218, voorziet inderdaad in de aansluiting van het rioleringsnet van de Vennecourtlaan, de Wupstraat, Kerkenbos, Baarbeekstraat, Waterputstraat en Wuppebeemdenstraat in Muizen. Ingevolge de vele bezwaren die door omwonenden werden ingediend in het kader van de bouwvergunningsaanvraag van het Aquafin-project 20217 “Verbindingsriolering Hever - Muizen” hebben beide projecten echter heel wat vertraging opgelopen. De bezwaren waren voornamelijk gericht tegen de geplande bouw van een bufferbekken in Kerkenbos.

Teneinde de lozingspunten ter hoogte van het dierenpark Planckendael toch snel te kunnen saneren, werd het project gesplitst in een project 20217A op grondgebied Mechelen en een project 20217B dat zowel op grondgebied Mechelen als op grondgebied Boortmeerbeek gelegen is. De plannen voor 20217B (met inbegrip van een bufferbekken) worden momenteel hertekend in overleg met de betrokken gemeenten, Riobra, de provincie, VMM Afdeling Operationeel Waterbeheer en het Agentschap voor Natuur en Bos. Na consensus zullen de plannen terug aan de bewoners worden voorgesteld.

2. Het project 20218 is intussen echter wel verder gevorderd, en werd op 10 september ll. Gepubliceerd. De aanbesteding is voorzien voor 16 oktober en de werken moeten normaliter kunnen starten in april 2010. Vooraleer hiermee een aanvang te nemen, zal er in overleg met de stad Mechelen een informatievergadering voor de omwonenden georganiseerd worden, waarop o.m. de aannemer zijn planning zal kunnen toelichten. Naar verwachting zullen de werken zo'n 14 maanden in beslag nemen zodat het project in principe voor het bouwverlof 2011 zou moeten afgerond worden, en de aansluiting van de Vennecourtlaan, de Wupstraat, Kerkenbos, Baarbeekstraat, Waterputstraat en Wuppebeemdenstraat op de RWZI Mechelen-Noord zou moeten gerealiseerd zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 26
van 10 september 2009
van **STEFAAN SINTOBIN**

Domein “De Kosmos” Westouter - Bestemming

Vrij recent werd de Vlaamse overheid de nieuwe eigenaar van het vakantiedomein op de Rodeberg in Westouter. De Vlaamse overheid, bij monde van de Vlaamse Landmaatschappij, maakte gebruik van haar recht van voorkoop en verwierf het domein voor 651.000 euro.

Concrete plannen met het ruim 6 ha grote domein waren er bij aankoop nog niet, zowel wat betreft het lagergelegen noordelijk deel als de gebouwen. Ook over de vraag of er een tweede bezoekerscentrum komt en over het zwembad is er nog geen duidelijkheid. Voormalig minister voor Leefmilieu Crevits opperde evenwel de mogelijkheid om het zwembad om te bouwen tot een ecologische zwemvijver. Voor de uitbating van het vakantiedomein (de paviljoenen), het restaurant en het hotel zou mogelijk samengewerkt worden met een private partner.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier?
2. Zijn er al bepaalde plannen bekend of wanneer kunnen we die verwachten?
3. Kan de minister inschatten wanneer het domein opnieuw in “volle glorie” hersteld zal zijn?

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 26 van 10 september 2009

van STEFAAN SINTOBIN

-
1. a) Op 30 juni 2009 verwierf de Vlaamse Landmaatschappij dit goed op de openbare verkoop door gebruik te maken van het recht van voorkoop.

Dit goed zal zo spoedig mogelijk worden overgedragen aan het Agentschap voor Natuur en Bos. Wat het beheer van dit goed betreft is in een protocol tussen de VLM en het ANB afgesproken dat de VLM enkel het administratief beheer uitoefent en dat het ANB het technisch beheer uitoefent.

- b) Momenteel hebben al een aantal verkennende gesprekken plaatsgevonden tussen het ANB, de gemeente Heuvelland en de provincie West-Vlaanderen, alsook intern bij het Agentschap voor Natuur en Bos. Het domein werd in eerste instantie aangekocht om de belangrijke natuurwaarden die in een groot deel van de aangeboden eigendom aanwezig zijn te vrijwaren, om zo ook aan Europese verplichtingen te voldoen. Het gebied is van belang in het kader van de instandhoudingsdoelstellingen, waarbij we Europees beschermde habitats willen herstellen..

Daarom zal het ANB op korte termijn werk maken van het herstel van de natuur. Daarbij zal men het grootste deel van de aanwezige en erg vervallen infrastructuur saneren. Momenteel wordt een dossier voorbereid om de saneringswerken zo snel mogelijk te kunnen aanvatten.

2. Voor de gronden die gelegen zijn in de zone met bestemming recreatie, gaat het ANB in samenspraak met verschillende partners na welke inrichting en functies het meest aangewezen zijn, rekening houdend met de omliggende natuurterreinen. Het ANB streeft naar een verdere duurzame ontwikkeling van de hele site, waarbij voldoende aandacht gaat naar de sociaal recreatieve waarde van het domein. Een tweede bezoekerscentrum is niet wenselijk gelet op de toekomstplannen van "De Bergen".
Wel zal overwogen worden of op de site een portaalfunctie ingericht kan worden, waar wandelaars, fietsers, ... informatie kunnen verkrijgen over de omliggende natuurterreinen.
3. De saneringswerken worden gepland voor midden 2010. Ondertussen zal ook de inrichtingsvisie voor de site verder uitgewerkt worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

Vraag nr. 27
van 10 september 2009
van **LUCKAS VAN DER TAELEN**

Herdenking 100 jaar Eerste Wereldoorlog - Initiatieven

De Vlaamse Regering zal initiatieven nemen en ondersteunen rond de eeuwherdenking van de Eerste Wereldoorlog.

“Dat wervend project wordt met toerisme als trekker - als een hefboom gebruikt in het beleid voor toerisme, cultureel en onroerend erfgoed, wetenschappelijk onderzoek, internationaal beleid, en onderwijs en vredeseducatie. De omroepen worden daarbij actief betrokken en er wordt een projectloket opgezet, dicht bij de relevante plaatselijke netwerken en cruciale actoren”, zo lezen we in het regeerakkoord.

Vandaar volgende vraag aan de ministers van Toerisme, Media, Cultuur en Onderwijs.

Welke initiatieven worden er genomen op vlak van respectievelijk media, cultuur en onderwijs?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Bourgeois (vraag nr. 31), Lieten (nr. 12), Schauvliege (nr. 27) en Smet (nr. 17).

JOKE SCHAUVLIEGE

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUUR EN CULTUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 27 van 10 september 2009

van **LUCKAS VAN DER TAELEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse rand.

PASCAL SMET,
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS,
JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

PASCAL SMET
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

Vraag nr. 1
van 4 augustus 2009
van **FILIP ANTHUENIS**

Dubbele maximumfactuur - Toepassing

Sinds 1 september 2008 zijn in het Vlaamse basisonderwijs de maximumfacturen in werking getreden. Deze zijn de tweede stap in de maatregelen om de kosten in het basisonderwijs te beheersen. Op 1 september 2007 trad de absolute kosteloosheid van de materialen nodig voor de ontwikkelingsdoelen en eindtermen al in werking.

Er zijn twee maximumfacturen:

- de scherpe maximumfacturen (voor die activiteiten en materialen welke het onderwijs aangenamer maken, verlevendigen: eendagsuitstappen, toneelbezoek, museumbezoek, ...);
- de maximumfactuur voor meerdaagse uitstappen.

1. Heeft de minister kennis genomen van klachten vanwege ouders die zich erover beklagen dat de school van hun kind(eren) zich niet aan de maximumfactuur houdt en zo ja, over hoeveel klachten gaat het ?
2. Heeft de minister kennis genomen van klachten vanwege scholen omdat zij door de maximumfactuur het op budgettair vlak met minder moeten stellen en zodoende activiteiten moeten afgelasten?
3. Zijn er controlerende of sanctionerende acties voorzien indien scholen zich – mogelijk – niet aan de maximumfactuur houden ?

PASCAL SMET

VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 2009

van **FILIP ANTHUENIS**

1. De Commissie Zorgvuldig Bestuur is bevoegd om vragen en klachten omtrent kostenbeheersing, dus ook omtrent de niet naleving van de maximumfacturen, te behandelen. Klachten die bij het beleidsdomein Onderwijs daaromtrent binnenkomen worden dan ook steeds naar deze Commissie doorverwezen.
Elke belanghebbende heeft het recht om hetzij een vraag te stellen (informatieve vragenprocedure) hetzij een klacht in te dienen bij de Commissie met betrekking tot de maximumfacturen.
De Commissie heeft sinds de inwerkingtreding van de maximumfacturen 1 vraag van ouders ontvangen en 5 klachten behandeld. Eén klacht was ongegrond en wat de andere klachten betreft heeft de school, naar aanleiding van de klacht, hetzij de fout rechtgezet of de nodige aanpassingen gedaan om de maximumfacturen te respecteren.
Ook het informatiepunt voor ouders en leerlingen in het basisonderwijs evenals mijn administratie hebben vragen van ouders ontvangen over de maximumfacturen. Het betrof voornamelijk vragen naar verduidelijking over wat er al dan niet onder de maximumfacturen valt. Het aantal vragen dat hierover is gesteld, werd niet geregistreerd.
2. Een aantal scholen hebben inderdaad bij mijn voorganger, de heer Frank Vandenbroucke geklaagd over het feit dat ze omwille van de maximumfactuur het aantal activiteiten die het onderwijs verlevendigen, meenden te moeten afbouwen.
Een exact aantal kan hier niet gegeven worden omdat het veelal niet om formele klachten ging maar om een uiting van bekommernissen tijdens ontmoetingen tussen de minister en de scholen.
In de meeste gevallen kon evenwel aangetoond worden dat de werkingsmiddelen van de betrokken scholen fors gestegen zijn en de school haar leerlingen dus in principe evenveel kan bieden als vroeger, ook al mag ze aan de ouders minder doorrekenen. De invoering van de maximumfacturen was, zoals u weet, gekoppeld aan de nieuwe financiering die extra middelen heeft opgeleverd voor alle scholen.
Wat de school aan de ouders minder mag doorrekenen, krijgt de school meer van de overheid. Het nieuwe financieringssysteem betekent gemiddeld 130 euro extra per leerling per schooljaar. Tijdens het eerste schooljaar met maximumfacturen hebben veel scholen allicht nog gehandeld als een 'goede huisvader' en een afwachtende houding aangenomen, temeer daar een aantal scholen vanuit hun schoolbestuur pas in de loop van het schooljaar een zicht krijgen op de werkingsmiddelen die ze effectief ter beschikking krijgen.
In veel scholen is tijdens het schooljaar 2009-2010 ook een debat ontstaan over de zinvolheid van bepaalde uitstappen.
3. De Commissie Zorgvuldig Bestuur heeft een sanctionerende bevoegdheid. De sanctie bestaat uit een gedeeltelijke terugbetaling van de werkingsmiddelen van de school bij wie de Commissie naar aanleiding van een klacht, een overtreding heeft vastgesteld. Tot op heden heeft de commissie voor wat betreft de maximumfacturen geen sancties opgelegd.

De inspectie basisonderwijs is bevoegd om de naleving van de onderwijswetgeving te controleren, dus ook die inzake kostenbeheersing.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

PASCAL SMET
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

Vraag nr. 2
van 5 augustus 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Repetitorenbureaus - Kwaliteitsgarantie

Iedere examenperiode kunnen we in de krant lezen dat het aantal jongeren dat bijlessen neemt, stijgt. TNS Media deed begin september vorig jaar nog een onderzoek en concludeerde dat 1 op 3 leerlingen tussen 10 en 15 jaar oud al bijles heeft gekregen. Een aanzienlijk deel hiervan kreeg bijles op de private markt en niet door de school zelf.

We zien deze stijging ook bij studenten uit het hoger onderwijs, althans dat is wat de repetitorenbureaus ons zeggen; zij merken jaarlijks een stijging van het aantal studenten dat bijlessen volgt. Zeker in typische studentensteden als Brussel, Gent en Leuven zijn er tientallen van die repetitorenbureaus en het blijft volgens de berichtgeving een boomende markt. Er blijven echter heel wat twijfels over de bijleskantoren op de private markt, zo is bijvoorbeeld de prijs vaak erg hoog (tot 60€ per uur) en kan er vaak geen kwaliteitsgarantie gegeven worden. Er zijn ongetwijfeld zeer goede bureaus, die bepaalde hulpvragen kunnen beantwoorden en de overbevraging van scholen mee opvangen, maar er zijn jammer genoeg ook heel wat wantoestanden en misbruiken.

1. Werd de mogelijkheid reeds onderzocht om vanuit de Vlaamse overheid te voorzien in een soort kwaliteitslabel voor deze bureaus zodat ouders met een gerust hart hun kind er naartoe kunnen sturen?
2. Beschikt de minister over een overzicht van de repetitorenbureaus die er in Vlaanderen zijn of heeft hij plannen om een dergelijk overzicht te maken?
3. Heeft de minister precieze cijfers van het aantal leerlingen en studenten dat bijlessen volgt op de private markt?

PASCAL SMET

VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 2 van 5 augustus 2009

van **JOHAN SAUWENS**

1. Vanuit het beleidsdomein onderwijs & vorming is er geen reglementering over of erkenning van de activiteiten van repetitorenbureaus, personen die bijlessen geven e.d. Indien er met dergelijke bureaus problemen zijn, valt dit onder de consumentenbescherming. Er zijn daarom ook geen plannen om vanuit het Ministerie van Onderwijs & Vorming een kwaliteitslabel voor repetitorenbureaus in te stellen.

Het hogeronderwijsbeleid zet wél in op begeleiding van studenten door de universiteiten en de hogescholen zelf, o.a. door stimulansen die vervat liggen in het Financieringsdecreet. De studiebegeleiding is ook één van de aspecten die beoordeeld worden bij de externe visitatie in het kader van de accreditatie van opleidingen. Het accreditatiekader vermeldt dat de studiebegeleiding en informatievoorziening aan studenten adequaat moeten zijn met het oog op studievoortgang en moeten aansluiten bij de behoeften van studenten. Deze vereisten zijn overgenomen en verder uitgewerkt in het visitatieprotocol van VLIR en VLHORA.

2. Neen.

3. Neen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

PASCAL SMET
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

Vraag nr. 3
van 12 augustus 2009
van **CINDY FRANSSSEN**

Steunpunten - Stand van zaken

De Vlaamse overheid kent en subsidieert diverse steunpunten. Inmiddels zijn er veel steunpunten actief op het veld. Dergelijke steunpunten nemen een belangrijke plaats in tussen de overheid en de betrokken sector en/of doelgroep.

Op 16 januari 2009 heb ik deze vraag reeds gesteld aan alle ministers van de vorige Vlaamse Regering. Wegens het uitblijven van een gecoördineerd antwoord heb ik de vraag omgezet in een vraag om uitleg (Handelingen C163-ECO24 van 19 maart 2009, blz.1 en bijlage blz. 31-35). De toenmalige minister heeft zich in haar antwoord echter beperkt tot de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek. Toch had ik graag een overzicht ontvangen van alle door de Vlaamse overheid gesubsidieerde steunpunten. Vandaar deze aanvullende vraag.

1. Hoeveel en welke steunpunten, die aan de bevoegdheden van de minister gerelateerd zijn, bestaan er? Graag een overzicht per departement.

Hoeveel van deze steunpunten zijn er de vorige legislatuur opgericht?

2. Wat is de concrete opdracht en het statuut van de diverse steunpunten en werd dit vastgelegd in een beheersovereenkomst? Indien het een vzw betreft, wie zetelt in de raad van beheer en in de algemene vergadering?
3. Op welke wijze zijn de "stakeholders" betrokken bij de diverse steunpunten?
4. Hoeveel personeelsleden werken in er in elk van deze steunpunten?
5. Wie bepaalt de aanwervingsvoorwaarden en -procedures voor de personeelsleden?
6. Hoeveel middelen krijgen deze steunpunten jaarlijks? Graag een overzicht per steunpunt (sinds 2004).
7. Worden de steunpunten geëvalueerd? Zo ja, hoe en op welke tijdstippen? Zo neen, waarom niet?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 7, Lieten nr. 2, Bourgeois nr. 7, Vandeurzen nr. 4, Crevits nr. 14, Van den Bossche nr. 4, Muylers nr. 14, Schauvliege nr. 11, Smet nr. 3).

PASCAL SMET

VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 3 van 12 augustus 2009

van **CINDY FRANSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Ingrid Lieten, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

PASCAL SMET
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

Vraag nr. 4
van 18 augustus 2009
van **TOM DEHAENE**

Gezonde voeding op school - Initiatieven

Gezonde voeding op school speelt een belangrijke rol. Om zich fit te voelen en zich goed te kunnen concentreren in de klas moet er gezorgd worden voor:

- een goede vochtbalans in de hersenen en spieren door voldoende en regelmatig te drinken;
- een spreiding van energie-inname over de hele dag via goed gekozen tussendoortjes.

Om de scholen te helpen een evenwichtig gezondheidsbeleid uit te bouwen, werkten het VIG (Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie) en de Vlaamse overheid de campagne “Kieskeurig” uit.

Ook de gezondheidsdoelstellingen “Voeding en Beweging 2008 – 2015” hebben deels ook betrekking op de schoolgaande jeugd.

1. Hoeveel scholen op het totaal aantal scholen uit het Gemeenschapsonderwijs namen deel aan deze campagne? Graag een opsplitsing per provincie naar basisscholen en secundaire scholen.
2. Is er ter zake reeds een evaluatie beschikbaar van het schooljaar 2008-2009?
3. Welke acties plant de minister om scholen aan te moedigen om te werken rond gezonde voeding en beweging?

PASCAL SMET

VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 4 van 18 augustus 2009

van **TOM DEHAENE**

‘Kieskeurig’ sluit aan bij de aanbevelingen die gebundeld zijn in het strategische plan ‘Op uw gezondheid’ en volgt daarmee het advies van de Vlaamse Onderwijsraad over gezonde dranken en tussendoortjes op scholen. De bedoeling van de Kieskeurig-campagne was om scholen vooral via eenvoudige aanbevelingen te sensibiliseren voor het uitwerken van een gezond aanbod van dranken en tussendoortjes. Hiermee werd er ook aangesloten bij het actieplan voeding en beweging 2008-2015 waarin gezond bewegen en evenwichtiger eten op school één van de strategieën is.

Het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie en Ziektepreventie (=VIGEZ) ontwikkelde een brochure en een interactieve tool waarmee de scholen hun dranken- en tussendoortjesbeleid konden analyseren. Er werden ook affiches en folders ontworpen en verspreid onder alle scholen. Tenslotte is er een elektronische folder beschikbaar die scholen kunnen aanvullen met hun eigen beleid en verspreiden bij de ouders.

1. Mijn administratie beschikt niet over gegevens die kunnen duidelijk maken hoeveel scholen uit het Gemeenschapsonderwijs deelnemen aan de campagne.
2. Op dit moment is er nog geen evaluatie beschikbaar. Bij de nieuwe indicatorenbevraging over het voedings-, bewegings- en rookbeleid in scholen die door het VIGEZ in samenwerking met de Logo's wordt afgenomen dit najaar, zal er wel worden nagegaan hoeveel scholen er gebruik maken van het materiaal dat werd ontwikkeld in het kader van de Kieskeurig – campagne. Tevens zal er worden nagegaan hoeveel scholen een aanbod hebben dat in overeenstemming is met de aanbevelingen uit de Kieskeurig-campagne. De eerste resultaten van de bevraging worden verwacht in het voorjaar van 2010.
3. Vooraleer te weten welke acties er nog moeten opgenomen worden rond gezonde voeding en beweging is het belangrijk te weten welke effecten de inspanningen van vorige regeerperiode hebben teweeggebracht. Ik wacht dus de resultaten van de indicatorenbevraging van het VIGEZ af om te zien of er op het vlak van voeding en beweging bijkomende inspanningen vereist zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

PASCAL SMET
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

Vraag nr. 5
van 19 augustus 2009
van **SAS VAN ROUVEROIJ**

Universitair Ziekenhuis Gent - Wachttijden radiotherapie

Een goede gezondheidszorg voor zoveel mogelijk burgers behoort tot de basisdoelstellingen van de Vlaamse overheid.

Het Gentse universitaire ziekenhuis is in opspraak gekomen door het feit dat buiten de kantooruren en dus ook tijdens de weekends geen kankerbestrijdende bestraling meer kan worden gegeven. In een brief van 7 mei 2009 stellen zes professoren-kankerspecialisten zich vragen bij de gang van zaken in het UZ Gent. Ze hebben ethische bezwaren omdat ze niet later dan 16.30 uur kunnen bestralen. Doordat er alleen tijdens de kantooruren mag worden bestraald, zijn er langere wachttijden. Die wachttijden lopen thans zodanig op dat de specialisten niet meer in staat zijn de beste zorgen te geven.

De menselijke en financiële inspanningen die geleverd worden om een zo optimaal mogelijke gezondheidszorg voor zoveel mogelijk burgers te waarborgen, zijn aanzienlijk en terecht. Zij vergen echter een voortdurende waakzaamheid vanwege de overheid inzake effectiviteit en efficiëntie. Het universitair ziekenhuis van Gent is een belangrijke partner in dit beleid. De afdeling radiotherapie van het UZ Gent heeft een zeer goede, voorbij de landsgrenzen reikende reputatie. Voor de behandeling van baarmoederhalskanker, baarmoederslijmvlieskanker en eierstokkanker is het ziekenhuis een bijzonder gezaghebbende referentie. Deze kwaliteitsvolle, levensreddende gezondheidszorg en de daarbij horende goede naam en faam mogen niet verloren gaan.

Uit berichtgeving in de kranten blijkt dat volgens enkele professoren de situatie in het UZ Gent veel te maken heeft met het managementmodel dat de directie voorstaat.

1. Kan de minister ter zake informatie verschaffen die de problematiek objectiveert?
2. Kan hij de oorzaken ervan beschrijven en daarbij al dan niet bevestigen of het managementmodel aan deze situatie ten grondslag ligt?
3. Neemt de minister initiatieven die dit op korte termijn verhelpen?

PASCAL SMET

VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

ANTWOORD

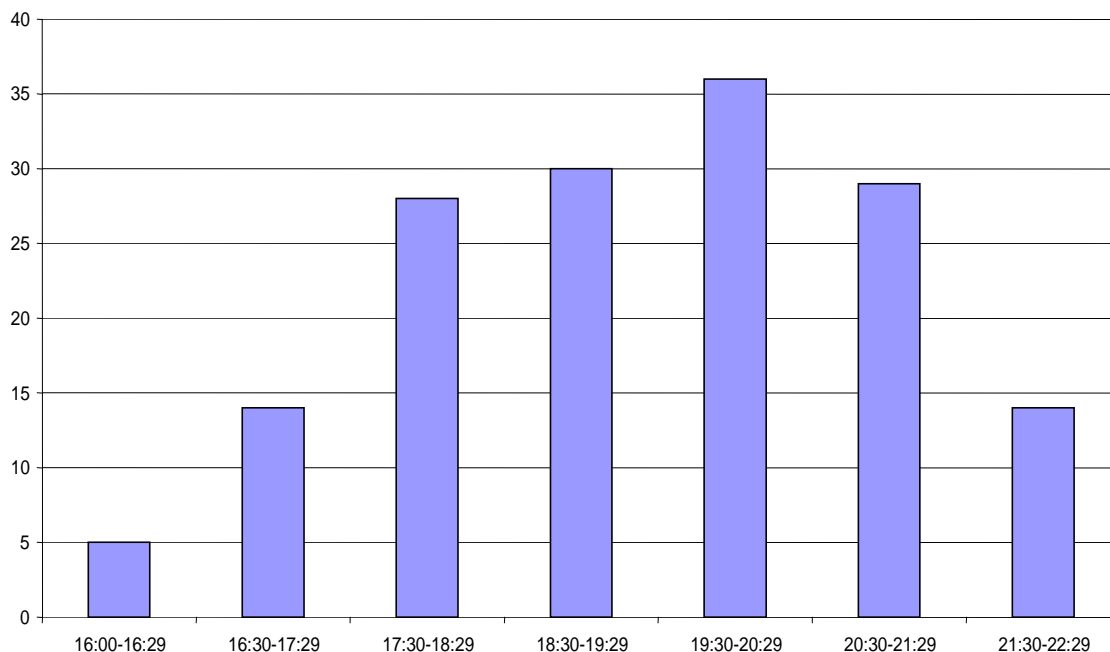
op vraag nr. 5 van 19 augustus 2009

van SAS VAN ROUVEROLJ

1. Ik heb het UZ Gent gevraagd een volledig beeld te schetsen van de actuele situatie in verband met de wachttijden radiotherapie, op basis van alle behandelingen die dit jaar werden gestart. De "problematiek" waarnaar in de brief verwezen wordt, betreft één van de vijf bestralings-toestellen waar in de periode maart-april 2009 een tijdelijk capaciteitsprobleem optrad. Er diende een upgrade van de hardware (nieuwe tafel) en de software (nieuw besturingssysteem) te gebeuren. De patiënten onder behandeling werden toen tijdelijk door andere toestellen overgenomen.

Om objectieve informatie te bekomen over de prestaties op de afdeling radiotherapie UZ Gent zijn de werkelijk gepresteerde werkuren van alle verpleegkundig personeel werkzaam bij het bestralen van patiënten, via het elektronisch prestatie - registratiesysteem verwerkt. Voor elk personeelslid werd voor de periode 1-1-2009 tot en met 31-07-2009 het begin- en einduur van de dienst genoteerd. Er werd nagekeken wanneer de "vroegste" verpleegkundige op de afdeling toekwam (om de eerste patiënt te bestralen) en wanneer de "laatste" verpleegkundige (na het bestralen van de laatste patiënt en het afsluiten van het bestralingstoestel) de afdeling verliet. Dit laatste geeft een objectief beeld van wanneer de laatste patiënt bestraald werd.

De gegevens worden samengevat in de onderstaande figuur.

In de X-as vindt men het tijdsinterval waarin de laatste verpleegkundige de afdeling verliet. In de Y-as staat het aantal dagen.

Zoals men kan vaststellen is over deze periode van 157 werkdagen slechts 5 dagen gestopt vóór 16:30. Bij nadere controle vielen 3 van deze 5 dagen in het weekend. In totaal werden 9 weekenddagen gewerkt. In het grootste aantal gevallen werd de laatste patiënt bestraald in de periode tussen 19:30 en 20:30. Op 14 dagen werden patiënten tussen 21:30 en 22:30 bestraald.

Het UZ Gent stelt dat het management geen verplichte eindduur van de verpleegkundige activiteiten binnen diensten oplegt. Het is de verantwoordelijkheid van de artsen en het diensthoofd om, in samenspraak met de verpleegkundigen, optimale zorg voor de patiënt op elk ogenblik te garanderen. Uit bovenstaande grafiek blijkt alvast geen onwil van het personeel om buiten de normale werkuren prestaties te verrichten.

De oorzaken van de langere wachttijden bij complexe bestralingen zijn divers maar steeds terug te brengen op het streven naar steeds fijnere diagnostiek en kennis over welke zones in het tumorweefsel de gevaarlijkste zijn en het best met de hoogste dosis behandeld worden. Dit principe wordt pas mogelijk wanneer de meest geavanceerde vormen van beeldvorming gebruikt kunnen worden, zoals PET-CT onderzoeken. Door de hoge vraag naar PET-CT onderzoeken voor behandelingsplanning geeft dit mede aanleiding tot het ontstaan van een wachtrij.

Verdere verhoging van het aantal tijd-slots PET-CT zal op termijn de capaciteit en dus ook de wachttijd doen verminderen. Recente investeringen in verpleegkundigen, fysici, informatica en bestralingstoestellen zullen op een termijn van een jaar verdere reducties in wachttijden met zich meebrengen. In de periode 2008 – 2012 werd in een investeringsbudget van 10 miljoen euro voorzien. Hiervan is tot op heden de helft geïnvesteerd.

Dit neemt niet weg dat een erg complexe behandeling zoals IMRT of IMAT altijd meer tijd zal vragen in vergelijking met conventionele behandelingen. De voor- en nadelen van de verschillende methodes moeten op elk ogenblik afgewogen worden. De wachttijden helemaal doen verdwijnen, is geen realistisch perspectief omdat radiotherapie steeds individueel maatwerk blijft.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

PASCAL SMET
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

Vraag nr. 6
van 19 augustus 2009
van **VERA JANS**

Studietoelagen - Stand van zaken

Leerlingen die naar een secundaire school gaan die erkend is door de Vlaamse Gemeenschap en studenten die ingeschreven zijn in een erkende Nederlandstalige instelling voor hoger onderwijs in Vlaanderen of het Brusselse Hoofdstedelijke gewest kunnen, mits zij voldoen aan bepaalde voorwaarden, een studietoelage krijgen van de Vlaamse Gemeenschap. De aanvragen moeten uiterlijk op 30 juni van het desbetreffende school- of academiejaar ingediend worden.

Graag kreeg ik antwoord op de volgende vragen met betrekking tot het schooljaar 2008-2009.

1. Hoeveel aanvragen voor een studietoelage werden er ingediend voor het secundair onderwijs?

Graag gegevens per provincie, een opsplitsing naar het type onderwijs (ASO, TSO, BSO, KSO, BUSO en ASBO-4de graad) en leefeenheid van de aanvrager.

2. Hoeveel aanvragen voor een studietoelage werden er ingediend voor het hoger onderwijs?

Graag gegevens per provincie, onderwijstype (hoger niet-universitair en hoger universitair onderwijs) en leefeenheid van de aanvrager.

3. Hoeveel bedraagt het totale budget voor de uitbetaling van de studietoelagen voor het begrotingsjaar 2008 en 2009?

4. Hoeveel studietoelagen werden reeds toegekend en uitbetaald?

Graag gegevens per provincie, onderwijsniveau en inkomenscategorie/leefeenheid van de aanvrager.

5. Hoeveel aanvragen kregen een negatieve beslissing en wat waren de meest voorkomende weigeringsgronden?

Graag gegevens per provincie, onderwijsniveau en inkomenscategorie/leefeenheid van de aanvrager.

6. Hoeveel "uitzonderlijke" studiefinancieringen werden er uitgeschreven in 2008-2009?

7. Welk percentage van de aanvragers heeft het statuut van zelfstandige leerling of student?

8. Wat is de gemiddelde doorlooptijd vanaf de aanvraag tot de uitbetaling van een studietoelage?

9. Hoeveel aanvragen werden via papieren formulieren, dan wel via het internet ingediend?

Graag gegevens per provincie, onderwijsniveau en inkomenscategorie/leeftijd van de aanvrager.

PASCAL SMET

VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 6 van 19 augustus 2009

van VERA JANS

1. Schooljaar 2008-2009

Het aantal aanvragen ingediend per provincie, leefeenheid en onderwijstype voor het secundair onderwijs				
Provincie	Leefeenheid	Onderwijstype	Graad	Aantal
ANTWERPEN				
	Niet gekend	ASO	Derde graad	16
		ASO	Tweede graad	19
		BSO	Derde graad	87
		BSO	Tweede graad	37
		BSO	Vierde graad	17
		BuSO	Buitengewoon SO	21
		DBSO	Deeltijds BSO	36
		DT	Deeltijds	6
		GSO	Eerste graad	77
		KSO	Derde graad	6
		KSO	Tweede graad	1
		ONT	Eerste graad	16
		TSO	Derde graad	35
		TSO	Tweede graad	21
		Totaal		395
	Alleenstaand Student	ASO	Derde graad	4
		ASO	Tweede graad	3
		BSO	Derde graad	27
		BSO	Tweede graad	12
		BSO	Vierde graad	5
		BuSO	Buitengewoon SO	9
		DBSO	Deeltijds BSO	10
		GSO	Eerste graad	2
		KSO	Derde graad	1
		ONT	Eerste graad	2
		TSO	Derde graad	6
		TSO	Tweede graad	4
			Totaal	
	Gehuwd student	BSO	Derde graad	5
		BSO	Vierde graad	24
		BuSO	Buitengewoon SO	3
		DBSO	Deeltijds BSO	4
		DT	Deeltijds	1
		TSO	Derde graad	2
		Totaal		39
	Ten laste van andere	ASO	Derde graad	18
		ASO	Tweede graad	20

		BSO	Derde graad	45
		BSO	Tweede graad	46
		BSO	Vierde graad	2
		BuSO	Buitengewoon SO	58
		DBSO	Deeltijds BSO	9
		DT	Deeltijds	1
		GSO	Eerste graad	89
		KSO	Derde graad	1
		KSO	Tweede graad	1
		ONT	Eerste graad	1
		TSO	Derde graad	19
		TSO	Tweede graad	26
		Totaal		336
	Ten laste van ouders	ASO	Derde graad	3341
		ASO	Tweede graad	4115
		BSO	Derde graad	5270
		BSO	Tweede graad	5001
		BSO	Vierde graad	229
		BuSO	Buitengewoon SO	2655
		DBSO	Deeltijds BSO	1106
		DT	Deeltijds	46
		GSO	Eerste graad	13413
		KSO	Derde graad	287
		KSO	Tweede graad	287
		ONT	Eerste graad	207
		TSO	Derde graad	4327
		TSO	Tweede graad	4561
		Totaal		44845
	Zelfstandig student	ASO	Derde graad	3
		ASO	Tweede graad	1
		BSO	Derde graad	43
		BSO	Tweede graad	2
		BSO	Vierde graad	71
		BuSO	Buitengewoon SO	7
		DBSO	Deeltijds BSO	9
		DT	Deeltijds	4
		TSO	Derde graad	10
		TSO	Tweede graad	1
		Totaal		152
	Algemeen Totaal			45852

LIMBURG				
	Niet gekend	ASO	Derde graad	10
		ASO	Tweede graad	4
		BSO	Derde graad	40
		BSO	Tweede graad	17
		BSO	Vierde graad	23
		BuSO	Buitengewoon SO	10
		DBSO	Deeltijds BSO	5
		DT	Deeltijds	7
		GSO	Eerste graad	26
		KSO	Derde graad	1
		KSO	Tweede graad	3

		ONT	Eerste graad	16
		TSO	Derde graad	12
		TSO	Tweede graad	5
		Totaal		163
	Alleenstaand Student	ASO	Derde graad	1
		ASO	Tweede graad	2
		BSO	Derde graad	13
		BSO	Tweede graad	4
		BuSO	Buitengewoon SO	7
		GSO	Eerste graad	1
		KSO	Derde graad	1
		TSO	Derde graad	5
		TSO	Tweede graad	1
		Totaal		35
	Gehuwd student	BSO	Derde graad	1
		BSO	Vierde graad	23
		BuSO	Buitengewoon SO	1
		DBSO	Deeltijds BSO	1
		Totaal		26
	Ten laste van andere	ASO	Derde graad	8
		ASO	Tweede graad	5
		BSO	Derde graad	24
		BSO	Tweede graad	25
		BSO	Vierde graad	3
		BuSO	Buitengewoon SO	35
		DBSO	Deeltijds BSO	9
		DT	Deeltijds	1
		GSO	Eerste graad	50
		KSO	Derde graad	1
		TSO	Derde graad	6
		TSO	Tweede graad	11
		Totaal		178

	Ten laste van ouders	ASO	Derde graad	2011
		ASO	Tweede graad	2195
		BSO	Derde graad	3124
		BSO	Tweede graad	2591
		BSO	Vierde graad	267
		BuSO	Buitengewoon SO	1518
		DBSO	Deeltijds BSO	528
		DT	Deeltijds	27
		GSO	Eerste graad	7394
		KSO	Derde graad	202
		KSO	Tweede graad	154
		ONT	Eerste graad	58
		TSO	Derde graad	2690
		TSO	Tweede graad	2595
		Totaal		25354
	Zelfstandig student	ASO	Derde graad	1
		BSO	Derde graad	6
		BSO	Vierde graad	68
		BuSO	Buitengewoon SO	2
		TSO	Derde graad	2

	Totaal	79
Algemeen Totaal		25835

OOST-VLAANDEREN				
	Niet gekend	ASO	Derde graad	14
		ASO	Tweede graad	13
		BSO	Derde graad	69
		BSO	Tweede graad	33
		BSO	Vierde graad	28
		BuSO	Buitengewoon SO	17
		DBSO	Deeltijds BSO	16
		DT	Deeltijds	2
		GSO	Eerste graad	55
		KSO	Derde graad	2
		ONT	Eerste graad	8
		TSO	Derde graad	31
		TSO	Tweede graad	18
		Totaal		306
	Alleenstaand Student	ASO	Derde graad	8
		ASO	Tweede graad	1
		BSO	Derde graad	23
		BSO	Tweede graad	5
		BSO	Vierde graad	2
		BuSO	Buitengewoon SO	6
		DBSO	Deeltijds BSO	2
		GSO	Eerste graad	1
		KSO	Derde graad	1
		ONT	Eerste graad	1
		TSO	Derde graad	6
		Totaal		56
	Gehuwd student	BSO	Derde graad	3
		BSO	Vierde graad	19
		BuSO	Buitengewoon SO	2
		DT	Deeltijds	1
		TSO	Derde graad	4
		Totaal		29
	Ten laste van andere	ASO	Derde graad	13
		ASO	Tweede graad	12
		BSO	Derde graad	45
		BSO	Tweede graad	28
		BSO	Vierde graad	2
		BuSO	Buitengewoon SO	60
		DBSO	Deeltijds BSO	14
		DT	Deeltijds	1
		GSO	Eerste graad	69
		KSO	Derde graad	1
		TSO	Derde graad	20
		TSO	Tweede graad	23
		Totaal		288
	Ten laste van ouders	ASO	Derde graad	2680
		ASO	Tweede graad	3163

		BSO	Derde graad	3495
		BSO	Tweede graad	3293
		BSO	Vierde graad	207
		BuSO	Buitengewoon SO	2188
		DBSO	Deeltijds BSO	778
		DT	Deeltijds	26
		GSO	Eerste graad	10184
		KSO	Derde graad	186
		KSO	Tweede graad	201
		ONT	Eerste graad	91
		TSO	Derde graad	3069
		TSO	Tweede graad	3299
		Totaal		32860
	Zelfstandig student	ASO	Derde graad	1
		BSO	Derde graad	30
		BSO	Tweede graad	1
		BSO	Vierde graad	51
		BuSO	Buitengewoon SO	10
		DBSO	Deeltijds BSO	2
		DT	Deeltijds	1
		KSO	Derde graad	1
		TSO	Derde graad	10
		Totaal		107
	Algemeen Totaal			33646

BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST + VLAAMS BRABANT				
	Niet gekend	ASO	Derde graad	4
		ASO	Tweede graad	3
		BSO	Derde graad	14
		BSO	Tweede graad	3
		BuSO	Buitengewoon SO	6
		DBSO	Deeltijds BSO	1
		DT	Deeltijds	1
		GSO	Eerste graad	18
		ONT	Eerste graad	1
		TSO	Derde graad	6
		TSO	Tweede graad	2
		ASO	Derde graad	8
		ASO	Tweede graad	4
		BSO	Derde graad	33
		BSO	Tweede graad	11
		BSO	Vierde graad	6
		BuSO	Deeltijds BSO	6
		DBSO	Deeltijds BSO	4
		DT	Deeltijds	4
		GSO	Eerste graad	20
		ONT	Eerste graad	6
		TSO	Derde graad	11
		TSO	Tweede graad	8
		Totaal		180
	Alleenstaand Student	BSO	Derde graad	1

		BSO	Tweede graad	1
		DBSO	Deeltijds BSO	4
		TSO	Derde graad	2
		TSO	Tweede graad	2
		ASO	Derde graad	2
		BSO	Derde graad	6
		BSO	Tweede graad	2
		BSO	Vierde graad	1
		BuSO	Buitengewoon SO	1
		DBSO	Deeltijds BSO	2
		GSO	Eerste graad	1
		TSO	Derde graad	4
		Totaal		29
	Gehuwd student	BSO	Derde graad	2
		BSO	Vierde graad	1
		BSO	Derde graad	1
		BSO	Vierde graad	6
		BuSO	Buitengewoon SO	1
		DT	Deeltijds	1
		KSO	Tweede graad	1
		Totaal		13

	Ten laste van andere	ASO	Derde graad	3
		ASO	Tweede graad	4
		BSO	Derde graad	6
		BSO	Tweede graad	5
		BuSO	Buitengewoon SO	2
		GSO	Eerste graad	8
		KSO	Tweede graad	1
		TSO	Derde graad	1
		TSO	Tweede graad	2
		ASO	Derde graad	1
		ASO	Tweede graad	8
		BSO	Derde graad	14
		BSO	Tweede graad	20
		BSO	Vierde graad	2
		BuSO	Buitengewoon SO	15
		DBSO	Deeltijds BSO	7
		GSO	Eerste graad	27
		ONT	Eerste graad	1
		TSO	Derde graad	9
		TSO	Tweede graad	11
		Totaal		147
	Ten laste van ouders	ASO	Derde graad	264
		ASO	Tweede graad	510
		BSO	Derde graad	374
		BSO	Tweede graad	455
		BSO	Vierde graad	5
		BuSO	Buitengewoon SO	190

		DBSO	Deeltijds BSO	83
		DT	Deeltijds	9
		GSO	Eerste graad	1568
		KSO	Derde graad	12
		KSO	Tweede graad	17
		ONT	Eerste graad	15
		TSO	Derde graad	232
		TSO	Tweede graad	295
		ASO	Derde graad	1532
		ASO	Tweede graad	1762
		BSO	Derde graad	1638
		BSO	Tweede graad	1427
		BSO	Vierde graad	83
		BuSO	Buitengewoon SO	770
		DBSO	Deeltijds BSO	258
		DT	Deeltijds	21
		GSO	Eerste graad	4866
		KSO	Derde graad	107
		KSO	Tweede graad	120
		ONT	Eerste graad	39
		TSO	Derde graad	1492
		TSO	Tweede graad	1501
		Totaal		19645

	Zelfstandig student	ASO	Derde graad	1
		BSO	Derde graad	5
		BSO	Tweede graad	2
		BSO	Vierde graad	3
		DBSO	Deeltijds BSO	3
		KSO	Derde graad	1
		TSO	Derde graad	1
		TSO	Tweede graad	1
		ASO	Derde graad	3
		BSO	Derde graad	14
		BSO	Vierde graad	21
		BuSO	Buitengewoon SO	3
		DBSO	Deeltijds BSO	1
		DT	Deeltijds	2
		TSO	Derde graad	2
		TSO	Tweede graad	1
		Totaal		64
	Algemeen Totaal			20078

WEST-VLAANDEREN				
	Niet gekend	ASO	Derde graad	2
		ASO	Tweede graad	7
		BSO	Derde graad	2394
		BSO	Tweede graad	3
		BSO	Vierde graad	8
		BuSO	Buitengewoon SO	13

		DBSO	Deeltijds BSO	2634
		DT	Deeltijds	17
		GSO	Eerste graad	21
		KSO	Derde graad	3
		KSO	Tweede graad	50
		ONT	Eerste graad	3204
		TSO	Derde graad	9
		TSO	Tweede graad	30
		Totaal		8395
	Alleenstaand Student	ASO	Derde graad	1
		BSO	Derde graad	50
		BSO	Tweede graad	2679
		BSO	Vierde graad	18
		BuSO	Buitengewoon SO	2
		DBSO	Deeltijds BSO	36
		GSO	Eerste graad	3
		KSO	Derde graad	306
		TSO	Derde graad	68
		TSO	Tweede graad	34
		Totaal		3197

	Gehuwd student	BSO	Derde graad	9
		BSO	Vierde graad	1
		BuSO	Buitengewoon SO	39
		Totaal		49
	Ten laste van andere	ASO	Derde graad	2011
		ASO	Tweede graad	3
		BSO	Derde graad	9
		BSO	Tweede graad	4
		BSO	Vierde graad	5
		BuSO	Buitengewoon SO	555
		DBSO	Deeltijds BSO	1
		DT	Deeltijds	5
		GSO	Eerste graad	1
		KSO	Tweede graad	26
		TSO	Derde graad	2
		TSO	Tweede graad	2
		Totaal		2624
	Ten laste van ouders	ASO	Derde graad	2
		ASO	Tweede graad	57
		BSO	Derde graad	8916
		BSO	Tweede graad	33
		BSO	Vierde graad	1
		BuSO	Buitengewoon SO	192
		DBSO	Deeltijds BSO	2
		DT	Deeltijds	1
		GSO	Eerste graad	188
		KSO	Derde graad	2
		KSO	Tweede graad	26
		ONT	Eerste graad	5
		TSO	Derde graad	8

		TSO	Tweede graad	16
		Totaal		9449
	Zelfstandig student	ASO	Derde graad	3464
		BSO	Derde graad	7
		BSO	Vierde graad	15
		BuSO	Buitengewoon SO	1
		DBSO	Deeltijds BSO	16
		DT	Deeltijds	3339
		TSO	Derde graad	1
		TSO	Tweede graad	13
		Totaal		6856
	Algemeen Totaal			30570

ANDERE PROVINCIES				
	Niet gekend	BSO	Derde graad	24
		BSO	Derde graad	27
		ASO	Derde graad	1
		BSO	Derde graad	22
		GSO	Eerste graad	1
		KSO	Derde graad	1
		KSO	Tweede graad	20
		TSO	Derde graad	3
		Totaal		99
	Ten laste van andere	BSO	Derde graad	9
		BSO	Tweede graad	7
		GSO	Eerste graad	1
		TSO	Tweede graad	89
		TSO	Derde graad	1
		GSO	Eerste graad	1
		Totaal		108
	Ten laste van ouders	ASO	Derde graad	35
		ASO	Tweede graad	2
		BSO	Derde graad	21
		BSO	Tweede graad	7
		BSO	Vierde graad	11
		BuSO	Buitengewoon SO	7
		DBSO	Deeltijds BSO	1
		GSO	Eerste graad	3
		KSO	Derde graad	2
		KSO	Tweede graad	1
		TSO	Derde graad	19
		TSO	Tweede graad	1
		ASO	Derde graad	1
		ASO	Tweede graad	2
		BSO	Derde graad	6
		BSO	Tweede graad	2
		BuSO	Buitengewoon SO	1
		DT	Deeltijds	3
		GSO	Eerste graad	3
		ONT	Eerste graad	1
		TSO	Derde graad	2

		TSO	Tweede graad	1
		ASO	Derde graad	2
		ASO	Tweede graad	2
		BSO	Derde graad	1
		BSO	Tweede graad	1
		BuSO	Buitengewoon SO	1
		GSO	Eerste graad	1
		KSO	Tweede graad	1
		TSO	Derde graad	7
		TSO	Tweede graad	3
		ASO	Derde graad	15
		ASO	Tweede graad	2
		BSO	Tweede graad	16
		BuSO	Buitengewoon SO	9
		DBSO	Deeltijds BSO	1
		GSO	Eerste graad	9
		TSO	Tweede graad	4
		ASO	Derde graad	1
		ASO	Tweede graad	1
		BSO	Derde graad	41
		BSO	Tweede graad	2
		BuSO	Buitengewoon SO	2
		DBSO	Deeltijds BSO	1
		GSO	Eerste graad	1
		KSO	Derde graad	8
		TSO	Derde graad	1
		TSO	Tweede graad	13
		Totaal		278
	Algemeen totaal			485

2. Schooljaar 2008-2009

Het aantal aanvragen ingediend per provincie, leefeenheid en onderwijstype voor het hoger onderwijs			
Provincie	Statuut	Niveau	Aantal
ANTWERPEN			
	Ongekend	Hogescholen Universiteiten	241 91
	Alleenstaand student	Hogescholen Universiteiten	52 21
	Gehuwd student	Hogescholen Universiteiten	214 61
	Ten laste van andere	Hogescholen Universiteiten	38 16
	Ten laste van ouders	Hogescholen Universiteiten	9497 4207
	Zelfstandig student	Hogescholen Universiteiten	853 291
	Totaal		15582
LIMBURG			
	Ongekend	Hogescholen Universiteiten	96 31

	Alleenstaand student	Hogescholen Universiteiten	22 9
	Gehuwd student	Hogescholen Universiteiten	80 18
	Ten laste van andere	Hogescholen Universiteiten	10 5
	Ten laste van ouders	Hogescholen Universiteiten	5522 2402
	Zelfstandig student	Hogescholen Universiteiten	210 64
	Totaal		8469
OOST-VLAANDEREN			
	Ongekend	Hogescholen Universiteiten	198 83
	Alleenstaand student	Hogescholen Universiteiten	54 22
	Gehuwd student	Hogescholen Universiteiten	171 53
	Ten laste van andere	Hogescholen Universiteiten	39 9
	Ten laste van ouders	Hogescholen Universiteiten	6794 2997
	Zelfstandig student	Hogescholen Universiteiten	679 255
	Totaal		11354

VLAAMS-BRABANT			
	Ongekend	Hogescholen Universiteiten	127 61
	Alleenstaand student	Hogescholen Universiteiten	31 18
	Gehuwd student	Hogescholen Universiteiten	69 50
EN	Ten laste van andere	Hogescholen Universiteiten	14 4
	Ten laste van ouders	Hogescholen Universiteiten	3673 2208
	Zelfstandig student	Hogescholen Universiteiten	315 201
BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST			
	Ongekend	Hogescholen Universiteiten	37 23
	Alleenstaand student	Hogescholen Universiteiten	10 5
	Gehuwd student	Hogescholen Universiteiten	23 20
	Ten laste van andere	Hogescholen	5
	Ten laste van ouders	Hogescholen Universiteiten	411 278
	Zelfstandig student	Hogescholen Universiteiten	84 77
	Totaal		7744

WEST-VLAANDEREN			
	Ongekend	Hogescholen Universiteiten	107 46
	Alleenstaand student	Hogescholen Universiteiten	29 9
	Gehuwd student	Hogescholen Universiteiten	86 20
	Ten laste van andere	Hogescholen Universiteiten	36 10
	Ten laste van ouders	Hogescholen Universiteiten	6643 2732
	Zelfstandig student	Hogescholen Universiteiten	362 89
	Totaal		10169
ANDERE PROVINCIES			
	Ongekend	Hogescholen Universiteiten	2 1
	Alleenstaand student	Universiteiten	1
	Gehuwd student	Hogescholen Universiteiten	2 2
	Ten laste van ouders	Hogescholen Universiteiten	141 80
	Zelfstandig student	Hogescholen Universiteiten	10 4
	Totaal		243
ALGEMEEN TOTAAL			53561

3. In 2008 was er 90.781.000 euro voorzien als budget. Daarnaast was er een eindejaarsvastlegging van 9.828.309,07 euro. In december 2008 ontvingen we 10.450.000 euro aan extra budget.

In 2009 was er 119.791.000 euro voorzien als budget. Er was ook een eindejaarsvastlegging van 9.398.502,21 euro. Dit bedrag werd overgedragen en volledig aangewend.

4. De antwoorden op de vragen 4, 5, 6 en 7 worden nagestuurd.
8. Het streefdoel van de gemiddelde doorlooptijd vanaf de aanvraag tot de uitbetaling van een studietoelage bedraagt twee maanden. Door de grote toevloed van aanvragen in het begin van het school- en academiejaarjaar, heeft de afdeling achterstand opgelopen bij de registratie ervan. Dit heeft ertoe geleid dat ook de dossierbehandeling vertraging opliep. Deze vertraging werd ingehaald in de tweede helft van het school-en academiejaar.
9. In totaal werden er 457.996 individuele aanvragen ingediend, waarvan 35.730 digitaal gebeurden. De gegevens met opsplitsing per provincie, onderwijsniveau en inkomenscategorie worden nagestuurd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

PASCAL SMET
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

Vraag nr. 7
van 20 augustus 2009
van **VERA JANS**

Interministerieel overleg - Stand van zaken

België is een land met een bijzonder complexe staatsstructuur. Door de verschillende staatsvormingen zijn de bevoegdheden voor de verschillende beleidsdomeinen in dit land verdeeld over de verschillende overheden. Ook voor de beleidsdomeinen Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel zijn er vele overlappingsen met de federale overheid.

De implementatie van tal van beleidsmaatregelen vereist een tussenkomst van zowel de federale als de gemeenschaps- of gewestregering. Om dit in goede banen te leiden, wordt er interministerieel overleg gepleegd.

1. Wanneer vond het laatste interministerieel overleg plaats?
2. Wat waren de agendapunten die verband houden met de beleidsdomeinen Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel?
3. Welke concrete beleidsaanpassingen en/of -maatregelen resulteerden uit het laatste overleg tussen de minister en zijn federale, Waalse of Brusselse collega's aangaande zijn beleidsdomeinen?
4. Wanneer vindt het volgende interministerieel overleg plaats?
5. Welke thema's/beleidsproblemen aangaande de beleidsdomeinen van de minister zullen onderwerp uitmaken van het volgende interministerieel overleg?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr.11, Lieten nr.3, Bourgeois nr. 10, Vandeurzen nr.8, Crevits nr. 21, Van den Bossche nr. 6, Muylers nr. 15, Schauvliege nr. 14, Smet nr. 7)

PASCAL SMET

VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 7 van 20 augustus 2009

van **VERA JANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister bevoegd voor het algemeen regeringsbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

PASCAL SMET
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

Vraag nr. 8
van 26 augustus 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Studentenkamers - Modelhuurovereenkomsten

In de woninghuurwetgeving zijn recentelijk een aantal bepalingen opgenomen die de huurder beter beschermen tegen potentiële misbruiken van de verhuurder inzake waarborg (maximaal twee maanden, gestort door huurder op waarborgrekening en rentegevend) en de aanrekening van bemiddelingskosten. Probleem is dat deze bepalingen alleen van toepassing zijn indien het gehuurde pand als hoofdverblijfplaats wordt gebruikt. Indien dit niet het geval is, valt die huur niet onder de Woninghuurwet maar onder het gemeen huurrecht.

Het overgrote deel van de verhuur van studentenkamers valt dus niet onder de beter beschermende woninghuurwetgeving. Daar in de meeste vestigingsplaatsen van universiteiten er een relatieve schaarste is aan studentenkamers staan de studenten-huurders sowieso al in een zwakke positie. Dit vormt de voedingsbodem voor nogal wat "misbruiken".

Wat doen universiteiten en hogescholen concreet om de studenten-huurders beter te beschermen? Bestaan er modelhuurovereenkomsten? Bevatten die modelhuurovereenkomsten bepalingen inzake waarborg (maximaal twee maanden, gestort door huurder op waarborgrekening en rentegevend voor de huurder) en een verbod op de aanrekening van bemiddelingskosten? Worden verhuurders die gebruikmaken van de service van de hogescholen (zoals b.v. websites met beschikbare studentenkamers) verplicht om de modelhuurovereenkomst te gebruiken? Zo neen, waarom gebeurt dat niet?

PASCAL SMET

VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 8 van 26 augustus 2009

van **JOHAN SAUWENS**

Alle instellingen voor hoger onderwijs hebben modelhuurovereenkomsten die ze gebruiken voor de verhuur van kamers in eigen beheer. De gebruikte modelcontracten zijn niet overal gelijk, maar houden wel altijd rekening met de wettelijke en decretale bepalingen.

De universiteiten en de hogescholen kunnen het gebruik van deze modelcontracten niet opleggen aan private verhuurders. Ze stimuleren het gebruik van de modelcontracten wel, bijvoorbeeld door enkel de adressen van verhuurders die het modelcontract gebruiken, op te nemen in de databanken van de diensten voor studentenvoorzieningen van de instellingen.

Alle modelhuurovereenkomsten bevatten bepalingen inzake de waarborg. Private verhuurders die een waarborg van meer dan twee maanden vragen, worden veelal geweerd uit de databanken van de studentenvoorzieningen.

De modelhuurovereenkomsten stellen geen verbod in op bemiddelingskosten. Geen enkele dienst voor studentenvoorzieningen rekent echter bemiddelingskosten aan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

PASCAL SMET
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

Vraag nr. 9
van 26 augustus 2009
van **JOS DE MEYER**

Resolutie “rechtszekere start schooljaar” - Toetsing

Op 28 mei 2003 werd door de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement unaniem de resolutie aangenomen betreffende tijdige indiening van ontwerpen van decreet inzake het onderwijs, met het oog op een rechtszekere en ordentelijke start van het schooljaar (Stuk 1578 (2002-2003) – Nr. 5).

Hierin werd aan de Vlaamse Regering gevraagd om vanaf 1 september 2004 alle besluiten en omzendbrieven aan de scholen mee te delen uiterlijk op 25 juni, voor bepalingen die in werking treden op 1 september. Tevens wordt gevraagd geen omzendbrieven aan de scholen mee te delen waarvoor de decretale basis ontbreekt.

Stapsgewijze werden er in de vorige legislatuur verbeteringen geboekt: door een nauwkeurigere planning werd een steeds groter deel van het regelgevend kader tijdig aan de scholen meegedeeld. Het laatste jaar ging het echter opnieuw fout: tot enkele dagen geleden werd bijvoorbeeld nog geen enkel besluit gepubliceerd in het Staatsblad, ook een aantal belangrijke omzendbrieven werden veel te laat op Edulex geplaatst.

Bij de start van het nieuwe schooljaar, tegelijk het eerste jaar van een nieuwe legislatuur met een nieuwe minister bevoegd voor Onderwijs, stel ik de minister graag volgende vragen.

1. Hoeveel uitvoeringsbesluiten die uitwerking hebben vanaf 1 september 2009 werden genomen na 25 juni 2009? Dit wat het onderwijs algemeen, het basisonderwijs, het secundair onderwijs, het hoger onderwijs en de permanente vorming betreft.
2. Hoeveel omzendbrieven die uitwerking hebben vanaf 1 september 2009, werden na 25 juni 2009 aan de scholen verzonden? Dit wat het onderwijs algemeen, het basisonderwijs, het secundair onderwijs, het hoger onderwijs en de permanente vorming betreft.
3. Hoeveel omzendbrieven werden verzonden aan de scholen waarvoor de wettelijke basis formeel nog ontbrak, op het moment van verzending?
4. Welke evaluatie maakt de minister van de naleving van de resolutie inzake een ordentelijke start van het schooljaar? Op welke wijze zal de minister ervoor zorgen dat de resolutie ook de komende schooljaren van de nieuwe legislatuur wordt nageleefd?

PASCAL SMET

VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 9 van 26 augustus 2009

van **JOS DE MEYER**

1. Aantal uitvoeringsbesluiten die uitwerking hebben vanaf 1 september 2009 en die werden genomen na 25 juni 2009:

Hoger onderwijs	8
Permanente Vorming	8
Secundair onderwijs	1
Basisonderwijs	6
Onderwijs algemeen	10

2. Aantal omzendbrieven die uitwerking hebben vanaf 1 september 2009 en na 25 juni 2009 aan de scholen verzonden:

Hoger onderwijs	0
Permanente Vorming	4
Secundair onderwijs	13
Basisonderwijs en DKO	8
Onderwijs algemeen	16

3. Aantal omzendbrieven verzonden waarvoor de wettelijke basis formeel nog ontbrak op het moment van verzending

Hoger onderwijs	0
Permanente Vorming	0
Secundair onderwijs	5
Basisonderwijs	4
Onderwijs algemeen	4

4. Zoals u zelf stelt heeft mijn voorganger in de vorige legislatuur al een aantal stappen ondernomen om besluiten en omzendbrieven tijdig mee te delen aan de scholen. Het laatste schooljaar is dit minder goed gelukt. Het feit dat dit het laatste jaar van de legislatuur was en er nog heel wat wetgevend werk formeel diende te worden gefinaliseerd is daar wellicht niet vreemd aan.

Alleszins werden de maatregelen die ingingen per 1 september onder meer via School- en lerarendirect, en via de jaarlijks georganiseerde rondes van Vlaanderen gecommuniceerd.

Niettemin moeten we maatregelen nemen om een beter gevolg te geven aan de resolutie.

Onder meer de duur van het advies- en onderhandelingsproces is heel bepalend voor de vooruitgang van de formele besluitvorming.

Bedoeling is om na te gaan op welke wijze we dat proces vlotter kunnen laten verlopen zonder de rechten van alle betrokkenen in het gedrang te brengen.

Ook aan de planning van de dossier in de administratie en het kabinet moeten we meer zorg besteden.

Momenteel onderzoeken de administratie en het kabinet hoe we de timing kunnen verbeteren en ik hoop na het eerste jaar van deze regeerperiode een goed rapport te kunnen voorleggen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

PASCAL SMET
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

Vraag nr. 10
van 26 augustus 2009
van **JOS DE MEYER**

Lerarentekort - Evolutie

Het jaarlijks gepubliceerde Arbeidsmarktrapport van het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming waarschuwt al enkele jaren voor een dreigend tekort aan leerkrachten. Een problematiek die reeds verscheidene malen in de commissie Onderwijs en de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement werd besproken.

Ook het Vlaams regeerakkoord “Een daadkrachtig Vlaanderen in beslissende tijden” van 15 juli 2009 heeft aandacht voor dit dreigend tekort: “Een belangrijke bedreiging is het zeer ernstig tekort aan leerkrachten dat de komende jaren zal ontstaan. De regering zal met de sector onderzoeken welke maatregelen er kunnen genomen worden om dit tekort tegen te gaan, met bijzondere aandacht voor de problematiek in Brussel. Er zullen initiatieven genomen worden zodat mensen met praktijkervaring vanuit de privésector gemakkelijker kunnen overstappen naar het onderwijs. Hiervoor moeten de nodige middelen worden voorzien.”.

De huidige crisis heeft als neveneffect dat de scholen momenteel gemakkelijker sollicitanten vinden: het onderwijs biedt immers een job met een hogere werkzekerheid. Dit is echter een tijdelijk effect. Te vrezen valt dat degenen die kiezen voor het onderwijs uit noodzaak, als tussenoplossing of “voor de zekerheid” de scholen weer zullen verlaten. Eens de economische vooruitzichten verbeteren, zal de aantrekkingskracht van het beroep van leerkracht voor velen opnieuw een stuk lager worden.

De start van het nieuwe schooljaar is een goed moment om een evaluatie te maken van het voorbije jaar.

1. Wat is de evolutie van het aantal openstaande vacatures voor leerkrachten in respectievelijk kleuter-, lager en middelbaar onderwijs?

Zijn er significante regionale verschillen vast te stellen in de cijfers? Zo ja, welke?
2. Welke zijn op dit moment in het middelbaar onderwijs nog knelpuntvakken?

Zijn er significante regionale verschillen vast te stellen? Zo ja, welke?
3. Voor welke vakken in het secundair onderwijs heeft de crisis een “gunstig” effect gehad?
4. Heeft de grotere interesse van werkzoekenden in het onderwijs ook effecten op de inschrijvingen in de lerarenopleidingen en op het aantal aangevraagde LIO-trajecten (Leraar in opleiding)?
5. Welke initiatieven neemt de minister om het komende schooljaar over voldoende en bekwame leerkrachten te blijven beschikken, ook voor kortere interimopdrachten?

PASCAL SMET

VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 10 van 26 augustus 2009

van **JOS DE MEYER**

1. De VDAB-statistieken met het aantal "openstaande vacatures" zijn een goede barometer om de evolutie op de onderwijsarbeidsmarkt op te volgen.

Vraag en aanbod worden met elkaar vergeleken op basis van statistische gegevens uit de VDAB-databanken.

Deze databanken gebruiken volgende categorieën van het onderwijzend personeel:

- leerkracht basisonderwijs
- leerkracht 1ste/2de graad secundair onderwijs
- leerkracht 3de/4de graad secundair onderwijs

In punt 1 van bijlage 1 vindt u een overzicht van het aantal openstaande vacatures vanaf september 2008 tot en met augustus 2009 voor Vlaanderen.

In de maanden januari en maart 2009 is het aantal openstaande vacatures het hoogst in de eerste graad van het secundair onderwijs.

Zowel in het basisonderwijs als in de eerste graad van het secundair onderwijs is het aantal openstaande vacatures het hoogst in de Regio Vlaams-Brabant tijdens de maand maart 2009 .

In de derde en vierde graad van het secundair onderwijs is het aantal openstaande vacatures het hoogst in de maand oktober 2008 in de regio Antwerpen.

In punt 2 van bijlage 1 vindt u de maandelijkse statistieken van augustus 2005 tot en met augustus 2009. Als we september 2008 (begin economische crisis) vergelijken met september 2007 valt op dat het aantal openstaande vacatures fors is gestegen, in alle onderwijsniveaus, maar vooral in het basisonderwijs:

- basisonderwijs: een stijging met 192 %
- secundair onderwijs 1/2e graad: een stijging met 102%
- secundair onderwijs 3/4e graad: een stijging met 55%

Bovendien merken we dat het aantal openstaande vacatures hoger liggen na de economische crisis dan dezelfde periode vorig jaar. De slechte situatie waarin veel bedrijven zich bevinden, zorgt er dus niet voor dat mensen uitkijken naar een job in het onderwijs.

Op de site van de VDAB vindt u de exacte cijfers terug: <http://arvastat.vdab.be/nwwz/index.htm>

2. De data die de VDAB ons ter beschikking stelt, laten niet toe te differentiëren tot op het niveau van de vakken. Het arbeidsmarktrapport 2009 dat in oktober zal gepubliceerd worden, geeft een indicatie van mogelijke knelpuntvakken.

Ten slotte wil ik u nog meegeven dat de scholen in het verleden ook geen grote problemen signaleerden in het vinden van vervangingen bij de start van het schooljaar. De tekorten situeren zich immers meestal later op het schooljaar.

Dit gegeven wordt ook ondersteund door het arbeidsmarktrapport april 2008: 'het aantal budgettaire fulltimes (bft's) voor korte vervangingen is in de loop van het schooljaar aan belangrijke

schommelingen onderhevig. De vraag naar invalkrachten was de drie laatste schooljaren het hoogst in de maand mei?

3. Zie antwoord op vraag 1 en 2.
4. In de geïntegreerde lerarenopleiding (professionele bachelor) was er afgelopen academiejaar een lichte stijging ten opzichte van 2007-2008. Deze stijging is echter volledig toe te schrijven aan het aantal inschrijvingen van studenten in de professionele bachelor secundair onderwijs. Het aantal inschrijvingen in de professionele bachelor kleuter- en lager onderwijs is gedaald.

In de specifieke lerarenopleiding valt al twee jaar een daling waar te nemen. Deze kan verklaard worden door het nieuwe decreet op de lerarenopleiding, dat ingegaan is op 1 september 2007. Hierdoor is de opleiding hervormd en is onder andere de studieomvang verdubbeld: van 30 naar 60 studiepunten (zie bijlage 2). We hebben deze daling verwacht, maar we gaan er wel vanuit dat de keuze voor de LIO veel bewuster gebeurt en er meer afgestudeerden doorstromen naar het onderwijs en ook in het onderwijs blijven. Ook dit zullen we pas over een aantal jaar weten.

Ik heb vandaag geen gegevens over het aantal inschrijvingen in de lerarenopleidingen voor het nieuwe academiejaar, over LIO-trajecten evenmin.

5. Voor het antwoord op deze vraag kan ik o.a. verwijzen naar het initiatief dat mijn voorganger Frank Vandenbroucke op het einde van de vorige legislatuur heeft genomen. Hij heeft de VLOR gevraagd om voorstellen te formuleren om de aantrekkelijkheid van het lerarenberoep te benadrukken en te verbeteren. Op zijn vraag is binnen de VLOR een werkgroep opgericht die zich met deze problematiek zal bezighouden. Zoals u weet zijn in de VLOR alle actoren van het onderwijsveld vertegenwoordigd, zodat de voorstellen van deze werkgroep wellicht door alle betrokkenen zullen gedragen worden. Ik wacht dan ook met interesse de voorstellen van de VLOR af.

Ook de maatregelen met betrekking tot het verbeteren van de cumulatieregeling en het opnieuw in actieve dienst treden die in werking zijn getreden op 1 september 2009 wil ik hier vermelden.

Hiervan zullen we natuurlijk het effect moeten afwachten en evalueren.

Daarnaast kan ik verwijzen naar initiatieven die opgenomen zijn binnen het regeerakkoord 2009-2014:

- werken aan de kwaliteit van de instroom in de lerarenopleiding door bijzonder aandacht te besteden aan de oriëntatie op het einde van het secundair onderwijs;
- verbetering werkomstandigheden voor jonge leerkrachten;
- doorbreking van de vlakke loopbaan en optimalisatie van de verschillende vormen van taakdifferentiatie;
- personeelsleden langer aan het werk houden op het einde van hun carrière;
- de overstap van mensen met praktijkervaring uit de privésector naar het onderwijs vergemakkelijken.

Ik zal zelf met het veld praten over deze topics. Zo ga ik o.a. gesprekken voeren in de diverse centrumsteden met alle betrokken partijen.

BIJLAGEN

1. Aantal openstaande vacatures
2. Studenten met een leerlingencontract per soort lerarenopleiding en academiejaar

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2009/SMET/10/antw.010.bijl.002.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2009/SMET/10/antw.010.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

PASCAL SMET
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

Vraag nr. 11
van 26 augustus 2009
van **LINDA VISSERS**

Kabinetten - Dienstvoertuigen

Het aantreden van een nieuwe regering betekent traditioneel ook een aanpassing van het wagenpark van de kabinetten.

1. Over welke personenwagens beschikt het kabinet van de minister ?

Graag met vermelding van merk en type, jaar van aankoop, cilinderinhoud, opties en aankoopprijs.

2. Welke van deze wagens waren ter beschikking bij het aantreden van de minister en welke werden sedertdien aangeschaft?

3. Worden er leasingvoorwaarden gehanteerd en zo ja, welke?

4. Gebruikt de minister altijd de auto voor de dienst of maakt hij/zij ook gebruik van andere vervoersmiddelen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr.13, Lieten nr. 5, Bourgeois nr.13, Vandeurzen nr. 9, Crevits nr. 26, Van den Bossche nr. 7, Muyters nr. 17, Schauvliege nr. 16, Smet nr. 11).

PASCAL SMET

VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 11 van 26 augustus 2009

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Vlaams minister Geert Bourgeois, bevoegd voor het algemeen beleid inzake facilitaire dienstverlening en het vastgoedbeheer in de Vlaamse administratie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

PASCAL SMET
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

Vraag nr. 12
van 2 september 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Bevoegdheidsoverschrijdingen - Screening

In het regeerakkoord, onder hoofdstuk VI “Staats Hervorming, Brussel, Vlaamse Rand”, lezen wij de volgende passage:

"We hanteren de in de wetgeving voorziene instrumenten wanneer andere overheden op ons bevoegdheidsdomein ageren".

1. Worden wetten, decreten, verordeningen, besluiten, rondzendbrieven, beleidsbrieven en begrotingen van de federale overheid en van andere gewest- en gemeenschapsregeringen in dit land door de departementen en/of agentschappen die onder bevoegdheid van de minister vallen, onderzocht op de aanwezigheid van mogelijke bevoegdheidsoverschrijdingen of -conflicten?

2. Zo ja, gebeurt deze screening systematisch?

Is er een vaste medewerker of een dienst verantwoordelijk voor deze screening? In dit laatste geval, welke dienst betreft het en met hoeveel personeelsleden is hij bemand?

Met welke frequentie gebeurt het onderzoek?

3. Is aan de screening een systematische rapportering aan de voogdijminister gekoppeld? Met welke regelmaat wordt desgevallend verslag uitgebracht aan de minister?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 14, Lieten nr. 6, Bourgeois nr. 14, Vandeurzen nr. 10, Crevits nr. 27, Van den Bossche nr. 8, Muyters nr. 19, Schauvliege nr. 19, Smet nr. 12).

PASCAL SMET

VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 12 van 02 september 2009

van **JORIS VAN HAUTHEM**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door minister-president Kris Peeters, bevoegd voor het algemeen regeringsbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

PASCAL SMET
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

Vraag nr. 14
van 9 september 2009
van **ROBRECHT BOTHUYNE**

50-plussers - Opleiding en begeleiding

De Vlaamse arbeidsmarkt kent duidelijk problemen. De werkloosheid neemt ernstige vormen aan en zowel de federale als de regionale regeringen dienen dringend maatregelen te nemen. Activering is een noodzakelijke (doch niet de enige) voorwaarde om jobs te creëren.

Recente cijfers van Trends geven aan dat er op 6,9 miljoen actieve Belgen 2,3 miljoen inactieven zijn tussen 15 en 64 jaar. Het probleem is het grootst bij de 55-plussers. Door de huidige economische crisis zal dit aantal nog toenemen.

1. a) Hoeveel 50 tot 55-jarigen volgen een opleiding of worden begeleid bij de VDAB, het volwassenenonderwijs of bij Syntra? Graag opgesplitst per provincie en uitgesplitst per statuut (werknemer, werkzoekende, zelfstandige, gepensioneerde).
 - b) Hoeveel 55 tot 60-jarigen volgen een opleiding of worden begeleid bij de VDAB, het volwassenenonderwijs of bij Syntra? Graag opgesplitst per provincie en uitgesplitst per statuut (werknemer, werkzoekende, zelfstandige, gepensioneerde).
 - c) Hoeveel 60 tot 65-jarigen volgen een opleiding of worden begeleid bij de VDAB, het volwassenenonderwijs of bij Syntra? Graag opgesplitst per provincie en uitgesplitst per statuut (werknemer, werkzoekende, zelfstandige, gepensioneerde).
 - d) Voor alle bovenstaande categorieën: graag een opdeling naar meest gevolgde opleidingen en begeleidingsmethodes.
2. Welke maatregelen zal de minister nemen om meer 50-plussers toe te leiden tot de VDAB, Syntra of het volwassenenonderwijs?
 3. Hoe evolueerden de budgetten van de drie voormelde diensten in de voorbije 5 jaar?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Muylers (vraag nr. 25) en Smet (nr. 14).

PASCAL SMET

VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 14 van 9 september 2009

van **ROBRECHT BOTHUYNE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Vlaams minister Philippe Muylers, bevoegd voor Werk.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

PASCAL SMET
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

Vraag nr. 16
van 10 september 2009
van **MARINO KEULEN**

Leerlingenvervoer - Mexicaanse griep

De Mexicaanse griep heeft heel de zomer soms sluimerend maar meestal prominent vooraan in het nieuws gestaan. De verspreiding van het griepvirus is heel gemakkelijk dagelijks te volgen via de pers. De Mexicaanse griep zorgt voor enige onrust, temeer omdat specialisten verwachten dat bij de opening van het schooljaar het virus alle kansen krijgt om zich te verspreiden en toe te slaan.

Overall in de scholen, maar ook in bedrijven, steden en gemeenten en andere instellingen waar veel mensen samenkomen, worden via opgelegde hygiënemaatregelen en andere richtlijnen acties ondernomen om de verspreiding van het griepvirus tegen te gaan. Die acties en maatregelen hebben maar zin als ze overal en altijd consequent toegepast worden.

Wat tot op heden nergens aan bod kwam, zijn de maatregelen die De Lijn zal nemen in het belang van de reizigers. Nochtans lijkt dit niet meer dan noodzakelijk omdat, nu het schooljaar weer begonnen is, duizenden leerlingen elke dag dicht bij elkaar gepakt in de bussen van De Lijn naar school gaan en naar huis terugkeren.

1. Kan de minister bevoegd voor De Lijn aangeven of en zo ja, welke maatregelen De Lijn neemt in het belang van de reizigers om de verspreiding van het griepvirus tegen te gaan?
2. Kan de minister bevoegd voor het leerlingenvervoer aangeven of op de bussen die het leerlingenvervoer verzorgen, maatregelen genomen worden om de verspreiding van het griepvirus tegen te gaan? Zo ja, welke?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Crevits (vraag nr. 65) en Smet (nr. 16).

PASCAL SMET

VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 16 van 10 september 2009

van **MARINO KEULEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Vlaams minister Hilde Crevits bevoegd voor Mobiliteit.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

PASCAL SMET
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

Vraag nr. 17
van 10 september 2009
van **LUCKAS VAN DER TAELEN**

Herdenking 100 jaar Eerste Wereldoorlog - Initiatieven

De Vlaamse Regering zal initiatieven nemen en ondersteunen rond de eeuwherdenking van de Eerste Wereldoorlog.

“Dat wervend project wordt met toerisme als trekker - als een hefboom gebruikt in het beleid voor toerisme, cultureel en onroerend erfgoed, wetenschappelijk onderzoek, internationaal beleid, en onderwijs en vredeseducatie. De omroepen worden daarbij actief betrokken en er wordt een projectloket opgezet, dicht bij de relevante plaatselijke netwerken en cruciale actoren”, zo lezen we in het regeerakkoord.

Vandaar volgende vraag aan de ministers van Toerisme, Media, Cultuur en Onderwijs.

Welke initiatieven worden er genomen op vlak van respectievelijk media, cultuur en onderwijs?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Bourgeois (vraag nr. 31), Lieten (nr. 12), Schauvliege (nr. 27) en Smet (nr. 17).

PASCAL SMET

VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 17 van 10 september 2009

van **LUCKAS VAN DER TAELEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Vlaams minister Geert Bourgeois bevoegd voor Toerisme.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

HILDE CREVITS,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 1
van 24 juli 2009
van **DIRK PEETERS**

Oosterweelverbinding - Contractuele afspraken

Recentelijk verschenen in de pers (Knack 1 juli en De Morgen 7 juli) verschillende berichten over een mogelijke “torenhoge” schadeclaim die Noriant – het bouwconsortium dat eventueel de Lange Wapper zou aanleggen – dreigt in te dienen indien de Oosterweelverbinding niet zou worden aangelegd volgens het BAM-tracé met de Lange Wapper-brug. Ook in het VRT-journaal werd dit verwoord door een woordvoerder van Noriant.

En sommige van die berichten lieten aan duidelijkheid niets te wensen over. Ik citeer: “Welingelichte bronnen bij het bouwconcern hebben het over heel erg hoge bedragen, in de lijn met de totale kostprijs van de Oosterweelverbinding”.

Deze berichten verschenen daags voordat ARUP/SUM zijn vierde alternatief in Antwerpen zou voorstellen.

Het bouwconsortium Noriant – “de preferred bidder” – laat uitschijnen dat er reeds verregaande toezeggingen, contracten zijn over de aanleg van de Lange Wapper waarvoor tot nu toe nog steeds geen bouwvergunning is verleend.

In de berichtgeving is het niet duidelijk of het nu gaat om een schadeclaim (gebaseerd op een contract) of terugbetaling van gemaakte onkosten.

Rond deze “schadeclaim” werd in het verleden ook al veel mist gespuid door tegengestelde verklaringen over bedragen en procenten en door verklaringen tijdens de voortgangsrapportage in het Vlaams Parlement.

Het is belangrijk dat er duidelijkheid bestaat over de contractuele/financiële engagementen van de overheid ten aanzien van Noriant als in de volgende maanden beslist zou worden dat het op basis van de bouwaanvraag ingediende tracé voor de Lange Wapper niet zou doorgaan.

1. Wat is de juridische, contractuele afspraak die er bestaat tussen BAM en Noriant? Waar en wanneer werd die beslist?
2. Wat is de juridische draagwijdte van “preferred bidder”? Welke financiële rechten kan de TV Noriant purely uit haar positie als preferred bidder en de in dit verband afgesloten contracten?
3. Gaat het hier over een schadeclaim in de juridische betekenis van het woord? Zo ja, hoe en in welk contract werd deze bedongen? Wat is het bedrag van deze schadeclaim?

4. Kan de minister inzage verlenen in dit contract, alsook in het verslag van de raad van bestuur van BAM waarop dit werd goedgekeurd?
5. Is het bedingen van deze schadeclaim niet in overtreding met de wet op de overheidsopdrachten in casu met artikel 18 dat stelt: “Het volgen van de procedure van aanbesteding, offerteaanvraag of via onderhandelingen houdt geen verplichting in tot het toewijzen van de opdracht. De aanbestedende overheid kan zowel afzien van het gunnen van de opdracht als de procedure herbeginnen, desnoods op een andere wijze.”?
6. Is deze schadeclaim ook niet in tegenspraak met het bestek Oosterweelverbinding waarin duidelijk is opgenomen: “De Opdrachtgever behoudt zich het recht voor de procedure ten allen tijde te beëindigen. (...) Het afbreken van de procedure geeft de Bieders geen ander recht dan desgevallend het recht op een kostenvergoeding.”?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 24 juli 2009

van **DIRK PEETERS**

- Bij beslissing van de raad van bestuur van BAM van 21 december 2007 werd Noriant in het kader van de onderhandelingsprocedure voor het DB(f)M-contract voor de Oosterweelverbinding aangesteld als voorkeursbieder. De onderhandelingsprocedure bevindt zich nog steeds in het stadium van de finale contractbesprekingen. Er werd m.a.w. nog geen DB(f)M-contract afgesloten tussen BAM en Noriant.

Wel hebben BAM en Noriant op 3 maart 2009 een aantal afspraken vastgelegd in een zogenaamd "Deelakkoord Design Sign-Off" (hierna: "DSO"). Deze DSO is te beschouwen als een onderhandelingsbalans, kaderend binnen de finale contractbesprekingen tussen BAM en Noriant, waarbij in wezen een foto werd genomen van de situatie waarin de onderhandelingen tussen BAM en Noriant zich op dat ogenblik bevonden. Partijen aanvaardden hierbij enkel om op de in de DSO vervatte deelakkoorden achteraf niet meer terug te komen.

Met name omvat de DSO een deelakkoord tussen BAM en Noriant m.b.t. (a) de Realisatieprijs en Instandhoudingskost (beide exclusief financiering en prijsherziening), (b) de omschrijving van het voorwerp van de Opdracht en het bijhorend technisch kader, en (c) de contractvoorwaarden. Zaken die later toch nog voor wijziging vatbaar zouden zijn, zijn als dusdanig in de DSO aangemerkt.

Vanuit procedureel oogpunt dient de DSO te worden begrepen als een onderhandelingsdocument binnen het kader van de finale contractbesprekingen. De DSO impliceert geen gunning van de opdracht aan Noriant. De DSO houdt voor BAM evenmin de verplichting in om de opdracht daadwerkelijk aan Noriant te gunnen.
- De "preferred bidder" of de voorkeursbieder is de kandidaat die op grond van de gunningscriteria die zijn vastgelegd in de Leidraad Onderhandelingsprocedure, in de BAFO ("Best and Final Offer") fase de economisch meest voordelige offerte heeft ingediend.

De aanduiding als voorkeursbieder betekent dat BAM met deze kandidaat de finale contractbesprekingen mag voeren. Tevens houdt de aanduiding als voorkeursbieder de verplichting in voor de voorkeursbieder om over te gaan tot het opstellen van de nodige bouw- en milieuvraagdossiers.

De aanduiding als voorkeursbieder impliceert echter geen goedkeuring van de BAFO als contractdocument, noch een verbintenis of verplichting in hoofde van BAM om de opdracht aan Noriant te zullen gunnen.

De financiële rechten die Noriant kan puren uit haar positie als voorkeursbieder en de in dit verband gemaakte afspraken (de DSO), zijn de volgende:

De Leidraad Onderhandelingsprocedure voorziet vooreerst een kostenvergoeding van 500.000 EUR, exclusief BTW, voor elk van de bidders die een met de Vraagspecificatie volledige, regelmatige en conforme BAFO heeft ingediend, maar waaraan de opdracht uiteindelijk niet wordt gegund. Daarnaast voorziet de Leidraad Onderhandelingsprocedure tevens een kostenvergoeding van 800.000 EUR voor de bidder die tijdig de volledig en ontvankelijke bouw- en milieuvergunningsaanvraagdossiers heeft ingediend, maar aan wie de opdracht niet wordt gegund.

Verder bepaalt de Leidraad Onderhandelingsprocedure tevens dat het afbreken van de procedure de bidders geen ander recht geeft dan desgevallend het recht op een kostenvergoeding overeenkomstig de Leidraad Onderhandelingsprocedure. Ingevolge de Leidraad Onderhandelings-

procedure kan Noriant bij een gebeurlijke stopzetting van de onderhandelingsprocedure dus maximaal aanspraak maken op 1.300.000 EUR.

In de DSO werden geen bijkomende financiële rechten overeengekomen voor het geval de onderhandelingsprocedure zou worden stopgezet.

3. Er ligt vandaag geen schadeclaim van Noriant voor.
4. De overeenkomst met Noriant kan niet worden vrijgegeven, vermits de onderhandelingen met de THV Noriant nog niet zijn gefinaliseerd en er nog steeds gerechtelijke procedures ingeleid door concurrenten van de THV Noriant hangende zijn.
Voor wat de verslagen van de raad van bestuur betreft, is in het verleden een modus operandi afgesproken waarbij een onrechtstreekse inzage mogelijk werd gemaakt doordat BAM volle openheid verschaft van deze stukken aan het Rekenhof. Via deze weg kunnen de parlementsleden over de nodige informatie beschikken.
Deze werkwijze is ingegeven door de beperkingen die voortvloeien uit de decretale regeling inzake de openbaarheid van bestuur. Deze beperkingen – die niet alleen de werking van de BAM moeten vrijwaren, maar ook de rechten en belangen van derden beschermen – sluiten een algemeen en onbeperkt inzagerecht in de verslagen van de raad van bestuur van BAM of in andere vennootschapsdocumenten van BAM uit.
- 5-6. Zoals hierboven reeds aangegeven, ligt er op vandaag geen schadeclaim van Noriant voor.
Een gebeurlijke schadeclaim van Noriant zou inderdaad ingaan tegen artikel 18 van de wet op de overheidsopdrachten en tegen de in de vraag aangehaalde bepalingen van het bestek Oosterweelverbinding.
Dit belet niet dat Noriant, ingeval van een gebeurlijke stopzetting van de lopende onderhandelingsprocedure, desondanks zou kunnen proberen om op andere gronden een schadeclaim in te dienen teneinde een vergoeding te bekomen voor de gemaakte onkosten. Het zal dan aan Noriant zijn om deze schadeclaim in feite en in rechte te verantwoorden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 3
van 24 juli 2009
van **WARD KENNES**

Investeringsprogramma wegen - N132 Beerse

In het meerjarenprogramma 2009-2011 van het Agentschap Wegen en Verkeer (AWV) wordt voor 2010 voor het project 2491, de herinrichting van het wegvak van de N132 in Beerse, in 1.500.000 euro voorzien.

1. Wat houdt dit project concreet in?
2. Wat is de stand van zaken?

Welke procedures moeten nog worden doorlopen voor dit project?

Welke timing wordt gevolgd?

Wanneer zullen de werken effectief kunnen starten?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 3 van 24 juli 2009

van **WARD KENNES**

1. Dit project behelst de aanleg van vrijliggende fietspaden tussen 2 projecten die worden aangepakt in het kader van het wegwerken van de gevaarlijke punten, met name aan de afrit 22 en langsheen de N12. Gelijktijdig met deze aanleg wordt het bestaande betonnen wegdek vervangen door een nieuwe asfaltopbouw.
2. Momenteel is het nog wachten op de laatste onteigeningen. Deze zullen gerechtelijk moeten verlopen. De aanvraag voor de bouwvergunning werd door de Afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen tijdens de zomer van 2008 ingediend.
Het project is voorgesteld voor het reserveprogramma van 2009, dat echter nog dient te worden vastgelegd. Dit betekent dat bij een voortgang van de onteigeningen en het verkrijgen van de bouwvergunning er mogelijks nog kan aanbesteed worden in het najaar van 2009. In dat geval zou de uitvoering van de werken voorzien worden in het voorjaar 2010. Maar de timing blijft afhankelijk van de onteigeningen en de bouwvergunning.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 4
van 24 juli 2009
van **WARD KENNES**

Investeringsprogramma wegen - N118 en N123 Retie

In het meerjarenprogramma 2009-2011 van het Agentschap Wegen en Verkeer (AWV) wordt voor 2009 voor het project 1674, de herinrichting van het kruispunt van de N123 met de “ring” in Retie, in 425.000 euro voorzien. Voor het project 1675, de herinrichting van het kruispunt van de N118 met de “ring” in Retie wordt in 2010 in 625.000 euro voorzien.

1. Welke procedures moeten nog worden doorlopen voor respectievelijk project 1674 en 1675?
2. Welke timing wordt gevolgd voor beide projecten?
3. Wanneer zullen de werken effectief kunnen starten?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 4 van 24 juli 2009

van **WARD KENNES**

Vooreerst dient gemeld dat het project 1674 wel degelijk in het indicatief 3-jarenprogramma 2009 - 2011 van het Agentschap Wegen en Verkeer is voorzien in 2010.

1. De voorontwerpen van deze kruispunten werden uitgewerkt door de Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen (IOK) in opdracht van de provincie Antwerpen. De voorontwerpen dienen nog verder technisch te worden uitgewerkt en de bouwvergunning dient ook nog te worden ingediend.
2. Technische uitwerking en het indienen van de bouwvergunning zal gebeuren tegen het voorjaar van 2010.
3. De verwachting is dat de werken effectief kunnen aanvatten in het najaar van 2010.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 6
van 30 juli 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Rode toplaag fietspaden - Kostprijs en kwaliteit

Ik stel vast dat AWW (Agentschap Wegen en Verkeer) nog steeds fietspaden aanlegt in een rode bestrijking, slemlaag of betonstructuur. In geval van asfaltwegen is deze slemlaag meestal in ruwer materiaal aangelegd dan in de eigenlijke basis asfaltlaag. Dit heeft tot gevolg dat vele fietsers deze rode fietspaden trachten te mijden omdat het gewone asfalt veel beter fietst, met minder weerstand tot gevolg.

Het blijkt trouwens dat deze rode toplaag heel vaak loslaat zodat er gaten en putten ontstaan die het fietspad veel minder comfortabel maken en de fietsers gewild of ongewild in de richting van de rijweg voor auto's sturen.

1. Is het aanleggen van fietspaden in rode kleur een algemene richtlijn van de Vlaamse minister van Openbare Werken en Mobiliteit?
2. Wat zijn de redenen om deze fietspaden in die kleur aan te leggen?
3. Hoe komt het dat deze rode slemlaag zo vaak slecht is aangelegd en loskomt?
4. Wat is de kostprijs van deze aparte rode kleuring van de fietspaden in Vlaanderen, kostprijs per kilometer?
5. Hoeveel km rode fietspaden zijn er in Vlaanderen aangelegd?
6. Wat is de totale kostprijs van de aanleg van deze rode fietspaden?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 6 van 30 juli 2009

van **JOHAN SAUWENS**

- 1-2. Het aanleggen van fietspaden in rode kleur is gestart als vrij algemene praktijk. Deze werd ingegeven door de wens om een duidelijk visueel onderscheid te bekomen tussen fietspaden enerzijds en de rijbaan voor het autoverkeer anderzijds. Dit onderscheid, ten voordele van de veiligheid voor de fietsers, is vooral wenselijk wanneer fietspad en rijbaan dicht bij elkaar zijn gelegen.

De rode kleur werd bij de aanvang gebruikt omdat ze goed opvalt, en eenvoudig technisch realiseerbaar was, zodat de kleur lange tijd behouden blijft.

Omwille van de eenvormigheid en de herkenbaarheid werd het wenselijk geacht om het bij één kleur te houden voor de fietspaden. Zo werd deze rode tint bevestigd in een recent dienstorder van het Agentschap Wegen en Verkeer.

Er dient echter op gewezen dat niet alle fietspaden rood worden gekleurd. Dit gebeurt enkel wanneer dat omwille van de verkeersveiligheid vereist of gewenst is.

Anderzijds wordt ook gezorgd voor een duidelijk visueel onderscheid tussen eigenlijke fietspaden dicht bij de rijbaan en de zogenaamde "fietsuggestiestroken". Deze laatste zijn geen fietspaden, maar een gedeelte van de rijbaan en ze bieden dan ook niet dezelfde bescherming als de eigenlijke fietspaden. Alhoewel dergelijke fietssuggestiestroken weinig voorkomen op gewestwegen, werd in een recent dienstorder van het Agentschap Wegen en Verkeer bepaald dat dergelijke fietssuggestiestroken enkel in grijze of okergele tinten mogen worden gerealiseerd. De beslissing ligt volledig in de lijn van de aanbevelingen van het Vademecum Fietsvoorzieningen.

3. Als een slemlaag die op een fietspad werd aangebracht, loskomt, dan is dit meestal te wijten aan een gebrekkige uitvoering. Zo moet het te behandelen oppervlak vooraf grondig worden gereinigd en krachtig geborsteld. Alle losliggende delen (slijk, stof, los steenslag, ...) moeten worden verwijderd. Aangezien het bindmiddel een bitumenemulsie is, spelen ook de klimatologische omstandigheden een rol. Zo mag een slemlaag niet worden aangelegd bij temperaturen lager dan 10° C of als er kans bestaat op neerslag. Indien deze regels worden gevolgd, kan wel degelijk een duurzame slemlaag worden aangebracht.

Bij slems die op wegen worden aangebracht, speelt ook het percentage zwaar verkeer een belangrijke rol in de levensduur van de slemlaag. Deze factor speelt uiteraard niet bij vrijliggende fietspaden, maar daar waar fietspaden een weg kruisen, kan dit uiteraard wel een rol spelen.

4. Volgens de prijzendatabank (versie van 1 juni 2009) kost een eenlaagse rode slemlaag tussen 6,43 en 17,28 euro/m² met een gemiddelde van 10,83 euro/m². Vermenigvuldigd met een gemiddelde fietspadbreedte van 1,50 m, geeft dit als kostprijs per km: 16.245,00 euro/km. Naast het toepassen van de eenlaagse rode slemlaag, bestaan er ook nog andere methoden om een rode kleuring van de fietspaden te verkrijgen.

De gemiddelde eenheidsprijzen voor deze methoden zijn:

- rood platenbeton (dikte 16 à 20 cm): 35,33 euro/m²;

- rode betonstraatstenen (dikte 100 mm): 28,40 euro/m²;
 - rode inkleuring (thermo- of koudplastisch): 24,18 euro/m².
5. In Vlaanderen zijn er 1 893,545 km rode fietspaden aangelegd.
6. De kostprijs voor de aanleg van deze rode fietspaden bedraagt 62.918.917,90 €.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 10
van 6 augustus 2009
van **CINDY FRANSEN**

Ohiobrug Oudenaarde - Herstelling

In mijn schriftelijke vraag van 6 juni 2008 (nr. 733, Websitebulletin publicatiedatum 17-09-2008) heb ik reeds de slechte staat van de brugreling van de Ohiobrug in Eine, deelgemeente van Oudenaarde, aangekaart. De brugreling is al enkele jaren verroest waardoor voetgangers zich kunnen verwonden of hun kleren scheuren.

In haar antwoord bevestigde de minister dat de geplastificeerde brugreling inderdaad in slechte staat is en dat dit eveneens bij andere geplastificeerde bruggen het geval is. Volgens de minister vraagt de vervanging van alle geplastificeerde leuningens belangrijke financiële middelen waardoor een definitieve sanering in 2008 niet tot de mogelijkheden behoorde.

Graag had ik van minister vernomen of er in de begroting 2009 van het Agentschap Waterwegen en Zeekanaal middelen zijn opgenomen om aan de specifieke problematiek van de slechte staat van de geplastificeerde brugrelingen in Vlaanderen tegemoet te komen.

Zo ja, wanneer zal de herstelling van de desbetreffende brugrelingen, en in het bijzonder van de Ohiobrug in Eine, plaatsvinden?

Zo neen, wanneer kan de definitieve sanering worden verwacht? Wordt dit gepland voor de begroting 2010?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 10 van 6 augustus 2009

van **CINDY FRANSSEN**

Er is in het investeringsprogramma van dit jaar inderdaad budget voorzien voor een eerste fase in de aanpak van leuning in slechte staat binnen het werkgebied van Waterwegen en Zeekanaal NV – afdeling Bovenschelde. Het vervangen van de leuning op de Ohiobrug is hierin opgenomen.

Het project wordt dit najaar aanbesteed. De uitvoering start vermoedelijk in het voorjaar van 2010.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 11
van 6 augustus 2009
van **CINDY FRANSSEN**

N441 Van Landaststraat Oudenaarde - Wegdek

Ter hoogte van de aansluiting van de N441 met de N60 in Oudenaarde bestaat het wegdek van de Graaf Van Landaststraat over een lengte van ongeveer 800 meter uit betonnen platen. De staat van dit deel van de N441 is zeer slecht. Er zijn volledige betonnen platen kapot of opgetild.

Dit brengt lawaaihinder en trillingen met zich mee die voelbaar zijn tot in de woningen van de omwonenden.

1. Wat is de evaluatie door de dienst Wegen en Verkeer over de staat van het wegdek? Welke maatregelen worden aanbevolen?
2. Welke maatregelen plant de minister om de staat van het wegdek over dit traject te verbeteren?
 - a) Op korte termijn?
 - b) Op lange termijn?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 11 van 6 augustus 2009

van **CINDY FRANSSSEN**

1. De rijwegverharding van cementbetonplaten vertoont inderdaad een aantal plaatselijke beschadigingen, die door plaatselijke herstellingen kunnen worden weggewerkt. Daarnaast is de voegvulling tussen de opeenvolgende betonplaten op een aantal plaatsen opgestuwd. Bij passage van voertuigen kan dit aanleiding geven tot een verhoogd geluidsniveau afkomstig van het verkeer op de rijweg. De vernieuwing van de voegvullingsmassa in de dwarsvoegen van de betonverharding kan dit evenwel wegwerken.
- 2 a. Op korte termijn zal het bevoegde wegendistrict de vernieuwing van de voegvulling opnemen in het onderhoudsprogramma 2009. Tegelijk zullen volgens noodzaak plaatselijke herstellingen worden uitgevoerd.
- 2 b. De staat van de rijweg zal verder worden opgevolgd, zodat tijdig kan worden ingegrepen wanneer zich structurele gebreken zouden voordoen op dit wegvak en de verharding aan globale renovatie toe is.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 12
van 6 augustus 2009
van **CINDY FRANSSSEN**

Snelheidsbeperking gewestwegen - Bebouwde kom

Op het vlak van (inter)regionale mobiliteit nemen gewestwegen een belangrijke plaats in. Vaak zijn het bredere wegen die een vlotte doorstroming toelaten waardoor automobilisten de neiging hebben om sneller te rijden dan de toegelaten maximumsnelheid. Zeker in de bebouwde kom, waar in regel een snelheidsbeperking van 50 km per uur geldt.

Niet overal in Vlaanderen zijn de gewestwegen evenwel aangepast aan deze snelheidsbeperkingen of zijn er snelheidscamera's. Nochtans zijn dit wegen waar ook veel zwakke weggebruikers, met name fietsers en voetgangers, gebruik van maken.

De verkeersborden F1 en F3 duiden respectievelijk het begin en het einde van de bebouwde kom aan. Volgens de wegcode is hieraan ook een snelheidsbeperking van 50 km per uur verbonden, tenzij anders aangegeven. Op gewestwegen waar in de bebouwde kom een snelheidsbeperking van 50 km per uur geldt, is er dus geen verbodsbord C43 dat aanduidt dat men maximaal 50 km per uur mag rijden, maar enkel het bord F1. Vaak wordt op het wegdek de snelheidsbeperking gemarkeerd. Maar zeker op regenachtige dagen is dit niet altijd duidelijk zichtbaar.

Steden en gemeenten zijn per definitie niet bevoegd voor de inrichting van de gewestwegen. Dit valt immers onder de verantwoordelijkheid van de gewestelijke administratie Wegen en Verkeer. Maatregelen om de naleving van de snelheidsbeperkingen op gewestwegen en in het bijzonder in de bebouwde kom op infrastructureel vlak te bevorderen, behoren aldus tot de bevoegdheid van het Vlaams Gewest.

1. Welke maatregelen heeft de minister vorige legislatuur genomen om bovenvermeld probleem aan te pakken? Graag een oplisting per provincie en per ingreep.
2. Welke verdere oplossingen voorziet de minister in de nieuwe legislatuur voor dit probleem?
3. Meer specifiek, worden er systematisch borden van het type C43 aangevuld met een bord type VI, geplaatst binnen de bebouwde kom? Zo neen, waarom niet? Bestaan er criteria om dit wel te doen? Wat zijn deze criteria?
4. Op welke wijze wordt het binnenrijden van de bebouwde kom, naast het plaatsen van het bord F1 en wegmarkeringen, nog aangeduid? Wordt er steeds gestreefd naar een visuele vernauwing en een poorteffect? Zo neen, waarom niet? Bestaan er criteria om dit wel te doen? Wat zijn deze criteria?

5. Worden er ter hoogte van de aansluiting van de N441 met de N60 in de Graaf Van Landaststraat in Oudenaarde extra maatregelen genomen om de bebouwde kom aan te duiden? Zo neen, waarom niet?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 12 van 6 augustus 2009

van **CINDY FRANSSEN**

1. Hieronder vindt u per provincie een overzicht van de doortochtprojecten uit de vorige legislatuur die gerealiseerd werden.

West-Vlaanderen

Herinrichting doortochten:

- De Panne (N39)
- Diksmuide (N364)
- Gistel (N367 en N367c)
- Blankenberge (N371)
- Middelkerke (N318)
- Nieuwpoort (N34)
- Oostende (N33)
- Oudenburg (N358 en N368)
- West-Vleteren (N321)
- Loker (N375)
- Dikkebus (N375)
- Proven (N308)
- Beernem (N368)
- Oostkamp (N50 en N50f)
- Avelgem, Harelbeke, Wevelgem, Kortrijk (R36)
- Oudenaarde (N8).

Oost-Vlaanderen

- N9 doortocht te Melle.
- N454 en N457: wegen- en rioleringswerken te Maarkedal (doortocht Schorisse)
- N42 te Geraardsbergen: Herinrichting van de weg volgens module 3 + rioleringswerken + veilige schoolomgeving volgens module 10.

Vlaams-Brabant

Realisatie doortochten:

- N212 Zichem
- R 25 Diest
- N 10 Begijnendijk
- N 282 Lennik
- R25 Aarschot
- N19 Leuven
- N3 Tienen (Grimde)

Antwerpen

Realisatie doortochten:

- N14 Rijkevorsel
- N113 Antwerpen - de Leien
- N148 Antwerpen - Sint-Bernardsesteenweg
- N118 & N139 Arendonk

- N18 Mol
- N1 Mortsel
- N11 Kapellen
- N19 Herselt
- N10 Mortsel

Limburg

Realisatie doortochten:

- Bilzen (N2) – Kinrooi (N73)
- Hechtel-Eksel (N73)
- Maaseik (N786)
- Hasselt (N722)
- Bilzen (N730).

Naast de schikkingen om bij wegherinrichtingen de snelheidsbeperkingen op infrastructureel vlak te bevorderen worden om dezelfde reden ook allerlei maatregelen genomen op de bestaande gewestwegen zoals:

- Rijstrookversmallingen door middel van markeringen;
- Verkeersgeleiders in de middenstrook om inhalen te beletten en linksafslaande voertuigen af te schermen;
- Uitstulpende voetpaden t.h.v. voetgangersoversteken (verkorten de oversteek en vernauwen visueel de rijbaan);
- Allerlei aanpassingen aan kruispunten om deze compacter te maken;
- ...

Ook het laten halteren van bussen op de rijbaan binnen bebouwde kom dwingt lagere snelheden af.

2. Bij het herinrichten van doortochten, bij het hermarkeren na structureel onderhoud en het creëren van een poorteffect, wordt steeds gestreefd het wegbeeld te doen overeenstemmen met de toegelaten snelheid, rekening houdend met de verkeersintensiteiten, verkeerssamenstelling en omgevingsfactoren.
3. Artikel 9.9 2° van het ministerieel besluit van 11 oktober 1976 waarbij de minimumafmetingen en de bijzondere plaatsingsvoorwaarden van de verkeerstekens worden bepaald, beschrijft in welke omstandigheden wel en niet een bord C43 kan of mag worden geplaatst in een bebouwde kom.

Zo mogen in principe geen verkeersborden C43 met een snelheidsbeperking tot 50 km/u worden geplaatst of behouden in bebouwde kommen, afgebakend door de verkeersborden F1 en F3.

Slechts twee uitzonderingen zijn voorzien waarbij dan steeds een onderbord van het type VI “herhaling” aan de C43 “50” moet worden toegevoegd:

Verplicht: op het einde van een weggedeelte waarop een snelheid van meer dan 50 km/u werd toegelaten.

Facultatief: wanneer de bijzondere plaatsgesteldheid het rechtvaardigt.

Een bijzondere plaatsgesteldheid kan bijvoorbeeld zijn indien de gewenste snelheid (50 km/u) in de bebouwde kom niet ondersteund wordt door het wegbeeld. In het kader van het streven naar een beperking van het aantal verkeersborden, wordt dit slechts beperkt toegepast.

4. De overgang naar de bebouwde kom wordt best visueel ondersteund. Een bebouwde kom zou in principe pas mogen beginnen wanneer de weg het uitzicht krijgt van een ‘straat’, met andere woorden een wegbeeld met bebouwing langs de weg. Wanneer het begin van de bebouwde kom heel duidelijk zichtbaar is in het ruimtelijk beeld, dan is een poorteffect niet strikt noodzakelijk, wat niet betekent dat er in de doortocht geen snelheidsremmende maatregelen kunnen genomen worden.

Wanneer dit niet uitdrukkelijk het geval is, wordt steeds gestreefd de overgang op een andere wijze te benadrukken door bijvoorbeeld poorteffecten, visuele vernauwingen door het aanbrengen van verticale elementen, het versmallen van de rijstroken ter hoogte van het begin van de bebouwde kom. Dit kan ondersteund worden door (informatieve) markeringen die op het wegoppervlak het beeld van het C43-bord "50" weergeven, liefst samen met "vernauwende" wegmarkeringen.

Sommige doortochten liggen echter op routes van uitzonderlijk vervoer of worden door een aantal lijnen van het openbaar vervoer bediend. In dergelijke omstandigheden is het niet altijd evident om uitgesproken asverschuivingen, wegversmallingen en dergelijke meer te gebruiken.

5. De N441 (Graaf Van Landaststraat) te Oudenaarde sluit aan op de N60 via een rotonde. Van nature uit zijn alle aansluitingen op een rotonde evenwaardig. Hoewel dit tegenstrijdig is met de wegcategorisering (de N60 is een primaire weg type 1 en de N441 is een lokale weg), bleek tijdens de studie van de herinrichting van het kruispunt dat een rotonde toch de beste oplossing is. Een rotonde wordt namelijk ook als een poorteffect gezien en geeft automatisch een vertraging aan het verkeer. Aangezien de grens van de bebouwde kom net ligt aan de aansluiting op de rotonde ligt er automatisch een middeneilandje. Ter hoogte van de aansluiting zijn de rijstroken uiteraard breder dan normaal aangezien vrachtwagens anders niet in staat zijn om de rotonde op te rijden. Verderop in de N441 Graaf Van Landaststraat zijn de rijstroken wel versmald naar 3 meter wat een normale breedte is binnen een bebouwde kom.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 14
van 12 augustus 2009
van **CINDY FRANSSSEN**

Steunpunten - Stand van zaken

De Vlaamse overheid kent en subsidieert diverse steunpunten. Inmiddels zijn er veel steunpunten actief op het veld. Dergelijke steunpunten nemen een belangrijke plaats in tussen de overheid en de betrokken sector en/of doelgroep.

Op 16 januari 2009 heb ik deze vraag reeds gesteld aan alle ministers van de vorige Vlaamse Regering. Wegens het uitblijven van een gecoördineerd antwoord heb ik de vraag omgezet in een vraag om uitleg (Handelingen C163-ECO24 van 19 maart 2009, blz.1 en bijlage blz. 31-35). De toenmalige minister heeft zich in haar antwoord echter beperkt tot de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek. Toch had ik graag een overzicht ontvangen van alle door de Vlaamse overheid gesubsidieerde steunpunten. Vandaar deze aanvullende vraag.

1. Hoeveel en welke steunpunten, die aan de bevoegdheden van de minister gerelateerd zijn, bestaan er? Graag een overzicht per departement.

Hoeveel van deze steunpunten zijn er de vorige legislatuur opgericht?

2. Wat is de concrete opdracht en het statuut van de diverse steunpunten en werd dit vastgelegd in een beheersovereenkomst? Indien het een vzw betreft, wie zetelt in de raad van beheer en in de algemene vergadering?
3. Op welke wijze zijn de "stakeholders" betrokken bij de diverse steunpunten?
4. Hoeveel personeelsleden werken in er in elk van deze steunpunten?
5. Wie bepaalt de aanwervingsvoorwaarden en -procedures voor de personeelsleden?
6. Hoeveel middelen krijgen deze steunpunten jaarlijks? Graag een overzicht per steunpunt (sinds 2004).
7. Worden de steunpunten geëvalueerd? Zo ja, hoe en op welke tijdstippen? Zo neen, waarom niet?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 7, Lieten nr. 2, Bourgeois nr. 7, Vandeurzen nr. 4, Crevits nr. 14, Van den Bossche nr. 4, Muylers nr. 14, Schauvliege nr. 11, Smet nr. 3).

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 14 van 12 augustus 2009

van **CINDY FRANSSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Ingrid Lieten, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 15
van 12 augustus 2009
van **WIM WIENEN**

Sint-Bernardsesteenweg Hoboken - Bus- en tramhokjes

De heraanleg van de Sint-Bernardsesteenweg in Hoboken heeft lang aangesleept en had veel voeten in de aarde. Intussen is de heraanleg al enkele jaren voltooid, maar de situatie is nog steeds verre van ideaal.

Een van die weinig ideale aspecten is het ontbreken van wachthokjes voor het openbaar vervoer. Als gemeenteraadslid in Antwerpen stelde ik reeds meerdere vragen over dit onderwerp en kreeg ik van de bevoegde schepen ook diverse antwoorden. De ene keer lag de stad in conflict met degene die de wachthuisjes diende te plaatsen, dan weer was het De Lijn die voor problemen zorgde. Het lijkt erop dat de figuurlijke “hete aardappel” kwistig naar elkaar wordt doorgespeeld.

Het resultaat blijft echter hetzelfde. De omwonenden blijven zitten met onafgewerkte perrons, zonder wachthuisjes en zelfs met putten waar de wachthuisjes dienden te komen. Op sommige plaatsen heeft de houten balustrade, die in afwachting van een definitieve afsluiting werd geplaatst, het ook reeds begeven.

Kortom, er rijst een veiligheidsprobleem voor de gebruikers van het openbaar vervoer, temeer daar de betrokken weg niet echt verkeersarm te noemen is.

1. Wat is de reden dat er na al die jaren nog steeds weinig tot geen bus- en tramhokjes, wachthokjes, langs het tracé van het openbaar vervoer op de Sint-Bernardsesteenweg werden geplaatst?
2. Welke instantie draagt hierin de verantwoordelijkheid? Het stadsbestuur of de Vlaamse Vervoersmaatschappij (VVM) De Lijn of een derde?
3. Welke maatregelen heeft de minister als verantwoordelijke voor de VVM De Lijn intussen genomen om dit euvel te verhelpen?
4. Bestaat er een concrete timing inzake het plaatsen van wachthokjes langs het tracé van het openbaar vervoer op de Sint-Bernardsesteenweg in Hoboken?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 15 van 12 augustus 2009

van **WIM WIENEN**

1. Dit is het gevolg van een geschil tussen de stad Antwerpen en de publiciteitsfirma.
2. Het plaatsen van schuilhuisjes is een gemeentelijke verantwoordelijkheid.
3. De Lijn heeft meerdere malen, zowel schriftelijk als mailsgewijs, bij de stad Antwerpen aangedrongen om een oplossing te vinden voor het gestelde probleem zodat de schuilhuisjes zouden worden geplaatst.
4. Het plaatsen van schuilhuisjes en de bijhorende timing zijn een gemeentelijke verantwoordelijkheid.
Het plaatsen van het hekwerk is de verantwoordelijkheid van De Lijn. De Lijn plaatst op de perrons steeds het standaard model van hekwerk. De stad Antwerpen wenste, naar het voorbeeld van de Leien, een ander soort hekwerk te laten plaatsen op de Sint Bernardsesteenweg. De meerkost van het hekwerk is ten laste van de stad Antwerpen. Aangezien de stad Antwerpen het prijsverschil tussen het standaard hekwerk en het gewenste hekwerk niet had voorzien op haar begroting, heeft De Lijn tijdelijk de houten afsluitingen geplaatst.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 16
van 12 augustus 2009
van **WIM WIENEN**

Toeristische borden - Vernieuwing

Ik vermoed dat het sinds de jaren tachtig van de vorige eeuw is dat langs de Vlaamse autosnelwegen de grote bruine verkeersborden opdoken die een plaats, stad of regio aanduiden met enkele symbolen voor de toeristische of andere troeven van de betrokken stad of regio.

Voor Antwerpen was dat een bord met de naam van de stad en een afbeelding van de haven, de diamant en van Rubens. Maar het valt op dat deze veeleer toeristische verkeersborden de tand des tijds niet goed lijken te doorstaan. Vooral de drie symbolen die op het verkeersbord staan, zijn steeds minder duidelijk te onderscheiden. Vooral langs de E17 en de E19 valt dit op. Nochtans heeft Antwerpen zeker zijn toeristisch belang voor Vlaanderen.

Als Antwerps gemeenteraadslid stelde ik een hele tijd geleden de vraag aan de schepen van Toerisme of deze borden niet vernieuwd konden worden. Hij stelde toen dat het ter zake wachten was op de Vlaamse overheidsdiensten. Intussen staan de verpauperde toeristische borden er nog en kan men nog nauwelijks, Rubens, de haven en de diamant aanschouwen.

Wat is hierbij de stand van zaken? Wanneer zullen deze borden hersteld of vervangen worden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Bourgeois (vraag nr. 9) en Crevits (nr. 16).

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 16 van 12 augustus 2009

van **WIM WIENEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 17
van 18 augustus 2009
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

De Lijn Rumst - Stelplaats

Reeds geruime tijd zoekt De Lijn naar een nieuwe locatie voor de stelplaats van Rumst. Een eerdere locatie in Boom werd afgewezen naar aanleiding van bodemverontreiniging. Een stelplaats op het grondgebied Rumst draagt volgens het antwoord van de toenmalig bevoegde minister op schriftelijke vraag nr. 173 van 12 februari 2009 nog steeds de voorkeur weg wegens de gunstige ligging (Websitebulletin publicatiedatum 25-03-2009).

De Lijn heeft inmiddels een gunstig advies gegeven op het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, waarbij een nieuwe bestemming voor de huidige stelplaats werd aangeduid. De Lijn stelde echter in het verleden dat een nieuwe locatie in de onmiddellijke nabijheid van de huidige stelplaats noodzakelijk is om hun activiteiten te kunnen uitoefenen. Het is de bedoeling van De Lijn om zo snel mogelijk een nieuwe stelplaats in te richten.

Nu blijkt dat De Lijn geen verhuisplannen meer zou hebben, en op de huidige locatie in Rumst wil blijven. Dit in tegenstelling tot het goedgekeurde GRUP (gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan) waar geen plaats meer is voor De Lijn op de huidige locatie.

De vraag rijst echter hoe het nu verder moet, want de Vlaamse Regering heeft door middel van alternatieve financiering besloten om gelijktijdig op verschillende plaatsen in Vlaanderen stelplaatsen in te richten. De inrichting van een nieuwe stelplaats in Rumst zit ook vervat in deze financiële constructie.

1. Voldoet de huidige locatie nog aan de eisen van een degelijke stelplaats?
2. Kan de minister meedelen of de inrichting van een nieuwe stelplaats op een nieuwe locatie in Rumst nog wordt nagestreefd? Zo ja, om welke reden, en welke locaties komen hiervoor in aanmerking?
3. Klopt het dat De Lijn op de huidige stelplaats wil blijven in tegenstelling tot het goedgekeurde GRUP van de gemeente Rumst?
4. Komt de uitvoering van de gelijktijdige aanleg van stelplaatsen in Vlaanderen in het gedrang indien er niet tijdig een nieuwe locatie gevonden wordt in Rumst?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 17 van 18 augustus 2009

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. De activiteiten op de stelplaats kunnen nog steeds uitgevoerd worden conform de huidige exploitatievergunning. Indien de stelplaats op deze locatie op termijn zou behouden blijven, zullen er bodemsaneringen worden uitgevoerd samen met de renovatie van de stelplaats.
2. Een ontwerpend onderzoek gaf aan dat het behouden van de stelplaats op de huidige locatie niet optimaal is. De Lijn voert, samen met de gemeente, een onderzoek naar een geschikte locatie. Tot op heden is er nog geen geschikte locatie gevonden.
3. Het GRUP van de gemeente Rumst werd door De Lijn gunstig geadviseerd, mits een nieuwe locatie voor de stelplaats wordt gevonden. In afwachting hiervan blijft de bestaande stelplaats behouden.
4. Nee, de uitvoering van deze stelplaatsen loopt gefaseerd. De stelplaats Rumst werd in de huidige procedures nog niet opgenomen.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 18
van 18 augustus 2009
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Belbus Bornem - Bijkomende haltes

Het belbusproject in de gemeente Bornem is een succesverhaal. Deze bus rijdt sinds 2004 over Bornems grondgebied. Uit een evaluatie bleek dat sommige haltes bijzonder in trek zijn. Toch ontbreekt het nog aan een aantal bijkomende haltes.

Zo is er langs de Sint-Amandsesteenweg naast de belbushalte Barelveldweg en 't Hoogste verder geen enkele halte meer voorzien. Tussen de twee haltes is er over een afstand van nagenoeg 2 km geen enkele bushalte. Vermits de Sint-Amandsesteenweg gelegen is aan een woonbuurt en tevens een belangrijke invalsweg is, is een bushalte hier zeer gewenst.

1. Kan de minister medelen of de vraag naar extra halteplaatsen op het traject van de belbus in Bornem reeds is ingediend?
2. Werd er reeds onderzocht of nieuwe haltes mogelijk zijn? Zo ja, komt de Sint-Amandsesteenweg in aanmerking voor een bijkomende halte?
3. Zal na onderzoek het halteaanbod uitgebreid worden en op welke manier wordt dit kenbaar gemaakt?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 18 van 18 augustus 2009

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

-
- 1-2. Naar aanleiding van verschillende vragen naar een betere dienstverlening in de regio werd in 2008 het openbaarvervoeraanbod in Klein-Brabant doorgelicht. Uit deze doorlichting bleek dat het succes van de belbus in dit gebied ten koste ging van het regulier aanbod van het streekbusnet. Immers, de belbus werd regelmatig gereserveerd voor verplaatsingen die ook met de streekbussen konden worden gemaakt. Hierdoor ontstond een overbevraging van de belbus en moesten regelmatig reserveringen worden geweigerd.

Op basis van de resultaten van deze doorlichting werd de dienstregeling van de streekbussen in deze regio in januari 2009 aangepast. Tegelijk verdwenen enkele weinig gebruikte haltes en kwamen er nieuwe haltes bij in het belbusgebied Puurs - Sint-Amands - Bornem.

Het traject tussen Barelveldweg en 't Hoogste op de Sint-Amandsesteenweg wordt reeds bediend door de buslijnen 252 Boom - Puurs - Bornem - Dendermonde en 257 Boom -Bornem - Dendermonde.

In de omgeving van de Sint-Amandsesteenweg in Bornem kwamen nieuwe belbushaltes aan de Jasmijnlaan en aan de hoofdingang van het gemeentelijk sportcentrum.

3. Naar aanleiding van deze wijzingen werd een folder met het vernieuwde busaanbod huis-aan-huis bediend in de gemeenten Bornem, Willebroek, Sint-Amands en Puurs. De betrokken gemeenten kregen een kant-en-klaar artikel voor opname in het gemeentelijk infoblad en via halteberichten werden de reizigers attent gemaakt op de wijzigingen. Alle informatie over het openbaarvervoeraanbod in de regio Klein-Brabant staat tevens op de website van De Lijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 19
van 18 augustus 2009
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Busverbinding Bornem - Temse - Stand van zaken

Het ziekenhuis van Temse bouwt zijn activiteiten af. Hierdoor worden nu reeds patiënten doorverwezen naar Sint-Niklaas maar ook naar Bornem.

Er is dan ook de vraag van de seniorenraad van Temse om een belbus in te leggen tussen de kliniek van Bornem en Temse. Deze uitbreiding lijkt absoluut noodzakelijk indien het ziekenhuis van Temse op termijn zou verdwijnen. Door het aanbieden van een nieuwe verbinding zullen vele patiënten niet langer in de kou blijven staan en zich alsnog met het openbaar vervoer naar de kliniek in Bornem kunnen begeven.

Volgens een eerste reactie van een woordvoerder van De Lijn zou een verbinding op korte termijn niet mogelijk zijn met de huidige middelen en budgetten.

1. Werd reeds onderzocht of een nieuwe buslijn, of belbus, kan worden ingezet tussen Bornem en Temse gelet op de bovenvermelde problematiek? Zo ja, wat zijn de resultaten van het onderzoek?
2. Indien het onderzoek nog niet gevoerd werd, wanneer zal dit dan gebeuren en op welke manier zal er een bevraging georganiseerd worden?
3. Indien uit de bevraging blijkt dat er werkelijk nood is aan een verbinding, zal De Lijn er dan voor zorgen dat het ziekenhuis van Bornem in het traject is opgenomen?
4. Wanneer kan er dan vermoedelijk een nieuw aanbod opgestart worden tussen beide gemeenten?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 19 van 18 augustus 2009

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. De mogelijkheid om een reguliere bus of belbus in te leggen werd reeds onderzocht door De Lijn Oost-Vlaanderen. Het is gebleken dat, met de huidige middelen, het op korte termijn onmogelijk is om een goede en betrouwbare verbinding uit te bouwen tussen Bornem en Temse. De belbus Beveren – Kruibeke – Temse kan de oversteek tot in Bornem niet maken omdat het belbusgebied nu al zeer groot is. Hierdoor zouden er veel reizigers die een reservatie wensen te maken geweigerd worden. Bovendien vormt de Schelde in dit gebied een fysieke barrière die de flexibiliteit van de lijnvoering bemoeilijkt. De vraag werd ook aan De Lijn Antwerpen gesteld om de belbus Klein-Brabant over de brug tot in Temse te laten rijden. Deze vraag werd ook negatief beantwoord wegens dezelfde reden. Ook het opwaarderen of wijzigen van de reisweg van een bestaande reguliere buslijn behoort niet tot de mogelijkheden.
2. Zoals blijkt uit het antwoord op vraag 1 is er reeds een onderzoek gebeurd naar de exploitatieve mogelijkheden waarvan de resultaten ook werden meegedeeld aan de Openbaar Vervoercommissie van 26 mei 2009. In de mobiliteitsvisie 2020 van De Lijn is een ontsluitende buslijn tussen Sint-Niklaas – Temse – Bornem – Puurs – Willebroek opgenomen. De mobiliteitsvisie 2020 van De Lijn is echter een conceptuele oefening die nog verder uitgewerkt moet worden.
- 3-4. Een eventuele uitvoering van het project zal op middellange en lange termijn moeten bekeken worden in functie van de vraag, beschikbare budgetten en prioritering. Het is in deze fase dan ook niet mogelijk om een prognose te maken op het vlak van timing.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 20
van 18 augustus 2009
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Buslijn 130 Edegem - Traject

In 2008 werd een gloednieuw politiegebouw geopend voor de zone Hekla (Hove-Edegem-Kontich-Lint-Aartselaar) aan de Prins Boudewijnlaan in Edegem. Dit politiegebouw bedient 72.517 inwoners in een regio met een hoge bevolkingsdichtheid van 1323 inwoners per km² op een oppervlakte van 5.478 ha.

Om een zo optimaal mogelijk openbaarvervoersaanbod te creëren naar het nieuwe politiegebouw werd door het politiecollege van de zone Hekla gevraagd om het traject van buslijn 130 te herzien. De buslijn zou via een kleine lus langs de Prins Boudewijnlaan ook het politiegebouw kunnen bedienen.

Na aanvraag hiervan tijdens de gemeentelijke begeleidingscommissie in Edegem van 22 oktober 2008 zou De Lijn dit onderzocht hebben. Zij concluderen nu dat een reiswijziging door tijdgebrek niet mogelijk is, en dat een trajectwijziging een meerprijs betekent waarvoor de betrokken politiezone zou moeten bijdragen.

De Lijn heeft de taak om een zo ruim mogelijk vervoersaanbod te creëren. Het lijkt dan ook evident dat een politiegebouw voor meer dan 70.000 inwoners op een belangrijke verbindingsweg een ruim openbaarvervoersaanbod kan genieten, zonder dat daarvoor de meerprijs wordt doorgerekend aan de betrokken politiezone of gemeente.

1. Waarom is een kleine lusbeweging op het traject van de buslijn 130 onmogelijk? Een politiegebouw is immers toch een belangrijke bestemming voor de burgers.
2. Is het aanvaardbaar dat De Lijn een meerprijs wil aanrekenen aan een politiezone? Er worden zoveel buslijnen en trajecten opgelegd waar vele gemeentebesturen soms helemaal niet achter staan. Waarom dan zo'n trajectwijziging weigeren?
3. Worden er alsnog initiatieven genomen om de bereikbaarheid met openbaar vervoer van het centrale politiegebouw te garanderen?

Zal de minister De Lijn in dit verband aansporen om alsnog binnen het budget van De Lijn een kleine trajectwijziging door te voeren?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 20 van 18 augustus 2009

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. De keuze van de nieuwe locatie voor het politiegebouw werd vooraf niet getoetst aan de bereikbaarheid met het openbaar vervoer. De gevraagde trajectwijziging op lijn 130 Lier-Kontich-Wilrijk kan niet gerealiseerd worden binnen het huidige budget en met behoud van de huidige rijtijden.
2. Beslissingen over nieuwe buslijnen en wijzigingen van bestaande bustrajecten worden steeds in overleg met de betrokken gemeenten, binnen een Openvervoercommissie, genomen. Openbaarvervoerprojecten die niet kaderen binnen de decreten Basismobiliteit en/of Netmanagement kunnen gerealiseerd worden mits het afsluiten van een derdebetalerovereenkomst. De gevraagde trajectwijziging op lijn 130 beantwoordt niet aan de criteria van het decreet Basismobiliteit en heeft te weinig reizigerspotentieel om als prioritair netmanagementproject in aanmerking te komen.
3. De Lijn heeft verschillende initiatieven genomen met betrekking tot de bereikbaarheid van het politiecommissariaat :
 - In november 2008 werd een voorstel tot het afsluiten van een derdebetalersovereenkomstovergemaakt aan de gemeente Edegem. De gemeente Edegem heeft geantwoord dat dit eerder een aangelegenheid is voor de politiezone HEKLA en dat dit binnen de politiezone eventueel verder besproken kan worden.
 - In december 2008 werd de politiezone HEKLA gevraagd een vergadering met allebetrokkenen te willen beleggen. Op de brief van De Lijn is geen antwoord gekomen.

Uiteraard zullen kleine trajectwijzigingen worden doorgevoerd als deze budgettair haalbaar zijn en reizigerswinst opleveren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 23
van 26 augustus 2009
van **JOS DE MEYER**

Verbinding N41-N403 St.-Niklaas - Verkeersleefbaarheid

De problematiek van de verbinding tussen de N41 en N403 via de Hoge Bokstraat in Sint-Niklaas ligt al bijna dertig jaar op tafel. Recentelijk nog haalde de straat het nationale nieuws met een zwartevlaggenactie om dit feit onder de aandacht te brengen.

In de oorspronkelijke plannen was het steeds de intentie de N41 door te trekken vanaf de E17 naar de E34. Daarvoor werden ook de nodige reservatiestroken voorzien op het grondgebied van de gemeenten Sint-Niklaas, Stekene en Sint-Gillis-Waas. Momenteel eindigt de weg echter iets voorbij deze E17 op een rotonde. Via de woonstraten Tuinlaan, Valk en Hoge Bokstraat zoekt het verkeer zijn weg naar de N403, die op zijn beurt via de dorpskernen van Sint-Pauwels en Kemzeke uiteindelijk aansluit op de E34.

De realisatie van de Westelijke Ringweg in Sint-Niklaas zal tegen 2012 de verbinding leggen tussen R42 en de eindrotonde van de N41. Een ingreep die belangrijk is voor de verkeerssituatie van de hele stad maar tegelijk alvast een klein stukje van het traject zal ontlasten. Door de aanleg van de tangent wordt ondermeer de gevaarlijke bocht aan de kruising Valk/Hoge Bokstraat en de spoorwegovergang vermeden.

Voor het grootste deel van de Hoge Bokstraat is dit echter geen oplossing. De verkeersleefbaarheid (trillingen, lawaai) blijft er problematisch. Dit ondanks de aangelegde asverschuivingen en wegversmallingen. Ook voor de doortochten door de dorpskernen van Sint-Pauwels en Kemzeke is er door de beperkte vrije baanruimte blijvende hinder.

Het realiseren van de volledige doortrekking van de N41 langs het historisch geplande tracé met de zogenaamde “paternosterverbinding” (wegens de twee rotondes die men op dit traject plant) lijkt niet genoeg draagkracht te vinden in de gemeenten Stekene en Sint-Gillis-Waas. Deze optie werd trouwens ook niet in aanmerking genomen in de studie van Interwaas over de Wase mobiliteitsproblematiek.

Vooraf het zware vrachtverkeer tussen N41 en N403 ligt aan de basis van de leefbaarheidsproblemen. Het traject wordt als sluipteg gebruikt, ook door internationaal verkeer, tussen E34 en E17. Ruim 1800 vrachtwagens gebruiken deze weg elke dag met een verhoogde intensiteit ‘s morgens vroeg en tijdens de avondspits.

Aangezien het hier niet enkel om bestemmingsverkeer voor de lokale en regionale bedrijventerreinen gaat, lijkt ook het Vlaams Gewest één van de betrokken partijen. De opeenvolgende ministers van openbare werken Stevaert, Peeters en Crevits brachten reeds plaatsbezoeken, erkenden de situatie maar tot op heden zonder concreet resultaat.

1. Welke mogelijkheden zijn er om minstens al het doorgaande nationale en internationale verkeer weg te houden van de N41/N403?
2. Op welk niveau moet er worden gezocht naar een oplossing: lokaal, bovenlokaal (Interwaas), Vlaams Gewest, een combinatie van verschillende actoren?
3. Welke oplossingen ziet de minister binnen haar bevoegdheden mogelijk om de leefbaarheid op de verbinding tussen N41 en N403 te verbeteren?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 23 van 26 augustus 2009

van **JOS DE MEYER**

1. Zowel de N403 als de N41 zijn door het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan Oost-Vlaanderen geselecteerd als secundaire wegen, in functie van de ontsluiting van het regionaal-stedelijk gebied Sint-Niklaas. Dit betekent dat deze wegen verkeersinfrastructureel en -organisatorisch moeten worden uitgerust voor alle types verkeer. Er zijn geen mogelijkheden om op beide gewestwegen het doorgaande nationale en internationale verkeer te onderscheiden van het herkomst en/of bestemmingsverkeer naar het stedelijk gebied, m.a.w. dit verkeer weg te houden van N403 of N41. Uiteraard is het de bedoeling dat het doorgaande verkeer maximaal via de hoofdwegen en de primaire wegen I wordt geleid om aldus eventueel sluikverkeer zoveel mogelijk te weren.
2. Omdat de problematiek duidelijk van bovenlokale orde is, dient een oplossing ook op regionaal niveau gezocht. Overleg tussen o.m. de betrokken gemeenten, het Agentschap Wegen en Verkeer, het departement Mobiliteit en Openbare Werken en het provinciebestuur heeft geleid tot de opmaak van een streefbeeldstudie voor de N403 en Hoge Bokstraat. Deze is als concept streefbeeldstudie conform verklaard door de provinciale auditcommissie op 19 januari 2009.
3. Oplossing voor het huidige verkeersleefbaarheidsprobleem in de woonstraten Tuinlaan, Valk en zuidelijk deel van de Hoge Bokstraat wordt geboden in de aanleg van de westelijke tangent. De aanbesteding van deze werken is voorzien in oktober. De streefbeeldstudie pleit voor het aanleggen van een omleidingsweg voor de Hoge Bokstraat. Hiervoor is echter geen project voorzien op het meerjarenprogramma, temeer omdat hier ook de nodige procedures en onteigeningen dienen doorlopen te worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 27
van 2 september 2009
van **JORIS VAN HAUTHEM**

Bevoegdheidsoverschrijdingen - Screening

In het regeerakkoord, onder hoofdstuk VI “Staats hervorming, Brussel, Vlaamse Rand”, lezen wij de volgende passage:

"We hanteren de in de wetgeving voorziene instrumenten wanneer andere overheden op ons bevoegdheidsdomein ageren".

1. Worden wetten, decreten, verordeningen, besluiten, rondzendbrieven, beleidsbrieven en begrotingen van de federale overheid en van andere gewest- en gemeenschapsregeringen in dit land door de departementen en/of agentschappen die onder bevoegdheid van de minister vallen, onderzocht op de aanwezigheid van mogelijke bevoegdheidsoverschrijdingen of -conflicten?

2. Zo ja, gebeurt deze screening systematisch?

Is er een vaste medewerker of een dienst verantwoordelijk voor deze screening? In dit laatste geval, welke dienst betreft het en met hoeveel personeelsleden is hij bemand?

Met welke frequentie gebeurt het onderzoek?

3. Is aan de screening een systematische rapportering aan de voogdijminister gekoppeld? Met welke regelmaat wordt desgevallend verslag uitgebracht aan de minister?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 14, Lieten nr. 6, Bourgeois nr. 14, Vandeurzen nr. 10, Crevits nr. 27, Van den Bossche nr. 8, Muyters nr. 19, Schauvliege nr. 19, Smet nr. 12).

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 27 van 2 september 2009

van **JORIS VAN HAUTHEM**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 30
van 3 september 2009
van **JAN PEUMANS**

Pijpleidingentransport - Stand van zaken

Het ruimtegebrek dat het verstedelijkt Vlaanderen kenmerkt, zet ons aan tot het maken van keuzes in het gebruik van de ruimte. Voor goederenstromen is het daarom zinvol na te denken over ondergrondse alternatieven: ondergronds pijpleidingenvervoer en ondergronds containervervoer.

Dat wordt ook erkend in “Vlaanderen in Actie”: “Veel meer dan vandaag dient het transport aldus te verschuiven van wegvervoer naar de binnenvaart, het spoor en pijpleidingen. De keuze van transportmodi in een vervoerketen hangt echter van heel wat elementen af, en niet enkel van de overheid. Een gedegen wetenschappelijke en cijfermatige onderbouwing van beleidsbeslissingen is een absolute noodzaak” (p. 118).

In het pijpleidingentransport moeten diverse deelmarkten onderscheiden worden, elk met hun actoren en specifieke transportkarakteristieken: aardgas, aardolie, technische gassen (o.a. zuurstof, waterstof, stikstof, argon) en chemische stoffen. Deze vorm van transport is interessant in het hinterland van de havens van Zeebrugge (aardgas) en Antwerpen (petrochemische industrie).

In 2008 publiceerde het VIL een studie over pijpleidingentransport (Vlaams Instituut voor de Logistiek: “Pijpleidingentransport in Vlaanderen”). Volgens deze studie scoort pijpleidingentransport, in vergelijking met andere modi, erg goed inzake (verkeers)veiligheid, milieuvriendelijkheid, vervoercapaciteit, snelheid, betrouwbaarheid, lawaaihinder,...

Ook in het nieuwe regeerakkoord “Een daadkrachtig Vlaanderen in beslissende tijden” wordt ingegaan op deze modus: “We onderzoeken in welke mate pijpleidingentransport, onder meer voor de chemische industrie, de andere transportmodi kan ontlasten, onder meer door extra onderzoek naar een transparanter en sneller vergunningenbeleid. We zoeken naar Europese middelen om een pilootproject op te zetten.” (Stuk 31 (2009) – Nr. 1, p. 53)

1. Hoeveel kilometer pijpleidingen ligt er momenteel in Vlaanderen, en wat is de evolutie sinds 1989?
2. Welk volume goederen werd jaarlijks verplaatst via pijpleidingen (evolutie sinds 1989) in vergelijking met de andere modi (waterwegen, spoorwegen, estuaire vaart, vervoer over de weg,...)?
3. Het materiaal voor de studie waarvan sprake werd geleverd door de “Strategische studie pijpleidingentransport Vlaanderen” (2007). Deze studie werd uitgevoerd door Policy Research Corporation (PRC) onder leiding van het Vlaams Instituut voor de Logistiek (VIL). Deze studie vormde een concreet actiepoint uit de Ronde Tafel Chemie (2006). Essencia Vlaanderen (Federatie van de Chemische Industrie) en Fetrap (Belgische Federatie van Transporteurs door

middel van Pipeline) participeerden in deze studie. Ook de Vlaamse kabinetten van Openbare Werken en Ruimtelijke Ordening, het federale kabinet van Economie, het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen en VOKA waren betrokken partijen. De studie resulteert in een concreet actieplan, waartoe overheid en bedrijfsleven zich engageren. Dit alles staat te lezen in de aangehaalde VIL-studie.

Kent de minister dit actieplan, en hoe staat het met de uitvoering ervan?

Kwamen de actoren van deze Ronde Tafel nog samen? Zo ja, wanneer? Welke aanbevelingen werden geformuleerd? Zo neen, waarom (niet)? Zijn in de toekomst overlegmomenten gepland? Wanneer?

In de volgende subvragen behandel ik de problemen die m.b.t. het pijpleidingentransport worden vermeld.

4. De ligging van de ondergrondse tracés is bovengronds niet voldoende duidelijk herkenbaar, wat een risico op beschadiging bij graafwerken betekent.

Wat is hieraan reeds gedaan door de Vlaamse Regering?

5. De vergunningsprocedures zijn niet transparant, “een euvel dat de bevoegde instanties weg moeten werken.” De procedures zijn te lang en regelgeving bestaat op verschillende niveaus: “Momenteel zijn de bevoegdheden verdeeld over te veel geledingen van de diverse overheden. Het meer in één hand leggen van deze bevoegdheden of minstens het aanduiden en erkennen van een centrale coördinator is een cruciale randvoorwaarde voor de slagkracht van een beleid rond pijpleidingen. Het overleg hierover starten tussen het Vlaamse en federale beleidsniveau is een belangrijke eerste stap.”
- a) Is er een overzicht van wetgeving op federaal niveau? Zo ja, kan de minister die bezorgen? Zo neen, zal zo'n overzicht gemaakt worden?
- b) Is er reeds overleg geweest met de federale (en lokale) overheden over deze problematiek? Zo neen, waarom niet? Zo ja, met welke resultaten?
- c) Op welke manier is er binnen de Vlaamse overheid een gecoördineerde en gestructureerde aanpak van dit probleem?
- d) Heeft de Vlaamse Regering reeds initiatieven (administratieve vereenvoudigingen) ontwikkeld om de doorlooptijd van de procedures in te korten? Welke?
- e) Wat is de vooropgestelde timing voor het “extra onderzoek naar een transparanter en sneller vergunningenbeleid,” zoals aangehaald in het regeerakkoord.
6. De kosten voor de verlegging van pijpleidingen worden integraal op de uitbater verhaald, ook al heeft deze uitbater helemaal geen impact op of geen uitstaans met de oorzaak of reden van de verlegging.

Wat is reeds ondernomen om dit probleem aan te pakken?

7. Ten slotte pleit de studie ervoor om bedrijven te sensibiliseren en te overtuigen van de voordelen van pijpleidingentransport.

Is dit reeds gebeurd?

8. De studie identificeert de tien belangrijkste missing links in België voor pijpleidingentransport (p. 26).
9. Men heeft het over “Europese middelen in functie van een pilootproject”. Welke?
 - a) Heeft de Vlaamse Regering zelf reeds een inventaris gemaakt met missing links of neemt zij de lijst over van het VIL?
 - b) Wat heeft de Vlaamse Regering reeds ondernomen om deze missing links aan te pakken? Wat zal zij nog ondernemen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister Crevits (vraag nr. 30) en minister Muylers (nr. 20).

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 30 van 3 september 2009

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 31
van 3 september 2009
van **PETER REEKMANS**

Veegmachines - Subsidiëring

De voorbije legislatuur werd door de Vlaamse Regering 50% subsidie toegekend aan lokale besturen voor het aankopen van nieuwe veegmachines.

1. Tot wanneer kunnen lokale besturen nog subsidieaanvragen voor het aankopen van nieuwe veegmachines indienen?
2. Welke criteria worden er inzake het al dan niet toekennen van betreffende subsidie gehanteerd?
3. Geldt deze subsidie ook voor veegmachines die achter een trekker worden opgehangen, m.a.w. voor kleinere veegmachines in de vorm van een aanhangwagen die niet op zichzelf kunnen rijden?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 31 van 3 september 2009

van **PETER REEKMANS**

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 32
van 3 september 2009
van **PETER REEKMANS**

N253 Korbeek-Dijle/Neerijse/Loonbeek/Huldenberg - Heraanleg

De heraanleg van de gevaarlijke gewestweg N253 (van Korbeek-Dijle over Neerijse en Loonbeek naar Huldenberg) - waar reeds 25 jaar sprake van is - werd uiteindelijk gepland voor 2010, maar werd naar verluidt opnieuw uitgesteld.

1. Wordt de heraanleg van de N253 effectief verdaagd?
Zo ja, wat zijn de redenen daarvoor?
2. Wat is de nieuwe geplande aanvangsdatum voor deze werken?
3. Welke garanties zijn er dat deze nieuwe aanvangsdatum niet opnieuw wordt verdaagd?
4. Op welke manier zal de heraanleg worden opgevat?
5. Bestaan er reeds concrete uitvoeringsplannen en kunnen deze beschikbaar worden gesteld?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN.

ANTWOORD

op vraag nr. 32 van 3 september 2009

van **PETER REEKMANS**

1. In het voorjaar van 2008 werd het wegenis- en rioleringsontwerp voor de N253 gefinaliseerd. Op basis van de normaal geldende onteigeningstermijn van 2 jaar werd het project N253 op het indicatief jaarprogramma van 2010 opgenomen. Gelet op het negatief advies van de Inspectie van Financiën is het project voorlopig verdaagd. Zonder de noodzakelijke onteigeningen kan het project geen aanvang krijgen.
2. Het Agentschap Wegen en Verkeer verwacht een nieuw advies van de Inspectie van Financiën omtrent de eerste 30 te onteigenen woningen. Indien voor deze onteigeningen een gunstig advies wordt verleend, zullen de onteigeningskredieten worden vastgelegd, en kunnen de ramingen voor de te onteigenen voortuinen starten.
3. De wegeniswerken zijn volledig afhankelijk van de voortgang van de onteigeningen. Vertraging op deze procedure betekent vertraging op de timing van de wegeniswerken.
4. Eens er duidelijkheid bestaat over de timing van de onteigeningsprocedure, zal aan één van de deeltracés van de N253 (Korbeek Dijle, Neerijse, of Huldenberg) prioriteit worden gegeven. Deze zone zal dan prioritair worden onteigend, zodat de werken hier kunnen worden aangevat.
5. De uitvoeringsplannen zijn in het bezit van de gemeenten Bertem en Huldenberg, alsook ter beschikking bij het Agentschap Wegen en Verkeer.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 33
van 3 september 2009
van **PETER REEKMANS**

N29 Glabbeek/Tienen - Wegdek

In april 2008 werd het wegdek van de steenweg Tienen – Diest (N29) t.h.v. Glabbeek/Tienen door het provinciebestuur van Vlaams-Brabant voorzien van een nieuwe asfaltlaag, dit alvorens deze weg op 1 januari 2009 aan het Vlaams Gewest werd overgedragen.

Hoewel de kostprijs van de op last van het provinciebestuur uitgevoerde werken 1.427.612 euro bedroeg, ontstonden er nog geen jaar later op tientallen plaatsen relatief grote putten in het wegdek. Deze gaten werden in april 2009 opgevuld met koud asfalt, wat naar alle waarschijnlijkheid als tijdelijke maatregel bedoeld is, temeer daar grondige herstellingswerken duidelijk noodzakelijk zijn.

1. Hoe komt het dat er al putten zijn in het wegdek binnen het jaar na de asfaltering?
2. Is het opvullen van deze putten met koud asfalt bedoeld als tijdelijke maatregel?
3. Welke initiatieven werden er met het oog op een grondige herstelling inmiddels reeds genomen?

Wat is de concrete timing ter zake?

Hoe zal deze grondige herstelling worden uitgevoerd?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN.

ANTWOORD

op vraag nr. 33 van 3 september 2009

van **PETER REEKMANS**

1. De nieuwe asfaltlaag zijn werken uitgevoerd in het beheer en onder toezicht van het provinciebestuur Vlaams-Brabant. De besteksbepalingen zijn ook door de provincie bepaald. Aangezien het Vlaamse Gewest zodanig geen zicht heeft op de al of niet correcte uitvoering van weleer heeft de afdeling Vlaams-Brabant aan de afdeling Wegenbouwkunde van AWV een onderzoek aangevraagd.

Het onderzoek van de afdeling Wegenbouwkunde zal uitmaken wat de oorzaak van de schade is en hoe deze schade best kan hersteld worden.

2. Het opvullen met koud asfalt is een tijdelijke maatregel. AWV inspecteert als wegbeheerder de toestand van de rijbaan nauwgezet en pleegt onderhoudsinterventies waar nodig.
3. Het onderzoek van de afdeling Wegenbouwkunde is momenteel nog lopende. Het is te vroeg om een herstellingswijze en een planning vrij te geven.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 37
van 4 september 2009
van **VERA VAN DER BORGHT**

Dender - Opwaardering transportfunctie

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag van 28 augustus 2008 (nr. 892) betreffende de opwaardering van de transportfunctie van de Dender tussen Dendermonde en Aalst, stelde de minister dat de realisatie van de infrastructuurwerken nog steeds gepland staat vanaf 2010, weliswaar afhankelijk van “het op dat ogenblik beschikbare krediet”.

Verder stelde de minister toen dat in 2009 en 2010 nog een MER en voorontwerpstudie zullen uitgevoerd worden.

Ik lees ook in het “Infrastructuur Masterplan voor de Vlaamse Waterwegen 2014” dat de infrastructuurwerken aan de Dender weliswaar gepland staan, maar blijkbaar nog steeds niet genoteerd staan als “onvermijdbare investeringen”, zijnde investeringen die vastliggen en volgen uit reeds genomen beleidsbeslissingen.

Gelet op het feit dat dit dossier al zo vele jaren aansleept en van groot belang is voor de economische welvaart van de stad Aalst en de Denderstreek in het algemeen, lijkt het aangewezen dat deze werken ook effectief zullen gerealiseerd worden zoals ze gepland staan.

1. Wat is de stand van zaken van de voorontwerpstudie en het MER? Wanneer wordt de voltooiing hiervan voorzien?
2. Zullen de geplande werken worden uitgevoerd en wanneer? Heeft de minister hieromtrent een duidelijk engagement?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 37 van 4 september 2009

van **VERA VAN DER BORGHT**

1. De voorontwerpstudie voor de opwaardering van de Dender tot klasse IV tussen Aalst en Dendermonde wordt momenteel uitgevoerd. De resultaten van deze studie worden verwacht medio 2010.

Het MER wordt aansluitend uitgevoerd. Deze procedure kan ten vroegste worden afgerond in 2011.

2. Rekening houdend met de reeds aangegane engagementen voor infrastructuurwerken op de Vlaamse waterwegen de komende jaren en de beschikbare budgettaire ruimte, kan de realisatie van de opwaardering van de Dender slechts daarna voorzien worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 38
van 4 september 2009
van **WILFRIED VANDAELE**

Kanaal Roeselare-Leie - Investeringsen

Bedrijven in het Roeselaarse havengebied ijveren al een hele tijd voor een grotere toegankelijkheid van het Kanaal Roeselare-Leie. De praktijk toont aan dat deze vraag terecht is. Zo meerde begin juli 2009 een schip aan met een laadvermogen van 1900 ton, maar het transporteerde slechts 1500 ton omdat het kanaal niet diep genoeg is voor een volgeladen schip. De lage bruggen belemmeren ook een lege terugvaart van sommige schepen.

Een grotere toegankelijkheid van het Kanaal Roeselare-Leie moet ook het transport via vrachtwagens in de regio doen dalen. De haven van Roeselare heeft een kwalijke reputatie op het vlak van fijn stof.

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag (vraag nr. 415 van 11 februari 2009 aan de minister) blijkt dat er bijna 30 bedrijven een rechtstreekse aansluiting hebben op het kanaal en dat het transport over het kanaal elk jaar stijgt (zowel het aantal schepen als de tonnages).

1. Is de minister op de hoogte van de problemen waarmee bedrijven kampen als ze grondstoffen en/of afgewerkte producten aanvoeren of afvoeren via het Kanaal Roeselare-Leie?
2. Welke investeringen zijn er gepland in de huidige bestuursperiode om de problemen weg te werken en wat is de raming van de kostprijs van deze investeringen?
3. Wanneer zouden de werken uitgevoerd worden?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 38 van 4 september 2009

van **WILFRIED VANDAELE**

1. Het kanaal Roeselare-Leie is een klasse IV-waterweg en aldus gekalibreerd voor 1.350 tonscheepvaart. Waterwegen en Zeekanaal NV (W&Z) laat toe dat grotere schepen op het kanaal varen, mits rekening te houden met de bestaande beperkingen qua diepgang en doorvaarthoogte. Daarbij vormt de Dorpsbrug in Ingelmunster dan wel een knelpunt op het vlak van doorvaarthoogte.
2. Wegens de beperkte doorvaarthoogte zal de Dorpsbrug in Ingelmunster worden herbouwd. De besprekingen tussen Waterwegen en Zeekanaal NV en de gemeente Ingelmunster betreffende de uitgangspunten, de randvoorwaarden en de modaliteiten voor de opmaak van het ontwerp zijn aan de gang.
Tevens worden er baggerwerken gepland in de huidige bestuursperiode.
3. Rekening houdende met de stand van zaken van het (voor)ontwerp, is een start van de herbouw van de Dorpsbrug in Ingelmunster vóór 2012 niet haalbaar.
Voor de baggerwerken, cfr. Punt 2

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 39
van 4 september 2009
van **WILFRIED VANDAELE**

Autosnelwegen - Stroomvoorziening camera's en borden

Tijdens de werkzaamheden op de E40 tussen Aalst en Affligem blijft de openbare verlichting op de E40 aan. Alleen als de lichten branden, werken de camera's die controleren hoe lang de files zijn. Dankzij die camera's kunnen automobilisten via dynamische borden de wachttijden zien.

1. Bestaat deze situatie (combinatie straatverlichting – stroomvoorziening camera's/dynamische borden) enkel op de E40, of ook op andere snelwegen?
2. Wat is de totale kostprijs van het activeren van de straatverlichting op de E40 tijdens de periode van de werken (van 18 augustus tot 4 oktober 2009)?
3. Is er onderzocht of de stroomvoorziening van de camera's/dynamische borden kan gebeuren via een apart circuit of via zonnepanelen? Wat is de kostprijs van deze oplossing?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 39 van 4 september 2009

van **WILFRIED VANDAELE**

1. De rechtstreekse combinatie wegverlichting – camera's / dynamische borden bestaat enkel op de E40 en dit alleen gedurende de werken t.h.v. Affligem. Op snelwegen waar de borden permanent staan opgesteld, worden de borden en camera's los van het verlichtingsnet gevoed.
2. Eén derde van de verlichting over een afstand van 20km blijft dag en nacht branden. De meerkost wordt bepaald door de extra branduren t.o.v. de normale situatie wat overeenkomt met 20 uur per dag extra branduren, waarvan 14 uur gedurende de dag en 6 uur gedurende nacht. De meerkost gedurende de dag over de gehele periode der werken: 4.515 euro. De meerkost gedurende de nacht over de gehele periode der werken: 605 euro. Totale kost: 5.120 euro
3. Er is onderzocht of het gebruikte type borden kon gevoed worden via batterijen, opgeladen door zonnepanelen en ons verlichtingsnet (gedurende de uren dat de verlichting brandt). Het verbruik van dit type beschikbare borden was hiervoor echter te hoog. Het ligt evenwel in de bedoeling om energiezuinigere borden aan te schaffen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 40
van 4 september 2009
van **JOS DE MEYER**

Uitbreiding haven Antwerpen - Natuurcompensaties

Voor de uitbreiding van de haven van Antwerpen werden er door de Europese Commissie ook natuurcompensaties opgelegd. Een strikte monitoring door middel van jaarlijkse rapportering over de uitvoering en de resultaten moet ervoor zorgen dat de compensatiemaatregelen effectief worden uitgevoerd en dat er een gunstige instandhouding van de beoogde habitattypen en -soorten wordt bereikt.

In de jaarverslagen van de Beheerscommissie Natuur Linkerscheldeoever, het Antwerpse havenbestuur, de Maatschappij voor het haven-, grond- en industrialisatiebeleid van het Linkerscheldeoevergebied en de Vlaamse Havencommissie worden van heel wat (deel)projecten details aangereikt, maar een globaal, volledig overzicht ontbreekt.

1. Welke natuurcompensaties werden de voorbije legislatuur uitgevoerd met betrekking tot de uitbreiding van de Antwerpse haven? Voor elke project graag een overzicht van: de locatie, oppervlakte, voor welk havenproject het een compensatie is, de specifieke doelstellingen van de compensatie en de kostprijs.
2. Hoe verhouden deze kosten zich tot de uitgaven die globaal worden gedaan door de Vlaamse overheid voor de Antwerpse haven?
3. Welke natuurcompensaties zullen in de nieuwe legislatuur nog worden uitgevoerd? Voor elk project graag een overzicht van: de timing van de werken, de locatie, oppervlakte, voor welk havenproject het een compensatie is, de specifieke doelstellingen van de compensatie en de kostprijs.

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 40 van 9 september 2009

van **JOS DE MEYER**

1. Overzicht van de natuurcompensaties voor het Deurganckdok, het historisch passief van de Antwerpse Haven, de Liefkenshoekspoortunnel, het Logistiek Park Waasland en de ontwateringsinstallatie AMORAS

a) De natuurcompensaties voor het Deurganckdok

Voor de realisatie van de in het milieueffectenrapport "Linkerscheldeoever-Deurganckdok 2001" opgelegde compenserende maatregelen, werd een protocol afgesloten tussen het Vlaamse Gewest, het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen, de Vlaamse Landmaatschappij en de Maatschappij voor het Grond- en Industrialisatiebeleid van het Linkerschelde-oevergebied ("protocol ter uitvoering van het compensatieplan van grote infrastructuur-werken in de Westerschelde en Zeeschelde" – 1 juli 2002)

Dit protocol regelde de taakverdeling bij de effectieve uitvoering van de compensatiemaatregelen. *Grosso modo* bestond de regeling er in dat, wanneer er gronden dienden verworven te worden voor de realisatie van natuurcompensaties, dit door het Vlaamse Gewest gebeurt. Wie de inrichting van de natuurcompensatiegebieden doet en de kosten hiervan betaalt, verschilt van gebied tot gebied.

- Weidevogelgebied in GOG Kruibeke
Locatie: Kruibeke, polders ten oosten van de nieuw aan te leggen ringdijk
Doelstelling: Weidevogelgebied
Oppervlakte: 150 ha
Kostprijs verwerving: 5.657.360 euro
Kostprijs inrichting: 250.000 euro (raming)
Inrichting uitgevoerd: nog in uitvoering
- Paardenschor
Locatie: Beveren, buitendijks gebied ten noorden van de kerncentrale
Doelstelling: Slik en schor
Oppervlakte: 14,5 ha
Kostprijs verwerving: 2.231.041 euro
Kostprijs inrichting: 9.275.469 euro
Inrichting uitgevoerd: 2004
- Doelpolder Noord & Kreek
Locatie: Beveren, het noordelijk deel van de Doelpolder
Grenst in het oosten aan het Paardenschor
Doelstelling: Weidevogelgebied, ondiep water, slik en schor
Oppervlakte: 107 ha
Kostprijs verwerving: 4.414.045 euro
Kostprijs inrichting: 1.361.981 euro
Inrichting uitgevoerd: 2007
- Drijdijk

Locatie: Beveren, ten zuidoosten van Kieldrecht, grenzend aan het havengebied

Doelstelling: Plas en oevers

Oppervlakte: 36,7 ha

Kostprijs verwerving: 1.345.668 euro

Kostprijs inrichting: 862.531 euro

Inrichting uitgevoerd: 2007

- Putten West en Zoetwaterkreek

Locatie: Beveren, ten oosten van de woonkern van Kieldrecht, ten westen van het Doeldok.

Doelstelling: Zoetwaterkreek, weidevogelgebied

Oppervlakte: 69,8 ha

Kostprijs verwerving: 2.419.876 euro

Kostprijs inrichting: 1.530.070 euro

Inrichting uitgevoerd: 2006

- Steenlandpolder

Locatie: Beveren, gelegen tussen de Steenlandlaan en de R2.

Doelstelling: Riet en water (tijdelijke compensatie)

Oppervlakte: 10 ha

Kostprijs verwerving: n.v.t.

Kostprijs inrichting: 230.072 euro

Inrichting uitgevoerd: 2003

- Tijdelijke inrichting van het spuitveld "gedempt Doeldok"

Locatie: Beveren, Noordelijk deel van het Doeldok

Doelstelling: Strand en plasvlakte (tijdelijke compensatie)

Oppervlakte: 74 ha

Kostprijs verwerving: n.v.t.

Kostprijs inrichting: n.v.t.

Inrichting uitgevoerd: in uitvoering, sinds 2008 komen delen boven water.

- Tijdelijke inrichting van het spuitveld "Vlakte van Zwijndrecht"

Locatie: Zwijndrecht, braakliggend industriegebied langs de provinciegrens, aansluitend aan het natuurgebied "Groot Rietveld".

Doelstelling: Strand en plasvlakte (tijdelijke compensatie)

Oppervlakte: 53 ha

Kostprijs verwerving: n.v.t.

Kostprijs inrichting: 82.701 euro

Inrichting uitgevoerd: 2004

- Tijdelijke inrichting van het spuitveld "MIDA"

Locatie: Beveren, Z2-zones ten noorden en westen van het Doeldok

Doelstelling: Strand en plasvlakte (tijdelijke compensatie)

Oppervlakte: 77 ha

Kostprijs verwerving: n.v.t.

Kostprijs inrichting: n.v.t.

Inrichting uitgevoerd: 2008

- Beheer van kunstmatige waterplassen in Z2-gebied

Locatie: Beveren, beheer van waterplassen gelegen in de zone "Putten Plas" en in Z2-gebied (3de fase Verrebroekdok e.a.)

Doelstelling: Plas en oevers

Oppervlakte: niet bepaald

Kostprijs verwerving: n.v.t.

Kostprijs inrichting: 60.038 euro
Inrichting uitgevoerd: n.v.t.

- Beheer van percelen in ZTA-gebied
Locatie: Beveren, beheer van akkers en weiden op percelen van de Vlaamse overheid, gelegen in het poldergebied met bestemming 'Zeehavengebied met Tijdelijk Agrarisch Karakter (gewestplan 2000)
Doelstelling: Ecologisch waardevolle polder
Oppervlakte: 45 ha
Kostprijs verwerving: n.v.t.
Kostprijs inrichting: n.v.t.
Inrichting uitgevoerd: n.v.t.

b) De natuurcompensaties voor het Historisch Passief van de Antwerpse Haven

Het hoger genoemde milieueffectenrapport "Linkerscheldeoever-Deurganckdok 2001" legde ok compenserende maatregelen op voor het zogenoemde 'historisch passief' van de haven van Antwerpen.

De realisatie van deze natuurcompensatiegebieden werd eveneens gevat door het "protocol ter uitvoering van het compensatieplan van grote infrastructuurwerken in de Westerschelde en Zeeschelde" van 1 juli 2002.

- Haasop (voorheen Zuidelijke Groenzone)
Locatie: Beveren, zone ten noorden van de N49, van Kallo tot Verrebroek. Deze zone ontstond omstreeks 1972, na de opspuiting van een deel van het gebied, waarna spontane natuurontwikkeling heeft plaatsgevonden.
Doelstelling: Riet en water
Oppervlakte: 101,5 ha
Kostprijs verwerving: n.v.t.
Kostprijs inrichting: 108.923 euro
Inrichting uitgevoerd: n.v.t.
- Groot Rietveld
Locatie: Beveren, zone ten zuidoosten van Kallo. Voormalig spuitveld, jonger dan 10 jaar, met spontaan ontwikkelde rietpartij en ondiepe plassen.
Doelstelling: Riet en water
Oppervlakte: 82,4 ha
Kostprijs verwerving: n.v.t.
Kostprijs inrichting: 44.023 euro
Inrichting uitgevoerd: n.v.t.
- GOG KBR
Locatie: Kruibeke, polders ten oosten van de nieuw aan te leggen ringdijk
Doelstelling: Slik en Schor
Oppervlakte: 300 ha
Kostprijs verwerving: 9.325.319 euro
Kostprijs inrichting: 237.000 euro (raming)
Inrichting uitgevoerd: nog in uitvoering

c) De natuurcompensaties voor de Liefkenshoekspoortunnel

Het milieueffectenrapport voor de Liefkenshoekspoortunnel legt, naast een aantal mitigerende maatregelen, als natuurcompenserende maatregel de realisatie op van 47 ha aan habitat van het type "riet en water".

In uitvoering van de overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest en Infrabel, staat het Vlaamse Gewest in voor de verwerving van het gebied. De kosten van de inrichting zullen gedragen worden door Infrabel en de Maatschappij LSO.

- Rietveld Kallo
Locatie: Beveren, zone ten zuidoosten van Kallo. Grenst in het oosten aan het Groot Rietveld.
Doelstelling: Riet en water
Oppervlakte: 47 ha
Kostprijs verwerving: 2.805.472 euro
Kostprijs inrichting: 2.860.000 euro (raming)
Inrichting uitgevoerd: werken in uitvoering

d) De natuurcompensatie voor het Logistiek Park Waasland

Het milieueffectenrapport voor het Logistiek Park Waasland legt, naast een aantal mitigerende maatregelen, als natuurcompenserende maatregel de realisatie op van 20 ha aan habitat van het type "riet en water".

De natuurcompensaties worden aangelegd in gebieden die deel uitmaken van de buffer omheen de Waaslandhaven en reeds lang eigendom zijn van de Maatschappij LSO. De kosten van de inrichting van het gebied worden gedragen door de Maatschappij LSO.

- Spaans Fort & Haasop
Locatie: Beveren, deels ter hoogte van het Spaans Fort, deels ten hoogte van de Haasop.
Doelstelling: Riet en water
Oppervlakte: 20 ha
Kostprijs verwerving: n.v.t.
Kostprijs inrichting: Maatschappij LSO (raming niet ontvangen)
Inrichting uitgevoerd: werken in uitvoering

e) De natuurcompensatie voor de ontwateringsinstallatie AMORAS

Anticiperend op het verlies van de zandwinningsput als watervogelrijk gebied, werd voor vervangende habitats gezorgd in het meest westelijk gelegen deel van het Opstalvalleigebied (1ste fase).

Dit natuurcompensatiegebied werd ingericht op gronden die reeds lang eigendom van de overheid zijn.

- Opstalvalleigebied Fase 1
Locatie: Antwerpen, oostelijk deel van het gebied tussen de noordelijke terminals van het Delwaidedok en de woonkern van Berendrecht.
Doelstelling: Riet en water
Oppervlakte: 75 ha
Kostprijs verwerving: n.v.t.
Kostprijs inrichting: 550.000 euro
Inrichting uitgevoerd: 2009

2. Overzicht van het aandeel van het Vlaamse Gewest in de kostprijs van de projecten Deurganckdok, Liefkenshoekspoortunnel, Logistiek Park Waasland en de ontwateringsinstallatie AMORAS

- Deurganckdok
Op 20 januari 1998 besliste de Vlaamse Regering tot de aanleg van het Deurganckdok, een containergetijdendok op de Linkerscheldeoever. De werken startten in september 1999. Het dok werd officieel in gebruik genomen in de zomer van 2005).

Het Vlaamse Gewest stond in voor de kosten van de voorbereidende studies, de baggerwerken, 60 % van de bouw van de kaaimuren, de opspuiting ten behoeve van de terminals, enz (zie rapportering aan Commissie Openbare Werken van 5 oktober 2005).

Het totale aandeel van het Vlaams Gewest in het project Deurganckdok bedraagt 443.965.462 euro.

- Liefkenshoekspoortunnel

Het "Project Liefkenshoekspoortunnel" betreft de aanleg van een nieuwe spoor-verbinding tussen de Linkeroever en de Rechteroever in de Haven van Antwerpen. Door de aanleg van deze verbinding wordt het havengebied op de Linkeroever rechtstreeks verbonden met de spoorweginfrastructuur op de Rechteroever, in het bijzonder met het vormingsstation Antwerpen Noord en de spoorlijn 27A, die de hoofdas uitmaakt van goederentrafiek per spoor van en naar de haven. De Vlaamse Regering besliste in zitting van 26 november 2004 voor het project Liefkenshoekspoortunnel een budget ter beschikking te stellen gelijk aan de intrestlasten overeenkomstig een prefinancieringsconfiguratie. Het Vlaams Gewest stelt een budget ter beschikking gelijk aan de intrestlasten die overeengekomen zijn voor de prefinanciering, in totaal 107.000.000 euro tussen 2007 en 2011. Voorts stelt het Vlaams Gewest infrastructuur en gronden ter beschikking aan Infrabel.

- Logistiek Park Waasland

Het concept om in de Waaslandhaven een logistiek park te vestigen is nauw verweven met de realisatie van het Deurganckdok : de toevloed van containers kan immers een belangrijke bijkomende toegevoegde waarde betekenen voor de haven dankzij logistieke goederenbehandeling.

Het aandeel van het Vlaamse gewest in de realisatie van het Logistiek Park Waasland bedraagt 364.871 euro.

- Ontwateringsinstallatie AMORAS

Het AMORAS-project betreft de oprichting van een mechanische ontwateringsinstallatie voor het baggerslib afkomstig uit de kanaaldokken van de haven van Antwerpen rechteroever en de opslag van het ontwaterde baggerslib in de nabijgelegen "zandwinningsput".

De totale kostprijs van de bouw van het project, zijnde 86.700.000 euro, wordt gedragen door het Vlaamse Gewest.

3. Overzicht van de nieuw te verwachten natuurcompensatieprojecten in de Antwerpse Haven

Om verdere ontwikkeling van de haven mogelijk te maken, werd een Strategisch plan voor de Haven van Antwerpen uitgewerkt. Het behalen van een gunstige staat van instandhouding voor de betrokken Speciale Beschermingszones (Vogel- en Habitatrichtlijngebieden) in en om de haven van Antwerpen is hierbij een noodzakelijke voorwaarde.

Om deze natuurdoelstellingen te behalen is gekozen om de natuur te concentreren binnen aaneengesloten hoogwaardige natuurkernen. Zo ontstaan schaaleffecten en worden allerlei versturende invloeden kleiner. Bovendien is een relatief kleinere oppervlakte nodig om de vooropgestelde natuurwaarden te bereiken.

Wanneer een gunstige staat van instandhouding bereikt wordt binnen deze natuurkerngebieden, dan zijn voor de verdere ontwikkeling van de haven in principe geen verdere natuurcompensaties vereist.

Het plan-MER SPHA voorziet, gegeven dit uitgangspunt, uiteindelijk dan ook slechts in de realisatie van één nieuw natuurcompensatiegebied, te weten de tweede fase van het Opstalvalleigebied.

Er werden nog geen afspraken gemaakt aangaande de kostenverdeling van de verwerving en de inrichting van dit gebied.

- Opstalvalleigebied - tweede fase

Locatie: Antwerpen, westelijk deel van het gebied tussen de noordelijke terminals van het Delwaidedok en de woonkern van Berendrecht
Doelstelling: Riet en water
Oppervlakte: 166 ha
Kostprijs verwerving: 5.420.000 euro (raming)
Kostprijs inrichting: 1.070.000 euro (raming)
Inrichting uitgevoerd: nog niet bekend

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 45
van 4 september 2009
van **JAN PEUMANS**

Gronden nv De Scheepvaart - Gebruiksvoorwaarden

Nv De Scheepvaart heeft sinds het decreet van 2 april 2004 “betreffende de omzetting van de Dienst voor de Scheepvaart in het publiekrechtelijke vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap De Scheepvaart” als doel: “het beheren en exploiteren van de waterwegen, de infrastructuur en de gronden die gelegen zijn langs de waterwegen binnen de grenzen van het Vlaamse Gewest, met uitzondering van de waterwegen en hun infrastructuur die worden beheerd door Waterwegen en Zeekanaal, het Vlaamse Gewest of een havenbedrijf, zoals bij besluit en bijgevoegde plannen van de Vlaamse regering wordt omschreven als behorende tot het ambtsgebied van De Scheepvaart.” (decreet van 2 april 2004, art. 5, § 1). Dit beheren houdt “onder meer in dat De Scheepvaart de waterwegen, infrastructuur en gronden verwerft, onderhoudt, exploiteert én commercialiseert.” NV De Scheepvaart kan onder meer “de watergebonden gronden huren of verhuren, in concessie nemen of geven en rechten vestigen op of met betrekking tot deze gronden.” (art. 5, § 2, 1°).

Onder meer lokale besturen zijn vaak een “logische” gebruiker van deze gronden, bijvoorbeeld voor parkeergelegenheden en dergelijke.

Omdat het een strook grond betreft die langs het kanaal ligt, wil De Scheepvaart hiervoor enkel een klassieke gebruiksvergunning afleveren. Dit houdt onder meer in:

- dat zij op ieder ogenblik het contract kunnen opzeggen indien het algemeen belang dit vraagt. Dit wordt in de algemene vergunningsvoorwaarden verwoord als volgt: “Onverminderd de bepalingen inzake het in gebreke blijven van de vergunninghouder kan de vergunningverlenende overheid de vergunning op elk ogenblik geheel of gedeeltelijk intrekken, schorsen of wijzigen in het belang van de waterweg of in het algemeen belang, zonder dat de vergunninghouder aanspraak kan maken op schadeloosstelling”;
- dat de gemeente geen eigenaar is van de goederen die zij erop zet en dat zij deze op het einde van de vergunning moet afbreken – er wordt immers geen zakelijk recht geboden op de grond (algemene vergunningsvoorwaarden: “De vergunninghouder kan op grond van de vergunning nooit zakelijke rechten op het domeingood verwerven, noch op andere rechten aanspraak maken dan de rechten die uitdrukkelijk in de vergunning zijn opgenomen”).

NV De Scheepvaart motiveert deze houding als volgt: “De inhoud van zo’n vergunning is decretaal bepaald en wij mogen daar niet van afwijken”.

Volgens het vermelde decreet echter, “beslist De Scheepvaart vrij, binnen de grenzen van zijn maatschappelijk doel, over de verwerving, de aanwending en de vervreemding van lichamelijke en onlichamelijke goederen, over de vestiging of de opheffing van zakelijke rechten op die goederen, alsook over de uitvoering van dergelijke beslissingen en over hun financiering” (art 7).

Een gemeente mag echter geen gebouwen oprichten op andermans grond zonder een zakelijk recht te verwerven, en dit zowel op basis van het Algemeen Reglement van de Gemeentelijke Comptabiliteit als op basis van de Algemene Beginselen van Behoorlijk Bestuur. Zo bepaalt art. 1 van het Algemeen Reglement van de Gemeentelijke Comptabiliteit dat investeringen op de buitengewone dienst moeten geboekt worden. Deze buitengewone dienst omvat “alle ontvangsten en uitgaven die rechtstreeks en op duurzame wijze invloed hebben op de (..) waarde van het patrimonium van de gemeente (...)” (koninklijk besluit van 2 augustus 1990 houdende het algemeen reglement op de gemeentelijke comptabiliteit, BS 3 augustus 1990). Het aanleggen van een parking op andermans goed en voor andermans eigendom voldoet niet aan dit criterium van duurzaamheid.

1. Op grond van welke decretale bepaling(en) mag NV De Scheepvaart – naar eigen zeggen – geen afstand doen van het zakelijk recht op de gronden van het Vlaams Gewest? Vanwaar dit onderscheid tussen gronden van het Vlaams Gewest die aan De Scheepvaart in concessie, in beheer of in huur worden gegeven en de gronden die eigendom zijn van NV De Scheepvaart of waar het zelf zakelijke rechten op heeft (zoals een erfpacht- of een opstalrecht)?
2. Hoeveel gebruiksvergunningen werden door de NV De Scheepvaart reeds afgeleverd sinds de oprichting ervan?

Hoeveel van deze gebruiksvergunningen werden afgeleverd aan gemeentebesturen?

3. In hoeveel gevallen werd door de vergunningverlenende overheid de vergunning geheel of gedeeltelijk ingetrokken, geschorst of gewijzigd in het belang van de waterweg of in het algemeen belang, zonder dat de vergunninghouder aanspraak kan maken op schadeloosstelling?

In hoeveel gevallen betrof het een gemeentebestuur?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

ANTWOORD

op vraag nr. 45 van 4 september 2009

van **JAN PEUMANS**

Sinds de publicatie van het decreet van 2 april 2004, waarin de Dienst voor de Scheepvaart werd omgezet in het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap nv De Scheepvaart, heeft dit agentschap als domeinbeheerder de autonome bevoegdheid verworven voor het vestigen van rechten op of met betrekking tot watergebonden gronden in haar werkingsgebied.

1. nv De Scheepvaart is, net zoals andere entiteiten en agentschappen binnen het Vlaamse Gewest, domeinbeheerder en kan in die hoedanigheid vergunningen afleveren overeenkomstig het "Besluit van de Vlaamse regering van 29 maart 2002 betreffende het toekennen van vergunningen, het vaststellen en innen van retributies voor het privaat gebruik van het openbaar domein van de wegen, de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeekering en de dijken" (artikel 1).
Met dit gecoördineerde besluit heeft de Vlaamse regelgever de mogelijkheid gecreëerd dat derden, zowel privé als overheid, tegen dezelfde voorwaarden gronden van het Vlaamse gewest in gebruik kunnen nemen mits betaling van een retributie.
Artikel 5 van dit retributiebesluit bepaalt dat de vergunninghouder op grond van de vergunning nooit zakelijke rechten op het domeingoed verwerft, noch op andere rechten aanspraak maakt dan de rechten die uitdrukkelijk in de vergunning zijn opgenomen.
Hoewel de vergunning precair is, wordt ze in beginsel verleend voor onbepaalde tijd (artikel 5 §1) en kan ze enkel door de domeinbeheerder worden ingetrokken in het algemeen belang (artikel 5 §2).
De vergunninghouder heeft echter de mogelijkheid om de vergunning op ieder ogenblik op te zeggen.
2. nv De Scheepvaart en haar rechtsvoorgangers, met name l'Office de la Navigation - Dienst der Scheepvaart en de Dienst voor de Scheepvaart hebben sinds 1929 8.996 vergunningen afgeleverd. Het betreft hier in hoofdzaak vergunningen voor onbepaalde duur, maar ook vergunningen voor bepaalde duur zoals de tijdelijke opslag van goederen, manifestaties of éénmalige overslag.

Overzicht van de aard van vergunningen die door nv De Scheepvaart worden afgeleverd:

- industrieel niet watergebonden (industriegronden zonder aan- en afvoer via het kanaal);
- industrieel watergebonden (industriegronden met aan- en afvoer via het kanaal);
- landbouwgebruik;
- natuurbeheer (groenzones, natuurgebieden, enz.);
- parkeergelegenheden;
- nutsleidingen (gas-, water-, elektriciteit- en telecommunicatieleidingen);
- recreatief gebruik (sport- en ontspanningsclubs);
- ligplaats schepen;
- watercaptaties (onttrekken van water voor industrie, landbouw of voeding van vijvers);
- particulier gebruik (tuin, uitweg, leidingen, gebruik aangrenzende terreinen voor niet commerciële doeleinden).

Momenteel heeft nv De Scheepvaart nagenoeg 3.000 vergunningen in portefeuille. De overige 6.000 vergunningen werden in de loop van de jaren opgezegd door de gebruiker, overgeschreven of ingetrokken (zie vraag 3).

Er zijn op dit ogenblik 36 gemeenten vergunninghouder bij nv De Scheepvaart. Ze beschikken samen over 134 vergunningen voor onbepaalde duur voor het gebruik van gronden voor recreatief gebruik, parkeerplaatsen, natuurbeheer, het plaatsen van nutsleidingen enz..

Er werd aan 5 gemeenten een vergunning afgeleverd voor het gebruik van gewestgronden als parkeerplaats.

3. Sinds de oprichting van nv De Scheepvaart zijn in de omgeving van het Albertkanaal enkel vergunningen ingetrokken voor leidingen die zich in of in de nabijheid van bruggen bevonden en die afgebroken en herbouwd werden.
Tot op heden heeft nv De Scheepvaart geen enkele vergunning van een gemeentebestuur ingetrokken, geschorst noch gewijzigd.

FREYA VAN DEN BOSSCHE,
VLAAMS MINISTER VAN ENERGIE,
WONEN, STEDEN EN SOCIALE ECONOMIE

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FREYA VAN DEN BOSSCHE
VLAAMS MINISTER VAN ENERGIE, WONEN, STEDEN EN SOCIALE ECONOMIE

Vraag nr. 7
van 26 augustus 2009
van **LINDA VISSERS**

Kabinetten - Dienstvoertuigen

Het aantreden van een nieuwe regering betekent traditioneel ook een aanpassing van het wagenpark van de kabinetten.

1. Over welke personenwagens beschikt het kabinet van de minister ?

Graag met vermelding van merk en type, jaar van aankoop, cilinderinhoud, opties en aankoopprijs.

2. Welke van deze wagens waren ter beschikking bij het aantreden van de minister en welke werden sedertdien aangeschaft?

3. Worden er leasingvoorwaarden gehanteerd en zo ja, welke?

4. Gebruikt de minister altijd de auto voor de dienst of maakt hij/zij ook gebruik van andere vervoersmiddelen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr.13, Lieten nr. 5, Bourgeois nr.13, Vandeurzen nr. 9, Crevits nr. 26, Van den Bossche nr. 7, Muyters nr. 17, Schauvliege nr. 16, Smet nr. 11).

FREYA VAN DEN BOSSCHE

VLAAMS MINISTER VAN ENERGIE, WONEN, STEDEN EN SOCIALE ECONOMIE

ANTWOORD

op vraag nr. 7 van 26 augustus 2009

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand.

II.

VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 6)

NIHIL

III.
VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET
IN VRAGEN OM UITLEG

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)

NIHIL

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
K. PEETERS, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid				
1	23.07.2009	F. Moerman	<i>Buitenlandse investeringen - Vlaamse economische vertegenwoordigers...</i>	5
2	24.07.2009	J. Sauwens	<i>Investeringsbelemmeringen - Comités tot aankoop.....</i>	7
3	30.07.2009	J. Sauwens	<i>Maïsteelt - Stand van zaken.....</i>	9
4	30.07.2009	J. Sauwens	<i>Vlaamse Regering - Bevoegdheidsverdeling en Beter Bestuurlijk Beleid....</i>	13
5	30.07.2009	J. Roegiers	<i>Jogjakartaresolutie - Initiatieven.....</i>	17
6	06.08.2009	J. Van Hauthem	<i>Landbouwproducten - Prijsvorming.....</i>	19
7	12.08.2009	C. Franssen	<i>Steunpunten - Stand van zaken.....</i>	25
8	13.08.2009	J. De Meyer	<i>Vlaams Landbouwinvesteringsfonds - Steunaanvragen.....</i>	27
9	18.08.2009	T. Dehaene	<i>Overdracht Nationale Plantentuin - Initiatieven.....</i>	33
10	18.08.2009	J. De Meyer	<i>Faillissementen - Begeleiding en preventie.....</i>	35
11	20.08.2009	V. Jans	<i>Interministerieel overleg - Stand van zaken.....</i>	41
12	20.08.2009	J. De Meyer	<i>Witboek Landbouwonderzoek - Vervolgtraject.....</i>	59
14	02.09.2009	J. Van Hauthem	<i>Bevoegdheidsoverschrijdingen - Screening.....</i>	63
I. LIETEN, viceminister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding				
1	06.08.2009	J. Van Hauthem	<i>Afsluiting water- en energietoevoer - Aanbevelingen Ombudsdienst.....</i>	67
2	12.08.2009	C. Franssen	<i>Steunpunten - Stand van zaken.....</i>	69
3	20.08.2009	V. Jans	<i>Interministerieel overleg - Stand van zaken.....</i>	113
4	20.08.2009	J. De Meyer	<i>Witboek Landbouwonderzoek - Vervolgtraject.....</i>	115
5	26.08.2009	L. Vissers	<i>Kabinetten - Dienstvoertuigen.....</i>	117
6	02.09.2009	J. Van Hauthem	<i>Bevoegdheidsoverschrijdingen - Screening.....</i>	119
7	04.09.2009	J. De Meyer	<i>Innovatiepact - Hightechexport.....</i>	121
9	08.09.2009	S. Gatz	<i>Radiofrequentieplan - Baarle-Hertog.....</i>	125
11	10.09.2009	L. Van Der Taelen	<i>Lineair VRT-aanbod - Niet-digitale kijkers.....</i>	127
G. BOURGEOIS, viceminister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand				
1	24.07.2009	J. Sauwens	<i>Financiering lokale besturen - Studie.....</i>	131
2	30.07.2009	J. Sauwens	<i>Vlaamse Regering - Bevoegdheidsverdeling en Beter Bestuurlijk Beleid....</i>	133

3	04.08.2009	F. Anthuenis	<i>Elektronisch bestuurlijk gegevensverkeer - Lokale besturen</i>	137
4	06.08.2009	J. Van Hauthem	<i>Erfgoedsector - Tax shelter</i>	141
5	06.08.2009	J. Van Hauthem	<i>IJskelder Puurs - Bestemming</i>	143
6	06.08.2009	E. Meuleman	<i>Erfgoedcentrum Ename - Bestemming</i>	145
7	12.08.2009	C. Franssen	<i>Steunpunten - Stand van zaken</i>	147
8	12.08.2009	J. Van Hauthem	<i>Deelopdrachten RSZPPO - Overdracht</i>	149
9	12.08.2009	W. Wienen	<i>Toeristische borden - Vernieuwing</i>	151
10	20.08.2009	V. Jans	<i>Interministerieel overleg - Stand van zaken</i>	153
11	26.08.2009	B. Caron	<i>Scheepsdalebrug Brugge - Sloop</i>	155
12	26.08.2009	K. De Loor	<i>Niet-beschermd bouwkundig erfgoed - Energieprestatieregelgeving</i>	157
13	26.08.2009	L. Vissers	<i>Kabinetten - Dienstvoertuigen</i>	161
14	02.09.2009	J. Van Hauthem	<i>Bevoegdheidsoverschrijdingen - Screening</i>	166
15	03.09.2009	W. Kennes	<i>Graaf de Ferrarisgebouw - Herstelling betogingsschade</i>	171
16	04.09.2009	B. Tommelein	<i>Monumenten Langemark-Poelkapelle - Stand beschermingsprocedure</i>	173
17	04.09.2009	D. Van Mechelen	<i>Carolus Borromeuskerk Antwerpen - Calamiteitenplan - Restauratie</i>	175
18	04.09.2009	D. Van Mechelen	<i>Oorlogsbunkers Heverlee - Afbraak</i>	177
20	08.09.2009	J. Peumans	<i>Lopende overheidsuitgaven - Laattijdige betalingen</i>	181
22	08.09.2009	P. Reekmans	<i>OCMW-voorzitters en schepenen - Cumuleerbare mandaten</i>	183
23	08.09.2009	W. Vandaele	<i>Toerisme Vlaanderen - "Belgische Kust"</i>	185
25	09.09.2009	K. Van den Heuvel	<i>Kadastraal inkomen na verbouwing - Aanbevelingen Rekenhof</i>	187
29	10.09.2009	P. Reekmans	<i>Infrac - Voordelen voor politici</i>	189
30	10.09.2009	P. Reekmans	<i>Iverlek - Invordering oude facturen</i>	191
32	10.09.2009	P. Reekmans	<i>E-government en ondernemen - Lokale besturen</i>	195
34	16.09.2009	J. Sauwens	<i>Emancipatieambtenaar - Positionering t.o.v. het beleid</i>	199

J. VANDEURZEN, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

3	06.08.2009	J. Van Hauthem	<i>Afsluiting water- en energietoevoer - Aanbevelingen Ombudsdienst</i>	205
4	12.08.2009	C. Franssen	<i>Steunpunten - Stand van zaken</i>	207
5	19.08.2009	V. Jans	<i>Revalidatiecentra - Wachtlijsten</i>	209
6	20.08.2009	V. Jans	<i>Woningaanpassing gehandicapten - Tegemoetkomingen</i>	215
7	20.08.2009	V. Jans	<i>Rusthuizen - Inspecties</i>	219
8	20.08.2009	V. Jans	<i>Interministerieel overleg - Stand van zaken</i>	223
9	26.08.2009	L. Vissers	<i>Kabinetten - Dienstvoertuigen</i>	225
10	02.09.2009	J. Van Hauthem	<i>Bevoegdheidsoverschrijdingen - Screening</i>	227
11	03.09.2009	F. Creyelman	<i>Vluchthuizen - Stand van zaken</i>	229
12	04.09.2009	F. Creyelman	<i>Vrouwenopvangcentra - Partnergeweld</i>	233
13	04.09.2009	V. Van der Borght	<i>VAPH - Hulpmiddelen</i>	237
14	04.09.2009	V. Van der Borght	<i>Woonzorgcentra - Voorafgaande vergunningen</i>	241
15	08.09.2009	V. Jans	<i>Ziekenhuisbacterie - Registratie en preventie</i>	245

16	08.09.2009	V. Jans	<i>RVT-bedden Limburg - Stand van zaken</i>	249
17	08.09.2009	V. Van der Borgh	<i>VIPA-financiering - Stand van zaken</i>	253
18	08.09.2009	J. Peumans	<i>Lopende overheidsuitgaven - Laattijdige betalingen</i>	257
19	08.09.2009	V. Jans	<i>Woonzorgcentra - Campagne "U bent in goede handen"</i>	259
20	08.09.2009	V. Van der Borgh	<i>Rustoord - Administratieve verplichtingen en personeelsnormen</i>	263
21	08.09.2009	P. Reekmans	<i>Woonzorgcentra - Brandveiligheidsnormen</i>	267
22	08.09.2009	M. Vogels	<i>Borstkankerscreening - Mededeling onderzoeksresultaten</i>	269
23	09.09.2009	H. Stevens	<i>Onthaalouders - Lokale ondersteuningsvormen</i>	273
24	09.09.2009	T. Dehaene	<i>Rust- en verzorgingstehuizen - Erkenningnormen 2010</i>	275
28	16.09.2009	V. Van der Borgh	<i>Bijzondere jeugdzorg - Opvangplaatsen</i>	277
29	16.09.2009	V. Van der Borgh	<i>Crisisopvang minderjarigen - Evaluatie</i>	281
30	16.09.2009	J. Sauwens	<i>Vernietiging KB ziekenhuisnormering - Consequenties</i>	285
31	17.09.2009	M. Vogels	<i>Opvoedingsondersteuning - Triple P-programma</i>	289
32	17.09.2009	M. Vogels	<i>Kinderen met specifieke zorgbehoefte - Opvang</i>	293

H. CREVITS, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken

1	24.07.2009	D. Peeters	<i>Oosterweelverbinding - Contractuele afspraken</i>	505
3	24.07.2009	W. Kennes	<i>Investeringsprogramma wegen - N132 Beerse</i>	509
4	24.07.2009	W. Kennes	<i>Investeringsprogramma wegen - N118 en N123 Retie</i>	511
6	30.07.2009	J. Sauwens	<i>Rode toplaag fietspaden - Kostprijs en kwaliteit</i>	513
8	30.07.2009	J. Sauwens	<i>Onderzoek verplaatsingsgedrag - Resultaten</i>	299
10	06.08.2009	C. Franssen	<i>Ohiobrug Oudenaarde - Herstelling</i>	517
11	06.08.2009	C. Franssen	<i>N441 Van Landaststraat Oudenaarde - Wegdek</i>	519
12	06.08.2009	C. Franssen	<i>Snelheidsbeperking gewestwegen - Bebouwde kom</i>	521
14	12.08.2009	C. Franssen	<i>Steunpunten - Stand van zaken</i>	527
15	12.08.2009	W. Wien	<i>Sint-Bernardsesteenweg Hoboken - Bus- en tramhokjes</i>	529
16	12.08.2009	W. Wien	<i>Toeristische borden - Vernieuwing</i>	531
17	18.08.2009	M. Van den Eynde	<i>De Lijn Rumst - Stelplaats</i>	533
18	18.08.2009	M. Van den Eynde	<i>Belbus Bornem - Bijkomende haltes</i>	535
19	18.08.2009	M. Van den Eynde	<i>Busverbinding Bornem-Temse - Stand van zaken</i>	537
20	18.08.2009	M. Van den Eynde	<i>Buslijn 130 Edegem - Traject</i>	539
22	20.08.2009	F. Watteuw	<i>Onderzoek verplaatsingsgedrag - Resultaten</i>	301
23	26.08.2009	J. De Meyer	<i>Verbinding N41-N403 St.-Niklaas - Verkeersleefbaarheid</i>	541
26	26.08.2009	L. Vissers	<i>Kabinetten - Dienstvoertuigen</i>	303
27	02.09.2009	J. Van Hauthem	<i>Bevoegdheidsoverschrijdingen - Screening</i>	545
30	03.09.2009	J. Peumans	<i>Pijpleidingentransport - Stand van zaken</i>	547
31	03.09.2009	P. Reekmans	<i>Veegmachines - Subsidiëring</i>	551
32	03.09.2009	P. Reekmans	<i>N253 Korbeek-Dijle/Neerijse/Loonbeek/Huldenberg - Heraanleg</i>	553
33	03.09.2009	P. Reekmans	<i>N29 Glabbeek/Tienen - Wegdek</i>	555

37	04.09.2009	V. Van der Borgh	<i>Dender - Opwaardering transportfunctie</i>	557
38	04.09.2009	W. Vandaele	<i>Kanaal Roeselare-Leie - Investerings</i>	559
39	04.09.2009	W. Vandaele	<i>Autosnelwegen - Stroomvoorziening camera's en borden</i>	561
40	04.09.2009	J. De Meyer	<i>Uitbreiding haven Antwerpen - Natuurcompensaties</i>	563
45	04.09.2009	J. Peumans	<i>Gronden nv De Scheepvaart - Gebruiksvoorwaarden</i>	571

F. VAN DEN BOSSCHE, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie

1	28.07.2009	J. Sauwens	<i>Aankoop Kyoto-eenheden - Motivatie</i>	307
2	30.07.2009	T. Dehaene	<i>Bestuurders huisvestingsmaatschappijen - Presentiegeld</i>	309
3	06.08.2009	J. Van Hauthem	<i>Afsluiting water- en energietoevoer - Aanbevelingen Ombudsdienst</i>	311
4	12.08.2009	C. Franssen	<i>Steunpunten - Stand van zaken</i>	313
5	18.08.2009	K. De Loor	<i>Sociale huurders - Eigendomsvoorwaarde</i>	315
6	20.08.2009	V. Jans	<i>Interministerieel overleg - Stand van zaken</i>	319
7	26.08.2009	L. Vissers	<i>Kabinetten - Dienstvoertuigen</i>	577
8	02.09.2009	J. Van Hauthem	<i>Bevoegdheidsoverschrijdingen - Screening</i>	321

P. MUYTERS, Vlaams minister van Financien, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport

1	24.07.2009	D. Peeters	<i>GSM-antennes - Locatievoorwaarden</i>	325
3	24.07.2009	J. Sauwens	<i>Leningen Vlaamse Gemeenschap - Bijzondere Financieringswet</i>	329
4	24.07.2009	J. Sauwens	<i>Elektronisch eurovignet - Controle</i>	331
5	28.07.2009	W. Wienen	<i>Locatie nieuw voetbalstadion Antwerpen - Randvoorwaarden</i>	333
7	04.08.2009	F. Anthuenis	<i>Aanvraagprocedure zonnepanelen - Niet-ontvoogde gemeenten</i>	337
8	05.08.2009	J. Van Hauthem	<i>Onroerende voorheffing - Aanbevelingen Ombudsdienst</i>	341
9	05.08.2009	J. Van Hauthem	<i>Onroerende voorheffing - Aanbevelingen Ombudsdienst (2)</i>	345
10	05.08.2009	J. Van Hauthem	<i>Onroerende voorheffing - Aanbevelingen Ombudsdienst (3)</i>	347
11	05.08.2009	J. Van Hauthem	<i>Onroerende voorheffing - Aanbevelingen Ombudsdienst (4)</i>	349
12	05.08.2009	J. Van Hauthem	<i>Onroerende voorheffing - Aanbevelingen Ombudsdienst (5)</i>	351
13	11.08.2009	W. Wienen	<i>Site Cockerill Yards Hoboken - Bedrijfsactiviteiten</i>	353
14	12.08.2009	C. Franssen	<i>Steunpunten - Stand van zaken</i>	355
15	20.08.2009	V. Jans	<i>Interministerieel overleg - Stand van zaken</i>	357
16	26.08.2009	K. De Loor	<i>Niet-beschermd bouwkundig erfgoed - Energieprestatieregelgeving</i>	359
17	26.08.2009	L. Vissers	<i>Kabinetten - Dienstvoertuigen</i>	363
18	02.09.2009	J. Sauwens	<i>Centraal Financieringsorgaan - Niet-betrokken instellingen</i>	365
19	02.09.2009	J. Van Hauthem	<i>Bevoegdheidsoverschrijdingen - Screening</i>	369
21	04.09.2009	D. Van Mechelen	<i>Decreet Ruimtelijke Ordening - Houding stedenbouwkundige inspectie</i>	371

J. SCHAUVLIEGE, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur

1	24.07.2009	F. Creyelman	<i>Gipsstort A12 Puurs - Sanering</i>	377
2	24.07.2009	M. Van den Eynde	<i>VZW Recytre - Marktonderzoek</i>	379
3	28.07.2009	J. Sauwens	<i>Aankoop Kyoto-eenheden - Motivatie</i>	381
4	30.07.2009	J. Sauwens	<i>Biodiversiteit - Maïsteelt</i>	385
5	05.08.2009	J. Van Hauthem	<i>Polder- en wateringbelasting - Aanbevelingen Ombudsdienst</i>	389
6	05.08.2009	J. Van Hauthem	<i>Samenwerking OVAM/Milieu-inspectie - Aanbevelingen Ombudsdienst</i>	391
7	05.08.2009	J. Van Hauthem	<i>Saneringsbijdragen afvalwater - Aanbevelingen Ombudsdienst</i>	393
8	05.08.2009	J. Van Hauthem	<i>Samenwerking milieuhandhavingsbeleid - Aanbevelingen Ombudsdienst</i> ..	397
9	05.08.2009	J. Van Hauthem	<i>Verkoopreglement water - Aanbevelingen Ombudsdienst</i>	399
10	06.08.2009	J. Van Hauthem	<i>Afsluiting water- en energietoevoer - Aanbevelingen Ombudsdienst</i>	401
11	12.08.2009	C. Franssen	<i>Steunpunten - Stand van zaken</i>	405
12	19.08.2009	V. Jans	<i>Muziekfestivals - Subsidiëring</i>	407
13	19.08.2009	J. De Meyer	<i>Bestrijdingsmiddelen - Reductieprogramma</i>	411
14	20.08.2009	V. Jans	<i>Interministerieel overleg - Stand van zaken</i>	415
15	26.07.2009	E. Meuleman	<i>Stortplaats Ronse - Milieumaatregelen</i>	381
16	26.08.2009	L. Vissers	<i>Kabinetten - Dienstvoertuigen</i>	421
17	27.08.2009	J. De Meyer	<i>Exoten in waterlopen - Bestrijding</i>	423
18	27.08.2009	F. Creyelman	<i>Domein van Bornem - Aankoop</i>	427
19	02.09.2009	J. Van Hauthem	<i>Bevoegdheidsoverschrijdingen - Screening</i>	429
20	03.09.2009	P. Reekmans	<i>N29 Vlaams-Brabant - Rioleringswerken</i>	431
21	08.09.2009	J. Peumans	<i>Lopende overheidsuitgaven - Laattijdige betalingen</i>	433
22	08.09.2009	W. Vandaele	<i>VMM-labo's - Huisvesting</i>	435
23	08.09.2009	J. Peumans	<i>Ecologieprojecten Limburg - Stand van zaken</i>	439
24	09.09.2009	C. Franssen	<i>Bosexploitatie - Stand van zaken</i>	441
25	10.09.2009	F. Creyelman	<i>Rioleringswerken Muizen - Stand van zaken</i>	445
26	10.09.2009	S. Sintobin	<i>Domein "De Kosmos" Westouter - Bestemming</i>	447
27	10.09.2009	L. Van Der Taelen	<i>Herdenking 100 jaar Eerste Wereldoorlog - Initiatieven</i>	449

P. SMET, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel

1	04.08.2009	F. Anthuenis	<i>Dubbele maximumfactuur - Toepassing</i>	453
2	05.08.2009	J. Sauwens	<i>Repetitorenbureaus - Kwaliteitsgarantie</i>	455
3	12.08.2009	C. Franssen	<i>Steunpunten - Stand van zaken</i>	457
4	18.08.2009	T. Dehaene	<i>Gezonde voeding op school - Initiatieven</i>	459
5	19.08.2009	S. van Rouveroij	<i>Universitair Ziekenhuis Gent - Wachttijden radiotherapie</i>	461
6	19.08.2009	V. Jans	<i>Studietoelagen - Stand van zaken</i>	465
7	20.08.2009	V. Jans	<i>Interministerieel overleg - Stand van zaken</i>	479
8	26.08.2009	J. Sauwens	<i>Studentenkamers - Modelhuurovereenkomsten</i>	481
9	26.08.2009	J. De Meyer	<i>Resolutie "rechtszekere start schooljaar" - Toetsing</i>	483
10	26.08.2009	J. De Meyer	<i>Lerarentekort - Evolutie</i>	487

11	26.08.2009 L. Vissers	<i>Kabinetten - Dienstvoertuigen</i>	491
12	02.09.2009 J. Van Hauthem	<i>Bevoegdheidsoverschrijdingen - Screening</i>	493
14	09.09.2009 R. Bothuyne	<i>50-plussers - Opleiding en begeleiding</i>	495
16	10.09.2009 M. Keulen	<i>Leerlingenvervoer - Mexicaanse griep</i>	497
17	10.09.2009 L. Van Der Taelen	<i>Herdenking 100 jaar Eerste Wereldoorlog - Initiatieven</i>	499

